KARṆAṈ THE MUNIFICENT

கர்ணன் போர்

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES
CHENNAI-600 119, INDIA.
1999

KARṆAṈ THE MUNIFICENT
கர்ணன் போர்

General Editor
G. JOHN SAMUEL

Editor
R. JAYALAKSHMI

English Rendering
Prof. K.G. SESHADRI

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES
Chemmancherry, Chennai-600 119
India

KARNAN THE MUNIFICENT
கர்ணன் போர்

First Edition 1999, pp. xc+496

Publication No. 80

Price Rs. 500 US $ 50

Published under the financial assistance received from the Directorate of Tamil Development of the Government of Tamil Nadu for good translations.

Copies can be had from

Publications Division,
Institute of Asian Studies,
Chemmancherry,
Chennai-600 119.
India.

Phone: (Off.) 4961662, 4960831
(Res.) 4960085
Fax : 91-44-4960959
E-mail: ias@xlweb.com
world wide web site : http//xlweb.com/heritage/asian

Composed by

Institute of Asian Studies, Chennai - 600 119.

Printed by

STUDENTS OFFSET SERVICES, Chennai - 600 017. Ph. 4343862

CONTENTS

பதிப்புரை

அச்சுயுகம் வந்து ஆண்டுகள் பல ஆன பின்பும், இன்னமும் வெளிவராத பல நூல்கள் ஓலைச்சுவடி வடிவில் உள்ளன. அவற்றை உலகுக்கு அறிமுகம் செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது ஆசியவியல் நிறுவனம்.

நிறுவனச் சுவடித்துறை இதுவரை பதினைந்து கதைப் பாடல்களையும், மூன்று யட்சகான நாடகங்களையும், மூன்று சிற்றிலக்கியங்களையும், சகுந்தலை நாடகம் என்னும் ஒரு நாடக நூலையும், வர்மசூத்திரம், கணிதநூல், மத்தளவியல் என்னும் மூன்று நுண்கலை நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளது. அன்றியும் தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள சுவடிகளைத் திரட்டி, தமிழ்ச் சுவடி விளக்க அட்டவணைகளாகப் (Discriptive catalauge of palm-leaf manuscripts) பத்துத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளது.

இவ்வெளியீடுகளை அடுத்து, கதைப்பாடல் வரிசையில் **கர்ணன் போர்** என்னும் இம் மகாபாரதக் கதைப்பாடல் வெளிவருகிறது.

பதிப்பு நோக்கம்

மகாபாரதக் கதை பெரும்பாலோரால் அறியப்பட்டும், பல்வேறு ஆசிரியர்களால் பல்வேறு வகையாகச் சொல்லப்பட்டும் வந்த போதிலும் மக்களுக்கு இதன்மீது சலிப்பு ஏற்படுவது கிடையாது. எனவே இப்பாரதக் கதையும், இதன் கிளைக் கதைகளும் கூத்துவடிவிலும், நாடக வடிவிலும் காலட்சேப வடிவிலும் வில்லுப்பாட்டு வடிவிலும், திரைப்பட வடிவிலும் பல்கிப் பெருகி மக்களை ஈர்த்து வருகின்றன. இக்கதையைக் கையாளும் ஆசிரியர்கள் அவரவர் மரபிற்கேற்ப ஆங்காங்கே சிற்சில மாற்றங்களைச் செய்து வருகின்றனர். வியாச பாரதத்தில் ஒருவகையாகப் படைக்கப்பட்ட பாத்திரம் வில்லியால் மற்றொரு வகையாகப் படைக்கப்பட்டு, நாட்டுப்புறக் கலைஞர்களால் வேறொரு வகையாகப் படைக்கப்படுகிறது. கர்ணன் பாத்திரமும் இவ்வாறே வியாசரால் ஒருவகையாகக் காட்டப்பட்டு வில்லியால் சிறிது மேம்படுத்தப்பட்டுப் பாமர மக்களிடையே வேறு வகையாக உலா வருகிறது செஞ்சோற்றுக் கடனுக்காக உடன்பிறப்புகளுடன் போர் செய்து மாண்டதுதான் கர்ணனின் படைப்பில் சிறந்த இடம். 'இறப்போம்' என்று தெரிந்தும் எல்லாவற்றையும் தானமாக அளித்த பகுதி கர்ணன் போர் செய்யும் பகுதி. எனவே கர்ணனின் பதினேழாம் நாள் போர் **கர்ண மகாராஜன்** சண்டை என்ற பெயரிலும் **கர்ணன் கதை போர்** என்னும் பெயரிலும் இரண்டு வகையாக எழுதப்பட்டுள்ளது. **கர்ண**

மகாராஜன் சண்டை முன்னரே அச்சாகியுள்ளது. தற்போது பதிப்புக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட **கர்ணன் போர்** என்னும் இந்நூல் மகாபாரதக் கதை நிகழ்வுகளோடும், மேலே கூறப்பட்ட **கர்ண மகாராஜன் சண்டை** கதை நிகழ்வுகளோடும் மாறுபட்டு இருப்பதால் பதிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

சுவடி பற்றிய செய்திகள்

கர்ணன் போர் என்னும் இந்நூல், ஆசியவியல் நிறுவனச் சுவடிப் புலத்தில், 247 ஆம் எண்ணில், பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ள சுவடியிலிருந்து பெயர்த்து எழுதப்பட்டது. இதன் நீளம் 38.5 செ.மீ. அகலம் 2.5 செ.மீ. மொத்த ஏடுகளின் எண்ணிக்கை 113. ஏடுகள் நன்னிலையில் உள்ளன. இறுதியில் ஒரு வெற்றேடு வைத்து மேலும் கீழும் மரச்சட்டத்துடன் இடையே ஒரு துளையிட்டுக் கயிறு கோத்துக் கட்டப்பட்டுள்ளது.

எழுத்தமைதி

எழுத்துக்கள் விளங்கும்படி எழுதப்பட்டுள்ளன. எல்லா ஏடுகளையும் போலவே எகர, ஒகரக்குறில் நெடில் வேறுபாடு இன்றியும், புள்ளியில்லாமலும் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் பாடல்கள் அடிபிரித்து எழுதப்பட்டுள்ளன. ஓலை இரண்டாகப் பகுக்கப்பட்டு ஒரு பகுதி எழுதியபின் அடுத்த பகுதி எழுதப்பட்டுள்ளது ஒவ்வோர் அடியிலும் இறுதி எழுத்து சற்று விலகியுள்ளது.

சான்று:-

அரவக கொடியொ னானதிரி யொதனனு ம

மாபாவி செயித வஞ்சினைக ளாலெதா ன

கானமை படுமநதுயறங் காசினியொர கெட்பார காண

செனம பகையாலெ செருவில புகுந்தகை த

ரகரம், றகரமாகவும் (துயரம் > துயறம்), ழகரம் ளகரமாகவும் (குழலாள் > குளலாள்) எழுதப்பட்டுள்ளது. சொல்ப்பெரிய, கர்ணன்ம்படுந்துயரம், கர்ணன்ங்கதை, நான்ந்தருவேன் என ஒற்று மிக வேண்டாத இடங்களில் மிகுந்துள்ளது. துரியோதனன் > திரியோதனன், செய்த > செயித, வஞ்சனை > வஞ்சினை, நிற்க > நிக்க, வயிற்றோனே > வயத்தோனே, கொடை > குடை,

கேட்கும் > கேள்க்கும், பார்த்தன் > பாத்தன், என்று > எண்டு, கொற்றவர் > கொத்தவர், கை > கையி என்பன போன்று பலசொற்கள் பேச்சு வழக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளன. னகரம் ணகரமாக (மன்னர் > மண்ணர்) எழுதப்பட்டுள்ளது கிரந்த எழுத்தாகிய ஸ, ஷ வாக மாற்றம் பெற்றுள்ளது. (அஸ்திரம் > அஷ்திரம்) இவ்வாறு நூல் முழுவதும் பல மாறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

சுவடியின் காலமும் படியெடுத்தவரும்

இறுதியேட்டில் நூலின் முடிவில் "விசு வருஷம் மாசி மாதம் முதல் தேதி சனிக்கிழமை அனுச நெட்சத்திரமும் சிங்க லெக்கினமும் கூடிய சுபயோக சுபதினத்தில் கர்ணன் படைபோர் எழுதி முகிந்தது முத்தும் இந்தக்கதை எழுதினேன் மேற்படியூர் வண்ணாங்குண்டுயில் இருக்கும் தவசி வீரபத்திரன் செல்வக்குமாரன் பேரன் முத்திருளாண்டி முகுந்தன் கை அட்சரம்" என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது விசு வருஷம் மாசிமாதம் முதல்தேதி சனிக்கிழமை அநுச நட்சத்திரத்திற்குச் சரியான ஆங்கிலத் தேதி 11.2.1882. எனவே இச்சுவடி எழுதிய நாள் 11.2.1882 என்பதும், வண்ணான்குண்டைச் சேர்ந்த வீரபத்திரன் என்பவரின் பேரனாகிய முத்திருளாண்டி இதை எழுதியவர் என்பதும் தெரிய வருகின்றன. வண்ணான் குண்டு என்பது ராமநாதபுரம் மாவட்டம், ராமநாதபுரம் தாலுகாவைச் சார்ந்த கிராமம். இது திருப்புல்லாணிக்கு அருகில் உள்ளது

நூலின் ஆசிரியர் பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் சுவடியில் காணப்படவில்லை.

யாப்பமைதி

ஓரிடத்தில் கூட பிழையின்றி தூய கலிவெண்பா யாப்பில் நூல் அமைந்துள்ளது.

பதிப்பின்போது செய்யப் பட்ட மாற்றங்கள்

1 எழுத்துப் பிழைகள் நீக்கப்பட்டு உரிய எழுத்துக்கள் இடப்பட்டுள்ளன.

2. கொச்சைச் சொற்கள் இலக்கணப்படி எழுதப்பட்டுக் கீழே சுவடிச் சொற்கள் தரப்பட்டுள்ளன.

3. கதையை விளக்க ஆங்காங்கே சிறு தலைப்புகள் அடைப்புக் குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ளன.

4. அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருளும் தேவைப்பட்ட இடங்களில் சிறு விளக்கங்களும் ஆங்காங்கே தரப்பட்டுள்ளன.

5. காணனஙகதை யதனை என்பது போல் வரும் இடங்களில் கர்ணன் அம் கதை (அழகிய கதை) என்று பிரித்து எழுதவும் வாய்ப்புள்ளது. மாமுன் நிரை வருவது சிறப்புடைத்து என்னும் யாப்பு கருதி கர்ணன் கதையதனை என எழுதப்பட்டுள்ளது.

6 தமிழ் தெரியாதவர் மூலத்தை அறிய எழுத்துப் பெயர்ப்பு தரப்பட்டுள்ளது.

7. நூலின் இறுதியில் மகாபாரதத் தொடர்பான கதைப்பாடல்களும், 'போர்' என்னும் தலைப்பில் வரும் கதைப்பாடல்களும் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

8 கர்ணன் போரோடு தொடர்புடைய பொன்னுருவி புலம்பல் என்னும் கதைப்பாடல் இதுவரை வெளிவராமையால் அதுவும் இறுதியில் எழுத்துப்பெயர்ப்புடன் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சுவடி ஆசியவியல் நிறுவனச் சுவடிப் புலத்தில் எண் 1A ல் உள்ளது. நீளம் 40 செ.மீ. அகலம் 3.5. செ.மீ. மொத்த ஏடுகள் 15. இதுவும் இரண்டு பிரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

9. நூலுள் புகுமுன் நூலை அறிமுகப்படுத்தும் வாயிலாக பாரதம் பற்றியும் கதை வேறுபாடுகள் பற்றியும் ஒரு சிறிய ஆய்வுரை தரப்பட்டுள்ளது.

10. சுவடியின் முதல் ஏட்டில் **கர்ணன் கதை சண்டை** என்று தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இறுதியில் **கர்ணன் கதை போர்** எழுதி முகிந்தது என்று உள்ளது. முன்னரே ஒரு **கர்ணமகாராஜன் சண்டை** வெளிவந்திருப்பதால் **கர்ணன் கதை சண்டை** என்னும் தலைப்பை விடுத்து **கர்ணன் போர்** என்றே நூலுக்குத் தலைப்பு தரப்பட்டுள்ளது.

A System of Transliteration of Tamil

VOWELS

Short		Long	
அ	a	ஆ	ā
இ	i	ஈ	ī
உ	u	ஊ	ū
எ	e	ஏ	ē
ஒ	o	ஓ	ō

ஐ	ai
ஔ	au

CONSONANTS

Hard		Soft		Medial	
க்	k	ங்	ṅ	ய்	y
ச்	c	ஞ்	ñ	ர்	r
ட்	ṭ	ண்	ṇ	ல்	l
த்	t	ந்	n	வ்	v
ப்	p	ம்	m	ழ்	ḻ
ற்	ṟ	ன்	ṉ	ள்	ḷ
ஸ்	s	ஷ்	ṣ	ஹ்	h
		ஜ்	j		

ĀYTAM

ஃ ḵ

நன்றியுரை

இச்சுவடியைப் பதிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ள ஒப்புதல் அளித்து அவ்வப்போது ஊக்கமும் அளித்த நிறுவன இயக்குநர் முனைவர் **ஜி. ஜான் சாமுவேல்** அவர்களுக்கு என் நன்றி என்றும் உரியது.

ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு சுவடியைப் பதிப்பிக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தை முன்வைத்து, சுவடியைப் படியெடுக்கும்போது ஐயங்களைத் தெளிவுபடுத்தியும், பதிப்புரை, ஆய்வுரைகளைச் செம்மைப்படுத்தியும் நிறுவன சுவடித்துறை வெளியீடுகள் அனைத்தும் செவ்வனே அமைய உறுதுணையாக விளங்குகின்ற சுவடித் துறைத்தலைவர் முனைவர் **பூ. சுப்பிரமணியம்** அவர்களுக்கு என்றும் நன்றிகூறக் கடப்பாடுடையேன்.

சுவடியை நிறுவனத்துக்கு அளித்துதவிய திருப்புல்லாணி **பி. கோவிந்தசாமி** அவர்களுக்கும், அதனைப் பெற்றுத் தந்த திரு. **மு.கோ. ராமன்** அவர்களுக்கும், இச்சுவடி கர்ண மகாராஜன் சண்டையினின்றும் வேறுபட்டது என்று கூறிப் பதிப்புக்கு வழி காட்டிய திரு. **மொ. மருதமுத்து** அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

கர்ணன் போர் என்னும் இந்நூல் முழுமையும் மிக விரைவில் மிக அழகாக மொழி பெயர்த்துதவிய பேராசிரியர் **கே. ஜி. சேஷாத்திரி** அவர்களுக்கு என் உளங்கனிந்த நன்றி.

கர்ணன் போர், பொன்னுருவி புலம்பல் இரண்டையும் எழுத்துப் பெயர்ப்பு செய்து கொடுத்த திருமதி. **ஜி. செல்வலட்சுமி**, சொல்லடைவில் உதவிய திரு. **ய. அந்தோனிசாமி**, திரு. **கோ. உத்திராடம்**, திரு. **கி. பன்னீர் செல்வம்**, பாரதம் தொடர்பான நூல்களை உதவிய திரு. **கி. ஜெயகுமார்**, அட்டைப்படம் வரைந்துதவிய திரு. **அ.செ. நடராசன்**, கணிப்பொறியில் கட்டமைத்துக் கொடுத்த திரு. செல்வி. **எஸ். தேவி**, செல்வி. **ஜி. அனிதா**, மற்றும் ஆசியவியல் நிறுவன கணிப்பொறித் துறையினர், அழகாக அச்சிட்டு உதவிய **மாணவர் மறுதோன்றி அச்சகத்தினர்** ஆகிய அத்துணை நல்ல உள்ளங்களுக்கும் என் நன்றி.

ஆர். ஜயலட்சுமி

Editorial Preface

Long years after the advent of printing, still there are many writings which remain as palmleaf manuscripts only. The Institute of Asian Studies is actively engaged in introducing these works to the world of readers. The Manuscripts Department of the Institute has so far published 15 folk balleds 3 *Yaṭcakāṉa* plays, 3 minor literary pieces, a drama by name *Cakuntalai nāṭkam*, and 3 works on rare fine arts named *Varma Cūttiram*, *kaṇitanūl* (a book of mathematics), *Mattaḷaviyal* (a work on percussion instruments). Beside these, the department has collected palmleaf manuscripts from all over Tamilnadu and published 5 volumes (10 parts) of Descriptive Catalogue of palmleaf manuscripts. Now in the list of folk song, a ballad based on *Mahāpāratam* entitled *Karṇaṉ pōr* is being published now.

The Motivation for this edition

The story of *MahāPāratam* continues to certain and instruct people. Though it is widely known to most of them and narrated in different ways by many authors from time to time, custom has not staled its endless variety of treatment because of the enduring appeal of this epic. Therefore its various sub stories and themes, still attract and fascinate the common people, either in the form of *Kūttu* (folk theatre) or drama or religious discourse or bow-songs, or even in modern times in the form of the cinema. The writers handling the story have modified it here and there according to their local tradition and culture. A character delineated in a certain way in the original epic of Viyācar, undergoes a change at the hands of Villiputtūrār. At the hands of folk-writers, it may be presented in a still different way. The character of Karṇaṉ as portrayed by Viyācar is ennobled by Villi and appears in yet another way as depicted by the folk-writers and understood by the common people at large differently. The climax in the characterisation of Karṇaṉ occurs when he fights valiantly against his own uterine brothers, by way of discharging his dept of gratitude to his friend Turiyōtaṉaṉ. On the 17th day of the *MahāPāratam* war when Karṇaṉ dons the mantle of the commander-in-chief of the Kaurava army he dies in the noblest way possible

for a warrior, giving away all he has including all the merit earned by him till then as a munificent donor, minutes before life leaves his body. The 17th day battle has been the subject of two different folk songs :

1. The fight of Karṇa Mahārājaṉ

2. The story of Karṇaṉ's battle

The first has already been printed. This particular work *Karṇaṉ* pōr is taken up for editing and publishing as it is different in many places from the earlier ballad *Karṇa Mahārājaṉ caṇṭai* and also from the original *Mahā Pāratam* story.

The manuscript

Karṇaṉ Pōr has been transcribed from the palmleaf manuscripts preserved in the Institute of Asian Studies as manuscript No.247. It is 38.5.cm long and 2.5.cm wide. The total number of palmleaves is 113 and they are kept in good condition. Wooden strips keep them in place, tied together with a string running through a hole.

Orthography

The words in the manuscript are clearly written. As in any other such manuscripts the letter 'e' and 'o' are written without any changes also for the long vowels and there are no dots over the letters. But the songs are clearly written in seperate lines in two halves of the manuscript with space in between. There is a space between the last letter and other letters in each and every line.

aravak koṭiyō nāṉatiri yōtaṉaṉu m

The date of the manuscript and the details of first transcription are given at the end of the manuscript where there is a note which goes as follows :

" I completed this story of *Karṇaṉ Pōr* on the auspicious day, the first of the month of *Māci* in the year *Vicu* on a saturday with the star *Anuṣam* and Simma laknam̱. Given by the hand of Muttirulāṇṭi grandson of Vīrapatiran belonging to Vaṇṇāṉkuṇṭu."The exact english equivalent of this day is 11.2.1882. *Vaṇṇāṉkuṇṭu* is a village near *Tiruppullāṇi* in *Ramnad* district. Authors name is not available. The entire work is written is in faultlessly pure *Kalivenpā* metre.

Changes made in the editing

1. Errors in lettering have been corrected and correct letters have been substituted.

2. Slang words have been rendered grammatically and the original words given in the footnotes in each page.

3. Subheadings are provided as a guide to the story in the relevant places.

4. Meaning of rare words and brief explanations given wherever nec essary as footnotes.

5. An English transliteration has been given for non Tamil readers.

6. Folk ballads songs connected with the *Mahāpāratam* epic and bal lads related to war are listed at the end.

7. As the ballad The lament of Poṉṉuruvi has not been published so far it is also given at the end of the work along with the transliteration. This manuscript is kept in the manuscript department of the Institute under No. lA; Length 40 cm. Width 3.5.cm.; total number of palmleaves 15. This is also written in two halves in each leaf.

8. A brief critical introduction dealing with the *Mahāpāratam* and the relevent variations has been given to introduce the work to the reader.

9. The first leaf of the manuscript has a title *Karṇaṉ katai caṇṭai* but at the end of the title *Karṇaṉ katai pōr* is mentioned. As already a work under the title *Karna Mahārājaṉ caṇṭai* has been published, this work has been given in title *Karṇaṉ pōr.*

Acknowledgements

My heartfelt thanks are due to Dr. G. **John Samuel**, Director of the Institute who gave me permission take up this manuscript for editing and his constant encouragement.

I am grateful to Dr.**P.Subramaniam** the Head of the Department of Manuscripts who is of great help to all editors in the department whenever a manuscript is taken for editing, at every stage of the work like transcription, preparing the critical introduction etc.

Thanks are due to Tiruppullāṉi **P. Govindasamy** who gave the manuscript to the Institute, to **M.K. Raman** who enabled us to get and to **M. Maruthamuthu** who showed that this work is different from *Karṇa Mahārājaṉ Caṇṭai* and deserves a seperate editing and publishing as a work by itself.

My hearty thanks to all the good-hearted colleagues such as Mrs. **G. Selva Lakshmi** who translitrated *Karṇan Pōr* and the *Lament of Poṉṉuruvi*, **Y. Anthonisamy, G. Utiradam**, and **K. Panneerselvam** who helped in the glossary and many other things; **K. Jeyakumar** who helped me with his collection of relevant materials; A.S. Natarajan for his fine wrapper design; **S. Devi, G. Anitha,** all staff members of the computer section of Institute of Asian Studies, who composed in the computer; and to the Students Xerox Offset Printers for the good work.

Above all, I thank prof. **K.G. Seshadri** for translating the entir work beautifully in record time.

R. Jayalakshmi.

Translator's Note

The art of translation is one of the most essential of the modern faculties and resources, in a rapidly shrinking world with hundreds of languages being spoken in different parts of the globe. Thinkers and writers, whatever their categories, express themselves more perfectly and truely in their own tongues than in second or third languages they known in order to extend to others the benefit of their thoughts . It is necessary to translate them into a common *lingua franca* known to the majority of the people of the world. This happens to be English and hence the relevance of English translations of works from other languages. If the original is the *mūlavar* available only to the locality of the mother-tongue speakers, the *utcavar* who goes in procession outside, is the English translation presented for *darsan* by a larger number outside the boundaries of the original language territory. It is in this spirit and a desire to make them available to discerning readers abroad that the Institute of Asian Studies is engaged in bringing out English translations of Tamil works remaining hidden and hither to unknown in the form of palmleaf manuscripts. Most of the folk-lore literature embodying the traditions and social mores of the Tamil people, written in the contemporary dialect and orthography at the time of writing, are still in the form of palmleaf manuscripts hidden in the attics and storerooms of ancient houses . Research scholars bring them out into the light of day and give them the sanctity and respectability of the printed book. But still they are available only to the Tamil knowing reader. To make it available to non-Tamil reader they have to be translated into English, the foremost international language of the world, along with the transliteration. It redounds to the credit of the Institute and its Director Dr. John Samuel, that all such manuscripts are brought out in the form of printed books by competent Tamil editors and English translators.

The ballad is a literary form found in all literatures of the world. In English literature it was prevalent from the 14th century onwards. It was an oral tradition existing even without being written down in the beginning, and thriving because of its popularity among the common people. It was freshly created from memory at each performance and therefore subject to constant variation in text and treatment. The themes were taken from the supernatural and from history and legend. It was mainly about gods and heroes living in popular culture. The ballads also sang of romantic heroes like king Arthur or Robin Hood, larger -than-life figures who actually lived .

The ballad tells a story in a narrative form. It is sung before an audience with frequent repetitions of certain key-words or lines or phrases to reinforce the emotional atmosphere.

While the ballad is the simplest form of writing, the epic is the most complicated. But both are related through one aspect -- they speak about extraordinary characters or heroes. While the former belongs to popular poetry, the latter belongs to the heroic. In the ballad, *'Karṇaṉ pōr '* the theme is taken from the great epic, the *Mahāpāratam* in which Karṇañ is one of the important protagonists.

Karṇaṉ Pōr which may be rendered as Karnaṉ the munificent is one such work. The title is only partly apt, for it deals also with the other qualities of Karṇaṉ besides his valour. The work is in the form of a long story poem narrated in *ammāṉai* form by a native singer before a rural or a rustic audience with free use of words of local dialect. In that sense it may be treated as a ballad narrating the last day in the life of the hero and the events of the seventeenth day of the eighteen - day *Mahāpāratam*War between the pāṇṭavas and Kauravas.

The events described in the poem can be listed as follows: Turiyōtaṉaṉ becomes despondent after the death of his great commanders like Pīṣmar and Turōṇar and many of his brothers. He decides to appoint Karṇaṉ, his bosom friend and king of the Aṅkas as the commander in chief of the Kaurava army. The preparation of Karṇaṉ before going to battle are described in detail; his bathing, putting on his dress, donning his armour etc.,; the march of his troops and auxiliary kings under his command; his taking leave of his wife, her dream and request to Karṇaṉ not to proceed because of the evil omens in her dream; Karṇaṉ convincing her and taking leave of her; the confrontation between Karṇaṉ and Aruccuṉaṉ; the entry of his son Vicakarṇaṉ into the battlefield; his heroic battle against the pāṇṭavas who beg him to go back; Vicakarṇaṉ's death at the hands of Aruccuṉaṉ; Karṇaṉ's wrath at his son's death; his battle with Aruccuṉaṉ; the shooting of the serpent-dart; Kriṣṇaṉ's ruse to save Aruccuṉaṉ; from the invincible dart; Karṇaṉ refusing to shoot it again as promised by him to his mother; the removal of the protective armour and the ear-rings of invincible Karṇaṉ by Kriṣṇaṉ disguised as a brahmin and also Intiraṉ; the taking away of his merit earned by him by Kriṣṇaṉ again; Karṇaṉ's death by an arrow of Aruccuṉaṉ; the laments of the Pāṇṭavas; of Kunti, of Turiyōtaṉaṉ, his wife Peruntiru and of Poṉṉuruvi his

queen; her prayers to the Gods for restoring her husband; the revival of Karṇaṉ and his consoling his wife and brothers before returning to Vaikuntam .

A number of variations of the story and characterisation have been exhaustively dealt with in the critical introduction by the editor. However, the overall picture we get of Karṇaṉ, is that of a noble hero who dies to keep his promises to his friend and his mother. Loyalty and gratitude are the dominent virtues of Karṇaṉ, in spite of his occasional acts of wickedness, and unkind words to Pāṇṭavas and Tiraupati. Good and bad coexist in the same character. This dichotomy is found practically in all great heroes in epic literature, for otherwise they will not be human but become superhuman. In a way, this is comparable to Aristotle's theory of tragedy. The tragic hero must be an extraordinary personage, a commander or a king so that the reversal of fortune will become more terrible and pathetic to behold. There is no tragedy in the fall of a sparrow or a beggar. Karṇaṉ like Achilles in the *Illiad*, is the greatest hero is the Kaurava army after Pīṣmar and Turōṇar; but like Achilles in the Trojan War, he also sulks for sixteen days in the war and he swears that he will not fight till Pīṣmar falls, as ha was slighted by the Grandsire. But once he takes over as generalissimo of the army he fights valiantly and dies nobly, a heroic sacrifice on the altar of friendship and fidelity and honour.

The munificence of Karṇaṉ and his bounty are proverbial in Tamilnadu. In fact he prays for a boon from Kriṣṇaṉ before he dies that he must be blessed with a heart that never says ' no ' to solicitors of gifts, whatsoever the number of births he may take in future. In fact he is the supreme embodiment of the Vedic stipulation for a true human being as laid down by the *Pruhatāraṇyaka Upaniṣat*. A bodyless voice gives a message to the Devas, Asuras and men with the same thunder - clap syllable of DA, DA, DA! To the Devas the message is, *Damyata* or self-control; to the Asuras, it is *Dayatvam*, pity or sympathy ; to men the message is *Datta* or giving. The highest good of a human being is therefore, giving. And Karṇaṉ in the *Mahāpāratam* stands out as the noblest character as he gives without caring for the fatal consequences of his gifts; fully aware of his impending death, he gives away his protective armour and ear-rings with which he was born, which makes him vulnerable to attack by Aruccuṉaṉ. He gives away all his *Puṇṇiyam*, the merit earned by giving gifts throughout his life. Greater glory has no man than that he died to keep his word and thereby, save an enemy ! Karṇaṉ, the valient, is also the Karṇaṉ, the munificent.

Though many parallels from English literature spring to mind when reading the ballad an interesting one may be mentioned through it may not be completely on all fours with the original context. This invites comparison with English ballads like *Clerk Saunders* and *The Daemon Lover* where the hero is brought back to life for a short while. In *Karṇaṉ's Pōr* also, he is shown as coming back to his queen Poṉṉuruvi by the intervention of the Gods only to go back to Vaikuntam after consoling his wife and brothers and Turiyōtaṉaṉ, his friend. Yet another parallel, through slightly distant is Wordsworth's poem, *Laodamia*, where the greek hero protesilaus is killed on stepping on the Trojan shore from his ship as ordained by a prophesy; (somewhat similar to the first battle-sacrifice of Aruccuṉaṉ's son Aravāṉ before the commencement of the *Mahāpāratam* War). Laodamia refuses to allow her husband to go back after the appointed time granted by Jove; protesilaus advice to his wife to sublimate her passion and to control it, is in a way similar to Karṇaṉ's advice to Poṉṉuruvi in the same context.

Krisṇaṉ's characterisation by the author, lays emphasis on his resourcefulness and stratagems on behalf of his cousins, the Pāṇṭavas, which do not reflect any glory on Krisṇan, the God, Adjectives like *vile, treacherors, cunning* etc., are freely applied by the poet while referring to the episode of the serpent- dart. Turiyōtaṉaṉ is represented as a wicked and vile character through his friendship for Karṇaṉ presents him in a noble light . Aruccuṉaṉ comes off very well with his heroism in battle and his affection for Karṇaṉ's son and his admiration for Karṇaṉ whom he knows as his brother. Queen Peruntiru is represented as a noble matron who has great love for Karṇaṉ, whom she has brought up. Karṇaṉ 's wife Poṉṉuruvi is depicted as a passionate and devoted wife who has learnt to love her husband after repulsing him in the beginning because of his base birth . The passages where she laments over the death of Karṇaṉ are very powerfully presented by the poet , bringing tears to the readers eyes.

I am thankful to Dr. John Samuel, Director of Institute of Asian Studies for giving me this opportunity to translate this powerful ballad culled from the great epic *Mahāpāratam*.

K.G. Seshadri

ஆய்வுரை

நாட்டுப்புற இலக்கியம்

வாழ்க்கையை, மக்கள் மனநிலையை, அப்படியே எதிரொலிக்கும் இலக்கியம் நாட்டுப்புற இலக்கியம். இந்நாட்டுப்புற இலக்கியம், 1. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் 2. நாட்டுப்புறக் கதைகள் 3. நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்கள் என்ற மூன்று பெரும் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. உழவர் பாட்டு, ஏற்றப்பாட்டு, வண்டிக்காரன் பாட்டு, ஓடப்பாட்டு, சுண்ணம் இடிப்போர் பாட்டு, தாலாட்டு, ஒப்பாரி, திருமணப்பாட்டு என மக்கள் தொழிலிலும், வாழ்விலும் தாழ்விலும் பாடப்படும் பாடல்களை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் என்கிறோம். தொன்று தொட்டுக் கர்ண பரம்பரையாகச் சொல்லப்பட்டு வரும் கதைகளை நாட்டுப்புறக் கதைகள் என்கிறோம். வரலாறு, புராணம், இதிகாசம், சமூகம் தொடர்பான பல கதைகளை நீண்ட நெடும் பாடல் வடிவில் பாடுவது கதைப்பாடல் எனப்படும். இக்கதைப் பாடலை ஆங்கிலத்தில் 'Ballad' என்பர்.

கதை - சொற்பொருள்

கதை என்ற சொல்லுக்குச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி, பெரியசரிதம், இதிகாச புராணங்கள், பெருங்கதை, பொய்வார்த்தை, விசித்திரக் கதை, கட்டுக் கதை, சொல், சம்பாஷணை ஆகிய பொருள்களைத் தருகிறது.[1] இவையனைத்தும் கதைப்பாடலுக்குப் பொருந்தும்.

கதையின் தொன்மை.

'கதைகள் எப்பொழுது தோன்றின என்றே சொல்ல முடியாது. ஆதிமனிதன் காட்டுக்குச் சென்று திரும்பியவுடன், தன் அனுபவங்களைச் சொல்லும்போதே கதை தொடங்கிவிட்டது'[2] என்பதிலிருந்தும்

"தொன்மை தானே சொல்லுங் காலை
உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே"[3]

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவுக்கு உரையெழுதிய இளம்பூரணர், "தொன்மையாவது உரையொடு பொருந்தப்பெற்ற பழமைத்தாகிய பொருள்மேல் வருவன அவை இராமசரிதம், பாண்டவ சரிதம் முதலியவற்றின் மேல் வரும் செய்யுள்"[4] என்றும், பேராசிரியர், "தொன்மை யென்பது

உரைவிராஅய்ப் பழமையவாகிய கதைப்பொருளாகச் செய்யப்படுவது"[5] என்றும் கூறும் உரைகளிலிருந்தும் கதையின் தொன்மை புலப்படும்.

கதைப்பாடல்

கதைகளை உள்ளடக்கிய நெடும்பாடல் கதைப்பாடல்[6] என்பதில் மாறுபட்ட கருத்துகள் இல்லை. அது வாய் மொழியாக வந்ததா? எழுதப்பட்டு வந்ததா என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. 'குறிப்பிட்டதொரு பண்பாட்டில், குறிப்பிட்டதொரு சூழலில் **வாய்மொழி**யாக ஒரு பாடகனோ அல்லது குழுவினரோ சேர்ந்து நாட்டார் முன் எடுத்துரைத்து இசையுடன் நிகழ்த்திய ஒரு கதை தழுவிய பாடல் கதைப்பாடல்'[7] என்பது ஒரு கருத்து. "புகழேந்தியை ஒட்டக் கூத்தர் சிறையில் அடைத்தபோது உணவில்லாமல் துன்புற்றவர், சாளரம் வழியே வெளியே பார்த்த போது அருகில் ஒரு நீர்ப் பொய்கையில் பெண்கள் நீர் எடுப்பதைப் பார்த்து, பாரதக் கதைகளை நீண்ட அம்மானைப் பாடல்களாகப் பாடினார். இவற்றை விரும்பிக் கேட்ட பெண்கள் புலவருக்கு வேண்டியதைக் கொடுத்தனர்"[8] என்பது மற்றொரு கருத்து.

இவ்விரு கருத்துக்களும் ஆய்வுக்குரியவை. 'வாய்மொழிக்குப் பின்னரே இலக்கிய இலக்கணங்கள் தோன்றின' என்பது உண்மையாயினும், கதைப் பாடல்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு புலவரால் எழுதப்பட்டுக் காலப்போக்கில் அவை வாய்மொழியாக வந்திருக்க வேண்டும் என்பதே பொருந்தும். காரணம் 1. கதைப்பாடல்கள் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரே வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. ஆனால் முதற்சங்க காலத்திலேயே நாம் வாய் மொழியிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்து பண்பட்ட இலக்கிய இலக்கணங்களுக்கு அறிமுகமாகி விட்டோம். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, பெரியபுராணம், சீவக சிந்தாமணி போன்ற கதைக் காப்பியங்கள் வழக்கில் வந்து விட்டன. இவ்வளவு கதை இலக்கியங்கள் தோன்றியபின் கதைப்பாடல்கள் வாய்மொழியாகத்தான் வந்திருக்க வேண்டும் என்பதில்லை.

2. கதைப்பாடல்கள் பெரும்பான்மையும் 'கலிவெண்பா' அமைப்பில் இடையிடையே 'விருத்தம்' கலந்து பாடப்பட்டுள்ளன. அவை யாப்பறிந்த புலவராலேயே பாடப்பட்டிருக்க வேண்டும். அல்லி அரசாணி மாலை, பவளக்கொடி மாலை போன்ற பல கதைப்பாடல்கள் புகழேந்தியார் பெயரில் அமைந்துள்ளன. அவற்றைச் செய்தவர் புகழேந்தியார் இல்லை என மறுப்பவரும் உளர். எனினும் பாடல்களின் யாப்பமைதியை நோக்கப் புலவரால் பாடப்பட்டவையே என்பது புலனாகும். இப்பொழுது கூட ஒரு கதையைச்

சொன்னால் அதை யாப்பமைதி கெடாமல் பாடக் கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பது கள ஆய்வு செய்த நண்பரொருவர் கூற்று. பல கதைப்பாடல்களைப் படித்துப் படித்துப் பாடிப்பாடி கேட்டுக் கேட்டு அந்த ஓசை மனத்தில் பதிந்து பாடியிருக்க வேண்டும் என்பதே உண்மை. "கதைப்பாடல் வாய்மொழியால் வாழ்கிறது. வாய் மொழியாலேயே பரவுகிறது. இயற்றியவர் யாராயினும் பாடியவர் உரிமையாகவே அது மாறி விடுகிறது"[9] என்னும் கூற்றும் இவ்வுண்மைக்கு அரண் சேர்க்கிறது. யாப்பறிவில்லாத சிலர் முன்னோர் பாடிவைத்ததைச் செவிவழியாகக் கேட்டுப் பாடி வரும்போது சில சொற்கள் கூடியோ குறைந்தோ, அடிகள் விடுபட்டோ, சேர்க்கப்பட்டோ யாப்பமைதி சிதைந்த சில கதைப்பாடல்களையும் ஆங்காங்கே காணமுடிகிறது.

கதைப்பாடலின் வகைகள்

கதைப்பாடல்களை, நாட்டுப்புற ஆய்வாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையாகப் பிரிக்கின்றனர்.மு. அருணாசலம் அவர்கள்,

1. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள் அவ்வக் காலத்தில் பாடப் பட்டவை (இராமப்பய்யன் அம்மானை, இரவிக்குட்டிப் பிள்ளை போர், தேசிங்குராசன் கதை போன்றவை),

2. வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள் அவ்வக் காலத்துக்குப் பின் பாடப்பட்டவை. (கட்டபொம்மன் கதை, கான்சாகிப் கதை போன்றவை),

3. புராணக் கதைப்பாடல்கள் என்று மூவகையாகப் பிரிக்கிறார்.[10]

நா. வானமாமலை அவர்கள் 1. இதிகாசத் துணுக்குகள் 2. சமூகக் கதை 3. வரலாற்றுக் கதை 4. கிராம தேவதைகளின் கதை என நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறார்.[11] இவரே இன்னோரிடத்தில் 1 புராணக்கதை 2. வரலாற்றுக்கதை 3. சமூகக்கதை என மூவகையாகப் பிரிக்கிறார்[12].

செ. அன்னகாமு அவர்கள் வரலாறு, புராணம், காதல், வீரம் என நான்கு வகையாகப் பிரிக்கிறார்.[13] சோம லெ. அவர்கள் சமூகக் கதைப்பாடல், காவியக் கதைப்பாடல், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல் என மூவகையாகப் பிரிக்கிறார்.[14]

காதல், வீரம் என்பன சமூகத்திலும் உண்டு; புராணத்திலும் உண்டு; காவியத்திலும் உண்டு. தெய்வப் புனைகதைகள் புராணத்தில் அடங்கும். எனவே இதிகாசக் கதைப்பாடல், புராணக் கதைப்பாடல், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல், சமூகக் கதைப்பாடல் எனப் பிரிப்பது பொருந்தும். மகாபாரதம், இராமாயணம் தொடர்பான கதைகள் மட்டுமே இதிகாசத்தில் அடங்கும்.

கதைப்பாடலின் வடிவங்கள்

கதைப்பாடல்கள்,

1. அம்மானை (இராமப்பய்யன் அம்மானை, வைகுந்த அம்மானை, ஆமையர் அம்மானை),
2. மாலை (பவளக்கொடி மாலை, அல்லியரசாணி மாலை),
3. கதை (தேசிங்குராசன் கதை, சித்திர புத்திர நயினார் கதை),
4 கும்மி (கட்டபொம்மு கும்மிப் பாடல், சின்னமலைக்கும்மி),
5. வாசகப் பா (சாரங்கதரன் வாசகப்பா),
6 குறம் (மின்னொளியாள் குறம், திரௌபதை குறம்),
7 சிந்து (பூலித்தேவன் சிந்து),
8. போர் (கன்னடியன் போர், காசிம் படைப்போர்),

9. சண்டை (கர்ண மகாராஜன் சண்டை, கான்சாகிப் சண்டை) ஆகிய வடிவங்களில் அமைந்துள்ளன. கதை, போர், சண்டை என்ற வடிவில் உள்ளவையும் அம்மானை, மாலை ஆகிய இலக்கிய வடிவங்களிலேயே அமையக் காண்கிறோம்.

பாரதக் கதைகளின் செல்வாக்கு

புராணக் கதைகள், சமூகக் கதைகள், வரலாற்றுக் கதைகள் பல இருப்பினும், இதிகாசக் கதைகள் மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையைக் காணுகிறோம். குறிப்பாக இராமாயணத்தை விட பாரதக் கதைகள் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தமையை, பாரதத்தின் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும், ஒவ்வொரு கதைப்பாடலாகப் பாடப்பட்டிருப்பதன் மூலம் அறியலாம். நீண்ட நெடுங்காலமாகப் பாரதக் கதை இந்தியா மட்டுமன்றித் தொலைதூர நாடுகளிலும் பரவியிருந்தமையே இதற்குக் காரணம்.

பாரதக் கதை 5000 ஆண்டுகளாக வழக்கில் இருந்து வருகிறது. பாரதப் போர் நடந்த காலம் கி.மு. 3139 என்று கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும்[15] கி.மு. 3100-2000 ஆகியவற்றுக்கு இடைப்பட்ட காலம் என்று அறிஞர் சி.வி. வைத்தியாவும்,[16] கி.மு. 1530-1430 ஆகியவற்றுக்கு இடைப்பட்ட காலம் என்று ஆய்வாளர் மக்கன்லால் சென்னும்[17], கி.மு. 1430க்கு முன்னர் என்று வி.எஸ். ராமஸ்வாமி சாஸ்திரிகளும்[18], 3128 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் என்று ரா. ராகவையங்காரும்[19], 5000 ஆண்டுகட்கு முற்பட்டது என்று அ. விசுவநாதனும்[20] கூறுகின்றனர். இக்கருத்துக்களை ஒப்புநோக்க பாரதப் போர் 5000 ஆண்டுகட்கு முன்னர் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது. பாண்டவர்கள் சுவர்க்கம் செல்லுமுன் கலி பிறந்துவிட்டது என்னும் கருத்தும் இதற்கு அரண் செய்கிறது. கலி பிறந்து இன்றைக்கு 5100 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அதற்கு முன்பே பாரதப் போர் நடைபெற்று விட்டது.

பாரதம் புனைகதையன்று. உண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சி காலந்தோறும் சில புனைவுகளை உள்ளடக்கி வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. "கிறித்துவுக்குப் பதின்மூன்று அல்லது பதினான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் குருகுலத்தார்க்கும் அவர்கள் அண்மையில் வாழ்ந்த பாஞ்சாலர்களுக்கும் இடையே நடந்த போரே காப்பியத்தின் கரு. இதுவே வரலாற்றுண்மை" என்கிறார் ரமேஷ் சி. தத்.[21] "யசுர் வேதம், குரு பாஞ்சாலர் இவ்விரு கூட்டத்தாரும் ஏற்கெனவே இணைந்து இருந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது. கதகசம்ஹிதை திருதராட்டிரனையும், விசித்திர வீரியனையும் குறிப்பிடுகிறது. எனவே பாரதக் காப்பியத்தின் வரலாற்று மூலம் கி.மு. பத்தாம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பே இருந்திருக்க வேண்டும் என்று மக்டோனல் என்னும் இலக்கிய வரலாற்றறிஞர் குறிப்பிடுகிறார்.[22] இன்றைய வியாச பாரத நூலுள் ஐயம், பாரத சம்ஹிதை, மகாபாரதம் என்னும் மூன்று நூல்கள் சுட்டப்படுகின்றன. அவற்றுள் 'ஐயம்' 8800 சுலோகங்களையும், 'பாரத சம்ஹிதை' 24000 சுலோகங்களையும், 'மகாபாரதம்' 1 லட்சம் சுலோகங்களையும் உடையவை.[23] ஐயம் என்னும் பாரதத்தின் காலம் கி.மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு.[24]

பாரத சம்ஹிதை, மகாபாரதம் ஆகிய இரண்டும் கி.மு. 300ல் ஏற்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.[25] மூன்றாம் நிலையாகத்தான் இன்றைய பாரதம் ஏற்பட்டது. இதன் காலம் கி.பி. நான்காம் நூற்றாண்டு என்பர்.[26] "பலரால் பல நூற்றாண்டுகளாகச் செய்யப்பட்ட கதம்பம் பாரதம்" என்பர் கா அப்பாதுரை.[27] "உலக இலக்கியங்களில் நீண்ட காப்பியம் மகாபாரதமே. நூறாயிரம் பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூல் உலகப் பேரிலக்கியங்களாகிய இலியட், ஓடிசி ஆகியவற்றைச் சேர்த்தால் வரும் அளவின் எட்டு பங்கு" என்று குறிப்பிடுகிறார் ஆய்வாளர் கிருஷ்ண சைதன்யா.[28] மேலும் இது ஐந்தாம் வேதமாகவும் கருதப்படுகின்றது. மகாபாரதம் சமுதாயத்தில் குன்றிய நிலையில் இருந்தவர்க்கும் அறம் போதிக்க வந்தமையாலேயே ஐந்தாம் வேதம் எனப்பட்டது'' என்கிறார் டாக்டர். ராதாகிருஷ்ணன்.[29] இவ்வாறு நீண்டகாலமாக அறியப்பட்டதாலும், அளவாலும் செல்வாக்குப் பெற்றதால் எல்லா மொழிகளிலும் செல்வாக்குப் பெற்றது பாரதம். வியாச பாரதத்துக்குப் பின் பால பாரதம் என்ற பாரதமும் சமஸ்கிருதத்தில் அமைந்துள்ளது. இதனை எழுதியவர் அகத்தியபட்டர். தமிழில் சங்க இலக்கியங்களாகிய சிறுபாணாற்றுப்படை,[30] பெரும்பாணாற்றுப்படை,[31] பதிற்றுப்பத்து,[32] பரிபாடல்,[33] கலித்தொகை,[34] அகநானூறு,[35] புறநானூறு,[36] ஆகியவற்றிலும், காப்பியங்களான சிலப்பதிகாரம்,[37] மணிமேகலை,[38] சீவகசிந்தாமணியிலும்[39], திவ்வியப்பிரபந்தத்திலும்,[40] தேவார,[41] திருவாசகத்திலும்,[42] பதினோராம் திருமுறையிலும்,[43] கலிங்கத்துப்பரணி,[44] முத்தொள்ளாயிரம்,[45] போன்ற இலக்கியங்களிலும் திவாகரம்,[46] பிங்கலம்,[47] போன்ற நிகண்டுகளிலும், நச்சினார்க்கினியர்,[48] பேராசிரியர்,[49] பரிமேலழகர்,[50] உரைகளிலும், யாப்பருங்கல,[51] வீரசோழிய[52] உரையிலும் பாரதக் கதைக் குறிப்புகள் உள்ளன. அருச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரையில் பாண்டியன் மகளை மணந்ததாக அறிகிறோம். அல்லி, பவளக்கொடி ஆகியோர் பாண்டிய நாட்டைச் சேர நாட்டைச்

சேர்ந்தவர்களே. பாரதப் போரோடு தமிழ் மன்னருக்கு இருந்த தொடர்பெண்ணமே சங்க இலக்கியத்தில் கூடுதலான பாரதக் கதைக் குறிப்பிற்குக் காரணம்" என்று டாக்டர் அ. விசுவநாதன் குறிப்பிடுகிறார்.[53]

தமிழ்ச் சாசனங்களிலும் பாரதம் பற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. 'மாபாரதம் பொருது மன்னவர்க்குத் தூது சென்று' என்று வீரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தியிலும்,[54] 'மாரதர் மலை களத்து அவிய பாரதத்தில் பகடு ஓட்டியும்' என்று இராசசிங்கப் பாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தியிலும்[55] பாரதம் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது. கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் சம்பா என்னும் இடத்தில் வியாசருக்குக் கோயில் கட்டியமையும், ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் காம்போஜ நாட்டில் பாரதம் படிக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தமையும் சாசனங்களால் அறியப்படுகின்றன.[56]

இலக்கியங்களிலும் சாசனங்களிலும் இடம்பெற்றது மட்டுமின்றி பாரதக் கதை தனியாகவே பலமுறை பாடப்பட்டுள்ளது. தொல்காப்பிய உரையில் மேற்கோளாகக் காட்டப்படும் பெருந்தேவனார் பாரதம்[57] தவிர கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் ஒரு பெருந்தேவனார் பாரதம் பாடப்பட்டது.[58] இது பாரத வெண்பா எனப்படும். இதற்குப் பின்னர் மாவிந்தம் என்னும் பாரத வெண்பாவும் தோன்றியுள்ளது. அருள்நிலை விசாகன் திரைலோக்கிய மல்லன் வத்ஸராசன் என்பவரால் பாடப்பட்ட பாரதம் ஒன்றைத் திருவாலங்காட்டுச் சாசனம் குறிப்பிடுகிறது.[59] இராசசிங்கப் பாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தியில் 'மாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்து மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்து' என்று கூறப்படுகிறது.[60] இப்பாரதம் பற்றிய செய்தி தெரியவில்லை. இதற்குப் பின்னர் வில்லி பாரதம் தோன்றியது.

வில்லி பாரதத்துக்குப் பின்னர் அவர் பாடாது விடுத்த ஆதி பருவத்துக்கு முந்தின செய்திகள் ஆதிபருவத்தாதி பருவம் என 566 பாடல்களாக அம்பலத் தாடுமையர் என்பவரால் 16-17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டுள்ளது. 18ஆம் நூற்றாண்டில் அரங்கநாத கவிராயர் என்பவரால் ஒரு பாரதம் பாடப்பட்டது. இதன் பின் நல்லாப்பிள்ளை பாரதமும், பெருமாள் சுவாமிகள் என்பவரால் பாரத சார வெண்பா என்பதும் இயற்றப்பட்டன.

புகழேந்தியின் நளவெண்பாவும், அதிவீரராம பாண்டியரின் நைடதமும், பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சபதமும், சோமசுந்தர பாரதியாரின் மாரிவாயிலும், பாரதக் கதைகளை அடியொற்றி எழுந்தவையே.

மேற்கண்டவாறு நீண்ட நெடுங்காலமாக மக்களிடையே இக்கதைகள் பரவி வந்ததால் பாரதக் கதைமாந்தர் பெயர்கள் மக்களுக்கும் வைக்கப்பட்டன. வஞ்சகனைச் சகுனி என்று அழைப்பதும் வழக்கமாகி விட்டது. வீர தீரச்

செயல்களும், 'தருமம் வெல்லும் பாவந் தோற்கும்' என்ற கருத்தும் மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தமையால் மகாபாரதக் கதைகள் பலவும் கதைப்பாடல்களாக உருவெடுத்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை. அல்லி அரசாணி மாலை, பவளக்கொடிமாலை, புலந்தரன் களவு கண்ணி மாலை, அபிமன்யு சுந்தரி அம்மானை, தருமர் அசுவமேத யாகம், கிருஷ்ணசாமி தூது, ஏணியேற்றம், ஆரவல்லி, சூரவல்லி கதை, அபிமன்னன் போர், கர்ணன் போர், திரௌபதி குறம் எனப் பாரத நிகழ்ச்சிகள் மீண்டும் மீண்டும் கதைப்பாடலாகப் பாடப்பட்டுள்ளன இவையனைத்திலும் வீரமும், இயற்கை இகந்த நிகழ்வுகளும், தெய்வத்தன்மையும், காதலும் இழையோடுவதால் சமூகக் கதைகள், வரலாற்றுக் கதைகளை விட ஆர்வம் ஊட்டுவனவாக அமைகின்றன. மேலும் விழாக்காலங்களில் வில்லுப்பாட்டாகவோ, கதையாகவோ சொல்வதற்கு ஏற்றபடி தெய்வத் தொடர்பு உள்ளமையாலும் பாரதக் கதைப்பாடல்கள் செல்வாக்குப் பெற்றன எனலாம்.

உதாரணமாக, மாரியம்மன்கோயில் விழாக்களில் காத்தவராயன் கதையும், இராமர் கோயில் விழா, கம்ப சேர்வை விழாக்களில் இராமாயணக் கதையும், சிவன் கோயில் விழாக்களில் சிறுத்தொண்டர் கதை, மார்க்கண்டன் கதை போன்றவையும் சொல்லப்படுகின்றன, திருமால் கோயில்களில், இரண்யன், ருக்மாங்கதன், குசேலர், கதைகளோடு சீதா கல்யாணம், ருக்மணி கல்யாணம், பாமா பரிணயம் (திருமணம்), பாரிஜாதாபகரணம் போன்ற கதா காலட்சேபங்கள், நாடகங்கள் நடைபெறுவதைக் காண்கிறோம். அவ்வகையில் திரௌபதியம்மன் கோயில் விழாக்களில் பாடப்படுவதற்கு ஏற்றவையாகப் பாரதக் கதைகள் அமைந்துள்ளமையால் தனித்தனிக் கதைப் பாடல்களாகப் பாடப்பட்டிருக்கலாம்

போர்க்கதைகளின் செல்வாக்கு

மனிதனின் இரத்தத்தில் இயற்கையாகவே போருணர்வு கலந்துள்ளது. மிருகங்களுக்குக் கூட இவ்வுணர்வு அடிப்படையிலே அமைந்துள்ளது. ஆளுமை உணர்வும், எப்படியாவது முன்னேற வேண்டும் என்ற வெறியுமே இதற்குக் காரணங்கள். ஆட்டுக் கிடாய்களை மோதவிட்டுப் பார்ப்பதும், சேவல்களை மோதவிட்டுப் பார்ப்பதும், மனிதனோடு மனிதனை மோதவிட்டுப் பார்ப்பதும், மனிதனுக்கு வேடிக்கை (கேளிக்கை) நிகழ்ச்சிகளாக விளங்குகின்றன. எனவே போர் நிகழ்ச்சிகளைப் படிப்பதிலும், கேட்பதிலும் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். தேவாசுரப் போர் 18 ஆண்டுகளும், இராமாயணப்போர் 18 மாதங்களும், பாரதப்போர் 18 நாட்களும் நடைபெற்றன என்று அறிகிறோம். எனவே இராமாயணத்தில் யுத்த காண்டம் மற்ற காண்டங்களை விடப்பெரிதாக உள்ளது. பாரதத்திலும், ஆதி பருவம், ஆரண்ய பருவம், விராட பருவம், உத்தியோக பருவம் போலன்றி யுத்தத்துக்கு மட்டுமே பீஷ்ம பருவம் துரோண

பருவம், கன்ன பருவம், சல்லிய பருவம் எனப் பல பருவங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இதனாலேயே, கதைப் பாடல்களிலும், சக்கூன் படைப்போர், இந்திராயன் படைப்போர், இபுனியந்தன் படைப்போர், காசிம்படைப்போர், இறவு சுல்கூல் படைப்போர், மலுக்கு முலுக்கின் படைப்போர், ஐந்து படைப்போர், உச்சிப் படைப் போர், கன்னடியன் போர், மேல்பர்மா சண்டை எனப் பல போர்க்கதைப் பாடல்களைக் காணுகிறோம்.

கர்ணன் போர்

'கர்ணன் போர்' என்னும் இந்நூல் 'பாரதக் கதை' 'போர்க்கதை' என்னும் இருநிலையிலும் செல்வாக்கு பெறுவதோடு, கர்ணன் என்னும் பாத்திரத்தின் மீதுள்ள அநுதாபத்தினாலும், பற்றினாலும் கூட செல்வாக்கு பெறும் கதைப் பாடலாக அமைந்துள்ளது. கர்ணன் நீராடுவது கூட ஒரு தனிக் கதைப்பாடலாக விளங்கக் காண்கிறோம்.

யாப்பும் இலக்கிய வகையும்

'கர்ணன் போர்' என்னும் இக்கதைப் பாடல் கலிவெண்பா யாப்பில் சீர், தளை சிதையாமல் .ஏறத்தாழ 3000 வரிகளுடன் 'அம்மானை' என்னும் இலக்கிய வகையில் அமைந்துள்ளது.*

அமைப்பு

எல்லாக் கதைப் பாடல்களையும் போலவே இக்கர்ணன் கதையும் கடவுள் வாழ்த்து (விநாயகர் வணக்கம், சரசுவதி வணக்கம்), பாடுபொருள் கூறுதல், நூலின் பயன், கதை, வாழ்த்து என்னும் வைப்பு முறையில் உள்ளது. அவையடக்கம் இல்லை.

கதைச்சுருக்கம்

பதினேழாம் நாள் போருக்குக் கர்ணன் செல்லுதல், சல்லியன் தேரோட்டுதல், பாண்டவருடன் பொருதல் கர்ணன் மகன் விசகர்ணன்

---

* குறிப்பு-அம்மானை என்பது மகளிர் ஆடும் ஒரு விளையாட்டு மூவர் சேர்ந்து இவ்விளையாட்டை ஆடும்போது முதலாமவள் ஒரு செய்தி சொல்ல, இரண்டாமவள் அதையொட்டி வினா ஒன்றைக் கேட்க, மூன்றாமவள் அதற்கு விடை சொல்வதாக அமையும் பாடல் அம்மானைப் பாடல். சிலப்பதிகாரத்தில் ஒருத்தி வினா கேட்க ஒருத்தி விடை சொல்வது போலவும் அமைந்துள்ளது திருவாசகத்துள் சிவனின் பெருமை கூறிச் சிவனைப் பாடுதுங் காண் அம்மானாய் என்ற அமைப்பில் உள்ளது பெரும்பாலும் இப்பாடல் ஐந்து அல்லது ஆறு அடிகளே இருக்கும் ஆனால் அம்மானை என்னும் இலக்கிய வகை நீண்ட நெடும் பாடலாக ஆங்காங்கே அம்மானை என்ற முத்தாய்ப்புடன் இருக்கும்

பாண்டவரிடம் போர் செய்து மடிதல், கர்ணனும் இறத்தல், கர்ணன் மனைவி பொன்னுருவி, துரியோதனன் மனைவி பெருந்திரு ஆகியோர் புலம்புதல், கர்ணன் மனைவி தீப்புக முடிவு செய்து சப்த கன்னிகைகள், சப்த ரிஷிகள்,சிவன், பார்வதி, பிரம்மன் ஆகிய எல்லாத் தெய்வங்களிடமும் முறையிடுதல், லட்சுமி, சரஸ்வதி, பார்வதி ஆகியோர் வேண்டுதலுக் கிணங்க சிவன் கர்ணன் உடலைத் தைக்க ஊசியும் நூலும் தருதல், கர்ணன் மனைவி ஊசியால் கர்ணன் உடலைத் தைக்க அவன் பிழைத்து எழுந்து தம்பியர்க்கும் மனைவிக்கும் ஆறுதல் கூறி, மனைவியைத் தீப்புக வேண்டாமெனக் கேட்டுக் கொண்டு தையலை அவிழ்க்கச் செய்து வைகுண்டம் சேர்தல், அவன் உடலைப் பாண்டவர் எரியூட்டிப் பின் தங்கள் மனைக்குச் செல்லுதல் என்ற முறையில் கதை அமைந்துள்ளது.

கர்ணன் பாத்திரப் படைப்பு ஒப்பாய்வு

கர்ணன் பாத்திரத்தின் பெருமை சிறுமைகளை ஒப்பிட்டுக் காணவேண்டுமெனில் மூல நூலான வியாச பாரதம், தமிழ் நூல்களான வில்லி பாரதம், நல்லாப் பிள்ளை பாரதம் ஆகியவை மட்டுமன்றி நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடல்களாகிய பொன்னுருவி புலம்பல், பொன்னுருவி மசக்கை, கர்ண மகாராஜன் சண்டை, கர்ணன் போர் ஆகியவற்றோடு கர்ணமோட்சம் என்னும் கூத்தையும் தேரோட்டி மகன் என்னும் வானொலி நாடகத்தையும் கூட ஆய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

வியாசரின் கர்ணன்

கன்னியா யிருந்த குந்தி தன் அரண்மனைக்கு வந்த துர்வாசருக்குப் பணிவிடை செய்ய, மனமகிழ்ந்த துர்வாசர், வேண்டிய போது, விரும்பிய தேவரை அழைத்துக் குழந்தை பெறக் கூடிய ஒரு மந்திரத்தை உபதேசிக்கிறார். குழந்தைத்தனமான, விபரீதமான ஆசையால் குந்தி அதனைப் பரிசோதிக்க எண்ணிக் கதிரவனை நினைத்து அம்மந்திரத்தை உச்சரிக்கக் கதிரவன் தோன்றுகிறான். அச்மடைந்த குந்தி மறுக்கிறாள். கதிரவனின் வற்புறுத்தலுக்குப் பின்பே இணைகிறாள். இவ்வாறு பிறக்கு முன்பே மறுக்கப் பட்டவன் கர்ணன்.[61]

கர்ணனின் இயல்பைக் கதிரவன் மூலமாக விளக்குகிறார் வியாசர். "என்னைப் போன்ற புதல்வன் உனக்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறான். என்னுடைய குண்டலங்களையும், கவசங்களையும் அணிந்தவனாக, பாணங்களாலும், அஸ்திரங்களாலும் பிளக்க முடியாதவனாக அவன் இருப்பான். அவனால் கொடுக்க இயலாதது ஒன்றுமிராது. நான் தடுத்தாலும் அவன் கொடுப்பான் மானமுள்ளவனாக இருப்பான்" என்று குந்தியிடம் கதிரவன் கூறி மறைகிறான்.[62] மேலும் கவிக் கூற்றாகவும் "எல்லோரினும் சிறந்தவனும், அழகும் ஒளியும்

உடையவனும், வீரனும், உடன் பிறந்த கவசத்தை யுடையவனும், குண்டலங்களால் விளக்கம் பெற்ற முகத்தை யுடையவனும் ஆகிய கர்ணன் பிறந்தான்"[63] என்று கர்ணனை வருணிக்கிறார். வீரனாகவும், வள்ளலாகவும், மானியாகவும் படைக்கப்பட்டுள்ளான் கர்ணன்.

பிறக்கும் முன்பே மறுக்கப்பட்ட அவன் பிறந்த பின்னரும் பெட்டியில் வைத்து எறியப்பட்டுத் தேரோட்டியால் வளர்க்கப்படுகிறான்.[64] அருச்சுனனுடன் போட்டியிட்டுத் தன் திறன் காட்ட வரும்போதும்,[65] திரௌபதி சுயம்வரத்தின் போதும் 'பெற்றவர் யார் எனத் தெரியாதவன்; சூதபுத்திரன்' என்று இகழப் பட்டுப் பரிதாபத்துக் குரியவனாகிறான்.[66]

சிறுவயதிலேயே துரியோதனன் நண்பனாகி, அவன் பாண்டு குமாரன் பீமனுக்கு நஞ்சை ஊட்டியபோதும், பீமனைக் கொடிகளால் கட்டி மடுவில் எறியும் போதும், அரக்கு மாளிகைக்குத் தீவைக்கத் திட்டம் தீட்டிய போதும் உடனிருந்து, 'கெட்டவன்' என்ற அவப்பெயர் பெறுகிறான்.[67] பரசுராமனிடம் பிரமாஸ்திரம் கற்பதற்காக, அந்தணன் என்று பொய் கூறிப் பொய்யனாகிறான்.[68] இதனாலேயே இவன் கற்ற வித்தைகள் அனைத்தும் பயன்படாமல் போயின.

பாண்டவர் சூதில் தோற்றபின் துச்சாதனனால் அவைக்கு இழுத்து வரப்பட்ட திரௌபதியைப் பார்த்து, "நீ பொருளில்லாத தாசன் மனைவி; தாசி. துரியோதனன் அந்தப்புரம் செல். இல்லையேல் சூதில் தோற்காத புருஷனைத் திருமணம் செய்து கொள். தாசிகள் வேறு புருஷனைத் திருமணம் செய்வது குற்றமாகாது" என்கிறான்.[69] விராட தேசத்தில் ஒளிந்து வாழ்ந்த பாண்டவரைக் கண்டுபிடித்து மீண்டும் காட்டுக்கு அனுப்புவதில் குறியாக இருக்கிறான். 'பரசுராமனாலும், இந்திரனாலும் என்னை வெல்ல முடியாது' என்று தற்புகழ்ச்சியாகப் பலமுறை கூறுகிறான்.[70] விராட தேசத்தில் அருச்சுனனிடம் தோற்று ஓடிவிடுகிறான். தூது வந்த கண்ணனைக் கொல்லவும் விழைகிறான்.[71] அபிமன்யுவை அறமற்ற வழியில் கொல்கிறான்.[72] இவ்வாறு பல இடங்களில் கர்ணன் தீயவனாகக் காட்டப் படுகிறான்.

கர்ணனின் பெருமையாகக் கூறப்படும் நிகழ்வுகள் இரண்டு மட்டுமே. செஞ்சோற்றுக் கடன் தீர்க்க உயிரையே கொடுப்பது ஒன்று. தன் உயிர் போகும் என்று தெரிந்தும் கவச குண்டலங்களை ஈதல் மற்றொன்று.

பீஷ்மரால் அர்த்தரதனாக்கப்பட்டதால் 'பீஷ்மர் இறக்கும் வரை போர்புரியேன்' என்று சபதம் எடுத்த கர்ணன் பீஷ்மர் அம்புப் படுக்கையில் இருக்கும்போது, 'நான் குற்றமற்றவன்; உங்களால் வெறுக்கப்பட்டேன்'

என்கிறான். 'நீ பாண்டவரைக் காரணமின்றி வெறுத்தாய்; துரியோதனனுடன் சேர்ந்து தர்மத்துக்கு எதிராக இருந்தாய் அதனால் உன்னைக் கடிந்தேன்' என்று பீஷ்மர் கூற, "துரியோதனனின் செல்வத்தை நான் அனுபவித்து விட்டேன். அதனால் செல்வம், புத்திரர், உடல், மனைவி, புகழ் அனைத்தையும் அவனுக்காக விட்டு விட்டேன்" என்கிறான்.[73] குந்தி வந்து அழைத்த போதும் "பிறந்த போது நீயும் விட்டு விட்டாய், சூரியனும் விட்டு விட்டான். ஆனால் இப்போது சுயநலத்துக்காக வந்துள்ளாய். துரியோதனன் அரசளிக்க 13 ஆண்டுகள் ஆண்டேன் ஆதரித்தவனுக்குத் தீங்கு செய்தால் இவ்வுலகுமில்லை மேலுலகுமில்லை" என்று மறுத்து விடுகிறான்.[74] இப்படி துரியோதனனுக்காகத் தம்பியரையே எதிர்க்கத் துணிந்தவன் தன் ஈகைத் தன்மையால் அவனுக்கும் வெற்றி தேடித் தர முடியாமல் அழிந்துபடுகிறான். "நாகக் கணையை ஒரு முறைக்குமேல் எய்யமாட்டேன், அருச்சுனன் ஒழிந்த நால்வரையும் கொல்ல மாட்டேன்' என்று குந்திக்கு வரமளித்ததாலும்,[75] கவச குண்டலங்களை ஈந்ததாலும் பாண்டவரை வெற்றி கொள்ளும் வாய்ப்பை இழந்து துரியோதனனுக்கும் வெற்றி தேடித்தர முடியாதவன் ஆகிறான். அவனுக்கு என்று இருந்த இரண்டு சிறந்த குணங்களே ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டு ஒன்றினால் ஒன்று அழியக் காரணமாகின்றன.

வில்லிபாரதக் கர்ணன்

வியாசரால் பிறக்கும் போதே வருணிக்கப்பட்ட கர்ணன், வில்லியால் திரௌபதி சுயம்வரத்திலேதான் வருணிக்கப்படுகிறான். பிறக்கும்போது மாசிலாமணி, கவசகுண்டலம் உடையவன் என அழகும் உருவமும் மட்டுமே குறிப்பிடப்படுகின்றன.[76] திரௌபதி சுயம்வரத்தில் தோழியின் வாயிலாக அறுமுகப் படுத்தும் போது தான் "உண்மைக்கும் வலிமைக்கும் உறவுக்கும், புகழுக்கும், உறுதிக்கும், ஒழுக்கத்திற்கும், ஒளிக்கும், விற்றொழிலுக்கும், வண்மைக்கும் இவன் ஒருவனே" என்று அறிமுகப்படுத்துகிறார் வில்லி.[77] கர்ணன் மானமுள்ளவனாக, வீரமுள்ளவனாக, ஈகையுள்ளவனாக புறவாழ்வில் புகழுக்குரியவனாக விளங்குகிறானே யன்றி உயிருக்கு உறுதி பயக்கும் செயல்களில் ஈடுபடவில்லை. தருமன் இராசசூய யாகம் வேட்டமை கண்டு திரும்பிய பின் துரியோதனன் மனத்தைக் கெடுப்பவனே கர்ணன்தான். "தருமன்பெற்ற செல்வம் யார் பெற்றார்? ஏது அளவு அவன் வாழ்க்கை? யார் இனி எதிர் உண்டு?" என்று துரியோதனன் பொறாமைக்குத் தூபமிட்டவனே அவன்தான்.[78] அதனால்தான் வில்லி அவனைச் சுவரின் உள்புறம் பழுதுபட்டிருக்க வெளிப்புறத்தை அழகாகக் காட்டுபவன் என்னும் பொருளில் "புறஞ்சுவர் கோலம் செய்வான்" என்ற தொடரால் குறிப்பிடுகிறார்[79]

இதன் பிறகுதான் சகுனி சூதாட்ட யோசனயைக் கூறுகிறான். "நான் ஓர் அம்பு விட்டால் எதிர்க்க வல்லவர் யார்? வஞ்சனை கொண்டு வெல்லல்

கூடாது" என்று கூறி வீரத்தை வெளிப்படுத்துகிறானே[80] யொழியப் பாண்டவரை அழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் சிறுவயது முதலே அவனிடம் குடிகொண்டு நின்றது. துரியோதனன் அங்க நாட்டை அளிக்கும் முன்பே பீமனைக் கொடிகளால் கட்டிக் கங்கையில் எறிந்தவன் கர்ணன்.[81] சகுனி சூதாட அழைக்கத் தருமன் மறுத்த போதும் கர்ணனின் இகழ்ச்சியுரைதான் தருமன் சூதாடக் காரணமாய் அமைந்தது.[82] தன்னால் அடைய முடியாத திரௌபதி அவமானப்பட்டு நிற்கும் போது விகருணன் அறம் பேச அவனைக் கடிந்து கூறி 'இல் எனப்பட்டவள் இல்லாள் அன்றோ! என்று அவளைப் பழிக்கிறான்.[83] இதனால்தான் டாக்டர் வி.எஸ். சுக்தங்கரும் 'கர்ணனின் உள்ளத்தில் உண்மையான பெருந்தன்மை இல்லை; ஏமாற்ற உணர்வால் ஏற்பட்ட துணிவற்ற உள்ளத்தால் அவனால் உண்மை அறத்தைச் செய்ய முடியவில்லை. கர்ணனுக்கு எந்த வகையிலும் தவறு செய்யாதவள் திரௌபதி. அவளை முறையற்று, இரக்கமில்லாது அத்தினபுரச் சூதாட்ட அவைக்களத்தார் இழிவுபடுத்தியபோது கர்ணன் மறைவாக மகிழ்ச்சி யுற்றான்' என்கிறார்.[84] கர்ணனும் திரௌபதியின் வேதனைக்குக் காரணம். இதனை அரசர் பலரும் அறிவர். அதனால்தான் அவர்கள் காமியகவனத்தில் சந்தித்த போது துரியோதனன் கொடுமைக்கு உரமிடுபவர் அவனது தம்பியரும் சகுனியும் மட்டுமல்லர். அவனது உயிர் அனைய நண்பனாகிய கர்ணனும் கூட என்பதால் "சூதன் மைந்தன் சுயோதனன் தோழனை உடற்றுவம்" என்று கூறுகின்றனர்.[85] முதலில் நேர்மையாகப் பாண்டவரைக் கொல்லக் கருதிய கர்ணன் தீயோனாக மாறியதை, பாண்டவரைக் கொல்ல யாரும் அறியாது துரியோதனன் அபிசார வேள்வி செய்வதற்கு உதவியதிலிருந்து அறியலாம். இதனால் வில்லி இவ்விடத்தில் அவனை "கொடுத்து மாநிலத்து இன்னிசை வளர்க்கும் கொடியபாவி" என்கிறார்.[86] விராடதேசத்தில் பாண்டவர் மறைந்துறையும்போது அவர்களை அழிக்க எண்ணி நிரை கவரச் சொன்னவனும் கர்ணனே.[87] நிரைகவரும் போரில் "தேரும் அங்கு ஒரு தேர்; தனித் தேரின்மேல் நின்று வீரச் சிலை வளைத்த வீரனும் பேடி; யாரும் நெஞ்சு அழிந்து அஞ்சுவது ஏன்? "என்று விதுரனையும் வீடுமனையும் இகழ்கிறான். இறுதியில் மூன்று முறை தோற்று அசுவத்தாமனால் இகழப்படுகிறான்.[88]

விதுரன் வில்லை முறித்து வெளியேறிய போது அவன் பெருமைகளை வீடுமர் பேச, தான் துணையிருக்கும் போது துரியோதனனுக்கு வேறு யாருமே தேவையில்லை என்று பேசுகிறான். கண்ணனையும் என் ஒரு அம்பால் அழிப்பேன் என்று இகழ்கிறான்.[89] ஆனால் கண்ணனின் விசுவரூபம் கண்ட பிறகு ஏனையவரோடு சேர்ந்து அவனும் கண்ணனை வணங்குகிறான்.[90]

இதன்பின் வரும் நிகழ்ச்சிகளாலேயே கர்ணன் உயர்ந்தவனாகக் காட்டப்படுகிறான். தன் பிறப்புணர்த்திய கண்ணனைத் துதிக்கிறான். "பாண்டவர் பக்கல் சேருக" என்று சொன்னதும், துரியோதனன் தனக்குச் செய்த

நன்மைகளைக் கூறி இன்று என் பிறப்புணர்ந்தமையால் அன்பின் வயப்பட்டுத் தம்பியரிடம் சென்றால் உலகம் இகழாதா? ஆர் எனத் தெரியாத என்னை அரசன் ஆக்கி, முடிசூட்டி, செல்வம் அளித்தவனுக்குச் செய்நன்றி போற்றாது பாண்டவர் பின் போவேனோ'' என மறுக்கிறான்.[91] இந்திரன் கவச குண்டலங்களை வாங்கவந்தபோது 'இந்திரனை அனுப்பியது கண்ணன் சூழ்ச்சி நீ வழங்காதே' என்று வானினின்று அசரீரி வந்தும் சிந்தையில் ஒரு சிறிதும் கலக்கம் அற்று அவற்றை வழங்குகிறான்.[92] குந்தி தான்தான் தாய் என நிரூபித்து, "நின் தம்பியர் ஐவரும் ஏவல் செய்ய அரசாள வா" என்று அழைக்கும்போது "அன்பில்லாமலோ பழி நாணியோ என்னைப் பேழையில் விட்டாய். ஆனால் அன்று முதல் இன்றளவும் தன் தம்பியர் அடி அணங்க எனக்கு ஏற்றம் அளித்த துரியோதனன் தன் மனைவியின் துகிலை நான் இழுத்து மணி அறுந்தபோது ' எடுக்கவோ? கோர்க்கவோ ' என்றான். அப்படிப்பட்டவனுக்குச் செஞ்சோற்றுக்கடன் கழிப்பதே புகழும், கருமமும், தருமமும் என்கிறான். "போரில் அர்ச்சுனன் தவிர ஏனையோரைக் கொல்ல மாட்டேன். நாகக் கணையை ஒருமுறைக்குமேல் எய்யமாட்டேன்" என்று இரு வரங்களை அளித்து, மாறாக இரண்டு வரம் பெறுகிறான். "நான் பாண்டவர்க்கு அண்ணன் என்பதை அவர்களுக்கு உரையாதீர். உரைத்தால் அவர்கள் நாட்டை எனக்கு அளிப்பர். நான் அதனைத் துரியோதனனுக்கே கொடுப்பேன்'' என்கிறான்." நான் அருச்சுனன் கையம்பால் இறந்ததும் என்னை மடியில் இருத்திப் பாலூட்டி என்னைத் தங்கள் மகன் என்று உலகறியச் செய்ய வேண்டும்" என்கிறான்[93] தான் இன்னான் என்று அறியாமல் பட்ட அவமானத்தினால் அவன் உள்ளம் எவ்வளவு நொந்து போயிருந்தது என்பதையும், தான் குந்தி மகன் என்று அறிந்து எவ்வளவு மகிழ்ந்தான் என்பதையும், அதை உலகுக்கு உணர்த்தித் தன் அவமானத்தைத் துடைக்க எவ்வளவு ஆர்வம் காட்டினான் என்பதையும், தன் தம்பியர் மேல் எவ்வளவு பாசம் வைத்தான் என்பதையும் வில்லி அருமையாக உணர்த்துகிறார்.

வியாச பாரதத்தில் இல்லாத ஒரு படைப்பைக் கர்ணன் இறக்கும் தருவாயில் காட்டுகிறார் வில்லி. நெஞ்சுக்கு நேரே குறிவைக்கச் சொன்ன சல்லியன் சொல்லை மதியாமல் கழுத்துக்குக் குறிவைத்ததாலும்,[94] நாகக் கணையை ஒரு முறைக்கு மேல் எய்யாது சொன்ன சொல்லைக் காத்ததாலும்[95] சல்லியன் தேரோட்டுவதிலிருந்து அகன்று விட,[96] பரசுராமர் சாபத்தால் கற்றவித்தை மறந்து தேர் பூமியில் புதைந்து இறக்கும் தருவாயில் இருந்த கர்ணனிடம் கண்ணன் வேதியன் வடிவில் வந்து கர்ணனைக் காத்து நின்ற புண்ணியத்தைத் தானமாகக்கேட்கக் கர்ணன் கொடுக்கிறான். அப்போது கண்ணன் வேண்டும் வரத்தைக் கேள் என "இன்னும் எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் இல்லையென்னாது கொடுக்கும் மனமும், செல்வமும் வேண்டும் எனக் கேட்கிறான். கண்ணன் தன் முழு வடிவைக் காட்ட, "நெருப்பில் நின்றும், நீரில் நின்றும் தவம் இயற்றினாலும் கிடைக்காத உன் தரிசனம் எனக்குக்

கிடைத்தது. நண்பனுக்காகச் செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தேன். இந்திரனுக்குக் கவச குண்டலம் அளித்தேன். இறக்கும் நிலையிலும் உணர்வுடன் உன் திருநாமம் உரைக்கப் பெற்றேன். உனக்கே புண்ணியம் தரும் பாக்கியம் பெற்றேன். யான் பெற்ற பேறு யார் பெற்றார்" என மகிழ்ச்சியடைகிறான் கர்ணன். கண்ணன் தான் செய்த சூழ்ச்சிகளைக் கர்ணனிடம் சொல்லி விட்டு மீண்டும் விசயனுக்குச் சாரதியாகி, விசயன்மூலம் கர்ணனைக் கொல்கிறான். குந்தி போர்க்களம் வந்து அழுது புலம்பி அவன் தன் மகன் என அறிவிக்கத் தம்பியர் ஐவரும் வருந்துகின்றனர்.[97] இவ்விடத்தில் கர்ணன் ஒரு வீரனாக, தியாகியாக, கொடையாளியாக, நன்றிக்காக உயிர் விடுபவனாகக் காட்டப்படுகிறான்.

நல்லாப் பிள்ளை பாரதத்தில் கர்ணன்

வில்லியால் விடப்பட்ட பகுதிகளை வியாச பாரதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாகவே நல்லாப்பிள்ளை பாடியுள்ளார். வில்லி பாடல்களையும் அப்படியே எடுத்துக் கொண்டுள்ளார். கர்ணனைக் குஞ்சரத்திளங்கன்று, கோளரி என வில்லியின் சொல்வழியே வருணிக்கும் ஆசிரியர்[98] சிறுவயதிலேயே அவனைத் துரியோதனனுக்கு நண்பனாகவும்,[99] அருச்சுனன் பெருமையால் பொறாமை கொண்டவனாகவும் காட்டுகிறார்.[100] கீசகன் வதைக்குப் பின்னர், பாண்டவரின் கரந்துறை வாழ்வைக் கண்டு பிடித்து, மீண்டும் அவர்களைக் காட்டுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு நிரை கவரும் யோசனையைக் கூறுபவனே கர்ணன்தான்.[101]

கர்ண மகாராஜன் சண்டையில் கர்ணன்

இக்கதைப்பாடலில் மனைவியால் அவமதிக்கப்பட்டவனாகக் கர்ணன் அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறான். போருக்கு விடைபெற அழைத்த போது, "இழிகுலத்தோன் வார்த்தையை, தேர்ப்பாகன் வார்த்தையை எனக்குச் சொல்ல வந்தாய்" என்று சேடியிடம் இகழ்கிறாள் பொன்னுருவி (ப. 7). தன் கணவன் குந்திமகன் என்று அறிந்தபின்பே உணவளித்துத் தாம்பூலம் அளித்து விடைதருகிறாள் (ப. 22). கர்ணன் 'செஞ்சோற்றுக் கடன் கழிக்க வேண்டும்' என்பதற்காகத்தான் துரியோதனன் பக்கல் இருக்கிறானே யன்றித் தான் குந்தி மைந்தன் என்று தெரிந்தவுடன் துரியோதனன் மீது அவனுக்கு அவ்வளவு அன்பில்லை. "நான் இறந்தால் துரியோதனனிடம் செல்லாதே. ஐவரிடம் செல்" என்று பொன்னுருவியிடம் கூறுகிறான். 'உத்தமரைப் பகைத்தேன்' என்று பாண்டவரைப் பெருமையாகக் கூறுகிறான் (ப. 12). கர்ணன் இருந்ததால்தான் பாண்டவரைப் பகைத்ததாகவும், முன்பே குந்தி மகன் என்று தெரிந்திருந்தால் பாதிராச்சியம் கொடுத்துப் பஞ்சவரும் நூற்றுவரும் பாருலகை ஆண்டிருக்கலாம் என்றும் துரியோதனன் கூறுவதன் மூலம் (ப. 51) கர்ணன்

துணை இல்லாவிட்டால் துரியோதனன் இவ்வளவு பகை கொண்டிருக்க மாட்டான் என்று தெளிவாகக் காட்டுகிறார் ஆசிரியர் (ப. 51). கண்ணனிடம் வரம் கேட்கும் போது கூட இல்லையென்று சொல்லாத வரமெல்லாம் கேட்கவில்லை. "மாணிக்க மேடையிலே வைத்து முடிசூட்ட வேண்டும்; மாதா வரும்வரை உயிர் இருக்க வேண்டும்" என்றே கேட்கிறான் (பக். 45, 46). தன் பிறப்பின் உயர்வை வெளிப்படுத்திச் சாக வேண்டும் என்ற உள்ளக்கிடக்கை தான் இங்கு மேலோங்கி நிற்கிறது. சிறு வயது முதலே தான் பெட்டியில் அநாதையாக வந்தவன், தேர்ப்பாகனால் வளர்க்கப்பட்டவன் என்ற தாழ்வு மனப்பான்மை உள்ளவனாகவே கர்ணனின் பாத்திரப் படைப்பு அமைந்துள்ளது.

பொன்னுருவி மசக்கையில் கர்ணன்

இந்நூலில் தன்னை மதிக்காத மனைவியுடன் எப்படியும் வாழ்ந்துவிட வேண்டும் என்று, கண்ணனின் உதவியால் அவளை ஏழரை நாழிகை மயக்கி அவளோடு சேர்ந்து அவளைத் தாயாக்குபவனாகக் காட்டப் படுகிறான் கர்ணன் (ப. 8). நடந்தது அறிந்த பொன்னுருவி கருவைக் கலைக்கக் கற்பூரம் கேட்க எங்கும் கிடைக்காமல் செய்கிறான் (பக். 17, 18). மசக்கையாக இருக்கும்போது அவள் மாங்காய் கேட்க, தான் அனுப்பியதை அவள் உண்ணாமல் அவமதித்து வேறொரு தோட்டத்தில் மாங்காய் உண்ண மாங்காய் கொடுத்தவன் யார் என்று கேட்டு அவனை அடிக்கும் கொடுமையானவனாகச் சித்தரிக்கப் பட்டுள்ளான். இங்கும் இவன் இழிகுலத்தவன் என்று காயம்பட்டதால் ஏற்பட்ட காழ்ப்புணர்ச்சியே வெளிப்படுகிறது.

கர்ண மோட்சத்தில் (கூத்து) கர்ணன்

இக்கூத்தில் யார் எது கேட்டாலும் இல்லையென்று சொல்லாமல் வாரி வழங்கக் கூடியவன் என்றும்" தன்னிடம் கேட்பவர் அவர் ஆயுள் உள்ளவரை வேறு எவரிடமும் சென்று கேட்காத அளவு கொடுக்கக் கூடியவன் என்றும், குந்திக்கும், சூரியனுக்கும் பிறந்தவன் என்றும் தெருக்கூத்து முறைப்படி உள்ளே நுழைந்ததும் தன்னைத்தானே அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறான் கர்ணன் (பக். 21-23). மேலும் "இந்திரன் கவச குண்டலம் கேட்டபோது தந்தை தடுத்தும் இந்த மண்ணுலக வேந்தன் பொன்னுலக வேந்தனுக்கு அளிக்கும் பாக்யம் யாருக்குக் கிட்டும் என்று ரத்தம் சொட்டச்சொட்ட அறுத்துக் கொடுத்தேன். பதிலுக்குச் சந்தி ஆயுதம் கொடுத்தான். என் ரத்தம் பட்டதாலேயே இந்திரனுக்கும் கொடுக்கும் குணம் வந்தது" என்கிறான் (பக். 27,28). மற்ற நூல்களை விட இதில் கர்ணனின் கொடைத்தன்மை மிக உயர்வாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. தன் தாய்க்கு "அருச்சுனனைத்தவிர மற்றவரைக் கொல்ல மாட்டேன்" என்று வரம் கொடுத்ததால் பீமனைக் கொல்லும் வாய்ப்பைக் கை விட்டதாகக் கூறுகிறான் (ப. 29).

இதிலும் இவன் இழிபிறப்பினன் என்று பழிக்கப்பட்டு அவமானமடைந்தவனாகவே காட்டப்படுகிறான். கலிங்கமன்னன் கீர்த்தி வர்மனின் மகள் பொன்னுருவியின் சுயம்வரத்துக்குச் சென்ற துரியோதனன் அவள் மாலையிடாததால் சினம்கொண்டு மற்ற மன்னர்களுடன் போரிட, அவனுக்காகக் கர்ணன் பொன்னுருவியைத் தூக்கிவந்ததாகவும் ஆனால் துரியோதனன் 'நீயே திருமணம் செய்து கொள்' என்று சொன்னதாகவும் கூறப்படுகிறது. இச்செய்தியைக் கூறும் கர்ணன் இழிகுலத்தவன் தொட்ட பெண்ணை நாம் ஏன் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்ற திருட்டு எண்ணம் துரியோதனனுக்கு வந்து விட்டதாகக் கூறுகிறான் (ப. 134). பொன்னுருவியின் பெற்றோர் அவன் இழிகுலத்தவன் என்பதால் திருமணத்துக்குக் கூட வராமல் அவனுக்குச் சேர வேண்டிய சீர் வரிசைகளைப் பணியாளர்களிடம் கொடுத்தனுப்பினார்கள் என்று மனம் வெதும்பிக் கூறுகிறான் (ப. 135). தேரோட்டி மகனைத் திருமணம் செய்ததால் வெறுப்படைந்த பொன்னுருவி தன்னோடு அவன் பேசக் கூடாதெனவும், தன்னை அவன் தொடக்கூடாது எனவும் இருவரம் பெறுகிறாள் (ப. 135). கொல்லையில் மாஞ்செடி முளைத்து அது மரமாகி ஒரே ஒரு கனி கொடுக்க அதை உண்டால் குலத்துக்குக் கேடு என்று தெரிந்தும் கர்ணன்குலம் எக்கேடு கெட்டால் என்ன? என்று அதை உண்கிறாள் (ப. 135). அதனால் காமவெறி ஏற்பட்டு மயக்கத்தில் அறியாமல் கர்ணனைச் சேர்ந்து குழந்தை பெறுகிறாள் (ப. 137). அக்குழந்தையைத் தன் கணவன் முத்தமிடவும் அனுமதிக்கவில்லை. தன் முந்தானை அவன் மீது பட முந்தானையை அறுத்தெறிகிறாள் (ப. 138). இவ்வளவு வெறுப்புக் காட்டுவதால் கணவன் போருக்குச் செல்ல விடைபெற அழைக்க வெளியேவரவும் மறுக்கிறாள் (ப. 64). "யாருடைய மகன் என்று சொன்னால்தான் வருவேன்" என்கிறாள். அவன் தான் குந்தி மகன் என்று கூறியதும் விருந்து சமைத்துத் தாம்பூலம் தந்து அவனுடன் மகிழ அழைக்கிறாள். பஞ்சவருடன் சேர்ந்து விடலாம் என்கிறாள் (ப. 88).

இக்கதையிலும் கர்ணன் வென்று வருவதாகக் கூறவில்லை. "இறந்து விடுவேன்; குந்தி என்னை மடியில் வைத்து நான் அவள் மகன் எனச் சொல்லுவாள்; பாண்டவரே என்னை அடக்கம் செய்வர்; நீ அஸ்தினாபுரம் போகாதே பாண்டவரிடமே இரு என் மகனுக்கு அவர்கள் பட்டம் அளிப்பார்கள்: ஒப்புக் கொள்ளாதே! ராஜ்ய ஆசையால்தான் போரே ஏற்படுகிறது; தருமரையே ஆளச்சொல்! என்றுதான் பொன்னுருவியிடம் கூறுகிறான் (ப. 100).

புண்ணியத்தைத் தானமாகப் பெற்ற பின்னர், கண்ணன் என்ன வரம் வேண்டும் என்று கேட்க, "துரியோதனனைச் சார்ந்து இறந்தவர் பிழைக்க வேண்டும், துரியோதனன் வெற்றி பெற வேண்டும் என்று கேட்டால் மாட்டேனென்றா சொல்வாய்? ஆனால் நான் அவ்வாறு கேட்க மாட்டேன்" என்கிறான் (ப. 133).

கர்ணனைக் கொல்ல அருச்சுனன் தயங்கும்போது, "தூரியன் நல்லவன்; இந்தக் கர்ணனும், சகுனியும் கூடியே அவனைக் கெடுத்தனர்; எனவே அம்பு விடு" எனக் கண்ணன் கூறுவதாக உள்ளது (ப. 124).

எனவே இக்கதையில்·

1. கர்ணன் வீரன் என்பதிலும் வள்ளல் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

2. இழிகுலத்தவன் என்று அவமதிக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட தாழ்வு மனப்பான்மையே அவனுடைய குரோதம், பொறாமைக்குக் காரணமாக விளங்கியது.

3. இழிநிலையிலும் துரியோதனன் ஆதரித்ததால் நன்றிக்காக அவன் பக்கம் இருந்தானே யொழிய தான் குந்திமகன் என்று தெரிந்ததும் தாழ்வு மனப்பான்மை நீங்கியதால் குரோதம் மாறி உண்மையான பாசம் தன் தம்பியர் மேல் ஏற்பட்டு விட்டது என்னும் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

தேரோட்டி மகனில் கர்ணன்

தேரோட்டி மகன் என்னும் வானொலி நாடகத்தில் அதன் ஆசிரியர் பி.எஸ். இராமையா, கர்ணனின் மனைவியின் குணங்களும், தந்தை பாத்திரமும் கற்பனை எனக் கூறியுள்ளார் (ப ii). அவர் இந்நாட்டுப்புறப்பாடல்களையும் தெருக்கூத்தையும் அறிந்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக எழுதியிருக்க முடியும். இந்நாடகத்தில் கர்ணனின் பாத்திரம் பரிதாபத்துக்குரிய பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளது. கர்ணனின் மணவாழ்க்கையே இதில் கருவாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. கர்ணனின் மனைவி காஞ்சனமாலா தன் தந்தை சார்த்த கேசி (கற்பனைப் பெயர்) துரியோதனனுக்கு அஞ்சியே தேர்ப்பாகன் மகனான கர்ணனுக்குத் தன்னை மணம் முடித்ததாகவும், தன் விருப்பத்தைக் கேட்கவில்லை என்றும் குற்றஞ் சாட்டுகிறாள் (ப. 10). கர்ணனின் இருபதாம் மணநாளில் கர்ணனும், காஞ்சனமாலாவும் நலங்கிடுவதைக் காண வேண்டும் என்று துரியோதனனும் அவன் மனைவி பானுமதியும் சந்தனப் பேலாவுடன் வருகின்றனர் (ப. 3). சந்தனப் பேலாவைத் தானமாகக் கேட்கும்படி ஓர் அந்தணனைத் தன் தந்தையின் மூலம் ஏற்பாடு செய்து அந்நிகழ்ச்சியைத் தடுக்கிறாள் காஞ்சனமாலா (பக். 5-7). இதற்கு முன்பே பல முறை பலநிகழ்ச்சிகளை அவள் தடுத்ததாகப் பின்னோக்கு உத்தியால் அறிய முடிகிறது. திருமணம் முடிந்து தேரிலிருந்து இறங்கும்போது கர்ணனின் நீட்டிய கையைப் பற்றாமல் தந்தையின் கையைப் பற்றினாள். வசந்த விளையாட்டுக்கு அழைத்த போது பூசை என்று பொய்சொன்னாள் (ப. 7). "இதெல்லாம் ஏன்?" என்று தந்தை கேட்க, "க்ஷத்திரிய குலத்தில் பிறந்த என்னை ராஜசூயமும்

அஸ்வமேதமும் நடத்த உரிமை பெற்ற க்ஷத்திரியன் கையால் மணமாலை சூடப் பிறந்த என்னை, ஒரு கடைக்குலத் தேரோட்டி மகனுக்கு, நான் கால் வைத்து ஏறும் படியைத் துடைக்க மட்டுமே உரிமை பெற்ற ஒரு கீழ்மகனுக்கு அடிமையாக்கி விட்டீர்கள்" என்கிறாள் (ப. 9). மேலும் கர்ணன், குதிரையின் வியர்வை நாற்றமும், அதன் சேணத்தின் தோல் நாற்றமும் வீசுபவன் என இழித்தும் பழித்தும் பேசுகிறாள் (ப. 10). அவனைத் தீண்டிய வலக்கரத்தால் இருபது ஆண்டுகளாக உணவும் உண்ணவில்லை என்கிறாள் (ப. 11). பெட்டியில் கிடைத்தமை பொய்யான கூற்று என்கிறாள் (ப. 11). முதலிரவில் தன்னைத் தீண்டக் கூடாது என்று சொன்னபோது கர்ணன் விட்டுக் கொடுத்தது கருணையினால் அல்ல; அச்சத்தினால் என்கிறாள் (ப. 15). இவ்வளவையும் பொறுத்துக்கொண்டு மனவேதனையோடு வாழ்கிறான் கர்ணன். இதற்காகவே தன்தாய் யார் என அறியத் துடிக்கிறான். (ப. 19,23,24,31).

எட்டு திக்கும் செய்தி அனுப்புகிறான். குந்தி வந்து ஆடையை உடுத்தித் தான்தான் அவனை ஆடையில் பொதிந்து வைத்து அனுப்பிய தாய் என நிரூபிக்க முயன்றபோது "வேண்டாம் அம்மா வீண் ஆசை; உங்களுக்கு ஏன் துன்பம்"? என்று அவநம்பிக்கை அடைகிறான் (ப. 41). குந்தி நிரூபித்ததும் "இவரைப் பெற்ற குந்தியா என் தாய்" என்று பெருமையில் பூரிப்படைகிறான் (ப. 43). "மகனே! நீ இதுவரை துரியோதனனுடன் இருந்து விட்டாய்! இனியாகிலும் எங்களுடன் வா" என்று கெஞ்சுகிறாள் குந்தி (ப. 48). நினைவு தெரிந்த நாள் முதல் இழிகுலத்தோன் என்று வேதனையில் வெந்த கர்ணனுக்குக் குந்தியின் மகன் என்று தெரிந்தும் வெளிக்காட்ட முடியாத வேதனை. "கர்ணன் சாவுக்குப் பயந்து, அர்ச்சுனன் கணைக்குப் பயந்து பாண்டவருடன் சேர்ந்தான் என்ற அவப்பெயர் எனக்கு வேண்டாம் (ப. 49). பிறந்தது முதல் நான் யாருடைய மகன் என்று தெரியாமல் நெஞ்சில் ஒரு முள் குத்திய வேதனையை அநுபவித்தேன். அந்த முள்ளைக் களைந்து விடுதலை பெற நினைத்தேன். ஆனால் சாகும் வரை நான் அதை அநுபவிக்க வேண்டும் என்பது விதி" என வெதும்புகிறான் (ப. 52).

போருக்குப் புறப்படும் போது விடை கேட்க வருகையில் எண்ணெய்த் தலையோடு வழியனுப்புகிறாள் காஞ்சனமாலா (ப. 62). போர்க்களத்தில் நான் இறந்தபின் நீ இதற்காக வருந்தி என்னிடம் மன்னிப்பு கேட்பாய் என்று கர்ணன் கூற அப்படி ஒரு நாளும் நடக்காது என்கிறாள் காஞ்சனமாலா (ப. 62). ஆனால் இறக்கும் தருவாயில் குந்தி கர்ணனை மடியில் வைத்து அழ, குந்தியின் மகனைக் கணவனாகப் பெற்றும் எவ்வளவு பெரிய கொடுமை செய்து விட்டேன் என்னை மன்னித்து விடுங்கள் என்று கெஞ்சுகிறாள் (ப. 75). கர்ணன் மறுத்த போதிலும், கண்ணனுக்குப் புண்ணியம் ஈந்ததன் பயனாக இறக்குமுன் யார் எது கேட்டாலும் இல்லையென்று சொல்லாத வரத்தைக் கர்ணன் பெற்றதால் அதன் மூலம் மன்னிப்பு கிடைக்கிறது (ப. 76, 77).

இக்கதையில் கர்ணனின் கொடையும், நன்றி மறவாப் பண்பும் சுட்டப்படுவதோடு, இழிகுலத்தான் என்பதால் பட்ட அவமானமும், அதனால் ஏற்பட்ட வேதனையும், அதனைத் துடைக்க அவன் துடிக்கும் துடிப்பும், அது தீர்ந்ததும் அவன் அடையும் பெருமையுமே பாத்திரப் படைப்புகளாகப் பரிணமிக்கின்றன.

கர்ணன் போரில் கர்ணன்

கர்ணன் போர் என்னும் இந்நூலில் கதையை அறிமுகப்படுத்தும் போதே ஆசிரியர், அரவக்கொடியோனான **துரியோதனன் செய்த வஞ்சனையால்** கர்ணன் படுந்துயரம் காசினியோர் கேட்பார் காண்? என்றே தொடங்குகிறார் (ப. 18,19). துரியோதனனைத்தான் கெட்டவனாகக் காட்டுகிறார். கர்ணனை அறிமுகப்படுத்தும் போது 'குந்தம்மா பெற்ற குலக்கொழுந்து; ஆதித்தன் புதல்வன் அங்கர்கோன்; குடைக்குச் சலியாத குணக்கடல், என்று அறிமுகப்படுத்துகிறார் (ப. 20-22). துரியோதனன் உண்கலத்தில் உணவெல்லாம் புழுக்களாய் மாற அவற்றை மாற்றியவன் என்னும் செய்தி பல இடங்களில் காணப்படுகிறது. தான் குந்தி மைந்தன் என்று அறிந்ததும் தம்பியர் மேல் போர் தொடுக்க மனம் வராமல் தவிக்கின்றவனாகக் கர்ணன் படைக்கப் பட்டிருக்கிறான். சல்லியன் கடிந்துரைக்கவே போர் புரிகிறான். போர்க்களத்தில் கண்ணனை வணங்கித் தம்பியரைக் காக்கும்படி வேண்டுகிறான் (ப. 180-183). கண்ணன் பாண்டவர் பக்கம் சேரும்படி அழைக்க அஃது அறமல்ல: சிவனார்க்கும் ஏலாது; வானோர்க்கும் ஏலாது என்று அறத்திற்காகவே துரியோதனன் பக்கம் இருக்கிறானே யொழியப் பாசம் குறையவில்லை (ப. 177, 178). தன்மகன் விசகர்ணன் இறந்த பிறகே ஐவரையும் மடிப்பேன் எனப் புறப்படுகிறான். அருச்சுனனிடம் என் மகனைக் கொன்று விட்டீர்களே! என்று கேட்க, (ப. 536) 'அண்ணன்மகன் என்பதால் கொல்ல மனம் வரவில்லை. மகன் 'திரும்பிப்போ' என்ற எங்கள் பேச்சைக் கேட்காததால் வேறுவழியின்றிக் கொன்றோம் அண்ணாவி, என்று பாண்டவர் கூற 'அங்குவந்த துரியோதனன்' உறவு பேசுகிறீர்களா? நன்றி இல்லையா?' எனக்கடிந்து கூற (ப. 542-550), அதன் பின்பே கர்ணனும் விசையனும் போரிடுகின்றனர். இறுதியில் கர்ணனிடம் கண்ணன் புண்ணியம் வாங்கிய பின்னரும் பாண்டவர் கர்ணனைக் கொல்லாமல் எங்களுடன் வந்து விடுங்கள் என்று கூறும் போது கர்ணன் துரியோதனின் மேன்மைகளை எடுத்துரைத்துத் தன்னைக் கொல்லும்படி வேண்டுகிறான் (ப. 695-717). இவ்வாறு கர்ணன் வள்ளலாகவும், செய்ந்நன்றி மறவாதவனாகவும், தம்பியர்மேல் பாசம் உள்ளவனாகவும், சொன்னசொல் தவறாதவனாகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளான்.

பொன்னுருவி புலம்பலில் கர்ணன்

இதிலும் கர்ணன் வாரி வழங்கும் வள்ளலாகவும், துரியோதனனின் கலத்துப் புழு மாற்றுபவனாகவும், வாய்மையாளனாகவும், மனைவியால் முதலில் அவமதிக்கப்பட்டு போருக்குச் சற்று முன்புதான் குந்தி மகன் என்று அறிந்து மதிக்கப்பட்ட பரிதாபத்துக்குரியவனாகவும் காட்டப்படுகிறான்.

கதை வேறுபாடு

குந்தி கர்ணனைத் தன் மகன் என அறிதல்

எல்லா பாரதத்திலும் மரபுக் கேற்ப சில இடங்களில் கதை நிகழ்ச்சிகளும் பெயர்களும் மாறுபடுகின்றன. (இவை இங்கே விளக்கமாகத் தரப்படுவதோடு ஆய்வுரையைத் தொடர்ந்து தனியே அட்டவணைப்படுத்தியும் காட்டப்பட்டுள்ளன). வியாச பாரதத்தில் முதன்முதல் அருச்சுனனுடன் போட்டியிடக் கர்ணன் வந்த போதே அவன் தன்மகன் என்பதைக் குந்தி அறிந்து விடுகிறாள். ஆனால் வில்லிபாரதத்தில் கிருஷ்ணன் தூது சென்று வந்த பிறகு சொல்லிய சொல்லால்தான் தெரிந்து கொள்கிறாள். தேரோட்டி மகனில் கர்ணன் தன் தாய் யார் என்பதை மனைவிக்கு உணர்த்த வேண்டி, தன்னைப் பொதிந்து வைத்த ஆடையை உடுத்துத் தன்தாய் யார் என நிரூபிக்க வேண்டும் என்ற செய்தியை நாலாபுறமும் அறிவிக்க அதைக் கண்ணன் வந்து கூற குந்தி தான்தான் அவன்தாய் என்று கூறியபின்தான் கர்ணன் தெரிந்து கொள்கிறான் (ப. 35,36).

கர்ணன் மனைவி பெயர்

வியாச பாரதத்திலோ வில்லி பாரதத்திலோ கர்ணனின் மனைவி பற்றிய செய்திகள் இல்லை. **கர்ண மோட்சம்** கூத்தில் சுபாங்கனி, பொன்னுருவி, பொன்மாலை என்று மூன்று பெயர்கள் கர்ணனின் மனைவிக்கு உண்டு என்று கூறப்படுகிறது (ப. 134). **'தேரோட்டி மகன்'** ஆசிரியர் காஞ்சனமாலா என்று குறிப்பிடுகிறார். பொன்மாலை என்பதும் காஞ்சனமாலா என்பதும் ஒரே பொருள் தரும் தொடர்கள். அபிதான சிந்தாமணியில் இப்பெயர் உள்ளது (ப. 400). நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்களில் அவள் பெயர் பொன்னுருவி என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது.

கர்ணன் புதல்வர்கள்

வியாச பாரதத்திலும், வில்லி பாரதத்திலும் கர்ணனுக்கு நான்கு புதல்வர்கள் குறிப்பிடப் படுகின்றனர். அவர்களுடைய பெயர்கள், சித்ரசேனன்,

சூரிய வன்மன், சித்ர கீர்த்தி, விருஷசேனன். முதல் மூவரும் நகுலனால் கொல்லப் படுகிறார்கள். விருஷ சேனன் அருச்சுனனால் கொல்லப்படுகிறான். விருஷ சேனன் வில்லியால் விடசேனன் என்று குறிப்பிடப்படுகிறான். முதல் மூவரும் கர்ணனுக்குப் பின்பும், விருஷ சேனன் கர்ணனுக்கு முன்பும் இறக்கின்றனர். ஏனைய நூல்களில் ஒரு மகனே சொல்லப்படுகிறான். அவனுடைய பெயர் **கர்ணன் போர், பொன்னுருவி புலம்பல்** ஆகியவற்றில் விசகர்ணன் என்றும், **கர்ண மோட்சத்தில்** விடசேனன் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. **கர்ணமகாராஜன் சண்டையில்,** சூரியபற்பன், சுந்தரபற்பன் என இருபுதல்வர்கள் இறக்கின்றனர். ஒரு புதல்வன் தருமனிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறான். தேரோட்டி மகனில் காஞ்சனமாலைக்குக் குழந்தையில்லை. மற்ற மனைவியர்க்குக் குழந்தைகள் உள்ளனர் (ப. 18).

துரியோதனன் மனைவிக்கும் கர்ணனுக்கும் உள்ள உறவு

தேரோட்டி மகனில் துரியோதனின் மனைவி பானுமதி (இப்பெயர் அபிதான சிந்தாமணியில் உள்ளது) (ப. 872). கர்ணனைத் தன் அண்ணனாக உறவு கொண்டாடுகிறாள். நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்களில் பெருந்திரு என்ற பெயருடன் கர்ணனைத் தன் மகனாக நினைப்பவளாகக் காட்டப்படுகிறாள்.

உறவினர் பெயர் வேறுபாடுகள்

வியாச பாரதம், வில்லி பாரதம் ஆகியவற்றில் துரியோதனன் மனைவி பெயர் இல்லை. **கர்ணமோட்சத்தில்,** பானுமதி, பெருந்திருவாள் என்ற இரு பெயர்களும் காணப்படுகின்றன (ப. 92). **வியாச, வில்லி** பாரதங்களில் துரியோதனன் தங்கை பெயர் துச்சலை, கணவன் பெயர் ஜெயத்ரதன். **கர்ண மோட்சத்தில்** ஜெயத்ரதன் பெயர் மட்டும் சயிந்தவன் என மாறுபடுகின்றது (ப. 116). நாட்டுப்புறக் கதைப்பாடல்களில் துரியோதனன் மனைவி பெருந்திரு என்றும், தங்கை சங்குபதி என்றும், சங்குபதி கணவன் தேத்தரசன் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். **பொன்னுருவி மசக்கையிலும் கர்ணமகாராஜன்** சண்டையிலும் தங்கை பெயர் துர்ச்சடை (ப. 62).

கர்ணன் போருக்கு விடைபெறுதல்

கர்ணன் போருக்குப் போகுமுன் மனைவியிடம் விடைபெற்ற செய்தியை வில்லியோ வியாசரோ குறிப்பிடவில்லை. **கர்ண மோட்சம், கர்ண மகாராஜன் சண்டை** ஆகியவற்றில் அவன் யாரெனத் தெரியாததால் முதலி ல் மறுத்துப் பின் குந்திமகன் என்று தெரிந்ததும் உணவு சமைத்துக் கூடி மகிழ்ந்து, தாம்பூலம் கொடுத்து விடை தருவதாக உள்ளது. **கர்ணன் போரில்** தான் கண்ட கனவைக் கூறிப் போக வேண்டாமெனத் தடுத்துப் பின் திருநீறு

தருவதாக உள்ளது. **தேரோட்டி மகனில்** எண்ணெய்த்தலையோடு வெறுப்புடன் விடை கொடுக்கிறாள்.

பாண்டவர் கர்ணனை அறிதல்

வியாச பாரதம், வில்லி பாரதம், ஆகியவற்றில் கர்ணன் இறந்த பின்பே பாண்டவர் அவனைத் தன் அண்ணன் என அறிகின்றனர். **கர்ண மகாராஜன் சண்டையிலும் தேரோட்டி மகனிலும்** கர்ணன் உயிர் பிரியு முன்பே அறிந்து, வந்து பார்க்கின்றனர் (ப. 47, ப. 67). **கர்ணன் போரில்.** போருக்கு முன்பே அண்ணன் என அறிந்து போர் செய்யத் தயங்குகின்றனர். கர்ணன் மகன் விசகர்ணன் போர் செய்ய வரும்போது "அண்ணன் மகனைக் கொல்ல மாட்டோம் திரும்பிப் போ" என்று சொல்லி ஐவரும் கெஞ்சுகின்றனர். அவன் கேட்காததாலும், கண்ணன் கடிந்துரையாலும் தான் அருச்சுனன் விசகர்ணனைக் கொல்லுகிறான் இவ்வாறே கர்ணனும் தம்பியரிடம் போர் செய்யத் தயங்கித் துரியோதனனின் கடிந்துரைக்குப் பின் போர் செய்கிறான்.

கவசம், குண்டலம், புண்ணியம் ஆகியவற்றைத் தானம் வாங்குதல்

கர்ணனைப் புண்ணியம் சூழ்ந்து காப்பதான செய்தி வியாச பாரதத்தில் இல்லை. வில்லிபாரதம், கர்ண மோட்சம், கர்ணன் போர், தேரோட்டி மகன் ஆகியவற்றில் உள்ளது. வில்லிபாரதம், கர்ண மோட்சம், தேரோட்டி மகன் ஆகியவற்றில் கவச குண்டலம் வாங்குபவன் இந்திரன், புண்ணியம் வாங்குபவன் கண்ணன் என்ற செய்தி உள்ளது ஆனால் கர்ணன் போரில் கவசம், குண்டலம், புண்ணியம் அனைத்தையும் கண்ணனே வாங்குகிறான். புண்ணியம் வாங்கிய பின்பே கவச குண்டலங்களை வாங்குகிறான் என்ற செய்தி புதியதாக உள்ளது (ப. 747-784). இந்திரன் வச்சிரமணி மாலையைத் தானமாக வாங்கினான் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது இதைதவிர பொன்னுருவியின் கழுத்துத்தாலியை வாங்கியதாகக் கர்ணன் போரிலும், பொன்னுருவியின் புலம்பலிலும் காட்டப்படுகிறது.

கர்ணன் கேட்ட வரங்கள்

கர்ணன் கண்ணனிடம் கேட்ட இரண்டு வரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வேறுபடுகின்றன. **வில்லிபாரதத்தில்** எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும், அத்தனை பிறவியிலும் இல்லையென்று சொல்லாத மனமும், செல்வமும், முக்தியும் பெறுகிறான். **கர்ணன் போரில்** வில்லி பாரதப் பாடல்களே எடுத்தாளப் பட்டுள்ளன. **கர்ண மோட்சத்தில்** "குந்தி வந்து என் மகன் என்று ஊரறியச் சொல்லும்வரை உயிரோடிருக்க வேண்டும். 32 அறங்களில் அன்னதானம்

மட்டும் செய்யவில்லை. அதை அடுத்த பிறவியில் செய்ய வேண்டும்" என்று கேட்கிறான். இதனால் அடுத்த பிறவியில் கர்ணனே சிறுத்தொண்டராகப் பிறந்ததாகக் கூறப்படுகிறது (ப. 133). **கர்ண மகாராஜன் சண்டையில்** மாணிக்க மேடையில் வைத்து முடிசூட்டி ஐவரும் கைகட்டி நின்று மாதா வரும் வரை உயிர் இருக்க வேண்டும் எனக் கேட்கிறான் (ப. 37). **தேரோட்டி மகனில்** இறக்குமுன் யார் வந்து எதுகேட்டாலும் இல்லையென்று சொல்லாத வரம் கேட்கிறான் (ப. 67).

நாகக்கணை பற்றிய செய்தி

நாகாஸ்திரம் வியாச பாரதத்தில் அருச்சுனன் ஆறு கணையால் துளைக்கப்படுகிறது (ப. 434, 435). வில்லியில் இரு கூறாக அறுபட்டுக் கர்ணனிடம் வந்து 'மீண்டும் என்னை விடு' என்று கெஞ்சி விடாமையால் நொந்து உயிர் விடுகிறது. **கர்ண மோட்சத்தில்** தேர்த்தட்டில் உயிர் விடுகிறது (ப. 130). **கர்ணன் போரில்** திருப்பாற்கடலில் தஞ்சம் புகுகிறது. **தேரோட்டி மகனில்** அருச்சுனன் முடியைப் பறித்துக்கொண்டு போய்விடுகிறது.

கர்ணன் இறத்தல்

வியாச பாரதத்தில் இறக்கும் தருவாயில் கர்ணன் தேர் புதைய அதைத் தூக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட கர்ணன் அருச்சுனனைச் சற்று நேரம் பொறுத்திருக்கும்படி அறம் பேசுகிறான். "வீமனைக் கட்டியபோதும், அரக்கு மாளிகைக்குத் தீயிட்டபோதும், பாஞ்சாலியைத் துகிலுரிந்த போதும், அபிமனைக் கொன்ற போதும் அவ்வறம் எங்கே போயிற்று?" என்று கேட்ட கண்ணன் அருச்சுனனை அம்பு விடும்படி ஏவ, கர்ணனும் பதிலுக்கு அம்பு விடுகிறான். அர்ச்சுனன் மயங்கிய போது தேரைத் தூக்க முயன்றான் முடியவில்லை. மூர்ச்சை தெளிந்த அருச்சுனன் அச்சலிகம் என்னும் அம்பை விட கர்ணன் தலை துண்டிக்கப்பட்டு இறக்கிறான்.

வில்லி பாரதத்தில் மறுமுறை நாகக்கணை விடமாட்டேன் என்று கர்ணன் கூறியதால் சல்லியன் சினந்து தேரோட்டும் பணியை விடுத்துத் தேரிலி ருந்து இறங்கிப் போய்விட வேறு தேரில் ஏறிக் கர்ணன் போர் செய்கிறான். அருச்சுனன் அம்பு பட்டுக் கர்ணன் வலிமை குறைந்ததும் கண்ணன் வேதியன் உருவம் எடுத்துப் புண்ணியத்தைப் பெற்று வரம் அளித்து மீண்டும் வந்து அருச்சுனனுக்குச் சாரதியாக, அருச்சுனன் அஞ்சரீகம் என்னும் அம்பைக் கர்ணனின் மார்பில் எய்ய அம்பு துளைத்த மார்புடன் குற்றுயிராய்க் கிடக்கும் கர்ணனைக் குந்தி மடியில் ஏந்தி அழப் பாண்டவர் புலம்புகின்றனர். அதன்பின் இறக்கிறான்.

தேரோட்டி மகனில் கர்ணன் குந்தியின் மகன் என்று அறிந்த காஞ்சனமாலா அவன் இறக்கும் தருவாயில் தன்னை மன்னிக்கும்படி வேண்ட தாய்மீது ஆணையிட்டு அவளை விலக்கியிருந்த கர்ணன் தாய் ஆணையை விடுவித்ததாலும், கண்ணனிடம், இறக்குமுன் யார் எது கேட்டாலும் இல்லையென்னாத வரம் பெற்றதாலும் மனைவியை மன்னித்து அதன்பின் இறக்கிறான் (ப 69).

கர்ணமகாராசன் சண்டையில் இறக்கும் தருவாயில் அன்னை மடியில் இருந்து கொண்டு, மைந்தனைத் தருமரிடம் ஒப்படைத்து, தருமரால் பல்லக்கில் அரண்மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, முடிசூட்டப்பட்டு இறக்கிறான்.

கர்ண மோட்சத்தில் நிராயுத பாணியான கர்ணனுக்கு அருச்சுனன் ஆயுதம் தருவதாகக் கூற, கர்ணன் மறுத்து 'என் மேல் அம்பு விடு' என்று சொல்கிறான். அருச்சுனன் பாசுபதம் விட்டதும் மார்பில் அம்பு தைத்த நிலையில் கர்ணனுக்குப் புண்ணியம் ஈந்து மோட்சம் பெறுகிறான் (ப. 131).

கர்ணன் போரில் அருச்சுனன் பாசுபதம் விடுத்தும், கர்ணன் செய்த புண்ணியம் சூழ்ந்ததனால் கர்ணனை அம்பு துளைக்கவில்லை. எனவே கண்ணன் சென்று புண்ணியம் பெற்று வருகிறான். ஆனால் 'கவச குண்டலம் வாங்கிவந்தால்தான் கொல்ல முடியும்' என்று அருச்சுனன் சொல்ல மீண்டும் சென்று கவச குண்டலம் பெற அதன் பிறகே கர்ணன் இறக்கிறான். முதலில் பாண்டவர் புலம்ப, பின் துரியோதனன், அவன் மனைவி, தங்கை ஆகியோர் புலம்ப, பின் குந்தி வந்து புலம்ப இறுதியில்தான் பொன்னுருவி வந்து புலம்புகிறாள்.

கர்ணன் உயிர் பெறுதல்

பொன்னுருவி புலம்பலில் கர்ணன் இறந்ததும், கண்ணனிடம் பொன்னுருவி முறையிட, கண்ணன் எமனை அழைத்து, கர்ணனின் உயிரைத் திருப்பித் தருமாறு கூறுகிறான். எமனும் ஒப்புக் கொள்கிறான். ஆனால் பொன்னுருவி 'அது முறையாகாது' என மறுத்து விடுகிறாள்.

கர்ணன் போரில் பொன்னுருவி எல்லாத் தேவரிடமும் முறையிடுகிறாள். அவர்கள் சிவனிடம் முறையிடுகின்றனர். சிவன் கர்ணன் உடலைத் தைக்கக்கூடிய ஊசி நூல் தர, கர்ணன் உடலைப் பொன்னுருவி தைத்ததும் கர்ணன் உயிர் பெற்று எல்லோருக்கும் ஆறுதல் கூறி 'நான் வெள்ளி தோறும் வருவேன் நீ தீப்புக வேண்டாம்" என்று பொன்னுருவி தீப்பாய்வதைத் தடுத்துத் தையலை அவிழ்க்கச் சொல்லி வைகுண்டம் செல்கிறான்.

தீப்பாய்தல்:

கர்ணமகாராஜன் சண்டையில் கணவனை இழந்த எல்லாப் பெண்களும் போரின் இறுதியில் தீப்பாய்கின்றனர். பொன்னுருவி மட்டும் மகனுக்காக வாழ்கிறாள். இச்செய்தி ஏனையவற்றில் இல்லை.

ஈமக்கடன்:

கர்ணன் போரில் கர்ணன் இறந்ததும் அவனுக்கு ஈமக்கடன் செய்து எல்லோரும் அவரவர் இல்லம் சேர்கின்றனர். வியாச பாரதத்திலும், வில்லி பாரதத்திலும் எல்லோரும் இறந்தபின்பு இறுதியில் ஈமக்கடன் செய்து அஸ்தினாபுரம் செல்கின்றனர்.

கர்ணன் போர், கர்ண மோட்சம் கனவு வேறுபாடு

கர்ணமோட்சத்தில் கர்ணன் விடைபெறுவதற்கு வரும் முன்னரே பொன்னுருவி கனவு காணுகிறாள். தனக்குக் குங்குமம் இடுவதாகவும், மஞ்சள் பூசுவதாகவும், பூச்சூடுவதாகவும், சுற்றி உட்கார்ந்து கும்மி அடிப்பதாகவும் கன்னப் பல்லக்கில் (பாடை) ஏற்றி ஊர்வலம் விடுவதாகவும், சேலை, மாலை, பூ, சந்தனம் ஆகியவற்றை வைப்பது போலவும், கூரையில்லா வீட்டில் தீபம் வைக்காமல், எண்ணெயில்லாத வெறுந்தலையை வாருவது போலவும், தண்டு வாழை மரம் பூமியில் நட்டு, சூறை கொள்ளையிட்டு, ஒண்டிப் பந்தல் கொண்டு நலங்கிடுவது போலவும் வாழை, முருங்கை மண்ணோடு சாயவும், மைந்தனும் தொட்டிலில் மாளாத் துயிலில் முழ்கவும், சுருள் ஓலை வரவும், துட்டப் பன்னி(றி) முட்டவும் கனவு காண்கிறாள்(ப. 53-58).

கர்ணன் போரில் கர்ணன் விடைபெறுவதற்கு முன்பு கொடி, குதிரை, யானை ஆகியவை ஆகாயம் செல்லவும், தேர் மணிகள் பூமியில் சிந்திவிழ அவற்றை மற்றவர் பொறுக்கவும், பட்டத்து யானை பட்டு விழவும், வில் இரண்டாய் முறியவும், நாகம் நடுங்கி விழவும் கனவு காண்கிறாள். கர்ணன் இறக்கு முன்பு பொன்முடி ஆபரணம், அரைஞாண் இவற்றைக் கழற்றிப் பெட்டியில் வைக்கவும், மயிர் குலையவும், தாலி அவிழ்ந்து விழவும், பொன்னின் முடி பூமியில் விழவும் கனவு காண்கிறாள்.

கர்ணன் போர் - கர்ண மகாராஜன் சண்டை - அமைப்பு வேறுபாடு:

கர்ணன் போரில் பதினேழாம் நாள் போருக்கு யாரை அனுப்புவது என்று துரியோதனன் ஆலோசனை செய்து கர்ணனை அனுப்புதல், கர்ணன் பொன்னுருவியிடமும், பெருந்திருவிடமும் திருநீறு வாங்கிச் சென்று

போர்புரிதல், மைந்தன் விசகர்ணன் இறத்தல், போர் நிகழ்ச்சிகள், இறுதியில் கர்ணன் இறத்தல், பொன்னுருவி புலம்பல், கர்ணன் உயிர் பெற்று வந்து துரியோதனனிடம், 'நீ நாளை வீமன் கையால் இறப்பாய்' என்று கூறித் தருமரிடம் பொன்னுருவியையும், பெருந்திருவையும் ஒப்படைத்து வைகுண்டம் செல்லுதல், அவன் உடலுக்குத் தருமர் எரியூட்டி அவரவர் இல்லம் செல்லுதல் ஆகியவற்றுடன் கதை முடிகிறது. ஆனால் **கர்ண மகாராஜன் சண்டையில்** கர்ணன் போருக்குப் புறப்பட்டுத் தாதியரை அனுப்பிப் பொன்னுருவியை அழைத்துவரச் சொல்லுதல், அவள் மறுத்தல், அவன், தான் குந்தி மைந்தன் என்று சொன்னதும் அவனுக்கு உணவூட்டி விடை கொடுத்தல், கர்ணன் போர் செய்து வீழ்ந்ததும் குந்தி ஐவரையும் அழைத்துவரச் செய்தல், கர்ணனுக்குப் பட்டம் சூட்டுதல், கர்ணன் இறந்ததும் துரியோதனன் புலம்புதல் இவற்றுக்குப் பின் வீமன் சல்லியனோடு பொருதல், விசகர்ணன் மேல் அம்பு தொடுத்தல், வீமனும் துரியோதனனும் பொருதல், துரியோதனன் இறத்தல், அச்சுவத்தாமனும் அருச்சுனனும் பொருதல், பெண்கள் அமர்க்களம் வருதல், பெருந்திரு புலம்புதல் கிருஷ்ணன் எல்லாவிபரமும் திருதராட்டிரனுக்கு உரைத்தல், காந்தாரி புலம்பல், பஞ்சவர் காந்தாரியைத் தேற்றுதல், பெண்கள் தீப்பாய்தல், பொன்னுருவி மைந்தன் பொருட்டு உயிர் வாழ்தல் கிருஷ்ணர் தருமருக்குப் பட்டம் சூட்டுதல் ஆகிய செய்திகளும் இடம் பெறுகின்றன.

கர்ணன் போர் – பொன்னுருவி புலம்பல் – புலம்பல் வேறுபாடு

கர்ணன் போரில் பொன்னுருவி புலம்பும் போது கர்ணன் அழகைக் கூறிப் புலம்புகிறாள். "நான் அநாதையென்று இகழ்ந்தேனே! ஆபாத கேடன் அநியாயன் சோற்றை உண்டு நன்றி மறப்பதில்லை என்றீரே! உடன்பிறப்பென்று தெரிந்தும் விசயன் கொன்றானே! போகவேண்டாம் என்ற என்னுடைய பேச்சையும், சல்லியன் சொல்லையும் கேட்கவில்லையே!" எனப் புலம்புகிறாள். சிறு வயதில் கர்ணன் தன் கரம் பிடித்த திருமணச் செய்தியைக் கூறுகிறாள். நானும் இறப்பேன் என்று அணிமணிகள் பூணுகிறாள். பஞ்சவரிடம் தான் உடன் கட்டை ஏற உதவும்படி வேண்டுகிறாள். "என் கணவனுக்கு நான் வெற்றிலை பாக்கு தரவில்லை; பள்ளியறை சென்றதில்லை; கர்ணனுடன் முகம்பார்த்துப் பேசவில்லை; உணவு படைக்கவில்லை; விளையாடவில்லை" என்றெல்லாம் பரிதவிக்கிறாள். "நீங்கள் செய்த வஞ்சனைகளாலேதான் என்கணவர் இறந்தார் இல்லாவிட்டால் என்கணவரை வெல்ல இயலுமா?" என்கிறாள். முனிவர், தேவர், சூரியன், சப்தமாதர், சிவன், திருமால், பிரமன், பார்வதி, இலக்குமி, சரஸ்வதி எல்லோரிடமும் முறையிடுகிறாள்.

பொன்னுருவி புலம்பலில் 'என் சொல்லைக் கேட்காமல் போனீரே! பொய்த்தலையைக் கட்டிச் சூது செய்தானே மாயவன்! வாசமுள்ள மஞ்சம் மணவறையிலிருக்க மணலில் தூங்குகிறீரே! வீடுமர், துரோணர், தேத்தரசர்

துரியோதனன் தம்பிமார் இறந்ததும் துரியோதனன் வேண்ட போர்க்களம் சென்றீரே! பாண்டவரை வெல்ல இயலாது என்று கூறினேன். நாகக் கணையை நம்பிவந்து மோசம் போனீரே! நாகபாசத்தை ஒருமுறைக்கு மேல் விடமாட்டேன் என்று வரம் கொடுத்து மாண்டீரே! மைந்தன் இறந்தானென மாண்டீரோ?' என்கிறாள். 'துரியோதனன் ஒருபிடி சோறுண்ண மறுபிடியெல்லாம் புழுவாய் நெளியும். அதனை மாற்ற வந்தீர்' என்று கூறிக் கர்ணன் ஆற்றோடு பெட்டியில் வந்த செய்தியைச் சொல்கிறாள். 'குந்தி மகன் என முன்பே அறியாமல் போனேனே! அறிந்திருந்தால் உம்முடன் சேர்ந்து வாழ்ந்திருப்பேனே!' என்று கூறிவிட்டு அதன்பின் கண்ணனை நோக்கியே அனைத்துச் செய்திகளையும் உரைக்கிறாள். இரணியனைக் கொன்றமை, கும்பகர்ணனையும், இராவணனையும் கொன்றமை ஆகியவற்றைச் சுட்டி அவர்களைப் போல் என் கணவன் என்ன குற்றம் செய்தார் எனக் கேட்கிறாள். சீவகனுடைய வரலாற்றையெல்லாம் உரைத்து அவன் நன்றாக வாழவில்லையா? என் கணவரை ஏன் கொன்றாய் என்கிறாள். பஞ்சவர் கொன்றார் எனக் கண்ணன் சொல்லப் பஞ்சவரை நிந்திக்கிறாள். பஞ்சவர் கண்ணன் சொல்படி செய்தோமென மீண்டும் கண்ணனிடம் வந்து அவனுடைய வாழ்க்கை வரலாறுகளையெல்லாம் (பூதகியைக் கொன்றது, கம்சனைக் கொன்றது) கூறி அவனை நிந்திக்கிறாள். பின் அவன் 'விதிவசம்' என்று கூறித் தேற்ற வீடு செல்கிறாள்.

கர்ணன் போரில் கதைப்பாடல் கூறுகள்

கதைப்பாடல் கூறுகளாகக் கனவு, நம்பிக்கை, சகுனம், இயற்கை இகந்த நிகழ்வுகளைக் கூறலாம். கர்ணன் போரில் பொன்னுருவி, "தேரில் கொடிகள், பரிகரிகள் ஆகாயத்தில் பறந்து போகவும், நவமணிகள் பூமியில் சிந்திப் பலர் பொறுக்கவும், பட்டத்து யானை பட்டு விழவும், வில் இரண்டாக முறியவும், நச்சரவம் நடுங்கவும் (132-136) பொன்முடியையும், ஆபரணங்களையும் கழற்றிப் பொக்கிஷத்தில் வைப்பது போலவும், தலை மயிர் கலைவது போலவும்" 1028-1030) கனாக் காணுகிறாள். 'கண்திட்டி சுற்ற ஒரு காரிகையில்லையே' எனப் (982) பெருந்திரு புலம்புவதிலிருந்து கண்ணேறு கழிக்கும் நம்பிக்கை புலப்படுகிறது. ஆகாயத்திலிருந்து ஊசிநூல் கொடுத்துக் கர்ணன் உடல் தைக்கப்பட்டு அவன் மீண்டும் உயிர்பெற்று வந்து எல்லோரையும் அமைதிப் படுத்தி மீண்டும் தையலைப் பிரிக்கச் சொல்லி வானுலகம் போவது இயற்கை இகந்த நிகழ்வாக அமைந்துள்ளது.

உவமைகள்

இலக்கியம் போல் உவமைகளை மிகுதியாகப் படைப்பதும் கதைப்பாடல் மரபு. கர்ணன் போரில் கர்ணனைப் புண்ணியம் காப்பதற்கு

"வர்ணமுள்ள சூரியனை வாசுவந்து காத்தல், கற்றாக்கள் (கன்றையுடைய பசுக்கள்) கன்றுதனைக் காத்தல், பெற்றதாய் பிள்ளைகளைக் காத்தல், அன்னம் கோழிகள் குஞ்சைக் காத்தல், பாலை உறைமோர் காத்தல், மனிதனை ஆடை காத்தல்" ஆகியவை உவமைகளாகக் காட்டப் படுகின்றன. (618-622)

கர்ணனை இழந்த பொன்னுருவிக்கு வேங்கை எடுத்த வெறும்பாய்ச்சல், தீங்கு நினைந்தவர் செல்வம், மூலம் அறுத்தமரம், காண்டம் இல்லாக் கருத்து, கடலைச் சார்ந்த மரம், சூரியன் இல்லாத பூமி, நீதியற்ற மன்னன் கொடுமைப் படுத்திய குடிமக்கள், சிறகிழந்த பறவை, பாலற்ற பசு, நீர்பாய்ச்சலில்லாப் பயிர், கயிறில்லாப் பம்பரம், குடிக்க நீரில்லாக் கிணறு, நீரில்லாக் குளம், கொங்கையில்லாக் குமரி, கப்பல் கவிழ்த்தவர் ஆகிய உவமைகள் கூறப் படுகின்றன (1296-1321).

குடைகள், கொடிகள், ஆபரணங்கள், வாத்தியங்கள்

வெள்ளை வட்டக்குடை, பச்சைக் குடை, நீலக்குடை, பட்டுக் குடை, பவளக் குடை, முத்துக் குடை, வயிரக் குடை, சந்திரவட்டக்குடை, இந்திரநீலக்குடை, காவிக்குடை, மயில்தோகைக் குடை ஆகிய குடைவகைகள் சுட்டப்படுகின்றன (105-108).

அனுமக் கொடி, அரவக் கொடி, மனுதர்க்கொடி, மகரக்கொடி, புலிக்கொடி, சிங்கக்கொடி, கருடக்கொடி, சூரியகாந்திக்கொடி, சந்திரமதிக்கொடி, ஆகிய கொடிவகைகள் காட்டப்படுகின்றன. (111-115).

தவண்டை, சங்கு, மத்தளம், டக்கை, மல்லாரி, தம்பட்டம், தாரை, சின்னம், குழல், சேகண்டி, கிணை, தவில், முரசு, பம்பை, தப்பு, எக்காளம், மணி, கொம்பு, நகரா, துத்தி, சூரை, பாண்டியம், மேளம் ஆகிய தோல்கருவிகள், ஊது கருவிகள் சொல்லப்படுகின்றன (230-237).

உச்சிப்பிறை, நெற்றிப்பிறை, சுட்டி, தோடு, கொப்பு, ஓலை, மாணிக்க மாலை, கண்டசரம், பதக்கம், முத்துவடம், வயிரமாலை, கடையம், காரை, தண்டை, சதங்கை, மிஞ்சி, மோதிரம் ஆகிய அணிகள் கூறப்பட்டுள்ளன (1128-1139).

பேச்சு வழக்கு

கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் படி எடுப்பவர்களால், அல்லது பிற்காலப் புலவர்களால் எழுதப்படும்போது பேச்சுவழக்குச் சொற்கள் மிகுதியாகப் பயின்று வருதல் இயல்பு. அதற்குக் கர்ணன் போரும் விலக்கல்ல.

ஏழைப்பயல், கோழைப்பயல் என்று பயல் என்ற சொல்லால் கர்ணன் குறிப்பிடப்படுகிறான், (60). துரியோதனன் > திரியோதனன் என்றும், பார்த்தன் >பாத்தன் என்றும் எல்லா இடங்களிலும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். கொடை > குடை என்றும் புரண்டு > பிரண்டு என்றும் எழுதப்பட்டுள்ளன. பொறுக்குதல் என்பதன் பேச்சு வழக்காகப் 'பிறக்குதல்' என்பது குறிப்பிடப்படுகிறது. இது குமரி மாவட்ட வழக்கு. கற்றா > கத்தா, அற்ற > அத்த என்பது போல் றகரம் தகரமாக்கப்பட்டுள்ளது. இவை ஆங்காங்கே காட்டப்பட்டுள்ளன. பதிப்புரையிலும் சுட்டப்பட்டுள்ளன.

நாட்டுப்புறத் தன்மை

கர்ணன் இறந்ததும் பெருந்திரு புலம்பும்

அழுதகுரலமர்த்த ஒரு அன்னையரைக் காணேனே
புழுதிதுடைத் தாற்றவொரு பூவையரைக் காணேனே
முழுகிப்புன வாடஒரு மூப்பாரைக் காணேனே
மாராப்பு போர்த்தஒரு மாமியரைக் காணேனே
எச்சில் துடைக்கவொரு ஏந்திழையைக் காணேனே
கண்திட்டி சுற்றவொரு காரிகையைக் காணேனே (976-982)

என்னும் அடிகள் நாட்டுப்புறப் பாடலின் தன்மையை அப்படியே அடியொற்றி விளங்குகின்றன

பயன்

கதைப்பாடலோ, வில்லுப்பாடலோ, காலட்சேபமோ இறுதியில் சொல்பவர், கேட்பவர்க்குப் பயன் கூறுதல் மரபு. கர்ணன் போரிலும் கேட்பவர் ஆல் போல் தழைத்து அருகுபோல் வேரோடி, மூங்கில்போல் சுற்றம் தழைத்து வாழ்வர்; நன்மை பெறுவர்; இமையோர் பதம் பெறுவர்; கைலாச வாசல் பெறுவர், பிள்ளை பெறுவர்; பெருமாள் பதம் சேர்வர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறு சிறப்பான கதைக்கூறுகளுடனும், கதை வேறுபாட்டுடனும் அமைந்த ஒரு சிறந்த கதைப்பாடலாகக் **கர்ணன் போர்** அமைந்துள்ளது.

அடிக்குறிப்புகள்

1 சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி தொகுதி-2 ப. 714.
2 கலைக்களஞ்சியம் தொகுதி 3. ப. 184. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழக வெளியீடு, சென்னை 1954.
3. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல் நூற்பா 1493.

4. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல் இளம்பூரணர் உரை, ப. 548.
5. தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல் பேராசிரியர் உரை, ப. 428.
6. Peeps into Tamil Literature - Ballad Poetry, P. 35.
7. சமூகக் கதைப் பாடல்கள் ஒரு வரையறை, நாட்டார் வழக்காற்றியல், ஆய்வுகள் பகுதி I, ப. 71.
8. நாட்டுப்புற இலக்கிய வரலாறு ப. 158.
9. சமூகக் கதைப் பாடல்கள் ஒரு வரையறை, நாட்டார் வழக்காற்றியல், ஆய்வுகள் பகுதி I, ப. 71.
10. நாட்டுப்புற இலக்கிய வரலாறு ப. 159.
11. தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள் ப. 5.
12. வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் கதைப்பாடல் ப. 181.
13 ஏட்டில் எழுதாக் கவிதை ப. 202.
14. தமிழ்நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும் ப. 129.
15. History of Classical Sanskrit Literature, P. 54.
16. Mahabharata, a criticism, P. 73.
17. Lord Sri Krishna - His life and teachings, Vol I, P. 21-22.
18. ஸ்ரீ கிருஷ்ண சரித்திர விமர்சம், ப. 13
19. தமிழ் வரலாறு, ப. 248.
20. பாரத நூல்களின் திறனாய்வு, ப. 11.
21 The Ramayana and Mahabharata, P. 197.
22. A History of Sanskrit Literature, P. 284-285.
23. A Study of Mahabharat, P. 3.
24. & 25. A History of Classical Sanskrit Literature, P. 49-50.
26. வில்லி பாரதத்தில் கண்ணன், ப 10.
27. உலக இலக்கியங்கள், பக். 153, 154.
28. A New History of Sanskrit Literature, P. 200.
29. Indian Philosophy, Vol II, P. 482.
30. சிறுபாணாற்றுப்படை, அடி 238 - 241.
31. பெரும்பாணாற்றுப்படை, அடி 414 - 417
32. பதிற்றுப்பத்து பாடல் 14: 5 - 7.
33. பரிபாடல் 3: 31, 32.
34. கலித்தொகை 25: 1-9, 52: 2-6, 101: 16-20, 104: 57-59.
35. அகநானூறு 233: 8-9.
36. புறநானூறு 2: 13-16

37. சிலப்பதிகாரம் காதை 17, ஒன்றன் பகுதி 1:1 முன்னிலைப் பரவல் 3: 2-3. படர்க்கைப் பரவல் 3: 2-4. காதை 22: 111-112. 26: 238-239. 27: 7-10.
38. மணிமேகலை 3: 146-148, 19: 65-66.
39. சீவக சிந்தாமணி பா. 211, 288, 456, 767, 1646, 1681, 1724, 2735.
40. நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம், பா. 102, 840, 1021, 2089, 2196, 2309, 2405, 2603.
41. தேவாரம் அடங்கன் முறை பாகம்-1, 2173, 3728. பாகம்-2, 4644, 5653, 5721, 7790, 7795.
42. திருவாசகம், கீர்த்தித் திருவகவல், 1516.
43. அற்புதத் திருவந்தாதி, பா. 62, திருக்கைலாய ஞான உலா, கண்ணி 54.
44. கலிங்கத்துப் பரணி, இராசபாரம்பரியம் பா. 180, 181, 194. காளிக்குக் கூளி கூறியது. பா. 471.
45. முத்தொள்ளாயிரம் பா. 3.
46. சேந்தன் திவாகரம், பக். 21, 26, 203.
47. பிங்கல நிகண்டு நூ. 732, 737, 739, 740, 741, 742, 743, 744.
48. தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், நூ. 20, நச். உரை
49. தொல்காப்பியம், நூ. 1493. பேரா. உரை.
50 திருக்குறள், 935 பரி, உரை.
51. யாப்பாருங்கல விருத்தியுரை பாடல் 95 ல் தொன்மை என்னும் வனப்பிற்கு, பாரதம் சான்று காட்டப்படுகிறது.
52. வீரசோழியம் நூ. 100 உரை.
53. பாரத நூல்களின் திறனாய்வு ப. 23.
54 சடையவர்மன் வீரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி அடி-5.
55. சின்னமனூர் சாசனம், செந்தமிழ் தொகுதி 22.
56. வில்லிபாரதம், பதிப்புரை, மர்ரே அண்டு கம்பெனி பதிப்பு ப. 4.
57. தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல், நூ. 17 நச். உரை.
58. பெருந்தேவனார் பாரத வெண்பா, பா. 4.
59. சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம் ப. 90
60. சின்னமனூர்ச் சாசனம், செந்தமிழ் தொகுதி 22.
61. வியாச பாரதம், ஆதிபருவம் ப. 440.
62. வியாச பாரதம், ஆதிபருவம் ப. 441.
63. வியாச பாரதம், ஆதிபருவம் ப. 442.
64. வியாச பாரதம், உத்யோக பருவம் ப. 465-468.
65. வியாச பாரதம், ஆதிபருவம் ப. 547, 550, 733.
66. வியாச பாரதம், ஆதிபருவம் ப. 733.

67. வியாச பாரதம், கர்ண பருவம் ப. 251
68 வியாச பாரதம், உத்யோக பருவம் ப. 210, 252.
69. வியாச பாரதம், உத்யோக பருவம் ப. 87.
70. வியாச பாரதம், விராட பருவம் ப. 207-210.
71. வியாச பாரதம், விராட பருவம் ப. 244.
72. வியாச பாரதம், கர்ண பருவம் ப. 172-173.
73. வியாச பாரதம், பீஷ்ம பருவம் ப. 491-494.
74. வியாச பாரதம், உத்யோக பருவம் ப. 483-484.
75. வியாச பாரதம், உத்யோக பருவம் ப. 485
76. வில்லி பாரதம், சம்பவச் சருக்கம், பா 37, 38.
77. வில்லி பாரதம், திரௌபதி மாலையிட்ட சருக்கம், பா. 39.
78. வில்லி பாரதம், சூதுபோர்ச் சருக்கம், பா 5.
79. வில்லி பாரதம், சூதுபோர்ச் சருக்கம், பா. 4
80. வில்லி பாரதம், சூதுபோர்ச் சருக்கம், பா 19.
81. வில்லி பாரதம், வாரணாவதச் சருக்கம், பா. 4, 5.
82. வில்லி பாரதம், சூசுபோர்ச் சருக்கம், பா 168
83. வில்லி பாரதம், சூசுபோர்ச் சருக்கம், பா. 241.
84. On the meaning of Mahabharata, P. 51.
85. வில்லி பாரதம், அருச்சுனன் தவநிலைச் சருக்கம், பா 11.
86. வில்லி பாரதம், நச்சுப் பொய்கைச் சருக்கம், பா 7
87. வில்லி பாரதம், நிரை மீட்சிச் சருக்கம், பா. 6
88. வில்லி பாரதம், நிரை மீட்சிச் சருக்கம், பா 79-83.
89. வில்லி பாரதம், கிருட்டிணன் தூது போர்ச் சருக்கம், பா 133-135
90. வில்லி பாரதம், கிருட்டிணன் தூது போர்ச் சருக்கம், பா 208
91. வில்லி பாரதம், கிருட்டிணன் தூது போர்ச் சருக்கம், பா 218-219
92. வில்லி பாரதம், கிருட்டிணன் தூது போர்ச் சருக்கம், பா. 239.
93. வில்லி பாரதம், கிருட்டிணன் தூது போர்ச் சருக்கம், பா 250-258
94. வில்லி பாரதம், பதினேழாம் நாள் போர்ச் சருக்கம் பா 221.
95. வில்லி பாரதம், பதினேழாம் நாள் போர்ச் சருக்கம் பா 225.
96. வில்லி பாரதம், பதினேழாம் நாள் போர்ச் சருக்கம் பா 230
97. வில்லி பாரதம், பதினேழாம் நாள் போர்ச் சருக்கம் பா. 238-268
98. நல்லாப் பிள்ளை பாரதம், சம்பவச் சருக்கம் பா. 78, 79.
99. 'பாங்கிவன் நமக்கெனப் பரிதி மைந்தனைக் கொண்டான்' நல்லாப் பிள்ளை பாரதம், வாரணாவதச் சருக்கம், பா 1
100. நல்லாப் பிள்ளை பாரதம், வாரணாவதச் சருக்கம், பா. 116
101. நல்லாப் பிள்ளை பாரதம், தெட்சிண நிரை மீட்சிச் சருக்கம், பா 40.

எண்	நுல்கள்	குந்தி கர்ணன் தன் மகன் என அறிதல்	கர்ணன் தன் மனைவியிடம் போருக்கு விடை பெறுதல்
1.	வியாசபாரதம்	அருச்சுனனுடன் கர்ணன் போட்டியிட வந்த போதே அவனுடைய கவசகுண்டலங்களின் மூலம் அறிகிறாள்.	இல்லை
2.	வில்லிபாரதம்	தூது சென்று வந்த கிருஷ்ணன் கூறிய பின் அறிகிறாள்.	இல்லை
3	கர்ண மகாராஜன் சண்டை	"	தன் கணவன்தேரோட்டி மகன் என்பதால் விடை பெற மறத்துக் குந்தி மகன் என்று தெரிந்ததும் உணவு படைத்துத் தாம்பூலம் கொடுத்து விடை தருகிறாள் பொன்னுருவி.
4.	கர்ண மோட்சம்	"	"
5.	தேரோட்டி மகன்	குந்தியிடம் கிருஷ்ணன், கர்ணன் கவச குண்டலத் தோடுபிறந்தவன்; தன் தாய் யாரென அறியத் துடிக்-கிறான் என்று கூறிய போது குந்தி அறிகிறாள்.(அதன் பின்பே கிருஷ்ணன் அறிகிறான்.)	எண்ணெய்த் தலையோடு வழி அனுப்புகிறாள் மனவைி காஞ்சன மாலா
6.	கர்ணன் போர்	இல்லை	கண்ட கனாவைக்கூறிப் "போக வேணடாம்" எனத் தடுத்துப் பின் திருநீறு தருகிறாள் பொன்னுருவி.
7.	பொன்னுருவி புலம்பல்	இல்லை	இல்லை

பாண்டவர் கர்ணனை அறிதல்	கவசகுண்டலம், புண்ணியம் தானம்	கர்ணன் கேட்ட வரம்
பாண்டவர் கர்ணன் இறந்த பின்பேஅவன் தங்கள் அண்ணன் என அறிகின்றனர்.	புண்ணியம் வழங்கும் செய்தி இல்லை. கவச குண்டலத்தை இந்திரனுக்குக் கொடுக்கிறான்.	வரம் எதுவும் கேட்கவில்லை
"	கவசகுண்டலம் இந்திர னுக்கும்,புண்ணியம் கண்ணனுக்கும் கொடுக்கப் படுகிறது.	எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் இல்லையென்னாத மனமும், செல்வமும், முக்தியும் வேண்டுகிறான்.
இறக்கும் முன்பு அண்ணன் எனஅறிந்து,பல்லக்கில் ஏற்றி வேண்டும் அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்து,மஞ்சத்தில் வைத்து முடிசூட்டுகின்றனர். கேட்கிறான்.	கவசகுண்டலம், புண்ணியம் அனைத்தையும் கண்ணனே பெறுகிறான்.	மாதா வரும்வரை உயிர் இருக்க ; தம்பிமார் மாணிக்கமேடையில் வைத்து முடி சூட்ட வேண்டும் என்று
இல்லை	2ல் உள்ள படி	குந்தி வந்து என் மகன் என்று சொல்லும் வரை உயிரோடிருக்க வேண்டும்; முப்பத்திரண்டு அறங்களில் அன்னதானம் மட்டும் செய்யவில்லை; அதனால் அடுத்த பிறவியில் அதனைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்கிறான்.
இறக்கும் தருவாயில் அறிகின்றனர்.	"	இறக்கும் முன் யார் எது கேட்டாலும் இல்லை என்று சொல்லாத வரத்தைக் கேட்கிறான்.
போருக்கு முன்பே அறிந்துள்ளனர்	கவசகுண்டலம், புண்ணியம் அனைத்தையும் கண்ணனே வாங்குகிறான்.புண்ணியத் திற்குப் பின்பே கவசகுண்ட லத்தை வாங்குகிறான். அதோடு பொன்னுருவியின் மங்கிலி யத்தையும் வாங்குகிறான். இந்திரன் வச்சிரமணி மாலையை வாங்குகிறான்.	2ல் உள்ள படி
"	"	இல்லை

எண்	நுல்கள்	நாகக்கணை	கர்ணன் இறத்தல்
1.	வியாசபாரதம்	அருச்சுனனின் ஆறு கணையால் வானத் திலேயே துளைக்கப் படுகிறது	தேரைத் தூக்கும்போது அருச்சுனனின் அச்சலிகம் என்னும் அம்பால் தலை துண்டிக்கப்பட்டு இறக்கிறான்.
2.	வில்லிபாரதம்	இரு கூறாக்கப்பட்டுக் கர்ணனிடம் வந்து மீண்டும் விடும்படி கெஞ்சி, விடாமையால் உயிர்விடுகிறது.	அஞ்சாீகம் என்னும் அம்பு மார்பைத் துளைக்க, குந்தி மடியில் ஏந்தி அழ, பாண்டவர் வுந்த புலம்பியபின் உயிர் விடுகிறான்..
3	கர்ண மகாராஜன் சண்டை	கர்ணன் மறுமுறை ஏவவில்லை என்று வந்த பின் சினந்து, போய்விட்டது.,	குந்தியும் பாண்டவரும் மைந்தனை ஒப்படைத்து முடிசூட்டப்பட்டு, இறக்கிறான்.
4.	கர்ண மோட்சம்	மறுமுறை விடாததால் நொந்து, தேர்த்தட்டில் உயிர்விடுகிறது.	அருச்சுனனின் பாசுபத த்தால் குற்றுயிராய்க் கிடக்கும் நிலையில், புண்ணியம் ஈந்து மோட்சம் பெறுகிறான்.
5.	தேரோட்டி மகன்	அருச்சுனனின் மணி முடியைப்பறித்துக் கொண்டு போய்விட்டது	குந்தி வந்து மடியில் வைத்து அழ மனைவி மன்னிப்பு கேட்க, மன்னித்த பின் இறக்கிறான்.
6.	கர்ணன் போர்	மறுமுறை விடாததால் திருப்பாற் கடலில் தஞ்சம் புகுகிறது.	புண்ணியம் பெற்ற பின்பும் அம்பு துளைக்காததால் கவச குண்டலங்கள் பெற்று வந்த பின் இறக்கிறான். இறந்த பின்பே அணைவரும் வந்து புலம்புகின்றனர்.
7.	பொன்னுருவி புலம்பல்	இல்லை	இல்லை

உயிர் பெறுதல்	தீப்பாய்தலும் கர்ணன் மகன் பற்றிய செய்தியும்	ஈமக்கடன்
இல்லை	நான்கு புதல்வர்கள் முதல் மூவர் நகுவனாலும் இறுதி மகன் அருச்சுனனாலும் கொல்லப்படுகின்றனர்.	எல்லோரும் இறந்த பின்பு ஈமக்கடன் செய்து அஸ்தினாபுரம் செல்கின்றனர் பாண்டவர்.
இல்லை	"	"
இல்லை	மூன்று மைந்தர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். முதல் இருமைந்தர்கள் இறக்கின்றனர். கணவனை இழந்த அனைவரும் தீப்பாய பொன்னுருவி மட்டும் மகனுக்காக வாழ்கிறாள். எனவே மூன்றாவது மகன் இறக்கவில்லை.	இல்லை
இல்லை	ஒரு மகன் மட்டும் குறிப்பிடப்படுகிறான்.	இல்லை
இல்லை	மற்றமனைவியர்க்கு மக்கள் உள்ளனர். காஞ்சனமாலாவுக்குக் குழந்தை இல்லை.	இல்லை
பொன்னுருவி தெய்வங்களிடம் முறையிட, சிவன் ஊசி நூல் கொடுக்க அதனால் இறந்த உடலைத் தைக்கஉயிர் பெற்ற அணைவரையும்தேற்றி தையலைப் பிரிக்கச்சொல்லி மீண்டும் வைகுண்டம் சேர்கிறான்.	ஒரு மகன். கர்ணனுக்கு முன்பேஅருச்சுனனால் கொல்லப்படுகிறான்	கர்ணன் உயிர் பெற்று மீண்டும் இறந்த பின் அவன் உடலுக்கு எரியூட்டி அவரவர் இல்லம் சேர்கின்றனர்.
பொன்னுருவி கண்ணனிடம் முறையிட, கர்ணனுக்கு உயிர் தருமாறு எமனிடம் கண்ணன் கூற, பொன்னுருவியே வேண்டாமென மறுத்து விடுகிறாள்.	"	இல்லை

எண்	நுல்கள்	கர்ணன் மனைவி பெயர்	மகன் பெயர்
1.	வியாசபாரதம்	இல்லை	சித்ரசேனன் சூரியவன்மன் சித்ரகீர்த்தி விருஷசேனன்
2.	வில்லிபாரதம்	இல்லை	முதல் மூவருக்கும் அதே பெயர்கள் நான்காம் மகன் பெயர் விடசேனன்.
3	.கர்ண மகாராஜன் சண்டை	பொன்னருவி	சூரிய பற்பன், சுந்தரபற்பன் என இரு புதல்வர்கள் இறந்து விடுகின்றனர். மூன்றாம் மகனைக் கர்ணன் தர்மரிடம் ஒப்படைக்கிறான் பெயர் தெரியவில்லை.
4.	கர்ண மோட்சம்	சுபாங்கனி, பொன்னருவி பொன்மாலை (இம்மூன்றும் ஒருவரின் பெயரே)	விஸ்வகேது (பொன்னுருவி மசக்கையிலும் இதே பெயர்)
5.	தேரோட்டி மகன்	காஞ்சனமாலா	இல்லை
6.	கர்ணன் போர்	பொன்னுருவி	விசகர்ணன்
7.	பொன்னுருவி புலம்பல்	"	"

துரியோதனின் மனைவி பெயர்	துரியோதனின் தங்கை பெயர்	துச்சலை கணவன் பெயர்
இல்லை	துச்சலை	ஜெயத்ரதன்(சைந்தவன்)
இல்லை	"	"
பெருந்திரு மசக்கையிலும் இதே பெயர்)	துர்ச்சலை(பொன்னுருவி	தேத்தரசன்(சயிந்தவன்)
பானுமதி	துச்சளை	சயிந்தவன்
பானுமதி(கர்ணனைத் தன் அண்ணன் என்கிறாள்)	இல்லை	இல்லை
பெருந்திரு(கர்ணணைத் தன்மகனாக நினைக்கிறாள்)	சங்குபதி	தேத்தரசன்
"	"	"

CRITICAL INTRODUCTION

Folk literature

Folk Literature exactly echoes the life and thoughts of the common people. It has three major division. 1) Folk songs 2) Folk tales 3) Folk story poems or ballads. Folk songs appear as a farmer's song; the song of the picotah or shadoof; the cartman's song; th boatman's song; the lime pounder's song; lullaby song; songs of lament; wedding songs etc., dealing with various aspects of the common people in their profession and social life, reflecting their joys and sorrows.

Folk tales deal with the incidents and the episodes narrated from generation to generation by word of mouth. Folk story- poems or ballads sing of episodes in *Puranas, Ithikasas* and history in the form of ballads which were usually long.

The story and its antiquity

Stories may deal with *Puranas* and *Ithikasas* partly historical, partly imaginary, and also legends. We cannot say when stories were begun to be told. When early man spoke of this experiences for the day on returning from the forests, story-telling began. The critical commentators of *Tolkāppiyam* like Iḷampūraṇar and Pēraciriyar refer to the ancientness of stories such as the Rāma story or the Pāṇṭavar story.

Ballad

There can be no two opinions about the definitions of a ballad as a long story-poem. Opinions differ, however, as to whether it began as an oral rendering or as a written composition. One view is that a ballad is a story-poem narrated or sung by a singer by himself or with others playing on instruments in a certain cultural milieu and folk tradition, the performance being made before a folk audience. It is said that when Pukaḻēnti was imprisoned by Oṭṭakkūttar, he suffered without food or drink; he saw through the window of his cell, women taking water in their pots from a pond nearby and sang the episodes from the

Mahāpāratam in long *ammāṉai* songs. And the women who enjoyed these songs gave the bard the food and drink he needed.

Both these views deserve critical examination. Though it is true that grammer and literature bagan after oral language, so far as ballads are concerned it is proper to hold that they must have been, written by a bard initially and in course of time passed into oral tradition. Two reasons may be adduced for this view. 1 . Ballads are folk songs developed only after the 12th century; but we have highly perfected literature and grammer far advanced from the oral tradition, even in the days of the first Tamil Caṅkam. Even before the 12th century epics such as *Cilappatikāram, Maṇimēkalai, Periyapurāṇam, Cīvakacintāmaṇi* have come into vogue. Ballads or folk poems need not have come only in the oral tradition with so many epics having been written long before the 12th century.

2. These ballads or folk-songs have been written mostly in the *kaliveṇpā* metre with *viruttam* occuring now and then. They must have been sung by bards well versed in Tamil prosody. Ballads like *Alliaracāṇimālai, Pavaḷakkoṭimālai* and others are in the name of the poet Pukaḻēnti. However some consider that they were not written by Pukalenti. Still when one looks at their prosody it will become apparent that only a scholarly poet must have written them. A scholar doing field research in this area says that even now there are persons who can sing given a story in a proper metrical form. The fact is that the metrical sound of the folk-songs must have got impressed in the minds of a scholarly reader who then must have sung it freely before an audience. "A ballad lives only by being sung and spreads only by word of mouth. Whoever may be the original author, the ballad becomes the property of the ballad singer". In fact when some folk-singers without metrical knowledge, sing the ballads having heard it from earlier singers, it may be seen commonly that here and there some words are mutilated, reduced or added and some lines lost in transition. This may explain the defects in some palm-leaf manuscripts.

Types of Ballads

Different folk researchers divide ballads or folk songs in different categories. M. Arunachalam divides them as follows :

1. Historical folk-songs sung contemporarily at the relevant periods (*Rāmappaiya ammāṉai , Iravikkuṭṭipiḷḷai pōr*),
2. Historical folk tales written subsequent to the actual events (*Kaṭṭapommaṉ katai, Kāṉcāhip caṇṭai*),
3. Puranic folk songs (*Cittiraputtiranayiṉār katai*).

N. Vanamamalai divides folk songs into four types :

1. Episodes from *Itikasas*
2. Social stories
3. Historical tales
4. Stories on village deities

The same scholars in another context divides them into three kinds :

1. Puranic stories
2. Historical stories and
3. Social stories

S. Annakamu divides them into four kinds, based on history, *puranas* them of love and heroism.

Somale divides them into three kinds as social ballads, epic ballads and historical ballads.

Love and heroism are found in *puranas*, epics and in social life. Stories of gods can be found in *puranas*. Hence it is proper to divide these ballads as folk tales from *Ithikasas*, *puranas*, history and social life. Tales from *Mahāpāratam* and *Ramāyaṇam* alone are comprehended in *Ithikasas*.

The Forms of Ballads or Folk-songs

Ballads are found in nine forms as indicated below

1. *Ammāṉai (Rāmappaiya ammāṉai , Vaikuṇta ammāṉai , Ámaiyar ammāṉai)*,
2. *Mālai (Pavaḷakkoṭi mālai , Alliyaracāṇimālai)*,

3. *Katai (Tēciṅkurajaṉ katai, Cittiraputtira nāyaṉār kataị),*
4. *Kummi (Kaṭṭapommu kummi , Ciṉṉamalai kummi),*
5. *ācakappā (Cāraṅkataraṉ Vācakappā),*
6. *Kuṟam (Miṉṉoḷiyāḷkuṟam , Tiraupataikuṟam),*
7. *Cintu (Pūlittēvaṉ cintu),*
8. *pōr (Kaṉṉaṭiyaṉ pōr, kācimpaṭaippōr),*
9. *Caṇṭai (Karṇamahārājaṉ caṇṭai , kāṉcāhip cāṇṭai)*

The forms *katai, pōr, caṇṭai* (tale, war, battle) are also seen to be cast in the literary forms such as *ammāṉai* or *mālai* .

The Popularity of the *Mahāpāratam* Stories

Though there are many puranic stories, historical stories and social stories, the Ithikasa stories have perrennial appeal among the people, particularly, the *Mahāpāratam* stories have been more popular than the *Rāmāyaṇam* as seen from the fact that almost every incident or episode of the *Mahāpāratam* have been sung in ballad form. This is because the *Mahāpāratam* story has been popular not only in India but also in distant countries .

The epics is in vogue for the past five thousand years. The date of the *Mahāpāratam* war is reckoned variously as 3139 B.C. by Krishnamachariyar; 3100 to 2000 B.C. by C.V. Vaidya; 1530 to 1430 B.C. by Makanlal Sen; prior to 1430 B.C. by V. S. Ramasami Sastrigal; 3128 years before the present day by Ra. Raghava Iyangar; and 5000 years before by A. Viswanathan. Considering these views it is seen that the great war must have taken place five millennia earlier. This view is strengthened by the fact that the *Kaliyukam* was born before the Pāṇṭavars left for heaven. The present year is 5101 after the birth of *Kaliyukam*. The Pārata battle and already taken place before that.

The *Mahāpāratam* story is not entirely fictitious. An actual history has grown into epic size after periodical accessions of creative imagination from time to time down the ages . Ramesh C. Dutt says: "The nucleus of the epics is the great battle between the Kauravas and their neighbours, the panchalas, which took

place 13 or 14 centuries before christ. This is a historical fact". The *Yajur veda* refers to the Kurus and the Panchalas having lived together in unity. The *Katakasamhitai* refers to Tirutaräṭṭiran and Vicittiravīriyan. McDonnell, the literary historian considers that the original source of the *Pāratam* epic must have been available even before the 10th century B.C. In *Viyāca pāratam* three works are mentioned *Aiyam, Pāratacamhitai*, and *Mahāpāratam*, of these Aiyam contains 8800 slokas, *Pāratasamhitai* 24,000 *slokas* and *Mahāpāratam* 100000 slokas. The date of *Aiyam* is the 5th century B.C. *pāratacamhitai* and *Mahāpāratam* must have appeared by 300 B.C. The *Mahāpāratam* we have now, must have appeared at the third stage by the 4th century A.D.K. Appadurai says that pāratam in a garland strung together by many authors over many centuries. The critic Krishna Caithanya writes thus; "The longest epic in all world literature is the *Mahāpāratam* with its one hundred thousand verses, This *magnumopus* is eight times the size of the Greek epics, Iliad and Odyssey, put together." This is also considered as the Fifth Veda. According to Dr. Radhakrishnan, this work was intended to teach righteousness or Dharma to even those who form the weaker sections of society. Hence the name, **Fifth Veda** for the *Mahāpāratam.* Thus because of its great length and its age-long popularity among the people, *Pāratam* bacame a part of the literature of most languages . Subsequent to Viyacar, one Akattiya Paṭṭar has written a work called *Pāla Pāratam* in Sanskrit . References to the episodes in the *Pāratam* story can be found in caṅkam works such as *ciṟupāṇāṟṟuppaṭai perumpāṇāṟṟuppaṭai, patiṟṟuppattu, paripāṭal, kalittokai, akanāṉūṟu,* and *puṟanāṉūṟu*; epics like *cilappatikāram, maṇimēkali, cīvakacintāmaṇi*; in sacred works such as *tivyapprapantam, tēvāram, tiruvācakam* and the Eleventh *tirumuṟai*; in literary works *kaliṅkattupparaṇi muttoḷḷāyiram*; and in lexicons like *tivākaram* and *Piṅkalam*; in commentaries by Nacciṉārkiṉiyar, Pēraciriyar, Parimēlaḻakar ; and in commentaries of *yāpparuṅkalam* and *vīracōḻiyam.*

Aruccuṉaṉ married a pāṇṭiya princess during his pilgrimage to the south. Alli and Pavaḷakkoṭi, belong to pāṇṭiya country and cēra country. Dr. A. Viswanathan opines that the reason for the large number of references in caṅkam literature to the Pārata story is only the association of the Tamil kings with the *Mahāpāratam* war.

In Tamil inscriptions also there are references to this story. In the panegyric on Vīrapāṇṭiyaṉ and Rājaciṅka Pāṇṭiyaṉ, there are refernces to *Pāratam.* Inscriptions reveal that a temple was built for the sage Viyacar in Campa in the 5th century A.D. and that in the Kambhoja country, endowments have been made in the later half of the 7th century for writing *Mahāpāratam.*

Apart from all these, the *Pāratam* story has been redacted many times as a separate work in full. *Peruntēvaṉar's Pāratam* is cited as a reference in the commentary to *Tolkāppiyam*. Later in the 9th century A.D. appeared a *Pāratam* written by Peruntēvaṉār, also known as *pārata veṇpā*. Still later appeared another *pārata veṇpā* called *māvintam.* The Tiruvālaṅkāṭu inscription refers to a *pāratam* by one Aruḷnilaivisākaṉ Tirailōkkiya Mallaṉ Vatsarācaṉ . The *pāratam* mentioned in the panegynic on Rājaciṅkapāṇṭiyaṉ is unknown still. Subsequent to all these appeared *villi pāratam*. After *villi pāratam*, the incidents prior to Ātiparvam omitted by Villi were written as *ātiparuvattātiparuvam* in 566 verses by one Ampalattāṭumaiyar in the 16-17 century. In the 18th century Araṅkanata Kavirāyar wrote a Pāratam. After these appeared *pāratam* by Nallāpiḷḷai and *pārata cāra veṇpā* by Perumāḷcuvāmikaḷ.

Naḷaveṇpā of Pukaḻēnti, *naiṭatam* by Ativīrarāma Pāṇṭiyaṉ, Bharatiyar's *Pañcālicapatam* and *mārivāyil* by Somasundara Bharati, are all based on episodes in the *Mahāpāratam.*

Thus it may be seen that the *Mahāpāratam* legends and episodes had been well known to the common people for a very long time. The names of the characters were given to children. A hypocrite and conspirator was nicknamed *Cakuṉi !* As the heroic exploits and adventures found in the story fascinated the people, no wonder many of them appeared as folk-songs and ballads. The main theme that truth and virtue will triumph and evil and vice will be defeated at the end, appealed to the people very much. The episodes were sung in the form of Ballads. Such as *alliyaracāṇimālai, pavaḷakoṭimālai, pulantiraṉkaḷavu, kaṇṇimālai, apimanyucuntari ammāṉai, tarumar acuwamēta yākam, kriṣṇacāmi tūtu, ēṇiyēṟṟam, āravalli cūravallai katai, apimaṉṉaṉpōr, karṇaṉ pōr,* and *traupati kūṟam.* As these minor works based on natural incidents had heroism, divinity, and love running as undercurrents, they were more appealing to the people than social stories or historical tales. Also during festival days the Pārata episodes

were narrated and sung as *Bow-songs* and *discourses* with a divine or religious background. Hence their popularity, for instance, in festivals at Māriyammaṉ, temples, the kāttavarāyaṉ story is narratd; in fstivals of Ramar templs, the Ramāyaṇa story; in Civaṉ templs. the Ciṟuttoṇṭar story and Mārkkaṇṭēyaṉ, ar recited or sung. Similarly in Viṣṇu temples, religious discourses or plays dealing with the life of *Hiraṇyaṉ, Rukmāṅkataṉ, Kucēlar, Sītā Kalyāṇam, Rukmaṇikalyāṇam, Pāmāpariṇayam* and *pārijātāpakaraṇam* were enacted. Also in the festivals of Troupatiammaṉ temple, the *Pāratam* episodes might have been sung as Ballads .

The popularity of the war-stories

The war-like spirit or the tendency to fight is inborn in every man. Animals also have this fighting spirit as a basic characteristics. Man's ego and the passion to prosper somehow or other are responsible for this contentious spirit. People generally love to see rams fighting with each other or cock-fights or tournaments where armed men oppose each other or boxing or wrestling which delight them and entertain them. So also, they are interested very much in reading war-like exploits, battles or listening to them in narration.

The war between the Tēvas and Asuras went on for 18 years. The *Ramāyaṇa* war took 18 months to come to an end. The *Mahāpārata* battle was fought for 18 days. Hence it is, that in the *Ramāyaṇam*, the *Yuttakāṇṭam* is bigger than all other *kāṇṭas*. In the *Mahāpāratam* also, the *Yuttaparuvam* is the longest, with a seperate paruvam for each commender: *Pīṣma, Turōṇa, Karṇa* and *Calliya*. So among folk story poems also we have many war ballads such as Cakkūn battle, *Intirāyaṉ* battle, *Ipuṉiyantaṉ* battle *Kācim* battlle, *Iravusulkūl* battle, *Malukku muluku* battle, *Ucci* battle, *Kaṉṉaṭiyaṉ* battle, *Mēl parmā* battle. etc.,

Karṇaṉ Pōr

This work is popular not only because it is a *Pāratam* episode but also because it is a battle - ballad. Further its greater importance is because it is about a noble character, Karṇaṉ, who evokes sympathy in the minds of the readers and the listeners.

The Prosody and the Genre

Karṇaṉ Pōr is indited in *kaliveṇpā* metre with 3000 lines in the *ammāṉai* genre .

Structure

Karṇaṉ Pōr like other ballads has an invocation (to God Vināyakar and Goddess Sarasvati): statement of the theme; benefits of listening to the tale; then the story proper; and lastly the benediction.

The Story in Brief

The story may be stated briefly as follows: Karṇaṉ going to battle on the 17th day; Calliyaṉ agreeing to drive his chariot; the fight with the Pāṇṭavas; Karṇaṉ's son Vicakarṇaṉ fighting with the Pāṇṭavas and dying; Karṇaṉ's battle and his death; the lament of Karṇaṉ's wife Poṉṉuruvi and Turiyōtana's wife Peruntiru; Karṇaṉ's wife deciding to enter the funeral pyre; her appeal to Civaṉ, Piramaṉ, Pārvati, and the seven sages and seven Virgin Goddess; Civaṉ giving needle and thread to her for stitching the wounds of Karṇaṉ as requested by the Goddesses; Karṇaṉ returning to life and consoling his brothers and his wife and asking her not to immolate herself; his return to Vaikuntam; the pāṇṭavas cremating his body and going back to their homes

The character of Karṇaṉ: Comparative study

In order to compare and contrast the merits and defects of Karṇaṉ as characterised in this ballad we have to take Viyāca's original epic, *Villi Pāratam, Nallāppiḷḷai Pāratam,* besides folk-songs and ballads like the *Lament of Poṉṉuruvi* , *Poṉṉuruvi macakkai* (borning -sickness), *Karṇamahārājan cantai,* and a *kūttu* called *karṇamōṭcam* and also a recent radio play *tērōṭṭimakaṉ* .

Viyāca's Karṇaṉ

Pleased with the respectful and pious devotion of princess Kunti, the sage Turvācar initiates her with a mantiram which can summon any Tēva to give her a child whenever she wanted. When, impelled by a childish and perverse desire to test the power of the boon , the virgin-princess chants the mantiram thinking of the sun-god, he promptly appears before her in all his splendour. The frightened

virgin begs to be excused but the sun-god insists on union with her, in obedience to the mantiram's power and Karṇaṉ was born thus to Kunti even before her marriage.

It can be said Karṇaṉ was an unwanted child even before he was born.

Karṇaṉ's personality and character are explained through the sun-god's by the poet Viyācar. Before disappearing the god tells Kunti: "The son you carry, will be glorious like me; he will be born with my ear-rings and my armour which can not be pierced by any arrow or dart; he will be a great donor, capable of giving anything to solicitors of gifts; he will be highly sensitive and full of self-respect. "The poet himself later describes him as one greater than all others, more radiant and beautiful and heroic. He was born with a coat of mail which covered his chest as a part of his body and a face made bright by divine ear-rings. Karṇaṉ is portrayed as a great hero, a munificent patron and a man of self-respect and pride.

Unwanted even before his birth, he was rejected by his mother, who was forced to circumstances to place him in a casket and set it adrift in a river. He was discovered and brought up by a charioteer. When he comes to prove his mettle by competing with Arucunan and at the *cuyamvaram* of Tiraupati, he is insulted and jeered at, as an orphan and as the son of a charioteer and becomes an object of pity.

But as he becomes a friend of Turiyōtaṉaṉ early in life, he takes active part in all the latter's evil plans against the Pāṇṭavas, such as mixing poison in Pīmaṉ's food, throwing Pīmaṉ into a deep pool after trying him with stout creepers and later on in the conspiracy to burn the Pāṇṭava's by setting fire to the palace made of lac . Thus he earns a bad name as one who abetted evil. When he goes to Paracurāma to acquire the ability to use *piramāstiram* he calls himself a Brahmin and becomes a liar. As a result of this his skills as an archer desert him in his hour of need .

Again when Tiraupati is dragged to the court by Turiyōtaṉaṉ after the defeat of prince Tarmaṉ in the game of dice he speaks cruelly to her; "you are the wife of poor servant; a prostitute; go to Turiyōtaṉaṉ's harem; or else marry a husband who has not lost in the game of dice. It is not wrong for a woman like you to marry again." It is he again who is keen an exposing the pāṇṭavas living

in cognito in Virāṭa court and sending them back to the forest for another thirteen years. He often boasts that not even Intiraṉ or Paracurāmaṉ could defeat him. But he loses to Arucuṉaṉ and flees before him during the battle in Virāṭa country. He joins the plot to assassinate Kriṣṇaṉ, when he comes to Turiyōtaṉaṉ court as an envoy of the pāṇṭavas.He joins the band of warriors who brutally and unrighteously murder Apimaṉyu when he fights alone. Thus on many occasions Viyacar depicts Karṇaṉ as a wicked person.

There are two things which stand out in favour of Karṇaṉ, portraying his nobility. One is his giving up his very life for his friend's sake. to discharge his dept of gratitude to him. The second in his thrilling gift of his own body - armour and his protective ear-rings which he cuts off from his flesh and gives away, though he knows he will become vulnerablerable and lose his life, if he does so.

When he is reduced to the rank of a mere *arttarata* by Pīṣmar before the war, he vows that he will not fight as long as Pīṣmar lives. But he goes to the grandsire when he is lying upon his bed of arrows and tells him; "I am blameless but you have always hated me and belittled me". Pīsmā replies: "you hated the Pāṇṭavas unreasonably in league with Turiyōtaṉaṉ you are opposed to *darma* and ethics therefore I was harsh to you". To this Karṇaṉ replies; "I have enjoyed riches given by Turiyōtaṉaṉ to me; therefore for his sake I have given up wealth, sons, wife, life and fame". When Kunti reveals herself to him as his mother he replies to her "You left to me to myself after my birth. Surya too ignored me; but now you have come to me with a selfish reason. I have ruled over a kingdom for thirteen years as a gift of Turiyōtaṉaṉ, if I were to think evil against my patron , I will not have peace on earth or in heaven". And he refuses her offer and invitation to join the Pāṇṭavas as their head. Thus he who decides to fight with his own brothers for the sake of his friend, fails in his attempt to give him victory in spite of his munificence, but dies in the attempt. Because he promised Kunti two boons, that he will not shoot the serpent - dart twice and that he will not kill the four Pāṇṭavas (excluding Aruccuṉaṉ) and because he gave away his protective armour and ear-rings, he is unable to secure victory for Turiyōtaṉaṉ. Thus his two noble qualities, his sense of gratitude and his munificence, conflict with each other leading to his destruction.

The Karṇaṉ of *Villipāratam*

While Karṇaṉ is described elaborately even at birth by Viyācar, in Villi he is described only at the time of Traupati's cuyamvaram. A brief mention alone is made about his beauty and his armour and rings by Villi . In the *cuyamvaram* of Traupati her companion introduces Karṇaṉ as one unique for his truth, prowess, fame, firmness, rectitude radiance, bowmanship, and bounteousness. But though Karṇaṉ shines as a heroic person full of self-respect and as a generous patron known for his reputation, he is not shown as one engaged in spiritual activities ensuring salvation of the soul. It is Karṇaṉ who corrupts the mind of Turiyōtaṉaṉ when he returns after attending the *rājacūyam* sacrifice of Tarumar. He kindless Turiyōtaṉaṉ envy saying; "Who has acquired the wealth that Tarumar has got? Who has a life glorious as his? who can oppose him?". Hence it is that Villi refers to him as one who is beautiful outside but hollow within, even like a wall well-painted on the outside but rotten within.

It is after this, that Cakuṉi proposes his gambling strategy. Though Karṇaṉ says, "Who can oppose if I shoot an arrow? Victory should not come through treachery, "From his early years he has an inveterate hatred of the Pāṇṭavas whom he wants to destroy. Even before Turiyōtaṉaṉ bestowed on him the kingship of the Aṅka country, it was Karṇaṉ who tied the unconscious Pīmaṉ with creepers and threw him into the Ganga. When Cakuṉi invited Tarumar for a game of dice he at first refused but reluctantly agreed only after being goaded by Karṇaṉ's taunting words. When Vikarṇaṉ pleads for Traupati as she stands disgraced in the court, Karṇaṉ insults her because it rankles him that he could not win Troupati himself. That is why or Sukthankar also says; " There is no true generosity in the heart of Karṇaṉ. With a perturbed mind upset by a sense of failure, he is not able to do righteous things. Tiraupati has in no way offended Karṇaṉ": yet, when the gambling court of Astināpuram pitilessly and unrighteously insults her, Karṇaṉ secretly rejoices. Karṇaṉ is also responsible for Tiroupati 's agony. Many kings knew this. Hence it is they say when meeting the Pāṇṭavas in the *Kāmiyaka vaṉam*: "It is not alone his brothers and his uncle who feed the fire of Turiyōtaṉaṉ's cruelty but also his bosom friend Karṇaṉ. We shall kill the charioteer's son, Turiyōtaṉaṉ's friend; "Karṇaṉ who wanted at first to kill the five Pāṇṭavas in battle royal, becomes an evil figure when he helps Turiyōtaṉaṉ to perform the *āpicāra* sacrifice to destroy them. Villi calls

him in this context a cruel sinner. It is he who suggests that the cattle of Virāṭa must be abacted, to bring out the Pāṇṭavas living in disguise there. In the battle which ensues , he boasts about himself and insults the charioteer in the lone chariot on the other side as an unmanly eunuch .

He insults Viturar and Pīsmar saying that they were fearful cowards. Actually when he is thrice defeatd, he is mocked at by Acuvatāmaṉ, When in the court, Viturar angrily breaks his bow and walks out, Karṇaṉ declares proudly that as long as he is by his side Turiyōtaṉaṉ does not need any one's help. He boasts that he will destroy Krisṇaṉ with a single arrow but when he sees the cosmic form of Krisṇaṉ (*Visvarūpam*) he worships Krisṇaṉ along with others.

It is only subsequent to this that Karṇaṉ is portrayed as a noble person. He hymns the praise of Krisṇaṉ who reveals to him the secret of his birth. When he is requsted to go over to the Pāṇṭavas, Karṇaṉ speaks about the benefits he had received at the hands of Turiyōtaṉaṉ. He says " If on knowing my true parentage, I go to my brother out of affection, will not the world riducule me? Will I go over to the Pāṇṭavas ignoring the great help given to me by my king who crowned me a ruler and gave me enormous wealth?" He refuse the offer of Krisṇaṉ. When Intiraṉ comes to him, to obtain the armour and ear- rings which protected him, the voice of the Sun God warns him. "It is Kaṇṇaṉ who has sent Intiraṉ to you to beg for your armour and rings. Do not give them to Intira". But without any hesitation Karṇaṉ gives them away to Intiraṉ. Again when kunti proves to his satisfaction that she is his mother and asks him to come over to the Pāṇṭavas where he can rules as the king with the Pāṇṭavas as his servants, he refuses with the following noble words.

"Either because you did not love me or due to a sense of shame you disposed of me in a casket set adrift in a river. But till today Turiyōtaṉaṉ has given me love and affection making his own brothers do service to me; when I pulled at the sari of his queen and the pearls she wore rolled on the ground, he said only 'Shall I pick them up and string them together?, without a word of protest or blame. To such a friend I owe much and discharging my debt to him is my duty and my Dharmā". Further he gives her two promises that he wil not kill any Pāṇṭava excepting Aruccuṉaṉ and that he will not shoot the serpent - arrow more than once. He gets from his mother two promises in return. "Do not reval

to the Pāṇṭavas that I am their eldest brother, for then they will give away the empire to me at once and I will pass it on to Turiyōtaṉaṉ. Secondly, when I die by Aruccuṉaṉ's arrow, you must promise to lay me on your lap and acknowledge to all the world that I am your first born son." Villiputtūrār beatifully shows how Karṇan was heart-sore because of the agony and shame he underwent for long, owing to ignorance of his true parentage and how he was happy when he came to know that Kunti was his mother, how he was eager to let the world know about his true origins and how much he was attached to his brothers after he knew the truth.

Villi endows Karṇaṉ with a quality not found in Viyāca Pāratam. When he ignores the advice of Calliyaṉ to aim the serpent-dart at the chest of Aruccuṉaṉ, Karṇaṉ shoots at the head instead. He also refuses to shoot it a second time, thus keeping his promise to his mother. Because of this, Calliyaṉ refuses to drive his chariot any longer. Due to the curse of Paracurāmaṉ he forgets his skill in archery and his chariot sinks into the ground. As this juncture, Kriṣṇaṉ comes to him disguised as an old brahmin and gets from him as a gift all the merit Karṇaṉ had earned in life which alone was now protecting him. Kriṣṇaṉ tells him to ask any boon from him. And now Karṇaṉ declares;" Grant me in whatever birth I may undergo, a heart that never refuses gifts and wealth enough to give to solicitors." And when Kriṣṇaṉ reveals himself to him in his cosmic form, Karṇaṉ goes into raptures and sings the god's praise thus; Your darsan, beyond the scope of sages performing penance standing in fire and water, has become my privilege. I have discharged my debt to my friend. I gave my armour and ear-rings when Intiraṉ himself solicited them. At the point of dying, in full consciousness, I have the good fortune of uttering your holy name. I was fortunate to gift to you all my merit (*Puṇṇiyam*) Who is more fortunate than me in all the world?" Kaṇṇaṉ confesses to Karṇaṉ all his tricks and goes back to Aruccuṉaṉ as his charioteer and gets Karṇaṉ killed by Aruccuṉaṉ's arrow. Kunti comes to the battlefield and laments aloud acknowledging him as her first-born. The five Paṇṭavas grieve on knowing it. Here Karṇaṉ is depicted as a great hero, a munificent donor a great patron and as one who dies nobly to discharge his debt of gratitude to his friend.

Karṇaṉ as Portrayed in Nallāpiḷḷai

Nallāpiḷḷai has included in his works the episodes omitted by *villi* from Viyācar's epic. He has also used the verses of Villipāratam as such. He has portrayed Karṇaṉ as a friend of Turiyōtaṉaṉ from his early years and as one who is envious of Aruccuṉaṉ's greatness as a bowman. It is he who gives the suggestion after the slaying of Kīcakaṉ by Pīmaṉ in Virāṭa's palace that the Pāṇṭavas living in disguise there must be exposed and sent back to the forest again.

Karṇaṉ in *Karṇa Mahārājaṉ Cantai*

In this ballad, Karṇaṉ is depicted as a husband insulted by his own wife. When Poṉṉuruvi is called to bid farewell to Karṇaṉ before his going to the battlefield, she chastises her maid thus. "Have you come to me to convey the words of base-born, son of a charioteer?" Only when she nows that her husband is the son of Kunti she gives him food and offers him *tāmpūlam* and proudly sends him to battle.

Karṇaṉ is with Turiyōtaṉaṉ only out of a sens of gratitude for favours received. When he learns that he is Kunti's son his attachment to Turiyōtaṉaṉ becomes less. In fact, he tells Poṉṉuruvi: "if I die don't go to Turiyōtaṉaṉ go to my five brothers". He regrets that he had made enemies of the noble souls, the Pāṇṭavas.

The author of this balled makes Turiyōtaṉaṉ say that he was hostile to the Pāṇṭavas, because Karṇaṉ was on his side and that if he had known about his birth as Kunti's son he would have shared the empire half for the five Pāṇṭavas, and half for the hundred Kauravas. Again when Karṇaṉ asks for boons from Kaṇṇaṉ, he only says that his life must not leave his body till his mother comes to acknowledge him as her son. His desire for recognition as a prince royal, nobly born, is highlighted here. Karṇaṉ is portrayed as a person with an inferiority complex because of his poor antecedents and his upbringing as the son of a charioteer.

Karnan in *Ponnuruvi Macakkai*

Karnan in this ballad, does something not mentioned in any other variant of the story. With the help of Kannan in order to become effectively the husband of a disrespectful and arrogant wife, he makes her unconscious for three hours and sleeps with her. When Ponnanuvi becomes pregnant, she wants to destroy the foetus and asks for camphor. He sees to it that no camphor is available to her. When suffering from moring-sickness, she desires to eat an unripe mango, he sends her one. When she discards it and eats another mango from elsewhere, Karnan thrashes everyone cruelly. Here too his hatred of others becuase of his base- birth is uppermost in his mind. He is depictd here too, as a person suffering from an inferiority complex.

Karnan in *Karnamōtcam*

In this *kūttu* or Folk play, Karnan enters the stage introducing himself as the son born to Kunti and the Sun God and as one who gives whatever gifts asked for by anyone, and as one who gives so much that the receiver need not go to anyone else again for the rest of his life! He says; "Though my father tried to prevent it, I gave Intiran my armour and ear-rings cutting them off from my flesh with the blood dripping from my body. He gave me the *sakti* weapon in turn. It is because my blood fell on him that Intiran himself acquired generosity." More than in other works, here Karnan's bounteousness is clearly portrayed. He says that he did not avail himself of the chance to kill Pīman, as he had promised his mother that he would not kill any Pāntavas other than Aruccunan.

Here also he is depicted as one who is subjected to disgrace because of his base-birth. When Turiyōtanan along with Karnan attends the *Cuyamvaram* of Princess Ponnuruvi daughter of the Kalinga King Kīrttivaraman, he fights with the other kings, angry that she did not choose him. Karnan seizes Ponnuruvi and abductes her on behalf of his friend but Turiyōtanan tells him to marry her himself. Mentioning this, Karnan says that Turiyōtanan must have secretly thought that he should not marry a woman seized by a base-born man. Also he speaks in anguish that Ponnuruvi's parents did not attend their wedding but sent the wedding gifts by servants to him, only because of the same reason, of his base-birth. Ponnnuruvi gets two promises from him that he should not speak

to her and that he should not touch her. When a mango plant grows into a tree in the garden and yields a single fruit, she eats the fruit of the forbidden tree knowing it will be disastrous to the family as she hated Karṇaṉ so much. The fruit kindles her passion and she unconsicously has amorous union with Karṇaṉ and begets a child. But she doesn't allow her husband even to kiss her child. When her Sari's end touches him, she tears it away. With such a hatred towards him, she refuses even to come out to bid him farwell when he is about to leave for the battlefield. She insists on knowing who his parents are. But when she knows that Karṇaṉ is the son of Kunti, she herself prepares dinner for him, feeds him cheerfully and gives him *tāmpūlam*. She even suggests that Karṇaṉ should join the five Pāṇṭavas.

In this strory also, Karṇaṉ does not say that he will return victorious from battle. He tells his wife; "I will die; Kunti will place me on her lap and declare that I am her son; the Pāṇṭavas themselves will cremate me; do not go to Astiṉāpuram. stay with the Pāṇṭavas; they will surely offer the crown to my son; do not accept it; war begins only because of greed for empire. Ask Tarumar to rule himself."

When, Kaṇṇaṉ after getting all his merit as a gift, asks him what boon he wanted, Karṇaṉ says; "If I ask that all those who died for Turiyōtaṉaṉ must be restored to life and that Turiyōtaṉaṉ must win the war. You are not going to refuse. But I will not ask for it." In this work, Kaṇṇaṉ is made to say these words when Aruccuṉaṉ hesitates to kill Karṇaṉ; "Turiyōtaṉaṉ is a good man. It is Karṇaṉ and Cakuṉi who together corrupted him; hence shoot your arrow at Karṇaṉ".

Therefore in this version the following points are clearly seen:

1. There is no doubt that Karṇaṉ was a valiant hero and bounteous patron.

2. His hatred and envy are a direct result of his inferiority complex owing to the shame and disgrace he underwent because of his base-birth.

3. He was on the side of Turiyōtaṉaṉ only out of gratitude for his friendship and patronage: when he knew that he was Kunti's son,

his sense of inferiority left him and he developed real affection for his younger brothers.

Karṇaṉ in *Tērōṭṭimakaṉ*

In the radio play called Tērōṭṭimakaṉ , B.S.Ramaiah its author, has said that the characteristics of Karṇaṉ's wife and her father are purely imaginary. Had he known about the folk play and folk-ballads centring round Karṇaṉ , he could have written a better play. Here Karṇaṉ's character is portrayed as a pathetic one. The nucleus of the story is the marital life of Karṇaṉ. His wife Kāncaṉamālā charges that her father Cārttakēci got her married to Karṇaṉ, a charioteer's son, only out of fear of Turiyōtaṉaṉ and that she was never consulted about it. On the twentieth wedding day, Turiyōtaṉaṉ and his wife Pāṉumati come with a bowl of sandal-paste to see Karṇaṉ and Kāñcaṉamālā perform Nalaṅku. Kāñcaṉamālā avoids the function by making her father arrange for a brahmin to ask for the sandal-bowl as a gift. By flashback technique it is shown that she had blocked several other auspicious events connected with the wedding similarly. When she gets down from the chariot after the wedding, she ignores the hand extended by Karṇaṉ and takes her father's hand; when Karṇaṉ invites her for the spring festival, she excuses herself saying she has to perform puja. When her father at last asks her the reason for her attitude towards her husband, she says, Born in the Kshatriya race I deserve to be espoused by a Kshatriya entitled to perform *Rājasūyam* and *Acuvamētam,* but you have made me a slave a base-born son of a charioteer of low caste, who has a right only to wipe the steps I climb." She further insults Karṇaṉ saying that he stinks of horse sweat and the leather of the saddle. For twenty years she says she did not eat food with the right hand which touched his hand at the wedding. She says that his beig found in a casket is a lie. When Karṇaṉ honours her request not to touch her during the first night after the wedding, she atributes it to his fear of her and not his graciousness. Patiently putting up with all these Karṇaṉ lives with her to keep up appearances. It is only for this that he is yearning to know who his mother is.

Karṇaṉ sends messengers in eight directions. When Kunti comes tp prove that she was the mother who set him adrift wrapped in a silken sari, he does not believe her. " No madam, who this vain desire on your part? Why invite

trouble?" When Kunti proves it to his satisfaction he swells with pride that his mother is Kunti who bore the five Pāṇṭavas. She begs him to come with her and join the Pāṇṭavas. As for Karṇaṉ, he has been suffering in anguish ever since he grew up as a son of a charioteer of low caste and now when he knows the truth he still cannot reveal it openly. He suffers only thus: "Let me not have the obloquy that I went over to the Pāṇṭavas afraid of death by Aruccuṉaṉ's arrow. From my birth I have suffered agony like a thorn in my heart not knowing my parents. I thought now I could be rid of this thorn but I am fated to undergo this pain till I die."

When he prepares to go to battle he comes to Kāñcaṉamāla to take leave of her. But she purposely comes before him, with her tresses be smeared with oil. Karṇaṉ tells her that she will regret for her action when he dies in battle, and beg for his pardon. She replies that it would never happen but when Karṇaṉ lies lying on the lap of Kunti in the battlefield Kāñcaṉamāla realises her folly and cruelty towards her husband and begs his forgiveness. Though Karṇaṉ refuses to forgive her she still gets it because of the boon given to Karṇaṉ by Kaṇṇaṉ to whom he gave all his merit, that whosoever begs of him will get whatever they want. In this rendering, Karṇaṉ's munifucence, the disgrace he suffered because of his base-birth, his agony, his passionate longing to be rid of it and his joy and pride subsequently when he knows the real truth of his parentage are well delineated.

Karṇaṉ as portrayed in *Karṇaṉ pōr*

The author at the very beginning refers to the fact that Karṇaṉ's suffering was due to the treachery of Turiyōtaṉaṉ who is portrayed as an evil figure. On the other hand, Karṇaṉ is introduced with handsome praise as the scion of the race, born to Kunti, son of the Sun God, king of the Aṅkas and a sea of virtue, tireless in giving. He is credited with an extraordinary feat of having changed the worms in the Kaurava's plate back to good food. Karṇaṉ is depicted as an elder brother who is unable to bring himself to fight against his own brothers after he knows the secret of his birth. He fights only after Calliyaṉ speaks harshly to him. He makes his obeisances to Kaṇṇaṉ in the battlefield and requests him to protect his brothers. When Kaṇṇaṉ invites him to join the Pāṇṭavas, he refuses to do so saying that Lord Civaṉ will not approve nor the celestials. But though he is with Turiyōtaṉaṉ, his affection for his brothers does not abate.

Only when his son Vicakarṇaṉ is killed by Aruccuṉaṉ , he rouses himself and goes to battle threatening to kill the Five. When he asks Aruccuṉaṉ why he killed his son, the Pāṇṭavas say in reply: "We had no heart to kill our brother's son. He refused to go back as implored by us. We were forced to kill him, O elder brother!" At this juncture Turiyōtaṉaṉ harshly asks him not to talk of fraternalties, forgetting what he owed him. It is only then that Karṇaṉ fights with Vicayaṉ. Towards the end, even when the Pāṇṭvas beg him to come with them after Kaṇṇaṉ takes all his merit, Karṇaṉ speaks of the good qualities of Turiyōtaṉaṉ and requests Aruccuṉaṉ to kill him. Thus Karṇaṉ is depicted here as a bounteous patron, as one who is faithful to his friend, affectionate to his brothers, and as one who never breaks a promise.

Karṇaṉ in The Lament of Poṉṉuruvi

Here too, Karṇaṉ is shown as the munificent patron, as a truthful person and as one who is at first insulted by his wife, and loved and respected by her only a little before the battle on coming to know about his true parentage. He is shown as a pathetic figure and an object of pity.

Variataions in the story:
Kunti coming to know about karṇaṉ being her first-born

In all the variations, according to the local traditions, the incidents and the names of characters appear differently.[1] In Viyācā's epic, Kunti becomes aware of Karṇaṉ as her son even when he comes to challege Aruccuṉaṉ in the tournament. But in *Villipāratam* she comes to know about it from the words of Krisṇā after he returns from his embassy to Astiṉāpuram to prevent the war. In *Tērōṭṭimakaṉ* Karṇaṉ issues a proclamation that whoever wears without harm the sari he has, will be acknowledged as his real mother. Kaṇṇaṉ tells Kunti about this, and then Kunti tells him that she is Karṇaṉ's mother.

The name of Karṇaṉ's wife

Neither in Viyācar nor in Villi, mention is made about Karṇaṉ's wife. In *Karṇamōṭcam*, the folk-drama, three names are mentioned for Karṇaṉ's wife: Cupāṅkaṉi, Poṉṉuruvi, and Poṉmālai. The author of *Tērōṭṭimakaṉ* gives the

1. These are explained in detail herebelow and also listed separately at the end.

name Kāñcaṉamāla. Poṉmālai is identical in meaning to Kāñcaṉamāla from. (Apitāṉa cintāmaṇi lists this name.) In the ballads her name is mentioned only as Poṉṉuruvi.

Karṇaṉ's sons

In Viyācar's epic and *Villipāratam,* four sons are referred to under the names Citracēṉaṉ , Cūriyavarmaṉ, Citrakīrtti and Viruṣacēṉaṉ. The first three are killed by Nakulaṉ. Viruṣacēṉaṉ is salin by Aruccuṉaṉ. Viruṣacēṉaṉ is referred to by Villi as Viṭacēṉaṉ. The first three die after Karṇaṉ and Viruṣacēṉaṉ before Karṇaṉ dies. In *Karṇa Mahārājaṉ Cantai,* two sons Cūrya paṟpaṉ, Cuntara paṟpaṉ are killed by Nakulaṉ. One son is entrusted to Tarumar's care. His name is not known. In the other works, only one son is mentioned. His name is given as Vicakarṇaṉ in Karṇaṉ Pōr, and the Lament of Puṉṉuruvi. In *Karṇa mōṭcam* his name is Visvakētu. In *Terōṭṭimakaṉ* Kāñcaṉamālai has no issues. Mention is made of other wives of Karṇaṉ who have children.

The relationship between Turiyōtaṉan's wife and Karṇaṉ

In *Tērōṭṭimakaṉ,* Turiyōtaṉaṉ's wife Pāṉumati (The name Pāṉumati occurs in *Apitāṉa Cintāmaṇi*) thinks of Karṇaṉ as her elder brother. In the folk songs, she is called Peruntiru and she thinks of Karṇaṉ as her son.

Variations in the names of other characters

In *Viyāca pāratam* and Villi's work, the name of Turiyōtaṉaṉ's wife is not mentioned. In *Karṇa Mōṭcam* she is given two names Pāṉumati and Peruntiruvāḷ. In Viyāca and Villi Turiyōtaṉaṉ's sister's name is given as Tuccalai and her hasbands's name as Jayatrataṉ. In *Karṇa Mōṭcam* Jayatrataṉ appears with the name Cayintavaṉ. In the folk songs of balleds Turiyōtaṉaṉ's wife is called Peruntiru his sister Caṅkupati, and her husband Tēttaracaṉ. In *Poṉṉuruvi Macakkai* and *Karṇa Mahārājaṉ Cantai* the sister's name is Turccaṭai.

Karṇaṉ taking leave of his wife before going to Battle

Neither Viyācar nor Villi refers to Karṇaṉ taking leave of his wife before going to battle. In *Karṇa Mōṭcam* and *Karṇa Mahārājaṉ Cantai* she first refuses to bid him farewell and only after knowing his parentage as Kunti's son, prepares food herself and feeds him happily and gives his tāmpūlam before bidding

him farewell. In *Karnan Pōr* she tries to prevent him from going because of her bad dream and then gives him sacred ash and send him to battle. In *Tērōttimakan*, she sends him with oilvier head.

The Pāntavas coming to know of Karnan as their eldest brother

In Viyācar and Villi, the Pāntavas know that Karnan is their elder brother only after his death. In *Karna Mahārājan Cantai* and *Tērōttimakan* on learning the truth, they come to see him before he dies. In *Karnan Pōr* they come to know about it even before the battle begins and hesitates to fight with him. When his son Vicakarnan challenges them, the Five implore him to go back as they do not want to kill their brother's son. It is only because the boy refuses to go back and because of the stern order of Krisnan, that Aruccunan kills Vicakarnan similarly, Karnan also hesitates at first to fight against his brothers and only when Turiyōtanan speaks harshly to him, he does so.

The Armour and Ear-rings and Karnan's merit being received as gifts

Viyāca does not mention that Karnan is protected by his merit (*Punniyam*) which guards him. But this is found in *Villi Pāratam, Karna Mōtcam, Karnan Pōr* and *Tērōttimakan*. In *Villi Pāratam* and *Karna Mōtcam* and *Tērōttimakan* receives the armour Intiran and ear-rings while Krisna receives all his merit. But in *Karnan Pōr*, all of them the armour, ear-rings and merit, are received only by Kannan. A variant in his context, is that here Kannan receives Karnan's armour and ear-rings only after receiving his merit. The Diamond necklace of Karnan is received by Intiran. Besides this, the sacred cord round the neck of Ponnuruvi is received in *Karnan* Pōr and *Ponnuruvi Pulampal.*

The boons asked for by Karnan

The two boons are mentioned differently in all the works. In Villi, Karnan asks for and gets, a heart that never refuses to give to solicitors whatever birth he may take subsequently, and wealth enough for that. In *Karnan Pōr,* the same relevant verses are used in the context. In *Karna Mōtcam* he asks; "I must be alive till Kunti comes and ackonwledges me publicly as her son. I have not done Annatānam (giving away of food to the hungry). 'I must be able to do it in my next birth." Hence he is said to be born as Ciruttontar in his next birth. In *Karna*

Mahārājan Canṭai he asks that he must be alive till his mother comes and the Five must stand with hands crossed before their chest, while he is placed as a crowned king on a platform made of rubies. In *Tērōṭṭimakan* he asks for a heart which never says 'no' to any solicitor of gifts.

The serpent dart

The serpent dart in *Viyāca pāratam* is pierced by six arrows of Aruccunan. In Villi, it is cut into two and it begs Karṇan to shoot it again and when Karṇan refuses to do so it gives up its life. In *Karṇa Mōṭcam* it falls dead on the deck of his Chariot. In Karṇan Pōr it returns to the ocean of milk. In *Tērōṭṭimakan* it takes away the crown of Aruccunan.

The Death of Karṇan

In Viyācar, when karṇan's chariot sinks into the ground in the name of Dharma, he requests Aruccunan to wait a little till he lifts the chariot. Kriṣṇan replies to him thus: "When you tied Pīman with the creepers and threw him into the pool, when you set fire to palace made of lac, when Pāñcāli was disrobed, when apimanyu was slaughtered, where was this Dharma? And Kriṣṇan directs Aruccunan to shoot his arrows and Karṇan shoots back at him. When Aruccunan become unconscious for a while, Karṇan tries to lift his chariot but does not succeed in his attempt. Aruccunan on recovering consciousness shoots, and arrow called *accalikam* at Karṇan which cuts off his head.

In Villi, when Karṇan refuses to shoot the serpent-dart the second time, Calliyan grows angry and gets off the chariot and goes away. Karṇan mount, another chariot and fights on with Aruccunan. As he lies weakened by Aruccunan's arrow, Kaṇṇan comes to him in the guise ofan old Brahmin and gets from him all his merit as a gift. Returning to Aruccunan chariot, he directs him to shoot an arrow called *'Añjarikam'* at Karṇan's chest which proves mortal to him. Kunti now comes upon the scene, takes Karṇan on to her lap and laments, and Pāṇṭavas also grieve when he dies.

In *Tērōṭṭimakan*, Kāñcanamāla his wife begs his pardon when he is about to die, as she has come to know that her husband is the first-born son of Kunti.

Karṇaṉ who refuses at first relents and forgives her because he has obtained a boon from Kaṇṇaṉ that he could not refuse anything to any solicitor of gifts and then he dies.

In *Karṇa Mahārājaṉ Caṇṭai*, at the point of death, lying on his mother's lap, he entrusts his son into the hands of Dharmar. He gives up his life after being crowned by Dharmar.

In *Karṇa Mōṭcam* Aruccuṉaṉ offers weapons to Karṇaṉ when he is without any weapon. But Karṇaṉ refuses to accept the offer and asks Aruccuṉaṉ to shoot his arrow at him. Aruccuṉaṉ shoots the *Pācupatāstiram* which peirces his chest. Before dying, Karṇaṉ gives away all his merit to Kaṇṇaṉ and attains true liberation.

In *Karṇaṉ Pōr* when Aruccuṉaṉ shoots the *Pācupatam* at him, it does not pierce him because his merit (*Puṇṇiyam*) envelopes his all round as a protective armour. Hence Kaṇṇaṉ comes to Karṇaṉ and gets all his merit as a gift but when Aruccuṉaṉ says that karṇaṉ can be killed only when his protective armour and ear-rings are taken away, Kaṇṇaṉ goes back again to Karṇaṉ and receives them also as gifts. Then only, Karṇaṉ is slain. First the Pāṇṭavas, then Turiyōtaṉaṉ, his wife, sister and last of all mother Kunti come to where Karṇan lay dying and lament. After these, comes his queen Poṉṉuruvi to lament on her husband's death.

Karṇaṉ coming back to Life

In *Poṉṉuruvi Pulampal* when Karṇaṉ dies Puṉṉuruvi appeals to Kaṇṇaṉ who summons Yama the God of Death and requests him to give back Karṇaṉ's life. And Yama agrees to do so. But Poṉṉuruvi refuses as it won't be proper.

In *Karṇaṉ Pōr* Poṉṉuruvi appeals to all the Gods and Goddesses who in turn make a representation to Civaṉ. Civaṉ gives her needle and thread to stitch the wounds in Karṇaṉ's body. Karṇaṉ returns to life and consoles everyone and promises Poṉṉuruvi, that he will come to her every Friday and prevents her from immolating herself in the fire. He then asks her to remove the stitches and goes back to Vaikuntam.

Plunging into the Funeral pyre

In *Karṇa Mahārājaṉ Cantai,* all the women who had lost their husbands in the war ascend the funeral pyre. Poṉṉuruvi alone lives on, for the sake of her son. This is not found in any other variant.

Funeral Ceremonies

In *Karṇaṉ Pōr,* after Karṇaṉ's death, obsequies are performed and all go back to their respective houses. In Viyācar and Villi, after the funeral rites are performed for the dead, all the rest to back to Aṣtiṉāpuram.

The differences in the dreams of Poṉṉuruvi in *Karṇaṉ Pōr* and *Karṇa Mōṭcam*

In *Karṇa Mōṭcam* Poṉṉuruvi has her dream even before Karṇaṉ comes to take leave of her: Kumkum applied to her fore head, turmeric-paste smeared on her body, tresses adorned with flowers; women sitting around her and beating time to *Kummi;* being placed on a palanquin bier and taken in procession; placing sare, garland, flowers, sandal paste etc, in roofless house; lamps unlit; combing the hair withour applying oil; plantain-stem being planted on the ground; plundering; plantain and moringa tree falling to the ground; the child in the crib dying in sleep; palm-leaf roll coming with a message; wild pig, butting; and such other inauspicious things.

In *Karṇaṉ Pōr,* she dreams before Karṇaṉ takes leave of her: Flags, horses and elephants going up in the sky; the gems adorning the chariots rolling on the earth to be picked up by others; the royal elephant falling dead; the bow breaking into two; and the serpent trembling and falling. Just before Karṇaṉ dies, Poṉṉuruvi dreams that the golden crown, jewels, waist-belt of gold, are taken of and placed in the casket, her hair becoming dishevelled, her *tali* getting untied and falling down and her crown rolling on the earth.

Structural differences between *Karṇaṉ Pōr* and *karṇa Mahārājaṉ's Cantai*

In *Karṇaṉ Pōr* the following is the sequence of events: Turiyōtaṉaṉ deciding to send Karṇaṉ as the commander-in-chief on the seventeenth day of the battle; Karṇaṉ receiving sacred ash from Poṉṉuruvi and Perintiru before

proceeding to the battlefield, his son Vicakarnan's death; incidents of the battle; Karnan's death at the end of the day; the lament of Ponnuruvi; Karnan's return to life and his telling Turiyōtanan about his impending death at the hands of Pīman the next day; his entrusting Ponnuruvi and Perintiru into the hands of Tarumar and going to Vaikuntam; Tarumar cremating his dead body and all of them going back to their respective houses. But in *Karna Mahārājan Cantai* the following is the sequence of events: Karnan getting ready for the battle and sending the maids to fetch Ponnuruvi for taking leave of her; her refusal and his revelation to her of the secret of his birth as the son of Kunti; Ponnuruvi serving food to him and bidding him farewell; Karnan's fall in battle; Kunti sending for the five Pāntavas and the crowing of Karnan; Turiyōtanan's lament on the death of his friend; the fight of Pīman with Calliyan; the shooting of an arrow at Karnan; Pīman's fight with Turiyōtanan; the death of Turiyōtanan; the fight between Acuvattāman and Aruccunan the wives coming to the battlefield; the lement of Perintiru; Krisnan apprising Tirutarāttiran; the lament of Kāntāri; the Pāntavas consoling her; the wives of the dead heroes plunging into fire; Ponnuruvi living on for the sake of her son; Krisnan crowning Taruman as Emperor.

The differences in lamentation in *Karnan Pōr* and *Ponnuruvi Pulampal*

In *Karnan Pōr* Ponnuruvi laments thus. 'Oh I despised you as an orphan! Oh, you said you could not forget your debt to that vile sinner! Oh, Vicayan killed you knowing you to be his brother! You did not care to listen to my request not to go to battle, nor did you care for Calliyan's advice.' She speaks of her marriage to Karnan at an early age. She puts on rich jewels and dress, saying that she will also die in the funeral pyre. She requests the Pāntavas to help her ascend the pyre. She deplores her neglect of her husband; 'Oh I did not offer betel leaves and betel-nuts to my Lord. I did not go to bed with him; I did not talk to him face to face; nor served food to him, nor played with him,' She asks the others present, 'It is only because of your base tricks that my husband died; else you could not have vanquished my husband'. She appeals to the Gods, the sages, the sun, the seven matrons, Civan, Tirumāl, Piraman, Pārvati, Laksmi and Sarasvati.

In *Ponnuruvi Pulampal* she laments thus. 'Oh; you did not care for my words before going to battle. The wily Lord tricked you by fixing a false head

to Aruccuṉaṉ. Oh, you are lying asleep on sand leaving your fragrant couch in your bedchamber.' You went to battle at the behest of Turiyōtaṉaṉ, when Pīṣmar, Turōṉar and his brothers all died. I told you the Pāṇṭavas could not be conquered. Oh, you put your trust in the serpent-dart, which you had promised you will not shoot again! Oh, did you die because your son died before?. She also refers to Karṇaṉ's unique ability to change the worms in the bowl of Turiyōtaṉaṉ back into good cooked rice. She refers also to Karṇaṉ being discovered in a casket floating in a river. She laments: 'Oh, that I had known your true origin as the son of Kunti from the beginning! Then I would have lived happily with you!, Then she turns to Kaṇṇaṉ and chastises him for getting Karṇaṉ killed. She asks whether her husband deserved to be killed like Hiraṇyaṉ Kumpakarṇaṉ or Rāvaṇaṉ. When Kaṇṇaṉ says that the five killed Karṇaṉ, she abuses them. When they say that they did only as ordered by Kaṇṇaṉ , she turns to him and accuses him, mentioning his earlier killings of Pūtaki and Kamcaṉ. When he consoles her saying that it is all the work of fate, she goes home.

Aspects of Folk-songs in *Karṇaṉ Pōr*

Belief in dreams, in omens and natural events can be mentioned as aspects of folk-stories or ballads. In *Karṇaṉ Pōr*, Poṉṉuruvi dreams of the flag of chariots and elephants and horses flying in the air; nine kinds of gems scattering on the ground and being picked up by others; the bow breaking into two; the royal elephant falling dead; venomous snakes trembling in fear. She dreams that her golden crown and ornaments are taken off and put back in the coffer and that her tresses are dishevelled. From Perintiru's lament that not a woman is left to perform preventive rituals to ward off evil eys, the belief in the evil effect of jettatura is revealed. The incident of Karṇaṉ's body being stitched with needle and thread brought from the sky above and his revival, his consoling everyone and his going back to heaven after the stiches are removed, are naturally described.

Similes

As in classical literature, in folk-poems and ballads also similes are a stock-in-trade. In Karṇaṉ Pōr a number of similes are used to described Karṇaṉ's merit enveloping him as a protective armour. It is variously described thus: 'As the God protecting the sun, as milch-cows guarding the calves, the mother

guarding the children, the swan garding its young cygnet; the hen guarding its chicken, and the clothes covering the human body.'

Poṉṉuruvi widowed after the death of Karṇaṉ is compared variously to similar things. " A tiger making an empty leap, those who think evil losing their wealth, a banyan tree with trunk uprooted, a brid without wings, a cow without milk, crops without water' a spinning top without string, a well without water; a dried-up pond; a ship sinking at mid-sea, a woman without breasts,' etc.

Umbrellas, Flags, Ornaments, Musical Instruments

White round umbrellas; green and blue canopies; umbrellas of silk, coral, pearl, diamond; umbrellas round like the moon; azure-coloured; saffron-hued; umbrellas of peacock fantail.

Flags with Haṉumāṉ, serpent, human figure, shark, tiger, lion, Garuda, sunflower etc. as the emblem are mentioned.

Percussion instruments, drums and horns such as *tavaṇṭai*, conch, *mattaḷam, takkai, mallāri, tampaṭṭam, tārai, ciṉṉam,* flute, *cēkaṇṭi*, kettle-drum, drum, war-drum, *tappu, ekkāḷam*, bell, horns, nakara, *tutti, curai, pāṇṭiyam, mēḷam,* etc., are mentioned. Jewels and ornaments such as: gold crescent on top of the head and for the forehead; *catti*, ear ring, *koppu, ōlai*, ruby chaplets, *kaṇṭacaram, patakkam*, peal-chaplets diamond necklaces, carcanets, chokers and collars, bracelets, bangles, wristlets; ankle-rings and anklets etc., are also mentioned.

Use of Dialect

Folk poems and ballads contain a number of words of local dialect of slang words introduced by the copyists and transcribers and secondary bards. Karṇaṉ Pōr is no exception. Karṇaṉ is referred to as a poor fellow, ' a cowardly fellow (payal being the slang used in contempt to refer to a fellow) ' words such as Turiyōtaṉaṉ, Pārttaṉ, undergo slight changes in the lettering. Tamil words kaṭai, purantu, poṟukkutal are written in a distorted form according to the local dialect. These are shown in the preface as well as in foot-notes. Folk

element in the poem the lament of Peruntiru when Karṇaṉ dies, is exactly in keeping with the folk-tradition of lament;

'Oh! I do not see a mother bewailing
Your death; Nor any damsels dear to you
To wipe the dust off your body!
Nor any beldams old to bathe for you
In the stream after your death;
No women who had brought you up,
Nor a handmaid to attend on you now;
Nor any nurse who had reared you up;
Nar a mother to play with you,
Nar any aunt to cover your breast;
No sister-in-law to play fondly with you;
Nor anyone to wipe your face!
Oh! I do not see a woman to ward off
The effect of jettatura, lest handsome Karṇan
Be affected by the evil eye of the jealous ones!.

Benefits

It is a comman practice to speak about the benefits accruing to the narrator and the listener at the end of a folk-song or a bow-song or a religious discourses. In Karṇaṉ Pōr also the listeners are blessed thus: 'They will live prosperously with their relations, luxuriant as a banyan tree and rooted as the harialli grass, and lush as a bamboo clump. They will get all good; they will get children; they will attain to the world of the winkless gods; they will secure entry into kayilai and attain the feet of Perumāḷ , Lord Viṣṇu in Vaikuntam, and the Lo~d of holy kayilai!.

Thus with many excellent aspects of good story with some differences from other works in rendering the same theme, *Karṇaṉ Pōr* is a remarkable ballad indeed.

* * * * *

STORY VARIATIONS

Sl. No.	Works	Kunti knowing Karṇaṉ to be her son	Karṇaṉ taking leave of his wife before the battle	Pāṇṭavas knowing Karṇaṉ to be their brother	Gift of ear-rings and armour and merit by Karṇaṉ	The boon asked by Karṇaṉ
1.	Viyācapāratam	She knows even when Karṇaṉ Challenge Aruccuṉaṉ on seeing his ear-rings and armour.	No mention made	The Pāṇṭavas know about Karṇaṉ only after he dies.	No mention of merit Gift of ear-rings and and ear-rings given to Intiraṉ	No boon asked
2.	Villipāratam	Knows only after Krisṇaṉ tells her after returning from his embassy to the Kaurava court	No mention made	--do--	Karṇaṉ's ear-rings and armour given to Intiraṉ and all his merit to Krisṇaṉ.	A generous heart that never say's no and wealth, and liberation asked for.

3.	Karṇamahārājaṉ Caṇṭai	--do--	Poṉṉuruvi refuses to bid him fore well as he is a charioteer's son. When she knows he is Kunti's son, serves him food and tāmpūlam and sends him to battle.	Knowing him to be their brother just before he dies, the Pāṇṭavas take him to the palace in a palanquin and crown him.	Ear-rings and armour and also the merit received by Kriṣṇaṉ himself.	The boon asked is that he should live till his mother comes and that his brothers must crown him, seating him on a platform of rubies.
4.	Karṇa Mōṭcam	--do--	--do--	No mention mede	As in Villipāratam	The boon asked are: that he should live till his mother identifies him as her son: he must do Annadanam (poor feeding) in thirty two places in the next birth, (which he has not done now in this birth)
5.	Terōṭṭimakaṉ	When Kriṣṇaṉ tells her that Karṇaṉ born with armour is anxcious to know who his mother is Kunti reveals to Kriṣṇaṉ that Karṇaṉ is her son.	With oil smeared on her head Kañcāṉamala bids Karṇaṉ farewell.	They come to know, when Karṇaṉ is about to die	As in Villipāratam	Asks for the boon that he should not say 'no' to any one till his death.

6. Karṉaṉ Pōr	No mention made	Ponnuruvi speaks about her dream and and prevents him from going to the battle and then she gives him sacred ash and bids him farewell	They come to know, even before the battle begins.	Kannan received Karṉaṉ's merit first, and then only the armour and ear-ring. He also, receives Ponnuruvi's sacred cord. Intiraṉ receives the diamond necklace.	As in Villipāratam
7. Poṉṉuruvi Pulampal	No mention made	No mention made	--do--	As in Karṉaṉ Pōr	No mention made

Sl. No.	Works	Serpent-Dart	Karṇaṉ's Death	Karṇaṉ's rebirth	Wives Plunging into fire and about Karṇaṉ's sons	Funeral Ceremony
1.	Viyācapāratam	Aruccuṉaṉ's six arrows destroy the serpent dart in the sky	When Karṇaṉ tries to lift the Chariot wheels his head is cut off by Aruccuṉaṉ's arrow called Accalikam and he dies.	No mention made	Four sons: The first three killed by Nakulaṉ, the last son by Aruccuṉaṉ.	Pāṇṭavas leave for Astiṉāpuram after performing funeral rites for all those who die in the battle.
2.	Villipāratam	Returns to Karṇaṉ after being cut into two and requests him to send it for a second time. But Karṇaṉ refuses to do so; so it dies.	Anjarikam arrow pierces Karṇaṉ's chest Karṇaṉ died on the lap of Kunti after the Pāṇṭavas come there and lament over his fall.	No mention made	As in Viyacāpāratam	As in Viyacāpāratam
3.	Karṇamahārājaṉ Katai	As Karṇaṉ did not shoot it again, the Serpent-dart goes away in anger.	When Kunti and Pāṇṭavas come there he hands over his son to them. He is crowned before he dies.	No mention made	Three sons mentioned First two die; all wives plunge into fire. Poṉṉuruvi alone lives on for the sake of her son, that is, the third son.	No mentioned made

4.	Karṇa Mōṭcam	Dies in the Chariot-deck as it is not used for a second time.	Wounded by Aruccuṉaṉ's Pasupatham, Karna gives hsi merits to Kaṇṇaṉ and dies: He attains salvation.	No mention mede	Only one son is mentioned	No mention made.
5.	Tērōṭṭimakaṉ	Snatches Aruccuṉaṉ's crown and goes off.	Kunti weeps laying Karṇaṉ's body on her lap. Kañcaṉamālā begs pardon. Karṇaṉ dics after forgiving her.	No mention made	Other wives have sons. Kañcaṉamālā has no issues.	No mention made
6.	Karṇaṉ Pōr	The dart seeks refuge in the ocean of milk, when it is not sent a second time.	Karṇaṉ gives away his merit. But the arrows do not pierce him. Only after the armour and ear-rings are taken away Karṇaṉ dies. All the relatives come and lament only after he is dead.	Poṉṉuruvi appeals to the gods. Civaṉ gives needle and thread to stitch the wounds in his body. Karṇaṉ revives, consoles everyone; the stitches are removed and he returns to Vaikuntam after death.	Only one son who is killed by Aruccuṉaṉ even before Karṇaṉ die.	After his revival and subsequent death, Karṇaṉ is cremated. Everyone returns to his house.
7.	Poṉṉuruvi Pulampal	No mention made	No mention made	Poṉṉuruvi appeals to Kaṇṇaṉ who asks Yama to give back his life to Karṇaṉ. But Poṉṉuruvi herself refuses the offer.	As in Karnan Por	Not mentioned

NAME VARIATIONS

Sl. No.	Works	Karṇaṉ's wife	Names of Karṇaṉ's sons	Turiyōtaṉaṉ wife	Turiyōtaṉaṉ's Sister	Tuccalai's husband
1.	Viyācapāratam	not mentioned	Citracēṉaṉ, Suryavarmaṉ, Chitrakīrtti, Viruṣacēṉaṉ	not mentioned	Tuccalai	Jayatratan (Cayintavaṉ)
2.	Villipāratam	not mentioned	Same name for first three as in Viyācapāratam. The fourth son's name is Viṭacēṉaṉ.	not mentioned	--do--	--do--
3.	Karṇamahārājaṉ Caṇṭai	Poṉṉuruvi	Cūrya Paṟpaṉ, and Cuntara Paṟpaṉ, two of the sons die. The third son handed over by Karṇaṉ to Tarumar His name is not known.	Peruntiru	Tuccalai (same name Poṉṉuruvi Macakkai)	Tēttaracaṉ (Cayintavaṉ)

4.	Karṇa Mōṭcam	Cupāṅkaṉi, Poṉṉuruvi Poṉmālai	Visvakētu (the same name is found in the work Poṉṉuruvi Macakkai)	Paṉumati	Tuccalai	(Cayintavaṉ)
5.	Tērōṭṭimakaṉ	Kāñcaṉamāla	not mentioned	--do--	not mentioned	not mentioned
6.	Karṇaṉ Pōr	Poṉṉuruvi	Vicakarṇaṉ	Peruntiru	Caṅkupati	Tēttaracaṉ
7.	Poṉṉuruvi Pulampal	Poṉṉuruvi	Vicakarṇaṉ	--do--	--do--	--do--

கர்ணன் போர்

(வாழ்த்து)

அத்தன் தருமுகன் ஆனைமுகத் [1]தைங்கரனே
சத்தி கணபதியே தையல்நல்லாள் புத்திரனே 1

கர்த்தனே யெங்கள் கதிர்வேல் முருகோனே
வித்தைக்கு நல்ல விநாயகனே முன்னடவாய் 2

விடலைப் பயறும் [2]வேண்டும் பிலாச்சுளையும்
கடலைப் பொரியவலும் கலந்துமக்கு [3]நான்தருவேன் 3

பச்சை முளைப்பயறு பாங்கான தோசைவடை
மொச்சைப் பணியாரம் மோதகமும் [4]நான்தருவேன் 4

ஆவின்பால் தேன்தெனமா ஆனதொரு மாங்கனியும்
[5]பூவில் அறுகுடலை சொரிவேன் கற்பகமே 5

1. அத்தன் - சிவன். ஐங்கரன் - ஐந்து கைகளையுடைய விநாயகன். தையல் - பெண். தையல் நல்லாள் - பெண்களில் சிறந்தவள். இங்கு உமையம்மை. புத்திரன் - மகன். 2. வித்தை - கல்வி 3 விடலை - பருவம் விடலைப் பயறு - அறுவடைக் கேற்ப முற்றிய பயறு. பிலா - பலா என்பதன் பேச்சு வழக்கு. 4. பச்சைமுளைப் பயறு - முளைகட்டிய பச்சைப்பயறு. மோதகம் - கொழுக்கட்டை 5. ஆ - பசு. தெனமா - தினைமா என்பதன் பேச்சு வழக்கு. குடலை - பூ எடுத்து வைக்கும் (உருளை வடிவில் ஓலையால் பின்னப் பட்ட) கூடை. கற்பகம் - கேட்டதை அருளும் தெய்வ மரம். இங்கு விநாயகர்.

சு.சொல் : 1. அங்கறனே 2 வென்றும் 3, 4. நான்ந்தருவேன் 5. பூவிலளரு

(vaḻttu)

attaṉ tarumukaṉ āṉaimukat taiṅkaraṉē
catti kaṇapatiyē taiyalnallāḷ puttiraṉē

karttaṟe yeṅkaḷ katirvēl Murukōṉē
vittaikku nalla vināyakaṉē muṉṉaṭavāy

viṭalaip payaṟum veṇṭum pilācculaium
kaṭalaip poriyavalum kalantumakku nāntaruvēṉ

paccai muḷaippayaṟu paṅkāṉa tōcaivaṭai
moccaip paṇiyāram mōtakamum nāṉtaruvēṉ

āvinpāl tēntenamā ānatoru mānkaniyum
pūvil arukutalai corivēn karpakamē

KARNAN THE MUNIFICENT

Invocation

O son of Lord Civa, Lord Vināyaka!
Elephant-faced god with five hands!
Sakti Kanapati! offspring of Goddess Umā,
Best of women! Our Lord of the radiant spear,
Murukan's brother! Lord of learning!
Deign to come thou before me! I shall give you
Pulses ripe and jackfruit drupes
Dear to you, along with groundnut
And puffed rice and beaten rice, mixed well;
Greengram just germinated, fried I will give!
And too, fine dishes like *tocai* and *vatai*
And boiled hyacinth[1] beans! sweet meats
Such as *mōtakam*[2] I shall give
With cow's milk; honey sweet, mixed with millet flour,
Along with ripe mangoes; I will shower on you,
Basketfuls of flowers, O wish-yielding Lord!

1. Dolichos 2. A bolus - like preparation made of rice-flour with jaggery and grated coconut inside.

(பாடுபொருள்)

[1]கர்ணன் கதையதனைக் கருத்துடனே [2]யான்பாட
[3]தருண மிதுவையா சற்சோதி யென்னாவில் 6
வந்து குடியிருந்து வாகான [4]இக்கதைக்கு
வந்து உதவவேணும் மாயோன் மருகோனே 7

பானை [5]வயிற்றோனே பெருச்சாளி வாகனனே
(கா)னை முகில்மேனிக் கண்ணர் மருகோனே 8

(பஞ்)சவர் [6]தங்களிலே பார்த்தன் சகோதரனாம்
கஞ்ச [7]மலர்க்குழலாள் காரிகையாள் குந்திமகன் 9

கன்னன் கதையதனைக் கருத்துடனே யான்பாட
[8]முன்னிற்க வேணும் முதலே முதற்பொருளே 10

குந்தம்மா தேவி[9]பெற்ற குலக்கொழுந்தாம் கர்ணனவன்
கந்த மருமார்பன் கருணைத் திருவடிவான் 11

[10]பதினேழாம் நாளைப் படைபொருதப் போனகதை
*சொல்லுகிறேன் **அம்மானை** துதிக்கை துணையாக* 12

பஞ்சவர்கள் தன்னுடனே பகையாய்ப் பிறந்தவனும்
வஞ்சமறப் பாரதப்போர் முடிக்கவந்த [11]முன்னவன்காண்
அஞ்சலென்ற பேரை ஆதரிக்கும் [12]மன்னவன்காண் 13

குடைக்குச் சலியாத கோபால மச்சினன்தான்
*படைபொருதப் போனகதை பாடுகிறேன் **அம்மானை*** 14

*தன்ம நெறிவளரும் தார்வேந்தர் **அம்மானை*** 15

1. தருணம் - நேரம். 2. மாயோன் - திருமால் மாயோன் மருகோன் - திருமாலின் மருமகன். 3. பானை வயிறோன் - பெரிய பானை போன்ற வயிற்றையுடைய பிள்ளையார்; விநாயகன். பெருச்சாளி வாகனன் - பெருச்சாளியை வாகனமாக (ஊர்தியாக) உடைய பிள்ளையார். கானை - கரிய. முகில் - மேகம். மேனி - உடல். 9. பஞ்சவர் - பஞ்ச பாண்டவர். பார்த்தன் - அருச்சுனன். கஞ்சம் - தாமரை. குழல் - கூந்தல். காரிகை - அழகுடைய பெண். குந்தி - பாண்டவர்களின் தாய். 11 கந்தமருமார்பன் - மணம் மிகுந்த மாலையணிந்த மார்பையுடையவன். 12. பொருத - போர் செய்ய. 14. குடை - கொடை என்பதன் பேச்சு வழக்கு. கோபாலன் - கண்ணன். 15. தார் - மாலை.

சு.சொல் : 1 கர்ணன்ங்கதை 2. யான்ம்பாட 3 தறண 4. யிக்கதைக்கி 5. வயத்தோனே. 6. தண்ங்களிலே 7. மலக்க் குளலாள் 8. முன்னிக்க 9. பெத்த குலக்கொளுந்தாம் 10. பதினேளாம் 11. முன்னவன்ங்காண் 12. மன்னவன்ங்காண்

(Pāṭuporuḷ)

karṇaṉ kataiyataṉaik karuttuṭaṉē yāṉpāṭa
taruṇa mituvaiyā caṟcōti yeṉṉāvil

vantu kuṭiyiruntu vākāṉa ikkataikku
vantu utavavēṇum māyōṉ marukōṉē
pāṉai vayiṟṟōṉē peruccāḷi vākaṉaṉē
(kā)ṉai mukilmeṉik kaṇṇar marukōṉē

(pañ)cavar taṅkaḷilē pārttaṉ cakōtaraṉām
kañca malarkkuḻalāḷ kārikaiyāḷ kuntimakaṉ

kaṉṉaṉ kataiyataṉaik karuttuṭaṉē yāṉpāṭa
munniṟka vēṇum mutalē mutaṟporuḷē

kuntammā tēvipeṟṟa kulakkoḻuntām karṇaṉavaṉ
kanta marumārpaṉ karuṇait tiruvaṭivāṉ

patiṉēḻām nāḷaip paṭaiporutap pōṉakatai
collukiṟēṉ **ammāṉai** *tutikkai tuṇaiyāka*

pañcavarkaḷ taṉṉuṭaṉē pakaiyāyp piṟantavaṉum
vañcamaṟap pāratappōr muṭikkavanta muṉṉavaṉkāṇ
añcaleṉṟa pērai ātarikkum maṉṉavaṉkāṇ

koṭaikkuc caliyāta kopāla macciṉaṉtāṉ
paṭaiporutap pōṉakatai pāṭukiṟēṉ **ammāṉai**
taṉma neṟivaḷarum tārvēntar **ammāṉai**

The theme of the poem

This is just the time, Lord, for me to sing
The story of Karṇaṉ and his great battle
In all earnestness; like a flame your divine afflatus
Must descend and dwell upon my tongue![1]
O nephew of Lord Tirumāl! To this
Fine tale you must aid me and help my spirit.
O pot-bellied Lord, with the bandicoot as the mount!
Nephew of Kriṣṇaṉ, dark-hued like a rain-cloud!
He was the brother of Pārttaṉ of the Pāṇṭavas!
Son of Kunti, of tresses decked with lotuses,
Karṇaṉ he was! That I should indite
His story in all sincerity, stand before me,
O you Primal Lord and supreme Ens!
Karṇaṉ was the scion yeaned by Queen Kunti;
His chest adorned with fragrant garlands,
Compassion incarnate he was!
I shall sing the tale of the battle

Of the seventeenth day in the Pārata War.
With the aid of the elephant-tusked God! (Ammāṉai!)
He was born to become the foe of five Pāṇtavas:
He had come to end the Pārata War
Without guile or wile;
He was the monarch who fostered
Those who came to him for aid.
'Fear not' he would say and give away
Bounty endless! Never tired of giving
Was this king, brother-in-law of Kōpalaṉ
I shall sing now, how he went forth
To battle for his friend. (Ammāṉai)

1. Cf. Paradise Lost Bk.I (Ll/22-23)" What in me in dark, illumine; What is low, raise and support"

(பயன்)

[1]கற்றவர்கள் எல்லோரும் காசினியில் மிகவாழ்க
கேட்டவர்கள் எல்லோரும் கிளைகூடி [2]வாழ்ந்திருப்பார் 16
ஆல்போல் [3]தழைத்து அருகதுபோல் வேரோடி
[4]மூங்கில்போல் அன்னசுற்றம் முசியாமல் [5]வாழ்ந்திருப்பார் 17

16. காசினி - பூமி கிளை - சுற்றம். 17. ஆல் - ஆலமரம். அருகு - அருகம்புல் சுற்றம் - உறவினர். முசியாமல் - அழியாமல்.

சு.சொல் : 1. கத்தவர்கள் 2,5. வாள்ந்திருப்பார் 3. தளைத்து 4. மூங்கிபோல்

(payaṉ)

kaṟṟavarkaḷ ellōrum kāciṉiyil mikavāḻka
kēṭṭavarkaḷ ellōrum kiḷaikūṭi vāḷntiruppār
ālpōl taḻaittu arukatupōl vērōṭi
mūṅkilpōl aṉṉacuṟṟam muciyāmal vāḻntiruppār.

Benefits of listening to the tale

Those who study this story of the garlanded king
Ever fostering righeousness,
All of them will live and prosper

On this earth; and those who hear the tale
Will live with all their kith and kin
Luxuriant as the banyan tree;
Spreading roots far and wide like the **Harialli**[1] grass
And flourishing like a bamboo clump;
Their families never suffering any decay.

1. Cynodon dactylon.

(கர்ணன் போருக்குச் சென்ற கதை கூறத் தொடங்குதல்)

[1]கர்ணன் கதையைக் காசினியோர் [2]கேட்பார்காண்
அரவக் கொடியோன் [3]ஆனதுரி யோதனனெனும் 18

மாபாவி [4]செய்த [5]வஞ்சனைக ளாலேதான்
கன்னன் படுந்துயரம் காசினியோர் கேட்பார்காண் 19

சென்ம பகையாலே செருவில் புகுந்தகதை
குந்தம்மா தேவி[6]பெற்ற குலக்கொழுந்து கர்ணனுந்தான் 20

ஆதித்தன் புதல்வன் [7]அங்கர்கோ னானவன்தான்
தன்ம நெறிவளரும் [8]தார்வேந்தர் அய்வருள்ளும் 21

நேரான மூத்த நேர்மையுள்ள கர்ணனவன்
குடைக்குச் சலியாத குணக்கடல்கா **ணம்மானை** 22

அரவக் கொடியோன் அநியாய நிட்டூரன்
தீவினை யான துரியோ [9]தனன்பாவி 23

[10]வளர்த்ததொரு தீவினையால் வையகத்தோர் தானறிய
கர்ணன் கதையைக் கார்வண்ணமாய் பாடுகிறேன் 24

[11]கேட்கும் பெரியோர்கள் கிருபையுடன் கேட்டருளும்

18. அரவக் கொடியோன் - பாம்புக் கொடியையுடைய துரியோதனன். 20. செரு - போர். 21 ஆதித்தன் - சூரியன், கதிரவன் அங்ககோன் - அங்கநாட்டரசனாகிய கர்ணன்.

சு.சொல் : 1 கர்ணன்ங்கதை 2. கேள்ப்பார் 3. ஆனதிரி 4. செயித 5. வஞ்சினைய. 6. பெத்த குலக்கொளுந்து 7 அங்ககோன்னானவன் 8. தார்வேந்தற் 9 தனன்ம்பாவி 10. வளத்ததொரு 11. கேள்க்கும்

(Karṇaṉ pōrukkuc ceṉṟa katai kūṟat toṭaṅkutal)

karṇaṉ kataiyaik kāciṉiyōr kēṭpārkāṇ
aravak koṭiyōṉ āṉaturi yōtaṉaṉum

māpāvi ceyta vañcaṉaika ḷālētāṉ
kaṉṉaṉ paṭuntuyaram kāciniyōr kēṭpārkāṇ

ceṉma pakaiyālē ceruvil pukuntakatai
kuntammā tēvipeṭṭa kulakkoḻuntu karṇaṉuntāṉ

ātittaṉ putalvaṉ aṅkarkō ṉāṉavaṉtāṉ
taṉma neṟivaḷarum tārvēntar ayvaruḷḷum

nērāṉa mūtta nērmaiyuḷḷa karṇaṉavaṉ
kuṭaikkuc caliyāta kuṇakkaṭalkā ṉammāṉai

aravak koṭiyōn aniyāya neṭṭūraṇ
tīviṉai yāṉa turiyō taṉaṉpāvi

vaḷarttatoru tīviṉaiyāl vaiyakattōr tāṉaṟiya
karṇaṉ kataiyaik kārvaṇṇamāyp pāṭukiṟēṉ

kēṭkum periyōrkaḷ kirupaiyuṭaṉ kēṭṭaruḷum

The story of Karṇaṉ proceeding to do battle

Listen to the tale of Karṇaṉ ye men of the earth!
You will then learn how Karṇaṉ suffered
Because of the evil deeds of the sinner
Turiyōtaṉaṉ, with his serpent-flag: O listen,
To the story of Karṇaṉ, the scion of the race
Born to Queen Kunti, who entered the war
Because of the life-long enmity between
The two families; son of the Sun-God he was,
And king of the Aṅka region: of the kings
With royal garlands, fostering *Tarmam*,
He was elder to all the five Pāṇṭavas.

A sea of virtue he was, tireless in giving. (Ammāṉai!)
The wicked Turiyōtaṉaṉ unrighteous and evil,
He with the serpent-flag, brought him up;
The evil result of this friendship
Let the people of the earth know;
I shall sing Karṇaṉ's story, continuous as rains
From a dark cloud! O ye elders all!
Graciously do listen to it!

(துரியோதனன் புலம்பல்)

படைப்போர் துவக்கப் பதினாறாம் நாளையிலே 25

பதினெட் டக்குரோணி படைவேந்த ருள்ளதுவும்
துரோணர் முதலான தொண்ணூத்தெட்டு தம்பிமாரும் 26

தேத்தரசன் முதலாய தேர்வேந்தர் உள்ளவருஞ்
சேர்ப்படக் கொடுத்து தெய்வமே யென்றுசொல்லி 27

சென்னி கவுந்து [1]துரியோ தனன்புலம்ப
[2]பதினேழாம் நாளைப் படைபொருதப் போறவரார் 28

ஆரை அணிவகுத்து அனுப்புவேன் [3]என்றுசொல்லி
பாவிதுரி[4] யோதனனும் பதறி [5]முகத்தறைந்து 29

பஞ்சவரை வெல்லப் படைபொருதப் [6]போறவரார்
[7]என்று புலம்பி [8]இருக்குந் தருவாயில் 30

25 கிருபை - அருள், தயவு. 26. அக்குரோணி - 21870 யானைகள், 45670 குதிரைகள். 21870 தேர்கள், 109350 காலாட்கள் கொண்டபடை. பதினெட்டக்குரோணி - 18 அக்குரோணி. தொண்ணூத்தெட்டு - தொண்ணூற்றெட்டு என்பதன் பேச்சு வழக்கு. 27. தேத்தரசன் - சயத்திரதன் துரியோதனனின் மைத்துனன். 28. சென்னி - தலை. கவுந்து - கவிழ்ந்து. பொருத - போர் செய்ய. 30. தருவாய் - வேளை. நேரம்.

சு.சொல் : 1 திரியோதனன் 2. பதினேளாம் 3 எண்டுசொல்லி 4 பாவிதிரி 5. முகத்தரைந்து 6. போறவறார் 7. எண்டு 8. இறுக்குந்.

(Turiyōtaṉaṉ pulampal)

paṭaippōr tuvakkap patiṉāṟām nāḷaiyilē

patiṉeṭ ṭakkurōṇi paṭaivēnta ruḷḷatuvum
Turōṇar mutalāṉa toṇṇūṟṟeṭṭu tampi mārum

tēttaracaṉ mutalāya tērvēntar uḷḷavaruñ
cērppaṭak koṭuttut teyvamē yeṉṟucolli

ceṉṉi kavuntu turiyō taṉaṉpulampa
patiṉ ēḻām nāḷaip paṭaiporutap pōṟavarār

ārai aṇivakuttu aṉuppuvēṉ eṉṟucolli
pāviturі yōtaṉaṉum pataṟi mukattaṟaintu

pañcavarai vellap paṭaiporutap pōṟavaṟār
eṉṟu pulampi irukkun taruvāyil

The Lament of Turiyōtaṉaṉ

On the sixteenth day of the Pārata War
Having lost eighteen *akroṇi*[1] armymen and kings
Turōnar (Drona) and ninetyeight of his brothers,
King Jayatrataṉ and other charioted kings,
Turiyōtaṉaṉ lamented with his head bowed,
Calling upon his Gods for help,
'Oh, who is going to lead the battle
On the seventeenth day? whom shall I send
With the armies in battle array?'
Evil Turiyōtaṉaṉ beat his face and cried!
'Who is going to fight and conquer the Five?"
And as he cried thus;

1. An army division consisting of 21870 units, each unit with one elephant, one chariot, three horses and five footmen.

(கர்ணன் தேற்றுதல்)

அந்த [1]மொழிகேட்டு அங்கர்கோ னேதுரைப்பான்
இநதப் பிறப்பில் இறவா [2]திருப்பவரார் 31

அறிதுயில் மாயோன் அரியோனும் வந்தாலும்
கொள்ளும் [3]மொழிபலவும் கூறுவரோ [4]கொற்றவரே 32

வேதா நமக்கு விதித்த [5]படியொழிய
மீதான [6]வாழ்வு வெறுமையொன்றும் வாராதே 33

பாவலர்கள் [7]போற்றுகின்ற பண்புடைய மன்னவனே
காவலனே நீமனதுக் கவலைதனை விட்டுவிடு 34

31 அங்கர்கோன் - அங்கநாட்டரசன், கர்ணன். 32. அறிதுயில் - எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொண்டும் துயில்பவர் போல் கண்ணை மூடிக் கொண்டிருத்தல். மாயோன், அரியோன் - திருமால். கொற்றவர் - அரசன். இங்கு துரியோதனன். 33. வேதா - பிரமன்.

சு.சொல் : 1 மொளி 2 திருப்பவறார் 3 மொளி 4 கொத்தவரே 5. படியொளிய 6 வாள்வு 7 போத்துகின்ற

(Karṇaṉ tēṟṟutal)

anta moḻikēṭṭu aṅkarkō nēturaippāṉ
intap piṟappil iṟvā tiruppavarār

aṟituyil māyōṉ ariyōṉum vantālum
koḷḷum moḻipalavum kūṟuvarō koṟṟavarē

vēta namakku vititta paṭiyoḻiya
mītāṉa vāḻvu veṟumaiyoṉṟum vārātē

pavalarkaḷ pōṟṟukiṉṟa paṇpuṭaiya maṉṉavaṉē
kāvalaṉē nīmanatuk kavalaitaṉai viṭṭuviṭu

Karṇaṉ consoling him

Listening to his lament, the Lord of Aṅka land
Spoke thus: 'Oh, who is there that does not die
After birth? Even if Hari from his conscious
Slumber were to come, O king, can he speak
Any thing other than this?
Except what Piramaṉ (Brahma) has ordained for us,
Naught in excess will come to us. O king
Praised by poets of the earth!
Sovereign Lord! leave off your distress!'

(துரியோதனன் செய்த உதவிகளைக் கூறுதல்)

அரவக் கொடியோனே அண்ணாவி [1]கேட்டருளும்
வரிசையுட னென்னை [2]வளர்த்தீரே மன்னவனே 35

பொன்னை [3]வழங்குமென்றீர் பூவுலகில் [4]ஏற்றவர்க்கு
மன்னர் வணங்க மகுடமுடி தன்னைவைத்து 36

என்று மொருநாள்போ [5]லென்னெச்சில் தின்றீரே
நன்றி யொருநாளும் நான்மறவே னென்னாளும் 37

35. அண்ணாவி - அண்ணன். வரிசை - பெருமை, சிறப்பு. 36. மகுடம் - கிரீடம் அரசனுக்குத் தலைமீது சூட்டுவது, (மகுடம் புனைதல் - முடிசூட்டுதல், பட்டாபிஷேகம்).

சு.சொல் : 1. கேட்டருழும் 2. வளத்தீரே 3 வளங்கு 4. ஏத்தவர்க்கு 5. லென்னெச்சி

(Turiyōtaṉaṉ ceyta utavikaḷaik kūṟutal)

aravak kotiyōṉē aṇṇāvi kēṭṭaruḷum
varicai yuṭaneṉṉai vaḷarttīrē maṉṉavaṉē

poṉṉai vaḷaṅkumeṉṟīr pūvulakil ēṟṟavarkku
maṉṉar vaṇaṅka makuṭamuṭi taṉṉaivaittu

eṉṟu morunāḷpō leṉṉeccil tiṉṟīrē
naṉṟi yorunāḷum nāṉmaṟavē ṉeṉṉāḷum

Karṇaṉ speaks of the help rendered by Turiyōtaṉaṉ to him

'Lord of the Serpent-flag! O my brother, hear me!
You brought me up. lord, in luxury!
You gave me riches, so that I could give away
Gold as gifts to those who deserve.
You crowned me, that kings may bow before me.
Everyday we shared our food.
This friendship I shall never forget!

(நானே போருக்குச் செல்வேன் எனல்)

சேர்த்துக் [1]கடன்கழிப்பேன் துங்க முடிவேந்தே
ஏத்தமுள்ள [2]பார்த்தனை [3]இன்றைச் சமர்தனிலே 38

[4]கொன்று விடுவேன்நான் கொன்றிலனே யாமாகில்
இன்றுவிடுவேன் நான்உயிரை என்றுரைத்தான் கர்ணனுந்தான் 39

38. துங்க - உயர்ந்த. ஏற்றம் > ஏத்தம் - உயர்வு. சமர் - போர்.

சு.சொல் : 1. கடன் களிப்பேன் 2. பாத்தனை 3. இண்டை 4 கொண்டு

(nāṉē pōrukkuc celvēṉ eṉal)

cērttuk kaṭaṉkaḷippēṉ tuṅka mutivēntē
ēttamuḷḷa pārttaṉai iṉṟaic camartaṉilē

koṉṟu viṭuvēṉṉāṉ koṉṟilaṉē yāmākil
iṉṟuviṭuvēṉ nāṉuyirai eṉṟuraittāṉ karṇanuntāṉ

'I shall go to do battle today', says Karṇaṉ

All this debt of gratitude, I shall repay today,
O king brightly crowned! the noble Pārttaṉ I shall kill
In today's battle; or else, I shall give up my life'.
So Karṇaṉ swore.

(சல்லியனைத் தேரோட்டியாக்குமாறு வேண்டுதல்)

செல்வ நகையானே சீர்வேந்தே யெந்தனுக்கு
சல்லியனைத் தேரூரத் தானருளு மென்றுரைத்தான் 40

40. சல்லியன் - மத்திர தேசத்தரசன். நகுல சகாதேவர்களின் தாய்மாமன். தேரூர்தல் - தேர் ஓட்டுதல்.

(Calliyaṉait tērōṭṭiyākkumāṟu vēṇṭutal)

celva nakaiyāṉē cīrvēntē yentaṉukku
calliyaṉait tērūrat tāṉaruḷu meṉṟuraitāṉ

Karṇaṉ requests that Calliyaṉ may be made to drive his chariot

'Opulent Lord, prosperous king! be pleased
To make king Calliyaṉ my charioteer today', said Karṇaṉ

(துரியோதனன் சல்லியனிடம் தேரோட்டும்படி கேட்டல்)

[1]அந்த மொழிகேட்டு அரவக் கொடியோனும்
கந்தமறாச் சல்லியனைக் கண்டு [2]தொழுதுரைப்பான் 41

(பா)வலரே வேதியரே பண்புடையீ ரிப்போது
தேவரீர் கர்ணனுக்குத் தேரூர வேணுமென்றான் 42

மேலாய பஞ்சவரை வெல்லலா மென்றுசொல்லிச்
சீலமுள்ள கர்ணனுக்குத் தேரூர வேணுமென்றான் 43

41. அரவக் கொடியோன் - பாம்புக் கொடியை உடையவன், துரியோதனன். கந்தம் - மணம். 43. சீலம் - ஒழுக்கம்.

சு.சொல் : 1 அந்த மொளி 2. தொளுது

Turiyōtaṉaṉ Calliyaṉiṭam terōṭṭumpaṭi keṭṭal

anta moḻikēṭṭu aravak koṭiyōṉum
kantamaṟāc calliyaṉaik kaṇṭu toḻuturaippāṉ

pāvalarē vētiyarē paṇpuṭaiyī rippōtu
tēvarīr karṇaṉukkut terūra vēṇumeṉṟāṉ

mēlāya pañcavarai vellalā meṉṟucollic
cīlamuḷḷa karṇaṉukkut tērūra vēṇumeṉṟāṉ

Turiyōtaṉaṉ requesting Calliyaṉ to be Karṇaṉ's charioteer

And accordingly, the king of the serpent -flag
Went up to king Calliyaṉ, bowed to him,
(Whose garlands never lost their fragrance)
And spoke to him thus: 'Learned one!
Virtuous one! I pray to you, noble lord!
Today you must drive Karṇaṉ's chariot;
Only then, righteous Karṇaṉ can overcome
The five great Pāṇṭavas; please, deign to drive
Karṇaṉ's chariot in the battle today'

(சல்லியன், கர்ணனால் பாண்டவரை வெல்ல இயலாது எனல்)

தார்வேந்தர் சொல்கேட்டுச் சல்லியனு மேதுரைப்பான்
சீர்வேந்தே கர்ணனுந்தான் செயிப்பானோ [3]ஐவரையும் 44

ஆசாரியான் தனையும் அருள்வீட்டு மர்தனையும்
கூசாமல் கொன்றதொரு குந்திமக்கள் [1]ஐவரையும் 45

கர்ணனோ கொன்றுன்னைக் காசினியில் வைக்கிறவன்
[2]என்ன பேயாட்டம் இதுதானே [3]யென்றுரைத்தான் 46

[4]மன்னவனே பஞ்சவர்மேல் வாய்த்ததொரு போர்பொருவேன்
தென்னரருங் கர்ணனைத்தான் தேரூரச் சொல்லுமென்றான் 47

44. தார் -மாலை. சீர் - சிறப்பு. 45. ஆசாரியான் - ஆசிரியர்; துரோணர். வீடுமர் பீஷ்மர் - கௌரவர்க்கும் பாண்டவர்க்கும் பெரிய பாட்டனார்; சந்தனு மகாராசனின் மகன். குந்தி - பாண்டுவின் மனைவி; பாண்டவர்களில் தருமன், வீமன், அருச்சுனன் மூவரின் தாய். குந்திமக்கள் ஐவர் - பாண்டவர் ஐவர். 46. காசினி - பூமி.

சு.சொல் : 1 அய்வரையும் 2 எண்ண 3 யெண்டு 4 மண்ண

Calliyaṉ, Karṇaṉāl Pāṇṭavarai vella iyalātu eṉal

tārvēntar colkēṭṭuc calliyaṉu mēturaippāṉ
cīrvēnte karṇaṉuntāṉ ceyippāṉō aivaraiyum

ācāriyāṉ taṉaiyum aruḷviṭṭu martaṉaiyum
kūcāmal koṉṟatoru kuntimakkaḷ aivaraiyum

karṇaṉō koṉṟuṉṉaik kāciniyil vaikkiṟavaṉ
eṉṉa pēyāṭṭam itutāṉē yeṉṟuraittāṉ

maṉṉavaṉē pañcavarmēl vāyttatoru pōrporuvēn
teṉṉararuṅ karṇaṉaittāṉ tēṟūṟac collumeṉṟāṉ

(Calliyaṉ declaring that Karṇaṉ could never defeat the Pāṇṭavas)

Hearing the words of the king with garlands decked,
King Calliyaṉ did thus reply!
'O prosperous king! Can Karṇaṉ quell the Five?
Is Karṇaṉ, the one who can keep you safe on earth
After slaying the five Paṇṭavas, who killed
Without mercy the great teacher Turōṇar
And gracious Pīṣmar (Bhishma), in battle fierce?
What devilish madness is this?
King, this is my offer to you now!
I shall myself do battle with the Five!
Only let the king of the Aṅka land,
Act as my charioteer instead!"

(துரியோதனன் மீண்டும் வேண்ட சல்லியன் ஒப்புக் கொள்ளுதல்)

மாதுபயில் [1]திண்புயத்தான் வணங்கா முடிவேந்தன்
வேதியரே தேரூர வேணுமென்று தானுரைத்தான் 48

தார்வேந்தன் சொல்கேட்டுச் சல்லியனு மப்போது
சீர்வேந்தன் கர்ணனுக்குத் தேரூரத் தான்பொருந்தி 49

48. மாது - விருப்பம். (விருப்பத்தைத் தரக்கூடிய அழகிய வலிய தோள்களையுடையவன்) வணங்கா முடி வேந்தன் - துரியோதன்

சு.சொல் : 1 திண்ம்புயத்தான்

(Turiyōtaṉaṉ mīṇṭum vēṇṭa Calliyaṉ oppukkoḷḷutal)

mātupayil tiṉpuyattāṉ vaṇaṅkā muṭivēntaṉ
vētiyarē tērūra vēṇumeṉṟu tāṉuraittāṉ

tārvēntaṉ colkēṭṭuc calliyaṉu mappōtu
cīrvēntaṉ karṇaṉukkut tērūrat tāṉporunti

Turiyōtaṉaṉ repeating his request and Calliyaṉ agreeing to it

When stout armed Turiyōtaṉaṉ whose crowned head
Never had bowed to anyone, pleaded with him again,
'Noble one, I beg of you to be Karṇaṉ's charioteer!',
Calliyaṉ relented and agreed
To drive Karṇaṉ's chariot in the field.

(கர்ணன் சல்லியனை வேண்டுதல்)

தாதிபயில் கர்ணனுந்தான் சல்லியனுக் கேதுரைப்பான்
மாதுபயில் [1]பார்த்தனுக்கு மாயன்தே ரூர்ந்தாற்போல் 50

நீதிபயில் வேதியரே நீஎனக்குத் தேரூர்ந்தால்
வாதுசொல்லிப் [2]பார்த்தனைத்தான் வானுலக மேத்திவைப்பேன்
வேதியரே தேரூர வேணுமென்று [3]தெண்டனிட்டான் 51

50. தாதி - தோழி வேலைக்காரி பயில் - வளர்த்த 51. வேதியர் - வேதங் கற்றவர்.

சு.சொல் : 1 பாத்த 2 பாத்த 3. தென்ற.

(Karṇaṉ Calliyaṉai vēṇṭutal)

tātipayil karṇaṉuntāṉ calliyaṉuk kēturaippāṉ
mātupayil pārttaṉukku māyaṉtē rūrntāṟpōl

nītipayil vētiyarē nīeṉakkut tērūrntāl
vātucollip pārttaṉaittāṉ vāṉulaka mēttivaippēṉ
vētiyarē tērūra vēṇumeṉṟu teṇṭaṉiṭṭāṉ

Karṇaṉ making his request to Calliyaṉ

Karṇaṉ (brought up by a servant-maid),
Spoke thus to Calliyaṉ the king;
'Even as Krisṇaṉ drives the chariot of noble Pārttaṉ,
O just and noble one, if you but agree
To drive my car, I shall dispute with Pārttaṉ
In the battle-field and despatch him
Straight to heaven! Noble soul!
Do agree to be my charioteer' said he,
And fell prostrate before Calliyaṉ.

(சல்லியன் மறுமொழி)

அங்கர்கோன் சொல்கேட்டு [1]அருமறையோ னேதுரைப்பான்
மங்கையவள் [2]சுந்தரியை வாளவிமன் கொள்ளாமல் 52

அன்று விலக்கி அருள்சே ரிலக்கணர்க்குச்
சென்று கலியாணம் செய்வே னெனவுரைத்தாய் 53

நேமமுடன் சொன்னவும் நீதான் முடித்தாயோ 54

பேய்கொண்ட தோளானே லாட புரந்தனிலே
நீகர்ணா நன்றாய் பசுவைநிரை [3]கொண்டாயே 55

செல்லனைய கையான் [4]துரியோ தனன்றனையும்
தேத்தரசன் தான்முதலாய் சேனை தங்களையும் 56

[5]அஸ்திரங்கள் தான்தொடுத்து அப்போது போர்விசையன்
சிந்தி [6]விழக்கொண்டு சிதறடித்துப் போம்பொழுது 57

கர்ணா நீயன்று கலங்கியே ஓடலையோ
மன்னா துரோணர்சிறு [7]வீட்டுமனார் [8]பட்டுவிழ 58

கர்ணா நீயன்று கண்டுநின்று ஓடலையோ 59

[9]ஏழைப்பயல் கர்ணாநீ யென்முன்னே சொன்னாயே
[10]கோழைப்பயல் கர்ணாநீ கூறுகின்ற வார்த்தையெல்லாம் 60

52. அங்கர்கோன் - அங்கநாட்டரசன்; கர்ணன். அருமறையோன் - அரிய வேதங்களைக் கற்றவன். சுந்தரி - பலராமன் மகள். அவிமன் - அபிமன்யு. 53. இலக்கணர் - துரியோதனன் மகன். பலராமனின் மகள் சுந்தரியை அபிமன்யு மணக்க முடியாமல் தடுத்து

இலக்கணனுக்குத் திருமணம் செய்விப்பதாய்க் கர்ணன் கூறினான். ஆனால் அது நிறைவேறவில்லை என்னும் செய்தியைக் கூறி இகழ்கிறான் சல்லியன். 55. லாடபுரம் - விராடதேசம், நிரை கொள்ளுதல் - பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து கொண்டு செல்லுதல். 56. செல் - மேகம். 57அஸ்திரம் - அம்பு. விசையன் - அருச்சுனன். 55 - 59, துரியோதனும் கர்ணனும் விராடநகரத்துப் பசுக்களைக் கவர்ந்து கொண்டு போனபோது அருச்சுனன் அவர்களை எதிர்க்க துரியோதனன் சேனை சிதறி ஓட கர்ணனும் தோற்று ஓடினான். இச்செய்தி சல்லியனால் இகழப் படுகிறது. மேலும் துரோணர் பீஷ்மர் இறப்பதைக் கண்டும் கர்ணனால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை என்றும் இகழ்கிறான்.

சு. சொல் : 1. அனுமறை 2. சுன்தரி 3. கொன்றாயே 4 திரியோ 5 அஷ்திரங்கள் 6 விள 7 வீஷ்டுமனார் 8 பட்டுவிள 9. ஏளை 10. கோளை

(Calliyaṉ maṟumoḻi)

aṅkarkōṉ colkēṭṭu arumaṟaiyō ṉēturaippāṉ
maṅkaiyavaḷ cuntariyai vāḷavimeṉ koḷḷāmal

aṉṟu vilakki aruḷcē rilakkaṇarkkuc
ceṉṟu kaliyāṇam ceyvēṉeṉa vuraittāy

nēmamutaṉ coṉṉavum nītāṉ muṭittāyō

pēykoṇṭa tōḷāṉē lāṭa purantaṉilē
nīkarṇā naṉṟāy pacuvainirai koṇṭāyē

cellaṉaiya kaiyāṉ turiyō taṉaṉraṉaiyum
tēttaracaṉ tāṉmutalāy cēṉai taṅkaḷaiyum

astiraṅkaḷ tāṉtoṭuttu appōtu pōrvicaiyaṉ
cinti viḷakkoṇṭu citaṟaṭittup pōmpoḻutu

karṇā nīyaṉṟu kalaṅkiyē ōṭalaiyō
maṉṉā turōṇarciṟu vīṭṭumaṉāṟ paṭṭuviḻa

karṇā nīyaṉṟu kaṇṭuniṉṟu ōṭalaiyō

ēḻaippayal karṇāṉī yeṉmuṉṉē coṉṉāyē
kōḻaippayal karṇāṉī kūṟukiṉṟa vārttaiyellām

Calliyaṉ's reply

Hearing the words of the Lord of Aṅkas,
Calliyaṉ, adept in all the Vētas (Vedas), said:
"The other day you swore to get for

Lakkaṇakumāraṉ, son of Turiyōtaṉaṉ,
The lovely princess, daughter of Palarāmar,
Bespoken as the bride of Apimaṉyu!
Were you able to carry out your oath?
In Lāṭapuram with all the boasted might
Of your arms, you abacted the herds of cattle;
At that time did not warlike Vicayaṉ
Vanquish Turiyōtaṉaṉ (with hands bounteous as rainclouds),
And Jayatrataṉ and others in the army
With his powerful arrows, making them
All unconscious? And did you not run
Dismayed from the field? And too,
When Turōṇar the valiant master and Pīṣmar
Fell, struck by his arrows, where were you,
O Karṇa! Did you not flee the field?
You poor boy, Karṇa, you speak of this and that!
Coward that you are, your words are worthless."

(கர்ணன் மறுமொழி; நாகபாசத்தின் பெருமையைக் கூறுதல்)

சல்லியனும் கர்ணனைத்தான் சனுமுறியச் சொன்னதற்பின்
மல்லமருங் கர்ணன் [1]மனமழன்றங் கேதுரைப்பான் 61

வேகமாய் நான்முடுகி வேதியரே நான்துணிந்து
நாகபா சந்தனைத்தான் நான்தொடுக்கும் நேரமதில் 62

சங்கரனும் அந்தகனும் தாதாவும் தேவர்களும்
பொங்கரவில் பள்ளிகொள்ளும் புண்ணியரும் தோற்றிடுவார் 63

61. சனு - வலிமை. மல் - போர். அமரும் - விரும்பும். மனமழன்று - மனம் வருந்தி. 62. முடுகி - விரைந்து. 63. சங்கரன் - சிவன். அந்தகன் - யமன். தாதா - பிரமன். பொங்கரவில் பள்ளிகொள்ளும் பாம்பணையில் துயிலும்.

சு. சொல் : 1 மனமளன்று

(Karṇaṉ maṟumoḻi; nākapācattiṉ perumaiyaik kūṟutal)

calliyaṉum karṇaṉaittāṉ caṉumuṟiyac coṉṉataṟpiṉ
mallamaruṅ karṇaṉ maṉamaḻaṉṟaṅ kēturaippāṉ

vēkamāy nāṉmuṭuki vētiyarē nāṉtuṇintu
nākapā cantaṉaittāṉ nāṉtoṭukkum nēramatil
caṅkaraṉum antakaṉum tātāvum tēvarkaḷum
poṅkaravil paḷḷikoḷḷum puṇṇiyarum tōṟṟiṭuvār

Karṇaṉ replies, speaking about the greatness of the serpent dart

When thus did Calliyaṉ berate Karṇaṉ,
Denigrating his valour, the warlike hero
Though depressed, spoke thus:
"O noble one! when I speedily take up
My serpent-dart and fix it to my bow
Ready to be shot, even the gods,
Caṅkaraṉ, Yamaṉ, Piramaṉ and the celestials
And also the Divine One asleep on his serpent-couch
Will flee before its power."

(சல்லியன் தேரோட்ட இசைதல்)

அந்தமொழி கேட்டு அருமறையோ னப்போது
செந்தமிழ்சேர் கர்ணாநான் தேரூர்வே னென்றுரைத்தான் 64

(Calliyaṉ tērōṭṭa icaital)

antamoḻi kēṭṭu arumaṟaiyō ṉappōtu
centamiḻcēr karṇānāṉ tērūrvē neṉṟuraittāṉ

Calliyaṉ agreeing to drive the chariot

On hearing Karṇaṉ's confident words,
Calliyaṉ did consent to drive his chariot.

(கர்ணன் நீராடுதல்)

சல்லியன் தேரூர்வ னென்ன தவிப்பற்று
நல்ல தெனவே நாதன் தனை[1]வாழ்த்தி 65

மஞ்சனசா லைபுகுந்து மயிர்க்கோதி யெண்ணையிட்டு
செஞ்சொல்மிகுங் கர்ணனுந்தான் சீக்காய் தான்கோதி 66

நீராடிச் சாலையுள்ளே நின்றுகலை [2]கொய்துடுத்து
[3]காரார் குழல்தூத்தி கட்டிச் சிகைமுடித்து 67

66 மஞ்சன சாலை - குளிக்குமிடம். சீக்காய் - சிகைக்காய். 67. கலை - ஆடை. கொய்து - கொசுவி - (அடுக்கடுக்காய் அமைத்து). கார் - மேகம் போன்ற, கரிய. தூத்தி - ஆற்றி. சிகை - மயிர், நேமம் - நியமம் - முறைமை ஆதித்தன் - கதிரவன்

சு.சொல் : 1 வாள்த்தி 2 கொயிதுடுத்து 3 காறார்

(Karṇaṉ nīrāṭutal)

calliyaṉ tērūrva neṉṉa tavippaṟṟu
nalla teṉavē nātaṉ taṉai vāḻtti

mañcaṉacā laipukuntu mayirkkōti eṇṇaiyiṭṭu
ceñcolmikuṁ karṇaṉuṇṭāṉ cīkkāy tāṉkōti

nīrāṭic cālaiyuḷḷē niṉṟukalai koytuṭuttu
kārār kuḻaltūttik kaṭṭic cikaimuṭittu

Karṇaṉ bathing

Free from anguish, Karṇaṉ was relieved now.
'Good Oh, good!" sang Karṇaṉ, thanking the Lord,
And entered the bath-house royal;
Running his fingers through his thick locks
After applying scented oil to them
Karṇaṉ bathed, using soapnut-powder
To cleanse the oil;
He dried the dark locks spreading them wide
And then bound them in a manly tuft;
He put on rich apparel with fine pleats,
Attire as befitted his royal state.

(இறைவனை வணங்குதல்)

கனத்தசிகை கட்டியபின் கட்டாக வேநேமம்
மனத்திலே நேமம்[1]வைத்து ஆதித்தனை நினைந்து 68

[2]அஞ்செழுத்தை நெஞ்சில்வைத்து அரனாரைத் தானினைத்து
கஞ்சமலர் மேவும்கர்ணன் கரகத்தின் நீர்வாங்கி 69

தம்பித்து நீறணிந்து சங்கரனைத் தானினைந்து
கற்பித்த வேதாவைக் [3]கைதொழுது தானினைந்து 70

நேமத்தொழி வானதெல்லாம் நிச்சயமாய்த் தான்முடித்து
தயவுடைய அங்கர்கோன் தன்மா ளிகைபுகுந்து 71

69 அஞ்செழுத்து - சிவாயநம. அரனார் - சிவன் கஞ்சமலர் - தாமரைமலர். மேவும் - பொருந்திய. கரகம் - செம்பு; (சிறிய குடம்). 70 நீறு - திருநீறு; விபூதி. வேதா - பிரமன்.

சு. சொல் : 1. வயித்து 2. அஞ்செளுத்தை 3 கையிதொளுது

(iṟaivaṉai vaṇaṅkutal)

kaṉattacikai kaṭṭiyapiṉ kaṭṭākavē nēmam
maṉattilē nemamvaittu ātittaṉai niṉaintu

añceḻuttai neñcilvaittu araṉārait tāṉiṉaittu
kañcamalar mēvumkarṇaṉ karakattiṉ nīrvāṅki

tampittu nīṟaṉintu caṅkaraṉait tāṉiṉaintu
karpitta vētāvaik kaitoḻutu tāṉiṉaintu

nēmattoḻi vāṉatellām niccayamāyt tāṉmuṭittu
tayavuṭaiya aṅkarkōṉ taṉmāḷikai pukuntu

Praying to God

In proper form and ritual, Karṇaṉ then
Performed his worship, thinking of the Sun-god
In reverential awe; he then meditated
Upon the mystic pentad, keeping it firm in his mind
As he thought of Lord Civaṉ; taking pure water
From his holy vessel, Karṇaṉ adorned with lotus blooms,
Smeared sacred ash on his forehead
Chest and arms, fixing his mind the while,
Upon Lord Caṅkaraṉ and Piramaṉ, the Great Preceptor.
After completing all the rites in due form,
The gracious Lord of Aṅka land, then entered his palace.

(உணவுண்டு தாம்பூலம் தரித்தல்)

மாளிகையில் வந்து மதம்பெரிய கர்ணனுந்தான்
அமுதுசெய்து கர்ணன் [1]அழகியசிங் காசனத்தில் 72

பரிமளவா சம்புனைந்து பண்பாக [2]வீற்றிருந்தான்
[3]அரிவையர்கள் மன்மதவேள் அங்கர்கோ னப்போது 73

வெள்ளிலையும் கற்பூரம் வெண்புளகு தானெடுத்து
வள்ளலெனும் அங்கர்கோன் வாயமுது செய்தனனாம் 74

பொக்கிசத்துள் புகுந்து பொட்டகத்தைத் [4]தான்திறந்து
சிக்கெனவே மின்மணிகள் சேர யெடுத்தணைத்து 75

72. மதம் - பெருமிதம். அமுது - உணவு. சிங்காசனம் - கைகால்கள் சிங்க உருவில் அமைந்த நாற்காலி, அரசனுக்குரியது. 73. பரிமளம் -நறுமணம். வீற்றிருந்தான் - பெருமையுடன் அமர்ந்திருந்தான். அரிவையர் - பெண்கள். மன்மதவேள் - மன்மதன்; மன்மதன் போன்ற கர்ணன். பெண்கள் விரும்புகின்ற அழகுடையவன். 74. வெள்ளிலை - வெற்றிலை. கற்பூரம் - வெற்றிலைவகை. வெண்புளகு - சுண்ணாம்பு (தாம்பூலம் தரித்தல் கூறப்படுகின்றது). 75. பொக்கிசம் ஆபரணம் வைக்கும் அறை. பொட்டகம் 7 பெட்டகம் < பெட்டி

சு.சொல் :1. அளகிய 2. வீத்திருந்தான் 3. அறிவை 4 தான் திரந்து

(uṇavuṇṭu tāmpūlam tarittal)

māḻikaiyil vantu matamperiya karṇaṉuntāṉ
amutaceytu karṇaṉ aḻakiyacin kācaṉattil

parimaḷavā campuṉaintu paṇpāka viṟṟiruntāṉ
arivaiyarkaḷ maṉmatavēḷ aṅkarkō ṉappōtu

veḷḷilaiyum kaṟpūram veṇpuḷaku tāṉeṭuttu
vaḷḷaleṉum aṅkarkōṉ vāyamutu ceytaṉaṉām

pokkicattuḷ pukuntu poṭṭakattait tāṉtiṟantu
cikkeṉavē miṉmaṇikaḷ cēra yeṭuttaṇaittu

Karṇaṉ dining and chewing betel leaves

Returning to his palace, proud Karṇaṉ dined;
And seated on his lion-throne, applied fragrant scents
To his body; attendant maidens thereupon
Offered him varieties of betel-leaf with scented *cuṇṇam*
(And betel-nut) for him to chew after dinner.
The munificent Lord of Aṅka land (desired by damsels,)
Then did repair to his treasury; and opening the jewel-cases,
Quickly chose for himself dazzling ornaments to wear.

(ஆபரணம் அணிதல்)

[1]வெற்றிச் சிலம்பணிந்து [2]வார்கழல் புனைந்து
[3]உற்றமணி ஆபரணம் ஒக்க யெடுத்தணிந்து 76

முன்கையில் முதாரி முருக்குவளை தானணிந்து
[4]இன்பமுறும் சறடியே கரவட மணிந்து 77

ஆபரண மாலை [5]அணிந்ததற்பின் அங்கர்கோன்
வாரணங்கள் போலே மதம்[6]பொழிந்து [7]தான்மகிழ்ந்து 78

76. கழல் - வீரர்கள் காலில் கட்டும் ஒருவகை அணி. 77. முதாரி - முன்கையில் அணியும் வளையல். சறடி கரவட்டம் - ஆபரணங்கள். 78. வாரணம் - யானை

சு.சொல் : 1. வெத்தி 2. வார்களல் 3. உத்த 4. இண்பமுரும் 5 அணிந்ததர்பின் 6. பொளிந்து 7 தான்மகிள்ந்து

(āparaṇam aṇital)

veṟṟic cilampaṇintu vārkaḻal puṉaintu
uṟṟamaṇi āparaṇam okka yeṭuttaṇintu

muṉkaiyil mutāri murukkuvaḷai tāṉaṇintu
iṉpamuṟum caṟaṭiyē karavaṭa maṇintu

āparaṇa mālai aṇintataṟpiṉ aṅkarkōṉ
vāraṇaṅkaḷ pōlē matampoḻintu tāṉmakiḻntu

Karṇaṉ putting on Jewels

Victorious ankle-rings and heroic-anklet,
Dazzling jewels set with gems he chose;
On his wrist, bracelets and twisted bangles,
Caraṭi[1], gold bands and gemmed chaplets;
And thus bedecked, he strode forth
Even like a tusker pouring ichor.

1. An ornament.

(துரியோதனன் அவையை அடைதல்)

தேர்வேந்தர் [1]சூழ சிவிகை [2]தனிலேறி
சீர்வேந்தர் அங்கர்கோன் சென்றான் சபைநடுவே 79

சென்றதற்பி னப்போ [3]துரியோ தனப்பெருமாள்
நன்றியுள்ள தம்பியரே நன்மணியே யென்றுரைத்து 80

79. சிவிகை - பல்லக்கு

சு. சொல் : 1 சூள 2 தனிலேரி 3. திரியோ

(Turiyōtaṉaṉ avaiyai aṭaital)

tērvēntar cūḻa civikai taṉilēṟi
cīrvēntar aṅkarkōṉ ceṉṟāṉ capainaṭuvē

ceṉṟataṟpi ṉappō turiyō taṉapperumāḷ
naṉṟiyuḷḷa tampiyarē naṉmaṇiyē eṉṟuraittu

Reaching Turiyōtaṉaṉ's court

And surrounded by rulers in their chariots,
Upon a palanquin rode the king of the Aṅkas;
On seeing him, Lord Turiyōtaṉaṉ did greet him thus;
'Grateful brother mine! gem among men!
Welcome, welcome' he said to Karṇaṉ the great.

(துரியோதனன் தானே போருக்குப் போவதாகக் கூறுதல்)

மன்னர்க் கரசே மகுடவர்த் தனரேகேள்
என்னுயிரே இங்கிருநீ யான்பொருவே னென்றுரைத்தான் 81

81 மகுடவர்த்தனர் - முடிபுனைந்த அரசன்.

(Turiyōtuṉaṉ tāṉē pōrukkup pōvatākak kūṟutal)

maṉṉark karacē makuṭavart taṉarēkēḷ
eṉṉuyirē iṅkirunī yāṉporuvē neṉṟuraittāṉ

Turiyōtaṉaṉ says that he will himself lead the battle

'King of kings! Crowned monarch! Friend!
Listen, my heart! stay thou here,
While I go to the field of battle now' said the king.

(கர்ணன் கூற்று)

அப்போது [1]கர்ணன் அவன்[2]முகம்பார்த் தேதுரைப்பான்
இப்படியோ எனைவளர்த்தீ ரென்று மிகச்சிரித்து 82

ஆகம் மிகவுருகி அன்புரைத்து யென்பேரில்
தாக முடன்[3]வளர்த்த தாதாவே போரில்விட்டு 83

இங்கிருக்க யென்மனது எண்ணுமோ அண்ணாவி
அங்கர்கோ னிதுரைக்க [4]அகமகிழ்ந்து மன்னவனும் 84

83. ஆகம் - அகம் - மனம். தாதா - வள்ளல், கொர்டையாளி 84 அண்ணாவி - மூத்தவன். காரான - மேகம் போன்ற (மேகம் வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்று பாராமல் மழை பொழிவது போல் வரையாது வழங்குபவன் கர்ணன்).

சு.சொல் : 1. கறணன் 2. முகம்பாத் 3 வளத்த 4. அகமகிள்ந்து

(Karṇaṉ kūṟṟu)

appōtu karṇaṉ avaṉmukampārt tēturaippāṉ
ippaṭiyō eṉaivaḷrttī reṉṟu mikacciríttu

ākam mikavuruki aṉpuraittu yeṉpēril
taka muṭaṉvaḷartta tātāvē pōrilviṭṭu

iṅkirukka yeṉmaṉatu eṇṇumō aṇṇāvi
aṅkarkō ṉituraikka akamakiḻntu maṉṉavaṉum

Karṇaṉ's reply

And then did Karṇaṉ look him in the face
And answer made with anger great:
'Is it for this you brought me up? 'he laughed,
His heart melting with love, the while;
'You showered love and reared me up,
O my bounteous patron! Will my mind
Allow you to go to battle leaving me behind,
O my brother?'. As thus he spoke,

(துரியோதனன் மறுமொழி)

[1]காரான கையாரே [2]கர்ணரே யென்றழைத்து
போரில் உனைவிடவும் பொருந்துதில்லை யென்மனது 85

சு.சொல் : 1.. காரானை கய்யாரே 2. கர்னரே

(Turiyōtaṉaṉ maṟumoḻi)

kārāṉa kaiyāre karṇare yeṉṟaḻaittu
pōril uṇaiviṭavum poruntutillai yeṉmaṉatu

Turiyōtaṉaṉ's reply

Turiyōtaṉaṉ said again: 'O munificent Lord,
Generous as the dark rain-clouds!
Lord Karṇaṉ! my heart will not allow me
To send you to the battlefield.'

(கர்ணன் மறுமொழி)

மீதான [1]மன்னவனை மிகச்சினந்து [2]அங்கர்கோன்
யேதா [3]யெனைவளர்த்தாய் இப்போது மன்னவனே 86

காலிவந்து [4]தின்னாமல் காசினியில் மாண்டவர்
வேலியிட்டு காவல்செய்து வேண்டும் பயிரிடுவர் 87

இந்தப் பயிர்நமக்கு எப்போ உதவுமென்று
சிந்தை [5]மகிழ்ந்து தின்பயிரைக் காப்பதுபோல் 88

திருதா யெனைவளர்த்தாய் தென்னவனே யிப்போது
அரிசுத்த அண்ணருக்கு ஆபத்து வந்திடத்தில் 89

கல்லோதான் என்மனது காவலனே யென்றுரைத்தான்
பொல்லாது யெந்தனுக்குப் புண்ணியம்வந் தெய்திடுமோ 90

சென்றுபஞ்ச பாண்டவர்கள் சேனையெல்லாம் [6]கொண்டுழக்கி
வெல்லத்தான் இப்போ விடைதாரும் என்னாவி 91

87. காலி - மாடு. காசினி - பூமி. மாண்டவர் - பெருமையுடையவர். 89 திருதா - துரியோதனா.

சு.சொல் : 1 மண்ணவனே 2. அங்கர்க்கோன் 3 யெனைவளத்தாய் 4 திண்ணாமல் 5 மகிள்ந்து 6. கொண்டுளக்கி

(Karṉaṉ maṟumoḷi)

mītāṉa maṉṉavaṉai mikaccinantu aṅkarkōṉ
yētā yeṉaivaḷarttāy ippōtu maṉṉavaṉē

kālivantu tiṉṉāmal kāciṉiyil māṉṭavar
veliyiṭṭu kāvalcaitu veṇṭum payiriṭuvar

intap payirnamakku eppō utavumeṉṟu
cintai makiḻntu tiṉpayiraik kāppatupōl

tirutā yeṉaivaḷarttāy teṉṉavaṉē yippōtu
aricutta aṇṇarukku āpattu vantiṭattil

kallōtāṉ eṉmaṉatu kāvalaṉē yeṉṟuraittāṉ
pollātu yentaṉukkup puṇṇiyamvan teytiṭumō

ceṉṟupañca pāṇṭavarkaḷ ceṉaiyellām konṭuḷakki
vellattāṉ ippō viṭaitārum eṉṉāvi

Karṇaṉ's reply

Angry with the monarch, the Aṅka chief responded thus;
'Why have you brought me up, O king?
On earth, noble men do fence and guard their fields,
Lest cattle come and eat the growing crop;
Happily they wait for the paddy to ripen;
Thus did you rear me; and now when the time is ripe
For me to rush to your aid in your need,
Is my heart made of stone to remain behind
When danger threatens your life?
Will I acquire any merit if I were to stay back?
Give me leave, Lord, for me to proceed
To the field of battle and vanquish the Pāṇṭavas,
Causing havoc in their fleeing ranks;
Grant me leave, O master of my soul!', spoke Karṇaṉ

(துரியோதனன் படைகளை அணிவகுத்தல்)

யென்ற [1]மொழிகேட்டு இருந்த[2]துரி யோதனன்தான்
அரசர் தம்மையெல்லர்ம் அணிவகுக்க லுற்றாராம் 92

க.சொல் : 1. மொளி 2. திரியோதனன்

(Turiyōtaṉaṉ paṭaikaḷai aṇivakuttal)

yeṉṟa moḻikēṭṭu iruntaturi yōtaṉaṉtāṉ
aracar tammaiyellām aṇivakukka luṟṟārām

Turiyōtaṉaṉ arranging his army

Deferring to the impassioned plea of Karṇaṉ,
Turiyōtaṉaṉ began to arrange his troops in battle-order.

(அரசர் அணிவகுப்பு)

படைமுகத்தில் செல்லாத [1]படைமனிதர் அத்தனையும் 93
மேவிய மன்னர் வேந்தர் ஒருகோடி

ஓவியம்போல் ராசாக்கள் [2]உற்றமன்னர் ஒருகோடி 94

காலாள்க ளேகோடி கதித்தமன்னர் [3]தானுங்கோடி 95

மந்திரிக ளேகோடி மகுடவர்த் தினர்கோடி
தந்திரிகள் கோடி தளகர்த்தர் [4]தானுங்கோடி 96

எண்ணவொண்ணாச் சேனை யியல்வேந்தர் [5]தானுங்கோடி
வடகாசி [6]மன்னர் மகாசேனை [7]தானுங்கோடி
திடமுடைய காஞ்சிமன்னர் சீர்வேந்தர் [8]தானுங்கோடி 97

[9]துரியோ தனன்படையில் சேனைமன்ன ருள்ளதெல்லாம்
அரியாருந் [10]திண்புயத்தான் அசுவத்த மாதவனும் 98

மட்டுச் செறிந்த வணங்கா முடிவேந்தன்
அட்ட திக்குமன்னன் அரவக்கொடி யோன்வகுத்தான்
மட்டுரையும் கர்ணன் [11]மனமகிழ்ந்து பார்த்திருந்தான் 99

96. தளகர்த்தர் - படைத்தலைவர். 98. அசுவத்த மாதவன் - அசுவத்தாமன்; துரோணரின் மகன். 99. மட்டுதேண் - அட்டதிக்கு - எட்டுதிசை.

சு.சொல் 1 படைமனுதர் 2. உத்த 3.,4,5,7,8,,தானங்கோடி 6. மண்ணர் 9. .திரியோ 10. தின்ம்புயத்தான் 11. மனமகிள்ந்து

(aracar aṇivakuppu)

paṭaimukattil cellāta paṭaimaṉitar attaṉaiyum
mēviya maṉṉar vēntar orukōṭi

ōviyampōl rācākkaḷ uṟṟamaṉṉar orukōṭi
kālāḷka ḷēkōṭi katittamaṉṉar tāṉuṅkōṭi

mantirika ḷekōṭi makuṭavart tiṉarkōṭi
tantirikaḷ kōṭi taḷakarttar tāṉuṅkōṭi

eṇṇavoṇṇāc cēṉai yiyalvēntar tāṉuṅkōṭi
vaṭakāci maṉṉar makācēṉai tāṉuṅkōṭi

tiṭamuṭaiya kāñcimaṉṉar cīrvēntar tāṉuṅkōṭi
turiyō taṉaṉpaṭaiyil cēṉaimaṉṉa ruḷḷatellām

ariyārun tiṉpuyattāṉ acuvatta mātavaṉum
maṭṭuc ceṟinta vaṉaṅkā muṭivēntaṉ

aṭṭa tikkumaṉṉaṉ aravakkoṭi yōṉvakuttāṉ
maṭṭuraiyum karṇaṉ maṇamakiḻntu pārttiruntāṉ

The battle order

All the armymen who had not yet gone to the field
Turiyōtaṉaṉ of the serpent flag did array,
In serried formations rank upon rank.
Chiefs and rulers, one crore of them;
Kings handsome as a painting, one crore;
Infantrymen, a crore of them!
Committed Chieftains, Counsellors, Crowned heads,
Ministers, a crore each; and commanders a crore;
Leaders of armies beyond count, a crore;
The great army of the king of Banaras in the north,
One crore; the army of the stout king of Kañci,
And his associate chiefs, one crore;

And above all, among them was the valiant son of Turōṇar,
Stout-armed Asvattāmaṉ, of rare prowess!
The sovereign of the serpent-flag Turiyōtaṉaṉ,
Lord of the directions eight, thus did arrange
The battle-formation for the seventeenth day!
And Karṇaṉ witnessed it all, happy at heart.

நால்வகைச் சேனைகள் (யானை, குதிரை, தேர், காலாள்)

பார்வேந்தர் எண்ணரிய [1]பார்த்தன் பயமுறவே
சீர்வேந்தர் உள்ளோரும் [2]தேர்கள்பல [3]மாக்களையும் 100

ஆனைகளைச் சொட்டைகட்டி அணிஅணியா வந்துநிற்க
[4]சேனைமன்ன ரெல்லோருந் திரளாகக் [5]சூழ்ந்துநிற்க 101

உக்கிர ரதக்காரர் ஒதுங்குபரி சைக்காரர்
[6]சக்கிரா யுதக்காரர் சல்லிஈட் டிக்காரர் 102

கள்ளவள் ளக்காரர் கய்யா யுதக்காரர்
தெள்ளியதோர் சீர்சிறந்த பரிசைக் காரர் 103

கைவங்கிக் காரர் கருமேகம் [7]போல்சூரர் 104

100. மா - குதிரை. 101. சொட்டை கட்டி - ஆய்தம் வைப்பதற்குரிய இடங்கள் அமைந்து அலங்கரித்து. 102. பரிசைக்காரர் - கேடயம் பிடிப்போர். 103. வள்ளம் - தோணி. 104. வங்கி - வளைந்த ஆயுதம்

சு. சொல் : 1.பாத்தன் 2. தேர்க்கள் 3. மார்க்களையும் 4. சேனை மண்ணர் 5. சூள்ந்து 6. சக்கிறா 7 போல்ச் சூரர்

(nālvakaic cēṉaikaḷ (yāṉai, kutirai, tēr, kālāḷ)

pārvēntar eṉṉariya pārttaṉ payamuṟavē
cīrvēntar uḷḷōrum tērkaḷpala mākkaḷaiyum

āṉaikaḷaic coṭṭaikaṭṭi aṉiaṉiyā vantuniṟka
cēṉaimaṉṉa rellōrun tiraḷākac cūḻntuniṟka

ukkira ratakkārar otuṅku paricaikkārar
cakkirā yutakkārar calliiṭ ṭikkārar

kaḷḷavaḷ ḷakkārar kayyā yutakkārar
teḷḷiyatōr cīrciṟanta paricaikkārar

kaivaṅkik kārar karumēkam pōlcūrar

Four Kinds of Army

In order that even Pārttaṉ may be dismayed,
Kings of the earth assembled their armies
On king Turiyōtaṉaṉ's side; countless chariots,
Innumerable horses, numberless war-elephants
All well-caparisoned and fitted with weapons,
Stood rank upon rank, thick on the field;
Fierce chariot men, shield-bearers, men carrying discus,
Javelin men, wily ferrymen, footmen with weapons
In their hands, soldiers with stout bucklers,
Men with curved weapons and brave warriors,
Threatening like the dark cloud, were there.

(குடைகள்)

வெள்ளைவட்டக் குடையும் மிகுந்தவெற் றிக்குடையும்
உள்ளபச்சை நீலம் உயர்குடைகள் [1]தானுங்கோடி 105

பட்டுக் குடைகோடி பவளக் குடைகோடி
கட்டாணி முத்து கனகவ்யி ரக்குடையும் 106

சந்திரவட்டக் குடையும் தரள மணிக்குடையும்
இந்திரநீலக் குடையும் இலங்கு மணிக்குடையும் 107

காவிக் குடையும் கனத்தபீ லிக்குடையும்
மேவியே பஞ்சவர்ண மிகுத்தவிரு துக்குடையும் 108

105. பச்சை - மரகதக்கல். நீலம் - நீலக்கல். 106. கட்டாணி முத்து - உயர்வகை முத்துக்கள் கட்டிய. 107. தரளமணிக்குடை - முத்தும் மணியும் பதித்த குடை 108. பீலி - மயில் தோகை. விருது - வெற்றி

சு. சொல் : 1 தாணங்கோடி

(kuṭaikaḷ)

veḷḷaivaṭṭak kuṭaiyum mikuntaveṟ ṟikuṭaiyum
uḷḷapaccai nīlam uyarkuṭaikaḷ tāṉuṅkōṭi

paṭṭuk kuṭaikōṭi pavaḷak kuṭaikōṭi
kaṭṭaṇi muttu kaṉakavayi rakkuṭaiyum

cantiravaṭṭak kuṭaiyum taraḷa maṇikkuṭaiyum
intiranīlak kuṭaiyum ilaṅku maṇikkuṭaiyum

kāvik kuṭaiyum kaṉattapī likkuṭaiyum
mēviyē pañcavarṇa mikuttaviru tukkuṭaiyum

Umbrellas

Varieties of Umbrellas of State! white and round;
Canopies of victory; lofty umbrellas, green and blue
In colour, a crore of them were in the field;
Silken umbrellas, one crore; umbrellas studded with coral;
Inlaid with mature pearls; of gold and diamond;
Round as the moon; canopies studded with bright gems;
Sapphire-blue in colour; umbrellas dazzling
Like radiant gems; saffron canopies; umbrellas
Made of peacock-feathers; distinguished canopies
Five-coloured; all these covered the field entire!

(கொடிகள்)

வங்கா ரிடக்கியங்கள் மகாமா னிடக்கியங்கள்
சிங்கா ரிடக்கியங்கள் தெய்வ இடக்கியங்கள் 109

மேகம் நிரைந்துநிற்கும் மீன்போ லிடக்கியங்கள்
வாகா இடக்கியங்கள் [1]வானத்தை மேவிநிற்கும் 110

[2]அனுமக் கொடிவிருது அரவக் கொடிவிருது
[3]மனுதர்க் கொடிவிருது [4]மகரக் கொடிவிருது 111

அன்னக் கொடிவிருது அதிய புலிக்கொடியும்
சொர்ணக் கொடிவிருது துலங்கு மணிக்கொடியும் 112

சிங்கக் கொடியும் திரண்டகரு டக்கொடியும்
எங்கும் [5]புகழ்கொண்ட இந்திரமக ரக்கொடியும்
காவிக் கொடிவிருதும் கருத்தக் கொடிவிருதும் 113

சூரியகாந் திக்கொடியும் சந்திரம திக்கொடியும்
வீரியங்கள் சொல்லுமவன் வெல்லுமத் துக்கொடியும் 114

இப்படியே [6]நின்றகொடி யெல்லாந் [7]திரண்டெழுந்து
செப்பமுள்ள ஆகாசம் சேர மறைத்துநிற்க 115

109 இடக்கியம் - கொடி. 111. மகரம் - மீன்வகை.

சு. சொல் : 1. வாணத்தை 2. அனும 3. மனுதர் 4. மகற 5. புகள் 6 நிண்ட 7. திரண்டளுந்து

(koṭikaḷ)

vaṅkā riṭakkiyaṅkaḷ makāmā ṉiṭakkiyaṅkaḷ
ciṅka riṭakkiyaṅkaḷ teyva iṭakkiyaṅkaḷ

mēkam niraintuniṟkum mīṉpō liṭakkiyaṅkaḷ
vākā iṭakkiyaṅkaḷ vāṉattai mēviniṟkum

aṉumak koṭivirutu aravak koṭivirutu
maṉutark koṭivirutu makarak koṭivirutu

aṉṉak koṭivirutu atiya pulikkoṭiyum
corṇak koṭivirutu tulaṅku maṇikkoṭiyum

ciṅkak koṭiyum tiranṭakaru ṭakkoṭiyum
eṅkum pukaḷkoṇṭa intiramaka rakkoṭiyum
kāvik koṭivirutum karuttak koṭivirutum

cūriyakān tikkoṭiyum cantirama tikkoṭiyum
vīriyaṅkaḷ collumavaṉ vellumat tukkoṭiyum

ippaṭiyē niṉṟakoṭi yellān tiranṭeḻuntu
ceppamuḷḷa ākācam cēra maṟaittuniṟka

Flags

Bright banners, large flags, beautiful pennons,
Divine flags and pennants that rose up to the sky
Covering it like stars; well-made flags

Fluttered in the field, covering the very sky;
Banners with the figure of Hanumān;
Serpent-flags; banners with the figure of men;
Shark-flags; swan-flags; tiger-flags;
Golden banners; bright, gemmed banners; lion-flags;
Garuda-flags; radiant fish-flags; saffron flags;
Flags black in colour, banners brilliant
As the Sun's rays; flags lambent as the moon's rays;
Various kinds of flags proclaiming the king's prowess!
Thus did all the flags and banners, pennons and pennants
Flutter high in the field covering the sky.

(சல்லியன் தேரை அலங்கரித்துக் கர்ணனை ஏறும்படி வேண்டுதல்)

*[1]அந்நேரம் தன்னில் அரியதொரு சல்லியனும்
வர்ணமுள்ள தேரை வகையா யலங்கரித்து* 116

*வெத்தி விருதும் மிகவிருதும் தான்சேர்த்து
சித்திரம்போல் தேரைச் சீராக அலங்கரித்து* 117

*தாண்டு பரி [2]சேர்த்துச் சல்லியனும் [3]அந்நேரம்
பாண்டவரை வெல்லப் பரிவான தேர்தனக்கு* 118

*வேண்டும் [4]புகழ்கீர்த்தி மிக்கதொரு கர்ணனுட
தாண்டு [5]புகழ்நிறுத்திச் சதிரா யலங்கரித்து* 119

*ஆதித்தன் தேராளிபோல் அம்புவியெல் லாம்விளங்க
சோதித் திருமுகத்தான் தோற்றமுள்ள கர்ணனைத்தான்* 120

*வென்றியுள்ள சல்லியனுந்தான் [6]மிகமகிழ்ந்து கொண்டாடி
நின்றுநீர் தேருதனி லேறுமென்றார் அம்மானை* 121

118. பரி - குதிரை. 119. சதிர் - அழகு. 120. ஆதித்தன் தேராளி - சூரியனின் தேரோட்டியான அருணன்.

சு. சொல் : 1,3 அன்னேரம் 2. சேத்து 4,5. புகள் 6. மிகமகிள்ந்து

(Calliyaṉ tērai alaṅkarittuk Karṇaṉai ēṟumpaṭi vēṇṭutal)

*aṉṉēram taṉṉil ariyatoru calliyaṉum
varṇamuḷḷa tērai vakaiyā yalaṅkarittu*

vetti virutum mikavirutum tāṉcērttu
cittirampōl tēraic cirāka alāṅkarittu

taṇṭu paricērttuc calliyaṉum annēram
pāṇṭavarai vellap parivāṉa tērtaṉakku

vēṇṭum pukaḻkīrtti mikkatoru karṇaṉuṭa
tāṇṭu pukaḻniṟuttic catirā yalaṅkarittu

ātittaṉ tērāḷipōl ampuviyel lāmviḷaṅka
cōtit tirumukattāṉ tōṟṟamuḷḷa karṇaṉaittāṉ

veṉṟiyuḷḷa calliyaṉuntāṉ mikamakiḻntu koṇṭāṭi
niṉṟunīr tērutaṉi lēṟumeṉṟār ammāṉai

Calliyaṉ decorating the chariot and asking Karṇaṉ to mount it

At that time, great Calliyaṉ having decorated
The chariot colourfully with pennons and badges of honour
Making it appear beautiful as a picture,
And harnessing leaping horses to it, brought it
Before Karṇaṉ with his radiant visage; he himself
Seemed bright as Aruṇaṉ, the charioteer of the Sun!
And Calliyaṉ ever-victorious, happy of heart,
Neared Karṇaṉ of fame enduring,
And bade him mount the chariot. (Ammāṉai)

(துரியோதனன் கர்ணனைத் தேரிலேற்றுதல்)

அப்போது கர்ணன் [1]அகமகிழ்ந்து கொண்டாடி
செப்பரிய [2]மன்னன் துரியோதன னைத்தொழுது 122

[3]மன்னன் மகிழ்ந்துருகி வாய்த்ததொரு கர்ணனைத்தான்
பொன்னின் மணித்தேரில் புகழுடனே தானேத்தி
[4]மன்னன்துரி யோதனனும் [5]மகிழ்ந்தே [6]அனுப்புவித்தான் 123

சு. சொல் : 1 அகமகிள்ந்து 2, 3, 4. மண்ணன்திரி 5. மகிள்ந்தே 6. அனுப்பிவிச்சான்

(Turiyōtanan̲ Karṇan̲ait tērilēr̲r̲utal)

appōtu karṇan̲ akamakil̲ntu koṇṭāṭi
ceppariya man̲n̲an̲ turiyōtana n̲aittol̲utu

man̲n̲an̲ makil̲nturuki vāyttatoru karṇan̲aittān̲
pon̲n̲in̲ man̲ittēril pukal̲uṭan̲ē tān̲ētti
man̲n̲anturi yōtan̲an̲um makil̲ntē an̲uppuvittān̲

Turiyōtanan̲ helping Karṇan̲ to mount his chariot

His heart full of joy, Karṇan̲ cheerfully hailed
The great king Turiyōtanan̲, bowing before him;
And he, overjoyed, himself helped him noble friend
To climb the steps of the chariot, wrought of gold and gems:
And sent him on his way, his heart full of gladness.

(கர்ணன் பொன்னுருவி மனைக்குப் போதல்)

பன்னு தமிழ்வல்ல பாரரசன் அங்கர்கோன்
*[1]பொன்னுருவி மாளிகையில் போய்ப்புகுந்தான் **அம்மானை*** 124

124 பொன்னுருவி - கர்ணன் மனைவி.

சு.சொல் : 1 பொண்ணுருவி

Karṇan̲ Pon̲n̲uruvi man̲aikkup pōtal)

pan̲n̲u tamil̲valla pāracan̲ aṅkarkōn̲
pon̲n̲uruvi māḷikaiyil pōyppukuntān̲ ammān̲ai

Karṇan̲ proceeding to his queen Pon̲n̲uruvi's mansion

The Lord of Aṅka land (well-versed in Tamil)
Proceeded to the palace of Pon̲n̲uruvi his wife.. (Ammān̲ai)

(திருநீறு கேட்டல்)

தேனே மயிலே [1]சிறந்ததொரு [2]பெண்கொடியே
வானவர்க ளென்னுமந்த [3]மன்னவர்க ளய்வரையும் 125

மங்கையரே [4]உன்னுடைய மனம்மகிழ வெல்லுதற்கு
செங்கையி னாலெ திருநீறு தாருமென்றார் 126

சு.சொல் : 1. சிரந்ததொரு 2. பெண்ங்கொடியே 3. மண்ணவர்கள் 4. உண்ணுடைய மனம் மகிள

(tiruniṟu kēṭṭal)

tēṉē mayilē ciṟantatoru peṇkoṭiyē
vāṉavarka ḷeṉṉumanta maṉṉavarka ḷayvaraiyum
maṅkaiyarē uṉṉuṭaiya maṉammakiḻa vellutaṟku
ceṅkaiyi ṉālē tiruniṟu tārumeṉṟār

Karṇaṉ asking for sacred ash

'O damsel sweet as honey! lovely as a peafowl!
Best of women. lithe as a liana! with your lovely hand
Give me sacred ash to wear, so that
I can please your heart by vanquishing
The five Pāṇṭavas hailed as celestials!"

(பொன்னுருவி அழுதல்)

தாருமென்ற போதே தையலுமங் கேதுரைப்பாள்
[1]காரான கய்யானே காவலனே [2]யென்றழுதாள் 127

127. தையல் - பெண். இங்கு பொன்னுருவி
சு.சொல் : 1. காரானை 2. யென்றளுதாள்

(poṉṉuruvi aḻutal)

tārumeṉṟa pōtē taiyalumaṅ kēturaippāḷ
kārāṉa kayyāṉē kāvalaṉē yeṉṟaḻutāḷ

Poṉṉuruvi weeps

As when Karṇaṉ asked her for holy ash
The queen called out; "O sovereign lord,
With hands generous as the rain-clouds!"
And began to weep in distress.

(அழுகைக்குக் காரணம் கேட்டல்)

அப்போது [1]கர்ணன் [2]அவள்முகம்பார்த் தேதுரைப்பான்
பூவுலகில் பஞ்சவரைப் பொருதிவரப் போகையிலே 128
மாதுலவும் அன்னநடை வஞ்சியிடை மின்னாளே
யேதாக நீதான் [3]இன்றழுத காரியமென்
சீதேவி மாதே செப்புமென்று தானுரைத்தார் 129

128 பொருதி - போரிட்டு

சு.சொல் : 1. கற்ணன் 2. அவன் முகம்பாத் 3.இன்றளுத

(alukaikkuk kāraṇam keṭṭal)

appōtu karṉaṉ avaḷmukampārt tēturaippāṉ
pūvulakil pañcavaraip porutivarap pōkaiyilē

mātulavum aṉṉanaṭai vañciyiṭai miṉṉāḷē
yētāka nitāṉ iṉṟaḻuta kāriyamēṉ
citēvi mātē ceppumeṉṟu tāṉuraittār

Karṉaṉ asking her the reason for her weeping

Then looking at her face Karṉaṉ said;
'O queen with the gait of a graceful swan!
Damsel with a liana-waist, bright as lightning!
Why do you cry, just when I am on my way
To the field of battle to oppose the five Pāṇṭavas?
Opulent one, lovely like goddess Lakṣmi; tell me now."

(பொன்னுருவி தான்கண்ட தீக்கனவைக் கூறுதல்)

[1]இன்றழுத காரியமென் யென்றுகர்ணன் [2]தான்கேட்க
மண்டுபுகழ் பொன்னுருவி மானாள் புலம்புவளாம் 130

பூமாது சேரும் புரவலரே போறீரே
கோமானே யின்னுமொரு கொடியகினா கண்டேன்நான் 131

தேவரீ ரேறுகின்ற [3]தேரில் கொடியாவும்
மேவும் பரிமாகரிகள் [4]விண்பறந்து போய்விடவும் 132

தேர்தனிலே சேர்த்திருந்த செய்ய [5]நவமணிகள்
பார்தனிலே சிந்திப் பலபேர் பிறக்கிடவும் 133

கொட்ட மடக்குமன்னர் கோட்டை யிடிக்குமொரு
பட்டத்துக் கேத்தகரி [6]பட்டுவிழக் கண்டேன்நான் 134

காரொத்த [7]கைத்தலத்தில் காவலரே வச்சிருக்கும்
பாரச்சிலை ரெண்டாய் [8]முறிந்துவிழக் கண்டேன்நான் 135

[9]காய்ச்சிய [10]பால்வார்த்துக் கருதி [11]வளர்த்திருக்கும்
[12]நச்சரவ நாகம் [13]நடுங்கிவிழக் [14]கண்டேன் நான் 136

[15]எண்டிசைக்கும் கீர்த்திக்குடை என்னுடைய நாயகமே
கண்டகினாப் பலிக்கும் காவல் போர்வேந்தே
புண்டரிகக் கண்ணரே போர்வேந்தே போகாதே 137

130. மண்டு - நிறைந்த. 131. கினா - கனா. 132. பரி - குதிரை, கரி - யானை. 133. பிறக்கிட - பொருக்க. 134. கொட்டம் - செருக்கு 135. சிலை - வில். 136. நாகம் - பாம்புக்கணை (நாகாஸ்திரம்). 137. புண்டரிகம் - தாமரை.

***சு.சொல்** :1. இன்றளுத 2. தான்ங்கேட்க 3. தேறில் 4. வின்ம்பரந்து 5. நவமணியன் 6. பட்டுவிள. 7. கயித்தலத்தில் 8. முரிந்துவிள 9. காச்சிய 10. பால்வாத்து 11. வளத்திருக்கும் 12. நச்சறவ 13. நடுங்கிவிள 14. கண்டேன்னான் 15. என்றிசைக்கும்.*

(Poṉṉuruvi tāṉkaṇṭa tīkkaṉavaik kūṟutal)

inṟaḷuta kāriyameṉ yeṉṟukarṇaṉ tāṉkēṭka
maṇṭupukaḷ poṉṉuruvi māṉāḷ pulampuvāḷām

pūmātu cērum puravalarē pōṟirē
kōmāṉē yiṉṉumoru koṭiyakiṉā kaṇṭēṉynāṉ

tēvarī rēṟukiṉṟa tēril koṭiyāvum
mēvum parimākarikaḷ viṇpaṟantu pōyviṭavum

tērtaṉilē certtirunta ceyya navamaṇikaḷ
pārtaṉilē cintip palapēr piṟakkiṭavum

koṭṭa maṭakkumaṉṉar kōṭṭaiyiṭikkumoru
paṭṭatuk kēttakari pattuviḷak kaṇṭēṉṉāṉ

kārotta kaittalattil kāvalarē vaccirukkum
pāraccilai reṇṭāy muṟintuviḷak kaṇṭēṉṉāṉ

kāycciya pālvārttuk karuti vaḷarttirukkum
naccarava nākam naṭuṅkiviḷak kaṇṭēṉṉāṉ

eṇṭicaikkum kīrttikkuṭai eṉṉuṭaiya nāyakamē
kaṇṭakiṉāp palikkum kāval pōrvēntē
puṇṭarikak kaṇṇarē pōrvēntē pōkātē

Po<u>n</u>uruvi narrating her bad dream

When Karṇa<u>n</u> asked her why she cried
Po<u>n</u>nuruvi of surging fame, lovely as a gazelle,
Lamented thus; "Lord of the Earth! my king!
Your going to war will come to no good; I had a dream
Last night; all the flags and banners of your chariot
I saw flying up in the sky, along with your horses,
And war-elephants; the nine kinds of gems inlaid
On your car, fell off and rolled on the ground,
And were picked up by others; your royal elephant
That used to batter the forts of enemy kings
To quell their arrogance, I saw
Falling down dead upon the field; the mighty bow
Held in the hand of my Lord, munificent
As a dark cloud, I saw break into two
And fall on the ground; the venomous serpent
Reared by us, fed upon well-boiled milk every day,
I saw now, fall trembling on the ground.
My royal Lord, whose fame extends to the directions eight,
My sovereign protector! my dream will come true!
O king with lotus eyes! warlike Lord! do not go,
Go thou not, my Lord; do not go."

(கர்ணன் தேற்றுதல்)

போகாதே யென்றுரைத்த [1]பொன்னுருவிக் கேதுரைப்பான்
பாகான [2]தேன்மொழியே பைங்கொடியே கேட்டருளும்
வாகா யெனை[3]வளர்த்து மகுட முடிசூட்டி 138

யெல்லொர்க்கும் நாயகமாய் என்னைஅர சாய்நிறுத்தி
வல்லோர்க்கு மில்லோர்க்கு மறையோர்க்கு மீயுமென்று 139

எப்போது மேகொடுத்து யென்னைப்போல் [4]வாழுமென்று
செப்பமுள்ள அண்ணாவி சேரக் கொடுத்தவர்க்கு
ஆபத்து வந்துதென்றால் அவர்க்குமுன்னே யென்னுயிரை 140

முந்தக் கொடுத்தால் [5]முழுமோட்ச முண்டாகும்
எந்தன் தலையில் [6]எழுதியவா றெப்படியோ
உந்தன் கினாவுக்கு உருகாதே ஓவியமே 141

மின்னனையே உந்தன் வியாகுலத்தை விட்டுவிடு
இன்னிலமேல் நான்துணிந்தா லெவர்தான் எனக்கெதிரி 142

142. மின்னனையே - மின்னலை ஒத்தவளே. வியாகுலம் - மனக்கவலை.

சு. சொல் : 1 பொண்ணுருவி 2. தேன்மொளியே 3. வளத்து 4. வாளுமெண்டு 5. முளுமோச்ச 6. எளுதிய

(Karṇaṉ teṟṟutal)

pōkātē yeṉṟuraitta poṉṉuruvik kēturaippāṉ
pākāṉa tēṉmoḻiyē paiṅkoṭiyē kēṭṭaruḷum

vākā yeṉaivaḷarttu makuṭa muṭicūṭṭi
yellorkkum nāyakamāy eṉṉaiara cāyniṟutti

vallōrkku millōrkku maṟaiyōrkku mīyumeṉṟu
eppōtu mēkoṭuttu yeṉṉaippōl vāḻumeṉṟu

ceppamuḻḻa aṉṉāvi cērak koṭuttavarkku
muntak koṭuttāl muḻumōṭca muṇṭākum

entaṉ talaiyil eḻutiyavā ṟeppaṭiyō
untaṉ kiṉāvukku urukātē ōviyamē

miṉṉaṉaiyē untaṉ viyākulattai viṭṭuviṭu
iṉṉilamēl nāṉtuṇintā levartāṉ eṉakketiri

Karṇaṉ consoling his queen

To Poṉṉuruvi who bade him not to go
Thus did Karṇaṉ make reply:
'O damsel with speech sweet as honeyed treacle,
Lissome as a green creeper! Listen to me!
'Twas my brother (Turiōtaṉaṉ) who reared me,
Made me a monarch crowned,
Lord of all others as the king of the Aṅkas!
With riches endless, to be given

To the needy, to the deserving poor
And to the Vedic scholars; made me his equal,
Prosperous and powerful even like himself!
When such a brother as he, is in danger,
Only if I give up my life before him
That he may be saved, truly then
I will attain liberation total!
Who knows what is writ on my head?
O one, lovely as a picture! Do not grieve
Because of your bad dream; leave off
Your distress; on earth who can oppose me,
If I decide to fight?"

(பொன்னுருவி மறுமொழி)

யெவரெதிரி யென்றீரே [1]என்னுடைய நாயகமே 143

தவ்வையென்று வந்ததொரு தாயார் தமக்காக
கவ்வை மனத்துவைத்துக் [2]கணையொன்று [3]தானொழிய 144

பின்னை தொடாதபடி பிரபலத்தில் ஆணையிட்டீர்
முன்னை விதியென்று மொய்குழலாள் தாளாதாள் 145

144. தவ்வை - தாயார். கவ்வை - கவலை. 145. மொய் குழலாள் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடையவள்.

க.சொல் : 1. எண்ணுடைய 2. கனை 3. தானொளிய.

(Poṉṉuruvi maṟumoḻi)

yevaretiri yeṉṟīrē eṉṉuṭaiya nāyakamē

tavvaiyeṉṟu vantatoru tāyār tamakkāka
kavvai maṉattuvaittuk kaṇaiyoṉṟu tāṉoḻiya

piṉṉai toṭātapaṭi pirapalattil āṇaiyiṭṭīr
muṉṉai vitiyeṉṟu moykuḻalāḷ tāḷātāḷ

Poṉṉuruvi's reply

" You ask me my Lord, who your foe is?
A mother came to you, worried at heart,

And for her sake you did proclaim
That you will shoot your unique dart
Only once and never touch it gain:
It is destiny pre-ordained," said the queen
With bee-haunted tresses, overcome by grief.

(கர்ணனை மதிக்காத தன்செயலுக்கு வருந்துதல்)

பாலொத்த [1]உன்முகத்தைப் பார்த்திருந்தே னில்லைஅய்யோ
சீரொத்த உங்கள் திருவழகை யின்றுகண்டேன் 146

யென்றுசொல்லிப் பொன்னுருவி யேங்கி முகம்வாடி
[2]துன்று குழல்சரிய தோகையரு மென்னோடு 147

என்னுடைய பர்த்தாவே யென்று [3]மிகபிரண்டு
கால்தன்னை ரெண்டு கண்ணிவொற்றித் தானழுதாள் 148

உத்ததொரு [4]பஞ்சவர்கள் உடன்பிறந்தா [5]ரென்றறியேன்
அத்தை பிரபலத்தை அன்றேயறிந் தேனில்லை 149

இத்தைச் சமர்தனிலே யேகாதே [6]யென்கோவே
குத்தம் வரும்உமக்கு குணமே குணக்கடலே 150

குணமான [7]ரெத்தினத்தைக் குணமறிந்தே னில்லைஅய்யோ
[8]மன்னவர் கர்ணனுடன் [9]வாழ்ந்து முகந்தனில்லை 151

பஞ்சவர்கள் தானும் பரிவுடைய தம்பியென்று
[10]வெஞ்சமரில் நீர்தான் [11]வெறுங்கையாய் நிற்பீர்காண் 152

பாசமுற்ற கர்ணருடன் பாங்காக வேயிருந்து
ஆசையுற்று [12]வாழ அயன்பொருதா னில்லைஅய்யோ 153

147. துன்று - நெருங்கிய; அடர்ந்த. குழல் - கூந்தல். தோகையர் - மயில் போன்ற அழகுடைய பொன்னுருவி. 148. பர்த்தா - கணவன். பிரண்டு - புரண்டு என்பதன் பேச்சு வழக்கு. 149. உத்த - உற்ற என்பதன் பேச்சு வழக்கு. பிரபலம் - புகழ். 150. இத்தை - இற்றை - இன்று. சமர் - போர். குத்தம் - குற்றம். உத்த, இத்தை, குத்தம் என்பன அத்தை என்ற எதுகை நோக்கி விடப்பட்டன. 151. உகந்தனில்லை - மகிழ்ந்தேனில்லை. 153. அயன் -

சு.சொல் : 1. ஒன் 2 துண்டு 3. மிகபிறண்டு 4. பஞ்சவற்கள் 5. ரென்றரியேன் 6. யெண்ங்கோவே 7 ரெற்றினத்தை 8. மண்ணவர் 9. வாள்ந்து 10 வெண்ஞ்சமரில் 11. வெருங் 12. வாள்க

(Karṇaṉai matikkāta taṉceyalukku varuntutal)

pālotta uṉmukattaip pārttiruntē nillaiayyō
cīrotta uṅkaḷ tiruvaḻakai yiṉrukaṇṭēṉ

yeṉrucollip poṉṉuruvi yeṅki mukamvāṭi
tuṉṟu kuḻalcariya tōkaiyaru meṉṉōṭu

eṉṉuṭaiya parttāvē yeṉṟu mikapiraṇṭu
kāltaṉṉai reṇṭu kaṇṇivoṟṟit tāṉaḻutāḷ

uttatoru pañcavarkaḷ uṭaṉpiṟantā reṉṟaṟiyēṉ
attai pirapalattai aṉṟēyaṟin tēṉillai

ittaic camartaṉilē yēkātē yeṉkōvē
kuttam varumumakku kuṇamē kuṇakkaṭalē

kuṇamāṉa rettiṉattaik kuṇamaṟintē nillaiayyō
maṉṉavar karṇaṉuṭaṉ vāḻntu mukantaṉillai

pañcavarkaḷ tāṉum parivuṭaiya tampiyeṉṟu
veñcamaril nīrtāṉ veṟuṅkaiyāy niṟpīrkāṉ

pācamuṟṟa karṇaruṭaṉ pāṅkāka vēyiruntu
ācaiyuṟṟu vāḻa ayaṉporutā nillai ayyō

Poṉṉuruvi regretting her attitude to Karṇaṉ

'Oh, I had not seen your handsome face
Till now! Only now I realize your noble nature!",
Cried the queen, her face sad and pale,
Poṉṉuruvi with low-hanging tresses
Dark and lovely as a peacock's fantail!
'My Lord, My husband!' she wailed rolling on the ground.
Touching his feet with her hands,
She placed them over her eyes in reverence;
'Oh, I did not know the Pāṇṭavas were your brothers,
Nor the greatness of your mother till now.
So do not go forth to battle today

My king! you will lose, my noble lord!
O sea of virtue! Oh, till now I was unaware
Of the nature of my lord, priceless as a gem!
I am not forunate to enjoy life
With Karṇaṉ, my sovereign lord.
In the battlefield, you will stand bare-handed
Unwilling to fight the Five, your dear brothers.
Oh, why has Lord Piramaṉ ordained it so,
That I cannot live a happy wedded life
With my dear lord and husband, Karṇaṉ?"
Thus and thus, she wailed, broken-hearted,
Her mind lacerated by grief as she fell to the ground.

(கர்ணன் மீண்டும் தேற்றிப் போரில் வென்று வருவேனெனல்)

யென்றுசொல்லி யேங்கி இடிந்துமனம் புண்ணாகி
பொன்றி [1]விழுந்தழுத பொன்னுருவி யைத்தேற்றி 154

கண்ணீர் தனைத்துடைத்துக் கன்னியரே இப்போது
விண்ணோர்கள் [2]தான்புகழ வென்று [3]வருவேன்காண் 155

சு. சொல் : 1. விளுந்தளுத 2 தான்புகள 3 வருவேன்ங்காண்

(Karṇaṉ mīṇṭum tēṟṟip pōril veṉṟu varuvēṉeṉal)

yeṉṟucolli yēṅki iṭintumaṉam puṇṇāki
poṉṟi viḻuntaḻuta poṉṉuruvi yaittēṟṟi

kaṇṇīr taṉaittuṭaittuk kaṉṉiyarē ippōtu
viṇṇōrkaḷ tāṉpukaḻa veṉṟu varuvēṉkāṇ

Karṇaṉ again consoles her

Consoling his queen, wiping off her tears with his fingers,
Karṇaṉ said to her: "Damsel mine!"
Now I shall go to war
And return victorious, hailed by the celestials all"

(பொன்னுருவி துரியோதனனை இகழ்தல்)

[1]வென்று வருவேனென்ற வேந்தரே நீர்கேளும்
சென்று போர்வெல்லும் திசையான போர்வேந்தே 156

சீரார் புவியில் [2]பீஷ்மர் பட்டாரே
தோறாத வில்லி [3]துரோணரும் பட்டாரே 157

[4]மன்னனுடன் [5]பிறந்த மாத்தரச சிங்கமெனும்
[6]தொண்ணூற்றெட்டு தம்பிமாரும் [7]தோற்றமுடன் பட்டாரே 158

வைப்புடைய தேத்தரசன் வாகுடனே பட்டாரே 159
எண்ணப் படாத இயல்வேந்தர் சேனையெல்லாம்

வண்ணப் பெரும்புவியில் மாண்டு [8]விழுந்தாரே 160
இத்தனை ராசாக்கள் [9]இறந்த இடத்தனிலே

சித்தம் தெளிந்து [10]துரியோ தனப்பெருமாள்
வெத்தியுள்ள பஞ்சவரை மீள [11]வரவழைத்து 161

நன்றியுட னிருந்து நாடாள மாட்டாமல்
[12]இன்னம் வினைநினைந்து ஏற்கவே தான்துணிந்து 162

[13]வென்றுவரச் சொல்லிவும்மை விடைகொடுத்து விட்டாரோ
[14]யென்றுசொல்லி பொன்னுருவி யேங்கி [15]மிகவழுது 163

157. சீர் - சிறப்பு. புவி - பூமி, உலகம். தோறாத - தோல்வியடையாத. வில்லி - வில்வித்தையில் சிறந்தவர்; துரோணர்; பாண்டவர், கௌரவரின் குரு. பட்டார் - இறந்தார். 158. தோற்றம் - கம்பீரமான தோற்றத்துடன். 160. சேனை - படை. மாண்டு - இறந்து. 161. சித்தம் - மனம். வெத்தி வெற்றி என்பதன் பேச்சு வழக்கு. மீள - திரும்ப. 162. இன்னம் - இன்னும்; மேலும். வினை - பாபங்கள்

சு.சொல் : 1.வெண்டு 2. வீஷ்ட்டுமர் 3 துறோணரும் 4. மண்ண 5. பிரந்த 6. தொன்னூத்தெட்டு 7 தோத்தமுடன்ம் 8. விளுந்தாரே 9. இரந்த 10. திரியோ 11 வறவளைத்து 12. இண்ணம் 13. வெண்ணுவர 14. யெண்டு 15. மிகவளுது

(Poṉṉuruvi Turiyōtaṉaṉai ikaḻtal)

veṉṟu varuvēṉeṉṟa vēntarē nīrkēḷum
ceṉṟu pōrvellum ticaiyāṉa pōrvēntē

cīrār puviyil pīṣmar paṭṭārē
tōṟāta villi turōṇarum paṭṭārē

maṉṉanuṭaṉ piṟanta māttaraca ciṅkameṉum
toṇṇuṟṟeṭṭu tampimārum tōttamuṭaṉ paṭṭārē
vaippuṭaiya tēttaracaṉ vākuṭaṉē paṭṭārē.
eṇṇap paṭāta iyalvēntar cēṉaiyellām
vaṇṇap perumpuviyil māṇṭu viḻuntārē
ittaṉai rācākkaḷ iranta iṭantaṉilē
cittam telintu turiyō taṉapperumāḷ
vettiyuḷḷa pañcavarai mīḷa varavaḷaittu
naṉṟiyuṭa ṉiruntu nāṭāḷa māṭṭāmal
iṉṉam viṉainiṉaintu·ēṟkavē tāṉtuṉintu
veṉṟuvarac collivummai viṭaikoṭuttu viṭṭārō
yeṉṟucolli poṉṉuruvi yēṅki mikavaḷutu

Poṉṉuruvi upbraiding Karṇaṉ

'O king insisting on going to war hoping to return
With victory! listen to me, famous king, warlike!
The great Pīṣmar has fallen to the earth;
As well as Acharya Turōṇar; All the younger brothers
Ninety eight, have fallen;
Jayatrataṉ and countless numbers of kings,
Along with their armies have all fallen dead.
Instead of seeing the writing on the wall, Lord,
Turiyōtaṉaṉ has not brought back the victorious Five,
And given back the kingdom to them;
But still he continues in his evil way,
And now, he has sent you to the battlefield
Asking you to bring him victory."
Thus did Poṉṉuruvi in anguish wail.

(கர்ணன் துரியோதனுக்காக உயிரை விடுவேனெனல்)

இந்த [1]மொழியுரைத்த [2]ஏந்திழைக்குக் கர்ணன்சொல்வார்
பைங்கிளியே கேளும் பாரரசர் [3]தான்தொழவே 164

அன்றரசுக் [4]கென்னைவைத்த அண்ணருக்குக் காலம்வந்தால்
வந்திடத்தி வென்னுயிரை மாய்ப்ப னெனவுரைத்தான் 165

[5]யேந்திழையாள் பொன்னுருவி இந்த வுரைகேட்டு
சாந்தணியும் [6]மார்பன்தமிழ் கர்ணனுக் [7]கேதுரைப்பாள் 166

. 164. ஏந்திழை - அணிகளை ஏந்திய பெண். பொன்னுருவி; பாரரசர் - பூமியிலுள்ள அரசர். 165. மாய்ப்பன் - போக்கிக் கொள்வேன். 166. சாந்து - சந்தனம்.

சு. சொல்: 1. மொளி 2 ஏந்திளை 3. தான்தொளவே 4. கென்னைவய்த்த 5. யேந்திளையாள் 6. மார்பன்தமிள் 7 கேதுறைப்பாள்

(Karṇaṉ Turiyōtaṉukkāka uyirai viṭuvēṉeṉal)

inta moḻiyuraitta ēntiḻaikkuk karṇaṉ colvār
paiṅkiḷiyē kēḷum pāraracar tāṉtoḻavē

aṉṟaracuk keṉṉaivaitta aṇṇarukkuk kālamvantāl
vantiṭatti veṉṉuyirai māyppa ṉeṉavuraittāṉ

yēntiḻaiyāḷ poṉṉuruvi inta vuraikēṭṭu
cāntaṇiyum mārpaṉtamiḻ karṇaṉuk kēturaippāḷ

Karṇaṉ declaring he would sacrifice his life for Turiyōtaṉaṉ

To his queen decked with choice jewels, Karṇaṉ replied;
'O dear wife, pretty as a parakeet!
If my brother Turiyōtaṉaṉ who placed me on the throne
With kings of the earth bowing to me,
Were to meet with trouble
I shall sacrifice my life to save him.

(பொன்னுருவி பாண்டவரை வெல்ல இயலாதெனல்)

ஆகம் மிகச்சினந்து அவர்பொருதா [1]உம்முடனே
வேகமுடன் சமரில் வெல்லவல்லா ருண்டோதான் 167

[2]தென்னன்துரி யோதனன்தான் வளர்த்ததொரு காரியத்தால்
[3]மன்னவனே கவலையொன்று வைப்பீர் மனந்தனிலே 168

பொய்யுரையா [4]மன்னன்புகழ் பஞ்ச [5]பாண்டவர்கள்
அய்யோதான் தம்பியென்று அவையிரக்கம் வைப்பார்காண் 169

எங்கெங்கே [6]யெண்ணி [6]யேங்கிமனம் புண்ணாகி
அங்கங்கே [7]யெண்ணி அமர்பொருத [8]மாட்டார் 170

நாகக் கணையை நம்பி இருந்த[9]மன்னா
சாகத் துணிந்து [10]சரமொன்று ஈந்துவிட்டீர் 171

பின்னைத் தொடாதபடி [11]பிரமாணம் செய்தீரே
முன்னை விதியென்று [12]மொய்குழலாள் தானழுதாள்
மன்னவனே [13]உம்மை மறந்திருக்க மாட்டேனே 172

167. ஆகம் - அகம் என்பதன் நீட்டல் விகாரம்; மனம். சினந்து - கோபித்து. பொருதா - பொருதால் போரிட்டால். சமர் - போர். 171. நாகக்கணை - நாகாஸ்திரம் - பாம்புக்கணை. கணை - அம்பு, சரம் - அம்பு. சரமொன்று ஈந்து விட்டீர் - நாகாஸ்திரத்தை ஒருமுறை மட்டுமே பயன்படுத்துவேன் என்று வாக்குக் கொடுத்தமை இங்கு குறிக்கப்படுகிறது. 172. பிரமாணம் - வாக்குறுதி; சத்தியம் செய்தல். மொய்குழலாள் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற கூந்தலையுடையவள்.

க.சொல் : 1 ஒம்முடனே 2 தென்னன்திரி 3. மன்னவனை 4 மன்னன்புகள் 5. பாண்டவற்கள் 6. யெங்கே 7. யென்னி 8. மாட்டாள் 9. மண்னா 10. சரமொன்ர 11 பிறமாணம் 12. மொய்குளலாள் தானளுதாள் 13. ஒம்மை.

(Poṉṉuruvi Pāṇṭavarai vella iyalāteṉal)

ākam mikaccinantu avarporutā ummuṭaṉē
vēkamuṭaṉ camaril vellavallā ruṇṭōtāṉ

teṉṉaṉturi yōtaṉaṉtāṉ vaḷarttatoru kāriyattāl
maṉṉavaṉē kavalaiyoṉṟu vaippīr maṉantaṉilē

poyyuraiyā maṉṉaṉpukaḷ pañca pāṇṭavarkaḷ
ayyōtāṉ tamppiyeṉṟu avaiyirakkam vaippārkāṇ

eṅkeṇkē yeṇṇi ēṅkimaṇam puṇṇāki
aṅkaṅkē yeṇṇi amarporuta māṭṭār

nākak kaṇaiyai nampi iruntamaṉṉā
cākat tuṇintu caramoṉṟu īntuviṭṭīr

piṉṉait toṭātapaṭi piramāṇam ceytīrē
muṉṉai vitiyeṉṟu moykuḻalāḷ taṉaḻutāḷ
maṉṉavaṉē ummai maṟantirukka māṭṭēṉē

Ponnuruvi declaring that the pāṇṭavas could be vanquished

Hearing this oath of Karṇaṉ, Poṉṉuruvi spoke thus
To Karṇaṉ, of sandal-smeared chest!
'Wrathfully if the Five were to fight
Who on earth can defeat the Pāṇṭavas?
O king! just because Turiyōtaṉaṉ reared you,
You are so much concerned at heart for him.
The Pāṇṭavas ever true and famous,
Will show you mercy calling you their brother;
They will not fight with you anywhere in the battle field.
But you, my king, trusting in the power of your serpent-dart
Have given away your life; you have made a promise,
That you will not take up and shoot,
The serpent-dart a second time.
It is fate and nothing else. "Thus she cried,
The queen with bee-haunted tresses, and continued,
"My dear Lord! How can I forget you and live?"

(கண்ணனும் நமக்குத் துணையில்லை யெனல்)

ஆயனார் தாமும் அதிக பகைநமக்கு
[1]தூயபுகழ் கர்ணருட [2]தொல்பிறப்பை யும்மறிந்து 173

இன்னாள் பிறப்பை யியல்பா யுரைத்தவரும்
முன்னாள் பிறப்பை [3]மொழிந்திலனே யென்றழுதாள் 174

[4]நாரா யணனும் நமக்குதவி தானுமில்லை
[5]ஆரார் தனைவெறுப்போம் ஐயோ [6]வென்றழுதாள் 175

173 ஆயனார் - கண்ணன் தொல்பிறப்பு - பிறப்பின் பழைய வரலாறு. 174. இன்னாள் - இந்நாள் என்பது எதுகை நோக்கித் திரிந்தது; இப்பொழுது. முன்னாள் - முன்பு. 175. நாராயணன் - திருமால் - கண்ணன்.

சு.சொல் : 1 துய்ய 2. தொல்பிரப்பை 3. மொளிந்திலனே யென்றளுதாள் 4. நாறா 5 ஆறார் 6. வென்றளுதாள்.

(Kannanum namakkut tunaiyillai yenal)

āyanār tāmum atika pakainamakku
tūyapukal karnaruta tolpirappai yummarintu

innāl pirappai yiyalpā yuraittavarum
munnāl pirappai molintilanē yenralutāl

nārā yananum namakkutavi tānumillai
ārār tanaiveruppōm aiyō venralutāl

Ponnuruvi stating that lord Krisnan too would not come to their help

'The great lord has also become our enemy,
He it was who revealed the truth
About the birth of Karnan, of reputation pure.
Nārāyanan is of no help to us" she cried.

(திருநீறு தருதல்)

[1]ஏதுசெய் வோமென்று ஏங்கி முகம்வாடி
தாதுபயில் [2]பூங்குழலாள் சங்கரனே தஞ்சமென்று 176

அய்வருக்கு மூத்ததோர் அங்கர்கோ [3]னைப்பார்த்து
[4]துய்யபுகழ் வில்லி [5]தோற்றமுடன் போமெனவே 177

பார்வேந்தர் மெய்க்கப் படையைவென்று வாருமென்று
சீர்பெறவே பொன்னுருவி திருநீறு தான்கொடுத்தாள் 178

176 தாது - மகரந்தப் பொடி 177. துய்ய - தூய்மையான. தோற்றமுடன் - தோற்றப்பொலி வோடு. 178. மெய்க்க - மெச்ச - போற்ற

சு. சொல் : 1. யேது 2 பூங்குளலாள் 3. னைப்பாத்து 4 துய்யபுகள் 5. தோத்த

(tirunīru tarutal)

ētucey vōmenru ēnki mukamvāti
tātupayil pūnkulalāl cankaranē tañcamenru

ayvarukku mūttatōr ankarkō naippārttu
tuyyapukal villi tōrramutan pōmenavē

pārventar meykkap paṭaiyaiveṉṟu vārumeṉṟu
cīrpeṟavē poṉṉuruvi tirunīṟu tāṉkoṭuttāḷ

Giving sacred ash to Karṇaṉ

Pale of face and not knowing what to do,
The queen, of tresses decked with flowers, prayed to Caṅkaran:
And looking at the lord of Aṅkas elder to all the Five,
She said; "Go thou, handsome lord with your famous bow
And return victorious, defeating the kings of the earth."
And Poṉṉuruvi gave him sacred ash to wear.

(கர்ணன் துரியோதனன் மனைபுகுதல்)

[1]திருநீறு வாங்கிச் சிவனே யெனவணிந்து 179
போய்வார மென்று பிரிய [2]முடனெழுந்து
தாயார் தனையனுப்பிச் சதிருடனே வாரமென்று 180

[3]துரியோ தனப்பெருமாள் செய்யதொரு மாளிகையில்
வரிசையுடன் போனான் மதம்பெரிய அங்கர்கோன் 181

மன்னருக்கு மன்னன் வணங்கா முடிவேந்தன்
பொன்னாரு மாளிகையில் போய்ப்புகுந்தா ரம்மானை 182

180 சதிர் - வாழ்த்து 181. செய்ய - செம்மையான; சிறந்த வரிசை - முறைமை. மதம் - வீரம் 182. வணங்காமுடிவேந்தன் - துரியோதனன்.

சு.சொல் : 1 திருனுரு 2 முடனெளுந்து 3. திரியோதனப்

Karṇaṉ Turiyōtaṉaṉ maṉaipukutal

tirunīṟu vāṅkic civaṉē yeṉavaṇintu
pōyvāra meṉṟu piriya muṭaṉeḻuntu
tāyār taṉaiyaṉuppic catiruṭaṉē vārameṉṟu

turiyō taṉapperumāḷ ceyyatoru māḷikaiyil
varicaiyuṭaṉ pōṉāṉ matamperiya aṅkarkōṉ

maṉṉarukku maṉṉaṉ vaṇaṅkā muṭivēntaṉ
poṉṉāru māḷikaiyil pōyppukuntā rammāṉai

Karṇaṉ entering the mansion of Turiyōtaṉaṉ

Calling on Lord Civaṉ and with reverence
Applying sacred ash on his forehead
And bidding fond farewell to his queen
Karṇaṉ now proceeded to the palace of Lord Turiyōtaṉaṉ
To get the blessings of his queen Peruntiru
Proudly he went in royal state,
The brave Lord of the Aṅka region and entered
The golden palace of Turiyōtaṉaṉ, king of kings,
Whose head never bowed to any other on earth! (Ammāṉai)

(துரியோதனன் மனைவி பெருந்திருவிடம் திருநீறு வேண்டுதல்)

அப்போ பெருந்திருவும் [1]ரெத்தினமணி மாளிகையில்
செப்பொ டிளமுலையாள் [2]சிறந்ததொரு பெண்களுடன் 183

இன்ப முடனே இருக்குமந்த வேளையிலே
அன்புடைய கர்ணன் அடிவணங்கி [3]நிற்கலுற்றான்
இன்பமுட [4]னெழுந்து யென்மகனே என்றுசொல்லி 184

அன்னை பெருந்திருவும் [5]அங்கர்கோ [6]னைப்பார்த்து
யென்னயென் புத்திரனே இக்கோலம் வந்ததென்ன 185

யென்றுசொல்லித் தானே [7]யெழுந்திருகை [8]யால்தழுவி
[9]கொண்டுசென்று தானிருக்கும் கோயி [10]லிருத்திவைத்து 186

வந்ததென்ன என்மகனே வாய்த்ததொரு புத்திரனே
வந்தேனான் அன்னையரே வாய்த்ததொரு போர்பொரவே 187

[11]இற்றைச் சமரில் [12]யேற்றமுள்ள பஞ்சவரை
[13]வெற்றிகொண்டு [14]வார விடையைத்தாரும் மாதாவே 188

அண்ணர் தனையனுப்பி [15]அநேகம் வெகுநேரம்
[16]திண்ணமுடன் நான்போகத் திருநீறு தாருமென்றான் 189

183. பெருந்திரு - துரியோதனன் மனைவி. 185 கோலம் - ஒப்பனை; வேடம். 186. கோயில் - அரண்மனை. 188. இற்றை - இன்று சமர் - போர். பஞ்சவர் - பாண்டவர். 189. திண்ணம் - உறுதி, வலிமை.

சு.சொல் : 1. ரெற்றின 2. சிரந்ததொரு பெண்ங்களுடன் 3. நிக்கலுத்தான் 4. னெளுந்து 5 அங்கற்கோ 6. னைப்பாத்து 7. யெளுந்து இருக்கை 8. யால்த்தளுவி 9. கொன்று சென்று 10 லிருத்தி வய்த்து. 11. இத்தை 12 யேத்தமுள்ள பஞ்சவரே 13 வெத்தி 14. வாரும் 15 அணேகம் 16. திண்ணமுடன்னானம்போக திருனுரு

(Turiyōtaṉaṉ maṉaivi, Peruntiruviṭam tiṟunīṟu vēṇṭutal)

appō peruntiruvum rettiṉamaṇi māḷikaiyil
ceppo ṭiḷamulaiyāḷ ciṟantatoru peṇkaḷuṭaṉ

iṅpa muṭaṉē irukkumanta vēlaiyilē
aṉpuṭaiya karṇaṉ aṭivaṇaṅki niṟkaluṟṟāṉ
inpamuṭa ṉeḻuntu yeṉmakaṉē eṉṟucolli

aṉṉai peruntiruvum aṅkarkō ṉaippārttu
yeṉṉayeṉ puttiraṉē ikkōlam vantateṉṉa

yeṉṟucollit tāṉē yeḻuntirukai yāltaḻuvi
koṇṭuceṉṟu tāṉirukkum kōyi liruttivaittu

vantateṉṉa eṉmakaṉē vāyttatoru puttiraṉē
vantēṉāṉ aṉṉaiyarē vāyttatoru pōrporavē

iṟṟaic camaril yēṟṟamuḷḷa pañcavarai
veṟṟikoṇṭu vāra viṭaiyaittārum mātāvē

aṉṉar taṉaiyaṉuppi aṉēkam vekunēram
tiṇṇamuṭaṉ nāṉpōkat tiruṉīṟu tārumeṉṟāṉ

To receive sacred ash at the hands of Turiyōtaṉaṉ's wife

As when Peruntiru of lovely youthful breasts was seated
Happily in her palace wrought of rubies and gems
In the company of her attendant maids,
Karṇaṉ bowed at her feet and stood before her.
The queen rose joyously calling out to him:
'Welcome my son! why have you come in this
Warlike dress?" Embracing him with her arms,
She seated him by her side and asked him again:
"My dear son! what brings you here, my boy!"

"Mother! I have come to take your blessings
Before I go to the field of battle today
Against the Five; bless me mother
That I may return with victory; send me mother,
Towards certain victory; give me sacred ash!"

(பெருந்திரு வருந்துதல்)

யென்றுசொல்லக் கர்ணன் இயல்சேர் பெருந்திருவும்
[1]குன்று முலையாள் குலக்கொடியாள் மாதுநல்லாள் 190

மோதி [2]யழுது முகத்திலே தானறைந்து
சோதி மணிவிளக்கே சொற்பெரிய சேவுகனே
ஆதித்தன் மேனியனே [3]அழகுடைய புத்திரனே 191

மன்னர்க்கு மன்னனே மாறாப் பெருங்குடையே
அரசன் பளுநீக்கும் அமுதே பெருங்கடலே 192

பிள்ளைக் கலிதீர்த்த பெருமானே யென்மகனே
வள்ளலெனுங் [4]கீர்த்திபெற்ற மாறாப் பெருங்கடலே 193

[5]வெற்றிசெய்ய வென்று விடுத்தாரோ உன்தமையன்
[6]சற்று மிரக்கமற்றுத் தான்போகச் சொன்னாரோ 194

நெருப்புக் கடல்தனிலே [7]நீந்திவரச் சொன்னாரோ
துருப்புக் கடல்தனிலே [8]தோய்ந்துவரச் சொன்னாரோ 195

ஆர்தான் [9]பிழைத்தார்கள் அணிவகுத்த பாரதத்தில்
நீர்தான் [10]பிழைத்துவர [11]நிச்சயமோ யென்மகனே 196

191. ஆதித்தன் - சூரியன். மேனி - உடல். ஆதித்தன் மேனி - ஒளி பொருந்திய உடல். 192 குடை கொடை என்பதன் பேச்சுவழக்கு. பளு - சுமை. 194. தமையன் - அண்ணன்; துரியோதனன்

சு. சொல் : 1 குண்டு 2. மோதியளுது 3 அளகுடைய 4 கீற்த்தி பெத்த 5 வெத்தி 6. சத்து மிரக்கமத்து 7. நீந்திவற 8 தோய்ந்துவறச் சொண்னாரோ 9 பிளைத்தார்கள் 10 பிளைத்துவர 11 நிட்செயமோ

Peruntiru varuntutal

yeṉṟucollak karṇaṉ iyalcēr peruntiruvum
kuṉṟu mulaiyāḷ kulakkoṭiyāḷ mātunallāḷ

moti yaḻutu mukattilē tāṉaraintu
cōti maṇiviḷakkē coṟperiya cēvukaṉē
ātittaṉ mēṉiyaṉē aḻakuṭaiya puttiraṉē

maṉṉarkku maṉṉaṉē māṟāp peruṅkuṭaiyē
aracaṉ paḷunīkkum amutē peruṅkaṭalē

piḷḷaik kalitīrtta perumāṉē yeṉmakaṉē
vaḷḷaleṇuṅ kīrttipeṟṟa māṟāp peruṅkaṭalē

veṟṟiceyya veṉṟu viṭuttārō uṉtamaiyaṉ
caṟṟu mirakkamaṟṟut tāṉpōkac coṉṉārō

neruppuk kaṭaltaṉilē nīntivarac coṉṉārō
turuppuk kaṭaltaṉilē toyntuvarac coṉṉārō

ārtāṉ piḻaittārkaḷ aṇivakutta pāratattil
nīrtāṉ piḻaittuvara niccayamō yeṉmakaṉē

Peruntiru grieving

As Karṇaṉ spoke thus, graceful Peruntiru
Best of women and of her line, unable to bear
Her distress, beat her face with her hands,
And wailed thus!" O my lovely son, with a frame
Radiant as the sun! Great Lord, Karṇaṉ,
Bright as the gemmed lamp! King of kings!
Never changing in your munificence!
Nectar to relieve the burden of the king!
O, my son, great as the changeless sea!
Bounteous Lord whose fame ever remains unchanged!
Did your brother send you to battle to earn him victory?
Did he send you without any pity thus?
Did he ask you to swim across the sea of fire?
Did he bid you wade through the army huge as a sea?
Who has so far survived in the Pārata War?
Are you sure to come through the war unscathed?"

(கண்ணனை இகழ்தல்)

[1]இற்றைப் படைப்போரில் எண்பத்தரசும் [2]நிரையழிய
[3]மற்றைப் [4]பேரெல்லாம் வதைத்தானே மாயவனார் 197

[5]கற்பனைக் காரன் கபடன் அணியான்
[6]சற்பனைக் காரன் சதிகேடன் கோபாலன்
[7]உற்பனமாய் நமக்கு உடன்கேடா யிருந்தானே 198

பங்சவர்கள் பங்கில் பதிவாகத் தானிருந்து
வெஞ்சமரில் [8]நம்மை [9]வெறுங்களமாய் விட்டானே 199

சாங்கமாய் நின்ற சணத்தை யறியாமல்
ஓங்குபுகழ்க் கர்ணனே உள்மோசம் போனோமே 200

யெண்ணிறந்த கோடி யியல்வேந்தர் பட்டாரே
மன்னனுடன் பிறந்தார் மாவலுவர் பட்டாரே 201

ஆசாரி மாரும் [10]அரசரெல்லாம் பட்டாரே
பதினக் குரோணி [11]படைமனிதர் தன்னிலேதான்
ஓரக்குரோணி நிற்க ஒருமிக்கக் [12]கொன்றாரே 202

இந்தப் படைதனிலே இவர்கள் பட்டிடவே
அந்தப் படைதனிலே அய்வர்தனி லேயொருவர்

பட்டா ரெனக்கேட்க பாக்கியங்கள் பெற்றிலனே 203
[13]என்னசொல்லப் போறேன் [14]எழுந்துவந்தா யென்மகனே

சொர்ணக் கரமெடுத்து [15]துலைக்கண்ணி லேயணைத்து 204
பாங்குடனே சென்று படைபொருதா லென்மகனே

சாங்கமாய்க் கொல்வான் தயிர்வெண்யெய் தான்திருடி 205
யென்றே பெருந்திருவும் ஏங்கி மிகப்புலம்ப

197. நிரை - வலிமை. 198. சற்பனை - சாமர்த்தியம். கோபாலன் - கோ - பசு. பாலன் - காப்பவன். பசுக்கூட்டங்களைக் காக்கும் இடையன்; கண்ணன். உற்பனமாய் பிறந்து. 200. சாங்கமாய் - பத்திரத்துக்காக நின்ற - செய்த. சணம் - தந்திரம். 202. அக்குரோணி 21870 யானைகள், 45610 குதிரைகள், 21870 தேர்கள் 109350 காலாட்கள் கொண்ட படைப்பிரிவு. 204. சொர்ணம் - பொன். துலை - நீர். 205. தயிர்வெண்ணெய் திருடி - கண்ணன்.

சு.சொல் : 1. இற்றை 2. நிறையொளிய 3. மத்தை 4. பேறெல்லாம். 5. கற்பினை 6. சற்பினை 7. உற்பண்மாய் 8. நண்மை 9. வெருங் 10 அரசறரெல்லாம் 11 படைமணிதர் 12 கொண்றாரே 13. எண்ண 14. யெளுந்துவந்தாய் 15. துலய்க்

(Kaṇṇaṉai ikaḻtal)

iṟṟaip paṭaippōril eṉpattaracum niraiyaḻiya
maṟṟaip pērellām vataittāṉē māyavaṉār

karpaṉaik kāraṉ kapaṭaṉ aṉiyāṉ
caṟpaṉaik kāraṉ catikēṭaṉ kōpōlaṉ
uṟpaṉamāy namakkú uṭaṉkēṭā yiruntāṉē

pañcavarkaḷ paṅkil pativākat tāṉiruntu
veñcamaril nammai veṟuṅkaḷamāy viṭṭāṉē

cāṅkamāy niṉṟa caṉattai yaṟiyāmal
ōṅkkupukaḻk karṇaṉē uḷmōcam pōṉōmē

yeṇṇiṟanta kōṭi yiyalvēntar paṭṭārē
maṉṉaṉuṭaṉ piṟantār māvaluvar paṭṭārē

ācāri mārum aracarellām paṭṭārē
patiṉak kurōṇi paṭaimaṉitar taṉṉiletāṉ
orakkurōṇi niṟka orumikkak koṉṟārē

intap paṭaitaṉilē ivarkaḷ paṭṭiṭavē
antap paṭaitaṉilē ayvartaṉi lēyoruvar

paṭṭā reṉakkēṭka pākkiyaṅkaḷ peṟṟilaṉē
eṉṉacollap pōṟēṉ eḻuntuvantā yeṉmakaṉē

corṇak karameṭuttu tulaikkaṇṇi lēyaṇaittu
pāṅkuṭaṉē ceṉṟu paṭaiporutā leṉmakaṉē

cāṅkamāyk kolvāṉ tayirveṇṇei tāṉtiruṭi
yeṉṟē peruntiruvum ēṅki mikappulampa

Krișṇaṉ berated by Peruntiru

'Oh, the wily Krișṇaṉ has slain in war
Eighty kings with their associates all
Up till now in the Pārata war. Hypocrite,
Clever plotter, full of deceit he is!
Kōpālaṉ has brought about our ruin.

Attaching himself to the five Pāṇṭavas,
In the war, he has made us stand alone
Bare and friendless, all unaware of his trickery.
Lost we are all, O Karṇaṉ of repute great!
Countless crores of Chiefs and Kings
Have fallen in the battlefield;
The mighty brothers of king Turiyōtaṉaṉ
Have all been destroyed; the Acharyas
And tributary kings have all died!
Of the eighteen akroni strong army, only one
Does remain intact; the rest are wiped out.
While on our side all these have died,
On their side, not one of the Five
Has fallen; I am not fortunate enough
To hear such a news. Oh, what can I tell you,
O my son," she said taking Karṇaṉ
In her golden arms, her eyes bedewed with tears.
"If you go well-accoutred for battle
Cleverly he will cause your death, that thief
Given to stealing butter and curds!"
Thus and thus did Peruntiru lament.

(கர்ணன் தேற்றுதல்)

வென்றியுள்ள கர்ணன் மிகத்தேற்றித் தாயாரை 206
இற்றைச் சமர்தனிலே ஏற்றமுள்ள [1]பஞ்சவரை

வெற்றிகொண்டு வாரேன் வியாகுலத்தை விட்டுவிடு 207
[2]தாழ்வில்லாக் கற்புடைய தாயாரே [3]நீகேளாய்

[4]ஊழ்விதிப் பழியை ஒருவரால் தட்டுவரோ 208

[5]வேதனையை விட்டுவிடு [6]வெற்றியுள்ள மாதாவே
நாத னருளாலே நான்வென்று வாரதற்கு
திருநீறு தந்து சிறப்பாய் அனுப்புமென்றான் 209

206. வென்றி - வெற்றி. 207. சமர் - போர். பஞ்சவர் - பாண்டவர். வியாகுலம் - கவலை; கலக்கம். 208. தட்டுதல் - வெல்லுதல்.

சு.சொல் : 1. பஞ்சவரே. 2 தாள்வில்லலா 3. நீகேளாயி 4. ஊள்விதிப்பளியெ 5. வேதினை 6. வெத்தி

Karṇaṉ tēṟṟutal

veṉṟiyuḷḷa karṇaṉ mikattēṟṟit tāyārai
iṟṟaic camartaṉilē ēṟṟamuḷḷa pañcavarai

veṟṟikoṇṭu vārēṉ viyākulattai viṭṭuviṭu
tāḻvillāk kaṟpuṭaiya tāyārē nīkēḷāy

ūḻvitip paḻiyai oruvarāl taṭṭuvarō
vetaṉaiyai viṭṭuviṭu veṟṟiyuḷḷa mātāvē

nāta ṉaruḷālē nāṉveṉṟu vārataṟku
tirunīṟu tantu ciṟappāy aṉuppumeṉṟāṉ

Karṇaṉ consoling the queen

Victorious Karṇaṉ consoled Queen Peruntiru
In earnest words and promised her thus;
'In today's battle I shall defeat
The proud Pāṇṭavas! Leave off your distress
O mother of noble chastity! Listen!
Can anyone conquer what is ordained by fate?
Do not be grieved at heart, O mother!
By the grace of the Lord, I shall return
Victorious! In order that it may be so,
Bless me with sacred ash and send me to war."

(பெருந்திரு திருநீறு கொடுத்தல்)

அப்போ பெருந்திருவும் அறிவு மிகத்தெளிந்து
செப்பமுள்ள புத்திரனே சென்றுவென்று வாருமென்று 210

யென்றுசொல்லி [1]வாழ்த்தி யேல்பாய்ப் பெருந்திருவும்
வென்றியுள்ள கர்ணனுக்கு விபூதி தான்கொடுத்தாள் 211

விபூதி வாங்கியிட்டு மிகுந்ததோர் [2]அங்கர்கோன்
தாயார் [3]தனைத்தொழுது தான்திரும்பி வந்தானாம் 212

210. செப்பம் - சிறப்பு. 211. யேல்பு-இயல்பு.

சு.சொல் : 1. வாள்த்தி 2. அங்கற் 3. தனைத்தொளுது.

Peruntiru tiruniṟu koṭuttal

appō peruntiruvum aṟivu mikat teḷintu
ceppamuḷḷa puttiraṉē ceṉṟuveṉṟu vārumeṉṟu

yeṉṟucolli vāḻtti yēlpāyp peruntiruvum
veṉṟiyuḷḷa karṇaṉukku vipūti tāṉkoṭuttāḷ

vipūti vāṅkiyiṭṭu mikuntatōr aṅkarkōṉ
tāyār taṉaittoḻutu tāṉtirumpi vantāṉām

Peruntiru offering sacred ash to Karṇaṉ

Clear in her mind now and freed from worry
Peruntiru gave to victorious Karṇaṉ holy ash,
Blessing him!" Go forth noble son!
Go to battle and return after vanquishing
The foes. "And the Lord of the Aṅkas
Applied it to his forehead in all piety
And bowing to the queen, turned back
To proceed to the battle-front.

(கர்ணன் தேரில் ஏறிப் புறப்படுதல்)

வந்தான் [1]புகழ்வேந்தன் வாய்த்த பதியைவிட்டு
சிந்துமணி வாசல் செம்பவள வாசல்விட்டு 213

பொன்னான படிவாசல் [2]புகழ்ந்ததிரு வாசல்விட்டு
மின்னும் படிவாசல் வெள்ளிப் படிகடந்து 214

வீதியிலே வந்தான் மிகுத்ததொரு அங்கர்கோன்
நீதியுள்ள கர்ணன் நெடுந்தேரில் தானேறி 215

போருக்கஞ் சாகர்ணன் [3]புறப்பட்டான் மன்மதன்போல்
பாருலகும் விண்ணும் பரவி வருஞ்சேனை 216

வெஞ்சா மரையும் விருது [4]பலமுழங்க
குஞ்சரங்கள் மேலே கொடிமுர சதிர 217

கட்டியக் காரர் கடல்போலே ஆர்ப்பரிக்க
[5]மட்டவிழுஞ் சேனை [6]மதம்பொழிந்து தானடக்க 218

மேவலர்கள் கொண்டாட வீதிவந்தான் அங்கர்கோன்
வாகுடைய கர்ணன் [7]வடிவழகைக் கண்டுமன்னர் 219

213. மணிவாசல் - அழகிய வாசல் அல்லது மணி பதிக்கப் பெற்ற வாசல். 217. விருது பல முழங்க - பட்டப் பெயர்கள் கூறி வாழ்த்துக் கூற. குஞ்சரம் - யானை. 218. கட்டியக்காரர் - மன்னன் வருகிறான் என்று அறிவிப்பவர். 219. மேவலர் - பகைவர். வாகு - அழகு

சு.சொல் : 1. புகள் 2. புகள்ந்த 3. பிறப்பிட்டான் 4. பலமுளங்க 5. மட்டவிளுந் 6. மதம்பொளிந்து 7. வடிவளகை.

Karṇaṉ tēril ēṟip puṟappaṭutal

vantāṉ pukaḻvēntaṉ vāytta patiyaiviṭṭu
cintumaṇi vācal cempavaḷa vācalviṭṭu

poṉṉāṉa paṭivācal pukaḻntatiru vācalviṭṭu
miṉṉum paṭivācal veḷḷip paṭikaṭantu

vītiyilē vantāṉ mikuttatoru aṅkarkōṉ
nītiyuḷḷa karṇaṉ neṭuntēril tāṉēṟi

pōrukkañ cākarṇaṉ puṟappaṭṭāṉ maṉmataṉpōl
pārulakum viṇṇum paravi varuñcēṉai

veñcā maraiyum virutu palamuḻaṅka
kuñcaraṅkaḷ mēlē koṭimura catira

kaṭṭiyak kārar kaṭalpōlē ārpparikka
maṭṭaviḻuñ cēṉai matampoḻintu tāṉaṭakka

mēvalarkaḷ koṇṭāṭa vītivantāṉ aṅkarkōṉ
vākuṭaiya karṇaṉ vaṭivaḻakaik kaṇṭumaṉṉar

Karṇaṉ mounting his chariot

Leaving the Queen's mansion, the famous king
Crossed the portals of the palace gem-inlaid
And coral-made, and of gold and silver;
In the street stood his tall chariot decked

Which Karṇaṉ the just, mounted, fearless of battle!
Handsome he was, as the god of love Maṉmataṉ,
As he proceeded back to his palace,
While his army spreading over earth and heaven
Followed him; white chamars and badges of victory
Followed in his train. Heralds proclaimed
His many titles, while mounted on the tuskers
The war-drums resounded! messengers and announcers
Crying out his name roared, boisterous as the sea!
Rank upon rank of the army, proudly strode behind.
Even his enemies applauded his beautiful appearance
As Karṇaṉ proceeded along the streets towards his house.

(மங்கையர் புகழ்தல்)

மங்கையர்கள் எல்லோரும் மதிமயங்கி யென்சொல்வார்
திங்கள் முகத்தோர் தெருவீதி வந்துநின்று 220

கர்ணன்வில்லி யென்பாரும் [1]கந்தவே ளென்பாரும்
[2]வர்ணமுள்ள மாயன் மகாதேவ னென்பாரும் 221

இப்படியே மாதரெலாம் மெத்த மயலாகி
நின்று மயங்கி நெடுமூச் செறிவாரும் 222

வாராரோ சேராரோ மருவி யணையாரோ

என்று புலம்பி யேங்கிநிற்கும் மாதையெல்லாம் 223

செப்பமுள்ள கர்ணன் சிரித்தங்கே போகலுற்றார் 224

220. திங்கள் - சந்திரன். 221. வர்ணமுள்ள - அழகுள்ள. நீலநிறமுள்ள. மகாதேவன் - சிவன் 222. மயல் - மயக்கம்

சு.சொல் :1. கந்தவேள் 2 வர்ன்ணமுள்ள

maṅkaiyar pukaḷtal

maṅkaiyarkaḷ ellōrum matimayaṅki yeṉcolvār
tiṅkaḷ mukattōr teruvīti vantuniṉṟu

karṇaṉvilli yeṉpārum kantavē ḷeṉpārum
varṇamuḷḷa māyaṉ makātēva ṉeṉpārum

ippaṭiye mātarelām metta mayalāki
ninru mayaṅki neṭumūc cerivārum

vārārō cērārō maruvi yaṉaiyārō

eṉṟu pulampi yeṅkiniṟkum mātaiyellām

ceppamuḷḷa karṇaṉ cirittaṅkē pōkaluṟṟār

Women praising Karṇaṉ's beauty

All the damels along the streets and in the houses
Were crazed with his lovely appearance; women with faces
Beautiful as the moon, called out to him
Comparing him to Lord Kantaṉ with his spear,
And to the blue-hued Lord Mahātēvar; some called him
'Karṇaṉ, matchless in archery! Thus and thus
They blabbed enamoured of Karṇaṉ; some did sigh heavily
Longing for him as they stood lost in his beauty.
Some did cry in passion: "Oh, won't he come?
Won't he embrace me? Won't he join me in love?"
Looking with amusement at these women
Noble Karṇaṉ just laughed at them and passed them by.

(தன்மனை சென்று நாகபாசம் எடுத்துப் போருக்குப் புறப்படுதல்)

அந்தத் தெருக்கடந்து அப்பாலே தான்போனார்
விந்தையுள்ள தேரைவிட்டு மெய்ப்பாகத் [1]தானிறங்கி 225

புத்தியுள்ள கர்ணன் புகுந்தான் [2]மனைதனிலே
வெத்திகொள்ள வேணுமென்று மெய்யில்வச்சி ராங்கிதொட்டு 226

[3]உற்றபோர் தன்னில் உதவவென்று வைத்திருந்த
[4]நற்றமிழ்சேர் கர்ணனுந்தான் நாகபா சமெடுத்து 227

ஆதித்தன் பேரொளிபோல் [5]அம்புவியெல் லாம்[6]முழங்க
சோதித் திருமுகத்தான் [7]தோற்றமுள்ள தேர்தனிலே 228

[8]நாராயணா வெனவே நலமாகத் தானேத்தி
அரிநம சிவாயவென்று [9]அங்கர்கோன் தேரேறி 229
உரமிகுந்த சல்லியன்தே ரூர்ந்தான்கா ணம்மானை

225. மெய்ப்பாக - பெருமிதமாக. 226. வச்சிராங்கி - வைரம் பதித்த அங்கி. 228. ஆதித்தன் - சூரியன்.

சு. சொல் : 1 தாணிரங்கி 2 மனைதணிலே 3 உத்தபோர் 4 நத்தமிழ் 5 அன்புவி 6 முளங்க 7 தோத்தமுள்ள 8 நாறாயணா 9 அங்கறன்கோன்

taṉmaṉai ceṉṟu nākapācam eṭuttup pōrukkup puṟappaṭutal

antat terukkaṭantu appālē tāṉ pōṉār
vintaiyuḷḷa tēraiviṭṭu meyppākat tāṉiṟaṅki

puttiyuḷḷa karṇaṉ pukuntāṉ maṉaitaṉilē
vettikoḷḷa veṇumeṉṟu meyyilvacci rāṅkitoṭṭu

uṟṟapōr taṉṉil utavaveṉṟu vaittirunta
naṯṟamiḻcēr karṇaṉuntāṉ nākā pācameṭuttu

ātittaṉ pēroḷipōl ampuviyel lāmmuḷaṅka
cōtit tirumukattāṉ toṟṟamuḷḷa tērtaṉilē

nārāyaṇā veṉavē nalamākat tāṉetti
arinama civeyaveṉṟu aṅkarkōṉ terēṟi
uramikunta calliyaṉtē rūrntāṉkā ṇammaṉai

Going to his mansion to pick up his serpent-noose for battle

Going along the street till he reached
His palace, Karṇaṉ got off his wonderful chariot,
And majestically entered his house to arm himself;
Upon his chest he wore a coat of mail
Studded with diamonds; he then picked up from its nest
The serpent-noose; and returned to his car
Radiant as the sun-beam, while all the earth
Applauded him! Karṇaṉ, his face bright as flame
Got into his chariot finely decked;,
Chanting the name of Lord Nārāyaṇaṉ truly and well,
The Lord of Aṅkas mounted his chariot,
Calling aloud "Hari! Om Namacivaya!"
And king Calliyaṉ, the mighty, drove the chariot.

(வாத்தியங்களின் ஒலி)

தரளம் தவளச்சங்கு தவண்டை [1]மிகமுழங்க 230

மத்தாளம் டக்கை மல்லாரி [2]தான்முழங்க
தம்பட்டம் நின்றதிர [3]தாரைசின்னம் [4]தான்முழங்க 231

சின்னங் [5]குழலூத சேகண்டி [6]கிணையதிர
தவில்முரசு பம்பை தப்புக் [7]குழலதிர 232

இடிபோலக் கிடிபிடிகள் யெக்காளம் ஊதிவர
[8]கைமணி வீராணம் [9]கனகதப்பு [10]தான்முழங்க 233

வார முரசதிர மிகுந்தகொம்பு [11]தான்முழங்க
பூரிகையும் மத்தளமும் [12]புகழ்நந்தி நின்றதிர 234

கருங்கொம்பு [13]துத்தியுடன் [14]கைமணிகள் நின்றதிர
பெருங்கொம்பு வீரசங்கு பெருத்த நகராவும் 235

சேகண்டி சூரை சிறந்ததொரு பாண்டியமும்
மார்க்கண்ட மேளம் [15]மறிகடல் போல்முழங்க 236

சீரான மேளமெல்லாம் திமில குமிலமிட
சேர.. மேளம் திசையெட்டும் தானதிர 237

சொன்னபோர் வாங்காத சூரனதி வீரகர்ணன்
[16]வன்ன முறும்வேந்தன் மகுடவர்த்தி னரசூரன் 238

குப்பக் [17]குழல்காரர் குருமண்ணியர் சூரன்
யெப்பார் [18]புகழும் ராசபடை [19]தான்முழங்க 239

230. உரம் - வலிமை. 230 தரளம் - முத்து. தவளம் - வெண்மை. தவண்டை - ஒரு வாத்தியம். 231. மத்தாளம் - மத்தளம் (தோற்கருவி). டக்கை, மல்லாரி, தம்பட்டம் - வாத்தியக்கருவிகள். தாரை - ஊதுகருவி. 232. குழல் - ஊதுகருவி (புல்லாங்குழல் அல்ல. எக்காளம் போன்ற நீண்ட குழல்) சேகண்டி - மணி. கிணை - பறை. தவில், முரசு, பம்பை தப்பு - தோற்கருவிகள். எக்காளம் - நீண்ட ஊதுகுழல். 234 பூரிகை - பேரிகை. 235. துத்தி - ஒத்து. 236. பாண்டியம் - பண்டில் என்னும் கருவி. 237. திமில குமிலமிட - ஆரவாரிக்க அதிர - ஒலிக்க. 239. குருமண்ணியர் சூரன் குருகுலத்தில் பிறந்த கௌரவர்களுக்கு உதவும் சூரன்.

சு.சொல் : 1 மிகமுளங்க 2. தான்முளங்கி 3 தாரைசிண்ணம் 4. தாண்முளங்க 5. குளலூத 6. கினையதிற 7 குளலதிற 8. கையிமணி 9. .கணகதப்பு 10,11 தான்முளங்க 12 புகள்நந்தி 13 தித்தியுடன் 14. கையிமணிகள் 15 மதிகடல் போல் முளங்க 16. வர்ண 17 குளல்காரர் 18. புகளும் 19. தான்முளங்க

(Vāttiyaṅkaḷiṉ oli)

taraḷam tavaḷaccaṅku tavaṇṭai mikamuḻaṅka
mattāḷam ṭakkai mallāri tānmuḻaṅka

tampaṭṭam niṉṟatira tāraiciṉṉam tāṉmuḻaṅka
ciṉṉaṅ kuḻalūta cēkaṇṭi kiṇaiyatira

tavilmuracu pampai tappuk kuḻalatira
iṭipōlak kiṭipiṭikaḷ yekkāḷam ūtivara

kaimaṇi vīrāṇam kaṇakatappu tāṉmuḻaṅka
vāra muracatira mikuntakombu tāṉmuḻaṅka

pūrikaiyum mattaḷamum pukaḻnanti niṉṟatira
karuṅkompu tuttiyuṭaṉ kaimaṇikaḷ niṉṟatira

peruṅkompu vīracaṅku perutta nakarāvum
cekaṇṭi cūrai ciṟantatoru pāṇṭiyamum

mārkkṇṭa mēḷam maṟikaṭalpōl muḻaṅka
cīraṉa mēḷamellām timila kumilamiṭa

cera mēḷam ticaiyeṭṭum tāṉatira
coṉṉapōr vāṅkāta cūraṉati vīrakarṇaṉ

vaṉṉa muṟumvēntaṉ makuṭavartti naracūraṉ
kuppak kuḻalkārar kurumaṇṇiyar cūraṉ
yeppār pukaḻum rācapaṭai tāṉmuḻaṅka

The sounds of drums and pipes

And a medley of instruments sounded in chorus!
Conches inlaid with pearls and white *tavaṇṭai*[1]
Blared; drums of many kinds such as *takkai*[2],
And *mallari*[3] resounded; tomtoms sounded; horns blew;
Small pipes and flutes made music;
Gongs resounded; kettle-drums, big drums
Such as *tavil*[4], *muracu*[5], *pampai*[6] were beaten
Thunderously; long horns and pipes were blown;

Hand-bells tinkled; double-headed drums
And drums tied tight with leathern thongs
Reverberated; horns, blared; big drums resounded
As if beaten by Lord Nantitēvar himself!
Black wooden horns drone-pipes and hand-bells sounded:
Large horns, heroic conches, large war-drums,
Big gongs, instruments like *curai*[7] and *pandil*[8]
And *mārkkaṇṭamēḷam*[9] roared like the fremescent sea;
Everywhere was the noise of percussion instruments
And pipes and timbrels making noise,
The very directions echoing and re-echoing
With the sound! The valiant Karṇaṉ ever brave
And never retreating, the hero crowned as king
(Of Aṅka country), was welcomed and cheered
As the champion of the kings of the Kuru-clan,
By drummers and pipers and horn-blowers
While the royal army cheered and cheered!

1,2,3 : Types of percussion instruments.

4,5,6,7,8,9 : Kinds of drums and musical instruments.

(படைகள் சூழ்ந்துவருதல்)

அங்கர்கோன் தேர்க்கொடிகள் ஆகாசம் முட்டிவர
சிங்கார விலாடர் தெலுங்கர்படை [1]சூழ்ந்துவர 240
முன்னேறி வெட்டுமந்த மூர்க்கர்படை [2]தான்சூழ 241
அரசர் அணிநடக்க அறப்புரவி தானடக்க
முரசர் படைநடக்க மூவேந்தர் தான்நடக்க
அரசுமக்கள் ராசாக்கள் ஆன படைநடக்க 242
ஆனைத் திரள்நடக்க அரசர்படை [3]சூழ்ந்துவர
சேனைத் திரள்நடக்க செங்கதிரோன் போய்மறைய 243
குதிரைத் தளங்கள் கோடேறி முன்னடக்க 244

முடிபெருந்த அங்கர்கோன் முன்னேறிப் பறந்துவர
இடியிடித்தாற் போலே [4]யேழுகடல் போலேபரந்து 245

வந்தபடையைப் [5]பார்த்து வானவர்கள் தான்பயந்து
இந்திரலோகம் புகுந்து யெல்லோருந் தானொளிக்க 246

யெங்கெங்கும் தான்பரந்து [6]யெழுகடல்போ லேசூழ்ந்து
அங்கர்கோன் தன்படைகள் அமர்க்களத்தை முட்டியதே 247

240. இலாடர் - இலாட தேசத்தவர்.242. புரவி - குதிரை. 243 திரள் - கூட்டம் 244 கோடு - குன்று, மேடு. 246. வானவர் - தேவர். ஒளிக்க - ஒளிந்துகொள்ள

சு.சொல் : 1. சூள்ந்து வர. 2. தான்சூள 3. சூள்ந்து வர 4. யேளுகடல் 5. பாத்து 6 யெளுகடல்

(paṭaikaḷ cūḷntu varutal)

aṅkarkōṉ tērkkoṭikaḷ ākācam muṭṭivara
ciṅkāra vilāṭar teluṅkarpaṭai cūḻntuvara

muṉṉēri veṭṭumanta mūrkkarpaṭai tāṉcūḻa

aracar aṇinaṭakka arappuravi tāṉaṭakka
muracar paṭainaṭakka mōvēntar tāṉnaṭakka

aracumakkaḷ rācākkaḷ āṉa paṭainaṭakka
āṉait tiraḷnaṭakka aracarpaṭai cūḻntuvara

ceṉait tiraḷnaṭakka ceṅkatirōṉ pōymaṟaiya
kutirait talaṅkaḷ kōṭeṟi muṉṉaṭakka

muṭiperutta aṅkarkōṉ muṉṉēṟip paṟantuvara
iṭiyiṭttāṟ pōlē yēḻukaṭal pōlēparantu

vantapaṭaiyaip pārttu vāṉavarkaḷ tāṉpayantu
intiralōkam pukuntu yellōrun tāṉoḷikka

yeṅkeṅkum tāṉparantu yeḻukaṭalpō lēcūḻntu
aṅkarkōṉ taṉpaṭaikaḷ amarkkaḷattai muṭṭiyatē

The regiments accompanying Karṇaṉ

The Aṅka king's chariot flags touched the skies;
In the army were men from Ilāṭa land,

Troops from Telugu country, ferocious fighters
Who changed and hacked at the enemy-warriors;
Petty kings strode with their troops
And war-horses cavorted as they went;
Regiments of drummers followed behind;
The three kings of the south came with their men.
Troops made up exclusively of royal personages
And rulers came next; brigades of elephants followed.
As the army composed of men high and low
Kings, captains, commanders and footmen came on,
The ruddy sun was hid by the storm of dust
That arose in the sky; cavalry regiments
Climbed up the hills as they went forward.
Thus when the mighty force of Karṇaṉ
Advanced in serried formation, vast as the seven seas
And roaring thunderously, the supernals in heaven
Grew alarmed and hid themselves in Indralokam;
The oceanic army of Karṇaṉ, king of the Aṅkas.
At last reached Kurukṣētra battlefield.

(கண்ணன் அருச்சுனனிடம் கூறுதல்)

[1]மன்ன னருச்சுனர்க்கு மாயவனங் கேதுரைப்பான்
[2]நன்னெறிசேர் கர்ணன் நடந்துவந்தான் கண்டாயே 248

புற்றரவங் கொண்டு புறப்பட்டான் கர்ணனுந்தான்
நற்றமிழ்சேர் கர்ணனுந்தான் நாகபா [3]சம்தொடுப்பான் 249

[4]கொற்றவனே உன்னையது [5]கொன்றொழியப் போகாது
[6]மைதரித்த கய்யானே வாள்விசையா இப்போது 250

பொய்த்தலையைக் கட்டி புரமெரித்த அம்பெடுத்து
மெய்த்தலையைத் [7]தானொளித்து [8]மேவியிரு மென்றுரைத்தான் 251

மற்பயிலும் சீர்துளசி மாலையணி மாயவனார்
சொற்படியே போர்விசையன் தோன்றிநிற்க வேணுமென்று 252

249. புற்றரவம் - புற்றிலுள்ள பாம்பு - நாகாஸ்திரம். 250. கொற்றவன் -அரசன் 251. பொய்த்த - பொய்யான. புரமெரித்த அம்பு - முப்புரம் எரித்த சிவன் அளித்த அம்பு. (மெய்யான தலையை ஒளித்துப் பொய்யாய்த் தலைப்பாகை வைத்துத்தலையைக் கொஞ்சம் மேலே இருப்பதுபோல் காட்டச் சொன்னான்).

சு. சொல் :. 1 மண்ண 2. நண்ணெறி 3. சரம்ந்தொடுப்பான். 4. கொத்தவனே 5 கொண்டொளிய6 மையிதரித்த 7 தான்னொளிந்து 8 மேவியிறு.

(Kaṇṇan̲ Aruccun̲an̲iṭam kūr̲utal)

maṇṇa n̲aruccun̲arukku māyavan̲aṅ kēturaippān̲
nan̲n̲er̲icēr karṇan̲ naṭantuvantān̲ kaṇṭāyē

pur̲r̲aravaṅ kaṇṭu pur̲appaṭṭān̲ karṇan̲untān̲
nar̲r̲amil̲cēr karṇan̲untān̲ nākapā camtoṭuppān̲

kor̲r̲avan̲ē un̲n̲aiyatu kon̲r̲oḷiyap pōkātu
maitaritta kayyān̲ē vāḷvicaiyā ippōtu

poyttalaiyaik kaṭṭi purameritta ampeṭuttu
meyttalaiyait tānoḷittu mēviyiru men̲r̲uraittān̲

mar̲payilum cīrtuḷaci mālaiyaṇi māyavan̲ār
cor̲paṭiyē pōrvicaiyan̲ tōn̲r̲inir̲ka vēṇumen̲r̲u

Krisṇan̲ speaking to Aruccun̲an̲

To Prince Aruccun̲a, Krisṇan̲ spoke thus;
'You see there, righteous Karṇan̲ coming up towards us!
He has armed himself with the serpent-dart
Which, for sure, he will shoot at you.
O Prince! it will not return without taking your life.
Lord armed with the sword in your hand!
I tell you now. Put on a turban tall
Hiding your real head!
Take up your bow and arrow deadly as the dart
That burnt the three cities!'
And war-like Vicayan̲ stood as advised by Lord Krisṇan̲
Adorned with chaplets of sacred-basil.

(கண்ணன் தேரை அழகுசெய்தல்)

அப்போது மாயன் அருச்சுனருக்குத் தேரூர
செப்பரிய தேர்தனக்குச் சிறக்கப் பரிபூட்டி 253

வர்ணக் கயிறுகட்டி வடம்பூட்டி மாயோனும்
[1]மன்னர் [2]மனம்நடுங்க மலைபோலே தேருதனை
[3]பொன்னின் கொடிகட்டி பேர்த அலங்கரித்து 254

[4]துன்றுபுகழ் மாயவனார் [5]தோற்றமுள்ள தேர்தனிலே
வென்றி யரசர் கருவறுத்து வென்றதுவும் 255

முக்கோடி தானவரை முட்டியே கொன்றதுவும்
மைக்கொட்டுங் [6]காண்டா வனத்தை யெரித்ததுவும்
பொற்கொடியா ளல்லியரைப் [7]பொருந்திமணம் செயித்ததுவும் 256

மைய்யாருங் கண்டர் மகாதேவரை நோக்கி
மெய்ப்பாய் தவம்முடித்து வேண்டும்வரம் [8]பெற்றதுவும் 257

சீர்பாஞ் சாலராசன் செயமகள் [9]தனக்காய்
கார்முகத்தைத் தானெடுத்து கலியை யொடித்ததுவும் 258

நல்லதொரு நாகராசன் நங்கைமணம் [10]செய்ததுவும்
[11]சொல்லரிய பார்த்தன் [12]தொலையாப் பெரும்புகழை 259

யெல்லா [13]மெழுதி இயல்சேர் படந்தனிலே 260

பாரப் பெருங்கீர்த்தி வேண்டியதெல் [14]லாமெழுதி
சேர [15]எழுதிச் சிறந்த கொடிக்கணிந்து
சூரக் கொடியெல்லாந் துலங்கவே தானணிந்து 261

மாயவனார் தேரை வகையா யலங்கரித்து
பாயுந் திசைதோறும் பறக்கும் [16]பரிசேர்த்து 262

அங்கர்கோன் தேருக்கு அஞ்சுரெட்டி யாய்ச்சமைத்து
துங்கமுள்ள மாயவனார் [17]தோற்றமுடன் நிற்கலுற்றார் 263

254. பரி - குதிரை. வடம் - கயிறு. 255. துன்று - நெருங்கிய - மிகுந்த. வென்றி - வெற்றி. 256 தானவர் - அசுரர். 258. பாஞ்சாலராசன் - பாஞ்சால தேசத்தரசன் துருபதன். திரௌபதியின் தகப்பன். செயமகள் - வெற்றி பொருந்திய மகள். பாஞ்சாலி, திரௌபதி. கார்முகம் - வில். கலி - மீன் இலக்கு. 259. நாகராசன் நங்கை - நாகலோகத்துப் பெண் உலூபி. கௌரவியன் என்னும் நாகராசனின் மகள். அரவானின் தாய்.263. அஞ்சுரெட்டி - 10மடங்கு. துங்கம் - மேன்மை

சு. சொல் : 1. மண்ணர் 2. மணம் 3 பொண்ணின் 4. தின்றுபுகள் 5. தோத்தமுள்ள 6. காண்டாவணத்தை 7. பொரிந்தி 8. பெத்ததுவும் 9 தணக்காய் 10. செயிததுவும் 11. சொல்லரிய பாத்தன் 12. துலையாப் பெருபுகளை 13. எளுதி 14. வாமெளுதி 15. எளுதி 16. பறி சேத்து. 17 தோத்தமுடன் நிக்கலுத்தார்

(Kaṇṇaṉ tērai aḻakuceytal)

appōtu māyaṉ aruccuṉarukkut tēṟūra
cepperiya tērtaṉakkuc ciṟakkap paripūṭṭi

varṇak kayiṟukaṭṭi vaṭampūṭṭi māyōṉum
maṉṉar maṉamnatuṅka malaipōlē tērutaṉai
poṉṉiṉ koṭikaṭṭi pōta alaṅkarittu

tuṉṟupukaḷ māyavaṉār tōṟṟamuḷḷa tērtaṉilē
veṉṟi yaracar karuvaṟuttu veṉṟatuvum

mukkōṭi tāṉavarai muṭṭiyē koṉṟatuvum
maikkoṭṭuṅ kāṇṭā vaṉattai yerittatuvum

poṟkoṭiyā ḷalliyaraip poruntimaṇam ceyittatuvum
maiyyāruṅ kaṇṭar makātēvarai nōkki

meyppāy tavammuṭittu vēṇṭumvaram peṟṟatuvum
cīrpāñ cālarācan ceyamakaḷ taṉakkāy

kārmukattait tāṉeṭuttu kaliyai yuṭittatuvum
nallatoru nākarācaṉ naṅkaimaṇam seytatuvum

collariya pārttaṉ tōlaiyāp perumpukaḻai
yellā meḻuti iyalcēr paṭantaṉilē

pārāp peruṅkīrtti vēṇṭiyatella meḻuti
cēra eḻutic ciṟanta koṭikkaṇintu
cūrak koṭiyellān tulaṅkavē tāṉaṇintu

māyavaṉār tērai vakaiyā yalaṅkarittu
pāyun ticaitōṟum paṟakkum paricērttu

aṅkarkōṉ tērukku añcureṭṭi yāyccamaittu
tuṅkamuḷḷa māyavaṉār toṟṟamuṭaṉ niṟkaluṟṟār

Krisnan decorating the chariot

And then the wily Krisnan harnessed fine steeds
To the chariot of Aruccunan with colourful ropes and reins;
Krisnan decorated the hill-like car,
Making enemy-kings tremble;
Flags of golden sheen fluttered atop the huge car;
Krisnan of exceeding fame tied badges of honour,
Round the fine-looking chariot on which were painted
Life-like scenes of Aruccunan's exploits;
Such as his conquest of other kings
Wiping them root and branch!
His slaying of three crores of *Tānavas* in battle!
His torrching of the dark *Kāntava* forest[1]
His wooing and wedding of Princess Alli[2]
Lovely as a golden lianda! His performing penance
Praying to the God Mahātēvar, the blue-throated one,
And his acquiring the dreaded *Pācupata*[3] dart;
His lifting of the great bow and shooting down
The fish-target and winning Pāñcāli, Turupata's daughter;
His marrying Ulūpi[4] daughter of the serpent-king.
These and other famous deeds of Prince Pārttan,
Drawn on the flags, revealing his great reputation,
Were depicted all over the chariot. Thus Krisnan variously
Decorated the chariot tall,
Harnessing to it,leaping horses
Ten times lovelier than the chariot of the Anka king!
And the noble Krisnan stood beside it,
Ready to drive the well-appointed car.

1. Aruccunan burnt the Kāntava forest. The young one of the serpent which escaped the fire was brought up by Karnan,later to be used as the invincible Nākāstra or serpent-dart against Aruccunan.

2. Alli and Ulūpi were Princesses whom Aruccunan won as wives in his wanderings during his

self-inflicted exile for a year.

3. An invincible weapon given as boon by Civaṉ to Aruccuṉaṉ when he wrestled with him mistaking him to be a hunter.

(அருச்சுனன் ஆபரணம் அணிதல்)

அப்போ விசையன் [1]அழகான ஆபரணம்
சீனிச் சறப்பளியும் சிங்கார முத்துவடம் 264

தங்கக் கடையமுடன் தாயத்து வீரதண்டை
[2]வெண்கைச் சரமும் மிகுந்தமுத்து மாலையுடன் 265

ஆரம் பதக்கம் அரைஞாணும் சங்கிலியும்
வார வளையும் மிகவிருதும் தானணிந்து 266

வெண்டரள மாலை மிகுத்த திருமாலை
ஆபரண மெல்லாம் அணிந்ததற்பின் போர்விசையன் 267

264. சறப்பளி - பொன்னாலான கழுத்தணி வகை. முத்துவடம் - முத்துமாலை. 265. கடையம் - கடயம் - கையணி. தண்டை - காலணி. சரம் - மாலை. ஆரம் - மாலை. 267. வெண்டரளமாலை - வெண்மை + தரளம் + மாலை. வெண்முத்துமாலை. விசையன் - அருச்சுனன்.

சு.சொல் : 1. அளகான 2. வெண்கை

(Arccuṉaṉ āparaṇam aṇital)

appō vicaiyaṉ aḻakāṉa āparaṇam
cīṉic caṟappaḷiyum ciṅkāra muttuvaṭam

taṅkak kaṭaiyamuṭaṉ tāyattu vēratanṭai
veṇkaic caramum mukuntamuttu mālaiyuṭaṉ

āram patakkam araiñāṇm caṅkiliyum
vāra vaḷaiyum mikavirutum tāṉaṇintu

veṇṭaraḷa mālai mikutta tirumālai
āparaṇamellām aṇintataṟpiṉ pōrvicaiyaṉ

Aruccuṉaṉ Wearing Ornaments

And then vicayaṉ adorned himself with lovely jewels
golden collars, carcanets of pearll,
Bracelets of gold: amuet for protection;

Ankle-rings, chaplets white, pearl-collars, chokers;
A golden chain went round the waist;
Wrist-bands of gold; white pearl necklaces
And bedecked with all these ornaments
War-like Vicayaṉ made ready for battle.

(போருக்குப் புறப்படுதல்)

சேமத் [1]தேரேறிச் [2]செங்கதிரோன் [3]வந்தாற்போல்
நாமத் தேரேறி நடக்கவென்று போர்விசையன் 268
தானம் புயத்தான் தன்சேனை [4]தான்சூழ 269
வெள்ளமென வேநடந்து விசையன் பெருஞ்சேனை
[5]தெள்ளுதமிழ் [6]மன்னன் முன்னேசென்று முட்டியதாம் 270

268. சேம - நல்ல. நாமம் - அச்சம் தரும். 269. புயத்தான் - தோள்களையுடையவன். 270. தமிழ்மன்னன் - கர்ணன்.

சு.சொல் : 1. தேர்ரேறி 2. செண்க்கதிரோன் 3. வந்தால்ப்போல் 4. தான்சூள 5. தெள்ளுதமிள் 6. மண்ணன்

(pōrukkup puṟappaṭutal)

cēmat tēṟēṟic ceṅkatirōṉ vantāṟpōl
nāmat tēṟēṟi naṭakkaveṉṟu pōrvicaiyaṉ
tāṉam puyattāṉ taṉcēṉai tāṉcūḻa
veḷḷameṉa venaṭantu vicaiyaṉ peruñceṉai
teḷḷutamiḻ maṉṉaṉ muṉṉē ceṉṟu muṭṭiyatām

Marching towards the battlefield

Mounted on a goodly chariot fearful to the foes
Even like the red-rayed sun, surrounded by his armies.
Aruccuṉaṉ of lovely arms proceeded with his army
Vast as the flooding sea to meet
The army of Karṇaṉ coming against it.

(கர்ணன் படையும் அருச்சுனன் படையும் சந்தித்தல்)

அங்கர்கோன் தன்படையும் அருச்சுனனார் தன்படையும்
வங்கக் [1]கடலேழும் வந்து [2]படர்ந்தாற்போல் 271

சந்து [3]பயில்மன்னர் தானெருங்கித் தாரணியில்
அந்திரத்தில் [4]தூளெழும்ப ஆதித்தன் போய்மறைய 272

272. சந்து -போர். தாரணி - பூமி. அந்திரம் - ஆகாயம்.

சு. சொல் :- 1 கடலேளும் 2. படர்ந்தால்ப்போல் 3. பயில்மண்ணர் 4. தூள்ளெளும்ப

(Karnan pataiyum Aruccunan pataiyum cantittal)

aṅkarkōṉ taṉpaṭaiyum arccuṉaṉār taṉpaṭaiyum
vaṅkak kaṭaleḷum vantu paṭarntāṟpōl

cantu payilmaṉṉar tāṉeruṅkit tāraṇiyil
antirattil tūḷeḻumpa ātittaṉ pōymaṟaiya

The two armies meeting

The army of Aruccuṉaṉ and the king of the Aṅkas
Spreading like the seven bright seas met in the field
Led by the opposing kings: while on earth
The dust rose upto the sky and hid the very sun.

(தேவர் முனிவர் கூற்று)

உம்பர் தவத்தோர் உயர்முனிவோ ரென்சொல்வார்
நம்பர் பதமறவா நல்விசையன் தன்படையும் 273

கொண்டல் [1]பொழிகரத்தான் அங்கர்கோன் தன்படையும்
[2]அண்டிப் பொருகிறதால் [3]அழிந்திடுவிண் ணோர்பதியும் 274

கர்ணனிவ னென்பாரும் [4]காசிப னென்பாரும்
இன்னம் இவரை யெவரெவ ரென்றறியோம் 275

ஒருவருக் கொருவர் உவமைசொல்லப் போகாது
இருவர் முகமும் [5]இயலழகும் ஒன்றாகும் 276

[6]வன்மமுள்ள பாவி வணங்கா முடிவேந்தன்
[7]தன்மரைக் கூட்டிமுன்போல் தாரணியை ஆளாமல் 277

[8]அழகான மன்னவரும் அமச்சர்படை யுள்ளவரும்
வளமாக வைத்து மண்ணுலகை யாளாமல் 278

[9]வர்ணப் புரவிகளும் வாகான மன்னவனும்
[10]கர்ணன் அருச்சுனனும் கணைதொடுக்க வேமடிவார் 279
என்றுசொல்லித் தேவர்களும் ஏங்கியே [11]பார்த்திருந்தார் 280

273. உம்பர் - தேவர். நம்பர் - இறைவன்; நாராயணன்.4. கொண்டல் - மேகம். அண்டி - நெருங்கி விண்ணோர்பதி - தேவருலகம். 275. காசிபன் - அரசன். 278. அமச்சர் - அமைச்சர். 279. வர்ணம் - அழகு.

சு.சொல் : 1. பொளிகரத்தான் 2. அண்றி 3. அளிந்திடுவிண் 4. காஷ்ப 5. இயலளகும். 6. வண்ம 7. தண்மரை 8. அளகான 9. வறணப்புறவி 10. கறணண் 11. பாத்திருந்தார்.

(Tēvar Muṉivar kūṟṟu)

umpar tavattōr uyarmuṉivō reṉcolvār
nampar patamaṟavā nalvicaiyaṉ taṉpaṭaiyum

koṇṭal poḻikarattāṉ aṅkarkōṉ taṅpaṭaiyum
aṇṭip porukiṟatāl aḻintiṭuviṉ nōrpatiyum

karṇaṉiva neṉpārum kācipa ṉeṉpārum
iṉṉam ivarai yevareva reṉṟaṟiyōm

oruvaruk koruvar uvamaicollap pōkātu
iruvar mukamum iyalaḻakum oṉṟākum

vaṉmamuḷḷa pāvi vaṇaṅkā muṭivēntaṉ
taṉmaraik kūṭṭimuṉpōl tāraṇiyai āḷāmal

aḷakāṉa maṉṉavarum amaccarpaṭai yuḷḷavarum
vaḷamāka vaittu maṇṇulakai yāḷāmal

varṇap puravikaḷum vākāṉa maṉṉavaṉum
karṇaṉ aruccuṉaṉum kaṇaitoṭukka vēmaṭivār
eṉṟucollit tēvarkaḷum ēṅkiyē pārttiruntār

The remarks of the celestials and sages

The gods above and the noble sages
Spoke thus in wonderment and awe;
'The army of Vicayaṉ (never forgetful of Nārāyaṇaṉ's feet)
And the army of the Aṅka king with hands bounteous
Even like the rain-cloud, are closing now!
The city of the celestials is sure to be destroyed;
As these two fight on earth, 'Some call out 'Karṇa, Karṇa.'
Some others call out 'Aruccuṉa, Aruccuṉa'.

'Still we do not know who is who!
Each is beyond compare;
Oh, how beautiful is the grace shining from their faces!
Equally beautiful they are!
Oh, this sinner Turiyōtaṉaṉ never bowing to any,
Full of inveterate hatred,
Instead of gathering his brothers together
And ruling the earth as before
With handsome kings, ministers and commanders,
Instead of ruling in happy prosperity over Bharat,
Has made Karṇaṉ and Aruccuṉaṉ shoot their arrows at each other
Killing beautiful horses and kings and rulers.'
Thus the celestials sadly looked on at the impending holocaust.

(விசையன் தேரேறுதல்)

[1]கற்றவர்க ளெனவிசையன் கர்ணனுடன் போர்பொரவே
[2]உற்றபுகழ் வாள்விசையன் உருவ சுருபமானான் 281

வானவர்கோ [3]னன்று மகிழ்ந்து[4]மைந்த னைப்பார்த்து
தேன்மருவுந் தார்விசையன் தெய்வவடி வென்றுசொல்லி 282

தன்மர் பரிநகுலர் [5]தமிழ்வீமன் சகாதேவன்
வர்ண விசையன் கண்டு மனம்[6]மகிழ்ந்து 283

கோலம் பலகொண்ட [7]கொற்றவர்க ளெனவிசையன்
மாலவனே தஞ்சமென்று வாள்விசையன் தன்மனதில் 284

ஈசுபரனார் தான்நினைந்து ஏத்திப் பலகாலம் 285

காருலவும் பூமியிலே கதிரோ [8]னுதித்தாற்போல்
யேறினான் தேரில் இயல்பான போர்விசையன்
வேறில்லா மாயோன் விதமாகத் தேரூர்ந்தான் 286

282. வானவர்கோன் - இந்திரன். 284. கொற்றவர் - அரசர். தஞ்சம் - அடைக்கலம். 286. கார் - மேகம்.

சு.சொல் : 1. கத்தவர்க 2. உத்தபுகள் 3. ணன்று மகிள்ந்து 4. மைய்ந்தனைப்பாத்து 5. தமிள் 6. மகிள்ந்து 7. கொத்தவர்க 8. ஞுதித்தாப்போல்

(Vicaiyan tērērutal)

karravarka ḷenavicaiyan karṇanuṭan pōrporavē
urrapukaḷ vāḷvicaiyan uruva curupa mānān

vānavarkō nanru nakiḻntumainta naippārttu
tēnmaruvun tārvicaiyan teyvavaṭi venrucolli

tanmar parinakular tamiḻvīman cakātēvan
varṇa vicaiyan kaṇṭu manam makiḻntu

kōlam palakoṇṭa korravarrka ḷenavicaiyan
mālavanē tañcamenru vāḷvicaiyan tanmanatil

īcuparañer tānninaintu ēttip palakālam
kārulavum pūmiyilē katirō nutittārpōl

yērinān tēril iyalpāna pōrvicaiyan
vērilla māyōn vitamākat tērūrntān

Vicayan mounting his chariot

As learned Vicayan with his famous sword, prepared
To fight with Karṇan, the king of the celestials, Intiran,
Grew glad of heart looking on his son,
Vicayan, of divine beauty adorned with wreaths
Of honeyed flowers, who stood in the field with his brothers,
Taruman, Nakulan, Vīman and Cakātēvan,
Meditating in his mind on Lord Tirumāl and Īsvaran:
Like the sun rising in the east shining through dark clouds
War-like Vicayan mounted his chariot,
Radiant as the brilliant sun himself:
And the changeless Lord Krisṇan deftly drove the car!

(படை நடத்தல்)

கயிலைமலை [1]நகர்ந்து காசினியில் [2]வந்தாற்போல்
பயிலுந் [3]தமிழ்பரவும் [4]பாத்தன்தே ரோடியதாம் 287

சதிர மதவானை தாண்டு பரிநடக்க
[5]மதுரா புரிவாழும் மகாவீரர் [6]லட்சமன்னர் 288

ஆறா யிரபேர் அடலரசர் தானடக்க
பேரான பாஞ்சால ராசன் படைநடக்க 289

மேவலர்க ளென்னும் விலாடன் படைநடக்க
பூமி நெளிக்கப் [7]புரந்தரனும் தானடக்க 290

வானத்து மீனெனவே மகாவீரர் தானடக்க
அப்போது [8]வானவர்கள் [9]அவர்களைப்பார்த் தென்சொல்லுவார் 291

288. அடல் - வலிமை. 290. விலாடன் - இலாட தேசத்தரசன். நெளிக்க - வளைய. அதிர

சு.சொல் : 1. நகண்டு 2. வந்தால்ப்போல் 3. தமிள்பறவும் 4. பாத்தன் 5. மதுறாபுரி வாளும் 6. லாக்ஷ 7. புரந்தரனும்ந் 8. வாணவர்கள் 9.அவர்களைப்பாத்

(paṭai naṭattal)

kayilaimalai nakarntu kāciṉiyil vantārpōl
payilun tamiḻ paravum pārttaṉtē rōṭiyatām

catira matavāṉai tāṇṭu pari naṭakka
maturā purivāḻum makāvīrar laṭcamaṉṉar

ārā yiraper aṭalaracar tāṉaṭakka
pērāṉa pañcāla rācaṉ paṭainaṭakka

mēvalarka ḷeṉṉum vilaṭaṉ paṭainaṭakka
pūmi neḷikkap purantaraṉum tāṉaṭakka

vāṉattu mīṉeṉavē makāvīrer tāṉaṭakka
appōtu vāṉavarkaḷ avarkaḷaippārt teṉcolluvār

The army on the march

Even as Mount Kayilai moving on the earth
The chariot of Pārttaṉ ran across the field.
Ichorous elephants and leaping horses, one lakh;
Brave warriors of Vaṭa Maturai and kings six thousand;
The king of Pañcālam of great reputation with his army;
The army of the king of Ilāṭa country
And other kings, protectors of the earth, all marched
Innumerable as the stars in the sky,
While the earth writhed under the burden!

(வானவர் கூற்று)

நீணிலமேல் பாவி நினையாதெல் லாம்நினைந்து
வீணிலே மாள வினையை [1]வளர்த்தான்காண் 292

தன்னைப்போல் இப்புவியில் [2]தாரணியை ஆளாமல்
முன்னை வினைவந்து [3]முடிந்ததே மன்னவர்க்கு 293

என்றுசொல்லித் தேவரெல்லாம் இதமாகப் [4]பார்த்திருந்தார்
நின்றுபடை [5]பார்த்தவர்கள் நேசமுட னிருந்தார்கள்
சென்றுதான் [6]பார்த்தன்தேர் [7]நட்சத்திரத்தை முட்டியதாம் 294

292. நீணிலம் - நீள் + நிலம் - பூமி. 294. நேசம்-அன்பு.

சு.சொல் : 1. வளத்தான்ங் காண் 2. தாரணியெ 3. முடிந்துதே 4. பாத்திருந்தார் 5. பாத்தவர்கள் 6. பாத்தன் 7. நட்செத்திரத்தை

vāṉavar kūṟṟu

nīṇilamēl pāvi niṉaiyātel lāmniṉaintu
vīṇilē māḷa viṉaiyai vaḷarttāṉkāṇ

taṉṉaippōl ippuviyil tāraṇiyai āḷamal
muṉṉai viṉaivantu muṭintatē maṉṉavarkku

eṉṟucollit tēvarellām itamākap pārttiruntār
niṉṟupaṭai parttavarkaḷ nēcamuṭa ṉiruntārkaḷ
ceṉṟutāṉ pārttaṉtēr natcattirattai muṭṭiyatām

The remarks of the celestials

At that time, the celestials spoke thus about them:
'Oh, on this wide earth the wicked sinner
Thinking of what should not be thought of,
Has multiplied evil, only to die in vain at the end!
Oh! pity it is, that the king instead of ruling the earth,
Has brought this evil upon himself'
Thus in wonder, the denizens of heaven looked upon
The scene down on earth. Their loving support
Was only for the righteous side of Pārttaṉ,
Whose chariot grazed the stars.

(கர்ணன் அர்ச்சுனனைக் காணலும் 'இவன் யார்'
எனச் சல்லியனைக் கேட்டலும்)

அப்போது கர்ணன் அருச்சுனனைத் [1]தான்பார்த்து
[2]வைப்பான சல்லியனே வாய்த்ததொரு வன்கண்மை 295
தென்னவனே நானொருசொல் சொல்லுகிறேன் கேளுமென்ன 296
பச்சைநெடு மாலோ பரமனோ ருத்திரனோ
நச்சரவில் பள்ளிகொள்ளும் [3]நாரா யணன்தானோ 297
ஆரென்று நன்றாய் அருள்செய்வாய் சல்லியனே

295. வைப்பான - பெருமை மிக்க.

சு. சொல் : *1 தான்ம்பாத்து 2. வயிப்பான. 3. நாறாயணன்ந்தானோ*

Karṇaṉ Arccuṉaṉaik kāṇalum ivaṉ yārēṉac Calliyaṉaik kēṭṭalum

appōtu karṇaṉ aruccuṉaṉait tāṉpārttu
vaippāṉa calliyaṉē vāyttatoru vaṉkaṇmai
teṉṉavaṉe nāṉorucol collukiṟēṉ kēḷumeṉṉa
paccaineṭu nālō paramaṉō ruttiraṉō
naccaravil paḷḷikoḷḷum nārāyaṇaṉtāṉō
āreṉṟu naṉṟāy aruḷceyvāy calliyaṉē

Karṇaṉ beholding Aruccuṉaṉ and enquiring about him

And then Karṇaṉ seeing Aruccuṉaṉ in his chariot
Said; 'Noble Calliyaṉ! mighty lord of the south!
I have something to ask of you.
Is he the green-hued Lord Tirumāl?
Is he Paramēsvaraṉ or Uruttiraṉ
Is he Nārāyaṇaṉ in conscious slumber upon his serpent-bed?
Please tell me, Lord Calliyaṉ, who this may be?'

(சல்லியன் 'இவன் அருச்சுனன்' எனல்)

சல்லியன்தா னப்போது [1]தனஞ்செயன்கா ணென்றுரைத்தான் 298
[2]வல்லவன்காண் தேவர்களை [3]வானேற [4]விட்டவன்காண்

சொல்லரிய தருமருக்கும் [5]உனக்குந்துணை யானவன்காண் 299

யென்றுசொன்னான் வார்த்தை [6]இவன்செவியில் [7]தான்கேட்டு
நின்று மயங்கி நிலைகுலைந்து [8]பேச்சழிந்து
கன்றி முகம்வாடி கர்ணனுமங் கேதுரைப்பான் 300

298 தனஞ்செயன் - அருச்சுனன்.

சு.சொல் : 1 தனஞ்செயன்ங்காண் 2. வல்லவண்ங்காண் 3. வாறே 4. விட்டவண்ங்காண் 5. உணக்குந்துணை யாணவன்ங்காண் 6. இவன்ஞ்செவியில்த் 7. தான்ங்கேட்டு 8. பேச்சளிந்து

Calliyan̲ īvan̲ aruccun̲an̲ ēn̲al

calliantā n̲appōtu tan̲añceyan̲kā ṇen̲ruraittān̲
vallavan̲kāṇ tēvarkaḷai vān̲era viṭṭavan̲kāṇ
collariya tarumarukkum un̲akkuntun̲ai yān̲avan̲kāṇ
yen̲ru con̲n̲ān̲ vārttai ivan̲ceviyil tān̲kēṭṭu
nin̲ru mayaṅki nilaikulaintu pēccaḻintu
kan̲ri mukamvāṭi karṇanumaṅ kēturaippān̲

Calliyan̲ identifying Aruccun̲an̲ to Karṇan̲

Calliyan̲ replied, 'This is Tan̲añcayan̲!
Behold the mighty One who enabled the Devas to go back to heaven!
He is the companion and help to noble Taruman̲!
He will be a true companion and help to you also.'
When as these words fell into his ears
Karṇan̲ grew pale of face and wan;
He became speechless and dizzy;
And all upset, Karṇan̲ spoke thus:

('தம்பியர் மேல் எப்படி போர் தொடுப்பேன்' என கர்ணன் ஏங்குதல்)

[1]வாழை கமுகு [2]வான்கரும்பு [3]தேன்சொரிய
ஆளுங் குருநாட்டை ஆள [4]அறியாமல் 301
ஆத்தோடே வந்தேன் அருவினையி னாலேதான் 302

[5]மன்னர்க்கு [6]மன்னன் வணங்கா முடிவேந்தன்
[7]என்னை [8]வளர்த்தவர்க்கா யென்னோ [9]டுடன்பிறந்த 303

தம்பியர்மேல் [10]நானுஞ் சரந்தொடுக்க மாட்டேனே
பார்க்குமோ தம்பியரே பச்சைமால் போலிருந்து 304

ஆற்றுகிலேன் தம்பியரே ஆயரே போர்விசையா
வந்து [11]விடுவேன்நான் வாரமாய் [12]வந்தனன்பார் 305

அன்று வருவேன் அரசே இருமனதாய்
மன்றில் நடமாடும் மகாதேவர்க் [13]கேற்காது

என்று பயந்தே னியல்விசையா யென்றுரைத்தார் 306

சங்கையுள்ள [14]பார்த்தன் தனித்துமத னாகநின்றான்
பொன்னின் முடியழகும் பொருந்துஞ் சிகையழகும் 307

[15]செங்கையில் சிலையழகும் [16]சிறந்ததொரு மார்பழகும்
திங்கள் [17]முகத்தழகும் [18]சிறந்ததொரு [19]மார்பழகும் 308

திங்கள் [20]இளம்பிறைபோல் தேரில் [21]சிலையழகும்
யென்னுடைய தம்பி இயல்விசையன் [22]தன்னழகும் 309

பொன்னுலகின் தேவர் புதுமையாய்ப் [23]பார்த்திருக்க
கண்டிருந்து நானும் கணைதொடுப்ப தெப்படியோ 310

குன்றி உடல்மெலிந்து கொவ்வை[24]யிதழ் வாடிவிட்டேன்
யென்று விடையேறும் யீசுபரனே தஞ்சமென்று 311

மாயனா ரருகில்நிற்கும் மன்னனய்வ ரெல்லோரும்
தன்மர் நகுலன் சகாதேவன் போர்வீமன் 312

கண்டாலும் [25]முன்னழகைக் [26]கண்டமனந் தேறாரே
மாண்டா ரெலும்பணியும் மகாதேவ [27]ரென்றுசொல்லி 313

யென்று [28]மொழியுரைத்து யேங்கிநின்றா னங்கர்கோன்
கன்றி [29]முகம்வாடிக் கலங்கிநின்றா னங்கர்கோன் 314

301. கமுகு - பாக்கு. குருநாடு - அஸ்தினாபுரம். 302. ஆத்தோடே - ஆற்றோடே என்பதன் பேச்சு வழக்கு. குந்தி திருமணமாகுமுன், துருவாச முனிவருக்குப் பணிவிடை செய்ய, அவர், தேவர்களை வேண்டிக் குழந்தை பெறும் மந்திரத்தைக் குந்திக்கு உபதேசித்தார் அதைச் சோதித்துப் பார்க்க விரும்பிய குந்தி கதிரவனை நினைத்து அம்மந்திரத்தை செபிக்கக் கர்ணன் பிறந்தான். உலகம் பழிக்குமென்றஞ்சிக் கர்ணனைப் பெட்டியில் வைத்து ஆற்றில்

விட்டாள். அதனால் ஆற்றோடே வந்தேன் என்கிறான் கர்ணன். 304. சரம் - அம்பு. 305. வாரம் - அன்பு, உரிமை. 307. சங்கை - மதிப்பு. சிகை - மயிர். 308. சிலை - வில். 309. திங்கள் - சந்திரன். 310. கணை - அம்பு. 311. தஞ்சம் - அடைக்கலம்.

சு. சொல் : 1. வாளை 2. வான்ங்கரும்பு 3. தேன்ஞ்சொரிய 4. அரியாமல் 5. மண்ணர்க்கு 6. மண்ணன் 7. யெண்ணை 8 வளத்தவர்க்காய் 9. டுடன்ம் பிரந்த 10. நாணுஞ் 11. விடுவேன்னான் 12. வந்தணண்பார். 13. ஏலாது 14. பாத்தன்15. செங்கையில்ச் 16, சிரந்தொரு 17. முகத்தளகும் 18. சிரந்தொரு 19. மார்பளகும் 20. இளம்பிரை 21. சிலையளகும் 22. தன்னளகும் 23 பாத்திருக்க 24. யிதன் 25. முன்னளகை 26. கண்டமணந் தேராரே 27. ரெண்டு சொல்லி 28. மொளியுரைத்து 29. முகவாடிக் கலங்கி நிண்டா. ளங்கற்க்கோன்

Tampiyar mēl eppaṭi pōrtoṭuppēṉ eṉak Karṇaṉ ēṅkutal

vāḻai kamuku vāṉkarumpu tēṉcotriya
āḷuṅ kurunāṭṭai āḷa aṟiyāmal
āttōṭē vantēṉ aruviṉaiyi ṉālētāṉ

maṉṉarkku maṉṉaṉ vaṇaṅkā muṭivēntaṉ
eṉṉai vaḷarttavarkā yaṉṉō ṭuṭaṉpiṟanta

tampiyarmēl nāṉuñ carantoṭukka māṭṭēṉē
pārkkumō tampiyarē paccaimāl pōliruntu

āṟṟukilēṉ tampiyarē āyarē pōrvicaiyā
vantu viṭuvēṉṉāṉ vāramāy vantaṉaṉpar

aṉṟu varuvēṉ aracē irumaṉatāy
maṉṟil naṭamāṭum makātēvark kēṟkātu
eṉṟu payantē niyalvicaiyā yeṉṟuraittār

caṅkaiyuḷḷa pārttaṉ taṉittumata ṉākaniṉṟāṉ
poṉṉiṉ muṭiyaḻakum poruntuñ cikaiyaḻakum

ceṅkaiyil cilaiyaḻakum ciṟantatoru mārpaḻakum
tiṅkaḷ mukattaḻakum ciṟantatoru mārpaḻakum

tinkaḻ iḷampiṟaipōl tēril cilaiyaḻakum
yeṉṉuṭaiya tampi iyalvicaiyaṉ taṉṉaḻakum

poṉṉulakiṉ tēvar putumaiyāyp pārttirukka
kaṇṭiruntu nāṉum kaṇaitoṭuppa teppaṭiyō

kuṉṟi uṭalmelintu kovvaiyitaḻ vāṭiviṭṭēṉ
yeṉṟu viṭaiyēṟum yēcuparaṉē tañcameṉṟu

māyanā rarukilniṟkum maṉṉaṉayva rellōrum
taṉmar nakulaṉ cakātēvaṉ pōrvīmaṉ

kaṇṭālu muṉṉaḻakaik kaṇṭamaṉan tēṟarē
māṇṭā relumpaṇiyum makātēva reṉṟucolli

yeṉṟu moḻiyuraittu yēṉkiniṉṟa ṉaṅkarkōṉ
kaṉṟi mukamvāṭik kalaṅkiniṉṟā ṉaṅkarkōṉ

Karṇaṉ despondent and worried as to how he could do battle against his own brothers

'Oh, it is fate that a child came floating in the river
Placed in a casket by a mother afraid of obloquy!
I was not given to reign over the *Kuru* empire
Rich with plantain, areca and sugarcane sweet.
Oh, how can I shoot my arrows
At my own blood brothers, for the sake of the king,
Unbowing Turiyōtaṉaṉ who brought me up?
Oh, my brothers are beautiful as green-hued Tirumāl!
Oh, I cannot bear this! War-like Vicayaṉ!
I shall come over to you in love.
I could have come, but I was in two minds
And Mahātēvar dancing in the arena
Will not approve! So I was afraid to do so.
Oh, see, noble Parttaṉ stands uniquely handsome
Like the god of love Maṉmataṉ!
Look how he stands, with his beautiful crown
His handsome locks of hair,
His fine bow in his ruddy hand!
His noble chest so beautiful, his face lovely as the moon;
His bow in the chariot, fine like the young crescent!
Oh, how can I, seeing such beauty
Enchanting even the gods, shoot my arrows against him?
Oh, I have become emaciated all on a sudden;
My ruddy lips have withered!

O, Iswara mounted on the bull! I seek refuge!
All the kings standing near Krişņaņ, Tāruman
Nakulaņ, Cakatēvaņ and war-like vīmaņ
When they see the beauty of their appearance
Will not be satisfied at one glance, so handsome they are!
O, Makātēva, adorned with the bones of the dead!'
Thus and thus lamented the king of the Aṅkas!
Pale-faced and agitated, stood the king of the Aṅkas!

(சல்லியன் கடிந்து கூறுதல்)

யென்று கர்ணனிப்படியே இரங்குவதைத் [1]தான்கேட்டு
நின்றுமெள்ளச் சல்லியனும் நீதிகெட யேதுரைப்பான் 315

ஈசத்த [2]கர்ணாநீ யிளந்தலையாய்ப் பேசாதே
நேசத்தா லுன்னை வளர்த்தான் நெடுங்காலம் 316

வார்த்தை [3]பிழையுடைய வணங்கா முடிவேந்தன்
உன்வார்த்தை கேட்டாலும் [4]உயிரிழந்து போவான்காண் 317

பின்னிரக்கம் [5]பார்த்து பிசத்துகிறா யிப்போது 318

போருக்கு நேராமல் போய்விடுவா யிப்போதே
சீருக்கு நேரே சிறந்த படைமுகத்தில் 319

தம்பி யென்றுசொல்லித் தவிக்கிறாய் பாசம்வைத்து 320

[6]கர்ணா [7]யெனக்குநீ கடும்புரவி தேரூர்ந்தால்
மன்னானான் பஞ்சவரை [8]வன்பூசல் செய்திடுவேன் 321

பூவாளி மாயவனும் போர்விசையன் வந்தாலும்
கூர்வாளி நான்தொடுத்து [9]கொன்று விடுவேனான் 322

மன்னவர்க்கும் மன்னன் வணங்கா முடிவேந்தன்
[10]கர்ணாநீ பஞ்சவரைக் களத்தில்வெல்வே னென்றுரைத்தாய் 323

வாய்மதங்கள் பேசிவந்தாய் [11]மன்னாநீ மெத்தமெத்த
[12]நீமயங்கி நின்றாயே [13]நீகேளாய் சொல்லுகிறேன் 324

மாயத்தால் கொன்றிடுவார் மாயவனும் பார்த்தனுமாய்
சூதாலே யிப்போது துரோணரையும் கொன்றார்கள் 325

மாயத்தி னாலே தேத்தரசைக் கொன்றார்கள்
காயத்தி னாலேதான் காங்கையரைக் கொன்றார்கள் 326

மாயத்தினா லுன்னை வதைத்திடுவார் தப்பாது.
ஆதித்தன் [14]மைந்தா [15]அருச்சுனன்கை வில்லாலே 327

பாவலர்கள் நூற்றுவர்கள் பதினெக் குரோணிபடையும்
தேவரெல்லாம் கொண்டாட [16]துரியோ தனன்படையும் 328

காவலரே கர்ணா கரிபரிக ளத்தனையும்
[17]ஏவல்செய்யும் வேந்தரையும் யானைபரி [18]தேர்களையும்
பாவலரே [19]பார்த்தன் பாசு பதத்தாலே 329

[20]கொன்றுவிட்டான் கண்டாயே [21]கொற்றவனே இப்போது
யென்றுசொல்லிச் சல்லியனும் யெல்லா முரைத்துநின்றான் 330

316. ஈசு - வலிமை (நெல்லை வட்டார வழக்கு). இளந்தலை - சிறுபிள்ளைத்தனம். 318. பிசத்துகிறாய் < பிதற்றுகிறாய் 321. புரவி - குதிரை.322. வாளி - அம்பு. 323 களம் - போர்க்களம் 326. காங்கையர் - பீஷ்மர். 327. ஆதித்தன் 329. கரி - யானை. பாசுபதம் - சிவனிடம் அர்ச்சுனன் பெற்ற அஸ்திரம். 330. கொற்றவனே - அரசனே.

சு. சொல் : 1. தாண்ங்கேட்டு 2 கற்ன்னாநீ 3. பிளை 4. உயிரிளந்து போவான்ங்காண். 5 பாத்து 6. கறணணா 7 யெணக்கு நீயி 8. வன்ம்பூசல் 9 கொண்டு 10. கறணா 11. மன்னாநீய் 12,13. நீய் 14. மையிந்தர் 15 அருச்சுனன்ங்கையி 16. திரியோதனன் 17. யேவல் 18. தேர்க்களையும் 19. பாத்தன் 20. கொண்டு 21 கொத்தவனே.

(Calliyaṉ kaṭintu kūṟutal)

yeṉṟu karṉaṇippaṭiyē iraṅkuvatait tāṉkēṭṭu
niṉṟumeḷḷac calliyaṉum nītikeṭa yēturaippāṉ

īcatta kaṟnanī iḷantalaiyāyp pēcātē
nēcattā luṉṉai vaḷarttāṉ neṭuṅkālam

vārttai piḻaiyuṭaiya vaṇaṅkā muṭivēntaṉ
uṉvārttai kēṭṭālum uyiriḻantu pōvāṉkāṇ

piṉṉirakkam pārttu picattukiṟā yippōtu

pōrukku nērāmal pōyviṭuvā yippōtē
cīrukku nērē ciṟanta paṭaimukattil

tampi yeṉṟucollit tavikkiṟāy pācamvaittu

karṇa yeṉakkunī kaṭumpuravi tērūrntāl
maṉṉāṉāṉ pañcavarai vaṉpūcal ceytiṭuvēṉ

pūvāḷi māyavaṉum porvicaiyaṉ vantālum
kūrvāḷi nāṉtoṭuttu koṉṟu viṭuvēṉāṉ

maṉṉavarkkum maṉṉaṉ vaṇaṅkā muṭivēntaṉ
karṇānī pañcavaraik kaḷattilvelvē ṉeṉṟuraittāy

vāymataṅkaḷ pēcivantāy maṉṉānī mettametta
nīmayaṅki niṉṟāyē nīkēḷāy collukiṟēṉ

māyattāl koṉṟiṭuvār māyavaṉum pārttaṉumāy
cuṭaḷē ippōtu turōṇaraiyum koṉṟārkaḷ

mayatti nālē tettaracaik koṉṟārkaḷ
kayatti ṉālētāṉ kāṇkaiyaraik koṉṟārkaḷ

māyattinā luṉṉai vataittiṭuvār tappātu
ātittaṉ mainta aruccuṉaṉkai villālē

pāvalarkaḷ nūṟṟuvarkaḷ patiṉak kurōṇipaṭaiyum
tēva rellām koṇṭāṭa turiyō taṉaṉpaṭaiyum

kāvalarē karṇā kariparika ḷattaṉaiyum
ēvalceyyum vēntaraiyum yāṉaiparit tērkaḷaiyum
pāvalarē pārttan pācu patattālē

koṉṟuvittāṉ kaṇṭāyē kaṟṟavaṉē ippōtu
yeṉṟucollic calliyaṉum yellā muraittuniṉṟāṉ

Calliyaṉ pulling up Karṇaṉ

As thus Karṇaṉ lost himself in self-pity
King Calliyaṉ spoke to Karṇaṉ harshly:
'O Karṇa, grown weak and powerless!
Don't talk childish stuff! The unbowing king who showered
Love and friendship for long on you,
And brought you up, will lose his life

The moment he hears your words.
You are blabbering nonsense on hindsight!
Would you go away without fighting the enemy?
In this well-appointed battle-front you are melting
Out of fraternal affection, calling out in love
To your own younger brothers!
Listen Karṇa: if you but drive the horses of my chariot
O king, I shall destroy the five!
If Kriṣṇaṉ with his flowery arrow
And war-like Vicayaṉ were to come against me,
I shall shoot my sharp arrows and kill them.
You spoke proudly to the King of kings
That you would defeat the five in the field!
O king, you stand dazed and bewildered;
Hear me now!
Kriṣṇaṉ and Pārttaṉ will destroy us by guile;
By trickery they killed Acharya Turōṇar;
By deceit they killed king Jayatrataṉ
They slew Kaṅkēyar, Grandfather Pīṣmar;
It is certain they will kill you through trickery,
O son of the sun god! with his bow fitted
With he *Pācupata* dart, Aruccuṉaṉ slew the mighty Kauravas,
Their eighteen akrōṇi strong army
And also the troops of Turiyōtaṉaṉ
While the gods rejoiced! Sovereign Lord Karṇa!
Elephants and horses all of them,
Rulers and kings and their chariots
Tuskers and steeds were all destroyed;
You have yourself seen it, O king.'
Thus spoke Calliyaṉ trying to revive Karṇaṉ's spirit.

(கர்ணனைப் பார்த்த அர்ச்சுனன் 'இவன் யா'ரெனக் கண்ணனிடம் கேட்டல்)

அப்போ [1]தருச்சுனனும் ஆயனையும் தெண்டனிட்டு
ஆயரே மாயவரே [2]அடியேனுட விண்ணப்பம் 331
[3]முன்னாள் கதிரோனும் [4]இங்குவந்த [5]வாறேதோ

331. விண்ணப்பம் - வேண்டுகோள்

சு. சொல் : 1. தரிச்சுனனும் 2 அடியேனிட 3. முன்னாள்க் 4. யிங்குவந்த 5. வாரேதோ

Karṇaṉaip pārtta Aruccuṉaṉ 'ivaṉ yā' reṉak Karṇaṉiṭam kēṭṭal

appō taruccuṉaṉum āyaṉaiyum teṇṭaṉiṭṭu
āyarē māyavarē aṭiyēṇuṭa viṇṇappam
muṉṉāḷ katirōṉum iṅkuvanta vāṟētō

Aruccuṉaṉ seeing Karṇaṉ, enquiring Krisnaṉ about him

Bowing at the feet of Krisṇaṉ, Aruccuṉaṉ asked him;
'Noble Sir! Lord Kriṣṇa! I pray you tell me
How is it the radiant sun has come against us?'

(கண்ணன் மறுமொழி)

அப்போது மாயவரும் [1]அருச்சுனனுக் கேதுரைப்பார் 332
ஆலித் [2]தெழுந்த அருணன் உதயமல்ல
[3]பார்த்தா உனக்குரைக்கப் பண்பாகக் கேட்டருள்வாய் 333
ஆதித்த னல்லன் அவன்மைந்தன் கர்ணனென்றார்

333. ஆலித்து - ஆரவாரித்து. அருணன் - சூரியனின் தேரோட்டி, இங்கு சூரியனைக் குறித்தது.

சு. சொல் : 1. அரிச்சுனனுக் 2. தெளுந்த 3. பாத்தா

(Kaṇṇaṉ maṟumoḻi)

appōtu māyavarum aruccuṉaṉuk kēturaippār
āḷit teḻunta aruṇaṉ utayamalla
pārttā uṉakkuraikkap paṇpākak keṭṭaruḷvāy
ātitta ṉallaṉ avaṉmaintaṉ karṇaṉeṉṟār]

Krisṇaṉ's reply

And Krisṇa replied to Aruccuṉaṉ, 'It is not
The sun charioted by Aruṇaṉ, Pārtta!
Listen well to what I say: He is not Atityaṉ,
But his offspring, called Karṇaṉ;"

(அருச்சுனன் கர்ணனுடன் போர்புரிய இயலாதெனல்)

சோதித் [1]திருமுழங்கும் சொல்பெரிய மாலேகேள் 334

வாரிக்கும்பேர் பத்துமின்று வாறா திருந்தாலும்
ஆருக்கும் தேசம் அளித்துக் கொடுத்தாலும் 335

அண்ணருட [2]கையால் அய்வர் மடிந்தாலும்
மண்ணதிர அண்ணருடன் [3]வன்பூசல் செய்யேன்நான் 336

அண்ண [4]ரழகும் அருள்வீமர் தன்னழகும்
எண்ணி [5]யெழுதவொண்ணா இயலழகைக் கண்டிருந்தும் 337

[6]வாழாமல் தெய்வம் வணங்கா முடியோர்க்கு
[7]முன்னாள் விதித்த முறைமை விதிப்படியே 338

அண்ணாவி தன்னோடே அருகிருந்து [8]வாழாமல்
[9]செய்த வினையாலே [10]செருவில் புகுந்தோமே 339

[11]அழகுடைய அண்ணருடன் ஆளாமல் தேசமதை
[12]மெழுகு தனில்பட்ட வெங்கனலோ டொத்தேனே 340

[13]தேடும்புகழ் அண்ணர்கண்டால் செயிக்க மனம்வருமோ
நாடுதனைச் [14]சற்றும் நனவில் நினையாரே 341

வேங்கைப்புலி போல்வீமன் [15]வெற்றிக் களம்புகுந்து
சிங்கத்தைப் போலே சீறிப் பேர்ந்தாலும் 342

அங்கப் பெருமாளே அண்ணாவி [16]தன்துயரம்
பங்கப் படுந்துயரம் [17]பார்த்து முடியாது. 343

தண்டார் நகுலன் சகாதேவன் கண்டாலும்
அண்டர் பயந்துநின்று [18]அடிதொழுது நிற்பார்கள் 344

மன்றல் துடைபுனையும் [19]மாயவர்க்கும் போர்விசையன் 345

யெல்லாப் [20]பழிக்கும் இருந்தே னெனவுரைத்தான்
நல்ல [21]புகழுடைய நல்விசையன் தன்மேனி 346

கன்றி முகம்வாடிக் கையில் [22]சிலையிழந்து 347

[23]அண்ணர்கர்ணர் தன்னோடே அமர்பொருத இப்போது
யெண்ணுதில்லை [24]யென்மனந்தான் இப்போது மாயவரே 348

[25]அங்கர்கோ னழகை [26]அருச்சுனனும் தான்பார்த்து
சிங்கார [27]மேவுகர்ணர் [28]திருவழகு மிப்படியோ 349

இப்படியோ வென்று இயல்விசையன் தானிருக்க
செப்பமுள்ள மாயன் சினந்தேது செய்பலுற்றான் 350

335. பேர் ... திருந்தாலும் - அரசர்க்குரிய பேறுகள் ஆன ஊர், யானை, கொடி, செங்கோல், நாடு, குதிரை, மலை, மாலை, முரசு, ஆறு ஆகிய பத்தும் எனக்குக் கிடைக்காமல் போனாலும். 336. பூசல் - சண்டை. 339. செரு - போர். 340. கனல் - நெருப்பு. 344. தண் + தார் - தண்டார் குளிர்ச்சி பொருந்திய மாலை. தண்டு - ஆர் ஆயுதம் பொருந்திய என்றும் கூறலாம். அண்டர் - தேவர். 345. மன்றல் - மணம். தொடை > துடை - மாலை புனையும். - அணியும். 346. மேனி - உடல். 347. சிலை - வில். 348. அமர் - போர். 350. சினந்து - கோபித்து. செப்பலுற்றான் - கூறத்தொடங்கினான்.

சு. சொல் : 1. திருமுளங்கும் 2. கய்யால் 3. வன்ம்பூசல் செய்யேன்னான் 4 ரளகும் 5. யெளுத் 6. வாளாமல் 7. முண்ணாள் 8. வாளாமல் 9. செயித 10 செருவில்ப் 11 அளகுடைய 12. மெளுகு. 1.3 தேடும்புகள் 14. சத்தும் 15. வெத்தி 16. தன்ந்துயரம் 17. பாத்து 18 அடிதொளுது 19. மாயவற்க்கும் 20 பளிக்கும் 21. புகளுடைய 22. சிலையிளந்து 23. அண்ணர் கர்ணர் 24. யென்மணந்தான் 25. அங்கர்க்கோனனைக் 26. அருச்சுனனும்ந்தான்ம் பாத்து 27. மேவு கர்ண்ணர் 28. திருவளகு

(Arccuṉaṉ Karṇaṉuṭaṉ pōrpuriya iyalāteṉal)

cōtit tirumuḷaṅkum colperiya mālēkēḷ

vārikkumpēr pattumiṉṟu vārā tiruntālum
ārukkum tēcam aḷittuk koṭuttālum

aṇṇaruṭa kaiyāl ayvar maṭintālum
maṇṇatira aṇṇaruṭaṉ vaṉpūcal ceyyēṉṉāṉ

aṇṇaraḷakum aruḷvīmar taṉṉalakum
eṇṇi eḷutavoṇṇā iyalaḷakaik kaṇṭiruntum

vaḷāmal teyvam vaṇaṅkā muṭiyōrkku
muṉṉāḷ vititta muṟaimai vitippaṭiyē

aṇṇāvi taṉṉōṭe arukiruntu vāḻāmal
ceyta viṉaiyālē ceṟuvil pukuntōmē

aḻakuṭaiya aṇṇaruṭaṉ āḻāmal tēcamatai
meḻuku taṉṉilpaṭṭa veṉkaṉalō ṭōttēṉē

tēṭumpukaḻ aṇṇarkaṇṭāl ceyikka maṉamvarumō
nāṭutaṉaic caṟṟum nāvil ninaiyārē

vēṅkaippuli pōlvīmaṉ veṟṟik kaḷampukuntu
ciṅkattaip pōlē ciṟip pērntālum

aṅkap perumālē aṇṇāvi taṉtuyaram
paṅkap paṭuntuyaram pārttu muṭiyātu

taṇṭār nakulaṉ cakātēvaṉ kaṇṭālum
aṇṭar payantuniṉṟu aṭitoḻutu niṟpārkaḷ

maṉṟal tuṭaipuṉaiyum māyavarkkum pōrvicaiyaṉ

yellāp paḻikkum iruntē ṉeṉavuraittāṉ
nalla pukaḻuṭaiya nalvicaiyaṉ taṉmēṉi

kaṉṟi mukamvāṭik kaiyil cilaiyiḻantu

aṇṇarkarṇar taṉṉōṭē amarporuta ippōtu
yeṇṇutillai yeṉmaṉantāṉ ippotu māyavarē

aṅkarkō ṉaḻakai aruccuṉaṉum tāṉpārttu
ciṅkāra mēvukarṇar tiruvaḻaku mippaṭiyō

ippaṭiyō veṉṟu iyalvicaiyaṉ tāṉirukka
ceppamuḷḷa māyaṉ ciṉantētu ceppaluṟṟāṉ

Aruccuṉaṉ saying that he would not fight with Karṇaṉ

O Lord Tirumāl, with a radiant visage!
Even if I miss the ten-fold aspects of sovereignty,
Even if the kingship is gifted away to anyone
Or if we Five were to die at our brother's hands,
I shall not engage in a violent dispute

With my own elder brother!
Oh, pity it is that the king with unbowing head,
Turiyōtaṉaṉ, well aware of the grace and beauty
Of brother Karṇaṉ and Vīmaṉ, has forced us
Into a confrontation in the battlefield.
Instead of living in amity and peace
With his brothers and Karṇaṉ by his side.
Oh, pity again, that instead of ruling the land
With our beautiful brother, I am now suffering
Even like wax in the midst of blazing fire.
Having seen my famous brother, can I think
Ever of defeating him? he, I am sure,
Is unconcerned about who rules Bharat.
If Vīmaṉ like a springing tiger were to enter
The battlefield or like a charging lion
Begin to fight, my brother, the Lord of the Aṅkas
Will surely grieve to face his brother;
If Nakulaṉ adorned with garlands cool and Cakātēvaṉ
Whom the celestials fear, were to see Karṇaṉ,
They will surely stand before him bowing at his feet.'
War-like Vicayaṉ said to Kriṣṇaṉ decked
With fragrant wreaths, that he could not bear
The obloquy of having to fight against a brother.
Pale of face now, his bow slipping down,
Great Aruccuṉaṉ of good repute, said to Kriṣṇaṉ:
'My heart will not allow me to battle against Karṇaṉ
My own elder brother. And Aruccuṉaṉ stood lost
In admiration of the grace and beauty of Karṇaṉ
Lord of all the Aṅka territory; while so stood
Vicayaṉ thus listless, noble Kriṣṇaṉ
In anger great, spoke to him in this wise.

(கண்ணன் அருச்சுனனைச் சினத்தல்)

இந்த [1]மொழியுரைத்தாய் என்னடா போர்விசையா
[2]உந்தனுக்கும் கர்ணனுக்கும் உறவே தெனவுரைத்தார் 351

சு. சொல் : 1 மொளி 2 உந்தனக்கும்

(Kaṇṇaṉ Aruccuṉaṉaic ciṉattal)

inta moḻiyuraittāy eṉṉaṭā pōrvicaiyā
untaṉukkum karṇaṉukkum uṟavē teṉavuraittār

Krisṇan scolding Aruccuṉaṉ

'What nonsense do you talk, Sirrah!
What connection can there be between you and Karṇaṉ?'

(அருச்சுனன் கர்ணனைப் புகழ்தல்)

[1]உறவே தெனவுரைத்தீர் [2]உற்றபுகழ் மாயவரே
[3]அழகுடைய அங்கர்கோன் [4]அரியபிறப் பென்றுரைத்தார் 352

சு. சொல் : 1 உரவே 2 உத்தபுகள் 3 அளகுடைய 4 அரியபிரப்.

(Arccuṉaṉ Karṇaṉaip pukaḻtal)

uṟavē teṉavuraittīr uṟṟapukaḻ māyavarē
aḻakuṭaiya aṅkarkōṉ ariyapiṟap peṉṟuraittār

Aruccuṉaṉ praising Karṇaṉ

'You ask me what connection I have, O Krisṇa
Of established fame! The lovely king of Aṅkas
Is an extraordinary being indeed!'

(கண்ணன் கர்ணன் உன்னைக் கொல்வான் எனல்)

என்றுரைத் தாய்நீயும் இப்போ [1]விசையாகேள்
தேனுடைய மார்பன் [2]திறமுடைய அங்கர்கோன் 353

கரத்தி லெடுத்துக் கணைநாக பாசமுடன்
உரத்துப் பொருதால் ஒருவர்பொர [3]மாட்டார்கள் 354

மானும்[4]மழு வுந்தரித்த மகாதேவர் மாமறலி
நானும் பொரமாட்டேன் நலமா யவனோடே 355

யென்று [5]பிறப்பை யறிந்து உரைத்தாயே
வென்றியுள்ள [6]கர்ணன் மிகுந்ததொரு நாகக்கணை 356

[7]சொர்ணமிகு தலையில் சூடா மணிதனையும்
வன்னமுற மெய்யிடும் வச்சிராங்கி தோடதையும் 357

தாதுபயில் பொன்னுருவி [8]தன்கழுத்து மங்கிலியம்
மாய்கை [9]பலசெய்து வாங்கிவந்தேன் கண்டாயே 358

பெயர்விசை [10]யாநீ பின்மனது [11]வையாதே 359

[12]இத்தனையும் வாங்கிவந்தேன் யென்றுதான் உன்மனது
சத்தும் [13]மகிழாதே தார்விசையா யென்றுரைத்தார் 360

[14]கந்தமுறுங் கர்ணனை [15]காத்ததுகாண் நாகமது
வந்து சிரம்பிடுங்கி [16]வைத்தொழியப் போகாது 361

இந்த விசைக்கிஉன்னை யான்காப்ப தெப்படியோ
[17]செந்தமிழ்சேர் கர்ணனைத்தான் செயித்துவிட வேணுமென்றார் 362

354. உரத்து - சினத்துடன் கடுமையாக. பொருதால் - போர்செய்தால். பொர - போர்செய்ய. 355. மகாதேவர் - சிவன் மறவி -- யமன். மழு - சிவன் கையிலுள்ள ஆயுதம், நெருப்பு. 357. சூடாமணி - தலையணி. வச்சிராங்கி - கவசம் தோடு - குண்டலம். 358. மாய்கை - மாயை - தந்திரம் 360. சற்றும் - எதுகை நோக்கிச் 'சத்தும்' என ஆனது. தார் - மாலை. 361. கந்தம் - மணம். சிரம் - தலை 362 விசை - முறை; தடவை

சு. சொ : 1 யாய்கேள் 2 திரமுடைய 3 மாட்டாற்கள் 4 மளு 5. பிரப்பை 6 கர்னன் 7. சொர்ன 8 தன்ங்களுத்து 9 பலசெயிது 10 யாநீயி 11. வய்யாதே 12 இத்தினையும் 13 மகிளாதே 14. கந்தமிறுங் 15 காத்ததுகான் நாகம்மது 16 வைத்தொளிய 17. செந்தமிள்சேர்

(Kaṇṇaṉ Karṇaṉ uṇṇaik kolvāṉ eṉal)

eṉṟurait tāyniyum ippo vicaiyākēḷ
tēṉuṭaiya mārpaṉ tiṟamuṭaiya aṅkarkōṉ

karatti leṭuttuk kaṇaināka pācamuṭaṉ
urattup porutāl oruvarpora māṭṭārkaḷ

māṉummaḻu vuntaritta makātēvar māmaṟali
nāṉum poramāṭṭēṉ nalamā yavaṉōṭē

yeṉṟu piṟappai yaṟintu uraittāyē
veṉṟiyuḷḷa karṇaṉ mikuttatoru nākakkaṇai

corṇamiku talaiyil cūṭa maṇitaṉaiyum
vaṉṉamuṟa meyyiṭum vacciraṅki tōṭataiyum

tātupayil poṉṉuruvi taṉkaḻuttu maṅkiliyam
māykai palaceytu vāṅkivantēṉ kaṇṭāyē

peyarvicai yānī piṉmaṉatu vaiyātē
ittaṉaiyum vāṅkivantēṉ yeṉṟutāṉ uṉmaṉatu
cattum makiḻātē tārvicaiyā yeṉṟuraittār

kantamuṟuṅ karṇaṉai kāttatukāṉ nākamatu
vantu cirampiṭuṅki vaittoḻiyap pōkātu

inta vicaikkiuṉṉai yāṉkāppa teppaṭiyō
centamiḻcēr karṇaṉaittāṉ ceyittuviṭa vēṇumeṉṟār

Krisṇaṉ saying that Karṇaṉ will kill Aruccuṉaṉ

'You have said your piece! Now listen to me!
If the valiant Aṅka king, of chest decked with
Wreaths of honeyed flowers, were to take up
In his hand his serpent-dart in battle
None can survive: Lord Makātēvar,
With the leaping deer and the battle-axe in his hands,
And the great god of death, Yama himself
And even my own self cannot stand
Before the power of the serpent-dart!
I know the secret of his birth.
For your sake, I have taken from him a promise
Not to shoot the serpent-dart a second time;
I have got his crest-jewel adorning his head,
And also his cost of mail and his ear-studs
And too the sacred-cord round Poṉṉuruvi's neck!
Reputed Vicaya! do not withdraw after all this.
Why are you still unhappy? It is the serpent
That is the strength of Karṇaṉ of fragrant wreaths.

It will not go back without your head,
When it is shot from the bow of Karṇaṉ!
I do not know how this time I am going to save you;
Somehow we have to defeat Karṇaṉ famed in Tamil land.'

(அருச்சுனன் கர்ணனை அழைத்து வருமாறு வேண்டுதல்)

ஆயரே கேளிர் அடியேனுட விண்ணப்பந்தான்
நீயா ரவனா ரெனவுரைத்தீர் மாயவரே 363

உடன்பிறந்த [1]சுற்றம் உருகாதோ [2]யெந்தனக்கு
படந்துயிலும் மாயவரே வார்த்தையொன்று கேட்டருளும் 364

அடியேன் தனக்கா அண்ணாவி கர்ணர் தம்மை
[3]நெடியோனே இப்போது [4]நீரழைக்க வேணுமென்றான் 365

364. படம் - பாம்பணை. 365. அண்ணாவி - அண்ணன். நெடியோனே - திருமாலே. மாவலியிடம் மூவடி மண் வரம் பெற்றபோது நீண்ட வடிவம் எடுத்ததால் நெடியோன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

சு. சொல் : 1 சுத்தம் 2 யெந்தணக்கு 3 நெடியோனை 4. நீரளைக்க

(Arccuṉaṉ Karṇaṉai aḻaittu varumāṟu vēṇṭutal)

āyarē kēḷir aṭiyēṉuṭa viṇṇappantāṉ
nīyā ravaṉā reṉavuraittīr māyavarē

uṭaṉpiṟanta cuṟṟam urukātō yentaṉukku
paṭantuyilum māyavarē vārttaiyoṉṟu kēṭṭaruḷum

aṭiyēṉ taṉakkā aṇṇāvi karṇartammai
neṭiyōṉē ippōtu nīraḻaikka vēṇumeṉṟāṉ

Aruccuṇaṉ requesting Krisṇaṉ to bring Karṇaṉ before him

'Noble Lord! hear my prayer!
You ask me what is he to me or I to him!
He is my own brother and won't my heart
Melt with love for him? Lord recumbent upon
The serpent-bed! Krisṇa! listen to my words!
For the sake of your servitor, O lofty Lord,
Please invite my brother Karṇaṉ to come to me.'

(கண்ணன் கர்ணனிடம் சென்று,பாண்டவரிடம் வருமாறு அழைத்தல்)

ஆமென்று சொல்லி அருச்சுணனார் சொல்படியே
நாணாமல் மாயன் நடந்தார் சபைநடுவே 366

சபையில் [1]நடந்துவரத் [2]தான்கண்டு அங்கர்கோன்
அபையன் அடைக்கலங்காண் ஆயரே யென்றுரைத்தான் 367

[3]தேரைவிட்டுக் கீழிறங்கி [4]செங்கையினா லேகுவித்து
காருமென்று சொல்லிக் கர்ணனுந்தான் [5]தெண்டனிட்டு 368

[6]தெண்டனிட்ட கர்ணனைத்தான் திருமால் அருகழைத்து
எண்டிசையும் மெய்க்கும் [7]இடியேறே கர்ணாகேள் 369

விசைய னுனைக்கண்டு மேனிச் சருகானான்
இசைபயிலும் போர்விசையன் இப்போது நம்முடனே 370

அய்வர்க்கு மூத்த [8]அழகுடைய கர்ணரும்மைச்
[9]சென்றழைத்து உன்னைத் [10]திரும்பவரச் சொன்னான்காண் 371

அப்படியே [11]வந்தால் [12]அழகுடைய கர்ணாகேள்
என்றுபோல் [13]கர்ணா ராச்சியத்தை நீயாள 372

அஞ்சுதம்பி மாருஉன்னை [14]அடிதொழுது நிற்பார்காண்
வெஞ்சமரில் நில்லாதே விரையவா வென்றுரைத்தார் 373

368 தெண்டனிட்டு - நமஸ்கரித்து. 369 மெய்க்கும் - மெச்சும் - புகழும். 370. சருகானான் – வாடினான்.

சு. சொல் : *1 நடந்துவறத் 2 தான்ங்கண்டு 3 தேரெவிட்டுக் கீளிறங்கி 4 செங்கய்யினா 5. தெண்டநிட்டு 6 தெண்டநிட்ட 7 இடியேரே 8 அளகுடைய9 சென்றளைத்து 10 திரும்பவறச் சொன்னான்ங் 11 வந்தா 12 அளகுடைய 13 கர்ணனா 14 அடிதொளுது நிற்ப்பார்கான்*

(Kaṇṇaṉ Karṇaṉiṭam ceṉṟu, Paṇṭavariṭam varumāṟu aḻaittal)

āmeṉṟu colli aruccuṉaṉār colpaṭiyē
ṉāṇāmal māyaṉ naṭantār capainaṭuvē

capaiyil naṭantuvarat tāṉkaṇṭu aṅkarkōṉ
apaiyam aṭaikkalaṅkāṇ āyarē yeṉṟuraittāṉ

tēraiviṭṭuk kīḻiraṅki ceṅkaiyinā lēkuvittu
kārumeṉṟu collik karṇaṉuntāṉ teṇṭaṉiṭṭu

teṇṭaṉiṭṭa karṇaṉaittāṉ tirumāl arukaḻaittu
eṇṭicaiyum meykkum iṭiyērē karṇākēḷ

vicaiya ṉuṉaikkaṇṭu mēnic carukāṉāṉ
icaipayilum pōrvicaiyaṉ ippōtu nammuṭaṉē

ayvarkku mūtta aḻakuṭaiya karṇarummaic
ceṉṟaḻaittu uṉṉait tirumpavarac coṉṉāṉkāṇ

appaṭiyē vantāl aḻakuṭaiya karṇākēḷ
eṉṟupōl karṇā racciyattai nīyāḷa

añcutampi māruvuṉṉai aṭitoḻutu niṟpārkāṉ
veñcamaril nillātē viraiyavā veṉṟuraittār

Krisnaṉ going up to Karṇaṉ and Karṇaṉ bowing to him

Agreeing to do so, as desired by Aruccuṉaṉ,
Straight Krisṇaṉ walked across to Karṇaṉ,
And the king of the Aṅkas greeted him thus;
"O noble Lord! give me grace and refuge!'
Getting down from his chariot Karṇaṉ bowed to Krisṇaṉ
With folded hands saying: 'Save me O Lord.'
Tirumāl backoned to Karṇaṉ to come near him
And said to him: 'O Karṇa, mighty as thunder
And famous in all the directions eight!
On seeing you, Vicayaṉ has become pale of body
Out of brotherly love; war-like Aruccuṉaṉ
Famous like you, has asked me, to meet you
And invite you, elder to all the Five,
To come over to him; if you do so, lovely Karṇa!
Your five younger brothers will stand beside you
With fraternal respect, while you can rule
Over all of Bharat; do not stand opposed
In battle fierce but come quickly to us.'

(கர்ணன் பாண்டவரிடம் வரமாட்டேன் எனல்)

வரவேணு மென்றீரே [1]மண்ணளந்த மாயவரே
[2]அரவணிந்த [3]ஈசர்க்கும் அம்மைக்கு மேறாதே 374

அல்லாம லிப்போது ஆயரே [4]கேட்டருளீர்
எல்லாரும் பூவுலகில் இறவா [5]திருப்பாரோ 375

கற்பக மலையோ கலங்கா சமுத்திரமோ
அற்ப சரீரமிது ஆயரே யென்றுரைத்தான். 376

[6]மதலைதனைத் திருத்தி [7]வளர்த்தஅண்ணர்க் காகாமல்
இதமுடைய பஞ்சவரோ டிருந்து அரசாண்டால் 377

செம்பொன் முடிசூடும் சிவனுக்கு மேறாதே
[8]வானவர்க்கும் தேவர்க்கும் மனதுசரி போகாதே
அம்புவியோர்க் கேறாதே [9]அறமெனக்கு நல்காதே 378

பஞ்சவர்க ளோடே பகையாய்ப் பிறந்தேன்னான்
[10]வெஞ்சமரில் இப்போ மிகவரவு நீதியுண்டோ 379

374. மண்ணளந்த மாயவர் - பூமியை அளந்த திருமால். வாமன அவதாரத்தில், பூமி முழுவதையும் ஓரடியாலும், வானுலகம் முழுவதையும் ஓரடியாலும் அளந்தவர். அரவு - பாம்பு. அரவணிந்த ஈசர் - சிவன். 376. அற்ப சரீரம் - சிறுமையான உடல். 377. மதலை - குழந்தை. 378. அம்புவி - அழகிய பூமி. 379 - வெஞ்சமர் - கொடியபோர்.

சு. சொல் : 1 மன்னளந்த 2 அரவனிந்த 3. சர்க்கும் 4 கேட்டுருளீர் 5 திருப்பார்களோ 6 மதலை 7. வளத்த 8. வானவர்க்குய்ந் 9. அறம்மெனக்கு 10. வென்சமரில்

(Karṇaṉ Pāṇṭavariṭam varamāṭṭēṉ eṉal)

varavēṇu meṉrīrē maṇṇaḷanta māyavarē
aravaṇinta īcarkkum ammaikku mēṟātē

allāma lippōtu āyarē kēṭṭaruḷīr
ellōrum pūvulakil iṟavā tiruppārō

kaṟpaka malaiyō kalaṅkā camuttiramō
aṟpa carīramitu āyarē yeṉṟuraittāṉ

matalaitaṉait tirutti vaḷarttaaṇṇark kākāmal
itamuṭaiya pañcavarō ṭiruntu aracāṇṭāl

cempon muticūtum civanukku mēratē
vānavarkkum tēvarkkum manatucari pōkātē
ampuviyōrk kēratē aramenakku nalkātē

pañcavar kalōtē pakaiyāyp pirantēnnān
vēncamaril ippō mikavaravu nītiyuntō

Karnan refusing to go over to the Pāntavas

'O Lord, who did measure earth and heaven!
You ask me to come with you to the other side,
It won't be deemed proper by Isvaran
Adorned with snakes, and by Goodess Uma!
Even otherwise, hear me, Noble One!
On this earth can anyone live on without facing death
At the appointed time? Is our frail body, O Lord,
Hard and enduring as the Karpaka mountain?
Is it eternal as the undisturbed ocean?
If I were to be with the Five Pāntavars
And rule the earth, without being of any use
To my brother who brought me up from childhood,
It won't be acceptable to Lord Civan with his golden locks;
Nor will the celestials and the devas approve of it,
From my birth I have been a foe to the Five.
Is it just now, to expect me to come over
When the battle is about to be joined?'

(பாண்டவரைக் காக்கும்படி வேண்டுதல்)

ஆத்தோடே வந்தேன்னான் அங்குமில்லை யிங்குமில்லை
காத்துரட்சி அய்வரையும் கடைபோகக் காத்தருளும் 380

பச்சைமாலே அடியேன் [1]பார்த்தனுட கையாலே
[2]நிச்சயமாய்ப் படுவேன் நின்பாதம் [3]சேர்த்தருளும் 381

380. ஆத்தோடே - ஆற்றோடே என்பதன் பேச்சுவழக்கு. 381. படுவேன் - இறப்பேன்.

சு. சொல் : 1 பாத்தனுட கய்யாலே 2. நிட்செயமாய் 3 சேத்தருளும்

(Pāṇṭavaraik kākkumpaṭi vēṇṭutal)

āttōṭē vantēṉṉaṉ aṅkumillai yiṅkumillai
kātturaṭci ayvaraiyum kaṭaipōkak kāttaruḷum

paccaimālē aṭiyēṉ pārttaṉuṭa kaiyālē

niccayamāyp paṭuvēṉ niṉpātam cērttaruḷum

Karṇaṉ praying to Kriṣṇan to save the Pāṇṭavas

'I came drifting down the river:
I belong neither here nor there,
O green-hued Lord Tirumāl! certain it is
That I will fall at the hands of Pārttaṉ!
And then, take me under the protection of your feet!'

(விசயனைக் காக்கும்படி வேண்டுதல்)

வெம்பிய நாகம் [1]விடுவேன் ஒருகணைதான்
தம்பி விசையன் தலைபிடுங்கிப் போகாமல் 382

[2]மண்ணேழை யும்மளந்த மாயவரே யிப்போது
[3]கண்ணான பார்த்தனைப்போய்க் காருமென்றார் **அம்மானை** 383

383. மண்ணேழு - ஏழுஉலகம். காரும் - காப்பாற்றும்.

சு. சொல் : 1. விடுவேன்னொரு கனைதான் 2. மன்னேளையும் 3 கண்னான பாத்தனைப்

(Vicaiyaṉaik kākkumpaṭi vēṇṭutal)

vempiya nākam viṭuvēṉ orukaṇaitāṉ
tampi vicaiyaṉ talaipiṭuṅkip pōkāmal

maṇṇēḻai yummaḷanta māyavarē yippōtu
kaṇṇāṉa pārttaṉaippōyk kārumeṉṟār ammāṉai

Karṇaṉ requesting Krisṇaṉ to guard Vicayaṉ

'The fierce serpent-dart I shall shoot only once,
O Lord who measured the seven-fold world!
Protect my brother Vicayaṉ well, lest he lose his head.
Go back now, Lord, and watch over Pārttaṉ
My brother dear to me as my very eye!' (Ammāṉai)

(கண்ணன் அருச்சுனனிடம் வந்து கர்ணன் கூறியதைக் கூறுதல்)

யென்றுகர்ணன் சொல்ல [1]இயல்மாயன் தான்நடந்து
[2]வென்றியுடன் கேட்டு மீண்டுவந்தா ரம்மானை 384

கர்ணனுடன் கேட்டதெல்லாம் காண்டீப னுக்குத்தான்
நன்னெறிசேர் மாயன் நவின்றனர்கா ணம்மானை 385

அஷ்டதிக்கு வில்லி அருச்சுனர்தன் [3]கையாலே
பட்டா னானல்லோ பகைதீரு மென்றுரைத்தார் 386

பொங்கரவம் பூண்ட புண்ணியனார் [4]தம்மாணை
அங்கேநான் வாரதில்லை ஆயரே யென்றுரைத்தான் 387

என்ற [5]மொழிகேட்டு யென்செய்வோ மென்றுசொல்லி
[6]மன்றலணி தோள்விசையன் மாயனுடன் [7]நிற்கையிலே 388

பார்வேந்த [8]ரெண்ணரிய [9]பார்த்தன் [10]பயமுறவே
சீர்வேந்த ரெல்லோரும் சென்றார்கா ணம்மானை 389

385. காண்டீபன் - விசையன். நவின்றனர் - சொன்னார் 386 அஷ்டதிக்கு - எட்டுதிசை. பட்டானானல்லோ - நான் இறந்தால் அல்லவோ. 388 மன்றல் - மணம் பொருந்திய மாலை. 389. வேந்தர் - அரசர்.

1 இயல்மாயன்ந் 2. வென்றியுடன்ங் கேட்டு 3 கய்யாலே 4 தம்மானை 5 மொளி 6. மன்றவனி 7 நிற்க்கயிலே 8 ரெண்ணரிய 9. பாத்தன் 10. பயமுரவே

(Kaṉṉaṉ Aruccuṉaṉiṭam vantu Karṇaṉ kūṟiyataik kūṟutal)

yeṉṟukarṇaṉ colla iyalmāyaṉ tāṉnaṭantu
veṉṟiyuṭaṉ kēṭṭu mīṇṭuvantā ***rammāṉai***

karṇaṉuṭaṉ kēṭṭatellām kāṇṭīpa ṉukkuraittāṉ
naṉṉeṟicēr māyaṉ naviṉṟaṉarkā ***ṇammāṉai***

aṣṭatikku villi·aruccuṉartaṉ kaiyālē
paṭṭā ṉāṉallō pakaitīru meṉṟuraittār

poṅkaravam pūṇṭa puṇṇiyaṉār ***tammāṇai***
aṅkēṉāṉ våratillai āyarē yeṉṟuraittāṉ

eṉṟa moḻikēṭṭu yeṉceyvō meṉṟucolli
maṉṟalaṇi tōḷvicaiyaṉ māyaṉuṭaṉ niṟkaiyilē

pārvēnta reṉṉariya pārttaṉ payamuṟavē
cīrventa rellōrum ceṉṟārkā ṇammāṉai

Krisṇaṉ conveying Karṇaṉ's reply to Aruccuṉaṉ

The graceful Lord returned to Aruccuṉaṉ
After meeting Karṇaṉ across the battlefield. (Ammāṉai)
All that Karṇaṉ said, the righteous Krisṇaṉ
Conveyed to Kāṇṭipaṉ 'Only if I fall
At the hands of the bow-man famous in directions eight,
Will the great enmity cease;
I swear in the name of the holy One
Adorned with fierce snakes! I shall not go over
To the other side, O noble Lord.'
Hearing these words of Karṇaṉ, Vicayaṉ, his arms
Decked with fragrant wreaths, stood bewildered
Beside Lord Krisṇaṉ; while making even Pārttaṉ worried,
Countless kings and rulers passed rank by rank
On the other side of the battle-line! (Ammāṉai)

(கண்ணன் அருச்சுனனிடம் பொய்த்தலையைக் கட்டிச்செல்லும்படி கூறுதலும் அருச்சுனன் அவ்வாறே செய்தலும்)

மன்ன னருச்சுனர்க்கு மாயவனங் கேதுரைப்பான்
[1]கொற்றவனே கர்ணனின்று [2]கொடுநாகம் தான்தொடுப்பான் 390

வென்றியுள்ள வீரா விசையாநீ இப்போது
கொன்றா [3]லொழிய கொடுநாகம் போகாது 391

உத்தபோர் தன்னில் உன்னையது கொல்லாமல்
பொய்த்தலையைக் கட்டிப் போமென்றார் அம்மானை 392

துளசிமணி மாயவனார் சொல்படியே போர்விசையன்
[4]தோற்றமுள்ள பொய்த்தலையைச் சூட்சமாய்க் கட்டிவைத்தான் 393

[5]வன்னச் சிறப்புவில்லி வாகான கச்சைகட்டி
கச்சைகட்டி வாளெடுத்து [6]கனக்கப் பணிபூண்டு 394

[7]அச்சமற்ற போர்விசையன் ஆகம் முடிபுனைந்து
முடிபுனைந்து [8]பார்த்தன் முடிவில்லும் [9]கைப்பிடித்து 395

[10]பழிதீர்க்க வேணுமென்று பலமுரசு [11]தான்முழங்க
சங்கூதிப் போர்விசையன் தானும் வெகுபடையாய் 396

பொய்த்தலையைச் சோடித்துப் பூராய மாய்நிறுத்தி
மெய்த்தலையைத் தானொளித்தார் மேன்மையுள்ள மாயவனார் 397

ஆரபாரத் துடனே அமர்க்களத்தில் வந்துநின்று
காரைப் பொருங்கரத்தான் கர்ணனுட னேபொருதான் 398

390. கொற்றவன் - அரசன் இங்கு அருச்சுனன். கொடுநாகம் - பாம்புக்கணை. தொடுப்பான் - விடுவான். 392. உத்த - உற்ற 392. சூட்சம் - சூழ்ச்சி. 394. வன்மை - அழகு. கச்சை - இடையணி பணி - ஆபரணம். கனக்க - மிகுதியாக 396. முழங்க - ஒலிக்க. 397 பூராயம் - விசித்திரம். 398 ஆரபாரம் - ஆரவாரம். அமர்க்களம் - போர்க்களம் கார் - மேகம். காரைப் பொரும்கரத்தான்- கொடுப்பதில் மேகத்தோடு போட்டியிடும் கையையுடைய கர்ணன்.

சு. சொல் : 1 கொத்தவனே 2. கொடுநாகம்ந் 3 லொளிய 4 தோத்தமுள்ள 5. வர்ன்ன 6 கணக்கப் 7. அச்சமத்த 8 பாத்தன் 9 கையிப்பிடித்து 10. பளிபிறக்க 11 தான்முளங்க

(Kaṉṉaṉ Aruccuṉaṉiṭam poyttalaiyaik kaṭṭiccellumpaṭi kūṟutalum aruccuṉaṉ avvāṟē ceytalum)

maṉṉa ṉaruccuṉarkku māyavaṉaṅ kēturaippāṉ
koṟṟavaṉē karṇaṉiṉṟu koṭunākam tāṉtoṭuppāṉ

veṉṟiyuḷḷa vīrā vicaiyānī ippōtu
koṉṟā loḷiya koṭunākam pōkātu

uttapōr taṉṉil uṉṉaiyatu kollāmal
poyttalaiyaik kaṭṭip pōmeṉṟār ammāṉai

tuḷacimaṇi māyavaṉār colpaṭiyē pōrvicaiyaṉ
tōṟṟamuḷḷa poyttalaiyaic cūṭcamāyk kaṭṭivaittāṉ

vaṉṉac ciṟappuvilli vākāṉa kaccaikaṭṭi
kaccaikaṭṭi vāḷeṭuttu kaṉakkap paṇipūṇṭu

accamaṟṟa pōrvicaiyaṉ ākam muṭipuṉaintu
muṭipuṉaintu pārttaṉ muṭivillum kaippiṭittu

paḻitīrkka vēṇumeṉṟu palamuracu tāṉmuḻaṅka
caṅkūtip pōrvicaiyaṉ tāṉum vekupaṭaiyāy

poyttalaiyaic cōṭittup pūrāya māyniṟutti
meyttalaiyait tānoḷittār mēṉmaiyuḷḷa māyavanār

ārapārat tutaṉē amarkkaḷattil vantuniṉṟu
kāraip poruṅkarattāṉ karṇaṉuṭa ṉēporutāṉ

Krisṇaṉ advising Aruccuṉaṉ to put on a turban looking like his own head

To Prince Aruccuṉaṉ Krisṇaṉ said; 'Today surely
Karṇaṉ will shoot the serpent-dart! Victorious hero!
Vicaya! unless it kills you, it won't go back!
Therefore put on a turban, like a false head
Lest, it should cut off your real head' (Ammāṉai)
Accordingly as advised by Krisṇaṉ adorned
With garlands of sacred basil, war-like Vicayaṉ
Cunningly put on his head a turban appearing
From a distance to be his own head!
And then did Krisṇaṉ prepare the handsome bowman
Aruccuṉaṉ for war; a sash tightly tied round the waist,
Numerous ornaments adorning his arms and chest;
With a golden crown on his head, fearless Pārttaṉ bow in hand
Stood ready to battle, to wreak vengeance upon his foes;
While many a war-drum resounded as Vicayaṉ
Blew upon his famous conch, his real head
Concealed beneath the turban of false head!
Thus aided by the strategy of the wily Krisṇaṉ
Aruccuṉaṉ came forward into the field, full of clamour,
To begin his battle with Karṇaṉ whose munificent hands
Rivalled the rain-clouds in their bounty!

(போரிடல்)

[1]அங்(கர்)கோன் தானும் [2]அருச்சுனனர்ர் தன்னுடனே
அனத்தமென்று போர்விசையன் அதிகமாகப் பொருதான் 399

பஞ்சவர்கள் தங்கள் படைவீரர் தம்மையெல்லாம்
[3]வெஞ்சமரில் கொன்றுகர்ணன் விண்ணுலக [4]மேற்றிவிட்டான் 400

399. அனர்த்தம் > அனத்தம் - நாசம். அன்ந்தமென்று - நாசம் என்று சொல்லும்படி. பொருதான் போர் செய்தான். 400 பஞ்சவர்கள் - பாண்டவர்கள். வெஞ்சமர் - கொடிய சமர். விண்ணுலகம்- வானுலகம்

சு. சொல் : 1. அங்கோண் 2. அருச்சுணணார் 3. வென்ஞ்சமரில் கொண்டு 4 மேத்தி

(pōriṭal)

aṅkarkōn̲ tān̲um aruccun̲an̲ār tan̲n̲uṭan̲ē
an̲attamen̲ṟu pōrvicaiyan̲ atikamākap porutān̲

pañcavarkaḷ taṅkaḷ paṭaivīrar tammaiyellām
veñcamaril kon̲ṟukarṇan̲ viṇṇulaka mēṟṟiviṭṭān̲

The Battle

The king of the Aṅkas fought with Aruccun̲an̲
Both of them causing havoc in the battlefield.
In the fierce fight Karṇan̲ decimated the Pāṇṭavas army
And sent their warriors to heaven!

(கர்ணன் மகன் விசகர்ணன், தந்தைஎங்கே?எனக்கேட்க, துரியோதனன், 'கர்ணன் போருக்குப் போனான்' எனல்)

[1]பொருதார்க ளென்றளவில் [2]புகழ்பெரிய [3]கர்ணன்மகன்
அப்போது [4]விசகர்ணன் [5]அரியதுரி யோதனன்பால்

இப்போது யெங்களையா எங்கே யெனக்கேட்டான் 401
பார்வேந்த னப்போது பாலகனுக் கேதுரைப்பான்

போர்வேந்தர் பஞ்சவரைப் [6]பொருதுவெல்லப் போனார்காண்
சீர்வேந்தே யென்று [7]துரியோ தனனுரைக்க 402

401 விசகர்ணன் - கர்ணனின் மகன் ஐயா - தந்தை.402 பார்வேந்தன் - துரியோதனன். பாலகன் - சிறுவன்; விசகர்ணன் போர்வேந்தர் - கர்ணர்.

சு. சொல் : 1. பொருத்தார் 2. புகள்பெரிய 3. கர்னன்மகன் 4 விசைகர்ணன் 5. அரியதிரி 6. பொருதிவெல்ல 7.திரியோ

(Karṇaṉ makaṉ Vicakarṇaṉ, 'tantai eṅkē?' eṉak keṭka, Turiyōtaṉaṉ 'Karṇaṉ pōrukkup pōṉāṉ' eṉal)

porutārka ḷeṉraḷavil pukaḻperiya karṇaṉmakaṉ
appōtu vicakarṇaṉ ariyaturi yōtaṉaṉpāl
ippōtu yeṅkaḷaiyā yeṅkē yeṉakkēṭṭāṉ
pārvēnta ṉappōtu pālakaṉuk kēturaippāṉ
pōrvēntar pañcavaraip porutuvellap pōṉārkāṇ
cīrvēntē yeṉṟu turiyō taṉaṉuraikka

Vicakarṇaṉ asking Turiyōtaṉaṉ about his father and Turiyōtaṉaṉ's reply

While thus they fought Vicakarṇaṉ, son of Karṇaṉ
Of great fame, went up to Turiyōtaṉaṉ
And asked him where his father was
And the king replied to the boy-hero:
'Young Prince! your war-like father has gone to the field
To vanquish the Five Pāṇṭavas in battle.

(கர்ணன் மகன் விசகர்ணன் போருக்குப் புறப்படுதல், கர்ணனை வணங்கி அனுமதி கேட்டல்)

அப்போ [1]மதலை [2]அழன்றுவிழி நீர்சொரிய 403
[3]வளையாழி [4]சூழ்புவியான் [5]மன்ன னுரைகேட்டு
விளையாடுந் [6]தேரேறி வில்லெடுத்து வீதியிலே 404
கச்சைகட்டி மெய்யில் கனக்கப் பணிபூண்டு
பச்சைக் கொடிபறக்கப் பாவாடை தானெறிய 405
பலவாக்கா [7]முழங்கப் [8]படைமன்னர் [9]சூழ்ந்துவர 406
தம்பட்ட மேளம் [10]தாரைசின்னம் [11]தான்முழங்க
கும்பிட்டான் [12]கர்ணனைத்தான் கோல [13]விசகர்ணன் 407
அய்யரே நான்பொருவேன் அருள்விசையன் தன்னுடனே
மெய்யரே யென்னுடைய வீரியத்தைப் பாருமென்றான் 408
தாருகந்த [14]கர்ணன்மகன் சாமர்த்தி [15]யங்கள்சொல்ல 409

403. மதலை - குழந்தை. இங்கு விசகர்ணன். அழன்று - சினந்து. 404. வளை - சங்குகள் நிறைந்த; வளைந்த. ஆழி - கடல். 406. வாக்கா - வாத்தியம் 407. கோலம் - அழகிய 408. வீரியம் - வீரம். 409. தார் - மாலை.

சு. சொல் : 1. மதளை 2. அளன்றுவிளி 3. வளையாளி 4. சூள்புவியான் 5. மன்ண 6. தேரேரி 7 முளங்க 8 படைமண்ணற் 9. சூள்ந்துவர 10 தாரைசின்னம்ந் 11 தான்முளங்க 12 கர்னனைத்தான் 13. விசைகர்னன் 14 கர்னன்மகன் 15. யங்கசொல்ல

(Karṇaṉ makaṉ Vicakarṇaṉ pōrukkup puṟappaṭutal, Karṇaṉai vaṇaṅki aṉumati kēṭṭal))

appō matalai aḻaṉṟuviḻi nīrcoṟiya

vaḷaiyāḷi cūḻpuviyāṉ maṉṉa ṉuraikēṭṭu
viḷaiyāṭun tērēṟi villeṭuttu vītiyilē

kaccaikaṭṭi meyyil kaṉakkap paṇipūṇṭu
paccaik koṭipaṟakkap pāvāṭai tāṉeṟiya

palavākkā muḻaṅkap paṭaimaṉṉar cūḻntuvare

tampaṭṭa mēḷam tāraiciṉṉam tāṉmuḻaṅka
kumpiṭṭāṉ karṇaṉaittāṉ kōla vicakarṇaṉ

ayyarē nāṉporuvēṉ aruḷvicaiyaṉ taṉṉuṭaṉē
meyyarē yeṉṉuṭaiya vīriyattaip pārumeṉṟāṉ
tārukanta karṇaṉmakaṉ cāmartti yaṅkaḷcolla

Karṇaṉ's son proceeding to the field after seeking his father's permission

On hearing these words of king Turiyōtaṉaṉ
Lord of the earth engirt by the seas,
Vicakarṇaṉ grew angry and resolved to join the battle;
Mounting his small chariot, a sash tight round his waist,
His body covered by ornaments, his plaid flapping
In the wind along with his green flag,
And accompanied by other kings with their troops,
While many an instrument resounded
Such as kettle-drums and horns and pipes
That blared, Vicakarṇaṉ went up to his father,

Prostrated before him and said: 'Sire!
I will battle with the gracious Aruccuṉaṉ:
Truly Lord, watch my prowess. 'And the son of Karṇaṉ
Spoke of his many talents and sought his blessing.

(போர்க்களம் புகுதல்)

[1]அன்னேரம் தன்னில் அரிய விச[2]கர்ணன்
[3]பொன்னாரம் தானிலங்கப் புகுந்தான் படைக்களத்தே 410

மாண்டபுவி மன்னவர்கள் சேர்ந்த படைக்களத்தே
ரெண்டு படைக்கும் நடுவே [4]விசகர்ணன்

சென்று [5]முடுகிச் சிறுவாளி தான்தொடுத்தான் 411

410 ஆரம் - மாலை 411. மாண்ட - மாட்சிமைபொருந்திய. முடுகி - விரைந்து வாளி - அம்பு.

சு.சொல் : 1. அன்னேரம்ந் 2. கர்னன் 3. பொன்னாரம்ந் 4 விஷகர்ணன் 5. முடிகி

(pōrkkaḷam pukutal)

aṉṉēram taṉṉil ariya vicakarṇaṉ
poṉṉāram tāṉilaṅkap pukuntāṉ pataikkaḷattē

māṇṭapuvi maṉṉavarkaḷ cērnta paṭaikkaḷattē
reṇṭu paṭaikkum naṭuvē vicakarṇaṉ
ceṉṟu muṭukic ciṟuvāḷi tāṉtoṭuttāṉ

Entering the field of battle

Vicakarṇaṉ the wonder-boy, adorned
With golden chaplets bright, entered
The field of battle right in the midst
Of the two armies with great kings on either side,
The young hero strung his bow ready to shoot
His little arrows.

(அருச்சுனனைப் போர்க்கழைத்தல்)

அப்போ [1]விசகர்ணன் அர்ச்சுனர்க்கு யேதுரைப்பான்
இப்போதுஎன் னய்யருடன் [2]எதிர்த்துப்போர் [3]செய்கிறவன் 412

[4]நீயோதா னென்று நெடிய கணையெடுத்து 413

[5]பார்த்திருக்க வொண்ணாதே படையென்று [6]மீள்கவென்று
கூத்தெனப் பாசக் கொடியகணை [7]தான்தொடுத்தான்
பார்த்தனுக்குச் சற்றே பயம்வந்து தோன்றிடவே 414

413. கணை - அம்பு 414. ஒண்ணாது - முடியாது. மீள்க - திரும்புக. கூத்து - கூற்று - எமன்.

சு. சொல் : 1. விஷகர்ணன் 2. எதுத்துப்போர் 3. செய்யிரவன் 4. நீயோதான் 5. பாத்திருக்க 6. மிளக்க 7. தான்ந்தொடுத்தான்

(Aruccuṉaṉaip pōrkkaḻaittal)

appō vicakarṇaṉ arccuṉarkku yēturaippāṉ
ippōtueṉ ṉayyaruṭaṉ etirttuppōr ceykiṟavaṉ

nīyōtā ṉeṉṟu neṭiya kaṇaiyeṭuttu

pārttirukka voṇṇātē paṭaiveṉṟu mīḷkaveṉṟu
kūtteṉapācak koṭiyakaṇai tāṉtotuttāṉ
pārttaṉukkuc caṟṟē payamvantu tōṉṟiṭavē

Challenging Aruccuṉaṉ to battle

Thus did the boy challenge Aruccuṉaṉ:
'Are you the man, opposing my father in battle?'
And fitting an arrow lethal as death itself
He shot it against Aruccuṉaṉ bidding it to destroy
The enemy-ranks and return.
And Pārttaṉ himself was a little afraid!

(அருச்சுனன் கண்ணனிடம் 'இவன் யார்?' என,கண்ணன் 'இவன் கர்ணன் மகன், கொல்' எனல்)

செப்பரிய மாலே [1]செங்கண் நெடுமாலே
இப்புதல்வன் ஆர்புதல்வன் நானறியச் சொல்லுமென்றார் 415

[2]ராவான் கடோற்கயன் அபிமனுக்கு [3]மூத்தவன்காண்
ஆனதொரு கர்ணன்மகன் [4]செய்யவிச [5]கர்ணன்காண் 416

யென்றுசொல்லி மாயன் இயல்சேரும் [6]பார்த்தாநீ
[7]கொல்லுமென்று சொல்லிக் கோபாலர் தானுரைக்க 417

416 ராவான் - அருச்சுனனுக்கு உலூபியிடம் பிறந்த மகன். கடோற்கயன் - வீமன் மகன்; இடும்பியிடம் பிறந்தவன். அபிமன் - உத்தரையிடம் அருச்சுனனுக்குப் பிறந்தமகன்

சு. சொல் : 1 சென்ங்கன் 2. ராவான்க் 3. மூத்தவன்ங்காண 4. செய்யவிஷ 5. கர்ணன்ங்கான் 6. பார்த்தாநீயி 7. கொண்டுமென்று

(Aruccuṉaṉ Kaṇṇaṉiṭam 'ivaṉ yār'? eṉa,Kaṇṇaṉ 'ivaṉ Karṇaṉ makaṉ; kol' eṉal)

ceppariya mālē ceṅkaṇ neṭumālē
ipputalvaṉ ārputalvaṉ nāṉaṟiyac collumeṉṟār

rāvāṉ kaṭōṟkayaṉ apimaṉukku mūttavaṉkāṇ
āṉatoru karṇaṉmakaṉ ceyyavica karṇaṉkāṇ

yeṉṟucolli māyaṉ iyalcērum pārttānī
kollumeṉṟu collik kōpālar tāṉuraikka

Aruccuṉaṉ asking Krisṇaṉ about the boy and Krisṇaṉ asking him to kill the boy who was Karṇaṉ's son

'O Lord Tirumāl, ineffable beyond words!
O red-eyed lofty Lord! Whose child is this boy?
Tell me truly, that I may know.'
Krisṇaṉ replied: 'This youth is elder
To Irāvāṉ, Kaṭōtkacaṉ and Apimaṉyu!
He is noble Vicakarṇaṉ, son of Karṇaṉ, O Pārtta!
Straight you must despatch him' said Kopālaṉ.

(விசயன் 'இவன் பாலகன்' எனல்)

என்றுசொல்லி மாலுரைக்க இயல்விசைய னேதுரைப்பான்
யெங்கள் சகாயத் திருக்கும் திருமாலே ளநீருமின்றுன 418

[1]பாராமல் கொல்லுமென்றீர் பாலகனைப் பார்த்திருந்து 419

418 சகாயம் - உதவி.

சு. சொல் : 1. பாறாமல்

(Vicayan 'ivaṉ pālakaṉ'eṉal)

eṉṟucolli māḷuraikka iyalvicaiya nēturaippāṉ
yeṅkaḷ cakāyattirukkum tirumālē nīruminṟu

pārāmal kollumeṉṟīr pālakaṉaip pārttiruntu

Vicayaṉ protesting that he was only a boy

As Krishṇaṉ ordered him to kill the boy,
Vicayaṉ said. 'O Tirumāl, ever our help and aid!
You ask me to kill him; he is but a child.'

(விசகர்ணன் வீரம்)

பின்னும் [1]விசகர்ணன் பெருவாளி தான்தொடுத்தான்
யேத்தரிய [2]பார்த்தன்தான் யெய்தான் மலைபோலே 420

அய்ந்தலைவா யம்பெடுத்து அவன்சிலையி லேயடக்கி
சிந்தை [3]கலங்கத் திரும்பை யாடவேதான் 421

420 வாளி - அம்பு 421 ஐந்தலை வாய் அம்பு - ஐந்து பிரிவாக உள்ள அம்பு திரும்பையாட - திரும்பப் போர்செய்ய

சு. சொல் : 1. விஷகர்ணன் 2 பாத்தன். 3. கலங்க

Vicakarṇaṉ vīram

piṉṉum vicakarṇaṉ peruvāḷi tāṉtoṭuttāṉ
yēttariya pārttaṉtāṉ yeytāṉ malaipōlē

ayntalaivā yampeṭuttu avaṉcilaiyi lēyaṭakki
cintai kalaṅkat tirumpai yāṭavētāṉ

The valour of Vicakarṇaṉ

And then Vicakarṇaṉ fixed a powerful arrow to his bow
And shot it at praiseworthy Pārttaṉ, who met it
With arrows thick as a hill; and the boy
Again fitted a five-headed-dart to his bow
And shot it at his foe. And Pārttaṉ wondered
At the boy's valour! Bowing to Kriṣṇaṉ, he cried;
'Never have I seen such a bowman in my life,'
But Kriṣṇaṉ, the green-hued Lord again ordered Pārttaṉ;
'Stay at once Vicakarṇaṉ, son of Karṇaṉ, whose bounty
Puts to shame the black-hued rain clouds!'

(பார்த்தன் வியத்தல்)

அப்போது [1]பார்த்தன் ஆய ரடிவணங்கி
இப்படித்தா [2]யெய்தவில்லி இவ்விடத்தில் கண்டதில்லை 422

422. இப்படித்தாய் - இவ்வாறு

சு. சொல் : 1 பாத்தன் 2 யெயிதவில்லி

(Pārttaṉ viyattal)

appōtu pārttaṉ āya raṭivaṇaṅki
ippaṭitā yeytavilli ivviṭattil kaṇṭatillai

(மீண்டும் கண்ணன் விசகர்ணனைக் கொல்லும்படி கூறல்)

[1]காரைவென்ற கர்ணன்மகன் கல்யாண [2]விசகர்ணன்
[3]பாலகனைக் கொல்லுமென்று பச்சைமால் தானுரைத்தார் 423

423. கார் - மேகம்.

சு. சொல் : 1. காரைவெண்ற 2 விஷகர்ணன் 3. பாலகணெ

(mīṇṭum Karṇaṉ Vicakarṇaṉaik kollumpaṭi kūṟal)

kāraiveṉṟa karṇaṉmakaṉ kalyāṇa vicakarṇaṉ
pālakaṉaik kollumeṉṟu paccaimāl tāṉuraittār

(பார்த்தன் 'என்மகனை நானே எப்படிக் கொல்வேன்?' எனல்)

[1]வஞ்சமற்ற பார்த்தனப்போ மாய னடி[2]தொழுது
பஞ்சவர்கள் தங்குலத்தில் பதருண்டோ மாயவரே 424

தேர்வேந்தர் நூற்றுவர்க்கும் தென்னவர்கள் [3]பஞ்சவர்க்கும்
வண்மையுள்ள கர்ணன்மகன் மைந்தன் விசகர்ணன் 425

யெங்களுட புத்திரனே யெப்படினான் கொல்வனென்றான்

424. கல்யான - நல்ல. 425 பதர் - உள்ளீடற்றது இங்கு வீரமற்றவன்

சு. சொல் : 1. வஞ்சமத்த பாத்தனப்போ 2. தொளுது 3 பஞ்சவற்கும்

(Pārttaṉ 'eṉmakaṉai nāṉē eppaṭik kolvēṉ'? eṉal)

vañcamaṟṟa pārttaṉappō māya ṉaṭitoḻutu
pañcavarkaḷ taṅkulattil pataruṇṭō māyavarē

tervēntar nūṟṟuvarkkum teṉṉavarkaḷ pañcavarkkum
vaṇmaiyuḷḷa karṇaṉmakaṉ maintaṉ vicakarṇaṉ
yeṉkaluṭa puttiraṉē yeppatiṉāṉ kolvaṉeṉṟāṉ

Pārttaṉ asking how he could kill his own son

Pārttaṉ free from guile, then cried,
Bowing at the feet of Lord Kriṣṇaṉ;
'In the dynasty of the Five, can there be a base coward?
Bounteous Karṇaṉ's son Vicakarṇaṉ, is a son also to all of us,
The hundred Kauvravas and five Pāṇṭavas,
How can I kill our own child?'

(கண்ணன் 'நீ இப்போது அவனைக் கொல்லாவிடில் அவன் உன்னைக் கொல்வான்' எனல்)

அந்தவுரை கேட்டு ஆயனார் தான்சினந்து 426

தப்பாமல் நீயிவனைத் தானேகொல் லாதிருந்தால்
இப்போது உன்னையவன் [1]எண்ணாமல் கொன்றிடுவான் 427

என்றே பெருமாள் இயல்விசைய னுக்குரைக்க

சு. சொல் : 1 யென்னாமல் கொண்டுயிடுவேன்.

Kaṇṇaṉ 'nī ippōtu avaṉaik kollāviṭil avaṉ uṉṉaik kolvāṉ' eṉal)

antavurai kēṭṭu āyaṉār tāṉciṉantu

tappāmal nīyivaṉait tāṉēkol lātiruntāl
ippōtu uṉṉaiyavaṉ eṇṇāmal koṉṟiṭuvāṉ

eṉṟē perumāḷ iyalvicaiya ṉukkuraikka

Kriṣṇaṉ declaring that the boy will kill Aruccuṉaṉ if he does not kill him first

The noble Lord grew angry and said to Vicayaṉ:
'If you fail to kill him now, surely then
He will take your life.'

(விசகர்ணன் விசயனை இகழ்தல்)

சென்றே [1]விசகர்ணன் செப்பினா னப்போது 428
நீயோயென் னய்யருக்கு நிகரான [2]சேவுகன்காண்

பேடிப் [3]பயலேநீ பெண்ணுமல்ல ஆணுமல்ல 429
சாடிப் பிடித்துத் தலைதிருகிப் போட்டிருவேன்
என்று [4]விசகர்ணன் இவ்வார்த்தை தானுரைக்க 430

428. செப்பினான் - கூறினான். 429. சேவுகன் - வீரன். பேடி - அலி 430 சாடி - அடித்து.

சு. சொல் : 1. விஷகர்ணன் 2 சேவுகன்ங்காண் 3 பயலே நீயி 4 விஷகர்ணன்

(Vicakarṇaṉ Vicayaṉai ikaḻtal)

ceṉṟē vicakarṇaṉ ceppinā ṉappōtu
nīyōyeṉ ṉayyarukku nikarāṉa cevukaṉkāṇ
pēṭip payalēnī peṇṇumalla āṇumalla
cāṭip piṭittut talaitirukip pōṭṭiruvēṉ
eṉṟu vicakarṇaṉ ivvārttai tāṉuraikka

Vicakarṇaṉ ridiculing Vicayaṉ

Mockingly Vicakarṇaṉ, taunted Vicayaṉ thus:
'Are you a hero equal to my sire?
You are neither male nor female! you are a eunuch
After all. I shall beat you up and wrench your head
And throw it on the ground'swore Vicakarṇan

(கண்ணன் சினமடைதல்)

பேடி யென்றவார்த்தை பெருமாள் அறிந்துகொண்டு
வாடி [1]மனந்தளர்ந்து வாள்விசையா நீயிவனை 431
கொன்றா [2]லொழியக் குறுமை யடங்காது
[3]கொன்றுவிடு மென்றவுடன் கோல விசகர்ணன் 432

432. குறுமை - சிறுமை, கேவலம். அடங்காது - தீராது.

சு. சொல் : 1 மனந்தளன்று 2. லொளியக் குருமை 3. கொண்டுவிடுறு

(Kaṇṇaṉ ciṉamaṭaital)

pēṭi yeṉṟavārttai perumāḷ aṟintukoṇṭu
vāṭi maṉantaḷarntu vāḷvicaiyā nīyivaṉai
koṉṟā loḻiyak kuṟumai yaṭaṅkātu
koṉṟuviṭu meṉṟavuṭaṉ kōla vicakarṇaṉ

Krisṇaṉ growing angry

On hearing Vicakarṇaṉ call Aruccuṉaṉ a eunuch,
Krisṇaṉ was upset and angrily ordered Vicayaṉ:
'Unless you kill this presumptuous fellow
Our disgrace will not be wiped out'.

(விசகர்ணன் விசயன் முடியை அறுத்தல்)

சென்று பொருதான் [1]திசைகளெட்டும் தானதிர
வாய்த்த [2]பகழிஒன்று மன்னன்மேல் தான்தொடுத்தான் 433

ஏத்தரிய [3]பாணம் இமைத்து விழிக்குமுன்னே
[4]பார்த்தனைத் தேடிப் [5]பதறி முடியறுக்க 434

433. பகழி - அம்பு 434 ஏத்தரிய - புகழுக்கடங்காத பாணம் - அம்பு

சு. சொல் · 1 திசைகளெட்டும்ந் 2 பகளி 3 பானம் இமைத்து முளிக்கு 4 பாத்தனை 5 பதரி

(Vicakarṇaṉ Vicayaṉ muṭiyai aṟuttal)

ceṉṟu porutāṉ ticaikaḷeṭṭum tāṉatira
vāytta pakaḻioṉṟu maṉṉaṉmēl tāṉtoṭuttāṉ

ēttariya pāṇam imaittu viḻikkumuṉṉē
pārttaṉait teṭip pataṟi muṭiyaṟukka

Vicakarṇaṉ cutting off Aruccuṉaṉ's crown

Handsome Vicakarṇaṉ fought so fiercely
That the directions eight shook in fear!
Choosing a powerful dart he shot it at Aruccuṉaṉ:
The renowned arrow in the wink of an eye
Went towards Aruccuṉaṉ and cut off his crown!

(அருச்சுனனின் அச்சம்)

சென்றதுவே பாணம் திகைத்தானே போர்விசையன்
இன்று [1]பிழைத்தோமென் றேங்கியே [2]நிற்கலுற்றான் 435

ஆயனா ரோடே அருச்சுனனு மப்போது
நாயகமே இப்புதுமை நானறியச் சொல்லுமென்றான் 436

சு. சொல் : 1 பிளைத்தோமென் 2. நிக்கலுற்றான்

(Aruccuṉaṉiṉ accam)

ceṉratuvē pāṇam tikaittāṉē pōrvicaiyaṉ
iṉṟu piḻaittōmeṉ ṟēṅkiyē niṟkaluṟṟāṉ

āyaṉā rōṭē aruccuṉaṉu mappōtu
nāyakamaē ipputumai nāṉaṟiyac collumeṉṟāṉ

Aruccuṉaṉ becomes afraid

Warlike Vicayaṉ stood dazed at this
And thanked God for his escape: he asked Kriṣṇaṉ:
'My Lord, can you explain this wonder?'

(கண்ணன், மீண்டும் விசகர்ணனைக் கொல்லக் கட்டளையிடல்)

ஆதித்த னீன்ற அருள்கர்ணன் புத்திரன்
நீயிவனைக் [1]கொன்றுவிடு நீவிசையா தப்பவென்றால் 437

சு. சொல் : 1. கொண்டுவிடு

(Kaṇṇaṉ, mīṇṭum Vicakarṇaṉaik kollak kaṭṭaḷaiyiṭal)

ātitta nīṉra aruḷkarṇaṉ puttiraṉ
nīyivaṉaik koṉṟuviṭu nīvicaiyā tappaveṉṟāl

Kriṣṇaṉ ordering Aruccuṉaṉ again to kill Vicakarṇaṉ

'He is the darling son of gracious Karṇaṉ,
Himself the son of the Sun-God, O Vicaya!
If you want to save yourself today,
You must straightway kill this dangerous boy'.

(விசயன் மனமிரங்கி விசகர்ணனைக் கெஞ்சுதல்)

யென்ற [1]பொழுதே இயல்விசையன் [2]தான்பார்த்து
அண்ணருட மைந்தா [3]அழகொளியே யென்மகனே 438

கண்ணே மணியே கரும்பே கருவலமே
அய்யோ இதுபாவம் அப்பனே என்றுரைத்தார் 439

அப்போது [4]பார்த்தன் அவனைமிகக் கொண்டாடி
செப்பரிய [5]குஞ்சரமே தேசமெல்லா [6]முந்தனுக்கு 440

ஒப்புடனே தந்துவுன் [7]தந்தையரைத் தாள்பணிவோம்
வாதைப் படவேண்டாம் வண்மையுள்ள புத்திரனே 441

439 கருவலமே - மிக்க வலிமை உள்ளவனே 440. குஞ்சரம் - யானை. 441 வாதை - துன்பம். லச்சை - வெட்கம்.

சு.சொல் : 1 பொளுதே 2. தான்ம்பார்த்து 3. அளகொளியே. 4. பாத்தன் 5 குஞ்சறமே 6 முந்தணக்கு 7 தந்தையரே

(Vicaiyan̲ man̲amiraṅki Vicakarṇan̲aik keñcutal)

yen̲ra polutē iyalvicaiyan̲ tān̲pārttu
aṇṇaruṭa maintā alakoḷiyē yen̲makan̲ē

kaṇṇē maṇiyē karumpē karuvalamē
ayyō itupāvam appan̲ē enruraittār

appōtu pārttan̲ avan̲aimikak koṇṭāṭi
cepperiya kuñcaramē tēcamella muntan̲ukku

opputan̲ē tantuvun̲ tantaiyarait tāḷpaṇivōm
vātaip paṭavēṇṭām vaṇmaiyuḷḷa puttiran̲ē

Vicayan̲ pleading with Vicakarṇan̲ to return

Renowned Aruccun̲an̲ then spoke to the boy-hero:
'O Son of my brother! lovely light! my own son!
Dear as the pupil of my eye! sweet as sugarcane!
Hero of exceeding might! This is too much, my boy!'
With such endearing terms Pārttan̲ pleaded with him:
'O young tusker brave! heroic beyond description!
We shall give you gladly the empire entire,
O bountous child! do not invite trouble!'

(விசகர்ணன் சீற்றம்)

[1]யென்றழைத்த போது இயல்கர்ணன் தான்சீறி
[2]சற்றுமே லச்சையில்லை தான்பேடி உங்களுக்கு 442

மன்னன் வணங்கா மணிமுடியோன் தானிருக்க
பொன்னின் சிலையிருக்க புகழ்வேந்தர் தானிருக்க 443

கர்ண ரிருக்க அவர்கய்யில் சிலையிருக்க
[3]கொன்று பஞ்சவரைக் [4]கோடேறி நாடழித்து 444

வென்றிடுவே னென்று விசகர்ணன் தான்பொருதான்
மெய்யே சலித்து விசையன் நிற்குமப்போ 445

443 சிலை - வில். 444. கோடு - எல்லை. கோடேறி - எல்லைகடந்து.

சு.சொல் : 1. யென்றளைத்த 2. சத்துமே லட்சை 3. கொண்டு 4 கோடேரி நாடளித்து

(Vicakarṇaṉ ciṟṟam)

yeṉṟaḻaitta pōtu iyalkarṇaṉ tāṉciṟi
caṟṟumē laccaiyillai tāṉpēṭi uṅkaḷukku

maṉṉaṉ vaṇaṅkā maṇimuṭiyōṉ tāṉirukka
poṉṉiṉ cilaiyirukka pukaḻvēntar tāṉirukka

karṇa rirukka avarkayyil cilaiyirukka
koṉṟu pañcavaraik kōṭēṟi nāṭaḻittu

veṉṟiṭuvē ṉeṉṟu vicakarṇaṉ tāṉporutāṉ
meyyē calittu vicaiyaṉ niṟkumappō

Vicakarṇaṉ's wrath

As thus Aruccuṉa made the generous offer to Vicakarṇaṉ,
He retorted furiously:' Have you no sense of shame,
You who are neither male nor female?
We have all assembled here to destroy you,
The unbowing king of kings with his golden bow,
And famous chieftains of the land: there is besides,
Karṇaṉ, my father and the bow in his hand: we will slay
All of you or send you out of the country:
Victory is ours.' And Vicakarṇaṉ resumed his fight,
As Aruccuṉaṉ stood bewildered before the boy-hero.

(துரியோதனன் விசயன் பேச்சைக் கேளாதே யெனல்)

அப்போது சொல்லுவான் '[1]அரியதுதுரி யோதனன்தான்
இப்போது தம்பி இவன்பேச்சைக் கேளாதே 446

சு.சொல் : 1. அரியதிரியோதனந்தான்

(Turiyōtanan̲ Vicaiyan̲ pēccaik kēḷātē yen̲al)

appōtu colluvān̲ ariyaturi yōtanan̲tān̲
ippōtu tampi ivan̲pēccaik kēḷātē

Turiyōtanan̲ advising the boy not to listen to Vicayan̲.

And Turiyōtanan̲ came up to the boy and warned him:
'My son! do not be carried away by Aruccunan̲'s soft words'.

(விசகர்ணன் விசயனைக் கடுமையாய் எதிர்த்தல்)

யென்றுரைக்க மன்னன் இயல்விச கர்ணனுந்தான்
ஒருநொடிக்கு முன்னேதான் உங்களையும் கொல்வனென்று 447

நடந்தான் விசகர்ணன் நல்விசையன் தன்மேலே
[1]அடர்ந்தான் புலிபோலே அரசர் மனம்நடுங்கி 448

அடுதான் சமர்க்களத்தில் அப்படைகள் தத்தளிக்க
விடுத்தான் சரங்கள்தனை விண்ணிலுள்ளோர் கொண்டாட 449

அம்புதான் வார அதுர்த்திகண்டு போர்விசையன்
வெம்பி நடுங்கி விதியேயெனப் போர்விசையன் 450

கூத்தம்புக் குள்ள கொடுமைதனைக் கண்டிருந்து
[2]பார்த்தனுக்குச் சற்றே பயம்வந்து தோன்றியதே 451

448 அடர்ந்தான் - பாய்ந்தான். 449 சமர்க்களம் - போர்க்களம். சரம் - அம்பு. 450. அதுர்த்தி அதிர்ச்சி என்பதன் பேச்சு வழக்கு. வெம்பி - வாடி 451. கூத்தம்பு - கூற்றம்பு - எமன் போன்ற அம்பு பயம் - அச்சம்.

சு. சொல் : 1. அடந்தான் 2 பாத்தனுக்கு

(Vicakarṇan̲ Vicaiyan̲aik kaṭumaiyāy etirttal)

yen̲ruraikka man̲n̲an̲ iyalvica karṇan̲untān̲
orunoṭikku mun̲n̲ētān̲ uṅkaḷaiyum kolvan̲en̲ru

naṭantān̲ vicakarṇan̲ nalvicaiyan̲ tan̲mēlē
aṭarntān̲ pulipōlē aracar man̲amnaṭuṅki

aṭuttān̲ camarkkaḷattil appaṭaikaḷ tattaḷikka
viṭuttān̲ caraṅkaḷtan̲ai viṇṇiluḷḷor koṇṭāṭa

amputān vāra aturttikaṇṭu pōrvicaiyan
vempi naṭuṅki vitiyēyenap pōrvicaiyan

kūttampuk kuḷḷa koṭumaitanaik kaṇṭiruntu
pārttanukkuc carrē payamvantu tōnriyatē

Vicakarṇan opposing Aruccunan furiously

Warned by the king, Vicakarṇan swore:
'I will kill you all'. So saying
He charged against Aruccunan like a tiger fierce.
He despatched arrow after arrow swift against the foe,
At which the denizens of the heaven applauded,
Vicayan himself being shocked at their speed,
And their destructive power, lethal as Death itself:
He stood dismayed at the fury of the boy's attack.

(அருச்சுனன் மீண்டும் கெஞ்சுதல்)

அண்ணர் [1]பெற்ற யென்மகனே [2]அழகுடைய புத்திரனே
கண்ணே மணியே கலங்காத [3]சேவகனே 452

[4]நின்று வருந்தாதே நின்னுயிரைப் போக்காதே
இன்றுநான் உன்னுடனே [5]எதிர்க்கவுந்தான் நீதியுண்டோ 453

வரிசையுள்ள அண்ணர்[6]பெற்ற வாழ்வேமதி முகனாரே
[7]துரியோதனன் பேச்சில் தியங்காதே [8]கண்மணியே 454

[9]வந்தெதிர்த்து யென்கையிலே மாளாதே யென்மகனே
அந்தரத்தில் [10]தேவர்க்கும் அரனார்க்கு [11]மேறாது 455

உன்தகப்ப னோடே உடன்கூடி [12]வாழுமென்றான்

454. மதி - சந்திரன் தியங்காதே - மயங்காதே. 455. அந்தரம் - வானுலகம் ஏலாது - ஏற்காது.

சு.சொல் : 1 பெத்த 2. அளகுடைய 3 சேவுகனே 4. னிண்று 5. எதுக்கவும்ந்தான் 6. பெத்த வாள்வே 7 திரியோதனன் 8- கன்மனியே 9. வந்தெதுத்து 10. தேவர்களும் 11 மேறாது 12 வாளுமென்றான்

(Aruccunan mīṇṭum keñcutal)

aṇṇarpeṟṟa yeṉmakaṉē aḻakuṭaiya puttiraṉē
kaṇṇē maṇiyē kalaṅkāta cēvakaṉē

ninṟu varuntātē ṉiṉṉuyiraip pōkkātē
inṟunāṉ uṉṉuṭaṉē etirkkavuntāṉ nītiyuṇṭō

varicaiyuḷḷa aṇṇarpeṟṟa vāḻvē matimukaṉārē
turiyōtaṉaṉ pēccil tiyaṅkātē kaṇmaṇiyē

vantetirttu yeṉkaiyilē māḷātẹ yeṉmakaṉē
antarattil tēvarkkum araṉārkku mēlātu

uṇtakappa nōṭē uṭaṉkūṭi vāḻumeṉṟāṉ

Aruccuṉaṉ again pleading with the boy.

'O darling son, sired by my brother Karṇaṉ!
Lovely child, dear as my eyes! Young lord!
Do not stand here opposing us:
You will only suffer: you will surely lose your life.
How can I now fight against you? Is it fair or just?
O our very life, born to our famous elder brother!
O son with a face lovely like the moon!
Don't be carried away by Turiyōtaṉaṉ's words.
Darling boy! do not oppose me and die at my hands.
O my son! It won't be approved of by the celestials!
Or by Lord Civaṉ himself! Instead run back
To your loving father and live!'

(தருமர் விசகர்ணனைக் கெஞ்சுதல்)

தன்மர் நடந்துவந்து தமையன் மகனைப்[1]பார்த்து 456

[2]மென்மையுள்ள அண்ணர்[3]பெற்ற மேலான போர்வடிவே
[4]கர்ணவில்லி பெற்ற கரும்பே கருநிதியே 457

யென்னுடைய நாடும் [5]இராச்சியமும் நான்தாரேன்
பொன்னைப்போல் மேனி [6]புழுதி பிரளாத 458

வன்னச் சிறுவடிவே வாகான யென்மகனே
உன்னுடைய தந்தைபக்கல் ஓடிப்போ யென்மகனே 459

என்றுதன்மர் தானும் இன்பமுடன் உரைத்தார்

456. தமையன் - அண்ணன். 459 பக்கல் - பக்கம்

சு.சொல் : 1. பாத்து 2. மென்னமையுள்ள 3. பெத்த 4. கர்ன்ன வில்லி 5. ராட்சியமும் 6. புளுதி

(Tarumar Vicakarṇaṉaik keñcutal)

taṉmar naṭantuvantu tamaiyaṉ makaṉaippārttu

meṉmaiyuḷḷa aṉṉarpeṟṟa mēlāṉa pōrvaṭivē
karṇavilli peṟṟa karumpē karuṇitiyē

yeṉṉuṭaiya nāṭum rācciyamum nāṉtārēṉ
poṉṉaippōl mēṉi puḻuti piraḷata

vaṉṉac ciṟuvaṭivē vākāṉa yeṉmakaṉē
uṉṉuṭaiya tantaipakkal ōṭippō yeṉmakaṉē

eṉṟutaṉmar tāṉum iṉpamuṭaṉ uraittār

Tarumaṉ pleading with Vicakarṇaṉ

Tarumaṉ walked up now and spoke to his nephew:
O warlike boy, sired by my noble brother!
Sweet child of that great bowman Karṇaṉ!
Priceless treasure to all of us! My kingdom
And sovereignty I will give you. O lovely one
With a youthful form bright as virgin gold!
Handsome child, run back to your father's side.'
Thus Tarumaṉ spoke kind words to persuade the boy.

(வீமன் விசகர்ணனைக் கெஞ்சுதல்)

அந்நேரம் வீமன் அண்ணர்மக னைப்[1]பார்த்து 460

ஆதிப் [2]பழம்பொருளே [3]அழகுடைய யென்மகனே
வேதித்த மன்னவரை [4]வெற்றிகொள்ளும் புத்திரனே 461

கர்ணச் சிறுவடிவே கண்மணி யென்மகனே
சொர்ண முடிக்குவல்ல துய்யதொரு ஓவியமே 462

[5]துரியோ தனன்வரினும் [6]வெல்லவொண்ணா திப்படையை
அரிய மகனேவுன் ஆண்மைத்தனைக் காட்டாதே 463

விரும்பிப் பொருதாதேஉன் [7]வீரியத்தைக் காட்டாதே
திரும்பிப்போ அண்ணரிடம் செல்லா தெனவுரைத்தார் 464

461. வேதித்த - வேறுபட்ட. 462. சொர்ண முடிக்குவல்ல - பொன் மகுடத்துக்கேற்ற. 464. பொருதாதே - போர் செய்யாதே. வீரியம் - வீரம்

சு.சொல் : 1 பாத்து 2 பளம்பொருளே 3 அளகுடைய 4. வெத்தி 5 திரியோத 6 செல்ல 7 வீறியத்தை

(Vīmaṉ Vicakarṇaṉaik keñcutal)

anṉēram vīmaṉ aṇṇarmaka ṉaippārttu

ātip paḻamporuḷē aḻakuṭaiya yeṉmakaṉē
vētitta maṉṉavarai veṟṟikoḷḷum puttiraṉē

karṇac ciṟuvaṭivē kaṇmaṇi yeṉmakaṉē
corṇa mutikkuvalla tuyyatoru ōviyamē

turiyō taṉaṉvariṉum vellavoṇṇā tippaṭaiyai
ariya makanēvuṉ āṇmaitaṉaik kāṭṭātē

virumpip poruṭātēuṉ vīriyattaik kāṭṭātē
tirumpippō aṇṇariṭam cella teṇavuraittār

Vīmaṉ pleading with the boy

And vīmaṉ now came up and spoke to the boy:
'O dear son capable of conquering enemy kings!
Little image of great Karṇaṉ, O darling son!
Lovely as a painting fine! and worthy to wear
A crown of gold! This army cannot be defeated
Even by Turiyotaṉaṉ: Rare child! Don't try to show
Your manly courage here before us.
Leave off this love of battle.
Do not attempt to display your valour:
Go safely back at once to my brother.'

(நகுலன் கெஞ்சுதல்)

பரிநகுலன் வந்துநின்று பாலன் தனைப்பார்த்து
சருவிப்பொர வேண்டாம்உன் சாமர்த்தியம் வேண்டாம்

உகப்பேத்தி உங்களுக்கு ஒக்கவே வந்ததுகாண்
[2]சிறிது பெரிதென்று தெரியுமோ [3]பார்த்தனம்பு

தகப்பனுடன் வந்துபோர் தானேவி விட்டவரார் 466

இந்தப்படை யில்பொருத எவர்தான் [4]பிழைத்தார்கள்
சந்திரனும் அந்தகனும் தாவும் தேவர்களும் 467

வந்து பொருதாலும் மாய்க்குமே [5]பார்த்தனம்பு
எந்தன் மகனே அண்ணன்பெற்ற கண்மணியே
இந்தப் படைப்போரில் [6]இறவாதே என்மகனே 468

செப்பமுள்ள அண்ணனிடம் செல்லா யெனவுரைத்தார் 469

465 பரி - குதிரை. பரிநகுவன் - குதிரை பற்றிய அறிவில் தேர்ந்த நகுலன். பாலன் - குழந்தை - கர்ணனின் மகன் விசகர்ணன். சருவி - பொருந்தி. சாமர்த்தியம் - திறமை. 466. உகப்பேத்தி - யுகப்பெயர்ச்சி - யுகமுடிவு காலம். ஒக்கவே - ஒன்றாக; ஒரே தடவையில். 467. பொருத - போர்செய்த. அந்தகன் - குருடன்; இங்கு இயமன். 467. மாய்க்கும் - அழிக்கும். பார்த்தனம்பு - அருச்சுனனின் அம்பு.

சு.சொல் : 1. பாத்து 2 சிரிது பெரிதுதெண்டு 3,5 பாத்தநம்பு 4. பிளைத்தனர்கள் 6. இரவாதே.

(Nakulaṉ keñcutal)

parinakulaṉ vantuniṉṟu pālaṉ taṉaippārttu
caruvippora vēṇṭāmuṉ cāmart tiyamvēṇṭām

ukappetti uṅkaḷukku okkavē vantatukāṇ
ciritu periteṉṟu teriyumō pārttaṉampu
takappaṉuṭaṉ vantupōr tāṉēvi viṭṭavarār

intappaṭai yilporuta evartāṉ piḷaittārkaḷ
cantiraṉum antakaṉum tāvum tēvarkaḷum

vantu porutālum māykkumē pārttaṉampu
entaṉ makaṉe aṇṇaṉpeṟṟa kaṇmaṇiyē
intap paṭaippōril iṟavātē eṉmakaṉē

ceppamuḷḷa aṇṇaṉiṭam cellā yeṉavuraittār

Nakulaṉ pleading with Vicakarṇaṉ

Now, Nakulaṉ adept at equine lore, pleaded thus:
'There is no need to fight, my boy!
No need to prove your mettle in the field.
The end of the aeon has come for all of you

Can Pārttaṉ's dart distinguish between small and great?
Who has so far come to fight against his own father?
And who has survived after facing this army?
Parttan's arrow will destroy, Cantira, Yama,
And all the supernals if they oppose us.
O my darling son! dear one sired by my brother!
Do not lose your life in this battle:
Go safely back now to my noble brother, Karṇa!'

(சகாதேவன் வேண்டுதல்)

சகாதேவன் வந்துநின்று தமையன்மக [1]னைப்பார்த்து
ஆகாத இந்தவினைக் கார்தான் [2]பிழைத்தார்கள் 470

நீயும்மடி யப்போறாய் நின்தகப்ப னும்[3]மடிவான்
பாயும் புலிபோலே படப்போறா ருன்தகப்பன் 471

வாட்ட மடித்து மடியாதே யென்மகனே 472

470. இந்தவினைக்கு + ஆர்தான் பிழைத்தார்கள். ஆர் - யார்; யார் பிழைத்தார்கள்? ஒருவரும் பிழைக்கவில்லை என்பது பொருள். 471. மடியப் போறாய் - சாகப் போகிறாய் மடிவான் - சாவான். படப்போறார் - துன்பப் படுவார்; இறப்பார்.

சு.சொல் : 1. னேப்பாத்து 2 பிளைத்தார்கள் 3. மடுவான்

(Cakātēvaṉ vēṇṭutal)

cakātēvaṉ vantuniṉṟu tamaiyaṉmaka ṉaippārttu
ākāta intaviṉaik kārtāṉ piḻaittārkaḷ

nīyummaṭi yappōṟay niṉtakappa ṉummaṭivāṉ
pāyum pulipōlē paṭappōṟā ruṉtakappaṉ

vāṭṭa maṭittu maṭiyātē yeṉmakaṉē

Cakātēvaṉ imploring Vicakarṇaṉ

And then Cakātevaṉ came up to his brother's son
And said to him; 'O who can survive his fate?
You are going to die and also your father;
You are going to see your father slain like
A charging tiger. O my son! do not struggle
Only to lose your life!'

(விசகர்ணன் பதில்)

[1]வெற்றி விசகர்ணன் மிகச்சினந்து யேதுசொல்வான்
சற்றும் [2]லச்சையில்லை சகாதேவா உங்களுக்கு 473

மன்னருக்கும் மன்னன் வணங்காமுடி யோனிருக்க
[3]கர்ணய்யா தானிருக்க அவர்[4]கையில் சிலையிருக்க 474

[5]கொன்று விடுவேனான் [6]கொற்றவனே உங்களையும்
வென்றிடுவே னென்று விசகர்ணன் தான்பொருதான் 475

473. லச்சை - வெட்கம். 474. வணங்கா முடியோன் - யாருக்கும் அடி பணியாத தலையை யுடையவன் - துரியோதனன். சிலை - வில் 475. கொற்றவன் - அரசன். பொருதான் - போர் செய்தான்

சு.சொல் : 1. வெத்தி 2. லட்சையில்லை 3. கர்ன்னய்யா 4. கய்யில் 5 கொண்டு 6. கொத்தவனே

Vicakarṇaṉ patil

veṟṟi vicakarṇaṉ mikaccinantu yētucolvāṉ
caṟṟum laccaiyillai cakātēvā uṅkaḷukku

maṉṉarukkum maṉṉaṉ vaṇaṅkāmuṭi yōṉirukka
karṇayyā tāṉirukka avarkaiyil cilaiyirukka

koṉṟu viṭuvēṉāṉ koṟṟavaṉē uṅkaḷaiyum
veṉṟituvē ṉeṉṟu vicakarṇaṉ tāṉporutāṉ

Vicakarṇaṉ's reply

Victorious Vicakarṇaṉ in anger made reply:
'Have you no sense of shame, Cakātēva?
On our side we have the king of kings with unbowing head
And also my father Lord Karṇaṉ with his mighty bow:
O king! I shall surely kill you and defeat all of you.'
Swearing thus Vicakarṇaṉ continued to do battle.

(கண்ணன் சினம்)

அந்நேரம் மாயன் அருச்சுனனைத் [1]தானழைத்து 476
என்ன கெடுவாய் [2]இனிஉரன் பேசாதே

உன்னை நிலைகுலைத்து [3]உன்னுயிரைக் கொன்றிடுவேன் 477
கொன்றுஓட வுன்னைவசை கூறினான் கண்டாயே

இன்றுகொல்லப் போறான் இனிப்பார் அவன்சமத்தை 478

செருவில் [4]விசகர்ணன் சீரான வன்சமத்தை
[5]உரகக் கணைதொடுத்தால் [6]உகமுடிநா ளின்றெனவே 479

[7]அந்நேரம் மாயன் அவன்கணையைத் தான்தடுத்து
[8]பாம்பினுட [9]குட்டிக்குப் பால்வார்த்துத் தான்[10]வளர்த்தாய் 480

ஒப்புடனே பாம்பு உடனே கடியாதோ
அப்படிப் போலே அருள்விசையா இப்போதோ 481

ஆமா விசையா அறியாமல் சொன்னாயே
சர்ப்பத்தின் குட்டியைத் தலைதெறிக்க யெய்யுமென்றார் 482

476. மாயன் - கண்ணன். 477. உரம் - வலிமை. 478. வசை - இகழ்ச்சிச் சொல். சமத்து - திறமை. 479. உரகக்கணை - பாம்புக்கணை; நாகாஸ்திரம். கணை - அம்பு.

சு.சொல் : 1. தானளைத்து 2 யினிஉரன் 3 உண்ணுயிரைக் கொண்டுறிடுவேன் 4. விஷகறனன் 5. உரோக 6. யுகமுடி 7 அன்னேரம் 8 பாம்பிண்ணுட 9. குட்டிக்கி 10. வளத்தாய்.

(Kaṇṇaṉ ciṉam)

aṉṉēram māyaṉ aruccuṉaṉait tāṉaḻaittu

eṉṉa keṭuvāy iṉiuraṉ pēcātē
uṉṉai nilaikulaittu uṉṉuyiraik koṉṟiṭuvēṉ

koṉṟuōṭa vuṉṉaivacai kūṟiṉāṉ kaṇṭāyē
iṉṟukollap pōṟāṉ iṉippār avaṉcamattai

ceruvil vicakarṇaṉ cīrāṉa vaṉcamattai
urakak kaṇaitoṭuttāl ukamuṭinā ḷiṉṟeṉavē

aṉṉēram māyaṉ avaṉkaṇaiyait tāṉtaṭuttu
pāmpiṉuṭa kuṭṭikkup pālvārttut tāṉvaḷarttāy

opputaṉē pāmpu utaṉē kaṭiyātō
appaṭip pōlē aruḷvicaiyā ippōtō

āmā vicaiyā aṟiyāmal coṉṉāyē
carppattiṉ kuṭṭiyait talaiteṟikka yeyyumeṉṟār

Krisṇaṉ's anger

Then the Lord called to Aruccuṉaṉ and spoke
Thus to him; 'Did you not hear the boy abusing you,
Swearing to smash you and take your life?
Don't talk hereafter about your valour!
You will see today the boy's ability in the battlefield.
If he were to shoot the serpent-dart, it will mean
The end of the aeon! you are fostering
The young one of an adder, feeding it with milk!
Will not the grown-up snake bite you at once?
Therefore gracious Vicayaṉ, instead of pleading
With the little one as you are all doing now,
Cut off the young snake's head right away.'

(பார்த்தன் அம்பு விடுதல்; விசகர்ணன் தலை அறுபடுதல்))

பட்டால் படுதென்று பார்த்தன் சரமெடுத்து
விட்டான் ஒருகணையை [1]விசகர்ணன் தன்மேலே 483

இந்நேரம் தன்னில் இவன்கர்ணன் தன்தலையை 484

குளந்தனிலே நின்றதொரு [2]கொற்றவனார் தன்கையிலே
இளந்தலையைத் தானறுத்து இப்போதே போடுமென்றார் 485

என்று பெருமாள் ஈதுரைக்கத் தான்கேட்டு
வென்றியுள்ள மாயவரே விமலரே நீர்சாட்சி 486

என்பேரில் [3]குற்றமில்லை ஈசுபரரே சாட்சியென்று 487

தொட்டுவிட்டார் ஒருகணையைச் சொல்லி அருச்சுனனும்
பட்டுருவத் தொட்டகணை பாலன் தலையறுத்துத் 488
திட்டெனவே சென்று தேவரெல்லாம் தான்காண

போட்டதுவே கர்ணன் [4]புகழ்பெரிய [5]கைதனிலே 489

தலையறுத்து [6]அம்புசென்று தான்போட்டு [7]வந்ததற்பின் 490

[8]ஏரி குளத்தருகே [9]ஏற்றமுள்ள கர்ணனுந்தான்
கூவி [10]அழுது [11]குழல்விரித்தார் அம்மானை 491

486. விமலர் - குற்றமற்றவர் 488. தொடுதல் - எய்தல். 491. குழல் - தலைமயிர். 493. பொருதி - போர்செய்து. வாணாள் - வாழ்நாள்.

சு.சொல் : 1. விசகறனன் 2. கொத்தவனார் 3. குத்தமில்லை 4. புகள்பெரிய 5. கயிதனிலே 6. அன்புசென்று 7. வந்ததற்பின் 8. ஏறி 9. ஏத்தமுள்ள 10 அளுது 11. குளல் விரித்தார்

(Pārttaṉ ampu viṭutal; Vicakarṇaṉ talai aṟupaṭutal)

paṭṭāl paṭuteṉṟu pārttaṉ carameṭuttu
viṭṭāṉ orukaṇaiyai vicakarṇaṉ taṉmēlē

innēram taṉṉil ivaṉkarṇaṉ taṉtalaiyai

kuḷantaṉilē niṉṟatoru koṟṟavaṉār taṉkaiyilē
iḷantalaiyait tāṉaṟuttu ippōtē pōṭumeṉṟār

eṉṟu perumāl īturaikkat tāṉkēṭṭu
veṉṟiyuḷḷa māyavarē vimalarē nīrcāṭci

eṉpēril kuṟṟamillai īcupararē cāṭciyeṉṟu
toṭṭuviṭṭār orukaṇaiyaic colli aruccuṉaṉum
paṭṭuruvat toṭṭakaṇai pālaṉ talaiyaṟuttut

tiṭṭeṉavē ceṉṟu tēvarellām tāṉkāṇa
pōṭṭatuvē karṇaṉ pukaḻperiya kaitaṉilē

talaiyaṟuttu ampuceṉṟu tāṉpōṭṭu vantataṟpiṉ

ēri kuḷattarukē ēṟṟamuḷḷa karṇaṉuntāṉ
kūvi aḻutu kuḻalvirittār ammāṉai

Pārttaṉ shooting his arrow at the boy

And taking a fine arrow Pārttaṉ sent it
Speeding against Vicakarṇaṉ, resigning himself
To the situation. Kriṣṇaṉ now directed Aruccuṉaṉ
To drop the young head into the hands of king Karṇaṉ
As he stood beside a pond. And Aruccuṉaṉ
Much disturbed and unwilling, did as ordered,
Saying, 'Victorious Lord, Immaculate one!
You are witness to this! No blame can attach to me;

Iswara be my witness!', Aruccunan cut off the head
Of the boy-hero and the arrow carried it swiftly
And dropped it in the mighty hands of Karnan of repute.
(Ammānai)

(கர்ணன் 'கொன்றவர் யார்' என்றும், 'அருச்சுனனுக்கு இரக்கமிலையோ'என்றும் புலம்பல்)

அய்வரைக் [1]கொன்று அரசாள்வாய் [2]என்றிருந்தேன்
பொய்யோநம் [3]வாழ்வெனவே பூமிதனி [4]லேவிழுந்து 492

இந்தவினை [5]செய்தவனார் என்[6]மகனைக் [7]கொன்றவனார்
வந்து பொருதி [8]வாணாளை மாய்த்தவரார் 493

வானவர்கள் கூடி [9]வகுத்தெழுதி வைத்தசிலை
[10]ஞானக்கண் ணால்பார்த்து நயந்திருக்கு மப்போது 494

உத்த துணையென்று உகந்திருந்தேன் இத்தனை[11]நாள்
[12]அத்தனையூரு நீருமெந்தன் அய்யரே ஏகிவிட்டீர் 495

கொன்றானோ போர்விசையன் கோலத் [13]திருவடிவை
வென்றானோ வில்லி விருது [14]பறித்தானோ 496

விருது [15]பறித்தானோ [16]விசகர்ணா யென்மகனே 497

அன்றுமுதல் தேடி அருந்தவத்தால் வந்த மைந்தன்
இன்றுதான் கொன்றார் [17]எவரென்று சொல்லுமென்றார் 498

தன்ம நெறிவளரும் சகாதேவன் [18]சாத்திரங்கள்
இன்மைதன்னில் கொண்டால் ஈடேற்ற முண்டாமே 499

மாணிக்கம் போல்வடிவே வாகுடைய புத்திரனே
ஆணிப்பொன் மேனி அவலப் பிணமாச்சு 500

வானத்தின் மின்னொளியே வாய்த்தமதி கேளீரே
தெள்ளமுதே எந்தன் தித்திக்கும் [19]தீங்கரும்பே 501

அசையாத வீரா [20]அழகொளியே யென்மகனே
விசையனுன்னைக் [21]கொன்று வினைப்பயமும் [22]தீர்ந்தானோ 502

உன்னை [23]அவன்கொல்ல உடம்பட்டுதோ [24]கைகள்ரண்டும்
என்ன துணிவால் என்[25]மகனைக் கொன்றானோ 503

கர்ணன் மகனென்று கருத்தில் நினைக்கலையோ 504

பத்தியுடன் விசையன் பண்பாய் [26]மனமகிழ
சித்தப்பா என்றிலையோ சீர்பாதம் கண்டிலையோ 505

நல்லப்பா என்றிலையோ [27]நற்பாதம் கண்டிலையோ
வல்லதொரு மாயன் நமக்கு வினைநினைந்து 506

புத்தியத்த மாயனுரை [28]போர்விசையன் கேட்டானோ
சத்திரக்க மில்லாமல் தம்பியுன்னைக் கொன்றானோ 507

சன்மபகை யானாலும் சிறந்ததொரு மைந்தனென்றும்
உன்னையும் கொல்ல [29]உகந்ததோ கைகள்ரண்டும் 508

494 சிலை - எழுத்து. 495. உத்த - உற்ற. 496. கோலம் - அழகு. 497 விருது - புகழ். 499. வாகு - அழகு 500. ஆணிப்பொன் - பத்தரை மாற்றுத் தங்கம். மேனி - உடல். அவலப்பிணம் - அழுகைக்குரிய உயிரற்ற உடல். 507. சத்திரக்கம் - சற்று இரக்கம் - சிறிதேனும் கருணை.

***சு.சொல்** : 1. கொண்டு 2. எண்றிருந்தன் 3. வாள்வெணவே 4. விளுந்து 5 செயிதவனார் 6 மகனெ 7. கொண்டவனார் 8 வானாலை 9. வகுத்தெளுதி 10. ஞாணக்கன்னால் பாத்து 11. னாள் 12. அத்தணை 13 திருவடிவே 14. 15 பரித்தானோ 16 விசைகர்ணனா 17. எவரெண்டு 18 சாஷ்திரங்கள் 19. தீன்ங்கரும்பே 20. அளகொளியே 21. கொண்டு 22. தீந்தானோ 23 அவன்ங்கொல்ல 24. கயிகள்ரெண்டும் 25. மகனெகொண்றானோ 26 மணமகிள. 27 நற்ப்பாதம் 28. போர் விசையன்ங் 29. உகந்துதோ கயிகள் ரெண்டும்.*

(Karṇaṉ, 'koṉṟavar yār ' eṉṟum, 'Aruccuṉaṉukku irakkamillaiyō' eṉṟum pulampal)

ayvaraik koṉṟu aracāḷvāy eṉṟiruntēṉ
poyyōnam vāḷveṉavē pūmitaṉi lēviḻuntu

intaviṉai ceytavaṉār eṉmakaṉaik koṉṟavaṉār
vantu poruti vāṉāḷai māyttavarār

vāṉavarkaḷ kūṭi vakutteḻuti vaittacilai
ñaṉakkaṉ ṇālpārttu nayantirukku mappōtu

utta tuṇaiyeṉṟu ukantiruntēṉ ittaṇaināḷ
attaṉaiyūru nīrumentaṉ ayyarē ēkivittīr

koṉṟāṉō porvicaiyaṉ kōlat tiruvaṭivai
veṉṟāṉō villi virutu paṟittāṉō

virutu paṟittāṉō vicakarṇa yeṉmakaṉē

aṉṟumutal tēṭi aruntavattāl vanta maintaṉ
iṉṟutāṉ koṉṟār evareṉṟu collumeṉṟār

taṉma neṟivaḷarum cakātēvaṉ cāttiraṅkaḷ
iṉmaitaṉṉil koṇṭāl īṭēṟṟa muṇṭāmē

māṇikkam pōlvaṭivē vākuṭaiya puttiraṉē
āṇippoṉ mēṉi avaḷap piṇamāccu

vāṉattiṉ miṉṉoliyē vāyttamati kēḷirē
teḷḷamutē entaṉ tittikkum tīṅkarumpē

acaiyāta vīra aḷakoḷiyē yeṉmakaṉē
vicaiyaṉuṉṉaik koṉṟu viṉaippayamum tīrntāṉō

uṉṉai avaṉkolla uṭampaṭṭutō kaikaḷraṇṭum
eṉṉa tuṇivāl eṉmakaṉaik koṉṟāṉō

karṇaṉ makaṉeṉṟu karuttil niṉaikkalaiyō

pattiyuṭaṉ vicaiyaṉ paṇpāy maṉamakiḻa
cittappā eṉṟilaiyō cīrpātam kaṇṭilaiyō

nallappā eṉṟilaiyō naṟpātam kaṇṭilaiyō
vallatoru māyaṉ namakku viṉainiṉaintu

puttiyatta māyaṉurai pōrvicaiyaṉ kēṭṭāṉō
cattirakka millāmal tampiyuṉṉaik koṉṟāṉō

caṉmapakai yāṉālum ciṟantatoru maintaṉeṉṟum
uṉṉaiyum kolla ukantatō kaikaḷraṇṭum

The lament of Karṇaṉ

Renowned Karṇaṉ standing beside the lake,
Now cried and wept at this untimely death
Of his darling son; loosening his locks of hair,
Karṇaṉ wailed: 'O son! I hoped you will rule
As the king, after killing the five Pāṇṭavas!
Oh, you have left this lie called life

For good! And rolling on the earth, the bereaved father
Cried aloud! 'Oh who is it who has done this deed?
Who slew my son thus? Who fought with my son
And ended his life? Oh, I was happy
That the supernals in heaven had written
On your head a bright future on earth!
I had thought you would be my chosen companion,
All these days! All that is over now;
And you, my young Lord, have gone away from me,
For ever and for ever. Oh, did war-like Vicayaṉ
Vanquish your lovely form? Did the bowman
Pluck away your badge of honour?
O Vicakarṇa! my son! my son!
Oh, tell me truly who killed my son today?
My darling son, the fruit of my rare askesis!
(Cakātēvaṉ fostering righteous ways
Knows that the sastras followed in this birth
Will lead to prosperity and greatness)
O my son of form bright as a ruby!
Handsome son so dear! Your body precious
As virgin gold, has become a corpse fit for lament!
O Prince dazzling as the lightning in the sky,
Lovely as the moon! nectar lucent! sweet as sugarcane!
O brave boy of unshakable valour! lovely light!
O my son! Did Vicayaṉ kill you to save himself from his fate?'
'Oh, did his hands agree to kill you?
How dare he kill my dear son? Did he not remember
You are Karṇaṉ's child? Oh, did you not
Call him 'uncle', to make him happy of heart?
Did you not call him father? Did you not bow
At his goodly feet? Or is it that the wily Kriṣṇaṉ
Plotted our ruin and war-like Vicayaṉ obeyed his order?

Did my younger brother Aruccuṉaṉ kill you thus
Without a trace of pity in his heart?
Even if we are inveterate enemies for long
How could his hands bear to kill you, his son?'

(மற்ற பாண்டவரும் உடன்பட்டாரோ எனல்)

தன்மரும் [1]பார்த்துச் சகாயமாய் நின்றாரோ
இன்மையிலே தன்மருக்கு இது[2]பேரோ என்றுரைத்தார் 509

[3]வீமனுங் கேட்டு விடாதேகொல் என்றானோ
சாமத் [4]துரோகியவன் தருகண்ண னானானோ 510

பரிநகுலன் கல்நெஞ்சன் [5]பார்த்து மிருந்தானோ
அரியசகா தேவன் [6]அறிந்தசாஸ் திரக்காரன் 511

வல்லதொரு அண்ணர்[7]பெற்ற வாய்த்தமதி கேளீரே
கொல்லுவிசை யாவென்று கூறி நடந்தானோ 512

வய்ய மிரங்க வானவர்கள் தான்சலிக்க
அய்வரும் கொல்ல அணியாய் மகாராசு 513

அம்மைகுந்தா தேவி [8]அழுதுமிக வந்திலையோ 514

[9]தாயாருங் கேட்டால் தரிப்பாளோ யென்மகனே
ஓயாமல் [10]கர்ணன் உதிரக்[11]கண்ணீ ராயழுதான் 515

509. சகாயம் - உதவி. இன்மை - இம்மை - இப்பிறவி. 510 தருகண்ணன் - கொடியவன்511. சாஸ்திரக்காரன் - சாஸ்திரம், சோதிடம் அறிந்தவன்; சகாதேவன். 513. வய்யம் - வையம் - பூமி வானவர் - தேவர். சலிக்க - சலிப்படைய. 514. குந்தாதேவி - குந்தி; பாண்டவரின் தாய். 515. உதிரம் - இரத்தம்.

சு.சொல் : *1. பாத்து 2 பேறோ 3 வீமனும்ங் 4 துறோகியவன் 5 பாத்து 6 அரிந்த சாஷ்திரக்காரன் 7. பெத்த 8 அளுதுமிக 9 தாயாறுங் 10 கர்னன் 11 கன்னீரா யளுதான்.*

(maṟṟa Pāṇṭavarum uṭaṉpaṭṭārō eṉal)

taṉmarum pārttuc cakāyamāy niṉṟārō
iṉmaiyilē taṉmarukku itupērō eṉṟuraittār

vīmaṉuṅ kēṭṭu viṭātēkol eṉṟāṉō
cāmat turōkiyavaṉ tarukaṇṇa ṉāṉāṉō

pariṉakulaṉ kalneñcaṉ pārttu miruntāṉō
ariyacakā tēvaṉ aṟintacās tirakkāraṉ

vallatoru aṇṇarpeṟṟa vāyttamati kēḷirē
kolluvicai yāveṉṟu kūṟi naṭantāṉō

vayya miraṅka vāṉavarkaḷ tāṉcalikka
ayvarum kolla aṇiyāy makārācu

ammaikuntā tēvi aḻutumika vantilaiyō

tāyāruṅ kēṭṭāl tarippālō yeṉmakaṉē
ōyāmal karṇaṉ utirak kaṇṇī rāyaḻutāṉ

Karṇaṉ asking how the other Pāṇṭavas acquiesced in this killing

'Oh, did Tarumaṟ stand by supporting this deed?
Does it redound to the credit of Tarumaṟ in this life?'
Did Vīmaṉ encourage this killing with his shouts?
Did that miserable traitor become so cruel?
Did Nakulaṉ (expert with horses) see this
And keep quiet, stony-hearted as he is?
Did that master of the sastras, rare Cakātēvaṉ
Ask Vicayaṉ to kill the boy lovely as the moon,
The youth sired by his mighty brother Karṇaṉ?
As the whole earth pitied and the celestials trembled,
Did the Five Pāṇṭavas join in this slaughter
Of the royal boy-hero? Why did not Mother Kunti
Rush up lamenting the death of her grandson?
O my son! Will your mother bear to live
When she hears about your tragic death?'
Thus and thus endlessly did Karṇaṉ weep,
Shedding pathetic tears of blood from his ruddy eyes.

(சல்லியன் கடிந்து கூறுதல்)

[1]அழுத குரலமர்த்தி ஆனதொரு சல்லியனும்
[2]மெழுகு கனலுருக [3]வெங்கோபக் கர்ணருடன் 516

[4]ஆற்றோடே வந்தாய்நீ அரசளித்த மன்னருக்கு
[5]ஏற்ற கருமமினி ஏதுசெய்தாய் [6]கர்ணாநீ 517

[7]மாற்றானைக் கொல்ல வகையறி யாமாகில்
[8]பார்த்தனுக்குச் சென்று பதம்பணியு மென்றுரைத்தான் 518

516. அமர்த்தி - அடக்கி. கனல் - நெருப்பு. நெருப்பில் பட்ட மெழுகுபோல் உருகிய கர்ணனுடன். 517. கருமம் - செயல். 518. மாற்றான் - பகைவன் பதம் - பாதம்; அடி.

சு.சொல் : 1 அளுத குரல அமத்தி 2 மெளுகு 3. வென்ங்கோபக்கர்னருடன் 4. ஆத்தோடே வந்தாயிநீ 5 ஏத்த 6. செய்தாயி கர்ணா நீயி 7 மாத்தானை 8 பாத்தனுக்குச்

(Calliyaṉ kaṭintu kūṟutal)

aḻuta kuralamartti āṉatoru calliyaṉum
meḻuku kaṉaluruka veṇkōpak karṇaruṭaṉ

āṟṟōṭē vantāynī aracaḷitta maṉṉarukku
ēṟṟa karumamiṉi ētuceytāy karṇānī

māṟṟāṉaik kolla vakaiyaṟi yāmākil
pārttaṉukkuc ceṉṟu patampaṇiyu meṉṟuraittāṉ

Calliyaṉ pulling up Karṇaṉ

Consoling the weeping father, melting in grief like wax in fire
King Calliyaṉ spoke angrily to Karṇaṉ thus:
'You came floating in the river! It was Turiyōtaṉaṉ
Who gave you name, fame and kingship; what have you done
In return, O Karṇaṉ, to the king, in duty bound?
If you do not know how to kill the enemy
Run up to Pārttaṉ and fall prostrate at his feet!'

(கர்ணன் மீண்டும் கதறுதல்)

அப்போது [1]கர்ணன் ஆசாரி யைப்[2]பார்த்து 519
அய்யா விசாரம் [3]அறியாமல் சொன்னீரே

கய்யை முகத்தறைந்து கர்ணன் [4]புலம்புவனாம் 520

519. ஆசாரி - குரு - இங்கு சல்லியன். 520. விசாரம் - கவலை.

சு.சொல் : 1. கர்னன் 2. பாத்து 3. அரியாமல் 4. புலவனாம்

(Karṇaṉ mīṇṭum kataṟutal)

appōtu karṇaṉ ācāri yaippārttu

ayyā vicāram aṟiyāmal coṉṉīrē

kayyai mukattaṟaintu karṇaṉ pulampuvaṉām

Karṇaṉ lamenting again

And then Karṇaṉ turned to his preceptor-charioteer,
And said; 'Revered sir, you speak with unconcern
Not realising my grief!' and beating his face
With both his hands, Karṇaṉ kept wailing piteously!

(அசுவத்தாமன் முதலியோர் தேற்றுதல்)

அசுவத் தாமாவுடன் ஆனதொரு சல்லியனும்
[1]துரியோ தனனும்அவன் சேனைமன்னர் உள்ளோரும் 521
வாகுடைய கர்ணனைத்தான் வந்துமனம் [2]தேற்றினராம் 522

521. அசுவத்தாமா - துரோணரின் மகன்.
சு.சொல் : 1 திரியோ 2 தேத்தினராம்

(Acuvattāmaṉ mutaliyōr tēṟṟutal)

acuvat tāmāvuṭaṉ āṉatoru calliyaṉum
turiyō taṉaṉum avaṉ cēṉaimaṉṉar uḷḷōrum
vākuṭaiya karṇaṉaittāṉ vantumaṉam tēṟṟiṉarām

Acuvattāmaṉ and others consoling Karṇaṉ

Acuvattāmaṉ, son of Turōṇācārya, and Calliyaṉ
Along with king Turiyōtaṉaṉ and the army-leaders,
Came up one by one and tried to console
The bereaved Karṇaṉ weeping for his dead son.

(கர்ணன் அய்வரைக் கொல்வேனெனல்)

[1]அந்நேரம் கர்ணன் [2]அவனை முகம்பார்த்து
அரிய [3]மகனிழந்தேன் அண்ணரே யென்றுசொல்லி 523
அழுது சலிப்பைவிட்டு ஐவரையும் [4]இந்நேரம்
[5]கழுகுக் கிரையிடுவேன் கண்டிருநீ என்றுசொல்லி 524

சென்றான் கர்ணன் திகைத்தார்கள் எல்லோரும்
நின்றான் கர்ணன் நிலம்பார்த்துக் [6]கைதேய்த்து 525

சு.சொல் : 1. அண்ணேரம் 2. அவனெ முகம்பாத்து 3. மகனிளந்தேன் 4 இண்ணேரம் 5. களுகுக் 6 கயிதெயித்து

(Karṇaṉ ayvaraiḳ kolvēṉeṉal)

annēram karṇaṉ avaṉai mukampārttu
ariya makaṉiḻantēṉ aṇṇarē yeṉṟucolli

aḻutu calippaiviṭṭu aivaraiyum inneram
kḻukuk kiraiyiṭuvēṉ kaṇṭirunī eṉṟucolli

ceṉṟaṉ karṇaṉ tikaittārkaḷ ellōrum
niṉṟāṉ karṇaṉ nilamparttuk kaitēyttu

Karṇaṉ swearing that he would kill the five

Looking at Turiyōtaṉaṉ in the face, Karṇaṉ spoke
In anguish and anger great: 'O brother mine!
I have lost a dear son. 'Putting aside his grief
Karṇaṉ swore a terrible oath: 'This day I shall slay
The Five Pāṇṭavas, making them food for carrion-kites.'
As Karṇaṉ stood and swore thus, looking down
At the ground wringing his hands in grief,
All around him were awed and amazed.

(மாயன் விசயனிடம் கர்ணன் வருகையை அறிவித்தல்)

மாயன் அறிந்துகொண்டு வாவிசையா [1]வென்றழைத்து
[2]புற்றரவங் கொண்டு புறப்பட்டான் கர்ணனுந்தான் 526

கர்ணன் மகன்பட்ட கடுங்கோபத் தோடுவந்து
உன்னைப் பொருதி உயிர்விடுவே னென்றுரைத்தான்

526. புற்றரவம் - புற்றிலுள்ள பாம்பு; பாம்புக்கணை.

சு.சொல் : 1 என்றளைத்து 2. புத்தரவங்

(Māyaṉ Vicayaṉiṭam Karṇaṉ varukaiyai aṟivittal)

māyaṉ aṟintukoṇṭu vāvicaiyā veṉṟaḻaittu
puṟṟaravaṅ koṇṭu puṟappaṭṭāṉ karṇaṉuntāṉ

karṇaṉ makaṉpaṭṭa kaṭuṅkōpat tōṭuvantu
uṉṉaip poruti uyirvituvā neṉṟuraittāṉ

Krisṇaṉ informing Vicayaṉ of the coming of Karṇaṉ

Seeing Karṇaṉ preparing to do battle, Krisṇaṉ
Spoke to Vicayan; 'Come now Aruccuṉa,
Karṇaṉ is getting ready to fight
Armed with his deadly serpent-dart.
He has sworn to fight with you and to kill you
Or be killed by you, enraged at the loss of his son.'

(கர்ணன் நாகபாசம் விடுத்தல்)

[1]அந்நேரங் கர்ணன் அரவு தனைத்[2]திறந்து 527

நம்பிய நாகத்தை நமசிவாய [3]மென்றெடுத்து
வெம்பிய நாகத்தை மிகப்பூட்டித் தன்சிலையில் 528

அலையும் புலியும் அஷ்டகிரி தானடுங்க
சிலையுற வெட்டிச் சிவனே யெனவிடுத்தான் 529

மூவுலகும் [4]பார்த்தன் முடியறுக்க வேணுமென்று
நாவுலகுங் [5]கர்ணன் நாகபாசந் தான்விடுத்தான் 530

527 பொருதி - போர்செய்து அழித்து 528. சிலை - வில். 529. அஷ்டகிரி - எட்டு மலைகள் இமயம், மந்தரம், கைலாசம், விந்தியம், நிடதம் , ஏமகூடம், நீலம், கந்தமாதனம் 530.கந்தமரு மார்பன் - கவுத்துபம் அணிந்த மார்பையுடைய கிருஷ்ணன்

சு.சொல் : : 1. அண்ணேரங் 2. திரந்து 3 யென்றுயெடுத்து 4. பாத்தன் 5. கற்னன்

Karṇaṉ nākapācam viṭuttal

annēraṅ karṇaṉ aravu taṉaittiṟantu

nampiya nākattai namacivāya meṉṟeṭuttu
vempiya nākattai mikappūṭṭit taṉcilaiyil

alaiyum puliyum aṣṭakiri tāṉaṭuṅka
cilaiyuṟa veṭṭic civaṉē yeṉaviṭuttāṉ

mūvulakum pārttaṉ muṭiyaṟukka vēṇumeṉṟu
nāvulakuṅ karṇaṉ nākapācan tāṉviṭuttāṉ

Karṇaṉ releasing the serpent-dart

At that time Karṇaṉ opened his casket
And picked up his trusted serpent waiting
For this occasion. Chanting the name of the Lord,
'Om Namacivaya', he fitted his dart to his bow
And discharged it invoking Civaṉ's name:
The leaping tigers and the eight mountains
Trembled as he charged the serpent-dart
To go towards Pārttaṉ and cut off his head.

(மாயன் பொய்த்தலையைக் கட்டுதல்)

அந்தச் சமயம் கண்டந்த மாயவனார்
கந்தமரு மார்பனப்போ கட்டினார் பொய்த்தலையை 531

Māyaṉ poyttalaiyaik kaṭṭutal

antac camayam kaṇṭanta māyavaṉār
kantamaru mārpaṉappō kaṭṭiṉār poyttalaiyai

Kriṣṇaṉ fitting Aruccuṉaṉ with a false head-gear

At this time the wily Lord adorned with a wreath
Of fragrant flowers upon his chest,
Fixed a false head-gear upon Aruccuṉaṉ's head!

(நாகம் விரைந்து வருதல்)

பொய்யாத கர்ணன் [1]புகழ்பெரிய நாகமது
மெய்யாகச் சென்று விரைந்துவந்த தம்மானை. 532

சு.சொல் : 1. புகள்பெரிய

(nākam viraintu varutal)

poyyāta karṇaṉ pukaḻperiya nākamatu
*meyyākac ceṉṟu viraintuvanta **tammāṉai***

The serpent's swift passage

Ever-true Karṇaṉ's famous serpent-dart
Sped unfailingly towards its target! (Ammāṉai)

(விசயன் கர்ணன் எதிர்வருதல்)

அக்கரவந் தான்பூண்ட ஆன விசையனுந்தான்
சிக்கெனவே அம்பெடுத்துச் சென்றுதான் வாய்சிரித்து 533

[2]கட்டழகன் மாயன் கருத்துடனே தேரூர
மட்டசமார் தோள்விசையன் வந்துநின்றா னம்மானை 534

534. மட்டசமார் - மட்டு + அசம் + ஆர். மட்டு - வாசனை. அசம் - சந்தனம். மணம் நிறைந்த சந்தனம் பூசப்பெற்ற தோள்களையுடைய விசயன்.
சு.சொல் : 1 கட்டளகன்

(Vicaiyan Karnan etirvarutal)

akkaravan tanpunta ana vicaiyanuntan
cikkenave ampetuttuc cenrutan vayciriṭṭu

kattalakan mayan karuttutane terura
mattacamar tolvicaiyan vantuninra nammanai

Vicayan confronting Karnan

While there the serpent-dart was shot,
Over here, Vicayan mounted upon the chariot
Driven by the beautiful Lord Krisnan,
Promptly armed himself with bow and arrows
Ready for the fight, his mighty arms bedaubed
With odorous sandal-paste.

(கர்ணன் அய்வரிடம் கூறுதல்)

அய்வரையும் [1]பார்த்து [2]அழகுகர்ண னேதுரைப்பான்
மைவாய்த்த கண்ணீரும் மார்போடே தானோட 535

வாடா விசையா மதிகெட்ட மாபாவி
தாடாளா யென்[3]மகனைச் சதித்தியே நீபாவி 536

536. தாடாளன் - முயற்சியுடையவன். சதித்தியே - அழித்தாயே.
சு.சொல் 1. பாத்து 2. அளகு 3 மகனெ

(Karnan ayvaritam kurutal)

ayvaraiyum parttu alakukarna neturaippan
maivaytta kannirum marpote tanota

vāṭā vicaiyā matikeṭṭa māpāvi
tāṭāḷā yeṉ makaṉaic catittiyē nīpāvi

Kārṉaṉ accusing the Five

Seeing the Pāṇṭavas, handsome Karṇaṉ, with tears
From his kohl-fed eyes rolling down his chest
Addressed Aruccuṉaṉ: 'Come Sirrah, Vicaya,
Come now! O you sinner great and feckless!
Great man you are indeed! you have destroyed
My darling son, you evil sinner.'

(விசையன் பதில்)

அப்போ விசையன் அவனைப் பார்த்துரைப்பான் 537

என்மகனே போவென் றிரங்கியே சொன்னோமே
தன்மர் நடந்துவந்து தாள்பணிந்து யேதுசொல்வார்
என்மகனே போவென் றிரங்கியே சொன்னோமே 538

என்னம்மை என்மைந்தா என்னப்பா விசகர்ணா
[1]இம்மையில் நன்றாய் இராச்சியத்தை நீயாள்வாய் 539

என்றுசொல்லி மெத்த இரங்கி மிகச்சலித்தோம் 540

வீமன் பரிநகுலன் மிக்க சகாதேவன்
எல்லோரும் வந்து இதமாகச் சொன்னோமே 541

சொன்னோம்நாம் போமெனவே சொல்வார்த்தை கேளாமல்
என்னையவன் பேடியென்று ஏசினது மெத்தவுண்டு
[2]அன்னேரம் நானும் அண்ணன்மகன் என்றறிந்து 542

வாசமுள்ள அண்ணர்பெற்ற வடிவேயென் [3]கண்மணியே
தேசமுனக் களிப்போம்[4]நீர் திரும்பியே போகுமென்றாம் 543

[5]பேச்சறியா பாலகனைப் பின்பு[6]துரி யோதனன்தான்
[7]கூச்சமற நீயவனைக் கொல்லு மெனவுரைத்தார் 544

கொல்விசையன் தன்னையின்று கோவிந்தான மன்னவனும்
வல்லபத்தால் பேசி வலுக்கூறிப் பேசலுற்றான் 545

பெருமா னதுகேட்டுப் பெருக்க [8]விதனமுற்று
திருமா லெனைமுனிந்தார் சீக்கிரமா [9]யெய்துவிட்டேன் 546

பட்டுவிட்டார் பாலகனார் பாம்பு பட்டுருவி
பட்ட [10]பொழுதே [11]பதறி [12]மிகவழுதோம் 547

[13]கட்டழுகன் என்மகனார் காட்டில் மிகப்பொருதி
இட்ட விதிப்படியாய் [14]இறந்துவிட்டான் [15]அண்ணாவி 548

545. கோவிந்து - கர்ணனின் சக்தி. வல்லபம் - திறமை. 546. விதனம் - விசனம் - கவலை. முனிந்தார் - கோபித்தார். சீக்கிரம் - விரைவு. 547. பட்டுவிட்டார் - இறந்து விட்டார். பாலகன் கர்ணனின் மகன்; விசகர்ணன்.

சு.சொல் : 1 இன்மையில் 2. அண்ணேரம் 3. யெண்ங் கண்மணியே 4. நீற் 5. பேச்சரியா 6 திரியோதனன்ந்தான் 7 கூச்சமர 8. விதனமுத்து 9. யெயிது விட்டேன் 10. பொளுதே 11. பதரி 12. மிகவளுதோம் 13. கட்டளகன் 14 இரந்துவிட்டான் 15. அன்னாவி

(Vicayan̲ patil)

appō vicaiyan̲ avan̲aip pārtturaippān̲

en̲makan̲ē pōven̲ r̲iraṅkiyē con̲n̲ōmē
tan̲mar naṭantuvantu tān̲pan̲intu yētucolvār
en̲makan̲ē pōven̲ r̲iraṇkiyē con̲n̲ōmē

en̲n̲ammai en̲maintā en̲n̲appā vicakarṇa
immaiyil man̲r̲āy irācciyattai nīyāḷvāy

en̲r̲ucolli metta iraṅki mikaccalittōm

vīman̲ parinakulan̲ mikka cakātēvan̲
ellōrum vantu itamākac con̲n̲ōmē

con̲n̲ōmnām pōmen̲avē colvārttai kēḷāmal
en̲n̲aiyavan̲ pēṭiyen̲r̲u ēcin̲atu mettavuṇṭu
an̲n̲ēram nān̲um aṇṇan̲makan̲ en̲r̲ar̲intu

vācamuḷḷa aṇṇarper̲r̲a vaṭivēyen̲ kaṇmaṇiyē
tēcamun̲ak kaḷippōmnīr tirumpiyē pōkumen̲r̲ām

pēccar̲iyā pālakan̲aip pin̲puturi yōtan̲antān̲
kūccamar̲a nīyavanaik kollu men̲avuraittār

kolvicaiyaṉ taṉṉaiyiṉṟu kōvintāṉa maṉṉavaṉum
vallapattāl pēci valukkūṟip pēcaluṟṟāṉ

perumā ḷatukēṭṭup perukka vitaṉamuṟṟu
tirumā leṉaimuṉintār cīkkiramā yeytuviṭṭēṉ

paṭṭuviṭṭār pālakaṉār pāmpu paṭṭuruvi
paṭṭa polutē patari mikavaḷutōm

kaṭṭaḷakaṉ eṉmakaṉār kāṭṭil mikapporuti
iṭṭa vitippaṭiyāy iṟantuviṭṭāṉ aṇṇāvi

Vicayaṉ's reply

Then did Aruccuṉaṉ turn to Karṇaṉ and said these words:
'We did tell your boy to go back;
Taking pity, all of us pleaded with him earnestly!
'Go back, my son, go back, my son,'
Brother Tarumaṉ softly beseeched him to go back.
We did plead; 'My Lord Vicakarna,
You will rule this earth all by yourself!'
In gentle words we pleaded with him
Vīman, Nakulaṉ, Cakātēvāṉ all did softly
Entreat him to return; not caring for our words,
He did abuse me calling me a eunuch,
Neither male nor female! But not minding it,
Knowing him to be my brother's son,
Calling him by various endearing terms,
We promised him sovereignity over the country,
If he returned safe to you. However it was
Turiyōtaṉaṉ who incited this prattling boy
To kill me. And the young Lord, incarnate
With Karṇaṉ's prowess, began to speak words of challenge:
On hearing which Kriṣṇaṉ grew vexed and worried;
And then he angrily bade me put an end to it.

And the child-hero fell slain by my arrow
Deadly as a venomous snake.'
All of us were shocked at his fall,
And we cried and cried at the death of the boy,
O my brother Karṇaṉ, my handsome son
Fighting valiantly in the field died,
As ordained by fate.'

(துரியோதனன் 'உறவுபேசாதீர்' எனல்)

அந்தச் [1]சமயத்தில் அரிய[2]துரி யோதனனும்
இந்தச் சமயத்தில் இனிஉறவு பேசாதே 549

இன்றளவும் செய்தநன்றி இல்லையோ மாபாவி 550

[3]துரோணர்சிறு காங்கையர் [4]சொற்பெரிய தேத்தரசன்
தீர னிலக்கணனும் [5]சேர்ந்ததம்பி நூற்றுவரும்
காரனைய நம்படையில் [6]காலாட்கள் தேர்களையும் 551

தத்தளிக்கும் மன்னரையும் சகலபடை ராசரையும்
இத்தனையும் [7]கொன்று [8]இறக்கவிட்டான் போர்விசையன்
அத்தனையும் கொண்டு அவன்[9]திறத்தை யுமறிந்து 552

உத்தரம் சொல்ல உகந்துநின்றாய் மாபாவி
சித்தந் கலங்காமல் சீக்கிரத்தி லெய்யுமென்றார் 553

551 இலக்கணன் - துரியோதனன் மகன். கார் - மேகம். 552. கொண்டு - மனத்திற் கொண்டு. 553. உத்தரம் - பதில். சித்தம் - மனம்.

சு.சொல் : 1. சமைத்தில் 2. திரி 3 துறோணர்சிறு 4. சொர்ப்பெரிய 5 சேந்த தம்பி நூத்துவரும் 6. காலாள்க்க தேர்க்களையும் 7. கொண்டு 8. இரக்க 9. திரத்தை

(Turiyōtaṉaṉ uṟavupēcātīr eṉal)

anta camayattil ariyaturi yōtaṉaṉum
intac camayattil iṉiuravu pēcātē

iṉṟaḷvum ceytanaṉṟi illaiyō māpāvi

turōṇarciru kāṅkaiyar coṟperiya tēttaracaṉ
tīra nilakkaṇaṉum cērntatampi nūṟṟuvarum

kāraṉaiya nampaṭaiyil kālāṭkaḷ tērkaḷaiyum

tattaḷikkum maṉṉaraiyum cakalapaṭai rācaraiyum
ittaṉaiyum koṉṟu iṟakkaviṭṭāṉ pōrvicaiyaṉ
attaṉaiyum koṇṭu avaṉtiṟattai yumaṟintu

uttaram colla ukantuniṉṟāy māpāvi
cittaṅ kalaṅkāmal cīkkiratti leyyumeṉṟār

Turiyōtaṉaṉ forbidding Aruccuṉaṉ to talk of family ties

Turiyōtaṉaṉ stepped in now and forbade
Aruccuṉaṉ to talk of fraternal ties.
'Don't you have gratitude, Karṇa!
The great sinner Aruccuṉaṉ has slain
All the warriors on our side;
Turōṇaṟ, Pīṣmaṟ, Jayattirataṉ, heroic Lakkaṇaṉ
My hundred brothers, infantrymen all of them,
Chariots, battling rulers and chiefs,
Captains and commanders of our regiments-
All these, war-like Vicayaṉ slaughtered.
After all this proving his deadly power,
Your stand before him, bandying words!
Unworried in mind, shoot your dart at him!'

(கர்ணன் சீற்றமும் தோற்றமும்)

என்ற[1]சொல் கேட்டு எரிஎழவே [2]கண்சிவந்து 554

நாகத்தைச் சீறி நடந்தானே கர்ணனவன்
ஆகமெல்லாம் புண்ணாகி [3]அழுன்றுவிழி நீர்சொரிய 555

[4]பார்த்தன்மேல் நாடி பரிவாக வேநடந்தான்
சீத்துப் புலிபோல எங்கே யெனநடந்தான் 556

ஆனைத் திரள்தன்னில் ஆளிசிங்கம் [5]பாய்ந்தாற்போல்
சேனைத் திரள்தன்னில் சென்றானே அங்கர்கோன் 557

555. ஆகம் - உடல். 556. சீத்துப் புலி - சீற்றுப்புலி - சீற்றத்தையுடைய புலி.

சு.சொல் : 1. சொல்க்கேட்டு 2. கன்ஞ்சிவந்து 3. அளன்றுவிளி 4. பாத்தன்மேல் 5 பாய்ந்தாப்போல்

(Karṇaṉ ciṟṟamum tōṟṟamum)

eṉṟacol kēṭṭu erieḻavē kaṇcivantu

nākattaic ciṟi naṭantāṉē karṇaṉavaṉ
ākamellām puṇṇāki aḻaṉṟuviḻi nīrcoriya

pārttaṉmēl nāṭi parivāka vēnaṭantāṉ
cittup pulipōla eṅkē yeṉanaṭantāṉ

āṉait tiraḷtaṉṉil āḷiciṅkam pāyntārpōl
cēṉait tiraḷtaṉṉil ceṉṟāṉē aṅkarkōṉ

Karṇaṉ's angry appearance

Hearing the provoking words of Turiyōtaṉaṉ
Inciting him to fight, Lord Karṇaṉ, his eyes
Red with rage and agitated as they poured tears
Walked swiftly towards Pārttaṉ; He strode
Even like a fierce tiger against its prey.
He charged through the ranks very like
A *leophant* [1] into a herd of elephants!

1. Mythical animal with a lion's face and an elephant's trunk.

(கர்ணனும் விசயனும் பொருதல்)

அங்கர்கோன் சென்று [1]அருச்சுனனைத் தான்சினந்து
சிங்கமு மிரண்டு சினந்து [2]பொருதாற்போல் 558
சந்திரரும் சூரியரும் தானவரும் கொண்டாட
இந்திரரும் தேவர்களும் எல்லோரும் கொண்டாட 559
[3]கண்டவர்கள் கொண்டாட [4]கர்ணனும் பார்த்தனுமாய்
[5]அண்டமெல்லாம் மெய்க்க [6]அமர்பொருதா **ரம்மானை** 560
வேத்துப் புலிபோல வெகுண்டு பொருதார்கள் 561

558. ரண்டு - இரண்டு 559. தானவர் - அசுரர்

சு.சொல் : 1. அருச்சுணனெ 2. பொருதாப்போல்.. 3 கண்டவற்கள் 4. கறணனும் பாத்தனுமாய் 5. அண்டமெயல்லாம் 6. அமரர்

(Karṇaṉum Vicayaṉum porutal)

aṅkarkōṉ ceṉṟu aruccuṉaṉait tāṉciṉantu
ciṅkamu miraṇṭu ciṉantu porutārpōl

cantirarum cūriyarum tāṉavarum koṇṭāṭa
intirarum tēvarkaḷum ellōrum koṇṭāṭa

kaṇṭavarkaḷ koṇṭāṭa karṇaṉum pārttaṉumāy
aṇṭamellām meykka amarporutā **rammāṉai**

vettup pulipōlē vekuṇṭu porutārkaḷ

Karṇaṉ and Vicayaṉ fight each other

The king of the Aṅkas fought with Aruccuṉaṉ
In great rage; they fought like two angry lions
While the sun and the moon and the supernals
Applauded, and also Intiraṉ and his assembly of gods;
Mythical animal with a lion's face and an elephant's trunk
All those who witnessed this fight unique,
Cheered the display of their valour by Karṇaṉ and Pārttaṉ!
They fought these two, watched in awe by all the orbs!
(Ammāṉai)

(கர்ணன் நாகத்திடம் கூறுதல்)

[1]அந்நேரங் கர்ணன் அரிய சிலையெடுத்து
[2]இந்நேரம் பார்த்தனைத்தான் [3]எரித்துவிட வேணுமென்று 562

வாகான நாகத்தை வகையா யனுசரித்து
நாகம்நல்ல பாசமே நான்வளர்த்த புத்திரனே 563

கோபமுடன் சென்று கொடிய சிரம்பிடுங்கி
வாருமென்று சொல்லி வகையா யுபசரித்து 564

ஏவிக் கரத்தில் எடுத்து மிகத்தொடுத்தான்

சு.சொல் : 1 அண்ணேரங் கர்ணன் 2 இன்னேரம் பாத்தனைத்தான் 3. எறித்துவிட

(Karṇaṉ nākattiṭam kūṟutal)

annēraṅ karṇaṉ ariya cilaiyeṭuttu
innēram pārttaṉaittāṉ erittuviṭa vēṇumeṉṟu

vākāṉa nākattai vakaiyā yaṉucarittu
nākamnalla pācamē nāṉvaḷartta puttiraṉē

kōpamuṭaṉ ceṉṟu koṭiya cirampiṭuṅki
vārumeṉṟu colli vakaiyā yupacarittu

ēvik karattil eṭuttu mikattoṭuttāṉ

Karṇaṉ charging his serpent-dart

At this time Karṇaṉ deciding to put an end
To this fight, took up his sleek serpent-ward,
Charging it thus: 'My child, dear serpent!
I have brought you up against this day and hour!
Go in fury against Aruccuṉaṉ! Pluck off his cruel head
And return victorious!' saying which, he shot the deadly dart.

(நாகம் சென்று திரும்புதல்)

ஆகாசம் பூமி அதிர்ந்து கிடுகிடென 565

சேடன் முடியதிர செங்கதிரோன் போய்[1]மறைய
வேகமுடன் நாகம் மிக்க சிரம்பிடுங்க 566

[2]கர்ணன் [3]தொடுத்தகணை காண்டா வனமெரித்தான்
பொன்னின் முடித்தலையைப் பொய்த்தலையென் றேதிரும்பி 567

566 சேடன் - ஆதிசேடன். செங்கதிரோன் - மாலைச் சூரியன். 567. காண்டாவனமெரித்தான் - காண்டாவனத்தை எரித்த அருச்சுனன்

சு.சொல் : 1 மரைய 2 கறனன் 3. கனை

(nākam ceṉṟu tirumputal)

ākācam pūmi atirntu kiṭukiṭeṉa

cēṭaṉ muṭiyatira ceṅkatirōṉ pōymaṟaiya
vēkamuṭaṉ nākam mikka cirampiṭuṅka

karṇaṉ toṭuttakaṉai kāṇṭā vaṉamerittāṉ
poṉṉiṉ muṭittalaiyaip poyttalaiyeṉ ṟētirumpi

The serpent goes and returns

The earth and the sky shivered and rumbled;
While the hoods of great Āticēṭaṉ trembled
In fear; while the red-rayed sun
Hid himself behind the clouds,
Swiftly the terrible serpent charged at the head of Pārttaṉ
Who had torched the *Kāṇṭava* forest in the past.
But it snatched away the false head of Aruccuṉaṉ
As anticipated by the wily Lord, Kriṣṇaṉ,
And returned without harming Aruccuṉaṉ at all.

(நாகம் 'என்னை மீண்டும் விடு' எனல்)

அம்புவந்து சொல்லி அடிவணங்கி [1]அந்நேரம்
வெம்பி [2]யழன்று வேகம் மிகப்[3]பெருகி 568

இன்னமும் [4]கர்ணா யெனையேவு மென்றிடுமாம்

சு.சொல் : 1 அன்னேரம் 2. அளன்று 3. பெரிகி 4. கறன்னா

(nākam 'eṉṉai mīṇṭum viṭu' eṉal)

ampuvantu colli aṭivaṇaṅki annēram
vempi yaḻaṉṟu vēkam mikapperuki

iṉṉamum karnā yeṉaiyēvu meṉṟiṭumām

The serpent requesting Karṇaṉ to send it again

Failing in its mission, the serpent bowed at the feet
Of Karṇaṉ, and begged him to shoot it again,
A second time towards Aruccuṉaṉ still alive!

(கர்ணன் 'எச்சிற்கணை தொடுக்க மாட்டேன்' எனல்)

கர்ணனுந்தான் எச்சிக் கணைதொடுப்ப தில்லையென்றான் 569

எச்சிக் கணையை இனித்தொடுப்ப தில்லையென்று
சீயென்று கர்ணன் செங்கரத்தில் [1]வில்போட்டான் 570

[2]வில்போட்டு நின்று மிகுத்ததொரு [3]அங்கர்கோன்
நின்று மயங்கி [4]நினையாததெல் லாம்நினைந்து 571

கர்ணன் [5]மனந்தளர்ந்து கர்ணனுந்தான் [6]நிற்பளவில்
[7]அந்நேரம் நாகம் அடிவணங்கி யேதுசொல்லும் 572

569. எச்சிக்கணை - இரண்டாம் முறை எய்யும் கணை

சு.சொல் : 1 வில்ப்போட்டான் 2. வில்ப்போட்டு 3. அங்கற்க்கோன் 4. நினையாதுதெல் 5. மனந்தளந்து 6. நிற்ப்பளவில் 7 அன்னேரம்

(Karṇan̲ 'eccir̲kaṇai toṭukka māṭṭēn̲ en̲al)

karṇaṇuntān̲ eccik kaṇaitoṭuppa tillaiyen̲r̲an̲

eccik kaṇaiyai in̲itoṭuppa tillaiyen̲r̲u
cīyen̲r̲u karṇan̲ ceṅkarattil vilpōṭṭān̲

vilpōṭṭu nin̲r̲u mikuttatoru aṅkarkōn̲
nin̲r̲u mayaṅki nin̲aiyātatel lāmnin̲aintu

karṇan̲ man̲antaḷarntu karṇan̲untān̲ nir̲paḷavil
annēram nākam aṭivaṇaṅki yētucollum

Karṇan̲ refusing to shoot the same dart again

But Karṇan̲ (who had given his word to his mother),
Said, he would not shoot the same dart twice,
As it had been defiled by touch once!
'Fie, Fie!' he said and the bow dropped from his ruddy hand.
As the king of the Aṅkas stood dazed
Without bow in his hand, thinking all kinds of things,
The serpent bowed to him and spoke thus:

(நாகம் கர்ணனுக்காக இரக்கப்படுதல்)

[1]என்னண் ணாவி [2]எனைவளர்த்த தாதாவே
[3]இந்நேரம் பார்த்தன் இயல்பான [4]நிசத்தலையை 573

சென்று [5]பிடுங்கிச் [6]சினந்தீர்த்துப் [7]போட்டிடவே
யேவாமல் போனீரே [8]ஈசற்ற மன்னவரே 574

[9]சோற்றுக் கடன்கழிக்கச் சொன்னபடி கேளாமல்
[10]ஆற்றில் கரைத்தபுளி ஆனீரே அங்கரனே 575

யென்பேரில் [11]குற்றமில்லை யெமராசா [12]நண்பன்நான்
[13]உன்பேரில் குற்றம் [14]உயிரிழந்து போனீரே 576

573. தாதா - கொடையாளி. 574 ஏவாமல் - கட்டளையிடாமல் ஈசு - வலிமை.

சு.சொல் : 1. எண்ணன்னாவி 2. எனைவளத்த 3. இண்ணேரம் பாத்தன் 4. நித்தலையை 5 பிடிங்கி 6. சிணந்தீத்துப் 7. போட்டிடுவே 8. ஈசத்த 9 சோத்துக்கடன் களிக்க 10 ஆத்தில் 11. குத்தமில்லை 12. னந்தனனான் 13' உன்ப்பேரில் குத்தம் 14. உயிரிளந்து

(nākam Karṇaṉukkāka irakkappaṭutal)

eṉṉaṉ ṇāvi eṉaivaḷartta tātāvē
innēram pārttaṉ iyalpāṉa nicattalaiyai

ceṉṟu piṭuṅkic ciṇantīrttup pōṭṭiṭavē
yēvāmal pōṉīrē īcaṟṟa maṉṉavarē

cōṟṟuk kaṭaṉkaḷikkac coṉṉapaṭi kēḷāmal
āṟṟil karaittapuḷi āṉīrē aṅkaraṇē

yeṉpēril kuṟṟamillai yemarācā naṉpaṉṉāṉ
uṉpēril kuṟṟam uyiriḻantu pōṉīrē

The serpent pitying its master

'O my Lord, my patron who brought me up!
O weak monarch! You failed to make use of me
By sending me a second time to cut off
The real head of Pārttaṉ, to satisfy your wrath!
O Lord instead of heeding my request and allowing me
To show my gratitude, you have become useless
As tamarind dissolved in a flooding river!
Lord with handsome hands! It is not my fault!
(I am the friend of the god of death!) The blame
Is not mine! And now, you have surely lost your life.

(நாகம் புகலிடம் கேட்டலும் பாற்கடலில் புகுதலும்)

ஆனாலும் [1]நான்சொன்ன அரிய [2]கடன்கழித்தேன்
[3]மானாகம் பின்னும் [4]மருகி மிக தவித்து 577

எனக்குப் [5]புகலிடந்தான் எங்கே சொல்லு [6]மன்னவனே
உனக்குப் [7]புகலிடந்தான் [8]உற்றதொரு பாற்கடல்தான் 578

என்றுரைக்க நாகம் ஏங்கி [9]மனந்தளர்ந்து
கர்ணனுட பாதம் கருத்தில்முக்கால் [10]தெண்டனிட்டு
அன்றுபோய் நாகம் அலைகடலில் [11]சேர்ந்ததுவாம் 579

577 மருகி - கலங்கி. 579. தெண்டனிட்டு - வணங்கி, நமஸ்கரித்து.

சு.சொல் : 1 நாண்ஞ்சொன்ன 2. கடன்ங்களித்தேன் 3 மானநாகம் 4. மரிகி 5. புகல்விடந்தான் 6 மண்ணவனே 7. உத்தொரு பால்க்கடல்தான் 8. மணந்தளன்று 9. தெண்டநிட்டு 10 சேந்ததுவாம்.

(nākam pukaliṭam kēṭṭalum pāṟkaṭalil pukutalum)

āṉālum nāṉcoṉṉa ariya kaṭaṉkaḷittēṉ
māṉākam piṉṉum maruki mikattavittu

eṉakkup pukaliṭantāṉ eṅkē coll maṉṉavaṉē
uṉakkup pukaliṭantāṉ uṟṟatoru pāṟkaṭaltāṉ

eṉṟuraikka nākam ēṅki maṉantaḷarntu
karṇaṉuṭa pātam karuttilmukkāl teṇṭaṉiṭṭu
aṉṟupōy nākam alaikaṭalil cērntatuvām

The serpent asking for sanctuary and entering the ocean of milk

'However, I have discharged my duty to you,'
Said the great snake and grieving sorely,
Asked Karṇaṉ; 'O king where is my refuge? Tell me.'
And he replied; 'The ocean of milk shall be your sanctuary.'
And the disheartened serpent feeling miserable,
Bowed at the feet of Lord Karṇaṉ for the last time,
And swiftly went to its abode,
In the wave-tossed ocean of milk!

(கர்ணன் வெறுங்கையாய் நிற்றல்)

மானாகம் [1]போனதற்பின் மாய னருளாலே
கானாரும் பூவுலகில் காய்ந்து திரிந்தவரும் 580

கண்ணான [2]பஞ்சவர்கள் காசினியை ஆள்வரென்று
விண்ணோ [3]ரெனக்கர்ணன் வெறுங்கையே நிற்கலுற்றான் 581

580. கான் - காடு. திரிந்த + அரும் - திரிந்தவரும். 581. காசினி - பூமி.

சு.சொல் : 1. போனதர்ப்பின் 2. பஞ்சவற்கள் 3. ரெனக்கறனன வெருங்கையே நிக்கலுற்றான்

(Karṇaṉ veṟuṅkaiyāy niṟṟal)

māṉākam pōṉataṟpiṉ māya ṉaruḷālē
kāṇārum pūvulakil kāyntu tirintavarum
kaṇṇāṉa pañcavarkaḷ kāciṉiyai āḷvareṉṟu
viṇṇō reṉakkarṇaṉ veṟuṅkaiyē niṟkaluṟṟāṉ

Karṇaṉ standing in the field his hands bare of weapons

After the great serpent had left, Karṇaṉ stood forlorn
For a while, weaponless. The celestials were happy
That the Five dear to them who had wandered homeless
All over the land, would now rule the earth!

(கர்ணனைக் கொல்லும்படி கிருஷ்ணன் கூறுதல்)

[1]குறும்பர் குலமடக்கும் கோவிந்த னாருரைப்பார்
[2]வெறுங்கையா நிற்கையிலே விசையாநீ கொல்லுமென்றார் 582

582. குறும்பர் குலம் - தீயவர் கூட்டம்.

சு.சொல் : 1. குரும்பர் 2. வெருங்கய்யா நிர்க்கயிலே விசையாநீயி

(Karṇaṉaik kollumpaṭi Kiruṣṇaṉ kūṟutal)

kuṟumpar kulamaṭakkum kōvinta nāruraippār
veṟuṅkaiyā niṟkaiyilē vicaiyānī kollumeṉṟār

Kriṣṇaṉ ordering Aruccuṉaṉ to kill Karṇaṉ

Lord Kōvintaṉ born to root out the race of evil men
Said to Aruccuṉaṉ: 'Kill him now, as he stands weaponless.'

(அருச்சுனன் மறுத்தல்)

கோவிந்த னாருரைக்கக் கூறுவார் போர்விசையன்
பாவந்தான் இப்போ பலியாதோ மாயவரே 583

மெய்யான அண்ணர் [1]வெறுங்கையாய் நிற்கையிலே
யெய்வேனோ பாவம் எனக்குப் பலியாதோ 584

[2]யென்றுசொல்லிப் பார்த்தன் ஏங்கிமுகம் வாடிநின்றான்

சு.சொல் : 1 வெருங்கய்யா நிர்க்கயிலே 2. யெண்டுசொல்லிப் பாத்தன்

(Aruccuṉaṉ maruttal)

kōvinta ṉāruraikkak kūṟuvōr pōrvicaiyaṉ
pāvantāṉ ippō paliyātō māyavarē

meyyāṉa aṇṇar veṟuṅkaiyāy niṟkaiyilē
yeyvēṉō pāvam eṉakkup paliyātō

yeṉṟucollip pārttaṉ ēṅkimukam vāṭiniṉṟāṉ

Aruccuṉaṉ refuses

To this command of Kriṣṇaṉ, Vicayaṉ replied;
'O Lord! Will not sin accrue to me swiftly,
If I slay my brother true, as he stands weaponless?
Oh! Won't it be a sin if I shoot him now?'
And Pārttaṉ stood pale-faced and sad of heart.

(கர்ணனின் சினம்; இருவரும் பொருதல்)

[1]அந்நேரம் கர்ணன் ஆகம் [2]மிகச்சினந்து
நின்றதொரு கர்ணன் நெடுஞ்சிலை தானெடுத்து 585

[3]அங்கர் கோனும் [4]அருச்சுனனும் தான்பொருதார்
[5]சிங்கம் ரெண்டும் சினந்து [6]பொருதாற்போல் 586

[7]காற்றும் மழையும் கடுகி [8]யடித்தாற்போல்
அக்கினிக் [9]காற்று அடர்ந்து [10]பொருதாற்போல் 587

[11]மண்டிப் பொருதார்கள் மகாதேவர் கொண்டாட
சினந்து பொருதார்கள் தேவர்கள் கொண்டாட 588

காண்டா [12]வனமெரித்தான் கடுங்கணைணையைத் தானெடுத்து
யேகச் சரமாக யெடுத்துத் [13]தொடுத்தகணை 589

தேர்க்கொடியைத் தானறுக்கச் சினந்துகர்ணன் வில்வாங்கி
[14]ஊக்க முடனே உலகதிர வாளிதொட்டான் 590

பாங்காய்த் தமையன்விடும் பாணங்கள் [15]காலெழவே
கார்க்கமலக் [16] கையான் கடுவிசையன் தானறுத்தான் 591

585. ஆகம் - உடல். சிலை - வில். 587. கடுகி - விரைந்து. 588. மண்டி - நெருங்கி. மகாதேவர் - சிவன். 589. காண்டாவனமெரித்தான் - காண்டவ வனத்தை யெரித்த அருச்சுனன். கடுங்கணை - வேகமான அம்பு. சரம் - அம்பு. 590. வாளி - அம்பு. தொட்டான் - தொடுத்தான்; எய்தான். 591. காலெழ - தூளாக. பாணம் - அம்பு.

சு.சொல் : 1. அண்ணேரம். 2. மிகச் செனந்து 3. அங்கற் 4. அரிச்சினனும்ந்தான் 5. சிங்கமுன் 6. பொருதாப்போல் 7. காத்து மளையும் 8. அடித்தாப்போல் 9. காத்து அடந்து 10. பொருதாப்போல் 11. மண்றி.

(Karṇaṉiṉ ciṉam; iruvarum porutal)

annēram karṇaṉ ākam mikacciṉantu
niṉṟatoru karṇaṉ neṭuñcilai tāṉeṭuttu

aṅkar kōṉum aruccuṉaṉum tāṉporutār
ciṅkam reṇṭum ciṉantu porutārpōl

kāṟṟum maḻaiyum kaṭuki yaṭittārpōl
akkiṉik kāṟṟu aṭarntu porutārpōl

maṇṭip porutārkaḷ makātēvar koṇṭāṭa
ciṉantu porutārkaḷ tēvarkaḷ koṇṭāṭa

kāṇṭā vaṉamerittāṉ kaṭuṅkaṇaiyait tāṉeṭuttu
yēkac caramāka yeṭuttut toṭuttaṉai

tērkkoṭiyait tāṉaṟukkac ciṉantukarṇaṉ vilvāṅki
ūkka muṭaṉē ulakatira vāḷitoṭṭāṉ

pāṅkamāyt tamaiyaṉviṭum pāṇaṅkaḷ kaeḻavē
kārkkamalak kaiyāṉ kaṭuvicaiyaṉ tāṉaṟuttāṉ

The rage of Karṇaṉ: The two heroes fight

And then did Karṇaṉ with exceeding wrath
Pick up another long bow in his hand
And prepared to do battle again.
The king of the Aṅkās and Aruccuṉaṉ began their fight:
Like two lions fiercely fighting each other,
Like the wind and the rain buffeting each other,
Like two hot siroccoes[1], they fought closing in,
While Lord Makātēvar himself appalauded their valour;

The supernals in heaven hailed their prowess
As they fought. He who had torched the *Kāṇṭava* forest,
Let loose a hail of arrows against Karṇaṉ
And cut off his chariot flag; angry at this
Karṇaṉ shot his darts at Aruccuṉaṉ with vigour fierce;
All the arrows of his elder brother were destroyed
By Vicayaṉ with his strong hands lovely like lotuses.

1. Hot winds

(கோபத்துடன் விசையன் விட்ட அம்புகள் கர்ணனைத் துளைத்தல்)

அப்போ விசையன் அதிகோபம் [1]கொண்டெழுந்து
தப்பாமல் [2]கர்ணன்மேல் சரமாரி தான்[3]பொழிந்தான் 592
வில்லி தொடுத்த[4]கணை மெய்யான அங்கர்கோன் 593
பாதாதி கேசம்முதல் பாரம்பு பட்டுருவி
காதார நூல்அச்சுப் போல்கர்ணன் சரீரமெல்லாம். 594
மெத்தெனவே பட்டு [5]வெங்குருதி ஆறோட
[6]அத்திரங்கள் பட்டுருவி அங்கர்கோன் மேனியெல்லாம்
சித்திரமாய்க் கர்ணன் திருவுருவ மானதுவே 595

592. சரமாரி - அம்புமழை. 593. வில்லி - வில்லையுடைய விசையன் கணை - அம்பு. அங்கர்கோன் கர்ணன். 594. பாதாதிகேசம் - பாதம் + ஆதி + கேசம். அடிமுதல் முடிவரை. 595. வெங்குருதி - ரத்தம். அத்திரம் - அம்பு. மேனி - உடல்

சு.சொல் : 1. கொண்டெளுந்து 2. கறனன் 3. பொளிந்தான் 4. கனை 5. வெண்ங்குருதி 6. அஷ்திரங்கள்

(kōpattuṭaṉ Vicayaṉ viṭṭa ampukaḷ Karṇaṉait tuḷaittal)

appō vicaiyaṉ atikōpam koṇṭeḻuntu
tappāmal karṇaṉmēl caramāri tāṉpoḻintāṉ

villi toṭutta kaṇai meyyāṉa aṅkarkōṉ

pātāti kēcammutal pārampu paṭṭuruvi
kātāra nūlaccup pōlkarṇaṉ carīramellām

metteṉavē paṭṭu veṅkuruti āṟōṭa
attiraṅkaḷ paṭṭuruvi aṅkarkōṉ mēṉiyellām
cittiramāyk karṇaṉ tiruvuruva māṉatuvē

The arrows of Aruccuṉaṉ piercing Karṇaṉ

And then Vicayaṉ rose in anger great,
And shot a shower of arrows upon Karṇaṉ.
The darts of the bowman pierced through the Aṅka king,
From head to foot like threads all over his body;
The hot blood flowed like a river,
As the arrow of Aruccuṉaṉ entered his body
And Karṇaṉ's frame became ruddy as a painted picture!

(அம்புகள் கர்ணனைக் கொல்லாமை)

சொர்ணம் மிகக்கொடுக்கும் துய்ய [1]புகழுடையான்
வண்ண மணியெல்லாம் வணங்குமந்தக் [2]கைத்தலத்தான் 596

இன்பக் கனிவாயான் இரவியுட [3]புத்திரன்தான் 597

பாவலர்க்கு [4]மற்ற பலருக்கு [5]மீயவல்லான்
நாவலர்க்கும் [6]தானீய நாளையென்று சொல்லாதான்
காவலர்க்கும் வேதியர்க்கும் [7]கனக நிதியருள்வோன் 598

ஆகையினால் கர்ணருக்கு அருச்சுனர் ஏத்தெல்லாம்
வேகமில் லாமல் [8]வெருண்டோடிப் போய்விடுமாம் 599

.596. சொர்ணம் - பொன். 597. இரவி - கதிரவன். சூரியன். 598. கனகம் - பொன். 599. ஏத்து - -அம்பு. வெருண்டு - அஞ்சி.

சு.சொல் 1. புகளுடையான் 2. கயித்தலத்தான் 3. புத்திரன்ந்தான் 4. மத்த 5. இய்ய 6. தான்யீய 7. கணக 8. வெருண்றோடி

(ampukaḷ Karṇaṉaik kollāmai)

corṇam mikakkoṭukkum tuyya pukaḻuṭaiyāṉ
vaṇṇa maṇiyellām vaṇaṅkumantak kaittalattāṉ

iṉpak kaṉivāyāṉ iraviyuṭa puttiraṉtāṉ

pāvalarkku maṟṟa palarukku mīyavallāṉ
nāvalarkkum tānīya nāḷaiyeṉṟu collātāṉ
kavalarkkum vētiyarkkum kaṉaka nitiyaruḷvōṉ

ākaiyiṉāl karṇarukku aruccuṉar ēttellām
vēkamil lāmal veruṇṭōṭip pōyviṭumām.

Aruccunan's arrows do not kill Karnan

But because of the greatness of Karnan as a patron,
Who had given gold and bright gems to solicitors of gifts;
Because he was so generous to bards and others,
Never asking a scholar to return the day after;
And because the son of the sun-god gave away
Piles of gold to vedic Brahmins and others,
The arrows of Aruccunan were powerless to kill him!

(விசயன் 'இனி கர்ணனுடன் போர்செய்யேன்' என்று கூறுதல்)

எல்லாக் கணையும் இயல்விசையன் தான்தொடுத்தான்
[1]ஆனமட்டும் பார்த்து அருள்விசையன் தான்சலித்து 600

அண்ணர் தனைக்கொல்ல அருள்பெரிய மாயவரே
கண்ணரே நாங்க ளெல்லாம் [2]காடிழந்து போனாலும் 601

[3]நாரணரே நாங்களெல்லாம் [4]நாடிழந்து போனாலும்
சீர்வேந்தர் [5]அண்ணருடன் செருக்களத்தில் போர்செய்யேன் 602

என்றுசொல்லிப் [6]பார்த்தன் இயல்மாய னைத்[7]தொழுதான் 603

602. செருக்களம் - போர்க்களம்

சு.சொல் : 1. ஆக 2 காடிளந்து 3. நாரனரே 4. நாடிளந்து 5. அன்னருடன் 6. பாத்தன் 7. தொளுதான்

(Vicaiyan 'ini Karnanutan pōrceyyēn' enru kūrutal)

ellāk kanaiyum iyalvicayan tāntotuttān
ānamattum pārttu arulvicaiyan tāncalittu

annar tanaikkolla arulperiya māyavarē
kannarē nānkalellām kātilantu pōnālum

nāranarē nānkalellām nātilantu pōnālum
cirvēntar annarutan cerukkalattil pōrceyyēn

enru collip pārttan iyalmāya naittolutān

Vicayan declaring that he would not fight anymore with Karnan

Renowned Vicayan tried his best with all his skill

Shooting all his arrows against Karṇaṉ;
Now tired of it all Aruccuṉaṉ declared wearily:
'Gracious Lord! O Lord Kriṣṇa! Even if we lose our kingdom,
Against our elder brother king Karṇaṉ
I shall not fight in the field, O Nārāyaṇa'
And Pārttaṉ bowed to Lord Kriṣṇaṉ with folded hands.

(கண்ணன் பாசுபதத்தை விடும்படி கூறுதல்)

[1]அந்நேரம் மாயன் அருச்சுனனைத் [2]தானழைத்து
[3]முன்னே உனக்கு முறைமைப் [4]பிரபலத்தில் 604

சொன்னே னவன்சமத்தும் துணிந்துங் கேட்டிலையே
உன்னாலும் என்னாலும் உன்னிஉல குள்ளோரும் 605

மண்ணா மடிய [5]மகாதேவர் [6]கட்டளைகாண்
அப்போது மாயன் [7]அருச்சுனனைத் தான்சினந்து 606

சொல்பெரிய [8]கர்ணனைத்தான் துய்ய [9]சிவன்கணையால்
[10]எப்படியும் கொல்லும் இயல்விசையா யென்றுரைத்தார்
அப்போது [11]பார்த்தன் ஆயர் [12]தனைவணங்கி 607

605. சமத்து - திறமை. உன்னி - நினைந்து 606. மடிய - இறக்க. மகாதேவர் - சிவன். 607. சிவன்கணை - பாசுபதம். சிவனால் அளிக்கப்பட்டது

சு.சொல் : 1. அண்ணேரம் 2. தானளைத்து 3. முண்ணே 4. பிறபலத்தில் 5. மகாதேவற் 6. கட்டளைக்கான் 7.. அருச்சுணனே 8 கறனனை 9. சிவன்கனையால் 10. யெப்படியும் 11 பாத்தன் 12. தனைவனங்கி

(Kaṇṇaṉ Pācupatattai viṭumpaṭi kūṟutal)

annēram māyaṉ aruccuṉaṉait tāṉaḻaittu
muṉṉē uṉakku muṟaimaip pirapalattil

coṉṉē ṉavaiṉcamattum tuṇintuṅ kēṭṭilaiyē
uṉṉālum eṉṉālum uṉṉiula kuḷḷōrum

maṇṇā maṭiya makātēvar kaṭṭaḷaikāṇ
appōtu māyaṉ aruccuṉaṉait tāṉciṉantu

colperiya karṇaṉaittāṉ tuyya civaṉkaṇaiyāl
eppaṭiyum kollum iyalvicaiyā yeṉṟuraittār
appōtu pārttaṉ āyar taṉaivaṇaṅki

Krisnan asking Aruccunan to shoot the Pācupatam

Then did the Lord call Aruccanan to his side;
'Earlier I told you to shoot him down;
You did not care to listen to me then;
Now you know his prowess and ability;
It is Lord Makātēvar's command
That all the wicked in the world
Should fall to the earth, because of you and me!'
Again he chastised Aruccunan and ordered him thus:
'With the blameless dart of Lord Civan,
Slay great Karnan now, O Aruccunā!, said the Lord.

(விசயன் நரகமே கிடைக்குமெனல்)

தேவரீர் சொல்படியே [1]செய்தேனே யானாலும்
மாபெரிய [2]வன்னரகில் [3]வந்தழுந்த வொண்ணாதே 608
இதுக்கு வகைசொல்லும் இயல்புடைய மாயவரே

608 வன்னரகு - கொடிய நரகு.

சு.சொல் : 1. செயிதேனே 2 வண்ணரகில் 3 வந்தளுந்த.

(Vicayan narakamē kitaikkumenal)

tēvarīr colpatiyē ceytēnē yānālum
māperiya vannarakil vantalunta vonnātē
itukku vaikaicollum iyalputaiya māyavarē

Vicayan saying that he will then go to hell

'If I obey you my Lord and kill Karnan
I shall be steeped in the terrible hell for sinners,
Tell me a way out for me, O Lord!'

(கண்ணன் பரமபதம் தருவேனெனல்)

அதுக்கு வகைசொல்வோம் [1]அருச்சுனரே நீகேளாய் 609

அப்போ பெருமாள் அருச்சுனனே [2]யென்பதமும்
தப்பாமல் ஈசர் [3]பதமும் தருவோங்காண் 610

இப்போது கர்ணனைத்தான் இயல்வாகக் கொல்லுமென்றார்
செப்பிய சொல்கேட்டுத் திருமாலைத் [4]தெண்டனிட்டு 611

610. ஈசர் - சிவன். பதம் - பதவி. மோட்சம் பாதம் என்றும் கூறலாம். 611. இயல்வு - எளிமை. செப்பிய - கூறிய.

சு.சொல் : 1. அருச்சுணணரே நீயிகேளாய் 2 யென்ம்பதமும் 3. பதமும்ந்தருவோம்ங்கான் 4 தெண்டநிட்டு

(Kannan paramapatam taruvēnenal)

atukku vakaicolvōm aruccunarē nīkeḷāy

appō perumāḷ aruccunanē yenpatamum
tappāmal īcar patamum taruvōṅkāṇ

ippōtu karṇanaittān iyalvākak kollumenrār
ceppiya colkēṭṭut tirumālait tenṭaniṭṭu

Krisnan promising superme liberation to Aruccunan

'Oh! We will tell you a way out, Aruccunā! don't fear!
Liberation at my feet and at the feet of Isvaran,
We promise you! Only kill Karnan now!'

(விசயன் பாசுபதம் விடுதல்)

[1]அன்பான [2]மன்னன் [3]அருச்சுனனு [4]மந்நேரம்
[5]வன்பான மன்னர் மயங்கித் திடுக்கிடவே 612

அங்கர்கோன் தன்னை அமர்க்களத்தி [6]லேமுடுகி
சங்கரனா ரப்போ தவத்திலே [7]தான்மகிழ்ந்து 613

சதுர்முகத்தின் பாணம் தனையெடுத்து ஆசரித்து
[8]விதிமுறைமை தப்பாமல் மேன்மையுள்ள [9]பார்த்தனுந்தான் 614

பாசுபதம் வாங்கிப் பச்சைமா லைத்[10]தொழுது
நேசமுடன் [11]கர்ணன் நிலையறிந்து கண்டுநின்று 615

வாசமுள்ள வன்னாசிரத்தை வாங்கிச் சிலைவளைத்து
[12]வீசுபுகழ் விசையன் விட்டான் [13]சதுர்முகத்தை 616

அங்கர்கோன் தன்னை ஆயன் அருளாலே
துங்க நிலையறுத்தான் [14]தோற்றமுள்ள போர்விசையன் 617

612 வன்பு - வலிமை. 613. அமர்க்களம் - போர்க்களம். முடுகி - விரைந்து நெருங்கி 614. சதுர்முகம் வில். இங்கு பாசுபதம். பாணம் - அம்பு. ஆசரித்து - தியானித்து விதிமுறைமை தப்பாமல் முறைப்படி. 615. பச்சையால் - பச்சை நிறமுடைய கண்ணன். நேசம் - அன்பு. 616 வாசம் வேகம். வன்னாசிரம் - வனன + அஸ்திரம் - மேன்மையான அம்பு. சிலை - வில் 617 துங்க மேன்மையான. தோற்றம் - உருவ அழகு. கம்பீரம்.

சு.சொல் : 1. அண்பான 2. மண்ணன் 3.அருச்சுனனும் 4. மன்ணேரம் 5. வண்பான மண்ணர் 6. லேமுடிகி 7. தான்மகிள்ந்து 8. விதிமுரைம்மை 9. பாத்தனுந்தான் 10. தொளுது 11. கறனன் 12. வீசுபுகள் 13 சதிர்முகத்தை 14. தோத்தமுள்ள.

(Vicayaṉ pācupatam viṭutal)

aṉpāṉa maṉṉaṉ aruccuṉaṉu maṉṉēram
vaṉpāṉa maṉṉar mayaṅkit tiṭukkiṭavē

aṅkarkōṉ taṉṉai amarkkaḷatti lēmuṭuki
caṅkaraṉā rappō tavattilē tāṉmakiḻntu

caturmukattiṉ pāṇam taṉaiyetuttu ācarittu
vitimuṟaimai tappāmal mēṉmaiyuḷḷa pārttaṉuntāṉ

pācupatam vāṅkip paccaimā laittoḻutu
nēcamuṭaṉ karṇaṉ nilaiyaṟintu kaṇṭuniṉṟu

vācamuḷḷa vaṉṉācirattai vāṅkic cilaivaḷaittu
vīcupukaḻ vicaiyaṉ viṭṭāṉ caturmukattai

aṅkarkōṉ taṉṉai āyaṉ aruḷālē
tuṅka nilaiyaṟuttāṉ tōṟṟamuḷḷa pōrvicaiyaṉ

Vicayaṉ shooting Civaṉ's dart at Karṇaṉ

Ḥearing the words of Tirumāl and bowing to him,
Aruccuṉaṉ neared the Aṅka king in the field
And took up the four-headed weapon of Lord Civaṉ
And meditating upon Caṅkarar, he duly performed
Pious Puja to the invincible dart;

And praying to his guardian Lord, the green-hued Tirumāl,
And turning in the direction of Karṇaṉ across the field,
He bent his powerful bow and fixed to it the noble weapon,
And sent it by the grace of the Lord, to destroy Karṇaṉ

(கர்ணனின் தர்மம் அவனைக் காத்தல்)

கர்ணன் வெகுதர்மம் [1]கனக்கவே செய்ததனால்
வர்ணமுள்ள சூரியனை வாசுவந்து [2]காத்தாற்போல் 618

கற்றாக்கள் வந்துருகிக் கன்றுதனைக் [2]காத்தாற்போல்
[3]பெற்றதாய் அன்பாகப் பிள்ளைகளைக் [2]காத்தாற்போல் 619

உத்த பட்சிதனை உகந்தன்னம் [2]காத்தாற்போல்
பத்தியுள்ள [4]பஞ்சவரைப் பார்மாயன் [2]காத்தாற்போல் 620

[5]குற்றமற்ற குஞ்சுகளைக் கோழிவந்து [2]காத்தாற்போல்
[6]உற்ற பால்தன்னை [7]உறைமோரு [2]காத்தாற்போல் 621

சுத்தமுள்ள மானுசத்தைத் துயிலாடை [2]காத்தாற்போல்
[8]உத்தபுகழ் ககர்ணனைத்தான் உகந்துசெய்த தர்மமெல்லாம் 622

[9]நிச்சயமாய் வந்து நிறைதளமாய்ச் [10]சூழ்ந்ததுவே
சீவனும் போகாமல் [11]செய்ததன்மம் [10]சூழ்ந்ததுவே 623

618. கனக்க - மிகுதியாக வாசு - கடவுள். 619. கற்றா - கறவைப்பசு. 620. உற்ற என்பது எதுகை நோக்கி 'உத்த' என்றாயிற்று. பட்சி - குஞ்சு. 622. மானுசம் - மனித உடல்; மானம். துயில் - துகில் துணி. உகந்து - விரும்பி 623. நிறைதளம் - கூட்டமாய்ப் படைபோல.

சு.சொல் : 1. கணக்கவே செய்ததுதனால் 2. காத்தாப்போல் 3. பெத்த 4. பஞ்சவரெபார்மாயன்ங் 5 குத்தமத்த 6. உத்த 7. உறமொரு 8. உத்தபுகள் 9 நிட்செயமாய் 10,சூள்ந்ததுவே 11. செயித

(Karṇaṉiṉ Tarmam avaṉaik kāttal)

karṇaṉ vekutarmam kaṉkkavē ceytataṉāl
varṇamuḷḷa cūriyaṉai vācuvantu kāttāṟpōl

kaṟṟākkaḷ vanturukik kaṉṟutaṉaik kāttāṟpōl
peṟṟatāy aṉpākap piḷḷaikaḷaik kāttāṟpōl

utta paṭcitaṉai ukantaṉṉam kāttāṟpōl
pattiyuḷḷa pañcavaraip pārmāyaṉ kāttāṟpōl

kurramarra kuñcukaḷai kōlivantu kāttārpōl
urra pāltannai uralmōru kāttārpōl

cuttamuḷḷa māṉucattait tuyilāṭai kāttārpōl
uttapukaḻ karṇaṉaittāṉ ukantuccyta tarmamellām

niccayamāy vantu niraitaḷamāyc cūḻntatuvē
civaṉum pōkāmal ceytataṉmam cūḻntatuvē

The merit earned by Karṇaṉ protecting him

As Karṇaṉ had with exceeding bounty given away
Liberal gifts to all who came to him,
The merit acquired by him, his own *Tarumam* guarded him now;
His *Tarumam* guarded him as the God protected the sun;
As milch-cows in melting love guard their calves;
As a mother guards her children out of love;
As the swan guards its young cygnet;
Even as Kriṣṇaṉ guards the devoted Five;
As the mother-hen guards its chicken:
As the human body is covered by clothes;
Even so, Karṇaṉ renowned for his munificence,
Was now surrounded by all the *Tarumum*,
All the noble acts he had done in his life;
They protected him, like a ring of bodyguards!
His life was preserved by the good deeds he had done!

(விசயன் மனம் கலங்குதல்)

காராருங் கைத்தோன் கர்ணனுந்தான் நிற்பளவில்
சீராரும் போர்விசையன் சிந்தை மிகக்கலங்கி 624

பச்சை நெடுமாலே பாம்பணைமேல் பள்ளிகொள்ளும்
கொச்சைமதி யில்லாத கோபாலா இப்போது 625

[1]வென்றியுள்ள அண்ணரைத்தான் வெல்லும் வகையேது
யென்று [2]தனஞ்செயனும் இவ்வார்த்தை தானுரைக்க 626

624. கார் - மேகம். மேகம்போல் கொடுக்கும் கையை உடையவன். 625. கொச்சைமதி - தாழ்ந்த புத்தி. கோபாலா -கண்ணா. 626. வென்றி - வெற்றி. தனஞ்செயன் - விசயன்.

சு.சொல் : 1. வென்றி 2. தனஞ்சியன்

(Vicaiyaṉ maṉam kalaṅkutal)

kārāruṅ kaittōṉ karṇaṉuntāṉ niṟpaḷavil
cīrārum pōrvicaiyaṉ cintai mikakkalaṅki

paccai neṭumālē pāmpaṇaimēl paḷḷikoḷḷum
koccaimati yillāta kōpālā ippōtu

veṉṟiyuḷḷa aṇṇaraittāṉ vellum vakaiyētu
yeṉṟu taṉañceyaṉum ivvārttai tāṉuraikka

Vicayaṉ agitated at heart

As thus Karṇaṉ stood (Whose hands were generous
As the dark clouds) unaffected by the arrows,
Aruccuṉaṉ grew agitated at heart and spoke thus:
'O great Lord, green-hued! Kōpāla of noble mind,
Recumbent on the serpent-bed! Tell me now
How can I defeat my victorious elder brother Karṇaṉ?'

(கண்ணன், கர்ணனிடம் புண்ணியத்தையும் கவச குண்டலத்தையும் வாங்கி வருவேனெனல்)

[1]வென்றி நெடுமால் விளம்பினர்கா ணம்மானை
நன்றி மிகப்பெருகும் நல்விசையா கேளாய் 627
வேதமிகு கர்ணள் மிகச்[2]செய்த புண்ணியங்கள்
போதமிகச் செய்ததனால் போகாமல் [3]நிற்குதுகாண் 628

ஆதி பகவான் அவன்புதல்வ னாகையினால்
காதிலே பூண்ட கவசகுண்ட லந்தானும் 629

[4]சூரியன் தான்போட்டுச் சுகமாய்ப் பார்க்கையிலே
ஆரு மறியார்காண் [5]அவன்காதில் குண்டலத்தை 630

நானுமுங்கள் தாயாரும் [6]நல்லகர்ணன் தானுமல்லால்
[7]வேறு மறியார்காண் மிகுத்ததொரு குண்டலத்தை 631

நீதியுள்ள கர்ணனுக்கு ரெண்டு மிருந்ததனால்
நாத னருளாலே நன்றாகக் காத்ததுவே 632

தன்ம முடையான் தவ்முடையான் தன்னிடத்தில்
சீவனும் போகாமல் [8]திறமாகக் காத்ததுவே 633

தன்மமுள்ள கர்ணனைத்தான் சாபித்து [9]இந்நேரம்
சென்ம மொளித்துத் திருமறையோ ராய்த்[10]தோன்றி 634

கண்ணிமைக்கு முன்னே கர்ண[11]னிடத் தணுகி
புண்ணியமும் குண்டலமும் போதரவாய்த் தான்வாங்கி 635

இப்போ வருவோம் இயல்விசையா என்றுரைத்தார் 636

628. போதம் - அறிவு. 629. ஆதி பகவான் - சூரியன். கவசம் - பாதுகாப்பாக மூடப்பட்ட மூடி, குண்டலம் - காதணி 633. சீவன் - உயிர். திறம் - திறமை. 634. சாபித்து - அடைந்து, நெருங்கி. சென்மம் - சுய உருவம் திருமறையோர் - வேதங்கற்ற அந்தணன் 635. அணுகி - நெருங்கி.

சு.சொல் : 1. வென்றி 2. செயித 3. நிற்க்குதுகாண் 4. அவன்ங்காதில் 5. நல்லகர்னன் 6. வேரு 7. திரமாக 8. இண்ணேரம் 9. தொண்டி 10. ணிடத்தனுகி 11. புண்ணியமும்ங் குண்டலமும்ப்

(Kaṇṇaṉ karṇaṉiṭam puṇṇiyattaiyum kavaca kuṇṭalattaiyum vāṅki varuvēṉeṉal)

veṉṟi neṭumāl viḷampiṉarkā ṇammāṉai
naṉṟi mikapperukum nalvicaiyā nīkēḷāy

vētamiku karṇaṉ mikacceyta puṇṇiyaṅkaḷ
pōtamikac ceytataṉāl pōkāmal niṟkutukāṇ

āti pakavāṉ avaṉputalva ṉākaiyiṉāl
kātilē pūṇṭa kavacakuṇṭa lantāṉum

cūriyaṉ tāṉpōttuc cukamāyp pārkkaiyilē
āṟu maṟiyārkāṇ avaṉkātil kuṇṭalattai

nāṉumuṅkaḷ tāyārum nallakarṇaṉ tānumallāl
vēṟu maṟiyārkāṇ mikuttatoru kuṇṭalattai

nītiyuḷḷa karṇaṉukku reṇṭu miruntataṉāl
nāta ṉaruḷālē naṉṟākak kāttatuvē

taṉma muṭaiyāṉ tavamuṭaiyāṉ taṉṉiṭattil
cīvaṉum pōkāmal tiṟamākak kāttatuvē

taṉmamuḷḷa karṇaṉaittāṉ cāpittu innēram
ceṉma moḷittut tirumaṟaiyō rāyt tōṉṟi

kaṇṇimaikku muṉṉē karṇaṉiṭat taṇuki
puṇṇiyamum kuṇṭalamum pōtaravāyt tāṉvāṅki

ippō varuvōm iyalvicaiyā eṉṟuraittār

Krisṇaṉ saying he would get from Karṇaṉ his protective earrings and his merit as gifts .

As when Taṉañcayaṉ spoke despondently thus,
Victorious Tirumāl said to Aruccuṉaṉ now: (Ammāṉai)
'Listen good Partta! The merit of the good deeds done
By Karṇaṉ well-versed in Vedic lore
Are guarding him now: and son of the Sun-God
Was born with a protective armour and ear-rings
Endowed by the Sun. None knows about this
But myself, Karṇaṉ and his mother Kunti.
The righteous Karṇaṉ has their enduring protection;
The Grace of God, is also with him:
Besides, his *Tarumam* and his tapas also guard him.
If I approach him, hiding my true form
In the disguise of a holy brahmin,
In the wink of an eye, I shall get as gifts,
All his merit earned, his armour and ear-rings.
I shall return soon, O Pārtta!'

(அந்தண வேடங்கொண்டு கண்ணன் கர்ணனிடம் போதல்)

[1]என்றுரைத்து மாயன் இயல்விசையன் தன்னுடனே
*நன்றியுடன் மாலும் நடந்தனர்கா [2]**ணம்மானை*** 637

பாம்பணையில் பள்ளிகொள்ளும் பச்சைமாலப்போது
*தேன்பயிலும் கர்ணன்முன்னே சென்றார்கா [2]**ணம்மானை*** 638

ஆதி [3]மறையோன் அரு[3]மறையோன் தானாகி
சாதி [3]மறையோர்கள் தன்வடிவு [4]தானெடுத்து 639
விருத்த [5]கிழவனுமாய் மிகுந்த நரையுடனே
சருக்கி நடைநடந்து [6]தடியூன்றித் தள்ளாடி 640

சித்தமுள்ள கர்ணன்முன்னே சென்றார்கா **ணம்மானை** 641

638. பாம்பணை - பாம்பாகிய படுக்கை. இங்கு ஆதிசேடன். பள்ளிகொள்ளுதல் - படுத்தல். 640. விருத்த வயது முதிர்ந்த. சருக்கி - தளர்ந்து 641. சித்தம் - மனம். இங்கு நல்ல மனம்.

சு.சொல் : 1. யென்றுரைத்து 2. ணம்மானை 3. மறை 4. தாணெடுத்து 5. கிளவனுமாயி 6. தடியூண்டித்

(antaṉa vēṭaṅkoṇṭu Kaṇṇaṉ Karṇaṉiṭam pōtal)

eṉṟuraittu māyaṉ iyalvicaiyaṉ taṉṉuṭaṉē
*naṉṟiyuṭaṉ mālum naṭantaṉarkā **ṇammāṉai***

pāmpaṇaiyil paḷḷikoḷḷum paccaimā lappōtu
*tēṉpayilum karṇaṉmuṉṉē ceṉṟārkā **ṇammanai***

āti maṟaiyōṉ arumaṟaiyōṉ tāṉāki
cāti maṟaiyōrkaḷ taṉvaṭivu tāṉeṭuttu

virutta kiḻavaṉumāy mikunta naraiyuṭaṉē
carukki naṭainaṭantu taṭiyūṉṟit taḷḷāṭi

*cittamuḷḷa karṇaṉmuṉṉē ceṉṟārkā **nammēṉai***

Krisṇaṉ going to Karṇaṉ in the guise of a Brahmin

Saying thus, the wily Krisṇaṉ walked towards Karṇaṉ
With a grateful Aruccuṉaṉ looking on: (Ammāṉai)
The green-hued Tirumāl recumbent on his serpent-bed
Slowly went near Karṇaṉ of temper sweet as honey: (Ammāṉai)
The Ancient Brahmin took the form of an infirm old man
Of the Vedic brahmin caste, his hair totally grey,
And stumbling as he walked with tottering steps
With the help of a stick towards the good-hearted Karṇaṉ (Ammāṉai)

(கர்ணனிடம் கண்ணன் இரத்தல் (யாசித்தல்))

[1]சென்றதற்பின் கர்ணனுக்குச் [2]சீர்மறையோ ரேதுரைப்பார்
அன்று [3]புரமெரித்த அரனார் [4]அருளாலே 642

வாடா [5]முகத்தழகா மன்னவனே அங்கரனே 643

கோணாத மார்பா குவலயத்தில் [6]கீர்த்தியுள்ள
நாணக் குடையோனே நாகலோக நாயகமே 644

நாதி குலத்தரசே நாகபாசத் [7]தலைவா
ஆதித்தன் புத்திரனே அன்பாக [8]நீகேளாய்
நீதியுத்த பூமியிலே [9]நிச்சயமாய் நான்தோன்றி 645

வென்றியுள்ள [10]தொண்ணூறு மிகவயசு யெந்தனுக்கு
அன்றுமுதல் [11]இன்றளவும் [12]அதிக வறுமையுமாய் 646

வாடிமிக நொந்தேன் மன்னவனே இப்போது 647

[13]கொடையரிற் பெரியவனேஉன் கீர்த்திதனை [14]யான்கேட்டு
[15]படையால் பெரியவனேவுன் பவுசு[16]முகம் காணாமல் 648

தேடினே [17]னின்றளவும் தேவ ரருளாலே
நாடினே னின்றுவந்தேன் நான்வந்த காரியத்தை 649

கேட்டுக் [18]கொடுத்தனுப்பு கீர்த்தியுள்ள [19]மன்னவனே
என்றுசொல்லிக் [20]கையெடுத்து ராசாவே தேகியென்றார் 650

தேகி [21]யென்றபின்னும் திருமறையோ னேதுரைப்பான்
கோகனகக் [22]கையானே [23]கொற்றவனே யிந்நேரம்
மாகனகக் [22]கையானே வாள்விசையன் அம்புவரும் 651

அம்புவந்து [24]தைத்தால் [25]அகதி பிழைக்கரிது
விந்தையுடன் வானிலுயிர் வேகமுடன் [26]போய்விடுங்காண் 652

[27]என்சீவன் [28]தான்போனால் இப்போது [29]உந்தனுக்கு
[30]அன்பான மன்னா ஆயிரந் தோசமுண்டு 653

செம்பவள மார்பா சீக்கிரமா [31]யெந்தனுக்கு
வந்த தருமத்தை வாகாக [32]நீகொடுத்து 654

அனுப்பி [33]விடுமென்று [34]அருமறையோன் தானுரைப்பான் 655

642. புரமெரித்த - முப்புரமெரித்த. அரனார் - சிவனார். தாரகாசுரன் மைந்தர்களாகிய வித்யுன் மாலி, தாரகாட்சன், கமலாட்சன் ஆகிய மூன்று அரக்கர்களும் ஆகாயத்தில் முறையே பொன், வெள்ளி, செம்பாலான கோட்டைகளை அமைத்துக் கொண்டு பறந்து சென்று தேவர்களைத் துன்புறுத்தினர். தேவர்கள் சிவனிடம் முறையிட சிவன் மேருமலையை வில்லாகவும், திருமாலை அம்பாகவும் கொண்டு சிரித்தே அம்மூவரையும் கோட்டைகளோடு அழித்தார். 643. அங்கரன் கர்ணன். 644. குவலயம் - உலகம். கீர்த்தி - புகழ். நாணக்குடை - ஞானக்குடை; அறிவாகிய குடை. 645. நாதி - உயர்ந்த (சாதி). ஆதித்தன் - சூரியன் 648. பவுசு - பெருமை. 647. தேகி கொடு. 651. திருமறையோன் - வேதியன். கோகனகம் - பொன். கனகம் - பொன். 652. அகதி கதியற்றவன். 653. தோசம் - குற்றம். 654. வாகு - முறைமை.

சு.சொல் : 1. சென்றதற்ப்பின் 2. சீர்மரையோ 3. புரம்மெறித்த 4. அருளலாலே 5. முகத்தளகா 6. கீற்த்தியுள்ள 7 தலவா 8. நீயிகேளாய் 9 நிட்செயமாய் நான்க்தோண்டி 10. தொன்னூரு 11. வி ன்றுளவு 12. அதிய வெறுமையிமாய் 13. குடையரிப் 14 யான்ங் கேட்டு 15. படையால்ப் 16. முகம்ங் காணாமல் 17. ணின்றளவு 18. குடுத்தனுப்பு 19. மண்ணவனே 20. கைய்யெடுத்து 21. என்றபின்னும்ந் திருமரையோன் யேதுரைப்பான்22. கய்யானே 23. கொத்தவனே யிண்ணேரம் 24. தையித்தால் 25. அகுதி பிளைக்கருது 26 போய்விடுங்கான் 27. யென்சீவன் 28. தான்ம்போனால்29. உந்தணக்கு 30 அண்ம்பான மண்ணா 31. யெந்தணக்கு 32. வாகாகநீயி 33. விடும்மென்று 34. அருமரையோன்

(Karṉaṉiṭam Kaṇṇaṉ irattal (yācittal))

cēṉratarpiṉ karṉaṉukkuc cīrmaraiyō rēturaippār
aṉṟu purameritta araṉār aruḷālē

vāṭā mukattaḻakā maṉṉavaṉē aṅkaraṉē

kōṇāta mārpā kuvalayattil kīrttiyuḷḷa
nāṇak kuṭaiyōṉē nākalōka nāyakamē

nāti kulattaracē nākupācat talaivā
ātittaṉ puttiraṉē aṉpāka nīkēḷāy
nītiyutta pūmiyilē niccayamāy nāṉtōṉri

veṉṟiyuḷḷa toṇṇūṟu mikavayacu yentaṉukku
aṉṟumutal iṉṟaḷavum atika vaṟumaiyumāy

vāṭimika nontēṉ maṉṉavaṉē ippōtu

koṭaiyariṟ periyavaṉēuṉ kīrttitaṉai yāṉkēṭṭu
paṭaiyāl periyavaṉēvuṉ pavucumukam kāṇāmal

tēṭiṉē niṉṟaḷavum tēva raruḷālē
nātiṉē niṉṟuvantēṉ nāṉvanta kāriyattai

kēṭṭuk koṭuttaṉuppu kīrttiyuḷḷa maṉṉavaṉē
eṉṟucollik kaiyeṭuttu rācāvē tēkiyeṉṟār

tēki yeṉṟapiṉṉum tirumaṟaiyō ṉēturaippāṉ
kōkaṉakak kaiyāṉē koṟṟavaṉē yinnēram
mākaṉakak kaiyāṉē vāḷvicaiyaṉ ampuvarum

ampuvantū taittāl akati piḷaikkaritu
vintaiyuṭaṉ vāṉiluyir vēkamuṭaṉ pōyviṭuṅkāṉ

eṉcīvaṉ tāṉpōṉāl ippōtu untaṉukku
aṉpāṉa maṉṉā āyiran tōcamuṇṭu

cempavaḷa mārpā cikkiramā yentaṉukku
vanta tarumattai vākāka nīkoṭuttu

aṉuppi viṭumeṉṟu arumaṟaiyōṉ tāṉuraippāṉ

Krisṇaṉ begging for a gift from Karṇaṉ

To Karṇaṉ the learned brahmin spoke thus:
'O king Karṇa, with unfading beauty of face,
Blessed with the grace of Lord Civaṉ who burnt
The triple cities! Straightforward Karṇaṉ
With a mighty chest! Renowned on earth
For your munificence! Lord of the Serpent-world!
Scion of a noble line of kings!
Certain it is, that I have spent ninety years,
Since I was born on this earth! From that day
Till now, I have suffered in dire poverty
And need. O king, I heard of your great bounty
And unrivalled reputation! O, armipotent Lord!
I have been searching and searching for long
For a generous patron like you with a noble visage!
And today by the grace of God, I have succeeded
In my quest. Listen to my request, O kind monarch,
And grant it and send me satisfied.'

Stretching out his hands, he implored, "GIVE!"
'Give', the holy man said, and continued:
'O Lord with golden hands! O my king!
Soon the sharp arrows shot by Aruccuṉaṉ will come
From all directions. If they pierce my body,
I cannot survive! In a trice, my life
Will go to heaven. If I die thus, O king,
On your head will be the blame.
Lest you should earn it, O kind king
Give me all the merit earned by you
And send me away. ' Thus the brahmin rare
Did beg of Karṇaṉ, this strange gift!

(கர்ணன் 'முன்பே வரவில்லையே' என வருந்துதல்)

அப்போது கர்ணன் அதிசயமாய்த் [1]தான்குறித்து
வேகமுடன் கர்ணன் [2]மிகவழன்று தான்நினைந்து 656

மெய்ப்புடைய பார்ப்பானே விருத்தாப் பியத்துடனே
வேத [3]மறையோனே வீணிலே வந்தீரே 657

நேசமுடன் இருக்கும் நிரைகொலுவில் வந்திலையே
சமய மிருக்கும் தருணத்தில் வந்திலையே 658

அப்போது வந்தால் அதியபாக் கியமுதலாய்
பூஷணங்கள் ஆபரணம் [4]பொன்னு மிகக்கொடுப்போம் 659

இப்போ ரணகளத்தில் எதிராளி [5]கையாலே
விசையன் விடும்அம்பு மெய்யுருவி என்மேலே 660

அசை[6]பயிலும் காயமெல்லாம் [7]அஸ்திரங்கள் பட்டுநிற்க
இசை[8]பயிலும் வெங்குருதி யென்மேலே [9]ஆறோட 661

அந்திய காலம் அவதியிலே [10]வந்தீர்காண்
இந்தவகை வந்ததுதான் [11]இறைவனார் சோதனைகாண் 662

என்று தெளிந்து ஈசுவரனைத் தான்நினைந்து
வென்றியுள்ள கர்ணன் விளம்பினா [12]னந்நேரம் 663

657. விருத்தாப்பியம் - முதிய தோற்றம். 658. நிரைகொலு - அரசவையில் வீற்றிருத்தல். சமையம் வாய்ப்பு. தருணம் - பொழுது. 659. பூஷணம் - ஆபரணம் 660. ரணகளம் - போர்க்களம் எதிராளி - எதிரி. 661. அஸ்திரம் - அம்பு. குருதி - ரத்தம். 662. அந்திய காலம் - கடைசி காலம். அவதி - துன்பம். அவசரம். 663. வென்றி - வெற்றி

சு.சொல் : 1. தான்ங்குறித்து 2. மிகவளன்று 3. மரையோனே 4. பொண்ணு 5. கய்யாலே 6. அசைப்பயிலும், 7. அஷ்திரங்கள் 8. இசைப்பயிலும் 9.ஆரோட 10. வந்தீர்கான் 11. இரைவனார் சோதினைகான் 12 னண்ணேரம்

(Karṇaṉ muṉpē varavillaiyē eṉa varuntutal)

appōtu karṇaṉ aticayamāyt tāṉkuṟittu
vēkamuṭaṉ karṇaṉ mikavaḷaṉṟu tāṉniṉaintu

meyppuṭaiya pārppāṉē viruttāp piyattuṭaṉē
vēta maṟaiyōṉē viṇilē vantīrē

nēcamuṭaṉ irukkum niraikoluvil vantilaiyē
camaya mirukkum taruṇattil vantilaiyē

appōtu vantāl atiyapāk kiyamutalāy
pūṣaṇaṅkaḷ āparaṇam poṉṉu mikakkoṭupōm

ippō raṇakaḷttil etirāḷi kaiyālē
ஸ்ண்ஸ்ரீஹண்ஹ்றஹய்ற ஸ்ண்ற்ணேன்ம்ஹம்ல்ன் ம்ங்ஹ்றஹ்றன்ழ்ன்ன்ஸ்ண் ங்ய்றம்ங்$ப்ங்$

acaipayilum kāyamellām astiraṅkaḷ paṭṭuniṟka
icaipayilum veṅkuruti yeṉmēlē āṟōṭa

antiya kālam avatiyilē vantīrkāṉ
intavakai vantatutāṉ iṟaivaṉār cōtaṉaikāṉ

eṉṟu teḷintu īcuvaraṉait tāṉniṉaintu
veṉṟiyuḷḷa karṇaṉ viḷampiṉā ṉanēram

Karṇaṉ regretting that he had not come earlier:

And then Karṇaṉ, sad at the timing of the brahmin's coming,
Said to him: 'O truthful brahmin! In your infirm old age
You have come to me in vain! Pity it is,
That you have not come to me seated in my court;
Then I would have given you exceeding wealth,

With jewels and ornaments and gold a-plenty!
Now in this bloody field when I lie pierced
By the keen arrows of Aruccuṉaṉ, my opponent,
The blood pouring out of my body in streams,
You have come to me when I am in sore distress,
In my last days; even this is God's way
Of testing me!' But his mind now free from worry.
And meditating as ever on Īsvaira, noble Karṇaṉ said:
'O brahmin soliciting gifts from me! These are my jewels
And the ornaments I wear: take whatever
You want, noble sir, and go in peace!'

(கர்ணன் தன் ஆபரணங்களை வழங்குதல்)

நான்பூண்ட ஆபரணம் நாடிவந்த 'பார்ப்பானே *664*
பூண்டதொரு ஆபரணம் பூசணங்கள் உள்ளதெல்லாம்
வேண்டியதை வாங்கி வேதியரே யேகுமென்றார் *665*

665. ஏகும் - செல்லுங்கள்

சு.சொல் : 1. பாப்பானே

(Karṇaṉ taṉ āparaṇaṅkaḷai vaḻaṅkutal)

nāṉpūṇṭa āparaṇam nāṭivanta pārppaṉē
pūṇṭatoru āparaṇam pūcaṇaṅkaḷ uḷḷatellām
vēṇṭiyatai vāṅki vētiyarē yēkumeṉṟār

(வேதியனான கண்ணன், கர்ணனின் புண்ணியங்களை வேண்டுதல்)

அப்போ மறையோன் அவன்முகம் பார்த்துரைப்பான்
இப்போது பொன்னீந்த தெண்மடங்கு மொக்குமென்று *666*
தப்பாமல் இன்னமொரு காரியமே தந்தனுப்பாய்.
செப்பமுடன் தந்து தீரமாய் அனுப்புமென்றார். *667*
[1]உற்ற கருமம் உரையுமென்று தானுரைத்தார்
[2]வெற்றிமுடி மன்னாகேள் மெய்ப்பாகச் சொல்லுகிறேன் *668*
[3]கற்றவர்க்கு [4]முற்றவர்க்கும் காசினியில் வேதியர்க்கும்

[5]மற்றவர்க்கும் பலகாலம் வழங்கிநின்ற தர்மமெல்லாம் 669

தந்துவிடீர் கர்ணா தார்வேந்தே நான்போக

666. எண் மடங்கு - எட்டு பங்கு. 668. மெய்ப்பு - உறுதி. 669. காசினி - பூமி. வேதியர் - வேதம் படித்த அந்தணர்.

சு.சொல் : 1. உத்த 2 வெத்தி 3 கத்தவர்க்கும் 4 முத்தவர்க்கும் 5 மத்தவர்க்கும்

(vetiyaṉāṉa Kaṇṇaṉ Karṇaṉiṉ, puṇṇiyaṅkaḻai vēṇṭutal)

appō maṟaiyōṉ avaṉmukam pārtturaippāṉ
ippotu poṉṉīnta teṇmaṭaṅku mokkumeṉṟu

tappāmal iṉṉamoru kariyamē tantaṉuppāy
ceppamuṭaṉ tantu tīramāy aṉuppumeṉṟār

uṟṟa karumam uraiyumeṉṟu tāṉuraittār
veṟṟimuṭi maṉṉākēḷ meyppākac collukiṟēṉ

kaṟṟavarkku muṟṟavarkkum kāciṉiyil vētiyarkkum
maṟṟavarkkum palakālam vaḻaṅkiniṉṟa tarmamellām

tantuvitīr karṇā tārvēnte nāṉpōka

Kriṣṇaṉ now asks for all the merit earned by Karṇaṉ

And then the Vedic brahmin looking Karṇaṉ in the face
Spoke thus: 'Eight times the value of the gold
You gave me now, you can still give me
If you grant one more request of mine!
Grant me that, and I will go happily!'
'Say what you want: You will get it!'
Said the noble warrior to the wily brahmin:
'O king with victorious crown! Truly give me
All the merit you have earned by your good deeds
And the bounty given by you for long
To learned men, needy men and Vedic brahmins
And others on earth! give it to me, O Karṇaṉ
That I may with joy go from here!'

(கர்ணன் புண்ணியத்தை ஈதல்)

[1]அந்நேரம் கர்ணன் அகம்மிகக் குளிர்ந்து
[2]இந்நேரம் புண்ணியங்கள் [3]இன்பமுற்றுக் கேட்டீரே 670

புண்ணியத்தை இல்லையென்றால் பூவுலகுக் [4]கேலாது
மண்ணி லினிமேல் [5]மறந்துவிடுங் கண்டீரே 671

யென்றுதான் [6]கர்ணன் [7]இன்பமுடன் வேதியரே
[8]நான்செய்த தர்மமெல்லாம் நன்றியுடன் [9]தந்தேன்காண் 672
வேதியரே தந்தேன்நான் மெய்ப்பாகப் போகுமென்றான் 673

670. தார் - மாலை.

சு.சொல் : 1. அண்ணேரம் 2. இண்ணேரம் 3. இன்பமுத்து 4. கேராது 5. மரந்துவிடுங் கன்டீரே 6. கறனன 7 இம்பமுடன் 8. நான்ச்செயித 9. தந்தேன்ங்கான்

(Karṇaṉ puṇṇiyattai ītal)

annēram karṇaṉ akammikak kuḷirntu
innēram puṇṇiyaṅkaḷ inpamuṟṟuk kēṭṭīrē

puṇṇiyattai illaiyeṉṟāl pūvulakuk kẹlātu
maṇṇi liṉimēl maṟantuviṭuṅ kaṇṭīrē

yeṉṟutāṉ karṇaṉ inpamuṭaṉ vētiyarē
nāṉceyta tarmamellām naṉṟiyuṭaṉ tantēṉkāṇ

vetiyarē tantēṉnāṉ meyppakap pōkumeṉṟāṉ

Karṇaṉ giving away all the merit earned by him

And then his heart full of happiness Kaṇaṉ said to him:
'Right glad am I, that you asked for my merit
Earned during my life on earth!
If I refuse, the world will not believe it:
People on earth will forget me then:
So take all my merit which I give
Freely and cheerfully as gift to you:
Go happily and in peace, O learned one.'

(கண்ணன் 'நீர்வார்த்துத் தாரும்' எனல்)

[1]மெய்பயிலும் கர்ணன் [2]மன்ன னிவையுரைக்க
செப்பரிய வேதியரும் திரும்பியே யேதுரைப்பார் 674

தன்மக் குடையோனே தார்வேந்தே இப்போது
[3]கர்ணனே [4]நீபொருந்தி [5]கைக்குநீர் வாருமென்றார் 675

சு.சொல் : 1 மெய்ப்பயலும் 2. மண்ண 3. கறனனே 4. நீயி 5. கய்யிக்கு

(Kaṇṇaṉ nīrvārttut tarum eṉal)

meypayilum karṇaṉ maṉṉa ṉivaiyuraikka
ceppariya vētiyarum tirumpiyē yeturaippār

taṉmak kuṭaiyōṉē tārvēntē ippōtu
karṇaṉē nīporuntik kaikkunīr vārumeṉṟār

Krisṇaṉ asking Karṇaṉ to confirm the gift with water poured

As the truthful Karṇaṉ spoke so nobly thus,
The holy brahmin of ineffable greatness said again:
'O bounteous Lord of Dharma! O Karṇa great!
O Monarch decked with garlands fragrant!
Confirm your gift with water poured in my palms.'

(குருதியை நீராக வார்த்தல்)

பாரம்பு [1]தைத்தொரு [2]பண்புடைய மேனியின்மேல்
வாரிக் குருதிபொங்க வாங்கினர்கா [3]ணம்மானை 676

காயம் அதில்பாயும் கண்குருதி கையினாலே
[4]நேயமுடன் [5]தந்தோம்காண் நீதியுள்ள வேதியரே
நாயகமாய்க் கைக்கு[6] நீர்வார்த்தா ரம்மானை 677

677. காயம் - புண். குருதி - இரத்தம்.

சு.சொல் 1. தயித்ததொரு 2. பன்புடைய 3. னம்மானை 4. நேசமுடன் 5. தந்தோம்ங்கான் 6. நீர்வாத்தா

(kurutiyai nīrāka vārttal)

pārampu taittatoru paṇpuṭaiya meṉiyiṉmēl
vārik kurutipoṅka vaṅkiṉarka ṇammāṉai

kāyam atilpāyum kaṇkuruti kaiyinālē
nēyamutaṉ tantōmkāṉ nītiyuḷḷa vētiyarē
nāyakamāyk kaikku nīrvartta rammāṉai

Karṇaṉ pouring blood instead of water to confirm the gift

The blood from the wounds caused by Aruccuṉa' darts,
The sublime Lord Karṇaṉ scooped out! (Ammāṉai)
In his hands, the noble onc gathered his own blood
And poured it in the palms of the righteous brahmin!
'Gladly thus I confirm the gift of all my merit'.

(கண்ணன் விசயனிடம் திரும்பி வந்து 'இப்போது கர்ணனைக் கொல்' எனல்)

[1]அந்நேரம் மாயன் [2]அருமறையோன் தான்போனான்
[3]நன்றிசேர் மாயன் நடந்தான்கா ணம்மானை 678

கர்ண னிடத்தில் கனதர்மம் வாங்கினதும்
மாயவனார் வந்து வாள்விசையன் தன்னுடனே 679

மாதுபயில் கர்ணன் வாய்மை தவறாமல்
புண்ணியங்கள் சேர [4]புகழுடனே தந்ததுவும் 680

[5]அருச்சுனனார் முன்னே [6]அருளினர்கா [7]ணம்மானை
கேசவனார் இவ்வார்த்தை [8]கிருபையாய்த் [9]தானுரைக்க 681

விண்ணவர்கள் [10]தானறிய விசயனே நீயவனை
பண்ணிசைந்த கர்ணனைத்தான் [11]பதையாமல் கொல்லுமென்றார் 682

குரும்பர் குலமடக்கும் கோவிந்த [12]நாரணர்க்கும் 683
பலியாதோ யென்றதற்பின் பச்சைமா [13]லேதுரைப்பார்
கலியாண வார்த்தையிது கர்ணனைக்கொல் லாதிருந்தால் 684

[14]பாராள வாராது பாரதமும் வெல்லாது
தோரா [15]புயத்தோனே [16]சொன்னாலுங் கேட்டிலையோ 685

கந்தமரு தார்விசையா காவலனே யென்றுரைத்தார்
அந்த வுரைகேட்டு [17]அருச்சுனனு மேதுசொல்வான் 686

680. மாது - அழகு. 681. கேசவனார் - கண்ணன். கிருபை - அருள். 683. குரும்பர் - வேடர். அருள்

சு.சொல் : 1. அன்னேரம் 2. அருமறை 3. நன்றிசேற 4. புகளுடனே 5. அருச்சுணனார் 6. அருளினர் 7. எம்மானை 8. கிறுபை 9 தானுரைக்க 10. தானரிய 11: பதையாமல்க் 12. நாறணற்க்கும் 13. லேதுறைப்பார் 14. பாறாள வாறாது 15. உயத்தோனே 16. சொன்னாலுங் 17. அருச்சுணனு

(Kaṇṇaṉ Vicaiyaniṭam tirumpivantu 'ippōtu Karṇaṉaik kol' eṉal)

annēram māyaṉ arumaṟaiyōṉ tāṉpōṉāṉ
naṉṟicēr māyaṉ naṭantāṅkā ṇammāṉai

karṇa niṭattil kaṉatarmam vāṅkiṉatum
mayavaṉār vantu vāḷvicaiyaṉ taṉnuṭaṉē

matupayil karṇaṉ vāymai tavaṟāmal
puṇṇiyaṅkaḷ cēra pukaḻuṭaṉē tantatuvum

aruccuṉaṉār muṉṉē aruḷiṉarka nammāṉai
kēcavaṉār ivvārttai kirupaiyāyi tāṉuraikka

viṇṇavarkaḷ tāṉaṟiya vicayaṉē nīyavaṉai
paṇṇicainta karṇaṉaittāṉ pataiyāmal kollumeṉṟār

kurumpar kulamaṭakkum kōvinta naraṇarkkum

paliyatō yeṉṟataṟpiṉ paccaimā lēturaippār
kaliyāṇa vārttaiyitu karṇaṉaikol lātiruntāl

pārāḷa vārātu pāratamum vellātu
tōra puyattōṉē coṉṉāluṅ kēṭṭilaiyō

kantamaru tārvicaiyā kāvalaṉē yeṉṟuraittār
antavurai kēṭṭu aruccuṉaṉu mētucolvāṉ

Krisṇaṉ telling Aruccuṉaṉ to kill Karṇaṉ now

The ancient brahmin went back now to Vicayaṉ
Full of gratitude to the noble Lord Karṇaṉ! (Ammāṉai)
To Aruccuṉaṉ he related how the unrivalled kind
Gave away such an awesome gift as this-
Karṇaṉ, ever true and never false, and a byword for bounty!

Who gave away all the merit he had earned!
While thus he marvelled at his munificence,
He went on however to remind Aruccuṉaṉ of his duty:
'O Vicaya! all the supernals in heaven are watching eagerly
When and how you are going to slay Karṇaṉ!'
Thus he spoke, Kovinta, Lord Nārāyaṇa, born on earth
To exterminate the men of the evil race:
And whenAruccuṉaṉ was unsure if he would succeed,
The green-hued Lord Tirumāl insisted again:
'Auspicious words I have spoken: if you do not kill him
You will get no earth to rule over;
The Bharata war cannot be won by you;
O Aruccuṉā, with arms unvanquished!
Won't you listen to me and act now,
O Vicaya, with fragrant wreaths adorned?'

(மறுபடியும் விசயன் 'கர்ணனைக் கொல்ல மாட்டேன்' எனல்)

வாரணப் பெருமாளே மாயவரே கேட்டருளீர்
[1]கானகத்தி லெங்களுக்காய்க் காவலரே இப்போது 687

[2]ஏவல்செய்தீர் எங்களுக்கா யென்றுந் [3]துணையாக
தயவுவைத்து எங்களைநீர் [4]தானே மிகக்காத்தீர் 688

[5]நன்றாய்ப் [6]பிழைத்தோமே நாரணரே இப்போது
காவலரே சொல்லுகிறேன் கண்ணரே கேளுமென்று 689

[7]இன்றுநான் [8]செய்தவினை இம்மடியப் போகாது
நாவலரே நாங்களின்று [9]நாடிழந்து போனாலும் 690

சீர்வேந்தர் அய்வரும் செருக்களத்தில் பட்டாலும்
ஆர்வேந்தே நாங்கள் அவனி [10]இழந்தாலும் 691

பெருமாளே நீரெனக்கு பெருத்த[11]துணை ஆனாலும்
சிவனாரே நீர்திரும்ப சிவலோகம் [12]போனாலும் 692

யெத்தனைநான் சொன்னாலும் எங்களைநீர் [13]கொன்றாலும்
[14]அத்தனையும் [15]நாம்பொறுப்போம் அவர்மேலே முத்திசெய்வோம் 693

நித்தவரை வைத்திருந்து நீதிசெங்கோல் தான்கொடுத்து
கொத்தவனே அண்ணருக்குக் கொடுப்போம்நா டத்தனையும் 694

684. கலியாண - நல்ல. 685 தோரா - தோல்வியடையாத. 686. கந்தம் மரு - மணம் பொருந்திய. 687. வாரணப் பெருமாள் - யானையை யுடையவன் 691. செருக்களம் - போர்க்களம். அவனி உலகம். 693. முத்தி - அன்பு.

சு.சொல் : 1. காணகத்தி 2. யேவல் 3. துனையாக 4. தாணே 5. நண்றாய்ப் 6. பிளைத்தோமே 7. இன்றுனான் 8. செயிதவினை 9. நாடிளந்து 10. இளந்தாலும் 11. துனை 12. போணாலும் 13. கொன்னாலும் 14. அத்தினையும் 15. நாண் பொருப்போம்

(maṟupaṭiyum vicayaṉ 'Karṇaṉaik kolla māṭṭēṉ' eṉal)

vāraṇap perumāḷē māyavarē kēṭṭaruḷīr
kāṉakatti leṅkaḷukkāyk kāvalarē ippōtu

ēvalceytīr eṅkaḷukkā yeṉṟun tuṇaiyāka
tayavuvaittu eṅkaḷainīr tāṉē mikakkāttīr

naṉṟāyp piḷaittomē nāraṇarē ippōtu
kāvalarē collukiṟēṉ kaṇṇarē kēḷumeṉṟu

iṉṟunāṉ ceytaviṉai immaṭiyap pōkātu
navalarē nāṅkaliṉṟu nāṭiḷantu pōṉālum

cīrvēntar aivarum cerukkāḷattil paṭṭalum
ārvēntē nāṅkaḷ avaṉi iḻantālum

perumāḷē nīreṉakkup peruttatuṇai āṉālum
civaṉārē nīrtirumpac civalōkam pōṉālum

yettaṉaitāṉ coṉṉālum eṅkalainīr koṉṟālum
attaṉaiyum nāmpoṟuppōm avarmēlē mutticeyvōm

nittavarai vaittiruntu nīticeṅkōl tāṉkoṭuttu
kottavaṉē aṇṇarukkuk koṭuppōmnā ṭattaṉaiyum

Aruccuṉaṉ refusing to kill Karṇaṉ

'O Lord with the elephant as the mount! noble one!
Oh, Hear me! In the past you protected us;
And now you are doing service great to us;
Ever our support, you have guarded us exceeding well;
We live because of you, Nārāyaṇa! Kriṣṇa!

I tell you now, what I did today will surely have
A reaction soon or late; O Lord of perfect speech!
Even if today we lose our kingdom or if we Five
Were to fall in battle, or if O Lord, we lose the earth;
And Great One! though you might be our powerful help,
Or as Civaṉ you returned to Civalōka;
Or even if you kill us for what I say,
We will not mind but suffer gladly! We will love
Our brother, give him the sceptre of justice to rule,
Giving away the empire to Karṇaṉ, our beloved brother.'

(பாண்டவர் கர்ணனிடம் 'நீரே அரசாளும்' எனல்)

[1]அண்ணரே யென்றுசொல்லி அய்வருந்தா னேதுரைப்பார்
மண்ணாடு தேசமதை மனுநீதியும் நடத்தும் 695
[1]அண்ணரே யென்னரசே அரசனே [2]என்சாமி
உம்மைஅர சாளவைத்து உம்மையே [3]போற்றிடுவோம் 696

[4]அண்ணர்துரி யோதனர்க்கும் அவர்தம்பி [5]நூற்றுவர்க்கும்
கண்ணோடே வைத்துக் காசினியில் வைத்திடுவோம் 697

இந்தக் குருநாட்டில் இயல்பாக உம்மைவைத்து
வந்தமன்னர்க் கீந்து வரிசையுடன் [6]வாழுமென்றார் 698

சு.சொல் : 1. அன்னரே 2 என்ஞ்சாமி 3. போத்திடுவோம் 4. அன்னர்திரி 5 நூத்துவர்க்கும் 6. வாளுமென்றார்

697. காசினி - பூமி. 698. வரிசை - புகழ்.

(Pāṇṭavar Karṇaṉiṭam nīrē aracāḷum eṉal)

aṇṇarē eṉṟucolli ayvaruntā ṉēturaippār
maṇṇāṭu tēcamatai maṉunītiyum naṭattum

aṇṇarē yeṉṉaracē aracaṉē eṉcāmi
ummaiara cāḷavaittu ummaiyē pōṟṟituvōm

aṇṇarturi yōtaṉarkkum avartampi nūṟṟuvarkkum
kaṇṇōṭē vaittuk kāciṉiyil vaittituvōm

intak kurunaṭṭil iyalpāka ummai vaittu
vanta maṉṉark kīntu varicaiyutaṉ vāḻumeṉṟār

The Pāṇṭavas now tell Karṇaṉ to rule the land

Calling to their elder brother, the Five said to him:
'O our king! Our Lord! Our God! Rule over this earth
And dispense Manu's justice as the sovereign!
We will all stand beside you and sing your praise!
Not alone that! Brother Turiyōtaṉaṉ and his younger brothers,
We shall look upon, as our very eyes! Hence, Lord,
Rule Bharat prosperously, giving bounty to even kings
Who come to you for your grace!'

கர்ணரின் மறுமொழி

யென்றுரைத்த [1]தம்பியரை [2]இயல்பாக [3]வேயழைத்து
[4]கன்றுநிரை வெல்லவல்லான் கர்ணனுமங் கேதுரைப்பான் 699

இப்பெரிய [5]மன்னவரும் எண்ண[6]வொண்ணாச் சேனைகளும்
ஒப்பா ரில்லாத உபையதளம் அத்தனையும் 700

[7]சொற்பெரிய ஆசாரி [8]தோற்றமுள்ள காங்கையரும் 701

தேத்தரசன் [9]நூற்றுவருஞ் செய்ய இலக்கணனும்
ஏத்தரிய என்மகனார் இயல்சேர் விசகர்ணனும் 702

விண்ணாக் கொன்றியளே வேந்தரே நீங்களுந்தான்
அண்ணாவி யென்று அசங்கிதங்கள் [10]பண்ணுகிறீர் 703

சு.சொல் : 1 தம்பியரெ 2. இயல்வாக 3 வேயளைத்து 4. கன்றிநிரை 5. மண்ணவரும் 6. வொன்னா 7. சொற்ப்பெரிய 8. தோத்தமுள்ள 9. நூத்துவரும் 10 பண்ணுகிரீர்

700. சேனை - படை. உபயம். துணை. 701. ஆசாரி - துரோணர். தோற்றம் - அழகு; கம்பீரம். காங்கையர் பீஷ்மர். 702. தேத்தரசன் நூற்றுவர் சயத்திரதன், கௌரவர். இலக்கணன் துரியோதனன் மகன். 703. விண்ணா - வீணாக. அசங்கிதம் பண்ணுதல் - அச்சமில்லாமல் கூறுதல்

Karṇaṉiṉ maṟumoḻi

yeṉṟuraitta tampiyarai iyalpākavē yaḻaittu
kaṉṟunirai vellavallāṉ karṇaṉumaṅ kēturaippāṉ

ipperiya maṉṉavarum eṇṇavoṇṇāc cēṉaikaḷum
oppā rillāta upaiyataḷam attaṉaiyum

corperiya acāri tōrramulla kāṅkaiyarum

tēttaracan nūrruvaruñ ceyya ilakkaṇaṉum
ēttariya eṉmakaṉār iyalcēr vicakarṇaṉum

viṇṇāk koṉriyaḷē vēntarē niṅkaḷuntāṉ
aṇṇāvi yeṉṟu acaṅkitaṅkaḷ paṇṇukiṟīr

Karṇaṉ's Reply

To his younger brothers who offered him kingship thus,
Karṇaṉ gently spoke and to Aruccuṉaṉ expert in recovering
Abacted herds of cows and calves: 'All the kings
And countless number of troops and peerless auxiliaries,
The noble Turōṇācariyār and the majestic son of Kaṅkai,
King Cayattirataṉ, the hundred Kauravar, perfect Lakkaṇa Kumāraṉ
And my own praiseworthy son, the graceful Vicakarṇaṉ,
You have slain wasting them on the battlefield! And now
You call me elder brother without fear or shame.'

(துரியோதனின் நற்பண்பைப்பற்றிக் கர்ணன் கூறுதல்)

செங்கோலும் [1]பற்றிச் சீமையொக்க ஆண்டாலும்
பங்க[2]முற்றா ரென்போல் பாருலகில் இல்லையென்றார் 704

என்தாயை [3]நானறியேன் என்தகப்ப [4]னையறியேன்
வந்தேனான் [5]ஆற்றோடே [6]மன்னன்திரி [7]யோதனன்தான் 705

[8]என்னை எடுத்து [9]இயல்பாக [10]வேவளர்த்து
மன்னன் வணங்கா முடியதனை [11]வைத்தான்காண் 706

நித்தம்கலப் பொன்பொடியை நீணிலத்தி [12]லேற்றவர்க்கும்
கத்தவர்க்கும் ஈயுமென்று கட்டளையும் [13]இட்டவன்காண் 707

கண்ணான அண்ணாவி கடுவேட்டை [14]போனதற்பின்
பெண்ணாரும் நானும் பொருதோம் மிகச்சூது 708

வேட்டைபோய் [15]வந்தார்காண் வேந்தனு மப்போது
நாட்டமுடன் [16]பெண்கொடியும் காயகாசத் தால்கேட்டு 709

ஓடி [17]யெழுந்திருந்தாள் [18]உற்ற பெருந்திருவும்

[19]தோற்றாயே யென்று துயிலையெட்டி [20]நான்பிடித்தேன் 710

கொத்துமுத்து மாணிக்கம் கோமெ தகம்வயிரம்
உத்தகொடி யத்துளரும் மிக்க [21]தான்சிதறி 711

தச்சு ரூபமாக தையல்நல்லாள் நின்றுபின்னும்
[22]பிறந்த வடிவாக [23]பெண்கொடியாள் [24]அந்நேரம் 712

[25]கற்றபுகழ் அண்ணர் கடுக வருவரென்று
நானும்அவ ளுங்குனிந்து நன்றாய்ப் [26]பொறுக்கையிலே 713

[27]உற்றபுகழ் அண்ணர்கண்டு [28]ஒன்று முரையாமல் 714

பொன்மணியை நானும் [29]பொறுக்கவோம் [30]கோர்த்திடுவோம்
நன்மையுள்ள தம்பியரே நன்னுதலே யென்றுரைத்தார் 715

சிந்தும் [31]மணிபொறுக்கிச் செங்கரத்தி லேந்தி
இந்த மணியைக் கோரும் அண்ணாவி யென்றுரைத்தார் 716

[32]அந்நேரமே [33]பொறுத்த அருக்கையுள்ள அண்ணருக்கு
என்ன உபசாரம் இனி செய்யப் [34]போறேனான் 717

704. பங்கம் - இழிவு; குறை 707. கத்தவர் - கற்றவர். 708. பெண் - துரியோதனன் மனைவி. சூதுபொருதோம் - சொக்கட்டான் விளையாடினோம். 709. காயகாசம் - நடைஓசை. 710. பெருந்திரு துரியோதனன் மனையாள்; பாரதத்தில் இவள் பெயர் பானுமதி. துயில் - துகில் ஆடை. 711. முத்து, மாணிக்கம், கோமேதகம், வயிரம் - நவரத்தின வகைக் கற்கள். துகிர் - பவளம். 712. தச்சுரூபம் தற்சொரூபம்; உண்மை வடிவம்; பிறந்த மேனி 713. கடுக - விரைந்து 715. நன்னுதல் - நல்ல நெற்றியையுடைய பெண். 717. அருக்கை - உபசாரம் - உதவி.

சு.சொல் 1. பத்தி 2 முத்தா 3. நாணறியேன் 4. ணையறியேன் 5. ஆத்தோடே 6. மண்ணன்திரி 7 யோதணன்ந்தான் 8. யெண்ணை 9. இயல்வாக 10. வேவளத்து 11. வைத்தான்ங்காண் 12 லேத்தவர்க்கும் 13 இட்டவன்ங்காண் 14 போனதர்ப்பின் 15. வந்தார்கான் 16 பெண்ங்கொடியும் 17. எளுந்திருந்தாள் 18. உத்த 19 தோத்தாயே 20 நாண்ம்பிடித்தேன் 21. தான்சிதரி 22. பிரந்த 23 பெண்ங்கொடியாள் 24. அண்ணேரம் 25. சுத்தபுகள் 26. பிரக்கையிலே 27. உத்தபுகள் 28. ஒண்டு 29. புரக்குவோம் 30. கோத்திடுவோம் 31 மணிபுரக்கி 32. அண்ணேரமே 33. பொருத்த 34. போரேன்னான்

(Turiyōtaṉaṉiṉ naṟpaṇpaip paṟṟik Karṇaṉ kūṟutal)

ceṅkōlum paṟṟic cīmaiyokka āṇṭālum
paṅkamuṟṟā ṟeṉpōl pārulakil illaiyeṉṟār

entāyai nāṉaṟiyēṉ eṉtakappa ṉaiyaṟiyēṉ
vantēṉāṉ aṟṟōtē maṉṉaṉturi yōtaṉaṉtāṉ

eṉṉai eṭuttu iyalpāka vēvaḷarttu
maṉṉaṉ vaṇaṅkā muṭiyataṉai vaittāṉkāṇ

nittamkalap poṉpoṭiyai nīṉilatti lēṟṟaverkkum
kattavarkkum īyumeṉṟu kaṭṭaḷaiyum iṭṭavaṉkāṇ

kaṇṇāṉa aṇṇāvi kaṭuvēṭṭai pōṉatarpiṉ
peṇṇārum nāṉum porutōm mikaccūtu

vēṭṭaipōy vantārkāṇ maṉṉavaṉu mappōtu
nāṭṭamuṭaṉ peṇkotiyum kāyakācat tālkēṭṭu

ōṭi eḻuntiruntāḷ uṟṟa peruntiruvum
toṟṟāyē eṉṟu tuyilaiyeṭṭi nāṉpiṭittēṉ

kottumuttu māṇikkam kōmē takamvayiram
uttakoṭi yattuḷarum mikka tāṉcitaṟi

taccu rūpamākat taiyalnallāḷ niṉṟupiṉṉum
piṟanta vaṭivakap peṇkoṭiyaḷ aṉṉēram

kaṟṟapukaḻ aṇṇaṟ kaṭuka varuvareṉṟu
nāṉumava ḷuṇkuṉintu naṉṟāyp poṟukkaiyilē

uṟṟapukaḻ aṉṉarkaṇṭu oṉṟu muraiyāmal

poṉmaṉaiyai nāṉum poṟukkavō kōrttiṭavō
naṉmaiyuḷḷa tampiyarē naṉṉutalē yeṉṟuraittār

cintum maṇiporukkic ceṅkaratti lēnti
intamaṇi yaikkōrum aṇṇāvi yeṉṟuraittār

annēramē poṟutta arukkaiyuḷḷa aṇṇarukku
eṉṉa upacāram iṉiceyyap porēṉāṉ

Karṇaṉ narrating the noble qualities of Turiyōtaṉaṉ

'Though I rule over the land, sceptre in hand,
There's none like me, so full of blame and shame;
I do not know my mother, nor who my father is;
I came floating down a river as an infant;
It was king Turiyōtaṉaṉ who brought me up and placed

A royal crown upon my head. He it was who bade me
Give away measures of gold-dust to all on earth,
The learned and the deserving ones! When once
My dear brother had gone a-hunting in the woods,
His queen and I were playing the game of dice for long;
Hearing the foot-steps of the king returning from the hunt,
She rose in a hurry to run towards him; and I
Saying 'Oh, you have lost the game', caught hold
Of the end of her saree and pulled, and she stood
Naked as on the day she was born; while all her jewels
Scattered on the ground-pearls, rubies, diamonds,
And sardonyx and coral-beads; at that time
The noble king, my brother of reputation great,
Said not a word of protest, but joined us
In picking the scattered gems; smiling he said;
'My good brother! My dear wife of lovely forehead!
Let us string the chaplets with the gems' and gave me
One by one the spilled brilliants to be strung together!
To such a brother, so patient and noble at such a moment
Of embarrassment great, what return can I do --
How show my gratitude?'

(குந்தி வரம் கேட்டதைக் கூறுதல்)

அம்மைகுந்தா தேவிவந்து அம்பொன்று [1]தானொழிய
பின்னைத் தொடாதபடி [2]பிரமாணம் கொண்டுவந்தாள் 718

அந்தவுரை தப்பாமல் அம்பொன்று தான்தொடுத்தேன்
அம்புபோய் பொய்த்தலையைக் கண்டு மறுத்துவந்து 719

இன்னமும் நீரென்னை ஏவுமென்று தானுரைக்க
[3]எச்சில் கணையை இனித்தொடுப்ப தில்லையென்று 720

மாய்கை பலசெய்து வாய்த்ததொரு மாயவனார்
[4]பொன்னுருவி [5]தன்கழுத்தில் [6]போற்றரிய மங்கிலியம் 721

வாய்த்ததொரு மங்கிலியம் வாங்கிவந்தா ரப்போது
பின்னுந்தான் மாயன் பெருக்க வினைநினைந்து 722

718 குந்தாதேவி - குந்தி - பாண்டவரின் தாய். அம்பு - நாகபாசம். ஒன்று - ஒருமுறை. பிரமாணம் சத்தியம்- உறுதிமொழி. 720. ஏவும் - செலுத்துங்கள் 721. மாய்கை - தந்திரம். 724. அச்சனி தந்தையின் பரிசு

சு சொல் : 1 தானொளிய 2. பிறமாணம் 3 எச்சில்கனை 4 பொண்ணுருவி 5 தன்ங்கழுத்தில் 6. போத்தரிய

(Kunti varam kēṭṭataik kūṟutal)

ammaikuntā tēvivantu ampoṉṟu tāṉoḻiya
piṉṉait toṭātapaṭi piramāṇam koṇṭuvantāḷ

antavurai tappāmal ampoṉṟu tāṉtoṭuttēṉ
ampupōyp poyttalaiyaik kaṇṭu maṟuttuvantu

iṉṉamum nīreṉṉai ēvumeṉṟu tāṉuraikka
eccil kaṇaiyai iṉittoṭuppa tillaiyeṉṟu

māykai palaceytu vāyttatoru māyavaṉār
poṉṉuruvi taṉkaḻuttil pōṟṟariya maṅkiliyam

vāyttatoru maṅkiliyam vāṅkivantā rappotu
piṉṉuṉtāṉ mayaṉ perukka viṉainiṉaintu

Karṇaṉ mentioning how Kunti asked him for a boon

'Queen Mother Kunti came to me on a certain day
And got a promise from me that I will not
Shoot the serpent-dart a second time; obeying her
I shot the dart which brought back your false head
On the turban; when the serpent begged me
To send him again I refused to do so
As it will mean defiling the dart;
And by guile and wile again, the Lord took away
The sacred cord round the neck of my wife Poṉṉuruvi'

(தேவேந்திரன் மணிமாலை வாங்கியதைக் கூறுதல்)

தெய்வேந் [1]திரனைத் [2]திறமுடன் [3]தானழைத்து
[4]மாமறையோ னாக [5]வரவிடுத்தார் மாயவனும் 723

அச்சனி யாக ஆதித்தன் ஈந்தருளும்
வச்சிர மணிமாலை வாங்கியே வந்தார்காண் 724

சு.சொல் : 1. திறனை 2. திரமுடன் 3. தானனைத்து 4. மாமரையோ 5 வறவிடுத்தார்

(Tēvēntiraṉ maṇimālai vāṅkiyataik kūṟutal)

teyvēn tiraṉait tiṟamuṭaṉ tāṉaḻaittu
māmaṟaiyō ṉāka varaviṭuttār māyavaṉum

accaṉi yāka ātittaṉ īntaruḷum
vaccira maṇimālai vāṅkiyē vantārkāṇ

Tēvēntiraṉ taking away his chaplet of gems

'Again the noble Krisṇaṉ called Tēvēntiraṉ down to earth
And made him ask of me the divine necklace of gems
And diamonds, given to me by the sun-god as a father's gift'.

(பொய்த்தலையால் அருச்சுனன் பிழைத்ததைக் கூறுதல்)

அன்னைவுரை மாறாமல் [1]அருச்சுனன்மே லிப்போது
தப்பாமலே தொடுத்தேன் [2]தாரணியில் மாயவனார் 725

மெய்த்தலையைத் தானொளித்தார் மேதினியில் [3]வெண்ணெயுண்டார்
பொய்த்தலையைக் [4]கட்டிவைத்த பூராயம் கண்டீரே 726

725. தாரணி - பூமி. 726. மேதினி - பூமி. பூராயம் - ஆராய்ச்சி, முன்யோசனை.

சு.சொல் 1. அருச்சுணம்மே 2. தாரனியில் 3 வெண்ண 4. கட்டிவைத்தா

(poyttalāiyāl Aruccuṉaṉ piḻaittataik kūṟutal)

aṉṉaiyurai māṟāmal aruccuṉaṉmē lippōtu
tappāma lētoṭuttēṉ tāraṇiyil māyavaṉār

meyttalaiyait tāṉoḷittār mētiṉiyil veṇṇeyuṇṭār
poyttalaiyaik kaṭṭivaitta pūrāyam kaṇṭīrē

Aruccuṉaṉ escaping death because of the turban as the false head

'Obeying my mother's request I shot the dart
Of the serpent, which Lord Krisṇaṉ countered
By hiding your real head under a false one,
By strategy aforethought and premeditated.

(நாகக் கணையிடம் கூறியதைக் கூறுதல்)

தோத்தமுள்ள [1]மன்னா [2]தொடுநீ மறுத்துமென்றார்
[3]பார்த்தரையும் மாயரையும் [4]பண்பாய் எரித்திடுவேன் 727

அச்சமறச் சொன்னாய் அரியநா [5]கக்கணையே
எச்சில்கணை தொட்டால் இனியொருவர்க் [6]கேலாது 728

[7]என்றுசொல்லி நின்றேன் இதுதான் அறியாரோ
[8]கன்றிமனங் கலங்கி கசிந்துருகி உள்ளமெல்லாம் 729

வல்ல விசையனையும் [9]மற்றவர்கள் நால்வரையும்
கொல்லுவே னம்பாலே [10]கொற்றவரே யென்றுமுன்னாள் 730

நல்ல துணையென்று நாள்தோறுஞ் [11]சொன்னேன்நான்
இல்லையென்று தட்டிவிட்டார் என்னைப்போ லும்பாவி 731

அரசுக்கு வைக்கவென்று அசங்கிதங்கள் பேசுகிறீர்
வதையாகக் கொன்றுவிடும் மாபிறப்பே தம்பியென்றார் 732

727 தோத்தம் - தோற்றம் என்பதன் பேச்சு வழக்கு. உருவ அழகு. தொடு - எய். மறுத்தும் மீண்டும் 728 ஏலாது - ஏற்காது.

சு.சொல் : 1. மண்ணா 2 தொடுநீயி 3 பாத்தரையும் 4 பண்ம்பாய் 5. கணையை 6. கேறாது 7 யென்று 8 கண்றி 9. மயத்தவர்கள் 10 கொத்தவரே 11 சொன்னேன்னான்

(nākak kaṉaiyiṭam kūṟiyataik kūṟutal)

tōttamuḷḷa maṉṉā toṭunī maṟuttumeṉṟār
pārttaraiyum mayaraiyum paṇpāy erittiṭuvēṉ

accamaṟac coṉṉāy ariyanā kakkaṇaiyē
eccilkaṇai toṭṭāl iṉiyoruvark kēlātu

eṉṟucolli niṉṟēṉ itutāṉ aṟiyārō
kaṉṟimanaṅ kalaṅki kacinturuki uḷḷamellām

valla vicaiyaṉaiyum maṟṟavarkaḷ nālvaraiyum
kolluvē ṉampālē koṟṟavarē yeṉṟumuṉṉāḷ

nalla tuṇaiyeṉṟu nāḷtoruñ coṉṉēṉṉāṉ
illaiyeṉṟu taṭṭiviṭṭār aṉṉaippō lumpāvi

aracukku vaikkaveṉṟu acaṅkitaṅkaḷ pēcukiṟēr
vataiyākak koṉṟuviṭum māpiṟappē tampiyeṉṟār

Karṇaṉ referring to his exchange with the serpent

'Handsome king, shoot me again! both Pārttaṉ
And Krisṇaṉ himself I shall burn to death!'.
These fearless words of the serpent rare, I ignored
Saying; 'It will be unfair if I defile the dart,
By using it again'. Saying thus, I stood agitated
And sore of heart melting inly; I vowed everyday
That I will kill with that dart, valiant Vicayaṉ and the four
With the help of my rare weapon; it was rendered
Of no value! Is there a sinner greater than I?
You now tell me shamelessly you will make me king
You who are my sibling, born to slaughter me'

(அர்ச்சுனன் மீண்டும் மனங்கலங்கல்)

தம்பியென்ற போதே[1]தான் சற்றே மனமிரங்கி
வெம்பி [2]யழுது மிகவே தவிக்கலுற்றார் 733

சு.சொல் : 1. தான்சத்தே 2 யளுது

(Aruccuṉaṉ mīṇṭum maṉaṅkalaṅkal)

tampiyeṉṟa pōtētāṉ caṟṟē maṉamiraṅki
vempi yaḷutu mikavē tavikkaluṟṟār

Aruccuṉaṉ again becoming despondent at heart

Hearing Karṇaṉ call him 'brother', Aruccuṉaṉ grew agitated
And suffered in great distress.

(கண்ணன் விதிமுறைமையை விளக்குதல்)

[1]அந்நேரம் மாயன் அருச்சுனனைத் தான்சினந்து
முன்னே யுனக்கு [2]முறைமைப் பிரபலத்தில் 734

சொன்னேன்நா னிப்போது சொன்னாலுங் கேட்டிலையே
உன்னாலும் என்னாலும் உகம்முடிய வேணுமென்றார் 735

மன்னர் மடிய மகாதேவர் [3]கட்டளைகாண்
சிவனும் [4]பிரும்மாவும் [5]சேர்ந்ததொரு தேவர்களும் 736

நலமாய் [6]எழுதிவைத்தார் நல்லபா ரதமுடிய
வெம்பி வியாசர் விடுமெச்சத் தில்[7]பிறக்க 737

மாதாவாய் வந்தான் வாய்த்தபர ராசமுனி
[8]செய்திசொல் வாரென்று சிவன்விளம்பத் [9]தான்கேட்டு 738

இந்தப் பிறப்பில் இவர்பிறப்பா ரென்றுசொல்லி
சிவனும் [10]பிரும்மாவும் சேர்ந்ததொரு தேவர்களும் 739

[11]நூற்றுவரும் பஞ்சவரும் னோக்குமவர் கள்பிறப்பார்
என்றுகர்ணன் தம்பிறப்பை [12]இயல்பாகத் தானறிந்து 740

சொன்னாலுங் கேட்டிலையே சொல்பெரிய [13]பார்த்தாநீ
என்றுசொல்லி மாய [14]னிவனைத்தான் கொல்லுமென்றான் 741

735 உகம் - யுகம். 736. மடிய அழிய. 737. எச்சம் - விந்து 740. பராசரமுனிவருக்கும் மச்சகன்னிக்கும் பிறந்த வியாசரால் பாண்டு, திருதராட்டிரன், கௌரவர் பிறந்தார்கள். இவ்வாறு பிறக்கவேண்டும் என்பதும், கண்ணன் அருச்சுனனாகிய நர நாராயணரால் யுகம் முடிய வேண்டும் என்பதும், சிவனும் பிரம்மாவும் தேவர்களும் விதித்த விதி.

சு.சொல் : 1 அண்ணேரம் 2 முரமை 3 கட்டளைகான் 4. விறுமாவும் 5. சேந்ததொரு 6 எளுதிவயித்தார் 7 பிரக்க 8 செயிதிசொல் வாரெண்டு 9. தான்ங்கேட்டு 10. விறுமாவும் 11 நூத்துவரும் 12 இயல்வாக 13. பாத்தாநீ 14. னிவனைத்தான்ங்

(Kaṇṇaṉ vitimuṟaimaiyai viḷakkutal)

annēram māyaṉ aruccuṉaṉait tāṉciṉantu
muṉṉē yuṉakku muṟaimaip pirapalattil

coṉṉēṉnā ṉippōtu coṉṉāluṅ kēṭṭilaiyē
uṉṉālum eṉṉālum ukammutiya vēṇumeṉṟār

maṉṉar matiya makāterar kaṭṭaḷaikāṇ

civaṉum pirummāvum cērntatoru tēvarkaḷum

nalamāy eḻutivaittār nallapā ratamuṭiya
vempi viyācar viṭumoccattil piṟakka

mātāvāy vantāṉ vāyttapara rācamuṉi
ceyticol vāreṉṟu civaṉ-viḷampat tāṉkēṭṭu

intap piṟappil ivarpiṟappā reṉṟucolli
civaṉum pirummāvum cērntatoru tēvarkaḷum

nūṟṟuvarum pañcavarum ṉōkkumavar kaḷpiṟappār
eṉṟukarṇaṉ tampiṟappai iyalpākat tāṉaṟintu

coṉṉāluṅ kēṭṭilaiyē colperiya pāttāṉī
eṉṟucolli māya ṉivaṉaittāṉ kollumeṉṟāṉ

Kriṣṇaṉ explaining the will of fate to Aruccuṉaṉ

At that time the Noble One grew angry and said
To Aruccuṉaṉ 'I had told you earlier once; the working
Of fate in detail; I will say it again now;
It is only through you and me that the Age
Must come to an end; it is Makātēva's command
That king Karṇaṉ must die. Lord Civaṉ, Piramaṉ
And all the Gods together, have written it already
That the Pārata war must be fought this way;
It is ordained that from the seed of Sage Viyācar
(Himself born to Sage Parācarar and Maccakanti)
The hundred Kauravas and the Five Pāṇṭavas will be born,
(So did Civaṉ, Piramaṉ and other Gods ordain)
And Karṇaṉ too as you brother; fated also it is,
That as the incarnations of 'Naraṉ and Nārāyaṇaṉ', Sages great,
You, Aruccuṉaṉ, and I Kriṣṇaṉ, must bring about
The end of the Yuga; but you wouldn't listen then
To my words. Now I tell you again Pārttā, kill Karṇaṉ'

1. Naraṉ and Nārāyaṇaṉ two brothers were great rishis who lived in Patarikacirama. Nara was born as Aruccuṉaṉ and Nārāyaṇaṉ as Lord Kriṣṇaṉ

(அருச்சுனன் கர்ணனைக்கொல்ல இயலாதெனல்)

அப்போது [1]பார்த்தன் ஆயரைப்பார்த் தேதுரைப்பான்
இப்போது சொல்லுகிறேன் என்னுடைய நாயகமே 742

பாசுபத மானாலும் பரமனார் தான்கொடுத்த
தேசுபுக ழுடைய திருபுரத்தை விட்டாராம் 743

கோதில்லா அண்ணரைத்தான் கொல்ல முடியாது
வன்கொலையாய்க் கொல்லுவது மகாதேவர்க் கேலாது 744

திங்கள் முகத்தானே திருமாலே கேட்டருளீர்
ஆதித்தன் [2]ஈந்த அவர்காதில் குண்டலமும் 745

[3]செய்துவித்த கர்ணர் [4]செய்தமகா தன்மமதும்
வாங்கிவரப் போனீரே வகைமடிப்பாய் வந்நீரே 746

735 743-44. சிவன் தன் கையில் உள்ள பாசுபதத்தைத் திரிபுரத்தை அழிக்கவும் பயன்படுத்தவில்லை ஆகவே குற்றமற்ற அண்ணர் மேல் ஏவ மாட்டேனென்றான். கோது - குற்றம்.

சு.சொல் : 1. பாத்தன் 2. நீன்ற 3. செயிது செயித

(Aruccuṉaṉ Karṇaṉaikkolla iyalāteṉal)

appōtu pārttaṉ āyaraippārt tēturaippāṉ
ippōtu collukirēṉ eṉṉuṭaiya nāyakamē

pācupata māṉālum paramaṉār tāṉkoṭutta
tēcupuka ḻuṭaiya tirupurattai viṭṭārām

kōtillā aṇṇaraittāṉ kolla muṭiyātu
vaṉkolaiyāyk kolluvatu makātēvark kēlātu

tiṅkaḷ mukattāṉē tirumālē kēṭṭaruḷīr
ātittaṉ īnta avarkātil kuṇṭalamum

ceytuvitta karṇar ceytamakā taṉmamatum
vāṅkivarap pōṉīrē vakaimaṭippāy vantīrē

Aruccuṉaṉ declaring that he will not kill Karṇaṉ

And then did Pārttaṉ speak to his preceptor thus:
'I tell you gain now, my chief! Paramēsvarar himself
Did not use his own Pācupatam dart

Against the triple cities; I cannot destroy
My blameless elder brothers; It will be plain murder
Unacceptable to Makātēva! O Lord Tirumāl
With face lovely as the moon! You went to Karṇaṉ
To get his dharma and ear-drops as gifts;
You returned only with only one gift.'

(குண்டலத்தை வாங்கி வரும்படி கூறுதல்)

காதில் தரித்த கவசகுண்ட லத்தாலே
பேதிக்க வில்லைஉயிர் பெருமாளே உம்முடைய 747

சித்தம் [1]அறிய தெரிந்துகொள்ளு மாயவரே
[2]வெற்றியுள்ள குண்டலத்தை விதமாக வாங்கிவந்தால் 748

கவசத் துடன்வழியே கர்ணன்உயிர் போய்விடுங்காண்
[3]சபையுற்ற மாயவரே தார்வேந்தே என்றுரைத்தார் 749

747. பேதிக்க நீங்க 748 சித்தம் மனம் 749. தார் மாலை.

கு.சொல் : 1. மரிய 2 வெத்தி 3. சபையுத்த

(kuṇṭalattai vāṅki varumpaṭi kūṟutal)

kātil taritta kavacakuṇṭa lattālē
pētikka villaiuyir perumāḷē ummuṭaiya

cittam aṟiya terintukoḷḷu māyavarē
veṟṟiyuḷḷa kuṇṭalattai vitamāka vāṅkivantāl

kavacat tuṭaṉvaḻiyē karṇaṉuyir pōyviṭuṅkāṇ
capaiyuṟṟa māyavarē tārvēntē eṉṟuraittār

Aruccuṉaṉ asking Krisṇaṉ to get the ear-rings of Karṇaṉ

'Lord! It is because of the ear-rings that
Karṇaṉs life is still preserved; if you but get also
The victorious and protective ear-rings of Karṇaṉ
Guarding his life, in some way or other, Karṇaṉs life
Will leave his body. Do this at once my Lord!' said he.

(கண்ணன் குண்டலம் வாங்கப் புறப்படுதல்)

[1]அந்தமொழி கேட்டு அரியதொரு மாயவனார்
உண்மை யிதுவென்று உரைத்தார் மறுவார்த்தை 750

செம்மையுள்ள கர்ணனிடம் சென்றாரே அப்போது
நன்மையுள்ள குண்டலத்தை [2]நான்தான் நிறுத்திவைத்து 751

[3]பண்டுசெய்த தன்மமெல்லாம் பரிவுடனே வாங்கிவந்தேன்
குண்டலத்தைக் கேட்டால் குறிப்பறிவான் என்றுவிட்டேன் 752

அப்படி சென்று அவன்காதில் குண்டலத்தை
மெய்ப்பாக வாங்கி விரையவே வாறமென்று 753

752. பண்டு - முன்பு தன்மம் - தருமம். பரிவு - அன்பு 753 மெய்ப்பு - பெருமை.

சு.சொல் : 1 அந்தமொளி. 2 நான்ந்தான் நிறுத்திவயித்து 3. பண்டுசெயித

(Kaṇṇaṉ kuṇṭalam vāṅkap puṟappaṭutal)

antamoḻi kēṭṭu ariyatoru māyavaṉār
uṇmai yituveṉṟu uraittār maṟuvārttai

cemmaiyuḷḷa karṇaṉiṭam ceṉṟārē appōtu
naṉmaiyuḷḷa kuṇṭalattai nāṉtāṉ niṟuttivaittu

paṇṭuceyta taṉmamellām parivuṭaṉē vāṅkivanteṉ
kuṇṭalattaik kēṭṭāl kuṟippaṟivāṉ eṉṟuviṭṭēṉ

appaṭic ceṉṟu avaṉkātil kuṇṭalattai
meyppāka vāṅki viraiyavē vāṟameṉṟu

Krisṇaṉ going to Karṇaṉ to get his ear-rings as gift

Hearing the words of Aruccuṉaṉ, the noble Krisṇaṉ
approved of them:
'Truly said'!, declared he and without a word,
Went to Karṇaṉ the Perfect One. 'On purpose at that time
I did not ask for the ear-rings so precious to him
And asked for and got from him only the merit
He had earned in the past till then; I did not
Solicit the ear-rings, lest he should suspect my motive!

Now I shall go straight back to him
And get those ear-rings and return quickly!'

(மறையோன் வடிவெடுத்தல், கர்ணனிடம் யாசித்தல், 'என்ன வேண்டும்' என கர்ணன் கேட்டல்)

வைப்புடைய மாயோன் மறையோன் வடிவாகி
முன்குடுமி [1]வைத்து முகத்திலே நாமமிட்டு 754

செங்கையிலே பொத்தகமும் சீரான சாத்திரமும்
அங்கமெல்லாம் நேந்து அதின்மேலே பூணூலுமாய் 755

[2]பார்த்தே துணியுடுத்தி பெருங்குடையும் [3]கைப்பிடித்து
சித்தம் உடைய திரண்ட [4]கிழவனுமாய் 756
வந்துகர்ணன் தன்னிடத்தில் [5]மறையோனும் அந்நேரம்
சிந்தை [6]முகம்பார்த்து தென்னவன் தேகியென்றார் 757
தேகியென்ற [7]பார்ப்பானை சிறந்தகர்ணர் தானோக்கி
மாசடைந்த வேதியரே வந்தவகை யேதெனவே 758

754. வைப்பு - இலக்குமி, செல்வம், பெருமை. 755. பொத்தகம், சாத்திரம் - நூல்கள் நேந்து - இளைத்து. பூணூல் - முப்புரிநூல். 757 தேகி - தர்மம்கொடு. 758. மாசு - தளர்ச்சி.

சு.சொல் : 1 வயித்து 2 பாத்தே 3. கயிபிடித்து 4 கிளவனுமாய் 5 மரையோனு மண்ணேரம் 6. முகம்பாத்து1. 7. பாப்பானை

(maraiyōn vativetuttal, Karnanitam yācittal, 'enna vēntum' enak Karnan kēttal)

vaipputaiya māyōn maraiyōn vativāki
munkutumi vaittu mukattilē nāmamittu

cenkaiyilē pottakamum cīrāna cāttiramum
ankamellān nēntu atinmalē pūnūlumāy

pārttē tuniyututti perunkutaiyum kaippitittu
cittam utaiya tiranta kilavanumāy

vantukarnan tannitatil maraiyōnum annēram
cintai mukampārttu tennavan tēkiyenrār

tēkiyenra pārppānaic cirantakarnar tānōkki
mācattainta vētiyarē vantavakai yētenavē

Krisṇan̲ taking the form of a Holy Brahmin and begging a gift from him

Transforming himself into a learned brahmin, tuft hanging
In front of his head, triple caste-mark
On his forehead, sacred texts and sastras in his ruddy hand,
His frame emaciated and lean, with a sacred triple -thread
Across his breast, a large umbrella over his head
And wearing an old dhoti and upper cloth, Krisṇan̲
Came up to Karṇan̲ and looking up at his face
Said to the Lord of the South: 'Give'.

(பார்ப்பான் தன் வறுமை கூறுதல்)

கேட்டானே கர்ணன் [1]கிருபையுள்ள [2]வேதியரை
[3]வாட்டமற்ற மன்னா வடசீமை யென்னாடு 759

சென்மித்த நாள்முதலாய் தீராத தரித்திரியம்
வென்மித் [4]தழலும் வெறுமையுமாய்த் தான்திரிந்து 760

உன்கீர்த்தி கேட்டு உகந்துவந்தேன் உன்பதியில்
அங்கொருவ ரில்லாமல் ஆகையினால் இங்குவந்தேன் 761

வந்தேன் வெகுவெறுமை வாங்குவிப்பாய் [5]மன்னவனே
செந்தாம ரைப்புயனே [6]சிறந்ததொரு அங்கரனே 762

760. சென்மித்த - பிறப்பெடுத்த. தரித்திரியம் - வறுமை. வென்மித்தழலும் - வறுமையின் வெப்பத்தால் வாடி. வெறுமை - ஒன்றுமில்லாமல் 761. கீர்த்தி - புகழ் உகந்து - விரும்பி. பதி ஊர். 762. வாங்குவிப்பாய் - தீர்த்திடுவாய். செந்தாமரைப்புயன் - தாமரை போன்ற தோள்களையுடையவன். அங்கரன் - அங்கதேசத்தரசன்.

சு.சொல் : 1. கிறுபை 2. வேதியரே 3 வாட்டமத்த 4. தளலும் 5. மண்ணவனே 6. சிரந்ததொரு

(pārppān̲ tan̲ var̲umai kūr̲utal)

kēṭṭan̲ē karṇan̲ kirupaiyuḻḻa vētiyarai
vāṭṭamar̲r̲a man̲n̲ā vaṭacīmai yen̲n̲āṭu

cen̲mitta nāḻmutalālyt tīrāta tarittiriyam
ven̲mit taḻalum ver̲umaiyu māytān̲tirintu

un̲kīrtti kēṭṭu ukantuvantēn̲ un̲patiyil
aṅkoruva rillāmāl ākaiyin̲āl iṅkuvantēn̲

vantēṉ vekuvaṟumai vāṅkuvippāy maṉṉavaṉē
centā maraippuyaṉē ciṟantatoru aṅkaraṉē

The old Brahmin speaking of his poverty and asking for relief

When Karṇaṉ heard the brahmin asking for a gift
He inquired of him: 'O wearied old man
Why have you come here and what do you want?'
'O never-drooping king! I belong to the northern country;
From the day I was born, dire poverty has been dogging me.
I have been going about harassed by burning penury
And indigence; having heard about your fame as a donor
I came happily expecting relief, but there was none
In your capital; hence I followed you here;
Grant me relief, O monarch with hands like lotuses!'

(கர்ணன் 'ஆபரணம் தருகிறேன்' எனல்)

என்றுசொன்னார் வேதியரும் இயல்சேரும் அங்கர்கோன்
வென்றிய காலம் விரும்பிவந்தீ ராமாகில் 763

ஆண்டவரே சொர்ணம் அளித்திடுவேன் தப்பாமல்
ஆனாலும் இப்போ அருளுடைய வேதியரே
பூணாரந் தாரேன் புருசாயிசு உள்ளமட்டும் 764

வாங்கிப் போய்நீரும் வண்மைதனைத் தள்ளிவிடும்
என்றுசொன்னான் கர்ணன் இயல்பான வேதியரும் 765

763. வேதியர் அந்தணர். வென்றிய - வெற்றிபெற்ற. 764 சொர்ணம் - பொன் பூணாரம் தான் பூண்டுள்ள ஆபரணங்கள் புருசாயிசு உள்ள மட்டும் - என் உயிர் இருக்கும் வரை 765. வண்மை வறுமை.

(Karṇaṉ 'āparaṇam tarukiṟēṉ' eṉal)

eṉṟucoṉṉār vētiyarum iyalcērum aṅkarkōṉ
veṉṟiya kālam virumpivantī rāmākil

āṇṭavarē corṇam aḷittiṭuvēṉ tappāmal
āṉālum ippō aruḷuṭaiya vētiyarē
pūṇāran tārēṉ purucāyicu uḷḷamaṭṭum

vāṅkip pōynīrum vaṇmaitaṉait taḻḻiviṭum
eṉṟucoṉṉāṉ karṇaṉ iyalpāṉa vētiyarum

Karṇaṉ offering jewels to the Brahmin

The king of the Aṅkas graciously said now;
'Had you come O, venerable sir, in my days
Of prosperity and pelf, I would have given you gold aplenty;
Even now O holy one, I will give you the ornaments
I am now wearing; you can take them from me now
And more, as long as life is in my body. Take them
And get rid of your penury'

(கண்ணன் குண்டலத்தைக் கேட்டல்)

மெய்ப்பான கர்ணா விரும்பியொன்று [1]கேட்கவந்தேன்
இப்போது தந்துவிடும் [2]ஏற்றமுள்ள [3]மன்னவனே 766

யென்றுதான் வேதியரும் இவையுரைக்கக் கர்ணனுந்தான்
சம்மதித்த காரியத்தை தாரேன்நீர் கேளுமென்றான் 767

தப்பாமல் உன்காதில் [4]தரித்திருக்கும் குண்டலத்தை
இப்போது தந்து எனையனுப்பும் மன்னவனே 768

766. ஏற்றம் - உயர்வு. 767 சம்மதித்த காரியம் - விரும்பிய பொருள். தாரேன் - தருவேன்.

சு.சொல் : 1. கேள்க்க 2 ஏத்தமுள்ள 3 மண்ணவனே 4. தரித்திருக்கும்ங்

(Kaṇṇaṉ kuṇṭalattaik kēṭṭal)

meyppāṉa karṇā virumpiyoṉṟu kēṭkavantēṉ
ippōtu tantuviṭum ēṟṟamuḷḷa maṉṉavaṉē

eṉṟutāṉ vētiyarum ivaiyuraikkak karṇaṉuntāṉ
cammatitta kāriyattait tārēṉnīr kēḷumeṉṟāṉ

tappāmal uṉkātil tarittirukkum kuṇṭalattai
ippotu tantu eṉaiyaṉuppum maṉṉavaṉē

Kriṣṇaṉ now asking for the ear-rings

'O ever truthful Karṇa! I desire one thing only of you;
Please give it to me', when the brahmin implored thus,

Karnan said, 'Whatever is in your mind, ask;
I shall give it away to you.' 'O king!
Without going back on your word, tear off your ear-rings
And give them to me and send me back'.

(கண்ணனின் வஞ்சகச் செயல்களைக் கர்ணன் கூறுதல்)

யென்றுரைத்த போதே இயல்சேரும் [1]அங்கர்கோன்
நன்றியுள்ள குண்டலந்தான் நானுமெந்தன் தாயாரும்
வென்றியுள்ள மாயரல்லால் வேறு [2]மறியார்கள் 769

கோபாலா நீயே குடிகேடா நீயறிந்தாய்
மாபாவி பண்ணிவிச்ச மார்க்கம் அறியேனோ 770

[3]வாழுங் குடியை வகைமோச மாய்க்கெடுக்க
கோளும் பிரட்டுமிந்தக் கோலம் எடுப்பானேன் 771

முன்னமே வந்து [4]முழுத்தமுள்ள மங்கிலியம்
[5]அன்னமெனும் [6]பெண்ணை [7]அறுங்கழுத்தாய் வைத்தாயே 772

வச்சிராங்கிச் சோடு வாங்கினவன் நீயல்லவோ
நாகக்கணை யொன்றாய் நடத்தினவன் நீயல்லவோ 773

யென்னிடத்தில் வந்து இருந்ததன்ம முள்ளதெல்லாம்
[8]உன்னிதமாய் வாங்கி ஒளித்தவனும் நீயல்லவோ 774

மாயவனே வாங்கி மறுத்து வடிவெடுத்து 775

உபாயமாய்க் குண்டலத்தை உருவவென்று வந்தாயே
உபாயம் பல[9]செய்து உள்ளபலம் [10]பறித்தாயே 776

769 வேறும் - வேறு எவரும். 770. குடிகேடா - குடியைக் கெடுப்பவனே. பண்ணிவிச்ச - பண்ணிவைத்த - செய்துவைத்த. 771. கோள் பிரட்டு - பொய், வஞ்சனை - புரட்டு என்பது பிரட்டு என்றானது 772 மங்கிலியம் - தாலி. அன்னமெனும் பெண் - அன்னம் போன்ற பெண். இங்கு கர்ணன் மனைவி பொன்னுருவி. 773. வச்சிராங்கி - வைரத்தினாலான மார்புக்கவசம். 774 உன்னிதம் - தந்திரம். 775. மறுத்து - மீண்டும். 776. பலம் - வலிமை. உபாயம் - தந்திரம்.

சு.சொல் : 1. அங்கர்க்கோன் 2 மரியார்கள். 3. வாளுங் 4. முளுத்தமுள்ள 5. அண்ணமெனும் 6. பெண்ணே 7 அருங்களுத்தாய் 8 உண்ணிதமாய் 9 செயிது உள்ளபிலன் 10. பரித்தாயே

(Kaṉṉaṉiṉ vañcakac ceyalkaḷaik Karṇaṉ kūṟutal)

yeṉṟuraitta pōte iyalcērum aṅkarkōṉ
naṉṟiyuḷḷa kuṇṭalantāṉ nāṉumentaṉ tāyārum
veṉṟiyuḷḷa mayarallāl vēṟu maṟiyārkaḷ

kopālā nīyē kuṭikēṭā nīyaṟintāy
māpāvi paṇṇivicca mārkkam aṟiyēṉō

vāḷuṅ kuṭiyai vakaimōca māykkeṭukka
kōḷum piraṭṭumintak kōlam eṭuppāṉēṉ

muṉṉamē vantu muḻuttamuḷḷa maṅkiliyam
aṉṉameṉum peṇṇai aṟuṅkaḻuttāy vaittāyē

vacciraṅkic cōṭu vāṅkiṉavaṉ nīyallavō
nākak kaṇaiyoṉṟāy naṭattiṉavaṉ nīyallavō

eṉṉiṭattil vantu iruntataṉma muḷḷatēllām
uṉṉitamāy vāṅki oḷittavaṉum nīyallavō

māyavanē vāṅki maṟuttu vaṭiveṭuttu

upāyamāyk kuṇṭalattai uruvaveṉṟu vantāyē
upāyam palaceytu uḷḷapalam paṟittāyē

Karṇaṉ narrating now the treacherous deeds of Kriṣṇaṉ

When the brahmin spoke thus the king of the Aṅkas,
Full of grace, declared: 'The vital significance of the ear-drops
Only myself, my mother and victorious Kriṣṇaṉ alone know about!
Kōpala *you are! You are out to ruin me and my family.*
You know about it and have come therefore to take it by guile,
Sinner great! Know I not your wily ways?
Why should you put on this treacherous disguise
Using deceit and falsehood to get what you want?
Earlier you came to my queen, (graceful as a cob-swan)
And took away her sacred cord making her bare-necked
(Inauspicious for a sumaṅkali[1]). You it was who took away
My diamond coat-of-mail; Wasn't it you who managed

By wile and guile, to negate the power of the serpent-dart,
By sending my mother to get a promise from me?
You it was, who cunningly took away all the merit,
Earned by me. Again now, you take on another avatar,
In order to snatch away my protective ear-drops!
By many a trick and strategy you have plundered
All my strength and power!

1. Term used to refer to a married woman whose husband is alive. The tāli or the sacred cord is taken off only if she becomes a widow.

(வஞ்சனையின்றி என்னை எவரும் வெல்ல இயலாதெனல்)

இப்படி யெல்லாம் இசையாப் பெரும்பொருளைத்
தப்பரையாய் வாங்கி சதிராய்ப் [1]பலம்குறைத்தாய் 777

இந்தப் [2]பலம்மகிமை என்னிடத்தி லேஇருந்தால் 778

உன்னைப்போ லீசனைப்போல் உத்தம னைப்போல
[3]பொன்னுலகை ஆளும் புரந்தரனு [4]மற்றோரும் 779

[5]ஏழேழு சென்மம் எடுத்தாலும் எந்தனைநீர்
[6]தாழ்வுகுறை செய்யவுந்தான் தன்னாலே யாகாது 780
ஒன்னைப்போ லாயிரம்[1]பேர் ஓங்கிப் பகைத்தாலும்
வென்மையில் லாமல் வெறுங்களமாய் வைத்திடுவேன்
[7]யென்னைத்தான் வெல்ல இசையா தொருவருக்கும் 781

போக்கத்தாய் நீதான் புரிந்ததொரு கற்பினையால்
வாக்குத் தவறாமல் மாயவனே ஈந்துவிட்டேன் 782

ஆக்கிய தாலே அமர்க்களத்தில் [8]இந்நேரம்
தாக்கி விசையன் சமர்க்களத்தி [9]லெய்துவிட்டான் 783

சாலகமாய் நின்று சதித்தாயே மாபாவி 784

777. தப்பரை - தவறு. சதிர் - சாமர்த்தியம். 778. மகிமை - பெருமை. 779. பொன்னுலகு தேவருலகம். புரந்தரன் - இந்திரன். 781. ஒன்னை - உன்னை என்பதன் பேச்சு வடிவம். வென்மை வெற்றி. வெறுங்களம் தோல்வி. இசையாது - முடியாது. 782. கற்பினை கற்பித்துக் கூறிய சூழ்ச்சி. 783. ஆக்கியதாலே ஆகையினாலே. 784. சாலகம் தந்திரம். சதித்தாய் அழித்தாய்.

சு.சொல் : 1 பிலன் குரைத்தாய் 2. பிலன் மகிமை 3. பொண்ணுலகை 4. மத்தோரும் 5. ஏளேளு 6. தாள்வுகுரை 7 பேற 8. யெண்ணை 9 யிந்நேரம் 10. லெயிது

(vañcaṉaiyiṉṟi eṉṉai evarum vella iyalāteṉal)

ippaṭi yellām icaiyāp perumporuḷait
tapparaiyāy vāṅki catirāyp palamkuṟaittāy

intap palammakimai eṉṉiṭatti lēiruntāl
uṉṉaippō līcaṉaippōl uttama ṉaippōla
poṉṉulakai yāḷum purantaraṉu maṟṟōrum

ēḷēḻu ceṉmam eṭuttālum ettaṉainīr
tāḻvukuṟai ceyyavuntāṉ taṉṉālē yākātu

oṉṉaipō lāyirampēr ōṅkip pakaittālum
veṉmaiyil lāmal veṟuṅkaḷamāy vaittiṭuvēṉ
eṉṉaittāṉ vella icaiyā toruvarukkum

pōkkattāy nītāṉ purintatoru kaṟpiṉaiyāl
vākkut tavaṟāmal māyavaṉē īntuviṭṭēṉ

ākkiya tālē amarkkaḷattil innēram
tākki vicaiyaṉ camarkkaḷatti leytuviṭṭāṉ

cālakamāy niṉṟu catittāyē māpāvi

'No one can defeat me without treachery'

'Thus and thus, by treachery and deceit, all my great power
And strength you have systematically reduced to nought:
If only I had retained them with me as before,
Neither you, nor Isvaraṉ, nor any great personage,
Nor Intiraṉ ruling the golden heaven can put me down'
Even after births seven times seven, if one thousand
Like you were to oppose me, they cannot get victory!
Oh no, no one can vanquish me! Worthless one!
Because of your cunning trick I have given my word;
On which I shall not go back in the battle-field;
Therefore, Vicayaṉ has shot me through and through;
O sinner great, how cleverly you have carried out your plot!'

(உன்புகழ் குறையு மெனல்)

ஓங்கு [1]புகழென்ன உன்னுடைய கீர்த்தியென்ன
தீங்கு நினைத்தாயுன் [2]திறமென்ன தருமமென்ன 785

சத்துருவு நீயே[3]காண் சதிகேடன் நீயே[4]காண்
குத்துயி ரோடே [5]குறைந்தஉயிர் தான்வாங்க 786

குண்டலத்தை நோக்கிக் குறித்தாயே மாயவனே
அண்டம் [6]புரக்கயெழும் ஆதித்தன் உள்ளமட்டும் 787

தேவாதி தேவர் திருமூர்த்தி [7]களறிய 788

[8]யெந்தன்கை மேலாக [9]ஏற்றவன்கை [10]கீழாக
யென்கையிலே வாங்கி இரந்தவன்கா ணென்பார்கள் 789

தேஹியென்று [11]சொன்னமொழி செவியிலே கேட்டேனே 790

ஆனபடி யாலே அறப்பந்த மில்லாமல்
மாயவனே நீர்கேட்ட வடிவுடைய குண்டலத்தை 791

தாரேன்நான் என்றுசொல்லி சாற்றினர்ன் அங்கர்கோன் 792

786. சத்துரு - பகைவன். சதிகேடன் - சூழ்ச்சியும் கெடுதியும் செய்பவன். குத்துயிர் - குற்றுயிர், குறைந்த உயிர், ஊசலாடும் உயிர். 787. குறித்தாய் - குறி வைத்தாய். அண்டம் - உலகம். புரக்க - காப்பாற்ற. ஆதித்தன் - சூரியன். 788. திருமூர்த்தி - சிவன் திருமால், பிரமன் 789-792. என்னிடம் வந்து யாசித்தவன் நீ என்று உன்னை இகழ்வார்கள். ஆகவே நீ 'கொடு' என்ற சொல்லை நான் காதிலே கேட்டேன். நீ கேட்ட அழகான குண்டலத்தைத் தருகிறேன் என்று கர்ணன் கூறினான். சாற்றினான் - கூறினான்.

சு.சொல் : 1. புகளென்ன 2. திரமென்ன 3.4 கான் 5. குரைந்த 6. புரக்கயெளும் 7 யளறிய 8 யெந்தன்கயி 9. ஏத்தவன்கயி 10 கீளாக 11. சொன்னமொளி.

uṉpukaḻ kuṟaiyu meṉal

ōṅku pukaḻeṉṉa uṉṉuṭaiya kīrttiyeṉṉa
tīṅku niṉaittāyuṉ tiṟameṉṉa tarumameṉṉa

catturuvu nīyēkāṇ catikēṭaṉ nīyēkāṇ
kuttuyi rōṭē kuṟaintayuyir tāṉvāṅka

kuṇṭalattai nōkkik kuṟittāyē māyavaṉē
aṇṭam purakkayeḻum ātittaṉ uḷḷamaṭṭum

tēvāti tēvar tirumūrtti kaḷaṟiya

yentankai mēlāka ērravankai kīlāka
yenkaiyilē vānki irantavankā nenpārkaḷ
tēkiyenru connamoli ceviyilē kēṭṭenē
ānapaṭi yālē arappanta millāmal
māyavanē nirkēṭṭa vaṭivuṭaiya kunṭalattait
tārēnnān enrucollic cārrinān ankarkōn

'Your reputation will surely go down' says Karṇan

'Oh how great was your fame, how noble, your name!
But you have thought evil now!. Where is your valiancy?
Where is your dharma? You are my enemy number one
You are a conspirator! Even as I lie mortally wounded,
You have come to take away the little life left in me,
By taking away my protective ear-drops, O wily one!
As long as the sun rises fostering the universes,
All the celestials and the triple Gods know that
The hand of the giver is always above and that
Of the receiver soliciting gifts, always below!
I heard you say 'give': therefore, without detriment
To my dharma, O wily Lord! I hereby give you
The lovely ear-drops you begged me for.'
So proclaimed the munificent lord of all the Aṅkas!

(கண்ணன் தன் விசுவரூபம் காட்டுதல்)

அப்போது மாயன் அவனுரைத்த [1]செய்தியெல்லாம்
தப்பிதங்கள் அல்லவென்று சம்மதியாய்க் கேட்டிருந்து 793
அப்போது மாயன் [2]அருமறையோன் தன்வடிவே
செப்பமுடன் [3]மாற்றி சேர்ந்ததொரு மேல்வடிவாய் 794
ஆயிரம் நாமம் [4]அமைந்ததொரு ரூபமதாய்
[5]பாராரும் [6]தண்புயமும் பரந்ததிரு [7]மார்பழகும் 795
செங்கமலக் கண்ணும் சிறந்ததொரு [8]பொட்டழகும்
காயம்பூ மேனிக் கதிர்போல் [9]திருவழகும் 796

காந்த [10]முகத்தழகும் கதிர்போல் [11]விரலழகும் 797

வன்ன மருங்கில் வயிரப்பீ தாம்பரமும்
சென்னி [12]யழகும் சேகாப் [13]பணியழகும் 798

பச்சைத் [14]துழாயும் பருவமுத்து மாலையுடன் 799

அஞ்சாம் பிறைமுகமும் அணிமார்பில் [15]நூலழகும்
அஞ்சா யுதம்பிடித்த அலர்ந்த [16]புயத்தழகும் 800

வேகம் மிகுந்த விசைகெருடன் மீதேறி 801
கர்ணன் முன்னே வந்துதித்தார் காயாம்பூ மேனியனார்

793. தப்பிதங்கள் - குற்றம். சம்மதி - இசைவு. 794. மேல்வடிவு - விசுவரூபம். 795. நாமம் - பெயர். ரூபம் - வடிவம். 796. மேனி - உடல் காயாம்பூ - நீலநிறமலர். 798. வன்ன - அழகிய. மருங்கு - இடை. பீதாம்பரம் - பட்டாடை; (அம்பரம் - ஆடை). சென்னி - தலை. சேகா - உடையாத. பணி - ஆபரணம். 799. துழாய் - துளசி. பருவ முத்து - முழுமையடைந்த முத்து. 800 அஞ்சாயுதம் - ஐந்து + ஆயுதம் - கதை, வில், சங்கு, சக்கரம், வாள் ஆகிய ஐந்து ஆயுதங்கள். அலர்ந்த - மலர்ந்த. புயம் - புஜம் - தோள். 801. விசை - வேகம். கருடன் - ஒரு பறவை. திருமாலின் வாகனம். (கலுழன்).

கு.சொல் : 1. செயிதி 2. அருமறையோன் 3. மாத்தி சேந்ததொரு 4 அமந்ததொரு 5 பாறாறு 6 தண்ம்புயமும் 7. மார்பளகும் 8 பொட்டளகும் 9. திருவளகும் 10. முகத்தளகும் 11. விரலளகும் 12. யளகும் 13. பணியளகும் 14. துளாயும் 15. நூலளகும் 16. புயத்தளகும்

(Kaṇṇaṉ taṉ vicuvarūpam kāṭṭutal)

appōtu māyaṉ avaṉuraitta ceytiyellām
tappitaṅkaḷ allaveṉṟu cammatiyāyk kēṭṭiruntu

appōtu māyaṉ arumaṟaiyōṉ taṉvaṭivē
ceppamuṭaṉ māṟṟi cērntatoru mēlvaṭivāy

āyiram nāmam amaintatoru rūpamtātāy
pārārum taṉpuyamum parantatiru mārpaḻakum

ceṅkamalak kaṇṇum ciṟantatoru poṭṭaḻakum
kāyampū mēṉik katirpōl tiruvaḻakum

kānta mukattaḻakum katirpōl viralaḻakum

vaṉṉa maruṅkil vayirappī tāmparamum
ceṉṉi yaḻakum cēkāp paṇiyaḻakum

paccait tuḻāyum paruvamuttu mālaiyuṭaṉ

añcām piṟaimukamum aṇimārpil nūlaḻakum
añcā yutampiṭitta alarnta puyattaḻakum
vēkam mikunta vicaikeruṭaṉ mīteṟi
karṇaṉ muṉṉē vantutittār kāyāmpū mēṉiyaṉār

Kriṣṇaṉ manifesting himself in his Visvarūpa form

Throughout the long charge of Karṇaṉ against him, Lord Kriṣṇaṉ
Heard him in silence, as what he said was not false;
Then did he change his guise of a learned brahmin
And took on his incredibly immense cosmic form before
Karṇaṉ's eyes!
[1]A thousand names, a thousand heads, innumerable arms and hands
A vast lovely chest, eyes like red lotuses, lovely tilak
On his forehead, his frame radiating loveliness *kāyā*-hued;
His faces magnetic in their attraction, his fingers
Beautiful as the sun's rays; round his lovely waist
A silken ciclaton diamond-studded; his pulchritude
beyond description;
Lovely his head, lovely his blazing jewels, lovely his face
Lambent as the crescent, five days old,
Lovely, the sacred triple-thread across his bejewelled breast;
Lovely, his mighty shoulders armed with the weapons five;
And wreaths of sacred-basil green, besides
Chaplets of mature pearls round his neck!
Such was the splendour riding upon the swift Garuda Mount
That manifested itself before Karṇaṉ: it was the Lord
Whose complexion vied with the *kāyā* flower dark!

1. Opening lines of the famous hymn *Puruṣa Sūktam*

(கண்ணன் கர்ணனைப் புகழ்தல்)

[1]கர்ணன் தன்னை மாயவனார் [2]கையாரவே தழுவி 802
[3]மன்னவனே [4]கர்ணாநீ வாய்மை[5]தவ றாதவனே
இன்னிலமே லுன்னைப்போல் [6]இவ்வுலகில் இல்லையென்றார் 803

[7]மாயவரைக் கண்டதற்பின் மதியுள்ள அங்கர்கோன்
[8]மேயபுகழ் கர்ணனுந்தான் மெய்ப்பாகத் [9]தெண்டனிட்டு 804

[10]தெண்டனிட்டுக் கர்ணன் திருவடியி [11]லேவிழுந்து 805

பாதம் பணிந்து பரிவாகக் [12]கண்குளிர்ந்து
வேதமுதல் பாதமதை மெய்ப்பாகத் தெண்டனிட்டு 806

[13]பேறுபெற்றே னென்று பெருகிஇன்பம் தான்புரள
கர்ணன்தன்னை மாயவனார் [14]கையார வேதழுவி 807

[15]கொடைக்கு உன்னைப்போல் [16]கொற்றவனே இல்லையென்றார்
யென்றுரைத்து மாயவனார் இன்னங் [17]குளிர்ந்தார் 808

806 பரிவு - அன்பு. வேதமுதல் - வேதங்களுக்குப் பிறப்பிடமாகிய 807. பேறு - பாக்கியம் 808. கொற்றவன் - அரசன்.

சு.சொல் : 1. கர்ணன்ந் 2. கய்யாரவே தளுவி 3. மண்ணவனே 4 கறணனாநீயி 5. தவறாதவனை 6. யிவ்வுலகில் 7. மாயவரெ 8. மெய்புகளும் 9 தெண்டறிட்டு 10. தெண்டுக்கரண் 11. லேவிளுந்து 12 கண்ங்குளுந்து 13. பேறுபெத்தேணெ 14. கய்யாரவேதளுவி 15. குடைக்கி 16. கொத்தவனே 17 குளுந்தார்.

(Kaṇṇaṉ Karṇaṉaip pukaḻtal)

karṇaṉ ıaṉṉai māyavaṉār kaiyāravē taḻuvi

maṉṉavaṉē karṇāṉī vāymaitava ṟātavaṉē
iṉṉilamē luṉṉaippōl ivvulakil illaiyeṉṟār

māyavaraik kaṇṭatarpiṉ matiyuḷḷa aṅkarkōṉ
mēyapukaḻ karṇaṉuntāṉ meyppākat teṇṭaṉiṭṭu

teṇṭaṉiṭṭuk karṇaṉ tiruvaṭiyi lēviḻuntu

pātam paṇintu parivākak kaṇkuḷirntu
vētamutal pātamatai meyppākat teṇṭaṉiṭṭu

pēṟuperṟē ṉeṉṟu perukiiṉpam tāṉpuraḷa
karṇaṉtaṉṉai māyavaṉār kaiyāra vētaḻuvi

koṭaikku uṉṉaippōl koṟṟavaṉē illaiyeṉṟār
yeṉṟuraittu māyavaṉār iṉṉaṅ kuḷirntār

Krisṇan̲ eulogising Karṇan̲

Then the Lord embraced Karṇan̲ with his hands in love
And declared: 'O monarch Karṇa, you who never go back
On your pilghted word! on this earth,
There surely is none like unto yourself!'
On seeing the Lord's cosmic form, Karṇan̲ of enduring renown,
Fell prostrate at the sacred feet of Krisṇan̲;
His eyes bedewed with piety, he touched the divine feet,
Of the Primal source of all the Vedas, crying in joy;
'Oh, I have attained great bliss of liberation!'
The Lord then lifted Karṇan̲ up and embraced him
Proclaiming: 'O great king! for selfless munificence
Such as this, there's none like you!'
The Lord's own heart overflowed with joy and wonder!

விருத்தம்

1. சென்னியில் மகுட மணிவெயி லெரிப்ப
திருக்குழை மணிவெயி லெரிப்ப
மன்னிய புவனம் மணிவெயி லெரிப்ப

... ...

தன்னைமுன் பயந்தோன் தன்னிலும் வடிவம்
தயங்குசெஞ் சுடர்வெயி லெரிப்ப
கன்னனன் றறிந்துவ கைக்கினி யாரைக்
கண்டுகண் களிப்பறா தொழிந்தார்.

1. சென்னி - தலை. மகுடம் - கிரீடம். மணிவெயிலெரிப்ப - அழகிய ஒளி வீச. குழை - காதணி மன்னிய - நிலைத்த. புவனம் - உலகம். தன்னைமுன் பயந்தோன் - தன்னை முன்பு பெற்றெடுத்த சூரியன். தன்னிலும் - காட்டிலும். கன்னன் + அன்று + அறிந்து + உவகை. கன்னனன் றறிந்து வகை. கர்ணன் கிருஷ்ணனை அறிந்து மகிழ்ச்சிக்குரிய அவனைக் கண்டு மகிழ்ந்தான்.

viruttam

cen̲n̲iyil makuṭa maṇiveyi lerippa
tirukkuḻai maṇiveyi lerippa

maṉṉiya puvaṉam maṇiveyi lerippa
....
taṉṉaimuṉ payantōṉ taṉṉilum vaṭivam
tayaṅkuceñ cuṭarveyi lerippa
kaṇṇaṉaṉ ṟaṟintuva kaikkiṉi yāraik
kaṇṭukaṉ kaḷippaṟā toḻintār.

As upon his head, the jewelled crown blazed like the day,
And the divine ear-drops decked with gems, blazed like the day,
As the [1]stablished earth with its gems, blazed like the day,
....
Karṇaṉ resplendent in form like the radiant sun,
More brilliant than he who sired him, the dazzling sun-god,
Now rejoiced at the sight of the massive form of Kriṣṇaṉ,
In cosmic vastitude, now so dear him!

2. Gajendra king of the elephants when caught by a crocodile, appealed to the primordial God, '*Ātimūlam*' for help Viṣṇu mounted on Karuṭaṉ swiftly flew to his rescue and cut off the crocodile with his Discus.

2) *மல்லலந் தொடையல் நிருபனை [1]மாயவர்*
மகிழ்ந்துநீ வேண்டிய வரங்கள்
[2]சொல்லுனக் குத்தரு வோமென் றுரைப்பார்
[3]சூரியன் மைந்தனுஞ் சொல்வான்
அல்லல் வெவ்வினையா லின்னமு முற்பவம்
[4]முனியினும் எழுவகைப் பிறப்பும்
இல்லையென் றுரைப்போர்க் கில்லையென் றுரையா
இதயம்நீ அளித்தரு ளென்றான்

2 மல்லல் - வளம். மல்லல் + அந்தொடையல் வளமான அழகிய மாலை நிருபன் - அரசன்; கர்ணன். அல்லல் - துன்பம் தரக்கூடிய. வெவ்வினை - தீவினை. உற்பவம் - பிறப்பு முனியினும் - உண்டாயினும். இப்பாடல் முதல் நான்கு பாடல்களும் வில்லி பாரதப் பாடல்கள் ஆனால் பாடவேறுபாடுள்ளது.

பாவே: 1. முனிவன் 2 சொல்லுக உனக்குத் தருதும் 3 சூரன் மாமதலையும். 4. முண்டாயினுமேலேழு பிறப்பும்

Verses from Villipāratam

mallalan toṭaiyal nirupaṉai māyavar
makiḻntunī vēṇṭiya varaṅkaḷ
colluṉak kuttaru vōmeṉ ṟuraippār
cūriyaṉ maintaṉuñ colvāṉ
allal vevviṉaiyā ṉiṉṉamu muṟpavam
muṉiyiṉum eḻuvakaip piṟappum
illaiyeṉ ṟuraippōrk killaiyeṉ ṟuraiyā
itayamnī aḷittaru ḷeṉṟāṉ.

To the king adorned with wreaths of luxuriant blossoms
The Lord said: "Karṇa!" you may ask whatever boons you desire!
We shall grant them', And the son of the sun-god thus replied:
'Even if I were to have seven births consequent
On my troublesome Karma, O Lord, give me a heart
That never says 'no' to needy solicitors of gifts!'

1. Four Verses from Pāratam by the poet Villiputtūr Aḻvār, have been incorporated here by the author.

3. மைத்துனன் உரைத்த வாய்மைகேட் டையன்
[1]மணமல ருங்கையான் மகிழ்ந்து
கைத்தல மலரான் மார்புறத் தழுவி
கண்மலராற் கருணைநீ ராட்டி
எத்தனை பிறவி [2]பிறக்கினு மவற்றுள்
ஈகையுஞ் செல்வமு மெய்தி
முத்தியும் பெறுதி முடிவிலென் றுரைத்தான்
மூவரு மொருவனாம் மூர்த்தி.

3 மைத்துனன் - கர்ணன் அருச்சுனன் கண்ணனின் தங்கை சுபத்திரையின் கணவன்; மைத்துனன். அருச்சுனனுக்கு அண்ணன் கர்ணனும் மைத்துனன் முறை கர்ணன் உரை கேட்ட கண்ணன் கைம்மலரால் தழுவி, கண்மலரால் நீராட்டி, எத்தனை பிறவி எடுத்தாலும் அத்தனையிலும் செல்வமும், கொடைத்தன்மையும் கொண்டு முத்தியும் பெறுவாயாக என்றான். மூவரும் ஒருவனாம் மூர்த்தி - சிவன், பிரம்மா, விஷ்ணு ஆகிய மூவரும் ஒருவராய் வந்த கண்ணன்
பா வே:- 1 மனமல ருகந்து கந்தவனை 2 எடுக்கினும்

maittuṉaṉ uraitta vāymaikēṭ ṭaiyaṉ
maṇamala ruṅkaiyāṉ makiḻntu

kaittala malarāṉ mārpuṟat taḻuvi
kaṇmalarāṟ karuṇainī rāṭṭi
ettaṉai piṟavi piṟakkiṉu mavaṟṟuḷ
īkaiyuñ celvamu meyti
muttiyum peṟuti muṭivileṉ ṟuraittāṉ
mūvaru moruvaṉām mūrtti.

Hearing the words true and good, of his brother-in-law
Karṇaṉ the great, the Lord with hands like fragrant flowers
Was overjoyed! And embracing his chest with his hands
Lovely like blooms, he bathed him with the tears of love
Pouring from his eyes fair as flowers, and said!
'Whatsoever the birth you may take and how often,
You will be opulent and munificent to solicitors of gifts,
Till at last, you will attain liberation perfect
For aye and for ever!' So proclaimed Lord Kriṣṇaṉ
The three-in-one Divine power, the Supreme Ens, God Ultimate!

4. போற்றிய கன்னன் கண்டுகண் களிப்பப்
புணரிமொண் டெழுந்தகார் முகிலை
மாற்றிய வடிவும் பஞ்சவா யுதமும்
வயங்குகைத் தலங்களு மாகிக்
கூற்றுறழ் கராவின் வாயினின் றழைத்த
குஞ்சர ராசன்முன் அன்று
தோற்றிய படியே தோற்றினான் முடிவும்
தோற்றமு மில்லாதபைந் துளவோன்.

4. புணரி - கடல். கார்முகில் - கரிய மேகம் பஞ்சவாயுதம் - ஐந்து ஆயுதம். கூற்றுறழ் - கூற்று + உறழ் - யமன் போன்ற கரா - முதலை (முதலை வாயில் இருந்து கொண்டு கூப்பிட்ட) குஞ்சரராசன் - யானை அரசன் (கஜேந்திரன்) துளவோன் - துழாய் மாலை அணிந்தவன்

pōṟṟiya kaṉṉaṉ kaṇṭukaṇ kaḷippap
puṇarimoṇ ṭeḻuntakār mukilai
māṟṟiya vaṭivum pañcavā yutamum
vayaṅkukait talaṅkaḷu mākik
kūṟṟuṟaḻ karāviṉ vāyiṉiṉ ṟaḻaitta
kuñcara rācaṉmuṉ aṉṟu

tōṟṟiya paṭiyē tōṟṟiṉāṉ muṭivum
tōṟṟamu millātapain tuḷavōṉ.

Delighting the eyes of Karṇaṉ who praised his glory great,
The Lord appeared now of complexion dark as the rain-cloud
That had saturated itself with the waters of the sea:
His hands holding five-fold weapons, in the same form
As when he appeared before the king of the elephants,
Who called out to Him for succour when caught
By the great jaws of the crocodile, dreadful as Yamaṉ himself!
So He appeared, the primordial One without beginning or end
Adorned with fragrant wreaths of sacred-basil green.

5. மரரா னவரும் அமரயோ னிகளும்
அமரருக் கதிபனா னவனும்
கமலநான் முகனு முனிவருங் கண்டு
கனகநாண் மலர்கொடு பணிந்தார்
சமரமா முனையில் தனஞ்செயன் கணையாற்
சாய்ந்துயிர் வீடவும் செங்கண்
அமலநா ரணனைக் காணவும் பெற்றே
னென்றுகர் ணனுமிக மகிழ்ந்தான்.

அமரர் - தேவர் யோனி - பிறப்பு. (தேவரானவரும் தேவராகப் பிறந்தவரும்) அமரருக் கதிபனானவன் - இந்திரன் கமலநான் முகன் -தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமன். கனகநாண்மலர் - பொன்னாலான புதிய மலர்கள். சமரமாமுனை - போர்முனை. தனஞ்செயன் - அருச்சுனன். கணை - அம்பு வீடவும் - அழியவும் செங்கண் - சிவந்த கண்ணையுடைய. அமல நாரணன் - குற்றமற்ற நாராயணன்.

amararā ṉavarum amarayō ṉikaḷum
amararuk katipaṉā ṉavaṉum
kamalanāṉ mukaṉu muṉivaruṅ kaṇṭu
kaṉakanāṇ malarkoṭu paṇintār
camaramā muṉaiyil taṉañceyaṉ kaṇaiyāṟ
cāyntuyir vīṭavum ceṅkaṇ
amalanā raṇaṉaik kāṇavum peṟṟē
neṉṟukar ṇaṉumika makilntāṉ

And all the hosts of heaven, the supernals and those
Who became gods by merit, the king of the Gods himself,

The four-faced Lord on the lotus, and sages, with golden blooms
Culled afresh, adored the Great One, bowing at His feet!
And karṇaṉ grew happy that before dying by the arrows
Of Tanañcayaṉ in the battle-front, it was given to him
To be blessed with darsan of Nārāyaṇa, God Immaculate!

(கர்ணன் இறத்தல்)

அப்போது கர்ணன் [1]அவன்காதில் குண்டலத்தை
மெய்ப்பாகத் [2]தான்கழற்றி [3]விண்ணவர்கள் கொண்டாட 809

மாயனுட [4]கைகொடுத்து மலர்ப்பாதத் [5]தேவிழுந்து
காயாம்பூ மேனியனார் கமலபதந் [6]தான்தழுவி 810

வைகுண்டஞ் [7]சேர்ந்தான் மதம்பெரிய அங்கர்கோன்

809 மெய்ப்பு - மெச்சும் வகையில். விண்ணவர் - தேவர் 810 மலர்ப்பாதம் - மலர் போன்ற பாதம். கமலபதம் - தாமரை போன்ற பாதம். மதம் பெரிய - பெருமை மிக்க.

க.சொல் : 1 அவன்ங்காதில் 2. தான்ங்களத்தி 3 விண்ணவற்கள் 4 கையிகொடுத்து 5 தேவிளுந்து 6 தான்ந்தளுவி 7 சேந்தான்

(karṇaṉ iṟattal)

meyppākat tāṉkaḻaṟṟi viṇṇavarkaḷ koṇṭāṭa

māyaṉuṭa kaikoṭuttu malarppātat tēviḻuntu
kayāmpū mēṉiyaṉār kamalapatan tāṉtaḻuvi
appōtu karṇaṉ avaṉkātil kuṇṭalattai
vaikuṇṭañ cērntāṉ matamperiya aṅkarkōṉ

The death of Karṇaṉ

And then Karṇaṉ cut off his divine ear-rings
And gave them into the hands of the Lord:
And all the supernals in heaven applauded!
He fell at his flowery feet and held with his hands
The lotus feet of the Lord with the complexion of *Kāyā*-blooms:
And the soul of Karṇaṉ left his body and went up
To Vaikuntam, the abode of the Good, the Righteous, and the Heroic!
Thus was the passing of the king of the Aṅkas, majestic and great.

(பாண்டவர் புலம்புதல்)

[1]கையை [2]முகத்தறைந்து [3]கருணையுள்ள போர்விசையன் 811

பஞ்சவர்கள் எல்லோரும் பாதந் தனில்[4]விழுந்து
வஞ்சமற்ற அண்ணாவி வார்த்தையொன்றுங் கேளாமல் 812

அரவக் கொடியோனால் அவலப்பிண மானீரே
வெருவிப் பொருதி [5]விழுந்தீரே அண்ணாவி 813

என்றுசொல்லித் தோன்றாது [6]ஏங்கிவிழி நீர்சொரிய
கன்றி முகம்வாடி கலங்கியே [7]தானழுதார் 814

813 அரவக் கொடியோன் - பாம்புக்கொடியையுடையவன்; துரியோதனன் 814. வெருவி - அஞ்சுமாறு. பொருதி - போர் செய்து

சு.சொல் · 1 கய்யே 2. முகத்தரைந்து 3 கருன 4 விளுந்து 5 விளுந்தீரே 6. யேங்கிவிளி 7 தானளுதார்

(pāṇṭavar pulamputal)

kaiyai mukattaṟaintu karuṇaiyuḷḷa pōrvicaiyaṉ

pañcavarkaḷ ellōrum pātan taṉilviḻuntu
vañcamaṟṟa aṇṇāvi vārttaiyoṉṟuṅ kēḷāmal

aravak koṭiyōṉāl avalappiṇa māṉīrē
veruvip poruti viḻuntīrē aṇṇāvi

eṉṟucollit tōṉṟātu ēṅkiviḻi nīrcoriya
kaṉṟi mukamvāṭik kalaṅkiyē tāṉaḻutār

The lament of the Pāṇṭavas

Beating their faces with their hands, compassionate Vicayaṉ
And the rest of the Five, fell at the feet of Karṇaṉ
Wailing aloud: 'O brother free from guile!
Not caring for our words of advice,
Because of Turiyōtaṉaṉ of the serpent-flag,
You have become a miserable corpse
After a fearsome battle in the field, O brother!'
Their eyes pouring tears of sorrow they cried,-
Their faces pale and grief-stricken;

(துரியோதனன் புலம்பல்)

கர்ணன் [1]மடிந்துவிழக் [2]கண்டுதுரி யோதனனும்
பொன்னின் முடிசிதறப் பூமியிலே [3]தான்விழுந்து 815

என்னவகை செய்வேன் இயல்வான தம்பியரே
என்று புலம்பி ஏங்கி முகம்வாடி 816

[4]விழுந்து புரண்டழுது மெய்ப்பான [5]மன்னவனும்
[6]எழுந்து [7]முகத்தறைந்து என்னசெய்வேன் தம்பியரே 817

வாய்த்த [8]துணையே மதம்பெரிய சேவுகனே
ஏத்தமுள்ள கர்ணருக்கு இதுவோ வினைப்பயன்தான் 818

கண்ணே மணியே கலங்காத சேவுகனே
அண்ணர் என்றசொல்லை அயராய் ஒருநாளும் 819

பாரிலே [9]தான்விழுந்து [10]பதறி மிகவெடுத்து
மாரிலே தான்சேர்த்து மடிமீது வைத்தவனை 820

முத்தமிட்டு மேல்தடவி [11]மொய்குழலும் தான்விரித்து
சித்த மிரங்கிவந்து செய்தி அறிந்திலையே 821

வண்டமி [12]ழோர்க்கும் [13]மறையோர்க்கு [14]மற்றவர்க்கும்
உண்டென்ற பேர்க்கும் உபகாரமா யிருந்தீர் 822

சிங்கா சனத்திருந்து செய்யமட [15]வார்சூழ
சிங்கார ஆடவர்கள் செய்யவித்தை பாராமல் 823

தேரேறி வீதிவரும் தென்னவரைப் பாராமல்
என்கோவே நீரும் நித்திரையும் கொண்டாயோ 824

முடிபுனைந்த மன்னரையும் மூர்க்கரையும் பாராமல் 825

சேனைபல மந்திரிகள் தேர்வேந்தர் தம்மைவிட்டு
ஆன உயிர்விடவும் [16]அறிக்கையிட்டு வந்தீரோ 826

மாதரசைக் [17]கொன்றீரோ மன்னர் [18]வெறுப்புமுண்டோ
ஏதாசையோ [19]வெறுப்போ யெனக்குரையாய் தம்பியரே 827

பஞ்சவர்கள் தம்பியென்று படைபொரக் கூடாதெனவே
[20]இன்சொல் லெனக்கும் யென்மடியில் வந்தீரோ 828

இன்னபடி யென்று யெனக்குரையா திருந்தால்
என்னவகை யென்று இனிச்சொல்லப் [21]போறேன்நான் 829

அண்ணாவி யென்று சொல்லி ஆவி யெழுந்திருந்து
பன்னாகத் [22]தெண்டனிட [23]பட்சமில்லை யோஉனக்கு 830

உற்பனமாய் [24]வாழும் உயிரேஎன் கண்மணியே
[25]பொற்கலத்தில் சோற்றைப் புழுமாற்றும் புண்ணியனே 831

[26]உற்ற விடத்தில் உதறு [27]சிறகிரெண்டும்
[28]அற்ற பறவைகள் போலானே(ன்) அங்கரனே 832

[29]இறந்தா யெனக்கு யினிவுதவி யாருமில்லை 833

வெம்பி [30]மனந்தளர்ந்து வேல்வேந்தன் [31]தானழுதான்
குந்திமக்கள் அய்வரையும் [32]கொன்றுவிண்ணில் யேத்தவென்று 834

மடிந்தாயோ தம்பி வாள்விசையன் [33]கையாலே
[34]இன்றே இழந்தேன் இயல்சேர் குருநாடு 835

யேத்தமுள்ள ராச்சியங்கள் உள்ளதெல்லாம் [35]நானிழந்தேன்
[36]பார்த்தனுக்கு நான்[37]தோற்றேன் பாவியே யென்றழுதான் 836

சிவனாருந் தேவர்களும் சேர்ந்ததொரு தேவதையும்
நலமாய முனிவர்களும் நன்மையுள்ள தேவர்களும் 837

பாங்கான தெய்வமெல்லாம் பகையாச்சோ [38]யென்றழுதார்
சாங்கமாய் நின்றாரோ சருவேசு [39]பரன்தானும் 838

[40]செங்கோலும் தந்து திருமுடியும் தானணிந்து
பங்கார மாளிகையில் வந்திருந்து பார்த்தேனோ 839

யேங்கி [41]விழுந்தான் இடிபோலக் [42]கதறலுற்றான் 840

தம்பி கர்ணா யென்றுசொல்லித் தாங்கியெடுத்தணைத்து
கும்பி கொதித்துக் குலைந்து [43]மிகவழுதான் 841

[44]பைத்தியம் கொண்டாற்போல் [45]பதறியே மன்னவனும்
[46]செய்தியுற்ற மன்னன் [47]துரியோ தனப்பெருமாள் 842
[48]வயிற்றிலே [49]கையறைந்து வாய்விட் [50]டலறலுற்றான்

818. மதம் பெரிய சேவுகனே - பெருமைக்குரிய தொண்டனே. ஏத்தம் - ஏற்றம் - உயர்வு. 819 அயராய் - மறவாய். 820. மாரிலே - மார்பிலே 821. மொய்குழல் - அடர்ந்த கூந்தல். சித்தம் மனம் 824. நித்திரை - உறக்கம். 826. அறிக்கை - செய்தியை வெளியிடுதல் 828. பொர - போர்செய்ய. 830. பட்சம் - இரக்கம். 831. உற்பனம் - உத்தமம், உண்மை. ஒரு சாபத்தால் திருதராட்டிரன் முன் உண்ணுவதற்காக வைக்கப்பட்ட சாப்பாடு புழுவாக மாறுவது வழக்கமாயிருந்தது. கர்ணன் குழந்தையாய் இருந்தபோது அச்சோற்றைத் தொட புழுக்கள் சோறாக மாறின. எனவே பொற்கலத்தில் சோற்றைப் புழுமாற்றும் புண்ணியன்

என்றார். 835. குருநாடு - கௌரவர் நாடு. 836. யேத்தம் - ஏற்றம். பார்த்தன் என்ற எதுகை நோக்கித் திரிந்தது. 838. சாங்கம் - ஒரு பக்கம். 839. பங்காரம் - படி. பங்கார மாளிகை - அழகிய படிகளமைந்த மாளிகை. 841. கும்பி - வயிறு. 842 செய்தியுற்ற - செய்தியறிந்த, செய்தியைக் கேள்வியுற்ற.

சு.சொல் : 1. மடிந்துவிள 2 கண்டுதிரி 3. தான்விளுந்து 4. விளுந்து பிரண்டளுது 5. மண்ணவனும் 6 எளுந்து 7. முகத்தரைந்து 8. துனை 9 தான்விளுந்து 10. பதரி 11. மொய்குளலும்ந் தாண்விரிந்து 12. ளோர்க்கும் 13. மரையோர்க்கும் 14 மத்தவர்க்கும் 15. வார்சூள 16 அரிக்கை 17. கொண்டீரோ 18. வெருப்பு 19. வெருப்போ 20. இன்ஞ்சொல் 21 போரேன்னான் 22. தெண்டநிட 23 பச்ச 24. வாளும் 25 பொற்கலத்தில்ச் சோத்தைப்புளு 26. உத்த 27 சிறகுரெண்டும் 28 அத்த 29 இரந்தா 30. மணம்ந்தளன்று 31. தானளுதான் 32 கொண்டு 33 கைய்யாலே 34 இன்ரே இளந்தேன் இயல்சேற் குருனாடு 35. நானிளந்தேன் 36. பாத்தனுக்கு 37. தோத்தேன் 38. யென்றளுதார் 39 பரன்ந்தானும் 40 செங்கோலும்ந் 41 விளுந்தான் 42 கதறலுத்தான் 43 மிகவழுதான் 44 பயித்தியம் 45 பதரியே மண்ணவனும் 46 செயிதியுத்த 47 திரியோதனப் 48 வயத்திலே 49 கய்யரைந்து 50 டலரலுத்தான்

பா.வே: * தன்னகமிக

(Turiyotaṉaṉ pulampal)

karṇaṉ maṭintuviḻak kaṇṭuturi yōtaṉaṉum
poṉṉiṉ muṭicitaṟap pūmiyilē tāṉviḻuntu

eṉṉavakai ceyvēṉ iyalvāṉa tampiyarē
eṉṟu pulampi ēṅki mukamvāṭi

viḻuntu puraṇṭaḻutu meyppāṉa maṉṉavaṉum
eḻuntu mukattaṟaintu eṉṉaceyvēṉ tampiyarē

vāytta tuṇaiyē matamperiya cēvukaṉē
ēttamuḷḷa karṇarukku ituvō viṉaippayaṉtāṉ

kaṇṇē maṇiyē kalaṅkāta cēvukaṉē
aṇṇar eṉṟacollai ayarāy orunāḷum

pārilē tāṉviḻuntu pataṟi mikaveṭuttu
marilē tāṉcērttu maṭimītu vaittavaṉai

muttamiṭṭu mēltaṭavi moykuḻalum tāṉvirittu
citta miraṅkivantu ceyti aṟintilaiyē

vaṇṭami ḻōrkkum maṟaiyōrkku maṟṟavarkkum
uṇṭeṉṟa pērkkum upakāra māyiruntīr

ciṅkā caṉattiruntu ceyyamaṭa vārcūḻa
ciṅkāra ātavarkaḷ ceyyavittai pārāmal

tērēṟi vītivarum teṉṉavaraip pārāmal
eṉkōvē nīrum nittiraiyum koṇṭāyō

mutipunainta mannaraiyum mūrkkaraiyum pārāmal

cēnaipala mantirikaḷ tērvēntar tammaiviṭṭu
āna uyirvīṭavum arikkaiyiṭṭu vantīrō

mātaracaik konrīrō mannar veruppumuṇṭō
ētācaiyō veruppō enakkuraiyāy tampiyarē

pañcavarkaḷ tampiyenru paṭaiporak kūṭātenavē
incol luraikka yenmaṭiyil vantīrō

innapaṭi yenru yenakkurai yātiruntāl
ennavakai yenru iniccollap pōrēnnān

aṇṇāvi yenrucolli āvi yeluntiruntu
paṇṇākat tenṭaniṭa paṭcamillai yōunakku

urpanamāy vāḷum uyirēen kaṇmaṇiyē
porkalattil cōrraip pulumārrum puṇṇiyanē

urra viṭattil utaru cirakiranṭum
arra paravaikaḷ pōlānē(n) aṅkaranē

irantā yenakku inivutavi yārumillai

vempi manantaḷarntu vēlvēntan tānaḷutān
kuntimakkaḷ aivaraiyum konruviṇṇil yēttavenru

maṭintāyō tampi vāḷvicaiyan kāiyālē
inrē iḷantēn iyalcēr kurunāṭu

yēttamuḷḷa rācciyaṅkaḷ uḷḷatellām nāniḷantēn
pārttanukku nāntōrrēn pāviyē enraḷutān

civanārun tēvarkaḷum cērntatoru tēvataiyum
nalamāyā munivarkaḷum nanmaiyuḷḷa tēvarkaḷum

paṅkāna teyvamellām pakaiyāccō enraḷutān
caṅkamāy ninrārō carvēcu parantānum

ceṅkōlum tantu tirumuṭiyum tānaṇintu
paṅkāra māḷikaiyil vantiruntu pārttēnō

ēṅki viluntān iṭipōlak kataralurrān

tampikarṇā yenrucollit tāṅki yeṭuttaṇaittu
kumpi kotittuk kulaintu mikavaḷutān

paittiyam koṇṭārpōl pataṟiyē maṉṉavaṉum
ceytiyuṟṟa maṉṉaṉ turiyō taṉapperumāḷ
vayiṟṟilē kaiyaṟaintu vāyviṭ ṭalaṟaluṟṟāṉ

Turyōtaṉaṉ's Lament

Seeing Karṇaṉ lying dead on the battle field
Turiyōtaṉaṉ fell on the ground, his golden crown
Shattering to pieces, crying 'O my graceful brother!
Oh, what can I do, now that you are no more?'
He rolled on earth in great grief, then rose up,
Beat his face with his hands and wailed thus:
'O what shall I do, O brother mine?
O my priceless companion, servitor great!
For the noble Karṇaṉ, is this the fruit of Karma!
O apple of my eye! my priceless gem!
Warrior rare! You did never grow tired
Of calling me 'brother'! 'And rolling on the earth
In grief, trembling in anguish, he lifted up
Karṇaṉ and held him close to his breast;
Kissed him lovingly, caressed him and loosening his locks,
Wailed again: 'To scholars of Tamil and learned ones,
Holy brahmins and other solicitors of gifts,
You were ever bounteous and helpful!
Oh, without sitting on your lion-throne surrounded
By lovely damsels or watching in joy artists perform
Their amusing tricks to entertain you,
Or ride in state in your chariot along the streets,
O my king, have you embraced slumber endless?
Leaving behind crowned monarchs and warriors fierce
And many a minister, and chariots and armies multitudinous,
Have you proclaimed your intent to leave your life?
Have you any grouse against your king?
Or decided to embrace the kingship of heaven?
Whatever was the desire or dislike

Do tell me, my dear brother!
Or have you decided to lie thus on my lap
To convince me with your sweet words
That I should no longer war with the Five
As they are your younger brothers?
If you do not reveal to me the reason,
Oh, what more can I speak about this?
Have you no pity for me that you do not get up
And bow to me all-adorned as your brother?
O sublime soul! my life! dear to me as my eyes!
O holy one, who could transform back as food
The worms that crawled instead of cooked rice
(In the golden bowl of Tirutarāṭṭiraṉ owing to a curse)'!
O king with lovely hands! I have become
Helpless as birds without their wings twain!
Oh you are dead and there is none to help me'!
(So did he lament, heart-sore and weary,
The monarch with the spear in his hand, Turiyōtaṉaṉ)
'Oh did you die of your resolve to kill
The Five sons of Kunti and despatch them to heaven?
Oh, by your death at the hands of Vicayaṉ
Of the victorious sword, I have lost the empire
Of the Kurus, and all the prosperous kingdoms
I reigned over; sinner that I am, I have lost to Pārttaṉ
Oh, have Lord Civaṉ, the Gods and the Goddesses,
The goodly sages all and the benevolent celestials,
And the deities all, become hostile to you?
Oh, did Īsvara, Lord of all take a partial stand?
Oh, I gave you the golden sceptre and the crown
To rule as king, and withal a magnificent palace!
Sobbing, Turiyōtaṉaṉ fell on the ground crying thunderously
Oh Karṇa my brother! Oh my brother, Karṇa!'
And took him in his arms, all agitated and crazed
With grief that raged within his heart;
Turiyōtaṉaṉ lamented thus, beating his belly
And his face with his hands, wailing aloud the while.

1. .Owing to a curse, Tirutarattiraṉs food turned to worms every time it was served to him. When Karṉaṉ as a child happened to touch it, the worms became cooked rice again!

(புலம்பல் கேட்ட பெருந்திரு 'யார் இறந்தார்' றெனல்)

[1]அலறின சத்தமதை அப்போ பெருந்திருவாள் 843

கங்கு லிடிபோல் காரிகையாள் தன்செவியில்
கேட்ட [2]பொழுதே [3]கனிமொழியாள் [4]தானலறி 844

[5]மூப்பிகளே [6]தாதிகளே முன்னடக்கும் பாங்கிகளே
வாய்ப்பான மன்னனின்று வாய்விட் [7]டழுதசத்தம் 845

ராசாதி ராசருக்கோ ராசமுடி மன்னருக்கோ
ஆசாரி தன்புதல்வன் அசுவத்த மாதனக்கோ 846

[8]ஏற்றமுள்ள சேனைமன்னர் ராசாக்கள் பட்டதுக்கோ
[9]போற்றரிய தம்பியர்க்கோ பொன்மகுட மேனியர்க்கோ 847

எண்ணிலா வேந்தருக்கோ யானைபரி [10]தேர்களுக்கோ
கண்ணிலொரு மணியான கண்ணான கண்ணருக்கோ 848

ஆர்க்கோதான் யெல்லைமுடி [11]வறியே னெனவுரைத்தாள்
தீர்க்கமாய் பாங்கியரே சென்றறிந்து [12]வாருமென்றாள் 849

843. பெருந்திரு - துரியோதனனின் மனைவி. 844. கங்குல் - இரவுநேரம். காரிகையாள் - அழகுடையவள், பெண். கனிமொழி - கனிவான சொல்பேசுபவள். இரண்டும் பெருந்திருவைக் குறித்தன. 845 மூப்பிகள் - வயதில் முதிர்ந்தவர்கள் 846 ராசாதி ராசர் - துரியோதனர் ராசமுடிமன்னர் - மற்றைய அரசர் ஆசாரி - துரோணர். 848. பரி - குதிரை 849. யெல்லை முடிவு - உண்மையான காரணம்

சு.சொல் : 1 அலரின 2 பொளுதே 3. கனிமொளி 4 தானலரி 5. மூப்பியளே 6 தாதியளே 7 டளுத 8. ஏத்தமுள்ள 9. போத்தரிய 10 தேற்களுக்கோ 11. அரியேன்னென 12 வாருமென்டாள்

(pulampal kēṭṭa peruntiru 'yār iṟantār' eṉal)

alaṟiṉa cattamatai appō peruntiruvāḷ

kaṅku liṭipōl kārikaiyāḷ taṉceviyil
kēṭṭa poḻutē kaṉimoḻiyēḷ tāṉalaṟi

mūppikaḷē tātikaḷē muṉṉaṭakkum pāṅkikaḷē
vāyppāṉa maṉṉaṉiṉṟu vāyviṭ taḻuta cattam

rācāti rācarukkō rācamuṭi maṉṉarukkō
ācāri taṉputalvaṉ acuvatta mātaṉakkō

ēṟṟamuḷḷa cēṉaimaṉṉar rācākkaḷ paṭṭatukko

porrariya tampiyarkkō ponmakuṭa meniyarkkō

eṇṇilā vēntarukkō yānaipari tērkaḷukkō
kaṇṇiloru maṇiyāna kaṇṇāna kaṇṇarukkō

ārkkōtān yellaimuṭi uariyē nenauuraittāḷ
tirkkamāy pāṅkiyarē cenrarintu vārumenrāḷ

Peruntiru enquiring about the cause for the wailing

When Queen Peruntiru heard the noise of wailing
Loud as thunder in the night, battering her ears,
She cried aloud: "O maids! beldams and crones!
I hear the voice of my Lord, the king, crying aloud:
Is it for the king of kings or for the crowned monarchs?
Or for Acuvattāman, son of Turōṇācāriyār
Or for the chiefs with powerful armies
Or petty kings or for his brothers beloved of him,
With golden coronets? Or is the cry for the death
Of rulers countless with their elephants and horses?
Or is it for Karṇan, dear as the apple of my eye?
Oh, for whom has the end come?
I know not. O my maids! Go and find out".

(மனம்தாளாமல் வாயிற்படி தாண்டுதல்)

வந்துசொல்லு மட்டு மனது தரியாமல்
இருந்த மனைவிட்டு [1]யெழுந்திருந்து நடக்கலுற்றாள் 850

மாளிகை வாசல் வயிரப் படிகடந்தாள்
[2]அழகான வாசல் [3]அழகு படிகடந்தாள் 851

[4]முத்தழுத்தும் வாசல் முகப்பு மதுகடந்தாள்
சீரான வாசல் [5]சிறப்பாய்க் கடந்துவந்தாள் 852

வெள்ளிப் படிவாசல் வேண்டும் படிகடந்தாள்
மரகத வாசல் வர்ணப் படிகடந்தாள் 853

[6]ஏற்றமுள்ள வாசல் [7]ரெத்தினப் படிகடந்தாள்
[8]கொற்றவனார் வந்து கொலுவிருக்கும் வாசல்வந்தாள் 854

பன்னிரண்டாம் வாசல் படியு மதுகடந்தாள்

[9]மன்னர் வணங்கும் மணிமகுட வாசல்வந்தாள் 855

கத்தவர்க்கும் மத்தவர்க்கும் காசினியி லேத்தவர்க்கும்
மெத்தெனவே செம்பொன் மிகவளர்க்கும் வாசல்வந்தாள் 856

பொன்விளங்கும் வாசல் [10]பொற்படியுந் தான்கடந்து 857

மத்துநிக ரொவ்வாத மண்டபமெல் லாங்கடந்து
ஏத்தமுள்ள வாசல் இதமாக வந்துநின்று 858

பேரான தேவி பெருந்திருவும் அப்போது
[11]ஆராய்ச்சி சத்தம் [12]அமர்ந்துநின்று [13]கேட்கலுற்றாள் 859

851 முகப்பு - முனை. 856. காசினி - பூமி 858. மத்து - மற்று,

சு.சொல் : 1. யெளுந்திருந்து நடக்கலுத்தாள் 2 அளகான 3 அளகு 4 முத்தளுத்தும் 5 சிரப்பாய் 6. யேத்தமுள்ள 7 ரெற்றின 8 கொத்தவனார் 9. மண்ணர் 10 பொற்ப்படியும்ந் 11 ஆறாட்சி 12 அமந்து 13. கேள்க்கலுத்தார்

(maṉam tāḷāmal vāyiṟpaṭi tāṇṭutal)

vantucollu maṭṭu maṉatu tariyāmal
irunta maṉaiviṭṭu yeḻuntiruntu naṭakkaluṟṟāḷ

māḷikai vācal vayirap paṭikaṭantāḷ
aḷakāṉa vācal aḷuku paṭikaṭantāḷ

muttaḷuttum vācal mukappu matukaṭantāḷ
ciṟāṉa vācal ciṟappāyk kaṭantuvantāḷ

veḷḷip paṭivācal vēṇṭum paṭikaṭantāḷ
marakata vācal varṇap paṭikaṭantāḷ

ēṟṟamuḷḷa vācal rēttiṉap paṭikaṭantāḷ
koṟṟavaṉār vantu koluvirukkum vācalvantāḷ

paṉṉiraṇṭām vācal paṭiyu matukaṭantāḷ
maṉṉar vaṇaṅkum maṇimakuṭa vācalvantāḷ

kattavarkkum mattavarkkum kāciṉiyi lēttavarkkum
metteṉavē cempoṉ mikavaḷarkkum vācalvantāḷ

poṉviḷaṅkum vācal poṟpaṭiyun tāṉkaṭantu

mattunika rovvāta maṇṭapamel lāṅkaṭantu
ēttamuḷḷa vācal itamāka vantuniṉṟu

pērāṉa tēvi peruntiruvum appōtu
arāycci cattam amarntuniṉṟu kēṭkaluṟṟāḷ

In her anxiety, Peruntiru crossing the threshold

Anxious and worried to know the truth,
The Queen left her mansion and walked out of it,
Crossing the diamond-studded steps of the palace.
She did cross the beautiful steps in the portal;
She crossed the gateway inlaid with pearl;
Swiftly the crossed the impcsing entrance;
She did cross the steps wroughı of silver;
She crossed the green gateway emerald-studded;
She crossed the majestic doorway inlaid with rubies;
She did cross the entrance to the court of the king;
She crossed the steps of the twelfth gateway;
She came to the entrance through which crowned kings
Passed, to bow before the king of kings;
She came to the gateway through which passed
Solicitiors of virgin gold-- the learned, the worthy in the land
And all others in need; she crossed the golden steps
Of the porchway with its auric sheen; and crossing
All other halls of peerless splendour,
She came to the outergate; the great Queen,
Awaiting the tidings to be brought by her maids.

(பாங்கி ஓடிவந்து கர்ணன் இறந்தான் எனல்)

[1]அந்நேரம் பாங்கி [2]அறிவுடையாள் ஓடிவந்து
[3]மன்னர்பெருந் தேவியுடன் வார்த்தையொன்று சொல்லுவாளாம் 860

[4]கன்றை [5]யிழந்ததொரு [6]கற்றாவைப் போல்மயங்கி
கண்ணீர் சொரியக் கலங்கி [7]வயிறெரிந்து 861

கட்டு மரவலையில் கடிதொரு மான்மரைகள்
பட்டுருத்துக் கொண்டாற்போல் [8]பதறியே யோடிவந்து
[9]ஒட்டுறுத்த பட்சியைப்போல் ஓடிவந்து பாங்கியரும் 862

அன்னமே தேனே [10]அழகுடைய கன்னியரே
இன்னமே சொல்வேன் [11]இசைந்த மொழிகேளாய் 863

காவல ரிப்போது [12]கதறி யழுதசத்தம்
நாவலர்க்கும் வேதியர்க்கும் நாடிக்[13]கனகமிடும் 864

கர்ணன் மடிந்தார்காண் காரிகையே யென்றுரைத்தார்
என்றுசொல்லிப் பாங்கி யேங்கி [14]அழுகலுற்றாள்

861 கற்றா - கன்றையுடைய பசு 862 மரை - மானினம் பட்டுருத்தல் - (வலையில்) அகப்பட்டுத் துன்புறுதல் ஒட்டு - கண்ணி. ஒட்டுருத்தல் - கண்ணியில் அகப்படுதல் 864 கனகமிடும் - பொன்தரும்.

சு.சொல் : 1. அண்ணேரம் 2. அரிவுடையாள் 3 மண்ணர் 4 கண்டை 5 யிளந்தொரு 6 கத்தாவை 7 வயரெரிந்து 8. பதரியே 9 ஒட்டுருத்த பச்சியைப்போல் 10. அளகுடைய 11 இசந்த மொளி 12 கதரியளுத 13. கணகமிடும் 14 அளுகலுத்தாள்

(pāṅki ōṭivantu Karṇaṉ iṟantāṉeṉal)

aṉṉēram pāṅki aṟivuṭaiyāḷ ōṭivantu
maṉṉarperun tēviyuṭaṉ vārttaiyoṉṟu colluvāḷām

kaṉṟai yiḻantatoru kaṟṟāvaip pōlmayaṅki
kaṇṇīr coriyak kalaṅki vayiṟerintu

kaṭṭu maravalaiyil kaṭitoru māṉmaraikaḷ
paṭṭuruttuk koṇṭāṟpōl pataṟiyē yōṭivantu
oṭṭuṟutta paṭciyaippōl ōṭivantu pāṅkiyarum

aṉṉamē tēṉē aḻakuṭaiya kaṉṉiyarē
iṉṉamē colvēṉ icainta moḻikēḷāy

kāvala rippōtu kataṟi yaḻutacattam
nāvalarkkum vētiyarkkum nāṭik kaṉakamiṭum

karṇaṉ maṭintārkāṇ kārikaiyē yeṉṟuraittār

The maid running up with the news of Karṇaṉ's death

At that time, an intelligent maid came running up
To the Queen, bursting with the news;
Like a milch-cow crazed on losing its calf,
Her eyes pouring tears, agitated and heart-sore;
Other maids also ran trembling even like deer,
Caught in the stout-net of a hunter in the woods
Or like poor birds trapped in a bird catcher's net
"O beautiful mistress sweet as honey
And lovely as a cob-swan! Hear us!
The sound of the wailing you heard just now,
Was the cry of the king of kings lamenting the death

Of Karṇaṉ, who ever gave gifts of gold
To scholars and Vedic Brahmins". And the maids
Sobbed and sobbed as they spoke these words.

(பெருந்திருவின் துயரம்)

அந்த வுரைகேட்டு ஆன பெருந்திருவும்
யெந்தன் மகன்கர்ணன் [1]இறந்தானோ வென்றுசொல்லி 866

தாமரைக் கண்ணீரோடு தரையில் [2]விழுந்தழுதாள்
ஆவென் [3]றலறி [4]அமர்ந்துநின்று யேதுசொல்வாள் 867

அன்று புரமெரித்த அரனார் அருளாலே
ஆடரவில் பள்ளிகொள்ளும் அச்சுதனார் பஞ்சவர்க்காய் 868

தூது நடக்கத் [5]துணிந்தாரே மாயவனார்
காலுரெண்டும் நோக நடந்தாரே பஞ்சவர்க்காய் 869
ஆலில் துயின்ற ஆயன் நடந்துவந்தால்
பாவலரே கர்ணரே பாதம் பணியலையோ 870

[6]தாழ்ந்தொரு வார்த்தை தன்மரைப் போல்வணங்கி
வீமனைப்போல் [7]பார்த்து விளக்கி யடிபணிந்து 871

[8]பார்த்தனைப் போலேவணங்கிப் பாதம் பிடிக்கலையோ
நகுலனைப் போல்வணங்கி நல்வார்த்தை சொல்லலையோ 872

தன்னை யறிந்தசகா தேவனைப் போலே
ஆதரவாய் மாயவனை அர்ச்சனைகள் [9]செய்திருந்தால் 873

அண்டர் [10]தொழுதேத்தும் ஆயர் [11]திருவடிவை
கொண்டிருந்தா யாமாகில் கொடியசரம் தய்யாதேக் 874

தாதாவும் வேதாவும் தானும் வணங்கலையோ
அசுவத் தமாவும் அவர்[12]பிறகே போகலையோ 875
தேவர் [13]மனமகிழச் சென்று அடிபணிந்து

வாருமென்று சொல்லி வணங்கி ணிந்து
எல்லோரையும் போலே [14]எழுந்திருந்து நில்லாமல் 876

[15]கர்ணரே சென்னி [16]கவிழ்ந்திருந்தீ ரென்றுசொல்லி

868. புரமெரித்த அரனார் - முப்புரமெரித்த சிவன். ஆடரவில் பள்ளி கொள்ளும் ஆடுகின்ற பாம்பில் படுத்திருக்கும். அச்சுதனார் - திருமால். பஞ்சவர் - பாண்டவர். 869. 'பாண்டவர்களுக்கு ஐந்து ஊர்களாவது கொடு' என்று கேட்டுக்

கண்ணன் துரியோதனன் சபைக்குத் தூது சென்ற செய்தி கூறப்படுகிறது. "படர்ந்தா ரணம் முழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது நடந்தானை ஏத்தாத நரவென்ன நாவே" சிலப் - ஆய்ச்சியர் குரவை. 874. அண்டர் - தேவர். சரம் - அம்பு. 875. தாதா பீஷ்மர். வேதா - விதுரன். அசுவத்தமா - துரோணாசாரியார் மகன்.

சு.சொல் : 1 இரந்தானோ 2. விளுந்தளுதாள் 3. ரலரி 4. அமந்து நின்று 5 துனிந்தாரே 6. தாள்ந்தொரு 7. பாத்து 8 பாத்தன் 9 செயிதிருந்தால் 10. தொளுதேத்தும் 11. திருவடியே 12. பிரகே 13. மணமகிளச் 14. எளுந்திருந்து 15. கர்ணனரே 16 கவிள்ந்திருந்தீ

Peruntiruvin̲ tuyaram

anta vuraikēṭṭu ān̲a peruntiruvum
yentan̲ makan̲karṇan̲ ir̲antān̲ō ven̲r̲ucolli

tāmaraik kaṇṇīrōṭu taraiyil vil̲untal̲utāḷ
āven̲ r̲alar̲i amarntunin̲r̲u yētucolvāḷ

an̲r̲u purameritta aran̲ār aruḷālē
āṭaravil paḷḷikoḷḷum accutan̲ār pañcavarkkāy

tūtu naṭakkat tuṇintārē māyavan̲ār
kalureṇṭum nōka naṭantārē pañcavarkkāy
ālil tuyin̲r̲a āyan̲ naṭantuvantāl
pāvalarē karṇarē pātam paṇiyalaiyō
tāl̲ntoru vārttai tan̲maraip pōlvaṇaṅki
pārttan̲aip pōlēvaṇaṅkip pātam piṭikkalaiyō
nakulan̲aip pōlvaṇaṅkip nalvārttai collalaiyō

tan̲n̲ai yar̲inta cakātēva n̲aipōlē
ātaravāy māyavan̲ai arccan̲aikaḷ ceytiruntāl

aṇṭar tol̲utēttum āyar tiruvaṭivaik
koṇṭiruntā yāmākil koṭiyacaram tayyātē

tātāvum vētāvum tān̲um vaṇaṅkalaiyō
acuvatta māvum avarpir̲akē pōkalaiyō

tēvar man̲amakil̲ac cen̲r̲u aṭipaṇintu
vārumen̲r̲u colli vaṇaṅki aṭipaṇintu
ellōraiyum pōlē el̲untiruntu nillāmal

karṇarē cen̲n̲i kavil̲ntiruntī ren̲r̲ucolli

The grief of Peruntiru

On hearing this, Quen Peruntiru wailed thus;
"Oh, is my son Karṇaṉ dead?", she cried
And rolled on the ground, shedding tears
From her lotus eyes. "Oh, when by the grace of Civaṉ
Who burnt the triple cities the other day,
Accutaṉ recumbent on his serpent-bed
In conscious slumber, walked up as the envoy
Of the Five,- (He did walk with weary steps
To reconcile the warring sides),
Did not great Karṇaṉ bow at the feet
Of the Lord who slept on the banyan-leaf?
Oh! Did he not prostrate like Tarumaṉ
With reverential words of obeisances?
Did he not fall at his feet as Vīmaṉ did?
Oh! Didn't he hold the feet of the Lord
Even as Pārttaṉ did? Did he not like Nakulaṉ
Bow to Him with respectful words?
Oh! Had he like self-knowing Cakātēvaṉ
Performed archanas to the noble Lord,
And adored the sacred feet of the great One
Worshipped by all the celestials,
The lethal dart would not have pierced him:
Oh! Did not Grandsire Pīṣmar and uncle Viturar
Worship the Lord? Oh! Did not even Acuvattāmaṉ follow him
In adoration behind! Instead of doing obeisance to him
Welcoming him with respect, and bowing at His feet,
Oh! Did you refuse to stand up,
And sit withbowed head, Oh Karṇa?" he cried.

(கண்ணன் வன்மம் வைத்தானோ வெனல்)

வர்மமுடன் உன்னை மனதிலே தானினைந்து 877
நாறா யணனும் நலமுடைய தேவர்களும்
கூறாக இப்போ [1]கொன்றார் [2]குலக்கொழுந்தே 878

குந்தி மனைபுகுந்து கோலவண்ணன் தானுமப்போ
முந்தி யுனக்கு முதலான பாலனென்று 879

பஞ்சவர்க ளோடே பகைத்தானே யாமாகில்
மிஞ்சியே பஞ்சவரை வென்றிடுவ னென்றுசொல்லி 880

உந்தன் மகன்கர்ணன் [3]ஒருகணை தானொழிய
பின்னைத் தொடாதபடி பிரமாணங் கொள்ளுமென்றார் 881

அந்த உரைகேட்டு ஆனதொரு குந்தியரும்
வந்துன் மனையில் வகையாய்ப் பிரபலத்தில் 882

ஆணையிட்டு [4]நீதானும் அன்னையுரை தப்பாமல்
பின்னைத் தொடாதபடி பிரமாணம் செய்தீரே 883

879 கோலவண்ணன் - அழகிய நிறமுடையவன். திருமால் 880 மிஞ்சி - பாண்டவரை விட பலம் மிகுந்தவனாய். 881 ஒருகணை . . . படி - நாகக்கணையை ஒரு முறைக்கு மேல் எய்யாதபடி. பிரமாணம் - உறுதிமொழி. கொள்ளும் - வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். 882 பிரபலம் - வலிமை, புகழ்

சு.சொல் : 1 கொண்டார் 2 குலக்கொளுந்தே 3 ஒருகண 4 நீயிதானும்

(Kaṇṇaṉ vaṉmam vaittāṉōveṉal)

varmamuṭaṉ uṉṉai maṉatilē tāṉiṉaintu

naṟā yaṇaṉum nalamuṭaiya tēvarkaḷum
kūṟāka ippō koṉṟār kulakkoḻuntē

kunti maṉaipukuntu kōlavaṇṇaṉ tāṉumappō
munti yuṉakku mutalāṉa pālaṉeṉṟu

pañcavarka ḷōṭē pakaittaṉē yāmākil
miñciyē pañcavarai veṉṟiṭuvā ṉeṉṟucolli

untaṉ makaṉkarṇaṉ orukaṇai tāṉoḻiya
piṉṉait toṭātapaṭi piramāṇaṅ koḷḷumeṉṟār

anta uraikāṭṭu āṉatoru kuntiyarum
vantuṉ maṉaiyil vakaiyāyp pirapalattil

aṇaiyiṭṭu nītāṉum aṉṉaiyurai tappāmal
piṉṉait toṭātapaṭi piramāṇam ceytīrē

"Did Krisnan bear a grudge against you?"

"And so remembering it all, did Nārāyanan
And other gods join together to take your life
O, Scion of your race! Radiant Krisnan
The other day entered the mansion of Kunti
And revealed to her the secret of your birth
As her eldest child; and convincing her, that
As sworn foe to the Five, he would vanquish
The Pāntavas, he made her extract a promise
That her first-born Karnan should not
Touch the serpent-dart a second time;
And accordingly, Mother Kunti came
To your mansion and besought such a promise
From you, which you gladly gave!"

('அருச்சுனன் உன் அழகைக் காணவில்லையோ' எனல்)

அன்றுமுத லின்றளவும் அண்ணாவி யென்றிருந்தும்
கண்ணான தம்பியுன்னைக் [1]கையாரக் கொன்றானோ 884

கர்ணன் [2]திருவழகைக் கண்டிலனோ [3]பார்த்தனுந்தான்
கனக [4]முடியழகைக் கண்டிலனோ [3]பார்த்தனுந்தான் 885

காதில் [2]திருவழகைக் கண்டிலனோ [3]பார்த்தனுந்தான்
கவசத் [2]திருவழகைக் கண்டிலனோ [3]பார்த்தனுந்தான் 886

[5]கய்யழகும் [6]மெய்யழகும் கருங்கண் [7]விழியழகும்
மெய்யிட்ட சோதி மிகுந்த [8]வடிவழகும்
கய்யிட்ட மோதிரத்தைக் கண்டிலனோ [9]பார்த்தனுந்தான் 887

காதிலிட்ட பூசணத்தைக் கண்டிலனோ [9]பார்த்தனுந்தான்
கோலமிட்ட மேனிதனைக் குறிக்கலையோ [9]பார்த்தனுந்தான் 888

[10]அண்ண னழகை [11]அறியாமல் [12]கொன்றானோ
எண்ணவொண்ணாப் [13]பேரழகை ஏறிட்டுப் [14]பாராமல் 889

அன்று [15]புரமெரித்த அம்பு [16]தொடுக்கையிலே
தென்னன் [17]திருவழகைக் கண்டிலனோ [18]பார்த்தன்தான்
கனக [19]முடியழகைக் கண்டிலனோ [18]பார்த்தன்தான் 890

கண்ணில னிலக்காகக் காண்ட ரவ[20]மெரித்தான்

பொன்னி [21]னழகொழியப் [22]பொன்றிவிழக் கொண்டானோ 891

மாண்டானோ வென்று வாய்விட் [23]டலறலுற்றாள்

885. கனகமுடி - பொற்கிரீடம் 887. சோதி - ஒளி 888 காதிலிட்ட பூசணம் - குண்டலம். பூசணம் ஆபரணம். கோலம் - அழகு மேனி - உடல். 889. புரமெரித்த அம்பு - பாசுபதம். 891 கண்ணிலன் குருட்டுத்தனமாக. இலக்கு - குறிக்கோள். காண்டரவமெரித்தான் - காண்டவவனத்தைத் தீக்கிரையாக்கிய போது பாம்புகள் அனைத்தையும் கொன்றவன்; அருச்சுனன் பொன்றி - இறந்து.

சு.சொல் : 1 கய்யாரக் 2 திருவளகை 3 பாத்தனுந்தான் 4. முடியளகை 5 கய்யளகும் 6 மெய்யளகும் 7 விளியளகும் 8 வடிவளகும் 9 பாத்தனுந்தான் 10 அண்ணளகை 11. அரியாமல் 12 கொண்டானோ 13 பேரளகை 14 பாறாமல் 15 புரம்மெரித்த 16 தொடுக்கயிலே 17 திருவளகை 18. பாத்தந்தான் 19 முடியளகை 20 மெறித்தான் 21 னளகொளியெ 22. பொன்றிவிள 23 டலரலுத்தாள்

(Aruccuṉaṉ uṉṉaḻakaik kāṇavillaiyō eṉal)

aṉṟumuta liṉṟaḻavum aṇṇāvi yeṉṟiruntum
kaṇṇāṉa tampiyauṉṉaik kaiyārak koṉṟāṉō

karṇaṉ tiruvaḻakaik kaṇṭilaṉō pārttaṉuntāṉ
kaṉaka muṭiyaḻakaik kaṇṭilaṉō pārttaṉuntāṉ

kātil tiruvaḻakaik kaṇṭilaṉō pārttaṉuntāṉ
kavacat tiruvalakaik kaṇṭilaṉō pārttaṉuntāṉ

kayyaḻakum meyyaḻakum karuṅkaṇ viḻiyaḻakum
meyyiṭṭa cōti mikunta vaṭivaḻakum
kayyiṭṭa mōtirattaik kaṇṭilaṉō pārttaṉuntāṉ

kātiliṭṭa pūcaṇattaik kaṇṭilaṉō pārttaṉuntāṉ
kōlamiṭṭa mēṉitaṉaik kuṟikkalaiyō pārttaṉuntāṉ

aṇṇa ṉaḻakai aṟiyāmal koṉṟāṉō
eṇṇavoṇṇāp pēraḻakai ēṟiṭṭup pārāmal

aṉṟu purameritta ampu toṭukkaiyilē
teṉṉaṉ tiruvaḻakaik kaṇṭilaṉō pārttaṉtāṉ
kaṉaka muṭiyaḻakaik kaṇṭilaṉō pārttaṉtāṉ

kaṇṇila ṉilakkākak kāṇṭarava merittāṉ
poṉṉi ṉaḻakoḻiyap poṉṟiviḻak koṇṭāṉō

māṇṭāṉō veṉṟu vāyviṭ ṭalaṟaluṟṟāḷ

Did not Aruccuṉaṉ see your great beauty?

"From that day till now, he was aware,
Of the fact that you were his elder brothers:
Oh, how could your beloved brother
Lift his hands to slay you? Oh, did not Pārttaṉ
See Karṇaṉ's divine beauty? Did he not see
The loveliness of his golden crown? Or the beauty
Of his ears! Or that of his coat-of-mail?
Or that of his hands, his frame, his dark eyes?
Oh, didn't Pārttaṉ see the radiance of his appearance
The lovely ring in his fingers or the potent ear-drops
Guarding his ears? Did he not
Notice Karṇaṉ's body bedecked with jewels?
Did not Pārttaṉ care for his brother's handsome appearance
When he fixed the dart of Civaṉ who burnt the triple cities?
Did he not care to look at the ineffable pulchritude
Of the Lord of the South! Or the charms
Of his golden head? Oh did he who blindly torch
The Kāṇṭava forest, shoot to death Karṇaṉ and his dazzling beauty?
"Oh, is he dead? Is Karṇaṉ dead?" she screamed in anguish and wailed aloud.

(பெருந்திரு போர்க்களம் வந்து கர்ணனைக் காணுதல்)

காய மிகவுருகிக் கண்ணீர் மிகச்சொரிய 892

தாதியரும் பாங்கிகளும் தாயகமா யெல்லோரும்
பதினா யிரபேர் பரிவுடைய தாதியர்கள் 893

[1]மதிசூழ்ந்த தாரகைபோல் மணிமாடம் [2]விட்டிறங்கி
திருவனைய தேவியரும் செம்பொன்மணி மாடம்விட்டு 894

வாய்த்ததொரு கர்ணன் மடிந்த களந்தனிலே
[3]பார்த்துத் [4]திசைகள்யெட்டும் பறந்துவந்தார் தாதியர்கள் 895

மேனி சரிந்தசைய மெய்கலைதள் ளாடிவர
காணவென்று சொல்லிக் கடுக [5]வழிநடந்து 896

பார்க்கவென்று சொல்லிப் [6]பறந்து [5]வழிநடந்து 897

[7]கன்னிழந்த [8]மான்போலே [9]கதறி [5]வழிநடந்து

உன்னிப் [10]பிரண்டழுது ஒருவர்[11]வழி செல்லாமல் 898

மன்னன் திருத்தேவி வந்தாள் பெருந்திருவும்
சென்றுவந்து கண்டாள் செல்வன் படுகளத்தை 899

சேடன் முடியதிரத் திசைகளெட்டும் தானதிர
ஓடிவந்து கண்டாளே உகந்ததொரு கர்ணனைத்தான் 900

கர்ணன் கிடந்தகிடை கண்டே மனமேங்கி
கர்ணனைக் கண்டு கலங்கிநின்று [12]விண்ணதிர 901
[14]விண்ணதிரத் [15]தானழுது [16]விழுந்தாள் பெருந்திருவும் 902

கண்டுமன மேங்கிக் கமல [13]முகத்தறைந்து
முகத்தி [17]லறைந்தவளும் மோதினாள் பூமியிலே 903

[18]வாய்த்தபுகழ் கர்ணனை மடிந்தவனைத் தானெடுத்து
[19]சேர்த்தே கட்டித் [20]திறமாய் மடியில்[21]வைத்து
[22]பார்த்து மனமேங்கிப் பாவியே [23]யென்றழுதாள் 904

[24]அழுத குரல்கேட்டு அரனாருந் தேவர்களும்
[25]மெழுகு தனில்பட்ட [26]வெங்கனல்போ லேயுருகி 905

வானவரும் தேவர்களும் மனமிரங்கித் தானிருந்தார்
ஆன பெருந்திருவும் அப்போ [27]மயங்கலுற்றாள் 906

குத்தி [28]விழுந்தழுது கோவென்று [29]வாய்திறந்து
அத்திமுனை [30]விழியாள் அழுது விழுந்தாளாம் 907

[31]அழுது மிகப்புரண்டு ஆங்காரந் தானொடுங்கி
[32]இறந்தவரைப் போலே கிடந்தாள் பெருந்திருவும் 908

:892. காயம் - உடல். 894. மதி - சந்திரன் தாரகை - விண்மீன்; நட்சத்திரம். 896. கலை - ஆடை கடுக - விரைந்து 898. 1. கன்னிழந்த - கன்றை இழந்த. உன்னி - நினைத்து. பிரண்டு - புரண்டு. 899. படுகளம் - கர்ணன் இறந்த போர்க்களம். 900. கேடன் - ஆதிசேடன். அதிர - நடுங்க 901. கிடை - படுத்திருக்கும் கோலம். 902 கமல முகம் - தாமரை போன்ற முகம். 904. மடிந்தவன் - இறந்தவன். 905. கனல் - நெருப்பு. நெருப்பில் பட்ட மெழுகு போல என்பது மெழுகில் பட்ட நெருப்பு போல என மாறிவந்துள்ளது. 907. அத்திமுனை - அத்தியிலையின் நுனி போன்ற 908. பிரண்டு - புரண்டு.

சு.சொல் 1 மதிசூள்ந்த 2 விட்டுயிரங்கி 3 பாத்து 4 திசையள் 5 வளிநடந்து 6. பரந்து 7 கன்னிளந்த 8. மாண்ம்போலே 9 கதரி 10 பிரண்டளுது 11. வளி 12. வின்னதிர 13. முகத்தரைந்து 14. வின்னதிர 15. தானளுது 16. விளுந்தாள் 17 லரைந்தவளும் 18. வாய்த்த புகள் 19. சேத்தே 20. திரமாய் 21 வைய்த்து 22. பாத்து 23. யென்றளுதாள் 24 அளுத 25 மெளுகு 26. வென்ங்கனல் 27 மயங்கலுத்தார். 28. விளுந்தளுது 29. வாய்திரந்து 30 விளியாள் அளுது விளுந்தாளாம் 31. அளுது மிகப் பிரண்டு 32. இரந்தவரெ.

(peruntiru pōrkkaḷam vantu Karṇaṉaik kāṇutal)

kāya mikavurukik kaṇṇīr mikaccoriya

tātiyarum pāṅkikaḷum tāyakamā yellōrum
patiṉa yirapēr parivuṭaiya tātiyarkaḷ

maticūḻnta tārakaipōl maṇimāṭam viṭṭiraṅki
tiruvaṉaiya tēviyarum cempoṉmaṇi māṭamviṭṭu

vāyttatoru karṇaṉ maṭinta kaḷantaṉilē
pārttut ticaikaḷeṭṭum paṟantuvantār tātiyārkaḷ

mēṉi carintacaiya meykalaitaḷ ḷāṭivara
kāṇaveṉṟu collik kuṭuka vaḻinaṭantu

pārkkaveṉṟu collip paṟantu vaḻinaṭantu

kaṇṇiḻanta māṉpōlē kataṟi vaḻinaṭantu
uṉṉip piraṇṭaḻutu oruvarvaḻi cellāmal

maṉṉaṉ tiruttēvi vantāḷ peruntiruvum
ceṉṟuvantu kaṇṭāḷ celvaṉ paṭukaḷattai

cēṭaṉ muṭiyatirat ticaikaḷeṭṭum tāṉatira
ōṭivantu kaṇṭāḷē ukantatoru karṇaṉaittāṉ

karṇaṉ kiṭantakiṭai kaṇṭē maṉamēṅki
karṇaṉaik kaṇṭu kalaṅkiniṉṟu viṇṇatira

kaṇṭumaṉa mēṅkik kamala mukattaṟaintu
viṇṇatirat tāṉaḻutu viḻuntāḷ peruntiruvum

mukatti laṟaintavaḷum mōtiṉāḷ pūmiyilē

vāyttapukaḻ karṇaṉai maṭintavaṉait tāṉeṭuttu
cērttē kaṭṭit tiṟamāy maṭiyilvaittu
pārttu maṉamēṅkip pāviyē yeṉṟaḻutāḷ

aḻuta kuralkēṭṭu araṉārun tēvarkaḷum
meḻuku taṉilpaṭṭa veṅkaṉalpō lēyuruki

vāṉavarun tēvarkaḷum maṉamiraṅkit tāṉiruntār
āṉa peruntiruvum appō mayaṅkaluṟṟāḷ

kutti viḻuntaḻutu kōveṉṟu vāytiṟantu
attimuṉai viḻiyāḷ aḻutu viḻuntāḷām

aḻutu mikappuraṇṭu āṅkāran tāṉoṭuṅki
iṟantavaraip pōlē kiṭantāḷ peruntiruvum

Peruntiru going to the battlefield and seeing Karṇaṉ dead

Tears flooding their eyes, their flesh melting in grief,
Attendants, abigails, and maids, ten thousand of them,
Sorrowing came, from their gemmed mansions,
Surrounding the queen coming out of her golden palace,
Even like the stars encircling the moon,
And rushed in all directions towards the battlefield
Where great Karṇaṉ lay dead!
Their garments loosening and their tresses dishevelled,
Swiftly they walked and ran to see
The munificent monarch who had met his death.
They ran, they flew along, crying in pain,
Like deer that had lost their fawns.
They rolled along thinking of the dead one dear to them.
Along with them came the consort of the king of kings,
Queen Peruntiru who rushed along the battlefiled;
The hoods of Ātisēṣaṉ shook and shivered
And the directions eight did tremble,
As she ran to see her dear Karṇaṉ;
Grief-stricken and heart-sore, she espied
Karṇaṉ as he lay on earth, and agitated
She first stood dazed. And then she began
To beat her lotus face with her hands;
Heavens shook as she cried and rolled
And beat the earth in overwhelming grief;
And lifting up the dead hero, Lord Karṇaṉ
Of great renown, whe held him in her arms
In close embrace. And then the queen
Did place him upon her lap and looking down
Upon him, she cried, "O, you poor boy!"
She cried, she wailed, she wailed, she cried.
On hearing which Lord Çivaṉ himself and the Gods

Melted in grief like wax before a fiery flame;
The celestials and the denizens of Heaven
Were plunged in sorrow. Queen Perunitru in anguish
And uncontrollable grief, did pound the earth
With her fist and cried alound, her mouth wide open;
Falling on the ground and rolling in sorrow,
The queen (with eyes sharp as a fig-leaf),
Lost herself and lay unconscious on the ground,
Herself like one dead.

குந்தி அழுதலும், பெருந்திரு எழுதலும்

குந்தியரும் வந்து [1]குமுறி மிகவழுதாள்
[2]அழுதசத்தம் கேட்டு ஆன பெருந்திருவும் 909

திக்கெனவே [3]தானெழுந்து [4]திருவடியைக் கண்ணிலொற்றி
பொற்கலத்துச் [5]சோற்றைப் [6]புழுமாற்றும் புண்ணியனே 910

பிள்ளைக் [7]கலிதீர்த்த பெருமாளே [8]யென்றழுதாள் 911

[9]ஆசையுற்ற கர்ணரே ஆனநா டாளாமல்
[10]நீசமர்க்குச் சென்று நெடுமா லருளாலே
[11]ஆசையுற்ற மன்னன் [12]அருச்சுனன்கை வில்லாலே 912

[13]மாயமுற்ற பாசுபதம் வாங்கித் [14]தொடுக்கையிலே 913

அண்ணரென்று சொல்லி [15]அறிந்திலையோ பார்த்தனுந்தான்
கண்ணான தன்மருன்னைக் [16]கண்டிலையோ வென்றழுதாள் 914

அய்வருமே தானிரங்கி அரசாள [17]வைக்கலையோ 915

ஆதித்தன் தன்மகனே அரசாள்வீ ரென்றிருந்தேன்

912. நீ + சமர்க்கு - நீசமர்க்கு; நீ போருக்கு 915 ஆதித்தன் - சூரியன்.

சு. சொல் : 1 குமிரி மிகவளுதாள் 2 அளுதசத்தம்ங்கேட்டு 3. தானெளுந்து 4. திருவடியெகண்ணிலொத்தி 5 சோத்தை 6 புளுமாத்தும் 7. கலிதீற்த்த 8. யென்றளுதாள் 9. ஆசையுத்த கர்ண்ணரே 10 நீயி 11 ஆசையுத்த 12 அர்ச்சுனன்ங்கயி 13. மாயமுத்த 14 தொடுக்கயிலே 15. அரிந்திலையோ பாத்தனுந்தான் 16 கன்றிலையோ வென்றளுதாள் 17. வைய்க்கலையோ

(kunti al̲utalum peruntiru el̲utalum)

kuntiyarum vantu kumur̲i mikaval̲utāḷ
al̲utacattam kēṭṭu ān̲a peruntiruvum

tikkenavē tāneluntu tiruvaṭiyaik kaṇṇiloṟṟi
poṟkalattuc cōṟṟaip puḻumāṟṟum puṇṇiyanē
piḷḷaik kalitīrtta perumāḷē yenṟaḷutāḷ
ācaiyuṟṟa karṇarē āṉanā ṭāḷāmal
nīcamarkkuc ceṉṟu neṭuma laruḷalē
ācaiyuṟṟa maṉṉaṉ aruccuṉaṉkai villālē
māyamuṟṟa pācupatam vāṅkit toṭukkaiyilē
aṇṇareṉṟu colli aṟintilaiyō pārttaṉuntāṉ
kaṇṇāṉa taṉmaruṉṉaik kaṇṭilaiyō veṉṟaḷutāḷ
ayvarumē tāṉiraṅki aracāḷa vaikkalaiyō
ātittaṉ taṉmakaṉē aracālvī reṉṟiruntēṉ

The coming of Kunti and Peruntiru's lament

Mother Kunti came bursting with grief and wailing;
Queen Peruntiru hearing her cry, quickly rose
And placing her hands on Karṇaṉ's feet,
She touched her eyes reverently with them saying,
"O worthy one, capable of transforming for good,
The worms in the king's golden bowl to cooked rice!
O, you who saved us from the curse of childlessness!
O Karṇa! Instead of ruling the country
You went to battle where you died at the hands
Of Aruccuṉaṉ, the bowman, who, aided by the grace
Of Lord Krisṇaṉ shot his Pācupatam at you.
Oh! Didn't Pārrtaṉ know that you are his elder brother?
Oh! Didn't the good Tarumaṉ recognise you as such!
Didn't the Five, sympathise with you and make you king?
O son of the sun-God! I had thought
That you will reign on earth for long"

(பொன்னுருவியை நினைத்து வருந்துதல்)

வாய்த்தபுதல் வாயெந்தன் வாட்டந் [1]தவிர்த்தோனே *916*

சேந்த கனிவாயாள் செம்பவளப் பொன்னுருவி

வேந்தன் திருவுடம்பை விரும்பித் தடவவில்லை 917

பாரத் திருவுடம்பைப் பார்த்துத் [2]தழுவவில்லை
காரொத்த [3]கையானைக் கண்டு [2]தழுவவில்லை 918

கேட்டு மிருப்பாளோ கிளிமொழியாள் பொன்னுருவி
பூட்டு மனது பொருந்துமோ [4]பொன்னுருவி 919

யென்று புலம்பி [5]இருக்கும் தருவாயில்
சோபந் தெளிந்து [6]தொடுத்தழுதா **ளம்மானை.** 920

918 பாரம் - கவசம். பாரத்திருவுடம்பு - கவசத்தோடு கூடிய உடம்பு. கார் - முகில் 920 சோபம் - மூர்ச்சை.

சு.சொல் : 1 தவிள்த்தோனே 2. தளுவவில்லை 3 கய்யானெ 4 பொண்ணுருவி 5. இருக்கும்ந் 6 தொடுத்தளுதாள்

(Poṉṉuruviyai niṉaittu varuntutal)

vāyttaputal vāyentaṉ vāṭṭan tavirttōṉē

cēnta kaṉivāyāḷ cempavaḷap poṉṉuruvi
vēntaṉ tiruvuṭampai virumpit taṭavavillai

pārat tiruvuṭampaip pārttut taḻuvavillai
kārotta kaiyāṉaik kaṇṭu taḻuvavillai

kēṭṭu miruppāḷō kiḷimoḻiyāḷ poṉṉuruvi
pūṭṭu maṉatu poruntumō poṉṉuruvi

yeṉṟu pulampi irukkum taruvāyil
cōpan teḷintu toṭuttaḻutā ḷammāṉai

Thinking of Poṉṉuruvi and grieving

"O my dear son who relieved our sorrow!
Poṉṉuruvi of coral lips, sweet as ripe fruit red,
Cannot anymore caress the body of her king;
Oh! She cannot embrace your frame, girt with the armour!
She cannot hold in her arms her lord
With hands bounteous as rainclouds!
Oh! Could she have heard about this by now,
Poṉṉuruvi of speech sweet as parrot,

Oh, how will her heart bear thin?
And thus and thus she keened, half-conscious as she mourned.

('எல்லோருந் தேடுவரே' எனப்புலம்பல்)

வம்புரை தோளானே மகனே [1]யெனவழுதாள்
நம்பினேன் கர்ணரே நல்லதுணை யென்றிருந்தேன் 921

சாலக் குருநாட்டைத் தானாளப் போறவரார்
வாய்த்த துணையே மதம்பெரிய சேவுகரே 922

ஆத்திரமா யென்னை [2]அகற்றிவிட்டுப் போனாயே
வனங்கன் [3]கர்ணனை வந்திருந்து தேடுவரே 923

பாவலர்கள் வேதியர்கள் பல்லோருந் தேடுவரே
சேனைத் துணையேநான் தேடிய புத்திரனே 924

வந்திருக்கும் [4]தோழருக்கும் வார்த்தையென்ன [5]சொல்வேன்நான்
அந்திரமாய் நின்று அலையுதே யென்னுயிர்தான்

சு.சொல் : 1. யெனவளுதாள் 2 அகத்திவிட்டு 3 கொருணனை 4 தோளருக்கும் 5 சொல்வேன்னான்

'ellōrunē tēṭuvare' eṉappulampal

vampurai tōḷāṉē makaṉē yeṉavaḻutāḷ
nampiṉēṉ karṇarē nallatuṇai yeṉṟiruntēṉ

cālak kurunāṭṭait tāṉāḷap pōṟavarār
vāytta tuṇaiyē matamperiya cēvukarē

āttiramā yeṉṉai akaṟṟiviṭṭup pōṉāyē
vaṉaṅkaṉ karṇaṉai vantiruntu tēṭuvarē

pāvalarkaḷ vētiyarkaḷ pallōrun tēṭuvarē
cēṉait tuṇaiyēṉāṉ tēṭiya puttiraṉē

vantirukkum tōḻarukkum vārttaiyeṉṉa colvēṉṉāṉ

antiramāy niṉṟu alaiyutē eṉṉuyirtāṉ

The queen continuing her lament

"O son with mighty arms! I had hoped
O Karṇa!, that you would be support great,
To my lord; Oh! Who is going
To rule the empire of the Kurus?
O mighty warrior! You've left me all on a sudden!
Maṉmataṉ will come in search of you!

Scholars and Vedic Brahmins all, will miss you!
O, armipotent colleague of my lord! I seek
For you O son! Oh! What shall I tell
Your friends and others? Oh! My very life
Is hanging in mid air, supportless and precarious!

(சொக்கட்டான் விளையாடியதைக் கூறுதல்)

தந்திரமாய் நாமிருவர் தான்கூடும் மண்டபத்தில் 925

முந்தி விளையாடி [1]மூண்டு இருக்கையிலே
யெந்தன் விளையாட்டு இளந்தலையாய்ப் போச்சுதென்று 926

பூண்டு பொருகையிலே போர்வேந்த னுன்தமையன் 927

[2]வேண்டு பலவேட்டை விபரீதமாய்த் தானாடி
[3]மூண்டுவந்தார் [4]மீண்டும் விளங்கும்மணி மண்டபத்தில் 928

அந்நேரம் நானும் அவர்வந்தா ரென்றுசொல்லி
உன்னி யெழுந்திருந்தேன் [5]உற்றதொரு தம்பியரே 929

மின்னே யுனது விளையாட்டுத் தோர்வையென்று
அன்னையரே போகாதே யென்றேதான் [6]கைநீட்டி 930

உடுத்தும் [7]துகில்பிடித்தாய் [8]ஓரிழை தான்பிடித்து
கடுத்த [9]துகிலுரிந்து கலகலெனத் தான்சிதற 931

போத்தரிய முத்தின் [10]துகிலுரிந்து [11]நிற்கையிலே
[12]ஆர்த்தெழுந்த [13]மன்னர் அரவக் [14]கொடியோனும் 932

வந்துவிட்டா ருங்களண்ணர் வந்ததுவை யெண்ணாமல்
சிந்தும் [15]மணிபொறுக்கிச் செங்கையில் தானேந்தி 933

இந்தமணி கோர்க்கவோ எந்தன் தம்பியரே
முந்தியினை வாங்கி முறுக்கி[16]மணிகோர்த்த
அந்தஅண்ணர் தன்னைவிட்டு அசந்து கிடப்பானேன் 934

926. இளந்தலை - ஏமாற்று ஆட்டம். 929. உன்னி - உந்தி; நினைத்து. 930. மின் - மின்னல் போன்றவள். தோர்வை - தோல்வி. 931. துகில் - துணி, ஆடை கடுத்த - தைக்கப்பட்ட 932. போத்தரிய - போற்றரிய. 933 துவை - விபரீதம். 934. முந்தி - முந்தானைத்தலைப்பு

சு.சொல் : 1 மூன்று 2 வென்று 3. மூன்று 4 மூந்றாம் 5 உத்ததொரு 6 கையி நீட்டி 7 துயில் 8 ஓரினை 9 துயிலுரிந்து 10. துயிலுரிந்து 11. நிர்க்கையிலே 12. ஆத்தெளுந்த 13. மண்ணர் 14. கொடியென்னும்

(cokkaṭṭāṉ viḷaiyāṭiyataik kūṟutal)

tantiramāy nāmiruvar tāṉkūṭum maṇṭapattil
munti viḷaiyāṭi mūṇṭu irukkaiyilē
yentaṉ viḷaiyāṭṭu iḷantalaiyāyp pōccuteṉṟu
pūṇṭu porukaiyilē pōrventa ṉuṉtamaiyaṉ
vēṇṭu palavēṭṭai viparītamāyt tāṉāṭi
mūṇṭuvantār mīṇṭum vilaṅkumaṇi maṇṭapattil
annēram nāṉum avarvantā reṉṟucolli
uṉṉi yeḻuntiruntēṉ uṟṟatoru tampiyarē
miṉṉē yuṉatu viḷaiyāṭṭut tōrvaiyeṉṟu
aṉṉaiyarē pōkātē yeṉṟētāṉ kainīṭṭi
uṭuttum tukilpiṭittāy ōriḻai tāṉpiṭittu
kaṭutta tukilurintu kalakaleṉat tāṉcitaṟa
pottariya muttiṉ tukilurintu niṟkaiyilē
ārtteḻunta maṉṉar aravak koṭiyōṉum
vantuviṭṭā ruṅkaḷaṉṉar vantatuvai yeṉṉāmal
cintum maṇiporukkic ceṅkaiyil tāṉēnti
intamaṇi kōrkkavō entaṉ tampiyarē
muntiyiṉai vāṅki muṟukki maṇikōrtta
antaaṉṉar taṉṉaiviṭṭu acantu kiṭappāṉēṉ

Speaking about the game of dice

As the two of us in the hall in my mansion
Were busy playing the game of dice
You grew angry that I had played false,
And cheated in the game: What time the warlike king
Your brother, returning after a fierce hunt
Was just entering the gemmed pavilion;
And I sprang up on seeing him.
O brother! It was then you said
That I was running away as I had lost the game,
And shouting at me not to leave thus,

You stretched forth your hand, and catching
The end of my garment, you pulled at it;
With a clattering sound, the pearls of my chaplets
Came off the string and rolled on the ground;
By then my noble lord of the serpent-flag
Had come near us; and stooping, he began to pick up
The scattered pearls from the floor, asking you
"Shall we now string the pearls, my brother?".
Oh! Why should you now lie on the ground
Leaving such a brother as my lord, the king?"

('மகன் இறந்ததனால் மயங்கினீரோ' எனல்)

காலுற்ற பாலன் கர்ணன் மடிந்ததனால்
போரில்மெத்த நீர்மயங்கிப் பொன்றிவிட்டா யென்மகனே 935

இரக்கும் பரதேசி யெல்லாம் மயங்குவரே
[1]வேதியர்கள் தேசிகர்கள் வேந்தர் புலம்புவரே
தாக்கு [2]புகழ்வாணர் தானே புலம்புவரே 936

[3]கொன்றாரோ பாவி கொடியதம்பி மார்களுன்னை
வென்றானோ [4]வில்லி விருது [5]பறித்தானோ 937

வேறு [6]துணைகாணேன் வேந்தே [7]யெனவழுதாள்

935 பாலன் - மகன், விசகர்ணன். பொன்றி - அழிந்து. 936. தாக்கு - நிறைந்த. 937. வில்லி - அருச்சுனன்.

சு.சொல் :1. வேதியற்கள் 2. புகள்வானர் 3. கொண்டாரோ 4 வில்லை 5. பரித்தானோ 6. துனை 7. யெனவளுதாள்

(makan̲ ir̲antatan̲āl mayaṅkinīrō en̲al)

kālur̲r̲a pālan̲ karṇan̲ maṭintatan̲āl
pōrilmetta nīrmayaṅkip pon̲r̲iviṭṭā yen̲makan̲ē

irakkum paratēci yellām mayaṅkuvarē
vētiyarkaḷ tēcikarkaḷ vēntar pulampuvarē
tākku pukaḻvāṇar tān̲ē pulampuvarē

kon̲r̲ārō pāvi koṭiyatampi mārkaḷun̲n̲ai
ven̲r̲ān̲ō villi virutu par̲ittān̲ō

vēr̲u tuṇaikāṇēn̲ vēntē yen̲avaḻutāḷ

"Did you lose heart because of your son's death?

"O my son! Because your tender boy Vicakarṇaṉ died in battle
You have become crazed and lost your own life!
All beggars and suppliants will now be mad with grief
At your death. Vedic Brahmins, kings and others
Will bemoan your loss. Men of renown and talent
Will bewail your death. O have your cruel younger brothers
Salain you pitilessly, sinners all of them?"
Did the bowman Aruccuṉaṉ, plunder your badge of honour and fame?
O king! I do not see any other support before me" she keened.

('துரோபதையைத் துகிலுரியும் போது தடுத்தேனே கேட்டிலையே' எனல்)

சீறித் துரோபதையைச் [1]சேர்த்துத் துகிலுரிய 938
வேண்டாங்கா ணென்று [2]விலக்கினேன் கேட்டிலையே
மாண்டவரைப் போலிருந்தார் மகிமையுள்ள [3]பஞ்சவரே 939
அன்று பொறுத்த[4]பிழை அங்கரரே உம்மளவில்
[5]நின்றதோ பாவம் நெருப்பிலுன்னை [6]விட்டாற்போல் 940

938 துரோபதை - பாஞ்சாலி. துகிலுரிய - ஆடைகளைய

சு.சொல் : 1 சேத்துத் துயிலுரிய 2 விலக்கினேன்ங் 3 பஞ்சவாளே 4 பிளை 5. நின்றுதோ 6 விட்டாப்போல்

('Turōpataiyait tukiluriyumpōtu taṭuttēṉē kēṭṭilaiye' eṉal)

cīṟit turopataiyaic cērttut tukiluriya
veṇṭaṅka ṉeṉṟu vilakkiṉēṉ keṭṭilaiyē
māṇṭavaraip pōliruntar makimaiyuḷḷa pañcavarē
aṉṟu poṟuttapiḻai aṅkararē ummaḷavil
niṉṟatō pāvam neruppiluṉṉai viṭṭāṟpōl

"You didn't listen to me when Tiraupati was dishonoured in the court-hall

"Oh! You didn't care for my protest when all of you
Tried to disrobe Tiraupati even as the noble Five
Sat unmoving as dead men. Oh! Did that sin
On that fateful day, O lord of the Aṅkas, come full circle
And stand before you, throwing you
Into the blazing fire of nemesis?

(மேனி கல்லில் கிடக்குதே எனல்)

மெல்லணையில் தான்கிடந்த மேனியெல்லாந் [1]தானழுத்த
[2]கல்லழுத்தத் தான்கிடந்தீர் [3]கன்னரே யென்றழுதாள் 941

கல்லோ உனக்குப்பதி கானகமோ பஞ்சுமெத்தை
புல்லோ தலகாணி பூமியோ ஆசனந்தான்
சொல்லரிய பொன்மேனி துய்ய திருவுடம்பை 942

கானல் அடிக்கக் கருத்த [4]மணலழுத்த
வேனல் அடிக்க விதித்தானோ [5]வென்றழுதாள் 943

பிள்ளைவிடாய் தீர்த்த பெருமாளே [5]யென்றழுதாள்
விளங்கும் மணிமுடியாய் மண்டபத்துக் கோரணியாய் 944

விளக்கும் மணிவிளக்கே மிக்கவர்க்கு ராசாவே
[6]தேனேயமுதே செங்கனியே தித்திக்கும் [7]தீங்கரும்பே 945

போருக்கு வாய்த்த புகலாப் பெரும்புலியே
தங்கமே முத்தே தனித்தவயி டூரியமே 946

அந்தி யிளம்பிறையே அஞ்சுபாணத் தலைவா
என்றுசொல்லித் [8]தானழுது இருக்கும் தருவுாயில் 947

941 பதி - ஊர். 942. கானகம் - காடு. தலகாணி - தலையணை ஆசனம் - அமரும் இடம். 943. கானல் - வெப்பக்காற்று. வேனல் - வெப்பம் 944. விடாய் - தாகம். 947. அஞ்சு பாணத் தலைவன் - மல்லிகை, முல்லை, மா, தாமரை, அசோகு ஆகிய ஐந்து வகை மலர்களாலான ஐந்து அம்புகளை யுடையவன். மன்மதன். தருவாய் - நேரம்.

சு.சொல் : 1. தானளுத்த 2. கல்லளுத்த 3. கண்ணரே யென்றளுதாள் 4 மணலளுத்த 5. யென்றளுதாள் 6. தேன 7 தீன்ஙகரும்பே 8 தானளுது

('mēṉi kallil kiṭakkutē' eṉal)

mellaṇaiyil tāṉkiṭanta mēṉiyellāṉ tāṉaḻutta
kallō uṉakkuppati kāṉakamō pañcumettai
pullō talakāṇi pūmiyō ācaṉantāṉ
collariya poṉmēṉi tuyya tiruvuṭampai

kāṉal aṭikkak karutta maṇalaḻutta
vēṉal aṭikka vitittāṉō veṉṟaḻutāḷ

piḷḷaiviṭāy tīrtta permāḷē yeṉṟaḻutāḷ
viḷaṅkum maṇimuṭiyāy maṇṭapattuk kōraṇiyāy

viḷakkum maṇiviḷakkē mikkavarkku rācāvē
tēṉēyamutē ceṅkaṉiyē tittikkum ṭīṅkarumpē

pōrukku vāytta pukaḻāp perumpuliyē
taṅkamē muttē taṉittavayi tūriyamē

anti iḷampiṟaiyē añcupāṇat talaivā
eṉṟucollit tāṉaḻutu irukkum taruvāyil

Your body is lying on a stony ground

"Oh! Your body accustomed to lying on luxurious bed,
Now does lie upon hard stony ground, O Karṇa!
Is stone your home? Is wilderness your silken mattress?
Is the tussock of grass your pillow, and the earth, your seat?
Oh! Did the creator ordain that your golden body,
So pure and holy, should lie on black sand,
As the hot wind blows under the blazing sun?
O my lord, born to relieve our want of a child!
O king of noble men, bright as dazzling crown
Or like a gemmed lamp lighting up the pavilion!
O Lord sweet as honey, nectar, ripe fruit or sugarcane!
O tiger, fierce in times of war!
O my golden one, bright as pearl or rare sandonyx!
O lambent crescent, at twilight times!

(கண்ணன் பெருந்திருவிடம் "நீயார் புலம்ப" எனக்கேட்டல்)

கோல மதியுடையான் கோத்த திருமாலும்
ஆலம் பொசித்த அரனார் அருளாலே 948

சென்று படுகளத்தே தேனாள் பெருந்திருவே
நின்று புலம்புகிறாய் நீபெண்ணே யாரவர்க்கு 949

குந்திமகன் தனக்குக் குறுக்கே பிசத்துகிறாய்
எந்தவகை நீதான் இருந்து புலம்புறது 950

[1]உற்றார் உடன்பிறந்தோர் [2]உள்ளோர்கள் இங்கிருக்கக
[3]மற்றாருஞ் சுற்றத்தார் மாதா பிதாவிருக்க 951

சங்கைபதி தன்தமையன் தன்மருக்கு நேர்மூத்தோன்
அங்கர்கோன் [4]கூறிய [5]அறிவுசற்றுங் கேட்டிலையே 952

நீயும்உன் [6]பர்த்தாவும் [7]நிறைதவங்கள் [8]செய்ததனால்
[9]அன்னப் புழுவெல்லாம் அமுதாய்க் குடுத்ததுக்கு 953

வேண்டி [10]வளர்த்தாய் விசாரமென்ன உந்தனக்கு
போம்பெண்ணே நின்று புலம்பாதே யென்றுரைத்தார் 954

948 கோலமதி - உயர்ந்த அறிவு. ஆலம் - ஆலகால விடம். பொசித்த - உண்ட. அமிர்தம் வேண்டித் தேவரும் அசுரரும் வாசுகி என்னும் பாம்பைக் கயிறாகவும், மந்தர மலையை மத்தாகவும் கொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்தபோது பாம்பிடமிருந்து வெளிவந்த ஆலகால விஷத்தினால் யாரும் அருகே நிற்கக் கூட முடியவில்லை எனவே சிவனிடம் முறையிட்டனர். சிவபெருமான் அந்தவிஷத்தை உண்டார். அருகிலிருந்த பார்வதி சிவன் கழுத்தைப் பிடித்ததால் விடம் கழுத்திலேயே தங்கி விட்டதாகவும் அதனால் கழுத்து நீலமாகி நீலகண்டன் என்ற பெயரைச் சிவன் பெற்றதாகவும் புராண வரலாறுகள் கூறும். ("நீலமணி மிடற்று ஒருவன் போல மன்றுக பெரும" - புறம் - 91. எனவே 'ஆலம் பொசித்த அரனார்' என்றார்.)950. பிசத்துகிறாய் - பிதற்றுகிறாய் என்பதன் பேச்சு வழக்கு. புலம்புறது - புலம்புகிறது என்பதன் மரூஉ. 952. சங்கைபதி - துரியோதனனின் தங்கை. மகாபாரதத்தில் இவள் பெயர் துச்சலை. தமையன் - அண்ணன். 953. குடுத்ததுக்கு < கொடுத்ததற்கு. 954. விசாரம் - கவலை

சு.சொல் : 1. உத்தார் 2 உள்ளோர்கள் நிங்குயிருக்க 3. மத்தாருஞ் சுத்தத்தார் 4. கூரிய 5 அறிவுசத்துவ் 6. பத்தாவும் 7. நிரை 8. செய்ததுனால் 9 அன்னப்புளு 10 வளத்தாய்

(kaṇṇaṉ peruntiruviṭam 'nīyār pulampa' eṉak kēṭṭal)

kōla matiyuṭaiyāṉ kōtta tirumālum
ālam pocitta araṉār aruḷālē

ceṉṟu paṭukaḷattē tēṉāḷ peruntiruvē
niṉṟu pulampukiṟāy nīpeṇṇē yāravarkku

kuntimakaṉ taṉakkuk kuṟukkē picattukiṟāy
entavakai nītāṉ iruntu pulampuṟatu

uṟṟār uṭaṉpiṟantōr uḷḷōrkaḷ iṅkirukka
maṟṟāruñ cuṟṟattār māta pitāvirukka

caṅkaipati taṉtamaiyaṉ taṉmarukku nērmūttōṉ
aṅkarkōṉ kūṟiya aṟivucaṟṟuṅ kēṭṭilaiyē

nīyumun parttāvum niṟaitavaṅkaḷ ceytataṉāl
aṉṉap puḷuvellām amutāyk kūṭuttatukku

vēṇṭi vaḷarttāy vicārameṉṉa untaṉakku
pōmpeṇṇē niṉṟu pulampātē yeṉṟuraittār

Krisṇaṉ asking Peruntiru why she should lament thus

As thus the queen went on lamenting,
Tirumāl, Lord Krisṇa, the All-knowing One
(With the grace of Civaṉ who swallowed the Halahala venom)

Came up to Peruntiru keening in the field and asked her:
"Who are you, woman, wailing over the son of Kunti,
Blubbering thus in grief? In what way are you affected,
While there are his brothers, his relations
And other dear ones and his mother herself?
Caṅkupathi's brother, elder even to Tarumaṉ
Karṇaṉ, the king of the Aṅkas, advised you
And your husband, often but in vain.
As Karṇaṉ as a boy transformed worms into cooked rice,
You reared him up, you and your husband:
Why should you lament?
Go woman, don't stand here bewailing his death"

(பெருந்திரு பதில் கூறுதல்)

அந்த உரைகேட்டு ஆன பெருந்திருவும் 955

இப்படித்தான் சொன்னீரே இயல்புடைய மாயவரே
மெய்ப்புடைய கர்ணர் விரவறியாப் பாலகனை
ஒப்பி [1]வளர்த்து உயர்ந்த முடிசூட்டி 956

கலியாணம் பண்ணிவைத்துக் கனகநிதி கொடுத்து
பிள்ளையென்று சொல்லிப் பெருக்கவே யான்குறித்து 957

[2]வளர்த்தமனம் [3]சற்றும் மருகாதோ மாயவரே
விடவிடென்று சொன்னீரே மிகவே யறிந்திருந்தும் 958

[4]பொறுக்க முடியுதில்லை போகமனங் கூடுதில்லை
நீங்காத நெஞ்சம் நெருப்பா யெரியுதய்யா 959

க.சொல் : 1. வளத்து 2 வளத்தமணம் 3 சத்தும் 4 பொருக்க

(*peruntiru patil kūṟutal*)

anta uraikēṭṭu āṉa peruntiruvum

ippaṭittāṉ coṉṉīrē iyalpuṭaiya māyavarē
meyppuṭaiya karṇar viravaṟiyāp pālakaṉai
oppi vaḷarttu uyarnta muṭicūṭṭi

kaliyāṇam paṇṇivaittuk kaṉaka nitikoṭuttu
piḷḷaiyeṉṟu collip perukkavē yāṉkuṟittu

vaḷarttamaṉam caṟṟum marukātō māyavarē

viṭaviṭeṉṟu coṉṉīrē mikavē yaṟintiruntum

poṟukka muṭiyutillai pōkamaṉaṅ kūṭutillai
niṅkāta neñcam neruppā yeriyutayyā

Peruntiru's reply

Hearing the lord speak thus, Peruntiru replied:
"O lord of grace! I brought up this innocent boy,
Crowned him king, got him married and endowed him
With wealth aplenty, looking upon him as my son!
Won't my heart grieve, noble Lord! Knowing everything,
You have spoken harsh words.
Oh I can't bear this. My heart won't allow me

(மீண்டும் புலம்புதல்)

செல்லனைய [1]கையானே [2]துரியோ தனர்துணையே
அல்லனைய தேர்வேந்தே அய்வர்துணை மாயவரே 960

சொல்லதனைக் கேட்டு [3]தொடர்ந்துவந்து புத்திசொல்ல
வில்லெடுத்துப் பாணம் வேறுதொடோ மென்றீரே 961

960. செல் - மேகம். அல் - இருள். 961. பாணம் - அம்பு. இங்கு நாகக் கணை

க.சொல் : 1 கய்யானே 2 திரியோதனர் துனையே. 3. துயந்து

(miṉṭum pulamputal)

cellaṉaiya kaiyāṉē turiyō taṉartuṇaiyē
allaṉaiya tērvēntē ayvartuṇai māyavarē

collataṉaik kēṭṭu toṭarntuvantu putticolla
villeṭuttup pāṇam vēṟutoṭō meṉṟīrē

(தம்பிகள் பக்கம் சார்ந்தீரோ எனல்)

தம்பிமா ரென்றவர்க்குச் சாங்கமாய் நின்றீரே
சாங்கமாய் நின்றதுவே [1]சற்றும் அறிந்திலையே 962

962. சாங்கம் - பத்திரம்; சாதகம்.

க.சொல் : 1. சத்தும்

(tampikaḷ pakkam cārntirōeṉal)

tampimā reṉṟavarkkuc cāṅkamāy niṉṟīrē
cāṅkamāy niṉṟatuvē caṟṟum aṟintilaiyē

(நாகத்தை மறுபடியும் விடவில்லையே எனல்)

வாசமுள்ள [1]மாநாகம் வருந்தி [2]வளர்த்தீரே
[3]வளர்த்திருந்த நாகமது வாள்விசையன் தன்தலையை 963

துணித்து வருவனென்று சொல்லியே நாகமது
எடுத்தகணை எச்சிலென்று இனித்தொடோ மென்றீரே 964

964 துணித்து - வெட்டி

சு.சொல் : 1 மானாகம் 2. வளத்தீரே 3. வளத்திருந்த

('nākattai maṟupaṭiyum viṭavillaiyē' eṉal)

vācamuḷḷa mānākam varunti vaḷarttīrē
vaḷarttirunta nākamatu vāḷvicaiyaṉ taṉtalaiyai

tuṇittu varuvaṉeṉṟu colliyē nākamatu
eṭuttakaṇai eccileṉṟu iṉittoṭō meṉṟīrē

(உன்னை எதிர்க்க ஒருவரும் இல்லையே எனல்)

யேக சரந்தொடுத்து ஏந்திவில்லும் கைப்பிடித்து
பாசத்துடன் எதுத்தால் பரமனும் முன்னில்லானே 965

தெய்வேந் திரனும் திடுக்கிட்டு வாய்புதைத்து
கையேந்தி நின்று கலங்குவரே என்றுரைத்தாள் 966

விசையனோ உன்முன்னே வில்லெடுத்து [1]நிற்கிறவன்
மாயவனோ உன்முன்னே [2]வன்பூசல் செய்கிறவன் 967

. 965. சரம் - அம்பு. 965. பாசம் - ஆயுதம் எதுத்தால் - எதிர்த்தால் என்பதன் பேச்சு வழக்கு. 967. வன்பூசல் - கொடியபூசல்

சு.சொல் : 1. நிக்கிறவன் 2. வன்ம்பூசல் சேயிரவன்

('uṉṉai etirkka oruvarum illaiyē' eṉal)

yēka carantoṭuttu ēntivillum kaippiṭittu
pācattuṭaṉ etuttāl paramaṉummuṉ ṉillāṉē

teyvēn tiraṉum tiṭukkiṭṭu vāyputaittu

kaiyēnti niṉṟu kalaṅkuvarē eṉṟuraittāḷ

vicaiyaṉō uṉmuṉṉē villeṭuttu niṟkiṟavaṉ
māyavaṉō uṉmuṉṉē vaṉpūcal ceykiṟavaṉ

(கண்விழித்துப் பார்க்க மாட்டாயா எனல்)

கண்ணி லொருமணியே [1]கர்ணரே உன்தமையன் 968

நின்றார் தனியே [2]நினைவழிந்து [3]கண்துயின்றார்
இன்று [4]விழித்து இனித்துயரம் தீராயோ 969

[5]சொற்பெரிய மேனி துவண்டு [6]புழுதிபட
இப்படியே தான்கிடக்க ஈசுபரனார் கட்டளையோ 970

கர்ணரே [7]மீண்டுசற்றே கண்விழித்துப் பாரீரோ

968. தமையன் - அண்ணன். இங்கு துரியோதனன் நினைவழிந்து கண்துயின்றார் - மயக்க நிலையி லுள்ளார். 970. மேனி - உடல். துவண்டு - வாடி.

சு.சொல் · 1 கண்ணரே 2 நினவளிந்து 3 கண்ந்துயின்றார் 4. முளித்து 5 சொல்ப்பெரிய 6 புளுதிபட 7 மீன்றுசத்தே கண்விளித்து.

('kaṇviḻittup pārkkamāṭṭāyā?' eṉal)

kaṇṇi lorumaṇiyē karṇarē uṉtamaiyaṉ

niṉṟār taṉiyē niṉaivaḻintu kaṇtuyiṉṟār
iṉṟu viḻittu iṉittuyaram tīrāyō

coṟperiya mēṉi tuvaṇṭu puḻutipaṭa
ippaṭiyē tāṅkiṭakka īcuparaṉār kaṭṭaḷaiyō

karṇarē mīṇṭucaṟṟē kaṇviḻittup pārīrō

Lament continued

"O Lord with hands bounteous as clouds
O king with a royal chariot dark!
Because of Kriṣṇaṉ, friend of the Five
And his advice, you swore not to touch
The serpent-dart, a second time.
Oh! Did you stand on the side of your younger brothers,
Not knowing you would be betrayed?
You reared the deadly serpent with great care
Despatching it against warlike Vicayaṉ
To cut-off his head And when it returned
Unsuccessful, you refused to shoot it again
As it will be defiling the dart!

Oh! If you lift your bow in your hand
And shoot your single dart
Even Paramēsvarn cannot stand before you!
Tēvēntiran would tremble covering his mouth with his hand.
Oh! Could Vicayan bow in hand, stand before you?
Could even the noble Lord Krisṇan dispute your power?
O Karṇan, dear to us as the apple of our eye!
Your brother stands alone dazed and confused:
Won't you wake up, open your eyes to relieve his sorrow?
Oh! Is it the command of Lord Paramēsvaran
That you should thus lie helpless on the ground,
Your great frame stained with dust, O Karṇa!
Won't you again open your eyes a little and look at us?'

(எங்களையும் கொல் மாயவரே எனல்)

மாயத்தா லெங்கள் வணங்கா முடியோனை
காயத்தால் [1]செய்தீரே [2]கண்ணரே யென்றழுதாள் 972

கர்ணனைநீ ராணையிட்டுக் கட்டாகக் [3]கொன்றாற்போல்
என்னையும்நீர் கொல்லும் இயல்புடைய மாயவரே
யென்றே பெருந்திருவும் [4]ஏங்கி முகம்வாடி 973

மயங்கி [5]விழுந்தழுது மன்னன் [6]முகம்பார்த்து
தியங்கி [7]விழுந்து திடுக்கிட் [8]டவளேங்கி 974

972 காயம் - கோபம். கிருஷ்ணா நீ உன் மாயத்தாலும், துரியோதனன் மீது கொண்ட கோபத்தாலும் கர்ணனை வென்றாயே என்று பொருள்.

சு.சொல் ; 1. செயிதீரே 2 கர்ணரே யென்றளுதாள் 3 கொண்டால்ப்போல் 4 யேங்கி 5. விளுந்தளுது 6 முகம்பாத்து 7. விளுந்து 8 டுவளேங்கி

('eṅkaḷaiyum kol mayavarē' eṉal)

māyatta leṅkaḷ vaṇaṅkā muṭiyōṉai
kāyattāl ceytīrē kaṇṇarē yeṉṟaḻutāḷ

karṇaṉainīr āṇaiyiṭṭuk kaṭṭākak koṉṟāṟpōl
eṉṉaiyumnīr kollum iyalpuṭaiya māyavarē
eṉṟē peruntiruvum ēṅki mukamvāṭi

mayaṅki viḻuntaḻutu maṉṉaṉ mukampārttu
tiyaṅki viḻuntu tiṭukkiṭ ṭavaḷēṅki

'Kill me also, O Lord!'

'O Lord! By your strategy and treachery,
In your anger against him, you have killed
Our king with unbowing head, O Krisṇa!
Even as you ordered Karṇaṉ's death,
Kill me also, graceful Lord'.
Then in anguish and pain, and pale-faced
Peruntiru fell on the ground and looking at Karṇaṉ's face
She bemoaned the passing of the warrior-king.

(ஆற்றோடு வந்தவன் ஆதலால் உறவினர் யாரும் இல்லையே எனல்)

போருக்கு வாய்த்த புரந்தரர்க்குச் சூதாக 975
நீருக்குள் தோன்றும் நிரைவிளக்காய் நின்றாயே
[1]ஆற்றோடே வந்த [2]அருங்குழந்தை ஆகையினால்
3உற்றார் உறமுறையார் ஒருவரையும் கண்டிலமே 976

[4]அழுதகுர லமர்த்தஒரு [5]அன்னையரைக் கண்டிலனே
திதுடைத் தாற்றவொரு [7]பூவையரைக் காணேனே
[8]முழுகிப்புன லாடஒரு [9]மூப்பாரைக் காணேனே 977

[10]போற்றி வளர்க்கவொரு பொண்ணாரைக் [11]காணேனே
[12]ஆற்றி வளர்க்கவொரு [13]அரிவையரைக் [11]காணேனே 978

யெடுத்து [14]வளர்க்கவொரு [15]ஏந்திழையைக் [11]காணேனே
அடுத்துவிளை யாடவொரு [16]அன்னையரைக் [11]காணேனே 979

[17]மாராப்பு போர்த்தவொரு [18]மாமியரைக் [11]காணேனே 980

மச்சினிமார் வந்துநின்று மருவி விளையாடி
எச்சில் துடைக்கவொரு [19]ஏந்திழையைக் [11]காணேனே 981

அந்தமுள்ள கர்ணருக்குக் [20]கண்ணேறு தட்டுமென்று
[21]கண்திட்டி சுற்றவொரு காரிகையைக் காணேனே 982

யெற்பதமும் 22தான்போற்ற இருபாதந் தான்விளக்க
அற்பொழுது கண்டிலனே அய்யரே 23யென்றழுதாள் 983

975. புரந்தரர் - இந்திரன். 976. உற்றார், உறமுறையார் - உறவினர். 977. அமர்த்த - அடக்க, மாற்ற 978. 979. அரிவை, ஏந்திழை - பெண். 982. அந்தம் - அழகு, 983. அற்பொழுது - சிறுபொழுது.

சு.சொல் : 1. ஆத்தோடே 2. அருங்குளந்தை 3 உத்தார் உரமுரை 4 அளுத 5. அன்னையரெ 6 புளுதி துடைத்தாத்த 7 பூவையரெ கானேனே 8 முளிகி 9 மூப்பாரெ கானேனே 10 போத்தி 11. கானேனே

(*'āṟṟōṭu vantavaṉ ātalāl uṟaviṉar yārum illaiyē' yeṉal*)

pōrukku vāytta purantararkkuc cūtaka
nīrukkuḷ tōṉṟum niṟaiviḷakkāy niṉṟāyē

aṟṟōṭē vanta aruṅkuḻantai ākaiyiṉāl
uṟṟār uṟamuṟaiyār oruvaraiyum kaṇṭilaṉē

aḻutakura lamarttaoru aṉṉaiyaraik kaṇṭilaṉē
puḻutituṭait tāṟṟavoru pūvaiyaraik kaṇēṉē
muḻukippuṉa lāṭavoru mūppāraik kāṇēṉē

pōṟṟi vaḷarkkavoru poṉṉāraik kāṇēṉē
āṟṟi vaḷarkkavoru arivaiyaraik kāṇēṉē

eṭuttu vaḷarkkavoru ēntiḻaiyaik kāṇēṉē
aṭuttuviḷai yāṭavoru aṉṉaiyaraik kāṇēṉē

mārāppu pōrttavoru māmiyaraik kāṇēṉē

macciṉimār vantuniṉṟu maruvi viḷaiyāṭi
eccil tuṭaikkavoru ēntiḻaiyaik kāṇēṉē

antamuḷḷa karṇarukkuk kaṇṇēṟu taṭṭumeṉṟu
kaṇṭiṭṭi cuṟṟavoru kārikaiyaik kāṇēṉē

yeṟpatamum tāṉpōṟṟa irupātan tāṉviḷakka
aṟpoḻutu kaṇṭilaṉē ayyarē eṉṟaḻutāḷ

'As he had come floating down the river, no relatives mourned him'

'Oh, you stood beside Turiyōtaṉaṉ as his support
But it proved an illusion like a lamp's image in water!
You came floating, a precious infant!
Was it because of that I do not see
Any relative or dear ones here
To lament your loss?
Oh! I do not see a mother bewailing
Your death; Nor any damsels dear to you
To wipe the dust off your body!

Nor any beldams old, to bathe for you
In the stream after your death;
No women who had brought you up,
Nor a handmaid to attend on you now;
Nor any nurse who had reared you up;
Nor a mother to play with you,
Nor any aunt to cover your breast;
No sisters-in-law to play fondly with you;
Nor anyone to wipe your face!
Oh! I do not see a woman to ward off
The effects of [1]jettatura, lest handsome Karṇaṉ
Be affected by the evil eye of the jealous ones!
O Lord! I have no time even to wash
The feet twain of my dear Karṇaṉ!"

1. Evil eye

(தான் வளர்த்த விதம் சொல்லிப்புலம்புதல்)

[1]போற்றி வளர்த்தோமே பொன்முடியை வைத்தோமே
மாதா [2]புலம்பிநிற்க வார்த்தையொன்றும் சொல்லலையோ 984

[3]கானகத்தில் வாழும் கவரியோ டொப்பாக
நான்சலித்து வந்தேன் நல்வார்த்தை பேசலையோ 985

பன்னாகப் பாம்புக்குப் பால்வார்த்து விட்டேனே
கர்ணாநான் [4]போற்றிக் [5]கருத்தாய் [6]வளர்த்தேனே 986

[7]ஊரார் பசுவுக்கு உறைமோரு வார்த்தேனே
வணங்காத பொன்னின் மகுடமுடி வைத்தேனே 987

[8]பாராமல் பொன்னைப் பணத்தை அளித்தேனே
[9]சீரார் [10]குழலாள் [11]திருவ்வமணம் [12]செய்தேனே
[13]ஊரார்க் குதவாக உன்னை [14]வளர்த்தேனே 988

என்று பெருந்திருவும் [15]ஏங்கிவிழி நீர்சொரிய
நின்று மயங்கி நினையாதெல் லாம்நினைந்து 989

பச்சை நெடுமாலே பரமனே யென்மகனே
யென்று புலம்பி [16]யேந்திழையும் தானிருந்தாள் 990

985. கானகம் - காடு. கவரி - கவரிமான். 988. திருவை - திருமகள் போன்ற பொன்னுருவியை உதவாக - உதவுபவனாக. 990. ஏந்திழை - ஆபரணங்களை அணிந்த பெருந்திரு; துரியோதனன் மனைவி

சு.சொல் : 1. போத்தி 2. புலம்பிநிக்க 3. காணகத்தில் வாளும் 4 போத்தி 5 கறுத்தாய் 6 வளத்தேனே 7 ஊறார் 8 பாறாமல் 9. சீறார் 10 குளலாள் 11 திருவைமனம் 12 செயிதேனே 13 ஊறார்க் 14 வளத்தேனே 15. யேங்கிவிளி 16 யேந்திளையும்

(tāṉ vaḻartta vitam collip pulamputal)

pōṟṟi vaḻarttōmē poṉmuṭiyai vaittōmē
māta pulampiniṟka vārttaiyoṉṟum collalaiyō

kāṉakattil vāḻuṅ kavariyō ṭoppāka
nāṉcalittu vantēṉ nalvārttai pēcalaiyō

paṉṉākap pāmpukkup pālvārttu viṭṭēṉē
karṇāṉāṉ pōṟṟik karuttāy vaḻarttēṉē

ūrār pacuvukkup uraimoru vānttēṉē
vaṇaṅkāta poṉṉiṉ makuṭamuṭi vaittēṉē

pārāmal poṉṉaip paṇattai aḷittēṉē
cirār kuḻalāḷ tiruvaimaṇam ceytēṉē
ūrārk kutavāka uṉṉai vaḻarttēṉē

eṉṟu peruntiruvum ēṅkiviḻi nīrcoriya
niṉṟu mayaṅki ninaiyātel lāmṉinaintu

paccai neṭumālē paramaṉē yeṉmakaṉē
eṉṟu pulampi ēntiḻaiyum tāṉiruntāḷ

Referring to the way she brought him up

"Oh! We brought him up and placed the crown
Made of gold upon his head
And now not a word from his lips,
As the mother stands lamenting the loss!
Even like the Kavari deer dwelling in the woods,
I came trembling here. No word from his lips.
Oh, I fed with milk the deadly snake,
O Karṇa! I brought it up with care!
Oh! I placed on your unbowing head a crown of gold!
I supplied you with gold and silver,

I got yóu married to Po<u>nn</u>uruvi of lovely tresses;
I reared you up to help all others",
Thus and thus did Peruntiru bewail the loss,
Her sad eyes pouring tears as she stood
In anguish, remembering the past life of Karṇa<u>n</u>
Calling upon the green-hued Lord Tirumāl and Paramēsvara<u>n</u>.

(தங்கை சங்குபதி புலம்பல்)

சங்கு பதியும் தாதிமார் மூப்பியரும்
கர்ணன் படுகளத்தைக் கண்டார்கள் சங்குபதி
கண்டு மனமேங்கிக் காரிகையா ளேதுசொல்வாள் 991

ஏனென் அண்ணரே யெங்களுடன் தான்கூடி
மீனனை [1]யுடன்காண மின்னுலகை யாளாமல்
அன்னே அரசே அருமைப் பெருமாளே 992

ஆபாத கேடன் அநியாய நெட்டூரன்
மாபாவி பங்கிருந்து மாண்டுவிட்ட ரண்ணாவி

சீர்பாதம் நோகத் திருமேனி [2]மண்புரள 993

கதிர்போலே மேனி கருகிமுகம் வாடி 994

தெய்வலோ கத்தார் தியங்கி மயங்கிடவே
கய்வாள் சிரோமணியோர் தானுமிக நின்றிரங்கி 995

வாய்திறந்து விம்மி [3]மனமழன்று சங்குபதி
தாயத்தார் [4]சற்றும் சமத்துள்ளார் [5]மாயையினால்
மாயப் படைபொருதி மாண்டியோ அண்ணாவி 996

நதியாய் [6]விழிசொரிய [7]நல்லண்ணரே [8]யென்றழுதாள்
[9]கதிரோனை யே[10]மொழிந்த கன்னரே [8]யென்றழுதாள் 997

செஞ்சொல் வினைமுடித்த தெய்வேந்திர பஞ்சவரின்
வஞ்ச வினையாலே மாண்டுவிட்ட [11]ரென்றழுதாள் 998

அந்நாளில் வந்தெனது அரியதுயர் தீர்க்கலையோ
அண்ணாவி யென்று அவர்மேல் [12]விழுந்தழுதாள் 999

991. சங்குபதி - துரியோதனன் தங்கை992. மீனனை - மின்னல் போன்ற மனைவி பொன்னுருவி. ஆபாத கேடன் - உடல் முழுதும் தீயவன். அனியாய நெட்டூரன். அநியாயங்களைச் செய்யும் கொடியவன். நிட்டூரன், நெட்டூரன் ஆனது 994. கதிர் - சூரியன். 995. தியங்கி - தயங்கி. கய்வாள் கையில் உள்ளவாள். சிறுகத்தி சிரோமணி - தலையிலுள்ள மணி. கையில் வாளும் தலையில் மணியும் உடைய வீரர். 996. தாயம் - உரிமை. தாயத்தார் - உரிமையுடைய பங்காளிகள். சமத்து

சாமர்த்தியம். மாயப்படை - மாயவித்தை நிறைந்த படை, கண்ணன் மாயங்கள் பல செய்ததனால் மாயப்படை என்றார். பொருதி - போர்செய்து. 997. நதியாய் விழி சொரிய - கண்ணீர் ஆறாக ஓட... கதிரோனையே மொழிந்த - சூரியனிடமே பேசிய. 998 செஞ்சொல் வினைமுடித்த தெய்வேந்திர பஞ்சவர் - சொன்ன சொல்லை நிறைவு செய்த தேவேந்திரன் மகனான அர்ச்சுனன். (கர்ணனைக் கொல்வேன் என்ற சபதத்தை நிறைவேற்றினான்.)

சு.சொல் : 1 நீயி 2 மன்ம்பிறள 3 மனமளன்று 4 சத்தும் 5 மாய்கையினால் 6 விளி 7. நல்லன்னரே 8 யென்றளுதாள் 9 கதிரோனெ 10 மொளிந்த 11 ரென்றளுதாள் 12. விளுந்தளுதாள்

(taṅkai Caṅkupati pulampal)

caṅku patiyum tatimār mūppiyarum
karṇaṉ paṭukaḷattaik kaṇṭārkaḷ caṅkupati
kaṇṭu maṉamēṅkik kārikaiyā ḷētucolvāḷ

ēṉeṉ aṇṇarē eṅkaḷuṭaṉ tāṉkūṭi
mīṉaṉai yuṭaṉkāṇa miṉṉulakai yāḷāmal
aṇṇē aracē arumaip perumāḷē

āpāta kēṭaṉ aniyāya neṭṭūraṉ
māpāvi paṅkiruntu māṇṭuvittī raṇṇāvi
cīrpatam nōkat tirumēṉi maṇpuraḷa

katirpolē mēṉi karuki mukamvāṭi

teyvalō kattār tiyaṅki mayaṅkiṭavē
kayvāḷ cirōmaṇiyōr tāṉumika niṉṟiraṅki

vāytiṟantu vimmi maṉamaḻaṉṟu caṅkupati
tāyattār caṟṟum camattuḻḻār māyaiyiṉāl
māyap paṭaiporuti māṇṭiyō aṇṇāvi

natiyāy viḻicoriya nallaṇṇarē yeṉṟaḻutāl
katirōṉai yēmoḻinta kaṇṇarē yeṉṟaḻḻutāḷ

ceñcol viṉaimuṭitta teyvēntira pañcavariṉ
vañca viṉaiyalē māṇṭuvittī reṉṟaḻutāḷ

annāḷil vanteṉatu ariyatuyar tīrkkalaiyō
aṇṇāvi yeṉṟu avarmēl viḻuntaḻutāḷ

Sister Caṅkupati's lament

Princess Caṅkupati and her elderly maids
Rushed up to the battlefield and saw Karṇaṉ dead;
The grief-stricken sister spoke thus:

"Oh, why my brother, instead of living with us
And Poṉṉuruvi bright as lightning, and ruling this earth,
O my king,my dear Lord, have you left us thus,
Choosing to stay on the side of the cruel sinner unjust,
Turiyōtaṉaṉ, evil from head to foot?"
Her lovely feet hurting, her beautiful body
Radiant as the Sun's rays,
Rolling on the ground in passionate grief,
Her face sad and dark with sorrow,
Even as the celestials stood
Oppressed and crazed, Caṅkupati, the sister,
Looking at the dagger in hand and jewel on the head
Of her brother, wailed aloud in anguish;
"O brother, Did you die because of the treachery
Of our agnates and their tactful plotting?"
She cried, "O good brother!" her eyes streaming tears;
"O Karṇa, who had spoken face to face
With the radiant sun himself!",
She keened "Oh! Did you lose your life
By the treachery of Aruccuṉaṉ, son of Intiraṉ
Who had sworn to kill you?
Oh! Did you not come to our aid
In distress O dear brother!"
She wept and wailed as she fell on his body.

Caṅkupati- Turiyotaṉā's sister called Tuccalai in Mahāpārtam

கர்ணன் அழகைக் கூறிப் புலம்புதல்

குத்தி [1]வயிறெரிந்து கோவென் றழையமிட்டு 1000

எங்களுக்கு மூத்தோனே யென்[2]குடிக்கு நாயகமே
திங்கள் முகத்தோனே தேவர் பெருமாளே 1001
[3]சீர்பாதம் கண்ணிலொத்தித் தெய்வமகள் சங்குபதி 1002
அய்யோ [4]வென்றலறி அண்ணரே பொன்மேனி
கண்ணாரக் கண்டு [5]கருத்தழிந்து சங்குபதி 1003

சாதித் [6]திலங்குபுகழ்ச் சங்குபதி [7]தான்தொழுதாள் 1004

புண்டரீக மார்பரே புண்ணியரே உன்மேனி
வெண்டரள மாலை [8]வெண்கதிரோன் மேனியனே 1005

கமுகு குலைசரியும் கன்னிக் [9]கழுத்தானே 1006

திலத நுதலானே செம்பவள வாயானே
[10]இலகுறு நல்காதில் இன்பமுள்ள குண்டலந்தான் 1007

சூடா மணியுஞ் சொரிமுத்துத் [11]தாவடமும்
கூடாத செம்பொன் குடுத்தளிக்குங் கய்யானே 1008

துடிமார் [12]புயத்தழகும் துய்ய [13]முகத்தழகும்
என்றைக்குக் காண இனியதொரு அண்ணாவி

1001. நாயகம் - தலைவன் திங்கள் - சந்திரன் 1002. சீர்பாதம் - சிறப்புடைய பாதம். 1005. புண்டரீகம் - தாமரை. வெண்தரளம் - வெண்மையான முத்து. வெண்கதிரோன் - சூரியன். சூரியன் போன்று ஒளிவீசும் உடலை உடையவனே 1006. கமுகு - பாக்கு. 1007 திலதம் - பொட்டு. நுதல் - நெற்றி. 1008. சூடாமணி - தலையணி. தாவடம் - மார்பணி.தாழ்வடம் - தாழ்ந்து தொங்குகின்ற மாலை குடுத்தளிக்கும் - கொடுத்தளிக்கும்

சு.சொல் : 1 வயரெரிந்து. 2. குடிக்கி 3. சீற்பாதம் 4. வெனவலரி 5 கருத்தளிந்து 6 திலங்குபுகள் 7 தான்தொளுதாள் 8 வென்ங்கதிரோன் 9 களுத்தாளே 10 இலகுனுதல்க் 11. தவடமும் 12 புயத்தளகும் 13 முகத்தளகும்

(Karṇaṉ aḻakaik kūṟip pulamputal)

kutti vayiṟeṟintu kōveṉ ṟapaiyamiṭṭu

eṅkaḷukku mūttōṉē yeṉkuṭikku nāyakamē
tiṅkaḷmukattoṉē tēvar perumāḷē

cīrpātam kaṇṇilottit teyvamakaḷ caṅkupati

ayyō veṉṟalaṟi aṇṇarē poṉmēṉi
kaṇṇārak kaṇṭu karuttaḻintu caṅkupati

cātit tilaṅkupukaḻc caṅkupati tāṉtoḻutāḷ

puṇṭarīka mārparē puṇṇiyarē uṉmēṉi
veṇṭaraḷa mālai veṇkatirōṉ meṉiyaṉē

kamuku kulaicariyum kaṉṉik kaḻuttāṉē

tilata nutalāṉē cempavaḷa vāyāṉē
ilakuṟu nalkātil iṉpamuḷḷa kuṇṭalantāṉ

cūṭā maṇiyuñ corimuttut tāvaṭamum

kūṭāta cempoṉ kuṭuttaḷikkuṅ kaiyāṉē

tuṭimār puyattaḻakum tuyya mukattaḻakum
eṉṟaikkuk kāṇa iniyatoru aṇṇāvi

Speaking of Karṇaṉ's beauty of form

Pounding the earth with her fists,
Her heart afire and wailing aloud,
She keened thus: "O brother eldest to us!
Chief of our line! O one with the face lambent as the moon!
Our God!." Crying aloud thus, she touched his feet
And reverently placed it on her eyes;
Caṅkupati wailed: "Alas! Alas! Woe is me!"
O my dear brother!" she cried aloud.
Her heart torn with grief on seeing the golden frame of Karṇaṉ
Caṅkupati bowed in homage before her brother, of her line
Lovely as a mark on the forehead.
She lamented again and again
O lord with lotus chest! O holy one!
Lord with chaplet of white pearls rolling on your chest,
Dazzling as the radiant sun! O lord with a shapely neck
Even like an areca-tree putting forth its bunch of nuts!
Lord with forehead bright and lips of coral red!
On your goodly ears, pleasing rings
And on your head a crest-jewel bright,
On your breast necklaces dangling!
O you, when can I see you again
With your chest and arms, so charming
And your pure face so lovely? O dear brother!"

(கண்விழித்துப் பாரீரோ எனல்)

[1]சற்றே விழித்துயென்னைத் தாவிமுகம் பாரீரோ 1009

மாதா உடன்பிறப்பும் வந்துநின்று தான்புலம்ப
தீதா யிருக்கத் [2]திருவுளத்தின் [3]சொல்படியோ 1010

அண்ணாவி நீர்தான் அனந்தல் மிகத்தெளிந்து
தண்ணான மேனியனே தங்கைவா வென்னீரோ 1011

நின்ற பெருமரம்போல் நிலைமேல் [4]விழுந்தழுதாள்
உன்னாலே நாங்கள் உகம்முடிந்து போகுதுகாண் 1012

தஞ்சமத்த அண்ணாவி தன்மருனைக் காணவந்தால்
வெஞ்சினத்தைப் போட்டு [5]விழிமுழித்துப் பாரீரோ 1013

தம்பி பகையுமுண்டோ தார்வேந்தே அண்ணாவி
இப்படியே தானலறி [6]என்ன விதிப்படியோ 1014

சாதித் [7]திலங்குபுகழ் சங்குபதி [8]தானழுதாள்

1009 துடி மார் புயத்தழகு - துடிக்கின்ற மார்பு தோள்களின் அழகு. துய்ய - தூய. 1010. மாதா - குந்தி. உடன்பிறப்பு - தருமர் முதலிய ஐவர். 1011. அனந்தல் - மயக்கம். தண்ணான - குளிர்ச்சி பொருந்திய.1012. நாங்கள் உகம் - எங்களுடைய வாழ்க்கை 1013. தஞ்சம் - அடைக்கலம் முழித்து - விழித்து என்பதன் பேச்சு வழக்கு 1014. தார் - மாலை

சு.சொல் : 1 சத்தே முளித்து 2. திருவிளத்தின் 3 சொல்ப்படியோ 4. விளுந்தளுதாள் 5 விளிமுளித்து 6. எண்ண 7. திலங்குபுகள் 8 தானளுதாள்

(kaṉvilittup pārirōeṉal)

caṟṟē vilittuyeṉṉait tāvimukam pārirō

mātā uṭaṉpiṟappum vantuniṉṟu tāṉpulampa
titā yirukkat tiruvuḷattiṉ colpaṭiyō

aṇṇāvi nirtāṉ aṉantal mikatteḷintu
taṇṇāṉa meṉiyaṉē taṅkaivā veṉṉirō

niṉṟa perumarampōl nilaimēl viluntalutāḷ
uṉṉālē nāṅkaḷ ukammuṭintu pōkutukāṇ

tañcamatta aṇṇāvi taṉmaruṉaik kāṇavantāl
veñciṉattaip pōṭṭu vilimulittup pārirō

tampi pakaiyumuṇṭō tārvēntē aṇṇāvi
ippaṭiyē tāṉalari eṉṉa vitippaṭiyō

cātit tilaṅkupukaḷ caṅkupati tāṉalutāḷ

"Won't you wake up and open your eyes?"

"Oh! Won't you wake up for a while and look at my face!
Is it your intent to remain insensitive
When your sister and your mother
Stand thus before you, bemoaning your fate?
O Won't you rise from your slumber deep

And call out "Come dear sister!?
O Lord, your body is now cold!"
She fell like a great tree felled
On the ground and keened again:
"Because of you, our lives are going to end!
Oh! If the heartless brother Tarumaṉ comes to see you
Will you not open your eyes and stare at him
In anger great? O garlanded king!
O my brother! Can younger brothers become foes like this?
Oh! It's all fate!" And thus did Caṅkupati of fame
Bright as the mark on the forehead,
Weep and wail over Karṇaṉ's body.

குந்தி புலம்புதல்

[1]அந்நேரந் [2]தன்னி லறிவுடைய குந்தியவள் 1015
கர்ணன் மடிந்த களந்தனிலே வந்துநின்று
கர்ணனுட மாதாவும் கய்யை [3]முகத்தறைந்து 1016
மான்போலே குந்தி மறுகி [4]மிகவழுதாள்
பிள்ளைக் கலிதீர்த்த பெருமாளே [5]யென்றழுதாள் 1017
[6]ஆசையுற்ற தம்பி [7]அருச்சுனன்கை வில்லாலே
[8]மாண்டாய் விதிவசத்தால் [9]மன்னன்துரி யோதனர்க்காய் 1018
அண்ணரென்று சொல்லி [10]அறிந்திலனோ பார்த்தனுந்தான்
[11]கண்ணான தன்மருனைக் கண்டு விலக்கலையோ 1019
வாய்த்த மகனே மணியே மரகதனே
பொன்னுருவி கேட்டால் [12]பொறுப்பாளோ யென்மகனே 1020
அந்தமுள்ள [13]பேரழகும் [14]அதிகமுள்ள யென்மகனே 1021
[15]சொன்னமொழி மாறாத துரைராச கேசரியே
கர்ணனே யென்மகனே [16]காயாம்பூ மேனியனே 1022
பன்னு [17]தமிழ்வல்ல பரராச கோமானே 1023
ஆதிவார சூரர் ஆதித்தரே யென்மகனே
ஆன அருச்சுனனார் அண்ணாவி யென்றுசொல்லி 1024

[18]சற்றிரக்க மில்லாமல் தம்பியுனைக் கொன்றானோ
யென்றுசொல்லிக் கர்ணருக்கு [19]யேற்றமுள்ள குந்தியுந்தான்
துய்ய [20]புகழ்குந்தி [21]தோற்றமுட னழுதாள் 1025

சென்று [22]விழுந்து சிவனே [23]யெனவழுதாள்
அன்றவளுந் தான்புலம்பி அப்பாலே போயிருந்தாள் 1026

[24]வர்ண [25]வடிவழகா வாய்த்ததொரு [26]சேவகனே

1016 மடிந்த - இறந்த. களம் - போர்க்களம். 1017. மறுகி - கலங்கி. 1020. மரகதம் - பச்சை ரத்தினம் மணி - மாணிக்கம் - சிகப்பு ரத்தினம். 1021. அந்தம் - ஒழுங்கு. 1022. ராசகேசரி - அரசர்களில் சிங்கம் போன்றவன்.1023. கோமான் - குமாரன். ஆதிவார சூரர் ஆதிவாரத்துக்குத் (ஞாயிற்றுக்கிழமை) தலைவன்.

சு.சொல் : 1 அண்ணேரந் 2 தண்ணி 3. முகத்தரைந்து 4. மிகவளுதாள் 5 யென்றளுதாள் 6. ஆசையுத்த 7 அருச்சுனன்கையி 8 மான்றாய் 9 மன்னன்திரி 10 அரிந்திலையோ பாத்தனுந்தான் 11 கன்னான 12 பொருப்பாளோ 13 பேரளகும் 14. அதியமுள்ள 15 சொன்னமொளி 16 காயம்பு. 17. பன்னுதமிள் 18 சத்திரக்க 19 யேத்தமுள்ள 20 புகள்குந்தி 21 தோத்தமுடனளுதாள் 22 விளுந்து 23 யெனவளுதாள் 24 வர்ன்ன 25 வடிவளகா 26 சேவுகனே

(kunti pulamputal)

aṉṉēran taṉṉi laṟivuṭaiya kuntiyavaḷ

karṇaṉ maṭinta kaḷantaṉilē vantuniṉṟu
karṇanuṭa mātāvum kayyai mukattaṟaintu

māṉpōlē kunti maṟuki mikavaḻutāḷ
piḷḷaik kalitīrtta perumāḷē yeṉṟaḻutāḷ

ācaiyuṟṟa tampi aruccuṉaṉkai villālē
māṇṭāy vitivacattāl maṉṉaṉturi yōtaṉarkkāy

aṉṉareṉṟu colli aṟintilaṉō pārttaṉuntāṉ
kaṉṉāṉa taṉmaruṉaik kaṇṭu vilakkalaiyō

vāytta makaṉē maṇiyē marakataṉē
poṉṉuruvi kēṭṭāl poruppoḷō yeṉmakaṉē

antamuḷḷa pēraḻakum atikamuḷḷa yeṉmakaṉē

coṉṉamoḻi māṟāta turairāca kecariyē
karṇaṉē yeṉmakanē kāyampū mēniyanē

varṇa vaṭivaḻakā vāyttatoru cēvakaṉē
paṉṉu tamiḻvalla pārārāca kōmāṉē

ātivāra cūrar ātittarē yeṉmakaṉē

āṉa aruccuṉaṉār aṇṇāvi yeṉṟucolli

caṟṟirakka millāmal tampiyuṉaik koṉṟāṉō
yeṉṟucollik karṇaṟukku yēṟṟamuḷḷa kuntiyuntāṉ
tuyya pukaḻkunti tōṟṟamuṭa naḻutāḷ

ceṉṟu viḻuntu civaṉē yeṉavaḻutāḷ
aṉṟavaḷun tāṉpulampi appalē pōyiruntāḷ
varṇa vaṭivaḻakā vāytta toru cēvakaṉē

The lament of Kunti

At that time, mother Kunti came to the field
Where Karṇaṉ had fought and died;
Beating her face with her hands
Kunti grieved and cried even like a deer
That had just lost its fawn;
"O son, who relieved me from the curse of childlessness!
You died for the sake of king Turiyotaṉaṉ
Fate-ordained, by an arrow from Aruccuṉaṉ's bow!
O did not Pārttaṉ know
That you were his elder brother?
Did not Tarumaṉ dear as my eyes
Prevent this tragic death from happening?
O my son! My precious gem! Emerald rare!
If Poṉṉuruvi hears this, how can she bear this?
O son with perfect charm exceeding!
O my lord, who never goes back on the given word!
The lion among kings! Karṇa, my son!
With the dark complexion of the Kāya blooms!
O mighty warrior great, of lovely form!
O king of kings, proficient in Tamil!
O son of the Sun God, titular deity of Sunday!
Oh! Did Aruccṉaṉ pitilessly kill you, his elder brother?"
Thus and thus, majestic Kunti of reputation pure
Lamented, falling upon his body and calling upon Lord Civaṉ
And after a while, she moved away from there,
Continuing her pitiful keening over her first-born, Karṇaṉ.

(பொன்னுருவியின் கனவு)

[1]அன்னேரம் பொன்னுருவி ஆனமணி மண்டபத்தில்
[2]கண்கள் துயின்று கனவொன்று காணலுற்றாள் 1027

பொன்னின் முடி[3]கழற்றிப் பொக்கிஷத்தில் வைத்திடவும்
பூசணங்கள் தான்[3]கழற்றிப் பொக்கிஷத்தில் வைத்திடவும் 1028

பொன்னின்அரை ஞாண்[3]கழற்றிப் பொக்கிஷத்தில் வைத்திடவும்
பொன்முடிகள் தான்[3]கழற்றிப் பூவை முடித்திடவும் 1029

முடித்தலை மயிரு முன்னே குலைந்திடவும்
இப்படியே பொன்னுருவி இருண்ட[4]கனாக் கண்டாளே 1030

1028 பொக்கிஷம் - நகைப்பெட்டி. பூசணம் - ஆபரணம். 1029. அரைஞாண் - இடையணி.

சு.சொல் : 1 அண்ணேரம் 2 கங்கள் 3. களத்தி 4 கினா

(poṉṉuruviyiṉ kaṉavu)

aṉṉēram poṉṉuruvi āṉamaṇi maṇṭapattil
kaṇkaḷ tuyiṉṟu kaṉavoṉṟu kāṇaluṟṟāḷ

poṉṉiṉ muṭikaḻaṟṟip pokkicattil vaittiṭavum
pūcaṇaṅkaḷ tāṉkaḻaṟṟip pokkicattil vaittitavum

poṉṉiṉ araiñāṉkaḻaṟṟip pokkicattil vaittiṭavum
poṉmuṭikaḷ tāṉkaḻaṟṟip pūvai muṭittiṭavum

muṭittalai mayiru muṉṉē kulaintiṭavum
ippaṭiyē poṉṉuruvi iruṇṭakaṉāk kaṇṭāḷe

The Dream of Poṉṉuruvi

At that time Queen Poṉṉuruvi asleep in her chamber
Bedecked with gems, did dream a dream;
Dark and fearful was her dream,
In which she removed her golden tiara
And all her ornaments of gold,
And put them away in her coffer;
Her golden waist-jewel she unclasped
And other auric jewels besides, that she wore;
Her hair all dishevelled, fell in front:
Thus she dreamt, a nightmare it was to her

(பொன்னுருவி எழுந்து கனாவையுரைத்தல்)

[1]அடித்தெழுப்பி னாற்போலே [2]அலறி யெழுந்திருந்து
[3]அந்நேரம் பொன்னுருவி அனந்தல் [4]தெளிந்தெழுந்து 1031

ஆனதொரு மூப்பிகளை அருகாகத் [5]தானழைத்து
தாதியர்கள் தன்னுடனே [6]தார்குழலா ளேதுசொல்வாள் 1032

கண்ட [7]கனாக் கொடுமை கருத்தா யுரைக்கலுற்றாள்
தாலி [8]அவிழ்ந்துவிழக் கண்டேன் [9]கனா தாயாரே 1033

மங்கிலியம் சிந்தி மடியில்[10]விழக் கண்டேனே
பூணாரம் அத்தனையும் [11]பூட்டவிழக் [12]கண்டேனான் 1034

[13]பொன்னின்முடி மண்ணில் [14]பொன்றிவிழக் [15]கண்டேனான்
[16]என்றுசொல்லி யேங்கி இருக்கும் தருவாயில் 1035

1031 அனந்தல் - தூக்கம். 1032 தார் குழலாள் - மாலையணிந்த கூந்தலையடையவள். 1034. மங்கிலியம் - திருமாங்கல்யம் பூணாரம் - பூண்ட ஆபரணம் பூட்டவிழ - பூட்டிய இடங்கள் (கொக்கி) கழல 1035 பொன்றி - அழிந்து.

சு.சொல் : 1 அடித்தெளுப்பி 2 அலரி எளுந்திருந்து 3 அண்ணேரம் 4 தெளிந்தெளுந்து 5 தானளைத்து 6 தார்குளலா 7 கினா 8 அவிள்ந்துவிள 9 கினா 10 விள 11. பூட்டவிள 12 கண்டேன்னான் 13. பொண்ணின் 14 பொன்றிவிள 15 கண்டேன்னான் 16 யெண்டு

(poṉṉuruvi eḻuntu kaṉāvai yuraittal)

aṭitteḻuppi ṉāṟpolē alaṟi yeḻuntiruntu
annēram poṉṉuruvi aṉantal teḷinteḻuntu

ānatoru mūppikaḷai arukākat tāṉaḻaittu
tātiyarkaḷ taṉṉuṭaṉē tārkuḻa ḷētucolvāḷ

kaṇṭa kaṉākkoṭumai karuttā yuraikkaluṟṟāḷ
tāli aviḻntuviḻak kaṇṭēṉkaṉā tāyārē

maṅkiliyam cinti maṭiyilviḻak kaṇṭēṉē
pūṇāram attaṉaiyum pūṭṭaviḻak kaṇṭeṉāṉ

poṉṉiṉmuṭi maṇṇil poṉṟiviḻak kaṇṭēṉāṉ

eṉṟucolli yēṅki irukkun taruvāyil

Narrating her dream to her maids

Screaming in fear as she sat up on her bed
And slowly recovering from her slumber deep,
She called her aged beldams near, and described
To them, her ominous dream in detail;
"O mothers, I saw my sacred cord from my neck
Come loose and fall on the ground;
I did see my auspicious wedding badge
Come off by itself to fall in my lap;
Of themselves, my jewels did loosen and fall;
My golden coronet ruined did fall on earth;"

(சங்குபதியின் தாதி வந்து கர்ணன் இறந்த செய்தி கூறுதல்)

சங்குபதி தன்னுடைய தாதியவள் ஓடிவந்து
மங்குலிடி போலே வாய்விட் டலறிவந்து 1036

அய்யோ பாவி அநியாய நெட்டூரன்
வெய்யதொரு அங்கரரை விசையன்றா னிப்போது 1037

[1]கொன்றானே யென்று கோவென் [2]றழுதுவந்தாள்
[3]அன்றழுத சத்தம் [4]அந்நேரம் பொன்னுருவி 1038

செய்திகொண்டு வந்தவளைத் [5]திறமாகக் [6]கேட்கலுற்றாள் 1039

கன்னர் மடிந்தாரென்று காரிகையாள் தானுரைத்தாள்

1036 மங்குலிடி - மேகமுழுக்கம்

சு.சொல் : 1. கொண்டானோ 2. அளுது 3 அன்றளுத 4. அண்ணேரம் 5. திரமாக 6. கேள்கலுத்தாள்

(Cankupatiyin tātivantu Karnan iranta ceyti kūrutal)

cankupati tannutaiya tātiyaval ōtivantu
mankuliti pōlē vāyvit talarivantu

ayyō pāvi aniyāya nettūran
veyytoruankararai vicaiyanrā nippōtu

konrānē yenru kōven ralutuvantāl
anraluta cattam annēram ponnuruvi

ceytikontu vantavalait tiramākak kētkalurrāl

kannar matintārenru kārikaiyāl tānuraittāl

Cankupati's maid reporting the death of Karṇaṉ

As thus did Poṉṉuruvi in anguish speak,
Cankupati's maid came running up.
Screaming dreadfully like a thunderclap;
"Alas, Alas, the cruel sinner wicked,
Vicayaṉ, has slain the fierce Anka king!"
And when Poṉṉuruvi heard her wailing shouts,
She bade the messenger maid to speak clearly
Whatever tidings she carried; and the abigail
Confirmed that Karṇaṉ was dead.

(பொன்னுருவி கர்ணனைக் காணப் புறப்படுதல்)

[1]அந்நேரம் பொன்னுருவி அலறி [2]விழுந்தாளே 1040

[3]விழுந்து யெழுந்து விடாய்தீர்ந்தங் கேதுசொல்வாள்
[4]கொழுந்தனா ரிப்போது [5]கொன்றாரோ வென்றுசொல்லி 1041

ஆனதொரு முப்பியளும் அருகான பாங்கியரும்
சேடியரும் [6]சூழ்ந்துவர தெருவே [7]நடக்கலுற்றாள் 1042

ஆயிரம் பெண்களுடன் அன்னம்போ லேநடந்து
கன்னர் படுகளத்தைக் காணவென்று தானடந்தாள் 1043
கடுகி நடக்கையிலே கன்னியர்கள் ஓடிவந்து
கய்யைப் பிடிப்பாரும் காலைப் பிடிப்பாரும் 1044

செய்யதொரு மேனிதனைத் [8]திறமாய்ப் பிடிப்பாரும்
இப்படியே தான்பிடிக்க [9]ஏற்றதொரு பொன்னுருவி 1045

1041. விடாய் - வருத்தம், தளர்ச்சி கொழுந்தனார் - கணவனின் சகோதரன் 1044. கடுகி - விரைந்து.

சு.சொல் · 1.அண்ணேரம் 2. விளுந்தாளே 3. விளுந்துயெளுந்து விடாய்தீந்தங் 4. கொளுத்தனா 5 கொண்டாரோ 6 சூள்ந்துவர 7 நடக்கலுத்தாள். 8 திரமாய் 9. ஏத்ததொரு

(poṉṉuruvi karṇaṉaik kāṇap puṟappaṭutal)

annēram poṉṉuruvi alaṟi viḻuntāḷē
viḻuntu eḻuntu viṭāytīrntaṅ kētucolvāḷ
koḻuntaṉā rippōtu koṉṟārō veṉṟucolli

āṉatoru mūppiyaḷum arukāṉa pāṅkiyarum
cēṭiyarum cūḻntuvara teruvē naṭakkaluṟṟāḷ

āyiram peṇkaḷuṭaṉ aṉṉampō lēnaṭantu
kaṇṇar paṭukaḷattaik kāṇaveṉṟu tāṉaṭantāḷ

kaṭuki naṭakkaiyilē kaṉṉiyarkaḷ ōṭivantu
kayyaip pitippārum kālaip piṭippārum

ceyyatoru mēṉitaṉait tiṟamāyp piṭippārum
ippaṭiyē tāṉpiṭikka ēṟṟatoru poṉṉuruvi

Poṉṉuruvi going to see Karṇaṉ

On hearing this, Poṉṉuruvi screamed and fell to earth;
Falling and rolling, she then rose up
And suppressing her grief, she then asked!
"Oh has my brother-in-law killed my lord the king?"
And then, surounded by her maids and beldams old

(கர்ணனைக் கண்டு புலம்புதல்)

வந்துதான் கர்ணன் மடிந்த களந்தனிலே
கூந்தல் [1]குழல்சரியக் கோவென் [2]றலறிவந்து 1046

[3]படைக்குப் பெரியதொரு பாங்களர் பட்டிடத்தே
உடைத்தோடும் வெள்ளம்போல் ஓடிவந்து பொன்னுருவி
அடித்துப் [4]புரண்டு அலறி விழுந்தழுதாள் 1047

மெய்யே அவதரித்து வீணுக்குப் பட்டீரே
கய்யால் [5]முகத்தறைந்து [6]கதறி [7]அழுகலுற்றாள். 1048

அண்டர் பிரானே [8]அழகுடைய பொன்மேனி
வெண்டரள மாலை விளக்கொளிபோல் மேனியனே 1049

கதிர்போ லொளிமேனி காதலுள்ள நாயகனே 1050

[9]வாராழி [10]சூழ்புவியில் வண்மையுள்ள [11]மன்னவனே
வாரி யெடுத்து மடிமீதில் [12]வைத்தணைத்து 1051

1049. வெண் + தரளம் - வெண்டரளம் - வெண்முத்து 1051. வாராழி - நீர் நிறைந்த கடல்

1 குளல்சரிய 2 றலரிவந்து 3. படைக்கி 4. பிரண்டு 5. முகத்தரைந்து 6. கதரி 7. அளுகலுத்தாள் 8 அளகுடைய 9. வாராளி 10 சூள்புவியில் 11 மண்ணவனே 12 வை

(Karṉaṉaik kaṇṭu pulamputal)

vantutāṉ karṇaṉ maṭinta kaḷantaṉilē
kūntal kuḻalcariyak kōveṉ ṟalaṟivantu

paṭaikkup periyatoru pāṅkaṉār paṭṭiṭattē
uṭaittōṭum veḷḷampōl ōṭivantu poṉṉuruvi
aṭittup puranṭu alaṟi viḻuntaḻutāḷ

meyyē avatarittu viṇukkup paṭṭīrē
kayyāl mukattaṟaintu kataṟi aḻukaluṟṟāḷ

aṇṭar pirāṉē aḻakuṭaiya poṉmēṉi
veṇṭaraḷa mālai viḷakkoḷipōl mēṉiyaṉē
katirpōl oḷimēṉi kātaluḷḷa nāyakaṉē

vārāḻi cūḻpuviyil vaṇmaiyuḷḷa maṉṉavaṉē
vāri yeṭuttu matimītil vaittaṉaittu

Poṉṉuruvi seeing Karṇaṉ on the field and lamenting

She came, the bereaved queen, upto the spot
Where her beloved husband lay dead;
Her tresses loosened and all dishevelled
And screaming aloud in distress great;
She came rushing up even like a flood
That had broken the embankments,
To the place where the great commander had fallen;
Beating her breasts, she rolled in grief
On the ground and wailed and wept;
"Oh were you born thus great, only to die in vain?"
She beat her face with her hands
And cried and cried. "O lord of the globe!
With a lovely body bright as a lamp,
Adorned with dazzling pearls all white!
O loving husband, radiant as the Sun!
O munificent king! best on this sea-girdled earth!"

(கர்ணன் அழகைக் கூறிப் புலம்பல்)

காரினகையாள் பொன்னுருவி கன்னர் வடிவுகண்டு
கனக [1]முடியழகும் கனத்த [2]பிறையழகும் 1052

நெற்றிப் [3]பிறையழகும் [4]நிறைந்த [5]முகத்தழகும்
புருவச் [6]சிலையழகும் பொன்னின் [7]முடியழகும் 1053

[8]கனத்த [9]முகத்தழகும் காமரதி [10]கண்ணழகும்
காதிலிட்ட வச்சிரமும் கண்ணிட்ட [11]மையழகும் 1054

[12]செண்பகப் பூப்போலே திரண்டதொரு [13]மூக்கழகும்
கோபமுகம் கண்டவர்கள் கும்பிட்டே [14]நிற்பார்கள் 1055

பல்வரிசை கண்டவர்கள் பாதம் பிடிப்பார்கள்
இந்த [15]அழகு எனக்கு விதிக்கலையே 1056

என்றுதான் பொன்னுருவி [16]இடிவிழுந்தாற் போலேதான்
குந்திமகன் மடிய கோவெண் றனடயமிட்டு 1057

1053 நெற்றிப்பிறை - பிறை போன்ற நெற்றி. சிலை - வில். வில்போன்ற புருவம். 1054. காமரதி - மன்மதன் மனைவியான ரதி. ரதியின் கண் போன்ற கண். விருப்பத்தை அளிக்கும் கண் என்றும் கூறலாம். (காமாட்சி). வச்சிரம் - வயிரம்.

சு.சொல் : 1. முடியளகும் 2. பிறையளகும் 3 நிரைந்த 4. முகத்தழகும் 5 சிலையளகும் 6. முடியளகும் 7 கணத்த 8. முகத்தளகும் 9. கன்னாளகு 10 மய்யளகும் 11. சென்பக 12. மூக்களகும் 13. நிற்ப்பார்கள் 14. அளகு 15. இடிவிளுந்தால்

(Karṇaṉ aḻakaik kūṟip pulamputal)

kārikaiyāḷ poṉṉuruvi kaṉṉar vaṭivukaṇṭu
kaṉaka muṭiyaḻakum kaṉatta piṟaiyaḻakum

neṟṟip piṟaiyaḻakum niṟainta mukattaḻakum
puruvac cilaiyaḻakum poṉṉiṉ muṭiyaḻakum

kaṉatta mukattaḻakum kāmarati kaṇṇaḻakum
kātiliṭṭa vacciramum kaṇṇiṭṭa maiyaḻakum

ceṇpakap pūppōlē tiraṇṭatoru mūkkaḻakum
kōpamukam kaṇṭavarkaḷ kumpiṭṭē niṟpārkaḷ

palvaricai kaṇṭavarkaḷ pātam piṭippārkaḷ
inta aḻaku eṉakku vitikkalaiyē

e<u>nr</u>utā<u>n</u> po<u>n</u><u>n</u>uruvi iṭivi<u>l</u>untā<u>r</u> polētā<u>n</u>
kuntimaka<u>n</u> maṭiyak kōve<u>n</u> <u>r</u>apaiyamiṭṭu

Describing Karṇa<u>n</u>'s beauty of form

And lifting her dead lord and placing him
Upon her laps and holding him in an embrace tight,
Po<u>n</u><u>n</u>uruvi lamented thus: "O how lovely your body!
Your golden crown, your forehead lovely as the crescent moon!
Your face so perfect and your eye-brows!
Your eyes lovely as Rati's inspiring desire!
Your diamond ear-studs and your kohl-fed eyes!
Your fine nose perfect as a ceṇpakam flower!
All of them so beautiful to behold!
Those who see your face in anger will stand in awe
With folded hands! Who so sees the beauty
Of your well-set teeth will touch your feet
In adoration; Oh, it is not given to me
To enjoy all this beauty of form!"
Thus and thus did she roar in pain,
Even like thunder, crying all the time,
"Alas, Alas, woe is me! Woe is me!"
"Oh have you come to stay in the field, withered and lifeless
Instead of living in harmony with your brothers?
Oh where have you hidden yourself, my Lord;
Having eaten the food of the wicked sinner
Evil from head to foot, you didn't want
To forget his favour! Gratitude has killed you,
O husband mine, my king, my consort!
Instead of reigning over your kingdom
With crowned kings bowing at your feet,
You have lost your life and become
Food for vultures of the air. Alas! Alas!"
Thus she wailed pounding the earth with her fists,
Karṇa<u>n</u>'s wife, beautiful as a flowery bough.

(தம்பியரோடு வாழவில்லையே என வருந்துதல்)

உம்பிய ரோடேநீ ஒத்திருந்து [1]வாழாமல்
வெம்பிக் களந்தனிலே [2]வீற்றிருக்க வந்தீரோ 1058
எங்கே யொளித்துவிட்டீர் [3]எங்கோவே யென்றழுதாள் 1059
ஆபாத கேடன் அநியாயன் [4]சோற்றைஉண்டு
மாபாவி செய்தநன்றி [5]மறப்பதில்லை யென்றீரே 1060
[6]என்னுடைய [7]பர்த்தாவே என்று புலம்பலுற்றாள்
குந்தி [8]விழுந்தழுது கோவென்றாள் கொம்பனையாள் 1061
[9]மன்னவனே யெந்தன் மணவாளா [10]யென்றழுதாள்
மன்னர் மகுடர் வந்து பதம்பணிய 1062
இருந்து செலுத்தி [11]இராச்சியத்தை ஆளாமல்
பருந்துக் கிரையாய் [12]பதறிஉயிர் போச்சுதய்யோ 1063

1058. உம்பியர் - உன்தம்பியர் 1060. ஆபாத கேடன் - தீயவன்; கெடுதல் செய்பவன். மாபாவி - பாவம் செய்தவன். 1961. கொம்பு - மரக்கொம்பு. கொம்பு பூக்களையும் கனிகளையும் தாங்கியிருப்பதால் பெண்களுக்கு உவமையாயிற்று. 1062. மகுடர் - முடியை யுடையவர். 1063 இராச்சியம் - நாடு.

சு.சொல் : 1. வாளாமல் 2 வீத்திருக்க 3 யென்ங்கோவே 4 சோத்தை 5 மரப்பதில்லை 6. யெண்ணுடைய 7. பத்தாவே 8 விளுந்தளுது 9 மண்ணவனே 10 யென்றளுதாள் 11 ராட்சியத்தை 12. பதரி:

(tampiyarōṭu vāḻavillaiyē eṉavaruntutal)

umpiya rōṭenī ottiruntu vāḻāmal
vempik kaḷantaṉilē vīṟṟirukka vantīrō
eṅkē oḷittuviṭṭīr eṅkōvē yeṉṟaḻutāḷ
āpāta kēṭaṉ aniyāyaṉ cōṟṟaiyuṇṭu
māpavi ceytanaṉṟi maṟappatillai yeṉṟīrē
eṉṉuṭaiya parttāvē eṉṟu pulampaluṟṟāḷ
kutti viḻuntaḻutu kōveṉṟāḷ kompaṉaiyāḷ
maṉṉavaṉē yentaṉ maṇavāḷā yeṉṟaḻutāḷ
maṉṉar makuṭar vantu patampaṇiya
iruntu celutti irācciyattai āḷāmal
paruntuk kiraiyāy pataṟiuyir pōccutayyō

(அநாதையென்று இகழ்ந்ததை எண்ணிப் புலம்பல்)

ஏத்தரிய மெத்தையிலே இருக்கையிலே [1]யான்பாவி
ஆத்தோடே வந்திரே [2]ஆர்காணும் என்றேனே 1064

யென்தகப்பனை யறியேன் என்தாயை நானறியேன்
வந்தேனான் [3]ஆற்றோடே மன்னர் எனைவளர்த்தார் 1065

என்று விளம்பி எனக்குரைத்தீர் அப்போது
ஒன்று [4]மறியாத ஊதாரி யானேன்நான்
நின்று [5]நினைவகன்று நின்னையே [6]சேராமல் 1066
மாணிக்கம் போலே வயிரச் சறப்பளியே
சேணித்தணிந்து உம்மைச் சேர்ந்திருந்தே னில்லையே 1067

ஆதித்தன் மைந்தனென்று [7]அந்நா ளறிந்திலனே

1064. ஏத்தரிய - புகழ்தற்கு இயலாத. 1066. விளம்பி - சொல்லி. ஊதாரி அழிப்பவன்.

சு.சொல் : 1. யான்ம்பாவி 2. ஆற்காணு மெண்ரேனே 3 னாத்தோடே 4. மரியாத 5 நினவகன்று 6. சேறாமல் 7. அன்னாளில்

(anātaiyenru ikalntatai ennip pulamputal)

ēttariya mettaiyilē irukkaiyilē yānpāvi
āttotē vantirē ārkānum enrēnē

yentakapp naiyariyēn entāyai nānariyēn
vantēnan ārrōtē mannar enaivalarttār

enru vilampi enakkuraittir appōtu
ninru ninaivakanru ninnaiyē cērāmal
onru mariyāta ūtāri yānēnnān

mānikkam pōlē vayirac carappaliyē
cēnit tanintu ummaic cērntiruntē nillaiyē

ātittan maintanenru annā larintilanē

Regretting her calling him an orphan

"While seated on the soft bed, it was I,
Sinner that I am, mocked at you! "You said

You came floating down the river;
Who then are you?" "Yes, I came down the river!
I know not my father, nor my mother!
The king it was who brought me up'!
Thus you patiently replied to me.
Then I was a spend-thrift, foolish and ignorant;
Oh, I wasted my days; I did not enjoy your loving company,
And happy union, (adorned with diamond chaplets
Inlaid with rubies)! Oh I did not know then,
You were the son of the Sun-God"

(விசயன் கொன்றானே என வருந்தல்)

மாயவனார் சொல்கேட்டு மாபாவி பஞ்சவர்கள் 1068

அறக்கொடுமை [1]செய்தாரே அய்யரே போர்விசையன்
பிறப்பென் றறிந்திருந்தும் பேதகமாய்க் கொன்றியளே 1069

யேங்கினாள் மெத்த இடிந்த[2]சுவர் போலானாளே
தாங்கினாள் பார்த்தாள் [3]தழன்றாள் [4]மனமழன்றாள் 1070

[5]வந்தெதிர்த்த மன்னரையும் வானேற வெட்டவென்று
பஞ்சவர்கள் ஐவரையும் பருந்தாட [6]வைப்பேனென்று 1071

நஞ்சரவை விட்டு நல்விசையன் தன்தலையை
[7]வெஞ்சமரில் [8]கொன்று விண்ணுலகம் [9]வைப்பேனென்று 1072

வந்தீரே இப்போது மடிந்தீரே [10]யென்றழுதாள்
மாண்டீரே மன்னா வணங்கா முடியனுக்காய் 1073

நீதிகெடக் கொன்றாயே [11]நீவிசையா [12]யென்றழுதாள்
வாய்த்தானே யெங்கள் [13]வணங்கா முடிவேந்தன் 1074

வளர்த்ததெல்லாம் மன்னர் வாசுகண்டு சொன்னார்காண்
[14]சொன்னமொழி தப்பாமல் சுத்தமுள்ள அய்வருந்தான் 1075

மயங்கி [15]விழுந்ததொரு [16]மன்னர் முகம்பார்த்து
தியங்கி [17]விழுந்து தெய்வமே [18]யென்றழுதாள் 1076

பள்ளி [19]யறையும் பளிங்குமா மண்டபமும்
தெள்ளிய செங்கோல் செலுத்திஅர சாளாமல் 1077

அம்புக் கிரையானீர் அமுதே [20]யெனவழுதாள்
என்று தலைமோதி யேங்கி [21]விழுந்தழுதாள் 1078

அண்ண [22]ரென்றுசொல்லி அவர்பின் நடந்திலையோ
கண்ண [22]ரென்றுசொல்லி கருத்தில் நினைந்திலையோ 1079

குருகுலத்தி னின்று கொடியஅம் மார்பொரவே

1067. சறப்பளி - கழுத்தணி. சேணித்து - அழகாக. 1069. பிறப்பு - உடன்பிறப்பு. பேதகம் - வேறுபாடு. கொன்றீர்களே என்பது கொன்றியளே ஆனது. மூலவடிவம் கொன்றீரே என்றிருந்திருக்க வேண்டும் 1070 தழன்றாள், மனம் அழன்றாள் - வருந்தினாள், வெம்பினாள். 1071. வானேற வெட்ட - வானுலகம் அடையுமாறு வெட்ட. பருந்தாட - பருந்துகள் உண்ணுமாறு கொல்ல. 1072 நஞ்சரவு - நஞ்சையுடைய நாகம் வெஞ்சமர் - கொடிய போர். மடிந்தீர் - இறந்தீர். 1073. வணங்கா முடியன் - துரியோதனன். 1075. வாசு - தி ருமால். 1077. தெள்ளிய - முறையான, நேர்மையான

***சு.சொல்** 1. செயிதாரே 2 சிவர் 3 தளன்றாள் 4 மனமளன்றாள் 5. வந்தெதுத்த 6,9. வைப்பேனெண்டு. 7. வென்ஞ்சமரில் 8. கொண்டு 10 யெண்டுளுதாள் 11 நீயிவிசயா 12 யெண்டழுதாள் 13. வணங்காமுடி 14 சொன்னமொளி 15 விளுந்ததொரு 16. மண்ணர் 17. விளுந்து 18 யென்றளுதாள் 19 யரையும் 20. யெனவளுதாள் 21. விளுந்தளுதாள் 22 ரெண்டு*

(Vicaiyaṉ koṉṟāṉē eṉa varuntutal)

māyavaṉār colkēṭṭu mapāvi pañcavarkaḷ

aṟakkoṭumai ceytārē ayyarē pōrvicaiyaṉ
piṟappeṉ ṟaṟintiruntum pētakamāyk koṉṟiyaḷē

yēṅkiṉāḷ metta iṭintacuvar pōlāṉāḷ
tāṅkiṉāḷ pārttāḷ taḻaṉṟāḷ maṉamaḻaṉṟāḷ

vantetirtta maṉṉaraiyum vāṉēṟa veṭṭaveṉṟu
pañcavarkaḷ aivaraiyum paruntāṭa vaippēṉeṉṟu

nañcaravai viṭṭu nalvicaiyaṉ taṉtalaiyai
veñcamaril koṉṟu viṇṇulakam vaippēṉeṉṟu

vantīrē yippōtu maṭintīrē yeṉṟaḻutāḷ
māṇṭīrē maṉṉā vanaṅkā muṭiyanukkāy

nītiketak koṉṟāyē nīvicaiyā yeṉṟaḻutēḷ
vāyttāṉē yeṅkaḷ vaṇaṅkā muṭivēntaṉ

vaḷarttatellām maṉṉar vācukaṇṭu coṉṉārkaḷ

coṉṉamoḻi tappāmal cuttamuḻḷa aivaruntāṉ

mayaṅki viḻuntatoru maṉṉaṉ mukampārttu
tayaṅki viḻuntu teyvamē yeṉṟaḻutāḷ
paḷḷi yaṟaiyum paḷiṅkuma maṇṭapamum
teḷḷiya ceṅkōl celuttiara cāḷāmal

ampuk kiraiyāṉīr amutē yeṉavaḻutāḷ
eṉṟu talaimōti yēṅki viḻuntaḻutāḷ

aṇṇa reṉṟucolli avarpiṉ naṭantilaiyō
kaṇṇa reṉṟucolli karuttil niṉaintilaiyō
kurukulatti niṉṟu koṭiyaam mārporavē

Wailing sorrowfully that Vicayaṉ had killed him

"Incited by the wily lord, the sinners Five
Have murdered *dharma*; O lord, you have killed him
By trickery knowing he was Vicayaṉ's sibling".
Thus she sobbed, ruined like a shattered wall.
She looked on Karṇaṉ again and again; her mind crazed,
She keened again: "O lord, you went into battle
Swearing that you would send up to heaven, opposingkings!
And that the Pāṇṭavas Five, you would render a prey
To carrion-kites! You swore you would send
To the celestial world, Vicayaṉ by cutting off his head,
With the venomous serpent-dart; but now
You are lying dead in the field instead;
Oh you died for the sake of the king with unbowed head!
O Vicaya, you killed him by unfair means!
Oh you have given your life away in service
To the king of kings, without going back
Upon your given word". Dazed for a while.
She looked at her Lord's face and fell
Upon Karṇaṉ's body. "O my God! Leaving the pleasures
Of the bedchamber, and the power in the marble court-hall,
And the glory of ruling the with your royal sceptre,

You have become victim to an arrow, O my nectar!"
She cried; she beat her face and fell on him:
"Oh, why didn't you go with them calling them your brothers?
Oh why didn't you remember Krisṇaṉ as a divine power?"

(நான் சொன்ன வார்த்தை கேட்கவில்லையே எனல்)

போருக்கு நீர்தாமும் பொருத வருகையிலே 1080

[1]வேண்டாங் காணென்று விலக்கினேன் [2]கேட்கலையே
[3]தோள்பெரிய வன்றான் தொல்விசையன் என்றேனே 1081

முன்னாள் விசையனுடன் [4]மூண்டுபொருவ னென்றீரே
அந்நாளில் சல்லியனும் [5]அறுதியாய்ச் சொன்னாரே 1082

சொன்ன [6]மொழியைத் துணுக்கமாய்க் கேட்டிலேயே
அருச்சுனரும் நீரும் அடர்ந்து சமர்பொருதால் 1083

காண்டா வனமெரித்தான் கையில் சிலையிருக்க
நீண்டான் அவற்கு நிலைப்பாக னாயிருக்க 1084

அன்று சிவன்கொடுத்த அம்பு சிலையிருக்க
வெல்வான் விசையனென்று விலக்கினேன் கேட்டிலையே 1085

கேளாமல் என்வார்த்தை கெடுவாய் நீரென்றீரே
நன்றுநன்று நாயகரே நானும்மைத் தானறியேன் 1086

1080. அம்மார் - மாமன்; கண்ணன். பொருத - போர்செய்ய. 1082 பொருவன் - போர்செய்வேன் அறுதி - உறுதி. 1083. துணுக்கம் - அச்சம். அடர்ந்து - நெருங்கி. 1084. காண்டாவனமெரித்தான் - அருச்சுனன். நீண்டான் - நெடியவன் - உலகளந்த திருமால். நிலைப்பாகன் - நிலையான தேர்ப்பாகன் 1085. சிவன்கொடுத்த அம்பு - பாசுபதம். சிலை - காண்டீவம்.

சு.சொல் : 1 வேண்டான்ங் 2. கேள்க்கலையே 3 தோல் 4. மூன்று 5. அருதி 6. மொளி

(nāṉ coṉṉa vārttai kēṭkavillaiyē yeṉal)
pōrukku nīrtāmum poruta varukaiyilē

vēṇṭāṅ kāṇeṉṟu vilakkiṉēṉ kēṭkalaiyē
tōḷperiya vaṉṟāṉ tolvicaiyaṉ eṉṟēṉē

muṉṉāḷ vicaiyaṉuṭaṉ mūṇṭuporuva ṉeṉṟīre

annāḷil calliyaṉum aṟutiyāyc coṉṉārē

coṉṉa moḻiyait tuṇukkamāyk kēṭṭilaiyē
aruccuṉarum nīrum aṭarntu camarporutāl

kāṇṭā vaṇamerittāṉ kaiyil cilaiyirukka
niṉṭāṉ avarku nilaippāka ṉāyirukka

aṉṟu civaṉkoṭutta ampu cilaiyirukka
velvāṉ vicaiyaṉeṉṟu vilakkiṉēṉ kēṭṭilaiyē

kēḷāmal eṉvārttai keṭuvāy nīreṉṟīrē
naṉṟunaṉṟu nāyakarē nāṉummait tāṉaṟiyēṉ

(நான் உம்மை அறியாமல் போனேனே எனல்)

அன்றுகுந்தா தேவிவந்து ஆன [1]பிரபலத்தில்
அன்று [2]அறிந்தேன் அங்கரரே உம்மையுந்தான் 1087

வெத்தி விசகர்ணன் மேவும் தலையுருள
பத்துச் சடையுடைய [3]பார்த்தன் தொடுத்தகணை 1088

பட்டுருவிப் பாணம் பாலன் [4]மடிந்துவிழ
[5]மாயா விதிவசத்தால் மங்கிலியம் [6]நானிழந்தேன் 1089

முத்தபிரான் என்னை [7]முயன்று படைக்கயிலே
[8]உத்துரிமை யாக உடன்கூடி [9]வாழாமல்
வெத்திமையா யிருக்க விதித்தானே யென்தலையில் 1090

சீரான [10]பொன்னழகைச் [11]சேர்ந்தணைந்து [12]வாழாமல்
பாராம லேயிருக்கப் படைத்தார் விருமாவும் 1091

1087. பிரபலம் - கீர்த்தி, முக்கியம். 1088. வெத்தி - வெற்றி யென்பதன் பேச்சு வழக்கு.1089. பாணம் - அம்பு. 1090. மூத்தபிரான் - பிரமன். உத்துரிமை - உற்ற உரிமை. வெத்திமை - வேற்றுமை என்பதன் பேச்சுவழக்கு வேத்திமை - எதுகை நோக்கி வெத்திமை என்று எழுதப்பட்டது. 1091. விருமா - பிரமன்

சு.சொல் : 1. பிறபலத்தில் 2. அரிந்தேன் 3. பாத்தன் 4 மடிந்துவிள 5. மாஷா 6. நானிளந்தேன் 7. மூன்று 8. உத்துருமை 9. வாளாமல் 10. பொன்னளகை 11. சேந்தணைந்து 12. வாளாமல்

(nā<u>n</u> ummai a<u>r</u>iyāmal pō<u>n</u>ēnē e<u>n</u>al)

a<u>nr</u>ukuntā tēvivantu ā<u>n</u>a pirapalattil
a<u>nr</u>u a<u>r</u>intē<u>n</u> aṅkararē ummaiyuntā<u>n</u>

vetti vicakarṇa<u>n</u> mēvum talaiyuruḷa
pattuc caṭaiyuṭaiya pārtta<u>n</u> toṭuttakaṇai

paṭṭuruvip pāṇam pāla<u>n</u> maṭintuvi<u>l</u>a
māyā vitivacattāl maṅkiliyam nā<u>n</u>i<u>l</u>antē<u>n</u>

muttapirā<u>n</u> e<u>n</u>nai muya<u>nr</u>u paṭaikkayilē
utturimai yāka uṭa<u>n</u>kūti vā<u>l</u>āmal
vettimaiyā yirukka vitittā<u>n</u>ē ye<u>n</u>talaiyil

cirā<u>n</u>a po<u>n</u>na<u>l</u>akaic cērntaṇaintu vā<u>l</u>āmal
pārāma lēyirukkap paṭaittār virumāvum

"You didn't listen to my words of advice"

"Oh when you proceeded to do battle on behalf of the Kurus,
I dissuaded you. You didn't care to listen!
I warned you that Vicaya<u>n</u> has mighty arms:
You said you would fight with Vicaya<u>n</u> in close combat,
The other day Calliya<u>n</u> also decisively warned you;
His words, you didn't care to listen to!
If you and Aruccu<u>n</u>a<u>n</u> were to engage
In dreadful battle dire, I warned you
Vicaya<u>n</u> will win, for he has the bow
That had burnt the *Kaṇṭava* forest;
For, he has the mighty dart of Civa<u>n</u> he got as a boon;
For, the world-measurer Tirumāl is with him!
You didn't care to listen; you scolded me then;
Well, my lord, I did not know you truly then;
I know you only when Queen Kunti came, O Lord of the Aṅkas!
Oh, I lost my sacred cord by fate unknown,
When the arrows of Pārtta<u>n</u> with ten locks
Slew you, my lord; and too my beloved son Vicakarṇa

When the arrow pierced through the boy.
Oh, the ancient lord when he created me, has ordained
That I should not live by right as your consort,
But otherwise: instead of living in happy union
Brahma had made me suffer thus, no longer able
To see your great beauty of form and figure".

(கர்ணன் அழகைக் கூறிப் புலம்புதல்)

என்றே யலறி [1]யேந்திழையாள் பொன்னுருவி
வண்டணியும் [2]தோளானை வாரி யெடுத்தணைத்து 1092

கமுகு குலைசரியும் கன்னர் [3]கழுத்தழகும் 1093

திலத முகத்தானே செம்பவள வாயானே
சிலைதரித்த [4]வெம்பூசல் செய்யவே குண்டலமும் 1094

சூடா [5]மணியும் சொரிமுத்துத் தாவடமும்
வாடாத பொன்னிரிய மாலை [6]யுடன் கழுத்தும் 1095

நீண்டதொரு மார்பிருக்கும் லட்சுமியைக் [7]காணேனே
[8]குறுகாத செம்பொன் குடுத்தளிக்கும் கைகள்ரெண்டும் 1096

மணிசேர் [9]புயத்தழகும் [10]மார்பழகும் [11]தோளழகும்
உந்திச் [12]சுழியழகும் ஒற்றைப் [13]பிறையழகும் 1097

துடிசே [14]ரிடையழகும் துலங்கு [15]முடியழகும்
அடியாளுங் கண்டிருந்தால் அவனியுள்ளோ ரேசுவரோ 1098

[16]வேற்றேவல் செய்வேனோ வேல்முருகா வென்றழுதாள்

1092. வண்டணியும் தோளான் - வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலையணிந்த தோளையுடையவன். 1093. கமுகு - பாக்கு. 1094. திலதம் - பொட்டு. 1095. சொரிமுத்து - முத்துக்கள் பதித்த பொன்னரிய மாலை - பொன்னாலான கழுத்தணி. 1096. குடுத்து - கொடுத்து என்பதன் பேச்சு வழக்கு. 1097. உந்தி - கொப்பூழ் 1098. துடி - உடுக்கை , துலங்கு - விளங்கும் அடியாள் - அடிமையாகிய நான். அவனி - உலகம். ஏசுவரோ - இகழ்வாரோ.

சு.சொல் : 1. யேந்திளையாள் 2. தோளானே 3. களுத்தளகும் 4. வென்ம்பூசல் 5. மனையும் 6. யுடன்ங்களுத்தும் 7. கானேனே 8. குருகாத 9 புயத்தளகும் 10. மார்பளகும் 11. தோளளகும் 12. சுளியளகும் 13. பிரையளகும் 14. இடையளகும் 15. முடியளகும். 16 வேத்தேவெல்

(Karṇaṉ aḻakaik kūṟip pulamputal)

enṟē yalaṟi yēntiḻaiyāḷ poṉṉuruvi
vaṇṭaṇiyum tōḷāṉai vāri yeṭuttaṇaittu

kamuku kulaicariyum kaṉṉar kaḻuttaḻakum

tilata mukattāṉē cempavaḷa vāyāṉē
cilaitaritta vempūcal ceyyavē kuṇṭalamum

cūṭamaṇiyum corimuttut tāvaṭamum
vāṭāta poṉṉariya mālai yuṭaṉkaḻuttum

nīṇṭatoru mārpirukkum laṭcumiyaik kāṇēṉē
kuṟukāta cempoṉ kuṭuttaḷikkum kaikaḷreṇṭum

maṇicēr puyattaḻakum mārpaḻakum tōḷaḻakum
untic cuḻiyaḻakum oṟṟaip piṟaiyaḻakum

tuṭicē riṭaiyaḻakum tulaṅku muṭiyaḻakum
aṭiyāḷuṅ kaṇṭiruntāl avaṉiyullō rēcuvarō

vēṟṟēval ceyvēṉē vēlmurukā veṉṟaḻutāḷ

(கண்விழித்துப் பாரீரோ வெனல்)

ஆதி பரம்பொருளே ஆறுமுக [1]வேலோனே
[2]கூற்றுவனைப் போல்[3]செய்த [4]குறையை யறியாமல் 1099

சத்தே [5]விழித்துத் தயவுவைத்துப் பாரீரோ
இத்துயரோ நான்[6]காண்பேன் என்று [7]விழுந்தழுதாள் 1100

1099. வேற்றேவல் - வேறு வேலைகள். கூற்றுவன் - யமன். 1100. சத்தே - சற்றே என்பதன் பேச்சு வழக்கு. இத்துயரோ என்ற எதுகைக்காக சத்தே என விடப்பட்டது.

சுசொல் : 1. வேல்லோனே 2. கூத்துவனை 3. செயித 4. குரையை 5. விளித்து 6. நான்ங்காண்ம்பேன் 7. விளுந்தளுதாள்

(kaṇviḻittup pārīrō veṉal)

āti paramporuḷē āṟumuka vēlōṉē
kūṟṟuvaṉaip pōlceyta kuṟaiyai yaṟiyāmal

cattē viḻittut tayavuvaittup pārīrō
ittuyarō nāṉkāṇpēṉ eṉṟu viḻuntaḻutāḷ

Describing karṇaṉ's beauty

Thus she wailed, Poṉṉuruvi of choice jewels;
Lifting up in close embrace, Karṇaṉ with arms bedecked
With wreaths buzzed by bees, she cried;
"Oh, it is not given to me to continue to enjoy
The beauty of Lord Karṇaṉ of neck straight and noble
Like an areca-tree with bursting bunches
And of face adorned with *tilak* lovely!
O lord with coral mouth ruddy!
Oh, I do not see the goddess Lakṣmi seated
In your broad chest; nor your vital ear-rings;
Nor your crest-jewel; nor again your pearl necklaces;
Nor your collars made of fadeless gold;
I am not given to see your long hands
Giving away gold in ever-increasing measure;
I do not see your lovely arms adorned with gems;
Nor your lovely chest; nor shoulders;
Nor your beautiful navel! or the single-crescent
Adorning your forehead; nor again your radiant crown;
Nor your lovely waist slender as a tabor;
Oh, what else shall I do now! O Muruka of the dreaded spear!
O Primal Ens Supreme! O Lord Āṟumukaṉ!
O my lord! forgiving my faults
Won't you wake up a little and look on me again?
O how can I bear to see such a tragic sight?"

(திருமணம் செய்ததைக் கூறுதல்)

அஞ்சு வயதடியாள் [1]அறியாப் பிராயத்திலே
பிஞ்சு வயதடியாள் பொறியா நாளையிலே 1101

[2]மண்சோற்றை யாக்கும் மதியறியா நாளையிலே
[3]சிற்றாடை [4]கொய்துடுத்த சீரறியா நாளையிலே 1102

மாலைமணம் செய்ய [5]மனந்துணிந்து வந்தீரே
மாலை [6]திருக்கழுத்தில் [7]வாழவென்று விட்டீரே 1103

தான்ப றைந்துநின்று [8]தாழ்வுகுறை யானீரே
சுண்டுவிரல் தந்தீரே சென்றதெல்லாம் கேட்டீரே 1104

அம்மி அரசாணி அருகாக வந்துநின்று
பாதம் பிடித்தீரே பார்வேந்தர் கொண்டாட 1105

தாக முரைத்தீரே சந்தனமும் தந்தீரே 1106

சங்கு [9]முழங்கிவர தாரைசின்னம் தானதிர
எங்கு [10]முழங்கிவர [11]யென்கழுத்தில் தாலிகட்டி 1107

1101. பொறியா - மலராத. 1102. மண்சோறு - மண்ணால் சோறு சமைத்தல். மதி - அறிவு. 1104. பறைந்து - சொல்லி, பேசி. 1105. அம்மி . . . பிடித்தீரே - திருமணத்தில் அம்மி மிதித்தல் என்னும் சடங்கு. கணவன் மனைவியின் பாதத்தைப் பிடித்து அம்மியிலே ஏற்றுதல். அரசாணி - அரசாணிக்கால் - அரசங்கிளையைத். திருமண மேடைக்கருகே நடுதல் ஒரு சடங்கு 1106. தாகம் வேட்கை, விருப்பம். 1107. தாரை - ஊதுகருவி. சின்னம் - காளம் என்னும் ஊதுகருவி.

சு.சொல் : 1 அரியா 2. மண்சோத்தை 3. சித்தாடை 4. கொயிதுடுத்த 5. மணந்துணிந்து 6. திருக்களுத்தில் 7 வாளவென்று 8 தாள்வு குரை 9. முளங்கிவர 10 யென்ங்களுத்தில்

(tirumaṇam ceytataik kūṟutal)

añcu vayataṭiyāḷ aṟiyāp pirāyattilē
piñcu vayataṭiyāḷ poṟiyā nāḷaiyilē

maṇcōṟṟai yākkum matiyaṟiyā nāḷaiyilē
ciṟṟāṭai koytuṭutta ciraṟiyā nāḷaiyilē

mālaimaṉam ceyya maṉantuṇintu vantīrē
mālai tirukkaḻuttil vāḻaveṉṟu viṭṭīrē

tāṉpaṟaintu niṉṟu tāḻvukuṟai yāṉīrē
cuṇṭuviral tantīrē ceṉṟatellām kēṭṭīrē

ammi aracāṇi arukāka vantuniṉṟu
pātam piṭittīrē pārvēntar koṇṭāṭa

tāka muraittīrē cantaṉamum tantīrē

caṅku muḻaṅkivara tāraiciṉṉam tāṉatira
eṅku muḻaṅkivara yeṉkaḻuttil tālikaṭṭi

(எல்லோரும் போற்ற வைத்தீரெனல்)

மாலை தரித்தடியாள் மண் [1]மேல்விழாதபடி
தாலி தரித்தடியாள் தரையில் [2]விழாதபடி 1108

கூந்தலைப் பிரித்தடியாள் குமுறி [2]விழாதபடி
மயிரை விரித்தடியாள் மண்மேல் [2]விழாதபடி 1109

கொண்டே குலைந்தடியாள் குலைந்து[2]வி ழாதபடி
அபையமநி யாயமென்று அலறி[2]வி ழாதபடி 1110

தனியே இருந்தடியாள் [3]தழன்று[2]வி ழாதபடி
வெயிலிலே நின்றடியாள் மேனிகரு காதபடி 1111
[4]அறுத கழுத்தியென்று அரிவையர்க ளேசாமல்
அறக்கொடுமை யென்றிந்த மானார்க ளேசாமல் 1112

எல்லோரும் [5]போற்ற இனிதாக வைத்தீரே
வல்லார் வணங்க மரியாதம் வைத்தீரே 1113

பேசாது பேசிய [6]பொற்கொடியா [7]ளென்னாமல் 1114
[8]சற்றே விழித்துயென்னைத் தலைகிளம்பிப் பாரீரோ 1115

காதல் [9]கொடுத்த கணவரென்று நான்புலம்ப
தீதா யிருக்கத் [10]திருவுளத்துக் [11]கேலாதே 1116

என்று புலம்பி இருக்குமந்தப் பொன்னுருவி 1117

1112 அறுதகழுத்தி - வெறுங்கழுத்தி. அரிவையர் - பெண்கள். 1113 மரியாதம் - மதிப்பு. 1116 ஏலாது - ஏற்காது.

சு.சொல் : 1 விளுகாதபடி 2 விளாதபடி 3. தளன்று 4. அருதகளுத்தியென்று அருவையர்க 5. போத்த 6 பிறக்கொடியா 7. ளெண்ணாமல் 8. சத்தே விளித்து 9 குடுத்த 10. திருவிளத்துக் 11. கேறாதே

(ellōrum pōṟṟa vaittīreṉal)

mālai tarittaṭiyāḷ maṇmēl viḻātapaṭi
tāli tarittaṭiyāḷ taraiyil viḻātapaṭi

koṇṭē kulaintaṭiyāḷ kulaintu viḻātapaṭi
apaiyamani yāyameṉṟu alaṟi viḻātapaṭi

taṉiyē iruntaṭiyāḷ taḻaṉṟu viḻātapaṭi

veyililē ninratiyāḷ mēnikaru kātapati

aruta kaluttiyenru arivaiyarka ḷēcāmal
arakkoṭumai yenrinta mānārka ḷēcāmal

ellōrum pōrra initāka vaittirē
vallār vaṇaṅka mariyātam vaittirē

pēcātu pēciya porkoṭiyā ḷennāmal
carrē vilittuyennait talaikiḷampip pāriro

kātal koṭutta kaṇavarenru nānpulampa
tītā yirukkat tiruvuḷattuk kēḷātē

enru pulampi irukkumantap ponnuruvi

Speaking about her marriage to Karṇan

"At the age of five in my innocent age, just a bud,
Not yet nubile, adept only in playing
With girl-companions cooking sand for rice, in days
When I did not even know to wear a half-saree properly
You came to wed me and garlanded me in marriage solemn!
Then, you gave me your little finger to hold
And standing near the peepul-branch planted
Near the dais, you held my foot and placed it
On a grinding stone, while the kings of the earth hailed!
You expressed your love for me, giving me sandal-paste;
As the conches blew and horns blared
And the pipes resounded, and also the drums,
You tied the saced knot round my neck!
Oh, you gave me a happy married life such that
I never fell down on earth; that I never had
To weep or sob with tresses loosened;
Such that I never had to wail with hair dishevelled;
Such that I should never be upset or agitated;
Never cry aloud for refuge against injustice;
That I never stayed alone, crazed in grief;

Never had to stand in the hot sun darkening my face;
Never to hear the words of gossiping women
As a wife without the saced cord round the neck;
Never had to suffer any unrighteous trouble.
Oh, you placed me in high regard
Respected by all around, and held in high esteem;
O Lord, will you not open your eyes a little,
Raise your head and look at me, not minding
These words I speak now? Oh, how can your dear heart
Remain dumb even as I blubber like this."

(நானும் இறப்பேன் எனல்)

சங்கு பதியாரே தாதியரே மூப்பியரே
இங்கே இருக்க எனக்கு முறைமையில்லை 1118

வாடாத [1]மன்னர் மடிந்தகளந் தன்னிலே
கூட மடிவனென்று கோலினாள் பொன்னுருவி 1119

என்கணவன் தன்னுடனே [2]ஈடேற்றம் பெற்றிடுவேன்
சங்கையுடன் சாவனென்று தான்துணிந்தாள் பொன்னுருவி 1120

வேகமாய்த் தான்துணிந்து வெறுத்ததெல்லாம் தான்போக
சாகவென்று சொல்லித் தான்துணிந்தாள் பொன்னுருவி 1121

குலைந்த மயிர்முடித்துக் கோலக் கலையுடுத்தி
அலைந்த உடம்பிருக்கி அன்பான [3]தாதியரைச் 1122

1119. கோலினாள் - முடிவெடுத்தாள். 1120. சங்கை - மதிப்பு.

சு.சொல் : 1. மண்ணர் 2 ஈடேத்தம் பெத்திடுவேன் 3 தாதியரே

(nāṉum iṟappēṉ eṉal)

caṅku patiyārē tātiyarē mūppiyarē
iṅkē irukka eṉakku muṟaimaiyillai

vāṭāta maṉṉar maṭintakaḷan taṉṉilē
kūṭa maṭivaṉeṉṟu kōliṉāḷ poṉṉuruvi

eṉkaṇavaṉ taṉṉuṭaṉē īṭēṟṟam peṟṟiṭuvēṉ
caṅkaiyutaṉ cāvaṉeṉṟu tāṉtuṇintāḷ poṉṉuruvi

vēkamāyt tāṉtuṇintu veṟuttatellām tāṉpōka
cākaveṉṟu collit tāṉtuṇintāḷ poṉṉuruvi

kulainta mayirmuṭittuk kōlak kalaiyuṭutti
alainta uṭampirukki aṉpāṉa tātiyaraic

(தாதிகளை அழைத்து அணிமணிகள் கொண்டுவர ஏவுதல்)

சிக்கெனவே தானழைத்துத் தேனார்தன் [1]மூப்பிகளை
பொக்கிசத்தைத் தான்திறந்து பூசணங்க ளுள்ளதெல்லாம் 1123

எடுத்துவரச் சொல்லி யேவினாள் பொன்னுருவி 1124
ஓடி எடுத்து ஒருநொடியில் வாருமென்றாள்

1122 கோலக்கலை - அழகிய ஆடை. 1123 சிக்கென - விரைந்து. தேனார் - தேன் போன்ற பொன்னுருவி பொக்கிசம் - நகைப்பெட்டி. பூசணம் - ஆபரணம்.

சு.சொல் : 1 மூப்பியளே

(tātikaḷai aḻaittu aṇimaṇikaḷ koṇṭuvara ēvutal)

cikkeṉavē tāṉaḻaittut tēṉārtaṉ mūppikaḷai
pokkicattait tāṉtiṟantu pūcaṇaṅka ḷuḷḷatellām

eṭuttuvarac colli yēviṉāḷ poṉṉuruvi
ōṭi eṭuttu orunoṭiyil vārumeṉṟāḷ

"I will also die"

"O Caṅkupati, dear maids, and beldams:
I cannot stay here by right any more,
In the same field; where my fadeless king
Has fallen, I shall also die". So decided Ponnuruvi
"I shall go with my lord and die with the same honour"
So decided the queen and swiftly determined to die.
Poṉṉuruvi tied up her dishevelled hair,
Set right her disarrayed garments,
Firmed up her limbs, and called to her maids
To bring her ornaments from the palace.

(பாங்கியர் பொக்கிசம் எடுத்து வருதல்)

சேடியரும் மூப்பியரும் சேரவே தானோடி 1125

அன்றவர்கள் சேர அரமனையில் தானோடி
சென்றார்கள் தாதியர்கள் செய்யதொரு பொக்கிசத்தில் 1126

பாங்கியர்கள் வந்து பலவகையாம் பொக்கிசத்தை
வாங்கியே பொன்னுருவி வாய்த்ததொரு பொக்கிசத்தை 1127

எடுத்தோடி வந்தார்கள் இயல்பான பொக்கிசத்தை

1125. சேடியர் - தாதிகள்

(pāṅkiyar pokkicam eṭuttu varutal)

cēṭiyarum mūppiyarum cēravē tāṉōṭi

aṉṟavarkaḷ cēra aramaṉaiyil tāṉōṭi
ceṉṟārkaḷ tātiyarkaḷ ceyyatoru pokkicattil

pāṅkiyarkaḷ vantu palavakaiyām pokkicattai
vāṅkiyē poṉṉuruvi vāyttatoru pokkicattai

eṭuttōṭi vantārkal iyalpāṉa pokkicattai

Ornaments being brought

Quickly she called to her maidens and aged beldams
Directing them to run up swiftly and fetch
All her jewels from her treasure chest
So ordered sweet Poṉṉuruvi, And all the abigails
And handmaidens, ran up together to the palace,
And opening the treasure-chests and coffers,
Brought with them, all the queen's ornaments.

(அணி மணி பூணுதல்)

எடுத்துவந்த பொக்கிசத்தை இயல்பாகப் பூண்டாளாம் 1128

உச்சிப் [1]பிறையணிந்தாள் [2]ஒருபுறத்தில் லட்சுமியும் 1129

நெற்றிப் [1]பிறையணிந்தாள் நீண்டதொரு சுட்டியிட்டாள்
கண்ணுக்கு [3]மையெழுதிக் காதுக்குத் தோடணிந்தாள் 1130

கொப்புக்குத் தானிசையக் கொந்தளப்பொன் னோலையிட்டாள்
வண்ணவண்ண மாலை வகைவகையாய்த் தானணிந்தாள் 1131

மாணிக்க மாலை வகைவகையாய்த் தானணிந்தாள்
ஆணிப்பொன் மாலை அழகுடனே தானணிந்தாள் 1132

கண்டசரம் தானணிந்தாள் கனபதக்கம் தானணிந்தாள்
முத்துவடம் தானணிந்தாள் முழுவயிர மாலையிட்டாள் 1133

பச்சைக் கடையமிட்டாள் பவளமுத்து மாலையிட்டாள்
இச்சையுள்ள ஆபரண மெல்லாம் எடுத்தணிந்தாள் 1134

இந்திரரும் தேவர்களும் [4]எல்லோரும் தான்மகிழ
நீல வயிரமிட்டாள் நெடுமாலை தானணிந்தாள் 1135

தங்கக் கடையமிட்டாள் [5]தாயித்துக் கோர்வையிட்டாள்
சிங்கக் கடையமிட்டாள் செவ்வந்தி மாலையிட்டாள் 1136

முத்தாலே சுட்டி முழுவயிரக் காரையிட்டாள் 1137

காலுக்குத் தானிசைந்த கனக்காற்றின் தண்டையிட்டாள்
கோலச் சிறுசதங்கை கொஞ்சிவரும் மிஞ்சிகளும் 1138

செய்ய விரல்[6]நிறையச் சேந்த[7]ரெத்தின மோதிரமும்
மெய்யிலங்கப் பண்டுகொண்டு மெல்லிநல்லாள் பொன்னுருவி 1139

1128. பொக்கிசம் - ஆபரணம். 1129. உச்சிப் பிறை - தலையில் வலப்பக்கம் இடப்பக்கம் அணியும் சந்திர பிறை சூரிய பிறை. 1130 சுட்டி - வகிட்டில். அணிவது. 1131. கொப்பு - காதணி கன்னத்தை ஒட்டிய பகுதியில் அணிவது கொந்தளப்பொன் - மாட்டல். கொந்தளம் - மயிர். ஓலை - காதில் தொங்கும் பகுதியில் அணிவது 1133. கண்டசரம், பதக்கம் - கழுத்தணி வகைகள். 1134. கடையம் - தோளணி. 1136. தாயத்து - மந்திரச் சக்கரங்கள் உள்ள செப்புத்தகட்டை மூடிவைத்து கழுத்தில், இடையில், கையில் கட்டுதல் இது தாயித்து எனப்படும் சிங்கக் கடையம் - சிங்கமுகம் அமைத்த கடகம் நாகம் போல் அமைப்பதும் உண்டு. 1137. காரை - கழுத்தணி 1138. தண்டை, சதங்கை - பாத அணிகள். மிஞ்சி - கால் விரலில் அணிவது. 1139. செய்ய, சேந்த - சிவந்த. மெய் - உடல். இலங்க - விளங்க

சு.சொல் : 1. பிரை 2. ஒருபிறத்தில் 3. மையெளுதி 4 யெல்லோரும்ந்தான் மகிள 5. தாயத்து 6 நிரைய 7. ரெற்றின

(aṇimaṇi pūṇutal)

eṭuttuvanta pokkiçattai iyalpākap pūṇṭāḷām
uccip piṟaiyaṇintāḷ orupuṟattil laṭcumiyum

neṟṟip piṟaiyaṉintāḷ nīṇṭatoru cuṭṭiyiṭṭāḷ
kaṇṇukku maiyeḻutik kātukkut tōṭaṉintāḷ

koppukkut tāṉicaiyak kontaḷappoṉ ṉōlaiyiṭṭāḷ
vaṇṇavaṇṇa mālai vakaivakaiyāyt taṉaṉintāḷ

māṇikka mālai vakaivakaiyāyt tāṉaṉintāḷ
āṇippoṉ mālai aḻakuṭaṉē tāṉaṉintāḷ

kaṇṭacaram tāṉaṉintāḷ kaṉapatakkam tāṉaṉintāḷ
muttuvaṭam tāṉaṉintāḷ muḻuvayira mālaiyiṭṭāḷ

paccaik kaṭaiyamiṭṭāḷ pavaḷamuttu mālaiyittāḷ
iccaiyuḷḷa āparaṇa mellām eṭuttaṉintāḷ

intirarum tēvarkaḷum ellorum tāṉmakiḻa
nīla vayiramiṭṭāḷ neṭumālai tāṉanintāḷ

taṇkak kaṭaiyamiṭṭāḷ tāyittuk kōrvaiyiṭṭāḷ
ciṅkak kaṭaiyamiṭṭāḷ cevvanti mālaiyiṭṭāḷ

muttālē cuṭṭi muḻuvayirak kāraiyiṭṭāḷ

kālukkut tāṉicainta kaṇakkāṟṟiṉ taṇṭaiyiṭṭāḷ
kōlac ciṟucataṅkai koñcivarum miñcikaḷum

ceyya viralniṟaiyac cēntarettiṉa mōtiramum
meyyilaṅkap paṇṭukoṇṭu mellinallāḷ poṉṉuruvi

Poṉṉuruvi putting on jewels

The ornaments so brought, she did wear;
She wore golden crescents on her forehead,
And a central piece; and a long jewel
Along the parting of the hair; whe adorned her eyes
With collgrium; she fixed rings to her ears
And ear-drops; fixed golden cross-pieces
And jewels on her hair; garlands of different hues
She wore; ruby chaplets; variously she wore;
Necklaces of Virgin gold, she wore; a collar round
Her neck and chaplets; she wore a pearl necklace

And a carcanet made of diamonds entire;
She wore a bracelet round her wirst;
Round her neck she placed a chaplet strung
With coral and pearl; all her jewels she took up
And more, while Intiran and the Gods rejoiced!
Blue gems she wore and a long necklace;
Golden bracelets and an amulet round her hand;
She wore bands on her wrist with a lion image;
Red flowers wreathed she wore, all of pearls
And diamonds made; a chaplet round her neck, she wore.
Round her ankles she fixed ankle-rings
That tinkled, and small toe-rings on her toes,
And ruby rings red, on all her fingers!
Thus the queen bedecked herself beautifully,
And shone resplendent with her royal jewels!

(ஆடை உடுத்தல், அனைவரும் இருக்குமிடம் வருதல்)

யெல்லாப் பணிபூண்டு எடுத்தாள் துயிலாடை
ஆசாரி யாரும் அரியதொரு வேதியரும் 1140

பல்லாளாஞ் சோதி பவளமுத்து சேலைகட்டி
[1]பொன்னரைஞாண் முன்போட்டு பூமாது [2]உதித்தாற்போல் 1141

உடுத்தினாள் தன்துகிலை ஒருசிறகை [3]மேல்போட்டாள்
வடுத்தான [4]வேல்விழியாள் மஞ்சள் துகில்போட்டாள் 1142

எல்லோரும் [5]வாழி இனிதூழி வாழ்கவென்று
வல்லவனும் [6]வாழ்கவென்று மனதாரத்தான் [7]வாழ்த்தி 1143

தன்மர்தனைக் கண்டுவரத் தானடந்தா .ளம்மானை 1144
[8]பேரால் பெரிய பெருந்திருவும் வந்துநிற்க
கார்வரை போலே [9]கதிரிழந்த மாபாவி 1145

திரியோ தனனும் தியங்கியே [10]வந்துநிற்க 1146

[11]பஞ்சவர்கள் அய்வருந்தான் பண்புடனே [10]வந்துநிற்க
[12]அஞ்சலென்று காத்தருளும் ஆயனார் [10]வந்துநிற்க 1147

கூறாத ஆணைகொண்ட குந்தியரும் [10]வந்துநிற்க

[13]தாரிழந்த [14]வாழையைப்போல் சங்குபதி [10]வந்துநிற்க 1148

சீறிச் [15]சினந்தழுத சிறுமாமி [10]வந்துநிற்க
[16]சூறாவளிக் கண்ணாள் துரோபதையாள் [10]வந்துநிற்க 1149

[17]அஸ்தினா புரத்திலுள்ள [18]ஆயிழைமார் [10]வந்துநிற்க 1150

[19]தன்குலத்துப் பாண்டி[20]மன்னர் தளத்துடனே [10]வந்துநிற்க
[21]பெண்கு லத்திலுள்ள [22]பேதையர்கள் [10]வந்துநிற்க 1151

மட்டுப் படாதிருந்த மன்னவர்கள் [10]வந்துநிற்க
அசுவத் தமாவும் அதிவிதுரன் [10]வந்துநிற்க 1152

வேதியரும் தாதியரும் வெவ்வேறு [10]வந்துநிற்க
தாதியரும் மூப்பியரும் தளத்துடனே [10]வந்துநிற்க 1153

பாவலரும் தேசிகரும் பதிவாக வந்துநிற்க
நாவலரும் ஆசகரும் நதிபோல வளைந்து[23]நிற்க 1154

வானவரும் பாங்கியரும் [24]மற்றுமுள்ள தேவர்களும்
தானவரும் [25]பொன்னுலகில் தார்வேந்தர் வந்துநிற்க 1155

தெய்வ [26]நகரில் சிறந்ததொரு [27]கன்னியரும்
சய்வ தலத்தோர் [28]சதுர்மறையோர் மாமுனிவர் 1156

வெள்ளிமலை ஈசுபரரும் மிக்கதொரு [29]ார்ப்பதியும்
பள்ளிகொள்ளு [30]நாரணரும் [31]பண்புடைய இலட்சுமியும் 1157

[32]தாழ்வுகுறை யில்லாத சகலதே வாதிகளும்
சந்திரரும் சூரியரும் [33]தான்வர் கள்முதலாய் 1158

அந்தரத்தே வந்துநின்று அதிசயமாய்ப் [34]பார்த்துநிற்க
[35]வந்துநின்றாள் [36]கர்ணர் மடிந்த இடம்தனிலே 1159

பாவம் பலிக்குமென்று பஞ்சவர்கள் அப்போது
தீயில் [37]விழாதபடி செப்பினார் [38]பஞ்சவர்கள் 1160

1140. பணி - ஆபரணம். துயிலாடை - துணியாடை. 1141. பவளமுத்து சேலை - பவளமும் முத்தும் பதித்த சேலை. அரைஞாண் - இடுப்பணி. பூமாது - திருமகள். 1142. துகில் - உடை. சிறகு - முனை. வடுத்தான - மாவடுவை ஒத்த.1145. பெருந்திரு - துரியோதனன் மனைவி. கார்வரை - கரியமலை. கதிரிழந்த - ஒளியிழந்த. 1146. திரியோதனன் - துரியோதனன். தியங்கி -- தயங்கி. மோனை நோக்கித் திருத்தாமல் விடப்பட்டது. 1147. ஆயனார் - ஆயர்குலத்தலைவனான கண்ணன். 1148. கூறாத - சொல்லாத. ரகசிய. ஆணை -

உறுதி மொழி. நான் நாகக்கணையை ஒரு முறைக்கு மேல் எய்ய மாட்டேன் என்னும் உறுதிமொழி. தார் - வாழைத்தார், வாழைக்குலை. சங்குபதி - துரியோதனன் தங்கை. 1149. சிறுமாமி - அதிரதன் மனைவி ராதை. 1150. அஸ்தினாபுரம் - துரியோதனன் நகரம் ஆயிழைமார் - பெண்கள். 1151. தளம் - படை. 1152. மட்டுப்படாதிருந்த - அதிக எண்ணிக்கையிலான, அளவற்ற. 1153. அசுவத்தாமா - துரோணர் மகன். விதுரர் - பாண்டுவின் தம்பி. தளம் - கூட்டம். 1154. தேசிகர் - ஆசிரியர், வணிகர், ஊர்ஊராய் அலைபவர். ஆசகர் - யாசகர் - இரப்போர் 1155. பொன்னுலகு - சுவர்க்கலோகம். 1156. தெய்வ நகர் - தேவலோகம். சைவ தலத்தோர் - சிவத்தலத்திலுள்ளவர். சதுர்மறையோர் - நான்குவேதம் கற்றோர். 1157 வெள்ளிமலை - கயிலை மலை. பனிமூடியிருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது வெள்ளிமலை ஈசுபரர் - சிவன். பார்ப்பதி - பார்வதி - உமாதேவி. நாரணர் - திருமால். 1159. அந்தரம் - ஆகாயம்

சு.சொல் : 1 பொண்ணரைஞாண் 2 உதித்தாப்போல் 3. மேல்ப்போட்டாள் 4 வேல்விளியாள் 5 வாளி இனிதுளி வாள்க 6. வாள்க 7. வாள்த்தி 8. பேரால்ப் 9. கதிரிளந்த 10 வந்துநிற்க்க 11. பஞ்சவற்கள் 12. அஞ்சல்லென்று 13. தாரிளந்த 14. வாளையை 15. சினந்தளுத 16. சூராவளிக் கன்னாள் 17 அஷ்தினா 18 ஆயிளை 19. தன்ங்குலத்து 20 மண்ணர் 21. பெண்ங்கு 22. பேதையற்கள் 23. நிற்க்க 24 மத்தமுள்ள 25 பொண்ணுலகில் 26. நகறில் 27. கண்ணியரும் 28 சதுர்மரையோர் 29. பாற்ப்பதியும் 30. நாறணரும் 31. பண்ம்புடைய 32. தாள்வுகுரை 33. தாணவரு 34 பாத்துநிற்க்க 35 வந்துநிண்டாள் 36. காணற் 37 விளாதபடி 38. பஞ்சவற்கள்

(āṭai uṭuttal,aṉaivarum irukkumiṭam varutal)

yellāp paṉipūṇṭu eṭuttāḷ tuyilāṭai
acāri yārum ariyatoru vētiyarum

pallaḷāñ cōti pavaḷamuttu cēlaikaṭṭi
poṉṉaraiñāṉ muṉpōṭṭup pūmatu utittāṟpōl

ututtiṉāḷ taṉtukilai oruciṟakai mēlpōṭṭāḷ
vaṭuttāṉa vēlviḻiyāḷ mañcaḷ tukilpōṭṭāḷ

ellōrum vāḻi intūḻi vāḻkaveṉṟu
vallavaṉum vāḻkaveṉṟu maṉatārat tāṉvāḻtti

taṉmartaṉaik kaṇṭuvarat taṉatantā ḷammāṉai

pērāl periya peruntiruvum vantuniṟka
kārvarai pōlē katiriḻanta māpāvi

tiriyo taṉaṉum tiyaṅkiyē vantuniṟka

pañcavarkaḷ aivaruntāṉ paṇpuṭaṉē vantuniṟka
añcaleṉṟu kāttaruḷum āyaṉār vantuniṟka

kūṟāta āṇaikoṇṭa kuntiyarum vantuniṟka
tāriḻanta vāḻaiyaippōl caṅkupati vantuniṟka

ciṟic ciṉantaḻuta cirumāmi vantuniṟka
cūṟa vaḷikkaṇṇāḷ turōpataiyāḷ vantuniṟka

astiṉā purattiluḷḷa āyiḻaimār vantuniṟka

tankulattup pāṇṭimaṉṉar taḷattuṭaṉē vantuniṟka
peṇku lattiluḷḷa petaiyarkaḷ vantuniṟka
maṭṭup paṭātirunta mannavarkaḷ vantuniṟka
acuvat tamāvum ativituraṉ vantuniṟka

vētiyarum tātiyarum vevvēṟu vantuniṟka
tātiyarum mūppiyarum taḷattuṭaṉē vantuniṟka

pāvalarun tēcikarum pativāka vantuniṟka
nāvalarum ācakarum natipōla vaḷaintuniṟka

vāṉavarum pāṅkiyarum maṟṟumuḷḷa tēvarkaḷum
tāṉavarum poṉṉulakil tārvēntar vantuniṟka

teyva nakaril ciṟantatoru kaṉṉiyarum
cayva talattōr caturmaṟaiyōr māmuṉivar

veḷḷimalai īcupararum mikkatoru pārpppatiyum
paḷḷikoḷḷu nāraṇarum paṇpuṭaiya ilaṭcumiyum

tāḻvukuṟai yillāta cakalatē vātikaḷum
cantirarum cūriyarum tāṉavar kaḷmutalāy

antarattē vantuniṉṟu aticayamāyp pārttuniṟka
vantuniṉṟāṉ karṇaṉ matinta iṭantaṉilē

pāvam palikkumeṉṟu pañcavarkaḷ appōtu
tīyil viḻātapaṭi ceppiṉār pañcavarkaḷ

Poṉṉuruvi wearing queenly dress and coming before the assembled mourners.

Putting on all her ornaments and jewels,
Poṉṉuruvi dressed herself in a saree bright

Encrusted with pearl and coral, securing it
With a golden girdle; and looking radiant
Even like the Earth-Goddess, she draped
One end of her saree over her shoulder;
An yellow garment she wore, the sad queen,
With lance-like eyes, long as a tender mango spliced!
The while she prayed that all may prosper,
The Vedic brahmins, preceptors and all men good and true!
She then went to meet Tarumar where he stood. (Ammāṉai)
There stood besides, Peruntiru of great fame;
And like a dark hill Turiyōtaṉaṉ dazed,
Sinner great, having lost the light of his life;
And the five Pāṇṭavas with solemn mien;
The Yātava Lord of the cowherd clan,
Who protects all, saying 'fear not, fear not;'
And queen Kunti who had secured the promise;
Caṅkupati stood there, even like a plantain tree
That had lost its bunch of fruit!
And foster-mother Rātai, raging in grief,
Who had brought Karṇa up from infancy;
Tiraupati, with eyes turbulent as a typhoon;
Besides, all the women of Hastinapuram, (of choice jewels decked);
All the kings of her own race, with their retinue;
Chieftains and petty kings in exceeding numbers;
Acuvattāmaṉ[1] and great Vituraṉ[2] stood there despondent;
Men of learning, maids and servants
Beldams old and abigails, all stood there;
Bards and itenerant travellers stood with due respect;
Scholars and solicitors of gifts stood pliant, and bending
Like a meandering river curving as it flows:
The celestials of heaven and attendant maidens
Gods and Tāṉavar and garlanded kings of the golden world;
Excellent maidens of the celestial city;
People of holy saivite shrines; and men
Learned in the Vedas four; sages great;

Īsvaraṉ of the silvery mount Kayilai;
And too, the great Goddess Pārvati;
Lord Nārāyaṇaṉ slumbering on his serpent-bed
Along with his noble spouse Goddess Lakṣmi;
All classes of Tēvar(Devas) free from blame or fault;
The Moon-God and the Sun-God and Tāṉavar,[3]
All, all of them did assemble in the sky
While Poṉṉuruvi came to the spot where Karṇaṉ lay;
The five Pāṇṭavas then implored the queen
Not to fall into the funeral pyre; "Sin it will be".
They said;

[1]1. Acuwattāmaṉ: son of Turōṇācāriyār. 2. Viturar: Half brother to Tirutarāṭṭiraṉ Tāṉavar-Asurar: Sons of Taṉu, born to Kāsyapar, one of the seven sages.

(தான் உடன் கட்டை ஏற உதவும்படி கூறுதல்)

தாலி [1]யிழந்தடியாள் தன்மர் முகம்[2]பார்த்து
சொல்லுவாள் பொன்னுருவி [3]தோற்ற முடனவர்க்கு 1161

[4]பாராமல் என்முகத்தைப் பாக்கிலையும் தான்கொடுத்து
மஞ்சள் [5]துகிலெடுத்து [6]வாழ்த்தியே தாருமென்றாள் 1162

திருமாலே நீரெனக்குச் [7]சிறந்த தமையனல்லோ
அபிமானம் காத்துஎன்னை [8]அக்கினியில் தள்ளுமென்றாள் 1163

உள்ளாடையும் தீயும் [9]உன்கையினால் தாருமென்றாள்
[10]தெள்ளுபுகழ் மாயவனார் சிந்தை [11]மிகமகிழ்ந்து 1164

அப்படியே [12]தாரோம் [13]அருமையுள்ள தங்கையரே 1165

என்றுசொல்லி மாயன் இனிதிருக்கும் வேளையிலே
ஒன்றும் உரையாமல் ஒருமிக்க தானிருந்தார் 1166

1162 பாக்கிலை - வெற்றிலை பாக்கு 1163. அபிமானம் - பரிவு.

சு. சொல் : 1 இளந்தடியாள் 2 பாத்து 3. தோத்த 4 பாறாமல் 5 துயிலெடுத்து 6 வாத்தியே 7 சேந்த 8 அக்கினியில்த் 9 உன்ங்கையினால் 10 தெள்ளுபுகள் 11 மிகமகிள்ந்து. 12. தாறோம் 13 அரும்மைஉள்ள

(tāṉ uṭaṉkaṭṭai ēṟa utavumpaṭi kūṟutal)

tāli yilantaṭiyāḷ taṉmar mukampārttu
colluvāḷ poṉṉuruvi tōṟṟa muṭaṉavarkku

pārāmal eṉmukattaip pākkilaiyun tāṉkoṭuttu
mañcaḷ tukileṭuttu vāḻttiyē tārumeṉṟāḷ

tirumālē nīreṉakkuc ciṟanta tamaiyaṉallō
apimāṉam kāttueṉṉai akkiṉiyil taḷḷumeṉṟāḷ

uḷḷāṭaiyum tīyum uṉkaiyiṉāl tārumeṉṟāḷ
teḷḷupukaḻ māyavaṉār cintai mikamakiḻntu

appaṭiyē tārōm arumaiyuḷḷa taṉkaiyarē

eṉṟucolli māyaṉ initirukkum vēḷaiyilē
oṉṟum uraiyāmal orumikka tāṉiruntār

Poṉṉuruvi requesting her brothers-in-law to help her ascend the funeral-pyre

The queen who had lost her sacred cord
Looked at Tarumar with his lofty mien:
'Without looking at my face, give me
Betel leaf and betel-nut and a saree yellow-hued,'
Turning to Tirumāl, she said; 'O Lord!
Aren't you my brother? Give me inner garments
And fire; and the kind favour of pushing me
Into the blazing pyre!". And the wily Lord
Of clear fame enduring, glad at heart,
Responded: 'So it shall be given, dear sister mine!'
And stood aside with no further speech.

(இறக்கத் துணிதல்)

அப்போது பொன்னுருவி அய்வரையும் [1]தான்பார்த்து
தப்பாதென் நாயகரைச் சார்ந்திருக்க நான்போறேன்
இப்போதே நீங்கள் எல்லோரும் [2]வாழியென்று 1167

[2]வாழியென்று சொல்லி மனதாரத் தான்[3]வாழ்த்தி
சென்றுகர்ணர் தம்முடைய செங்கை பிடித்தெடுத்து 1168

மங்கையவள் பொன்னுருவி மார்போடே தானணைத்து 1169

எடுத்து மடியில்வைத்து என்கணவா யென்றுசொல்லி
வடித்த [4]தமிழரசே வாரேன் நான் உன்னுடனே 1170
யென்றுசொல்லி பொன்னுருவி இறக்கத் துணிந்தாளே

1170. வாரேன் - வருகிறேன். துணிந்தாள் - நிச்சயித்தாள்

சு.சொல் 1. தான்பாத்து 2. வாளி 3. வாள்த்தி 4 தமிளரசே

(irakkat tunital)

appōtu ponnuuruvi aivaraiyum tānpārttu
tappāten nāyakaraic cārntirukka nānporēn
ippotē niṅkaḷ ellōrum vāliyenru

vāliyenru colli manatārat tānvāltti
cenrukarnar tammutaiya ceṅkai pitittetuttu

maṅkaiyavaḷ ponnuruvi mārpōtē tānanaittu

etuttu matiyilvaittu enkanavā yenrucolli
vatitta tamilaracē vārēnnān unnutanē

yenrucollip ponnuruvi irakkat tunintāḷē

Ponnuruvi deciding to end her life

And then, did Ponnuruvi looking at the Five,
Declare: "Surely, without fail, I am going
To join my own Lord and master;
May you all now live in prosperity".
She heartily blessed then; and holding the ruddy hand
Of Karna the great, she held him to her
In close embrace; then placed him gently on her laps,
The while crying, 'My Lord, my husband,
Swiftly I shall be with you, my king!"
Thus the widowed queen did prepare to die.

(பஞ்சவர் தடுத்தல்)

அப்போது [1]பஞ்சவர்கள் [2]ஆயர் [3]அடிதொழுது 1171
[4]பெண்பாவஞ் சுற்றும் பெருமாளே யென்றுசொன்னார்

துரோபதையாள் அப்போது துணிவுகொண்டு [5]என்சொல்வாள்
பெண்பாவம் வேண்டாம் பெருமாளே அண்ணாவி 1172
என்றுசொன்னாள் அப்போது [6]இயல்பான மாயவரும்

சு.சொல் 1. பஞ்சவற்கள் 2 ஆயற் 3. அடிதொளுது 4. பென்ம்பாவஞ்சுத்தும் 5 என்ஞ்சொல்வாள் 6 இயல்பாண

(pañcavar taṭuttal)

appōtu pañcavarkaḷ āyar aṭitoḻutu
peṇpāvañ cuṟṟum perumāḷē yeṉṟucoṉṉār
turōpataiyāḷ appōtu tuṇivukoṇṭu eṉṉacolvāḷ
peṇpāvam vēṇṭām perumāḷē aṇṇāvi
eṉṟucoṉṉāḷ appotu iyalpāṉa māyavarum

The five preventing her

Then the five Pāṇṭavas, bowing at the Lord's feet
Said thus; 'Lord: the sin of allowing a woman to die
Like this, will haunt us ever!'
And Tiraupati too, boldly declared! 'O Lord!'
We can do without this sin, visiting us!"

(கண்ணன் தடுக்க வேண்டாமெனல்)

வென்றியுடன் சாகிறதை வேண்டா மெனத்தடுக்க 1173
ஞாயமல்ல வென்று நகைத்தேது [1]சொல்லலுற்றார் 1174
அப்படியே அய்வரும்போய் [2]அமர்த்திவிட்டு வாருமென்றார்

1173. வென்றி - வெற்றி 1174. அமர்த்தி -ஆறுதல் சொல்லி.

சு.சொல் : 1 சொல்லலுத்தார் 2. அமத்தி விட்டு

(Kaṇṇaṉ taṭukka vēṇṭāmeṉal)

veṉṟiyuṭaṉ cākiṟatai vēṇṭā meṉattaṭukka
ñāyamalla veṉṟu nakaittētu collaluṟṟār
appaṭiyē ayvarumpōy amarttiviṭṭu vārumeṉṟār

Krisṇaṉ asking them not to stand in the way

And the Lord said now: "It is not fair
To prevent the queen from dying so nobly!"
And with an inscrutable smile, he charged them:
"Go, you Five, and console the queen!"

(பொன்னுருவியைப் பாண்டவர் தேற்றுதல்)

ஆயனார் சொல்படியே அண்ணாவி தேவி[1]தன்னை 1175

பாதம் [2]தொழுது பரிவாகத் [3]தெண்டனிட்டு
பஞ்சவர்களைவரும் போய்ப் [4]பைங்கொடிக்குச் செய்திசொல்லி 1176

வேண்டாமென விலக்கி வேல்வேந்தர் அய்வருந்தான்
அய்வரும் கூடி அமர்த்தவுந்தான் கேளாமல் 1177

சு.சொல் 1. தண்ணை. 2. தொளுது 3. தெண்டநிட்டு 4. பைய்ங்கொடிக்கிச் செயிதி

(Poṉṉuruviyaip Pāṇṭavar tēṟṟutal)

āyaṉār colpaṭiyē aṇṇāvi tēvitaṉṉai

pātam toḻutu parivākat teṇṭaniṭṭu
pañcavarkaḷ aivarumpōyp paiṅkoṭikkuc ceyticolli

vēṇṭā meṉavilakki vēlvēntar aivaruntāṉ
ayvaruṅ kūṭi amarttavuntāṉ kēḷāmal

The Pāṇṭavas consoling Poṉṉuruvi

As the Lord had said, the Five went up
To their elder brother's consort and gently bowed
At her feet with obeisance meek,
And implored her not to die on the pyre.
Still they begged, and still she would not listen,
Unflinching in her resolve to follow her Lord!

(பொன்னுருவி தன் குற்றம் கூறுதல்)

அப்போது [1]பொன்னுருவி அய்வரைப்[2]பார்த் தேதுரைப்பாள்
[3]இப்போதென் நாயகர்க்கு நான்செய்த [4]குற்றமதை
தப்பாமல் சொல்லுகிறேன் தார்வேந்தே கேளுமென்றார் 1178

பஞ்சவர்கள் தன்னுடனே பரந்தபெருஞ் சேனையுடன்
எல்லோரும் [5]நிற்க [6]இயம்புகிறேன் கேளுமென்றாள் 1179

வல்லதொரு மானிபத்தை வாய்திறந்து சொல்லுகிறேன்
எல்லோரும் தான்பிறப்பே இன்பமுடன் கேளுமென்றார் 1180

கன்னர்தான் வந்துஎன்னைக் [7]கைப்பிடித்த நாள்[8]முதலாய் 1181

1180 மானிபம் - அவமானமான செயல்

சு.சொல் 1 பொண்ணுருவி 2. பாத்தே 3 இப்போதுதென் 4 குத்தமதை 5. நிற்க்க 6 இயம்புகிரேன் 7. கையி 8. முதலாயி

(Poṉṉuruvi taṉkuṟṟam kūṟutal)

appōtu poṉṉuruvi ayvaraippārt tēturaippāḷ
ippōteṉ nāyakarkku nāṉceyta kuṟṟamatai
tappāmal collukiṟēṉ tārvēntē kēḷumeṉṟār

pañcavarkaḷ taṉṉutaṉē parantaperuñ cēṉaiyuṭaṉ
ellōrum niṟka iyampukiṟēṉ kēḷumeṉṟāḷ

vallatoru māṉipattai vāytiṟantu collukiṟēṉ
ellōrum tāṉpiṟappē iṉpamuṭaṉ kēḷumeṉṟār

kaṉṉartāṉ vantueṉṉaik kaippiṭitta naḷmutalāy

(பள்ளியறை சென்றதில்லை எனல்)

[1]பள்ளியறை அறியேன் படுக்கைமெத்தை போட்டறியேன்
பள்ளியும் ரெண்டாய்ப் பாராட்டிக் [2]கொண்டிருந்தேன் 1182

ஒருபோதும் நானிருந்து ஒத்துவிளை யாடவில்லை 1183

தெள்ளியதோர் வார்த்தை [3]திறமாய் உரைக்கவில்லை
உள்ளம் [4]குளிர்ந்து [5]உடன்கூடி [6]வாழ்ந்ததில்லை 1184

துஞ்சும் மரலணையில் [7]துய்யமலர் தூவவில்லை.
அஞ்சி அடிபணிந்து ஆசாரம் பண்ணவில்லை 1185

1182. பள்ளியறை - படுக்கையறை. 1185. துஞ்சும் - தூங்கும் மலரணை - மலர்ப்படுக்கை துய்ய - தூய. ஆசாரம் - பணிவிடை.

சு.சொல் 1 பள்ளியரை 2. கொண்டுயிருந்தேன் 3 திரமாய் 4 குளுந்து 5. உடன்ங்கூடி 6 வாள்ந்ததில்லை 7 துய்யமலற்

(paḻḻiyaṟai ceṉṟatillai yeṉal)

paḻḻiyaṟai aṟiyēṉ paṭukkaimettai pōṭṭaṟiyēṉ

paḻḻiyum reṇṭāyp pārāṭṭik koṇṭiruntēṉ
orupōtum nāṉiruntu ottuviḻai yāṭavillai

teḻḻiyatōr vārttai tiṟamāy uraikkavillai
uḻḻam kuḻirntu utaṉkūṭi vāḻntatillai

tuñcum malaraṇaiyil tuyyamalar tūvavillai
añci aṭipaṇintu ācāram paṇṇavillai

(வெற்றிலைபாக்கு தரவில்லையெனல்)

அடைக்காயும் வெள்ளிலையும் அருந்தக் குடுக்கவில்லை
மடக்கொடியே யென்று வருந்தி [1]அழைக்கவில்லை 1186

[2]குழைத்த பரிமணங்கள் [3]கூசாமல் பூசவில்லை
வளைந்தே ஒடுங்கி மரியாதம் பண்ணவில்லை 1187

1186 அடைக்காய் - பாக்கு. வெள்ளிலை - வெற்றிலை. 1187. பரிமணம் - வாசனைப்பொருள் சந்தனம், புனுகு, சவ்வாது போன்றவை மரியாதம் - மரியாதை, மதிப்பு.

சு.சொல் : 1 அளைக்க. 2 குளைத்த 3 கூசாமல்ப்

(veṟṟilai pākku taravillaiyeṉal)

aṭaikkāyum veḻḻilaiyum aruntak koṭukkavillai
maṭakkoṭiyē yeṉṟu varunti aḻaikkavillai

kuḻaitta parimaṇaṅkaḻ kūcāmal pūcavillai
vaḻaintē oṭuṅki mariyātam paṇṇavillai

(படுக்கையில் மலர்தூவவில்லை யெனல்)

முல்லை யரும்பு [1]முழுநீலம் தூவவில்லை
எல்லையில் நாகம் [2]இருவாட்சி தூவவில்லை 1188

மாதரியும் கூடப் பரப்பிப் படுக்கவில்லை

1188. நீலம் - நீலமலர் (நெய்தல், குவளை). நாகம், இருவாட்சி - மலர்கள்

சு.சொல் 1. முளுநீலம் 2 இருவாச்சி

(paṭukkaiyil malartūvavillai yen̲al)

mullai yarumpu mul̲unīlam tūvavillai
ellaiyil nākam iruvāṭci tūvavillai

mātariyum kūṭap parappip paṭukkavillai

Pon̲n̲uruvi relating her own faults of omission

And now did Pon̲n̲uruvi speak thus to the Five:
'I shall now list the faults I did commit
During my wedded life with my Lord;
Listen, O, garlanded Lord! I shall narrate
To you Five, as you stand with your armies vast,
All my failings, and omissions; shameful they are;
O you, born with my Lord as siblings!
From the day Lord Karṇan̲ took my hand in marriage
I had not gone to the bedchamber;
I had not spread his mattress on the bed;
I had not stayed together with him in joy!
No soft word and dear, I had spoken to him!
Never lived together, our hearts full of cheer!
Nor had strewn flowers pure on the bed!
Nor bowed at his feet, and shown respect due;
Betel-leaf and betel-nut to chew, I hadn't given!
Nor was I called an innocent liana!
I did not bedaub his body with fragrant unguents;
Nor bend in homage and bow before him;
On the bed, I had not strewn buds and blossoms
Of [1]*mullai*, [2]*nīlam*, [3]*nākam* and [4]*iruvāṭci*
She had not spoken freely to karṇan̲
Nor join him in loving union
Nor strow [5]mātavi flowers along with them;

(கர்ணனுடன் முகம் பார்த்துப் பேசவில்லையெனல்)

கோது கிளிபோல கொஞ்சிவிளை யாடவில்லை 1189

சாந்து புனுகு சவ்வாது தரிக்கவில்லை.
[1]சேர்ந்து விளையாடி சிரிப்பாய் இருக்கவில்லை 1190

முத்துநகை யாருடனே முகம்பார்த்துப் பேசவில்லை
நத்தமிழ்சேர் நாயகரை நானும்முகம் பார்க்கவில்லை 1191

வார்த்தைக்கு வார்த்தை [2]மறுவார்த்தை பேசவில்லை
ஆத்திமயிர் கோதி அன்பாய் முடிக்கவில்லை 1192

1189. மாதரி - மாதவிமலர். கோது - கொத்தும். 1190. சாந்து - சந்தனம். புனுகு, சவ்வாது - நறுமணப்பொருள்கள். 1191. முத்துநகை - முத்துப் போன்ற பற்களின் சிரிப்பு. நத்தமிழ் < நற்றமிழ். 1192. ஆத்தி - ஆற்றி - தலைமயிரைக் காயவைத்து. கோதி - வாரி, சேர்த்து

சு.சொல் 1. சேந்து 2 மரு

(Karṇaṉuṭaṉ mukampārttup pecavillaiyeṉal)

kōtu kilipōl koñcivilai yāṭavillai

cāntu puṉuku cavvātu tarikkavillai
cērntu viḷaiyāṭic cirippāy irukkavillai

muttunakai yāruṭaṉē mukampārttup pēcavillai
nattamiḻcēr nāyakarai nāṉummukam pārkkavillai

vārttaikku vārttai maṟuvārttai pēcavillai
āttimayir kōti aṉpāy muṭikkavillai

(கர்ணனைச் சேராமையைக் கூறுதல்)

கய்யால் [1]தழுவவில்லை கமலமுகம் சேரவில்லை 1193

எண்ணவொண்ணாப் [2]பேரழகை ஏறிட்டுப் பார்க்கவில்லை
பெண்ணரசே யென்றுஎன்னைப் பேசிக் [3]குழையவில்லை 1194
[4]ஆதரவாய்ப் பார்த்து அமுதை யருந்தவில்லை
காதலுடன் நான்போய்க் [5]கைக்குநீர் வார்க்கவில்லை 1195

முந்தானி நானொதுக்கி முன்னேநின்று பேசவில்லை
அந்திசந்தி ரெண்டுநேரம் ஆசாரம் பண்ணவில்லை 1196

ஆதித்தன் மகனை அடிவணங்கி [6]நிற்கவில்லை
சோதித் திருமுகத்தைத் துணிந்துநான் [7]பார்க்கவில்லை 1197

அய்வருக்கும் [8]நூற்றுவர்க்கும் ஆன தமையனென்று
[9]மெய்யுற்ற வார்த்தை விசுவாசம் பேசவில்லை 1198

பாதம் விளக்கிப் பரிவாகப் பேசவில்லை
காதல் பிதிர்ந்தோடக் கட்டி யணையவில்லை 1199

ஆன [10]மன்னரோடே அருகிருந்து பேசவில்லை 1200

1193 கமலமுகம் - தாமரை போன்ற முகம் 1194. எண்ணவொண்ணா - நினைக்க முடியாத. ஏறிட்டு - நிமிர்ந்து. குழையவில்லை - விருப்பத்தோடு நெகிழவில்லை. 1195 ஆதரவு - அன்பு. அருந்தவில்லை - உண்ணவில்லை. காதலுடன் - அன்புடன். கைகக்குநீர் வார்த்தல் - உணவு உண்டபின் கைகழுவத் தண்ணீர் ஊற்றுதல். 1196 முந்தாணி - மேலாடை. அந்தி - மாலை சந்தி - காலையிலும், மாலையிலும் இருளும் ஒளியும் சந்திக்கும் நேரம். ஆசாரம் - உபசாரம், பணிவிடை.1197 ஆதித்தன் - சூரியன் சோதி - ஒளி பொருந்திய. 1198. மெய்யுற்ற வார்த்தை விசுவாசம் - மெய்யான நம்பிக்கையான ஆதரவான சொற்கள். 1199. விளக்கி - கழுவி. பரிவு - அன்பு பிதிர்ந்தோட - கட்டுக்கடங்காமல் போக.

சு.சொல் : 1 தளுவவில்லை 2. பேரளகை 3 குளையவில்லை 4. ஆதறவாய்ப்பாத்து 5. கையிக்கி 6 நிற்க்கவில்லை 7 பாற்கவில்லை 8. நூத்துவர்க்கு 9. மெய்யுத்த 10. மண்ணரோடே

(Karṇaṉaic cērāmaiyaik kūṟutal)

kayyāl taḻuvavillai kamalamukam cēravillai

eṇṇavoṇṇāp pēraḷakai ēṟiṭṭup pārkkavillai
peṇṇaracē yeṉṟueṉṉaip pēcik kuḻaiyevillai

ātaravāyp pārttu amutai yaruntavillai
kātaluṭaṉ nāṉpōyk kaikkunīr vārkkavillai

muntāṉi nāṉotukki muṉṉēniṉṟu pēcavillai
anticanti reṇṭunēram ācāram paṇṇavillai

ātittaṉ makaṉai aṭivaṇaṅki niṟkavillai
cōtit tirumukattait tuṇintunāṉ pārkkavillai

ayvarukkum nūṟṟuvarkkum āṉa tamaiyeṉeṉṟu
meyyuṟṟa vārttai vicuvācam pēcavillai

pātam viḷakkip parivākap pēcavillai
kātal pitirntōṭak kaṭṭi yaṇaiyavillai

āṉa maṉṉarōṭē arukiruntu pēcavillai

(உணவு படைக்காமையைக் கூறுதல்)

தங்கக் கலம்விளக்கிச் சதிராக வைக்கவில்லை
துங்க பரிகலத்தில் சோறுகறி போடவில்லை 1201

அடுக்களையில் சென்று அமுதுகறி படைக்கவில்லை
தொடுத்த கறியெல்லாம் சுகமாய்ச் சமைக்கவில்லை 1202

1201 சதிர் - திறமை, முறைமை. துங்க - மேலான பரிகலம் - உண்ணும் பாத்திரம். 1202. அடுக்களை சமையலறை. அமுது - சோறு. கறி - காய்கறியாலான பக்க உணவுகள்.

(uṇavu paṭaikkāmaiyaik kūṟutal)

taṅkak kalamviḷakkic catirāka vaikkavillai
tuṅka parikalattil cōṟukaṟi pōṭavillai

aṭukkaḷaiyil ceṉṟu amutukaṟi paṭaikkavillai
toṭutta kaṟiyellām cukamāyc camaikkavillai

1. Jasmine (Jasminum auriculatum) 2. Blue-lily Nymphaea nouchalıa 3. Gamboge (Ochrocarpus longifolius) 4. Tuscan jasmine: Jasmınum sambac 5. Kurukkatti (Hiptage madablota)

She had not spoken freely to karna nor join him in loving union

'Oh, I had not dallied with my Lord
Speaking caressing words like a pecking parrot;
I did not wear sandal paste or fragrant civet[1].
Or [2]cavvātu; I did not play with him
In happy nuptial bliss; I did not speak
To my lord of pearly smile;
My Lord of goodly Tamil land I did not look
In the face; and speak as couples do
Words of response to each word spoken;
I did not lovingly run my fingers
Through his locks of hair, drying them.
And then tie them up in a manly tuft.
I hadn't taken him lovingly in my arms;
I had not held my face close to his, in love;
Such ineffable beauty as his, I had not looked up
In joy and love, And he had not

Fondled me, calling me queen among damsels;
Nor happily eaten ambrosial food in love;
Oh, I had not poured water to wash his hands;
Nor stood before him, loosening the front of my saree!
Oh, I had not served him as a wife at twilight times,
At dawn and at dusk!
I had not bowed at the feet of the sun-god's son!
Nor had the boldness to look up at that radiant visage!
I had not spoken words true and loyal,
As the eldest of the Pāṇṭavas and the Hundred.
Oh, I did not wash his feet or talk to him lovingly!
I had not hugged him tight with love spilling over!
I had not sat close to him and talk as couples do!
Oh I had not cleaned his golden plate
And served him cooked rice and viands sweet;
I had not gone into the kitchen to cook for him;
Preparing well vegetable dishes as pleasing food."

1. civet: scent made form the secretion of the civet cat. 2. cavvatu: a pagrant scent.

(ஆடை, ஆபரணம் பூணாமையைக் கூறுதல், விளையாடாமையைக் கூறுதல்)

மஞ்சள் குளிக்கவில்லை வாடைமணம் பூசவில்லை
[1]பஞ்சவர்ணச் சேலை பரிவாய் உடுத்தவில்லை 1203

வண்ணவண்ணச் சேலை வகையாய் உடுத்தவில்லை
தென்னவர்கள் சேலை [2]திறமாய் உடுத்தவில்லை 1204

[3]எண்ணெயிட்டுக் கோதி இதமாய் [4]முழுகவில்லை
கண்ணிலே அஞ்சனம் கரிக்கத் தரிக்கவில்லை 1205

சீராட்டிப் பாராட்டிச் [5]சிறக்க இருக்கவில்லை
அடியில் மலர்போட்டு ஆசாரம் பண்ணவில்லை 1206

அந்திசந்தி சுத்திபண்ணி ஆசாரம் பண்ணவில்லை
என்தரத்துப் பெண்களுடன் ஏகாந்தம் பேசவில்லை 1207
சிந்தூரம் தீட்டவில்லை சேந்தமணி பூட்டவில்லை

பந்துவிளை யாடவில்லை பரிந்துசூ தாடவில்லை 1208
அம்மானை யேந்தி அடித்துவிளை யாடவில்லை
செம்மாலை யேந்திச் சிறப்பாகச் சூடவில்லை 1209

இப்படி யெல்லாம் இதமாய் இருக்காமல்
கற்பினை யாகச் சலித்து முகம்வாடி 1210

நீருக்குள் நின்றெரியும் [6]நிறைந்த விளக்கதுபோல்
போருக்கு வாய்த்த புரவலர்க்கு [7]செய்தகுற்றம் 1211

யென்னெஞ்சுக் குள்ளே [8]எரியுதே மேனியெல்லாம்
மன்னவரே கேட்டருளும் மாயவனார் தூதுவந்து 1212

1203 வாடை மணம் - வாசனை திரவியங்கள் (சந்தனம், புனுகு, சவ்வாது) பஞ்சவர்ண சேலை - ஐந்து வண்ணமுடைய சேலை. 1205. கோதி - சீப்பால் வாருவதுபோல் கையால் தலைமயிரைச் சீராக்கி. அஞ்சனம் - மை 1207. ஏகாந்தம் - தனிமையாக ரகசியச் செய்திகள்.1208. சிந்தூரம் - செம்பஞ்சுக் குழம்பு. சேந்த - சிவந்த. சூது - சொக்கட்டான் 1209. அம்மானை அம்மானைக் காய்கள். பந்து அளவு இருக்கும் 1210 சலித்து - சலிப்படைந்து. 1211. புரவலர் - அரசர், கர்ணன் 1212. மன்னவரே - பாண்டவரே. மாயவனார் - கண்ணன்

சு.சொல் : 1 பஞ்சவர்ன்ன 2. திரமாய் 3 என்னெயிட்டு 4. முளுகவில்லை 5 சிரக்க.6. நிரைந்த 7. செயித குத்தம் 8. எறியுதே

(āṭai āparaṇam puṇāmaiyaik kūṟutal, viḷaiyāṭāmaiyaik kūṟutal)

mañcaḷ kuḷikkavillai vāṭaimaṇam pūcavillai
puñcavarṇac cēlai parivāy uṭuttavillai

vaṇṇavaṇṇac cēlai vakaiyāy uṭuttavillai
tennavarkaḷ cēlai tiṟamāy uṭuttavillai

eṇṇaiyiṭṭuk kōti itamāy muḻukavillai
kaṇṇilē añcaṉam karikkat tarikkavillai

ciṟāṭṭip pārāṭṭic ciṟakka irukkavillai
aṭiyil malarpōṭṭu ācāram paṇṇavillai

anticanti cuttipaṇṇi ācāram paṇṇavillai
eṉtarattup peṇkaḷuṭaṉ ēkāntam pēcavillai

cintūram tiṭṭavillai cēntamaṇi pūṭṭavillai

pantuviḷai yāṭavillai parintucū tāṭavillai

ammāṉai yēnti aṭittuviḷai yāṭavillai
cemmālai yēntic ciṟappākac cūṭavillai

ippaṭi yellām itamāy irukkāmal
kaṟpiṉai yākac calittu mukamvāṭi

nīrukkuḷ niṉṟeriyum niṟainta viḷakkatupōl
pōrukku vāytta puravalarkkuc ceytakuṟṟam

eṉṉeñcuk kuḷḷē eriyutē mēṉiyellām
maṉṉavarē kēṭṭaruḷum māyavaṉār tūtuvantu

She had not worn jewels and dresses fine or played games

"Oh, I had not used auspicious turmeric while bathing
(As wedded wives do); nor applied
Perfume or scent to my body;
Nor worn cheerfully five coloured garments
Or saree of vārying hues and texture;
Nor the saree woven by the weavers in the south;
Nor applied oil to my hair and happily bathed;
Nor dark collyrium to tinct my eyes;
Oh, I had not entertained him with solicitous care,
With endearing talk and words of praise;
I had not strewn flowers at his feet
And shown him my love and esteem!
At dawn and at dusk I had not performed
The ritual washing of feet and adoration.
I had not indulged with damsels of my class
In gossip womanly, exchanging secrets!
Nor like them apply red cotton dye to my limbs,
Nor wear rubescent gems as jewels!
I had not played ball-game with friends;
Nor the game of dice with them;
I did not send the ball up and catch it
In the game of 'Ammāṉai'; nor play

At hitting the ball and catching it;
Nor take a garland of flowers red
And wear it round my neck!
Instead of living in cheerful happiness
With my Lord, I pined in fancy of mine own.
Pale of face and weary, making my life
Illusory as the reflection of a lamp in water!
Oh, all these sins of omission I had done
In my wedded life with my Lord, make me burn
Within my heart! O King, kindly listen:"

(குந்தி வரம் கேட்டதைக் கூறுதல்)

செம்மை செம்மையாகத் தெரிந்துவகையுரைத்து
இம்மையிலே உன்தனக்கு [1]ஏற்றமுள்ள புத்திரன்தான் 1213

என்றுசொல்லி மாயவனார் என்மாமி யைவிடுத்து
அம்மாமி வந்து அவரை [2]மிகவறிந்து 1214

யென்மகனே கர்ணாநீ யெல்லோருக்கும் மூத்தோனே 1215

ஆதித்தன் [3]உன்தகப்பன் அய்வருமுன் தம்பியர்கள்
நாதன் அருளாலே நானுமுந்தன் [4]மாதாகாண்
சாதித்து நின்று தலைமகன்நீ யென்றுரைத்தாள் 1216

யென்றவுடன் நாயகரும் என்மாமி [5]யைப்பார்த்து
ஒன்று [6]மறியேன் [7]உற்றதொரு தாயாகில் 1217

இன்னபடி யென்று [8]இறந்தவர்கள் மெத்தவுண்டு
சொன்னபடி கேட்டுத் துயரம் தணிந்தில்லை 1218

அப்படியே [9]பெற்றால் அரியதொரு தாயாகும் 1219

[10]என்ற மொழிகேட்டு இருந்ததொரு மாமியரும்
[11]சென்றெடுத்துப் [12]போர்த்தினாள் தெய்வப் [13]படாகமதை 1220

[14]போர்த்தினபின் மேனியெல்லாம் [15]பூரிப்பு தானாகி
பத்துமாசம் சுமந்து பாலகனைப் பெத்ததுபோல் 1221

உத்ததொரு தாயாரும் உகந்துநின் றதைப்[16]பார்த்து
எத்திசையும் கர்ணன் இறங்கிமிகத் [17]தெண்டனிட்டு 1222

மெய்ப்பாக மாதாவே வேண்டிவந்த காரியமென்
என்றுசொல்லக் கேட்டு இயல்புடைய மாமியரும் 1223

அய்வருக்கும் மூத்ததொரு [18]அரசே இனிக்கேளும்
செஞ்சொல் வினையான் [19]துரியோ தனனுடனே 1224

அய்வரில் ராசாக்கள் [20]அமர்பொருதத் துணிந்துவிட்டார்
உன்தம்பி மாருடனே [21]உடன்கூடி வாழாமல் 1225

[22]அய்வர்மேல் சென்று அடர்ந்து கணைதொடுத்து
[23]வன்போரே செய்யாதே மகனே யென்றுரைத்தார் 1226

ஆமென்று சொல்லியவர் ஆணையிட்டுத் தான்கொடுத்தார்

. 1213. இம்மை - இப்பிறப்பு. ஏற்றமுள்ள - உயர்வான. 1214. மாமி - குந்தி. 1216. மாதா - தாய். சாதித்து - உறுதியாக. 1217. நாயகர் - கணவன், கர்ணன் 1218. மெத்த - மிகுதியாக.1220. தெய்வப்படாகம் - தெய்வத் தன்மை பொருந்திய துணி. கர்ணன் திருமணமாவதற்கு முன் பிறந்ததும் ஊரார் பழிக்கு அஞ்சிய குந்தி தன் புடவையைக் கிழித்து அதில் கர்ணனைப் பொதிந்து பெட்டியில் வைத்து ஆற்றில் விட்டாள். கர்ணன் பெரியவனாக வளர்ந்து அரசனாக ஆனபின்பு தன் தாயை அறிய பல முயற்சிகள் செய்தான் பல பெண்கள் ஆசையால் நானுன் தாய் என்று சொல்லி அப்புடவைத் தலைப்பைப் போர்த்தி உடல் எரிந்து போனார்கள் உண்மையான தாய் மட்டுமே அதைப் போர்த்த முடியும். குந்தியும் போர்த்தி எரிவாளே என்ற அச்சத்தில் கர்ணன் தடுத்தான் ஆனால் குந்தி உண்மையான தாயாதலால் எரியவில்லை. எனவே தெய்வ படாகம் என்றார். 1221. பாலகன் - குழந்தை. பெத்தது - பெற்றது. 1222. உத்ததொரு - உற்றதொரு. பத்துமாசம், எத்திசையும் என்பன வற்றுக்காக எதுகை நோக்கி அப்படியே விடப்பட்டது. உகந்து - மகிழ்ந்து. இறங்கி - வீழ்ந்து 1223. மெய்ப்பாக - உண்மையாக 1224. செஞ்சொல் வினையான் - கபடம் மிகுந்த சொற்களைப் பேசுபவன். 1225. அமர்பொருத - போர்புரிய. 1226. அடர்ந்து - நெருங்கி. கணை தொடுத்து - அம்பு விட்டு. வன்போர் - கொடியபோர்.

சு.சொல் : 1. ஏத்தமுள்ள 2 மிகவரிந்து 3. உந்தகப்பன் 4. மாதாகான் 5. யைப்பாத்து 6. மரியேன் 7 உத்ததொரு 8 இரந்தவர்கள். 9 பெத்தால் 10. யெண்ட 11. சென்ரெடுத்து 12. போத்தினாள் 13. பிடாகமதை 14 போத்தினபின் 15. பெரிப்பியை 16. பாத்து 17. தெண்டநிட்டு 18 அறசே 19. திரியோ 20. உடன்ங்கூடி வாளாமல் 21 அய்வர்மேல்ச் 22. வன்ம்போரே

(Kunti varam kēṭṭataik kūṟutal)

cemmaicem maiyākat terintu vakaiyuraittu
immaiyilē uṉtaṉakku ēṟṟamuḷḷa puttirantāṉ

eṉṟucolli māyavaṉār eṉmāmi yaiviṭuttu
ammāmi vantu avarai mikavarintu

eṉmakaṉē karṇāṉī yellōrukkum mūttoṉē

ātittaṉ untakappaṉ aivarumuṉ tampiyarkaḷ
nātaṉ aruḷālē naṉumuntaṉ matākāṉ
cātittu niṉṟu talaimakaṉṉī yeṉṟuraittāḷ

eṉṟavuṭaṉ nāyakarum eṉmamiyaip pārttu
oṉṟu maṟiyēṉ uṟṟatōru tāyākil

iṉṉapaṭi yeṉṟu irantavarkaḷ mettavuṇṭu
coṉṉapaṭi kēṭṭut tuyaran taṉintillai

appaṭiyē peṟṟāl ariyatoru tāyākum

eṉṟamoḻi kēṭṭu iruntatoru mamiyarum

ceṉṟeṭuttup pōrttināḷ teyvap paṭākamatai
pōrttinapiṉ meṉiyellām pūrippu tāṉāki

pattumācam cumantu pālakaṉaip peṟṟatupōl
uttatoru tāyarum ukantuniṉ ṟataippārttu

etticaiyuṅ karṇaṉ iṟaṅkimikat teṇṭaṉiṭṭu
meyppāka mātāvē vēṇṭivanta kariyamen

eṉṟucollak keṭṭu iyalpuṭaiya māmiyarum
ayvarukkum mūttatoru aracē iṉikkēḷum

ceñcol viṉaiyāṉ turiyō taṉaṉuṭaṉē
ayvaril rācākkaḷ amarporutat tuṇintuviṭṭār

untampi maruṭaṉē uṭaṉkūṭi vāḷāmal
ayvarmēl ceṉṟu aṭarntu kaṇaitoṭuttu

vaṉpōrē ceyyātē makaṉē yeṉṟuraittār

āmeṉṟu colliyavar āṇaiyiṭṭut tāṉkoṭuttār

(குந்தியை வணங்காததைக் கூறுதல்)

அப்போது நான்தான் [1]அறிவுமிகக் குலைந்து

பிரபலத்தில் வந்ததொரு [2]பெண்கொடியாள் மாமியரை
மாமியரே யென்றுசொல்லி வாய்புதைத்து [3]நிற்கவில்லை

அடிவணங்கி [4]நின்றுமெள்ள ஆசாரம் பண்ணவில்லை

1228. பிரபலம் - வெளிப்படை, மதிப்பு.
சு.சொல் : 1. அறிவு 2. பெண்கொடியாள் 3. நிற்கவில்லை. 4. நின்று

(Kuntiyai vaṇaṅkātataik kūṟutal)

appōtu nāṉtāṉ aṟivu mikakkulaintu

pirapalattil vantatoru peṇkoṭiyāḷ māmiyarai
māmiyarē yeṉṟucolli vāyputaittu niṟkavillai

aṭivaṇaṅki niṉṟumeḷḷa ācāram paṇṇavillai

Poṉṉuruvi speaking about Kunti getting a boon from Karṇaṉ

"The Lord who knows all things perfectly,
Revealed to my mother-in-law, that Karṇaṉ
Was in truth her noble son,
And sent her to the king of the Aṅkas.
Meeting him in his palace she told him:
"O my dear Karṇa, elder to all my sons!
The Sun-God is your sire, and the Five
Your brothers! I am indeed your own mother
And you my first born!" To which,
Karṇaṉ replied: "I don't know anything of this;
Many who claimed to be my mother, have lost
Their lives; and my sorrow remained unabated:
If you come unscathed from the test
You will be my mother, rare and dear!"
On hearing this, my mother-in-law Kunti took up
The silken cloth of divine virtue kept by Karṇaṉ,
And wrapped it round herself; and stood
Exhilarated and ecstatic as if she had
Just then delivered her child after pregnancy!
And overjoyed at this proof positive, of Kunti
Being his real mother, Karṇaṉ came up to her
And bowed in reverence and love, asking her:
"O, dear mother! Tell me truly why you have come?!
"O, king elder to the five Pāṇṭavas! Oh hear me!
The five kings have decided to fight against Turiyōtaṉaṉ

Of hypocritical speech. O son, do not make war
Against your younger brothers, instead of living
In amity and happy association with them;
Oh, do not shoot your arrows at them."
And my Lord assented readily and swore to it accordingly.

(தான் வேலை செய்யாததைக் கூறுதல்)

வெள்ளாட்டி நானாக வேலை படிக்கவில்லை 1229

ஆக்கு [1]மடுக்களையில் [2]அமர்ந்து திரியவில்லை
வாக்குத் [3]தான்கேட்டு வணங்கித் திரியவில்லை 1230

[4]கொழுந்தன்மார் தன்னுடனே கூடித் திரியவில்லை
[5]எழுந்ததொரு வேலை இயல்பாகச் செய்யவில்லை 1231

சிறுமாமி தன்னுடனே [6]சேர்ந்துவிளை யாடவில்லை
விருத்தமாய்த் தான்திரிந்தேன் மேதினியில் மன்னவரே 1232

அப்போது நாயகனார் அதிசெயமாய்ச் [7]செய்ததர்மம் 1233

1229. ஆசாரம் - பணிவிடை.. வெள்ளாட்டி - வேலைக்காரி படிக்கவில்லை - செய்யவில்லை. 1230. ஆக்கும் - சோறுசமைக்கும். அடுக்களை - சமையல்அறை. வாக்கு - மாமியின் சொல் (அதிகாரம்) 1232. விருத்தம் - வெறுமை, கர்வம். மேதினி - பூமி.

சு.சொல் 1 அடுக்கிளையில் 2. அமந்து 3 தான்ங்கேட்டு 4. கொளுந்தன்மார் 5. எளுந்ததொரு 6 சேந்து 7. செயிததர்மம்

(tān vēlai ceyyātataik kūrutal)

veḷḷāṭṭi nānāka vēlai paṭikkavillai

ākku maṭukkaḷaiyil amarntu tiriyavillai
vākkut tāṉkēṭṭu vaṇaṅkit tiriyavillai
koḻuntaṉmār taṉṉuṭaṉē kūṭit tiriyavillai
eḻuntatoru vēlai iyalpākac ceyyavillai

ciṟumāmi taṉṉuṭaṉē cerntuviḷai yāṭavillai
viruttamāyt tāntirintēṉ mētiṉiyil maṉṉavarē

appōtu nāyakaṉār aticeyamāyc ceytatarmam

Poṉṉuruvi continuing her self-deprecation

"But I, all witless and foolish, did not think
Of showing my respect to my mother-in-law:
Did not stand before her, my hands covering my mouth,
Nor prostrate at her feet and minister to her needs.
Oh, I did not serve her as a daughter-in-law should!
I did not busy myself working in the kitchen;
Nor enquire of her about her wishes, and carry them out;
Nor spend my time happily with my brothers-in-law!
Nor attend to any work of my own accord;
Oh, I did not play with my foster mother-in-law;
I went about wasting my days on earth."

(கர்ணனின் கொடையைப் புகழ்தல்)

பொன்னை வழங்கினார் பொன்னுலகம் [1]சேரவென்று
கனகம் வழங்கினார் கயிலாசம் [1]சேரவென்று 1234

பணத்தை வழங்கினார் [2]பரலோகம் [1]சேரவென்று
பவளம் வழங்கினார் பாவம் [3]தொலையவென்று 1235

முத்தை வழங்கினார் மூவுலகும் [1]சேரவென்று
தனத்தை [4]வழங்கினார் தன்மத்தைச் [1]சேரவென்று 1236

கேட்டதெல்லாம் ஈந்தார் கீர்த்திபெற வேணுமென்று
வாட்டமாகக் கொடுத்தார் [5]வைகுண்டம் சேரவென்று
நாட்டமாகக் கொடுத்தார் [6]நற்பாதம் சேரவென்று 1237

1234 பொன்னுலகம் - சுவர்க்கம். கயிலாசம் - சிவனிருக்குமிடம். சிவபதவி. 1235. பரலோகம் - மேலுலகம் 1236 மூவுலகு - மேல்உலகம், கீழுலகம், நடுவுலகம். தனம் - செல்வம். 1237. கீர்த்தி - புகழ். வாட்டமாக - முறையாக. வைகுண்டம் - பெருமாள் இருக்குமிடம். நாட்டம் - விருப்பம் நற்பாதம் - இறைவனின் திருப்பாதம். நல்லபதவி.

சு.சொல் 1. சேறவென்று 2 பறலோகம் 3. துலையவென்று 4 வளங்கினார் 5 வைய்குண்டஞ் 6 நற்ப்பாதஞ்

(Karṇaṉiṉ koṭaiyaip pukaḻtal)

poṉṉai vaḻaṅkiṉār poṉṉulakam cēraveṉṟu
kaṉakam vaḻaṅkiṉār kayilācam cēraveṉṟu

paṇattai vaḻaṅkiṉār paralōkam cēraveṉṟu
pavalam vaḻaṅkiṉār pāvam tolaiyaveṉṟu

muttai vaḻaṅkiṉār muvulakum cēraveṉṟu
taṉattai vaḻaṅkiṉār taṉmattaic cēraveṉṟu

kēṭṭatellām īntār kīrttipeṟa vēṇumeṉṟu
vāṭṭamākak koṭuttār vaikuṇṭam cēraveṉṟu
nāṭṭamākak koṭuttār naṟpātañ cēraveṉṟu

Praising Karṇaṉ's munificence

"Oh, my Lord's munificence, wondrous it was!
He gave away gold that he may attain the golden world.
Virgin gold he dispensed to attain Kayilai great;
Moneys he distributed, to attain the upper world;
Coral he gifted, that his sins may be wiped off;
Pearls he provided, that he may attain the triple world;
Wealth he gave away, that he may acquire merit.
Whatever was asked for, he gave, to achieve fame;
Freely he gave, to reach Vaikuntam of the Lord!
Cheerfully he gave, to attain the feet divine of God!"

(நானும் இறப்பேனெனல்)

[1]தன்பாவம் [2]தீர்ந்தவரும் தன்மத்தைப் போயடைந்தார்
என்பாவம் தீர இறந்துமுடிப் பேனென்று 1238

பாவம் தொலைந்தடியாள் பரமகெதி சேராமல் 1239

அரும்பாவி யாகவே அடியாள் இருந்துவிட்டேன்
பெரும்பாவி ஆகவேதான் பேசா திருந்துவிட்டேன் 1240

அய்யரே நானிருந்தால் [3]அநியாயம் [4]கண்டீரே
வய்யகத்தார் மெய்க்க மடிவேன் எனத்துணிந்தார் 1241

இந்த உடம்புதன்னை [5]யெரிய யெறியாமல்
அந்த உடம்போடே [6]அனலிலே தான்வாட்டி 1242

கூட மடிவேனென்று [7]கூறலுற்றாள் பொன்னுருவி 1243

அன்ன நடையாள் [8]அமர்ந்ததொரு கன்னியவள்
பொன்னுருவி சொன்னதொரு புண்ணியங்கள் [9]தான்கேட்டு

1238. தன்மம் - தர்மம். 1239. பரமகெதி - மேலான மோட்சம் 1241. அநியாயம் - நியாயமல்ல. வய்யகத்தார் - வையகத்தார் - பூமியிலுள்ளவர். மெய்க்க -- மெச்ச -- புகழ. மடிவேன் - இறப்பேன். 1242. இந்த உடம்பு - பொன்னுருவியின் உடல். அந்த வுடம்பு - கர்ணன் உடல். அனல் - நெருப்பு. வாட்டி - வருத்தி.

சு.சொல் : 1. தன்ம்பாவம் 2. தீர்த்தவரும். 3. அனியாயம் 4. கண்டிரே 5. எறிய 6 அணலிலே 7. கூறலுத்தாள் 8. அமந்ததொரு கண்ணிடவள் 9. தான்ங்கேட்டு

(nānum irappē nenal)

tanpāvam tīrntavarum tanmattaip pōyataintār
enpāvan tīrairantu mutippenenru

pāvan tolaintatiyāl paramaketi cērāmal

arumpāvi yākavē atiyāl iruntuvittēn
perumpāvi ākavētān pēcā tiruntuvittēn

ayyarē nāniruntāl aniyāyam kantirē
vayakattār meykka mativēn enattunintār

inta utamputannai eriya eriyāmal
ant utampōtē analilē tānvātti

kūta mativēnenru kūralurrāl ponnuruvi

anna nataiyāl amarntatoru kanniyaval
ponnuruvi connatoru punniyankāl tānkēttu

"I will also give up my life"

"Freed of his sins, he has attained beatitude.
Likewise I shall die, to be rid of my sin.
Oh, I have lived a sinner all this time!
Instead of expiating my sins to attain salvation,
Lord, it will be unfair if I live hereafter!
And I shall end my life praised by all!"
So determined, Ponnuruvi declared:" This, my body,
Instead of being burnt alone, shall be roasted to ashes
Along with that of my Lord in the same funeral pyre!"

(பாண்டவர் பதில்)

அன்னவர்கள் பஞ்சவர்கள் ஆயர் அடிபணிந்து 1244

நாரா யணரே நல்லதன்மர் மச்சினரே 1245

கேட்டு மிருந்தீரோ [1]கிளிமொழியாள் சொன்னதெல்லாம்
வாட்டமற்ற சொல்லாள் வகையாய் உரைத்ததெல்லாம் 1246

ஆற்றோடே வந்த [2]அருங்குழந்தை ஆகையினால்
தேர்ப்பாகன் [3]வீட்டில் சிறுவன்காண் என்றுசொல்லி
பாங்கியரும் [4]தோழியரும் பலரு முரைத்ததினால் 1247

பேசாது பேசிப் பிறர்நகைக்கச் சொல்லிவிட்டாள்
கூசாமல் நின்றுரைத்தாள் கோல மடமயிலாள் 1248

என்றவுடன் பொன்னுருவி இசைந்தேது [5]செப்பலுற்றாள்

1244. அன்னநடையாள் - அன்னம் போன்ற நடையுடையவள். அமர்ந்ததொரு கண்ணியவள் - அகன்ற, விருப்பம் தரத்தக்க கண்ணையுடையவள். ஆயர் - கிருஷ்ணர். 1245. மச்சினர் - மைத்துனர். மனைவியின் சகோதரன். கிருஷ்ணன் தங்கை சுபத்திரையின் கணவன் அர்ச்சுனன். அருச்சுனனுக்கு மைத்துனன் எனவே ஐவர்க்கும் மைத்துனன். திரௌபதியும் கிருஷ்ணனுக்குத் தங்கை முறையானாள். 1246. கிளிமொழியாள் - கிளி போன்ற இனிய மழலை பேசுபவள். வாட்டமற்ற - வருத்தமற்ற. 1247. தேர்ப்பாகன் வீட்டில் சிறுவன் - ஆற்றோடு வந்த கர்ணனை திருதராட்டிரனின் தேர்ப்பாகன் அதிரதனும் அவன் மனைவி ராதையும் வளர்த்தனர். 1248. பேசாது - பேசாத வார்த்தையெல்லாம், இகழ்ச்சியாக. நகைக்க - சிரிக்க. கூசாமல் - வெட்கப்படாமல். கோல - அழகிய. மட - அறியாமை நிறைந்த.

சு.சொல் : 1. கிளிமொளியாள் 2. அருங்குளந்தை 3. வீட்டில்ச் சிறுவங்கான் 4. தோளியரும் 5 செப்பலுத்தாள்

(Pāṇṭavar patil)

aṉṉavarkaḷ pañcavarkaḷ āyar aṭipaṇintu

nāra yaṇarē nallataṉmar macciṉarē
kēṭṭu miruntirō kiḷimoḻiyāḷ coṉṉatellām
vāṭṭamaṟṟa collāḷ vakaiyāy uraittatellām

aṟṟōṭē vanta aruṅkuḻantai ākaiyiṉāl
tērppākaṉ vīṭṭil ciṟuvaṅkā ṇeṉṟucolli
pāṅkiyarum tōḻiyarum palaru muraittatiṉāl

pēcātu pecip piṟarnakaikkac collivittāḷ

kūcāmal niṉṟuraittāḷ kōla maṭamayilāḷ
eṉṟavuṭaṉ poṉṉuruvi icaintētu ceppaluṟṟāḷ

The Pāṇṭavas reply

On hearing the worthy words of Poṉṉuruvi
Of swan-like gait and fascinating eyes,
The Five did bow before the feet of the Lord,
And said: "O Nārāyaṇa, our own brother-in-law!
Did you not hear the words of the queen,
Of speech sweet as a parrot's, - all that she said?
Poor innocent of peafowl-mien,
She has joined with her maids, and friends,
In making fun of Karṇaṉ's birth;
How he was found by a charioteer,
As he came floating down a river,
And how he was brought up by him in his house:"

(பொன்னுருவி பாண்டவரை இகழ்தல்)

நின்று திகைத்து நினையாததெல் லாம்நினைத்து 1249

மேலோரும் [1]கீழோரும் [2]மிக்கபுகழ் மன்னவரும்
[3]சீலமுடன் கேளும் [4]திறமாக யென்வார்த்தை 1250

மென்மை யுள்ளார் என்பார்கள் மேதினியில் பஞ்சவர்கள் 1251

தன்மரே உங்களைப்போல் சற்பினை காரருண்டோ
கன்னர்செய்த [5]குற்றமென்ன காசினியில் கர்மமென்ன 1252

சொர்ணம் கொடுக்கலையோ கேட்டவ்ர்க்கும் [6]கற்றவர்க்கும்
அன்னம் கொடுக்கலையோ ஆசகர்க்கும் தேசிகர்க்கும் 1253
[7]வேதியர்க்கும் சோசியர்க்கும் விரும்பிக் கொடுக்கலையோ
பூதலத்தி லுள்ளவர்க்கும் போதக் கொடுக்கலையோ 1254

அண்டின [8]பேர்க்கும் ஆவர்க்குஞ் செய்யலையோ
வண்டமி ழோர்க்கும் மறையோர்க்கும் செய்யலையோ 1255

வேணுமென்ற பேர்க்கு விரும்பிக் கொடுக்கலையோ
காணவென்று வந்தவர்க்குக் கனமாய்க் கொடுக்கலையோ 1256

கேட்ட பொருளைக் [9]கிருபையுடன் செய்யலையோ
வாட்டமுற்ற பேர்க்கு [10]மனமகிழச் செய்யலையோ 1257

இல்லையென்று சொல்லாமல் இரப்போர்க்கும் [11]உள்ளவர்க்கும்
வல்லமையாய்ச் [12]செய்தவர்க்கு வகைமோசம் செய்தியளே 1258

1250. சீலமுடன் - ஒழுக்கமுடன். 1251. மேதினி - பூமி. சற்பினைகாரர் - சூழ்ச்சிக்காரர், வஞ்சனையுடையவர். 1252. காசினி - பூமி. 1253. சொர்ணம் - பொன் அன்னம் - உணவு. ஆசகர் - யாசகர். தேசிகர் - தேசாந்திரிகள். 1254. வேதியர் - அந்தணர். பூதலம் - பூவுலகம். போத - போதுமான அளவு. 1255. அண்டின - அடைக்கலமாய் வந்த. ஆவர்க்கும் - யாவருக்கும். மறையோர் - வேதியர், வேதம் ·கற்றவர். 1256. கனமாய் - மிகுதியாக. 1257 கிருபை - கருணை வாட்டம் - வருத்தம். 1258. செய்தீரே > செய்தீர்களே > செய்தியளே.

சு.சொல் 1. கீள்ளோரும் 2. மிக்கபுகள் 3.சீலமுடன்ங் 4 திரமாக 5. குத்தமென்ன 6 கத்தவர்க்கும் 7. வேதியர்க்கும்ஞ் 8 பேற்க்கும் ஆவர்க்கும்ஞ் 9. கிறுபையுடன் 10 மனமகிளச் 11 உள்ளவற்க்கும் 12 செயிதவர்க்கும்

(Poṉṉuruvi Pāṇṭavarai ikaḻtal)

niṉṟu tikaittu niṉaiyateḷ lāmniṉaintu

mēlōrum kīḻōrum mikkapukaḷ maṉṉavarum
cīlamuṭaṉ kēḷum tiramāka yeṉvārttai

meṉmaiyuḷḷār eṉpārkaḷ mētiṉiyil pañcavarkaḷ
taṉmarē uṅkaḷaippōl caṟpiṉai kāraruṇṭō
kaṉṉarceyta kuṟṟameṉṉa kāciṉiyil karmameṉṉa

corṇam koṭukkalaiyō kēṭṭavarkkum kaṟṟavarkkum
aṉṉam koṭukkalaiyō ācakarkkum tēcikarkkum

vētiyarkkum cōciyarkkum virumpik koṭukkalaiyō
pūtalatti luḷḷavarkkup pōtak koṭukkalaiyō

aṇṭiṉa pērkkum āvarkkuñ ceyyalaiyō
vaṇṭami ḻōrkkum maṟaiyōrkkum ceyyalaiyō

vēṇumeṉṟa pērkku virumpik koṭukkalaiyō
kāṇaveṉṟu vantavarkkuk kaṉamāyk koṭukkalaiyō

kēṭṭa poruḷaik kirupaiyuṭaṉ ceyyalaiyō
vāṭṭamuṟṟa pērkku maṉamakiḻac ceyyalaiyō

illaiyeṉṟu collāmalirappavarkkum uḷḷavarkkum
vallamaiyāyc ceytavarkku vakaimōcam ceytiyaḷē

Ponnuruvi berating the Pāntavas

When the five said these words, Ponnuruvi spoke thus:
'O ye famous kings and all men high and low,
Hear me now: the Pāntavas are good men,
People so believe on earth: O, Taruma
Are there men more treacherous than you?
What was the crime that Karnan did?
What sin did he commit on earth?
Did he not give away gold to all who asked?
And to learned men? Did he not give
Food to pilgrims and solicitors of gifts?
Did he not willingly give, to Vedic brahmins and fortune-tellers?
And to all on earth to their hearts' content?
Did he not live help to those who approached him,
And to others, satisfying their needs?
And to men of learning and Tamil scholars.
And to whosoever came, asking for aid?
Did he not give riches exceeding, to those who came to him?
Oh, did he not cheer up all who were sad,
Rewarding them with gifts ever so graciously?
Oh, to him who was so valiant in munificence,
Who never said 'nay' to solicitors of gifts,
And too, to all others, you have done grievous harm,
By treachery and deceit foul."

(கண்ணனை இகழ்தல்)

[1]மாயவரே அண்ணாவி வார்த்தைகளைக் கேட்டருளும்
சகாயமாய்ப் பஞ்சவரைத் [2]தற்காக்க வேணுமென்று 1259

ஒருவர்க் கொருவர் உபகாரஞ் செய்யாமல்
இருவர் பட்சமாய் [3]இருந்து கெடுக்கவென்று 1260

தூதுவந்தீர் மாயவரே சூட்சம் பலநினைந்து
மாதுகுந்தா [4]தேவியரை வகைமோச மாயனுப்பி 1261

நாகக்கணை யொன்றெனவே நன்றாக [5]ஆணைகொண்டீர்
வேகமுள்ள- சூரியனார் மெய்ப்பாகத் தான்கொடுத்த 1262

சொர்ண மகுடத்தலை சூடா மணிதனையும்
வர்ணமுள்ள மெய்யிலிடும் வச்சிராங்கி சோடுதனையும் 1263

[6]என்கழுத்து மங்கிலியம் இசைந்துவைத்து [7]பெட்டகத்தில்
நன்மையுள்ள மங்கிலியம் நன்றாய் இருக்கவென்று 1264

சாதகத்திலே எழுதிச் சாபமிட்டு வைத்தீரே
ஆதி முதலாக [8]அழியாத மங்கிலியம்
சோதி மதியா துலங்கி இருக்கவென்று 1265

சோராமல் [9]வாழ்த்தித் துதித்துவைத்த மங்கிலியம்
நீராகவே கொடுத்து நீர்வாங்கிக் கொண்டீரே 1266

[10]நீதியற்ற மாயவரே நிசமாச்சோ உன்வார்த்தை 1267

தப்பாத கர்ணர் சமர்க்களத்தி லேபொருதி
மெய்ப்புடைய கர்ணர் [11]வெறுங்கையாய் [12]நிற்கையிலே 1268

சற்பினையாய் மெள்ளவந்து தருமம் [13]பறித்தீரே
அப்படியும் போகாமல் அவர்காது குண்டலத்தை 1269

ஒப்புடனே வாங்கி உயிரைப் [14]பறித்தீரே
சற்பினையே பண்ணிச் [15]சகலபல முள்ளதெல்லாம் 1270

உள்ள கவடுபண்ணி [16]உறிஞ்சிவிட்ட தல்லாமல்
விதுரன் [17]கைவில்லை விதமாய் முறித்தீரே 1271

அசுவத்த [18]மாபலத்தை அர்ப்பந்தம் [19]செய்தீரே
ஆசாரி தன்னை அடுத்துக் கெடுத்தீரே 1272

கங்கை மகன்தன்னைக் கருவிக் கெடுத்தீரே
தேத்தரசன் தன்னைத் [20]திறமாய்க் கெடுத்தீரே 1273

இப்படியே உள்ள இயல்வேந்தர் தன்[21]பலத்தை
செப்பமாய் வாங்கித் [20]திறமாய்க் கெடுத்தீரே 1274

1259. சகாயம் - உதவி. 1260. உபகாரம் - உதவி. பச்சம் - பக்கம். 1261 சூட்சம் - சூழ்ச்சி. 1262. மெய்ப்பு - வலிமை 1263 சொர்ண மகுடம் - பொன்கிரீடம். சூடாமணி - தலை ஆபரணம். வச்சிராங்கி சோடு - வயிரத்தாலான கவசம். 1264. பெட்டகம் - பெட்டி. 1264 - 67. கண்ணன் பொன்னுருவி திருமணத்தின் போது திருமாங்கல்யம் பெட்டியில் இருக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்தினான். அது நிசமாயிற்று என்கிறாள் பொன்னுருவி 1268. சமர்க்களம் - போர்க்களம் பொருதி - போரிட்டு. மெய்ப்பு - கீர்த்தி 1269 சற்பினை

- வஞ்சனை.1270. சற்பினை - வஞ்சனை. 1271 பிலம் - பலம். 1271 கவடு - கபடு வஞ்சனை, சூழ்ச்சி. விதுரன் போரில் வல்லவன். அவன் போர்செய்தால் பாண்டவர்களால் வெல்ல இயலாது எனவே சூழ்ச்சியால் துரியோதனனுக்கும் விதுரனுக்கும் வாக்கு வாதம் ஏற்படச் செய்து 'நான் போர் செய்ய மாட்டேன்' என்று கூறி விதுரனை வில்முறிக்குமாறு செய்தான் மாயோன் என்பது பாரதக்கதை. 1272. ஆசாரி - துரோணர் அசுவத்தமா என்ற யானை இறந்தது என்ற செய்தியைத் தருமன் மூலம் 'இறந்தான் அசுவத்தாமன்' என்பதை உரக்கவும் 'என்ற யானை அரசு' என்பதை மெதுவாகவும் கூற வைத்துத் துரோணருக்குத் தன்மகன் இறந்து விட்டான் என்ற தவறான செய்தியை அளித்து அவருடைய பலத்தைக் கவர்ந்தான் கண்ணன் இதனையே 'அடுத்துக் கெடுத்தீரே' என்றாள் 1273 கங்கை மகன் - காங்கேயன், வீடுமன்.

சு.சொல் : 1 மாயவரை 2 தற்கார்க்க 3. இருந்து எடுத்த கெடுக்கவென்று 4 தேவியரெ 5 ஆனை 6 யென்ங்களுத்து 7 பொட்டகத்தில் 8. அளியாத 9 வாள்த்தி 10. நீதியத்த 11 வெறுங்கய்யாய் 12 நிக்கயிலே 13 பரித்திரே 14 பரித்திரே 15 சகலபில 16. உறுஞ்சி 17. கையிவில்லை 18. மாபிலத்தை 19. செயிதிரே 20 திரமாய் 21 பிலத்தை

(Kaṇṇaṉai ikaḻtal)

māyavarē aṇṇāvi vārttaikaḷaik kēṭṭaruḷum
cakayamāyp pañcavarait taṟkākka vēṇumeṉṟu

oruvark koruvar upakārañ ceyyāmal
iruvar paṭcamāy iruntu keṭukkaveṉṟu

tūtuvantīr māyavarē cūṭcam palaninaintu
mātukuntā teviyarai vakaimōca mayaṉuppi

nākakkaṇai yoṉṟeṉavē naṉṟāka āṇaikoṇṭīr
vēkamuḷḷa cūriyaṉār meyppākat tāṉkoṭutta

corṇa makuṭattalai cūṭa maṇitaṉaiyum
varṇamuḷḷa meyyiliṭum vacciraṅki cōṭutaṉaiyum
eṉkaḻuttu maṅkiliyam icaintuvaittu peṭṭakattil

naṉmaiyuḷḷa maṅkiliyam naṉṟāy irukkaveṉṟu

cātakattilē eḻutic cāpamiṭṭu vaittīrē
āti mutalāka aliyāta maṅkiliyam
cōti matiyā tulaṅki irukkveṉṟu

cōrāmal vāḻttit tutittuvaitta maṅkiliyam
nīrākavē koṭuttu nīrvāṅkik koṇṭīre

nītiyaṟṟa māyavarē nicamāccō uṉvārttai
tappāta karṇar camarkkaḷatti lēporuti

meypputaiya karṇar veṟuṅkaiyāy niṟkaiyilē

caṟpiṉaiyāy vantumeḷḷa tarumam paṟittīrē
appaṭiyum pōkāmal avarkātu kuṇṭalattai

opputaṉēvāṅki uyiraip paṟittīrē
caṟpiṉaiyē paṇṇic cakalapala muḷḷatellām

uḷḷa kavaṭupaṇṇi uriñciviṭṭa tallāmal
vituraṉ kaivillai vitamāy muṟittīrē

acuvatta māpalattai arppantam ceytīrē
ācāri taṉṉai aṭttuk keṭuttīrē

kaṇkai makaṉtaṉṉaik karuvik keṭuttīrē
tēttaracaṉ taṉṉait tiṟamāyk keṭuttīrē

ippiṭyē uḷḷa iyalvēntar taṉpalattaic
ceyamāy vāṅkit tiṟamāyk keṭuttīrē

Berating Kriṣṇa

"O great Lord, hear my words;
Solely in order to safeguard the Five
Instead of helping both sides, you chose
To go as the envoy of the Pāṇṭavas to plead their cause;
Many a trick and strategem you played;
You did send Mother Kunti to extract a promise
That the serpent-dart should be shot only once;
Oh, you took by guile the crest-jewel on the golden crown,
The shining armour of diamonds wrought,
And too the divine ear-rings, from my Lord!
You did bless, with intent false,
That the sacred cord adorning my neck
Should safe remain in its casket.
Oh, the sacred cord blessed to be bright for ever
Which you yourself gave, yourself did take away!

O you unjust Lord! Your words proved true.
And as my famous Lord, battled valiantly
In the field, and stood weaponless for a while,
Treacherously you sidled up to him
And plundered all his merit earned!
Not stopping with that, you took from him
His ear-rings of divine power, and with them his life!
By such base tricks, all his strength you sucked away!
You caused Viturau̱ to break his mighty bow,
By yet another way! So too, you made Turōṇar
Lose his will by a strategem (using Tarumar)
And caused his fall: Kaṅkai's son, Pīṣmar too
Was rendered powerless by you, (through Cikaṇṭi):
Cayattirataṉ lost his life, again through your deceit!
Oh, how neatly you ruined all their might!"

(என் கணவனை வெல்ல இயலுமோ எனல்)

எல்லாப் [1]பலமும் இசைந்தே இருந்துவிட்டால்
வெல்வாரோ பஞ்சவர்கள் [2]விழுவாரோ நாயகரும் 1275

உம்மைப்போல் [3]பார்த்தனைப்போல் உகாந்தமாய் வந்தாலும்
செம்மையுள்ள நாகமதைத் திரும்பத் தொடுத்தாலும் 1276

நன்றியுள்ள பஞ்சவரை நாரணரே [4]காண்பாரார்
என்றுசொல்ல மாயவனார் ஏதுமுறை யாதிருந்தார் 1277

1275. இசைந்து - சேர்ந்து. நாயகர் - கணவர், கர்ணர். 1276. உகாந்தம் - யுக முடிவு, பிரளயம்.
1278. தோகையரே - மயில் போன்ற பொன்னுருவியே.

க.சொல் : 1 பிலமும் 2. விளுவாரோ 3. பாத்தனை 4 காண்ம்பாரார்.

(eṉ kaṇavaṉai vella iyalumō eṉal)

ellāp palamum icaintē iruntuviṭṭāl
velvārō pañcavarkaḷ viḻuvārō nāyakarum

ummaippōl pārttaṉaipōl ukāntamāy vantālum
cemmaiyuḷḷa nākamatait tirumpat toṭuttālum

naṉṟiyuḷḷa paññcavarai nāraṇarē kāṇpārār
eṉṟucolla māyavaṉār ētumurai yātiruntār

Can any one vanquish my husband?

"Could the Five have defeated, my Lord Karṇaṉ,
If he had only retained his natural strength?
Would he then, have fallen thus?
Till the end of the aeon, even if many more were to come
Like you and Pārttaṉ, my Lord would have won:
If the serpent-dart had been shot again,
O Nārāyaṇa, would the Five have been seen alive?"
As she rated him thus, Krisṇa said never a word.

(தருமர் ஒப்புக் கொள்ளுதல்)

பொன்னுருவி சொல்ல புதுமையுள்ள தன்மருந்தான்
சொன்னதெல்லாம் உள்ளதுதான் தோகையரே யென்றுரைத்தார்1278

அப்போது [1]பொன்னுருவி ஆக்கிரமத் தோடெழுந்து
மெய்ப்பான [2]கன்னருடன் மேவியே சாகவென்று

சு.சொல் : 1. பொண்ணுருவி 2. கண்ணருடன்

(Tarumar oppukkoḷḷutal)

poṉṉuruvi colla putumaiyuḷḷa taṉmaruntāṉ
coṉṉatellām uḷḷatutāṉ tōkaiyarē yeṉṟuraittār

appōtu poṉṉuruvi ākkiramat tōṭeḻuntu
meyppāṉa kaṉṉaruṭaṉ mēviyē cākaveṉṟu

Tarumar agrees with her

When as Poṉṉuruvi spoke these passionate words,
Righteous Tarumar agreed with her, saying:
'You have spoken truly, O queen of peafowl- mien!'

(முனிவர்களிடமும் தேவர்களிடமும் பொன்னுருவி முறையிடல்)

மெய்ப்பாரும் கூந்தல் மடமயிலா ளேதுரைப்பாள் 1279

தெய்வேந் திரரே [1]சிறந்ததொரு இந்திரரே
மெய்வாய்த்த தேவர்களே மிக்க முனிவர்களே 1280

சத்த ரிசிகளே சார்வா யிருந்தியளே
மத்த முனிவர்களே மாதவரே சொல்லுகிறேன்
இத்தைப் [2]பொழுதில் [3]எனதுபழி தாருமென்றாள் 1281

1279 ஆக்கிரமம் - சினம். மேவி - பொருந்தி 1281. சத்தரிஷி - ஏழு முனிவர் அத்திரி, ஆங்கீரசர், கிருது, புலகன், மரீசி, புலத்தியன், வசிட்டன். அத்திரி, வசிட்டர், சமதக்கினி, கௌசிகன், பரத்துவாசன், கௌதமன், காசிபன் எனவுங் கூறுவர் இருந்தீரே > இருந்தியளே. மத்த - மற்ற. இத்தை - இற்றை - இன்று.

சு.சொல் : 1 சிரந்ததொரு 2 பொளுதில் 3 எனதுபளி

(Muṉivarkaḷiṭamum Tēvarkaḷiṭamum Poṉṉuruvi muṟaiyiṭal)

meyppāruṅ kūntal maṭamayilā lēturaippāḷ

teyvēn tirarē ciṟantatoru intirarē
meyvāytta tevarkaḷē mikka muṉivarkaḷē

catta ricikaḷē carva yiruntiyaḷē
matta muṉivarkaḷē mātavarē collukiṟēṉ
ittaip poḷutil enatupaḷi tarumeṉṟāḷ

Poṉṉuruvi appealing to the sages and the gods

Angrily she rose, the anguished queen.
Determined to die along with her husband;
She now called upon the sages and the gods:
'O Tēvēntirā, king of the celestials!
Gods of the upper world! sages numberless!
The seven holy seers! Great Lord Kriṣṇa!
This day now grant me my prayer!

(சூரியனிடம் முறையிடல்)

செம்மையுள்ள சூரியரே [1]சிறந்ததொரு அங்கரரே
அம்மானே உம்மை அறியேனே இன்றளவும்
உன்மகனைக் கொல்ல உகந்து மிருந்தீரோ 1282

[2]அழியாப் பொருள்கொடுத்து [3]ஆற்றோடே விட்டீரே
[2]அழியாப் பொருளை அறுத்துவிட்டார் மாயவரும் 1283
[4]ஒழியாப் பொருள்கொடுத்து உத்தரிப்பே னென்றீரே

[4]ஒழியாப் பொருளை உறிஞ்சிவிட்டார் மாயவரும் 1284

சத்து மிரங்கலையோ சந்திரரே சூரியரே
மெத்தனமாய் நின்றீரே [5]விழிகண் குருடாக 1285

[6]அத்தமிக்கும் முன்னேநீர் அன்பாக உம்முடைய
புத்திர னோடே போகவரந் தாரும் 1286

1282. அம்மானே - மாமனே. உகந்தும் - மகிழ்ந்தும். 1284. உத்தரிப்பேன் - ஈடுசெய்வேன், சாதிப்பேன். 1285. சத்தும் - சற்றும். மெத்தனம் - தாமதம். 1286. அத்தமிக்கும் - மறையும். 1287. தாரை - நட்சத்திரம்.

சு.சொல் : 1. சிரந்ததொரு 2 அளியா 3. ஆத்தோடே 4. ஒளியா 5. விளிகன் 6. அஷ்தமிக்கும்

(cūriyaṉiṭam muṟaiyiṭal)

cemmaiyuḷḷa cūriyarē ciṟantatoru aṅkararē
ammāṉē ummai aṟiyēṉē iṉṟaḷavum
uṉmakaṉaik kolla ukantu miruntirō

aḻiyāp poruḷkoṭuttu aṟṟōṭē viṭṭīre
aḻiyāp porulai aṟuttuviṭṭār mayavarum

oḻiyāp poruḷkoṭuttu uttarippēṉ eṉṟīrē
oḻiyāp poruḷai uriñciviṭṭār māyavarum

cattu miraṅkalaiyō cantirarē cūriyarē
mettaṉamāy niṉṟīrē viḻikaṇ kuruṭāka

attamikkum muṉṉēnīr aṉpāka ummuṭaiya
puttira ṉōṭē pōka varantārum

Appealing to the sun-god

O Supreme Sun, radiant and ruddy,
O Father-in-law mine, I knew you not till now.
Did you willingly acquiesce in your son's death?
Oh, you gave gift eternal but allowed it
To go floating down the river: and the wily Lord
Sucked away the same. O Sun, O Moon
You but stood blind of eye, when it happened:
Didn't you have any pity or compassion?
Oh, before you set in the west, kindly permit me
To accompany your son to the land of death!"

(சந்திரனிடம் சப்தமாதரிடம் முறையிடல்)

சந்திரனே வானம் [1]தழைத்தோங்கும் தாரைகளே
வந்தெனக்கு நீங்கள் [2]வைகுண்டம் தாருமென்றாள் 1287

பூமாதே மாமாதே [3]பொன்னின்கரை மாதே
நாமாதே நீமாதே நாகப்பதி மாதே
காமாதே வேணி கனத்த சடைமாதே 1288

தெய்வ லோகத்துச் [4]சிறந்ததொரு கற்புடைய
மெய்வாய்த்த சொல்லுடைய வேண்டும் பலமாதே 1289

உங்களைப்போல் நானும் உகந்ததொரு [5]பெண்ணல்லவோ
உங்களைப்போல் நானும் உகந்திருக்க வேண்டாமோ 1290

சத்து மிரங்கலையே [6]தையல்நல்லா [7]யிந்நேரம்
[8]இத்தனை பேரும் இரங்கா [9]திருந்தியளே 1291

[10]என்கழுத்துத் தாலி இரும்பாக வேயிருந்தேன்
சங்கை யில்லாமல் சடுதியிலே வாங்கிவிட்டீர் 1292

இந்தவகை செய்தீரென் நாயகன்மேல் [11]குற்றமென்ன
சிந்தையிலே நீங்கள் தெரிந்தியளே எல்லோரும் 1293

ஆலிக்க வாழ்ந்து [12]அழியாத கன்னியுங்கள்
தாலிக் [13]கழிவாகச் [14]சற்றுனாள் சென்றிடுமோ 1294

[15]பொன்கழுத்து மங்கிலியம் போத விருந்தாலும்
[16]என்கழுத்து போலே இறுகாதோ [17]உங்களுக்கும் 1295

1288 பூமாது - வாராகி; வராக அவதாரத்தில் பூமி தேவியைக் கொம்பில் தூக்கினார் திருமால். அவரது அம்சமே வாராகி பன்றி முகமுடையவள். மாமாது - மாகேஸ்வரி; சிவனின் அம்சம். பொன்னின் கரை மாது - செல்வத்துக்கு அதிபதி; நாராயணி, விஷ்ணு அம்சம். நாமாது - பிராமி; பிரம்மனின் அம்சம். நீமாது - கௌமாரி; முருகனின் அம்சம். நாகப்பதி - தேவலோகம்; தேவ லோக மாது - இந்திராணி; இந்திரன் அம்சம். கா - சோலை, காடு காமாது - காட்டுக்கதிபதி; காளி வேணி - தலைமயிர் கனத்த சடைமாது - தலைமயிர் அடர்ந்தவள்; காளி. இவர்கள் சப்தமாதர்கள். 1289. கற்பும் உண்மையும் நிறைந்த தெய்வலோகத்துப் பல மங்கையர்களே 1290. உகந்த - தகுதியான. உகந்து - மகிழ்ந்து 1291. தையல் - பெண். 1292. சங்கை - அச்சம். சடுதி - விரைவு. 1293. நாயகன் - கணவன். இங்கு கர்ணன். சிந்தை - மனம். 1294. ஆலிக்க - மகிழ்ந்து மகிழ்ச்சியோடு அழிவில்லாமல் வாழும் கன்னியரே உங்கள் தாலிக்கு அழிவு வர நாளாகுமோ என்று புலம்புகிறாள்.

சு.சொல் : 1 தளைத்தோங்கும் 2. வைய்குண்டந். 3. பொன்னின்ங்கரை 4. சிரந்ததொரு 5. பென்னல்லவோ 6. தய்யல் 7. யின்னேரம் 8. இத்தினை 9 இருந்தியனை 10. என்களுத்து 11. குத்தமென்ன 12. அளியாத 13. களிவாக 14 சத்துனாள் 15. பொண்ங்களுத்து 16. என்ங்களுத்து 17. உன்ங்களுக்கும்

(Cantiran̲iṭam captamātariṭam mur̲aiyiṭal)

cantiran̲ē vān̲am taḻaittōṅkum tāraikaḷē
vanten̲akku nīṅkaḷ vaikuṇṭam tārumen̲r̲āḷ

pūmātē māmātē pon̲n̲in̲ karaimātē
nāmātē nīmātē nākap patimātē
kāmātē vēṇi kan̲atta caṭaimātē

teyva lōkattuc cirantatoru kar̲puṭaiya
meyvāytta collutaiya vēṇṭum palamātē

uṅkaḷaippōl nān̲um ukantatoru peṇṇallō
uṅkaḷaippōl nān̲um ukantirukka veṇṭāmō

cattu miraṅkalaiyē taiyalnallā yin̲n̲ēram
ittan̲ai pērum iraṅkā tiruntiyaḷē

en̲kaḻuttut tāli irumpāka vēyiruntēn̲
caṅkai yillāmal caṭutiyilē vaṅkiviṭṭīr

intavakai ceytīren̲ nayakan̲mēl kur̲r̲amen̲n̲a
cintaiyilē nīṅkaḷ terintiyeḷē ellōrum

ālikka vāḻntu aḻiyata kan̲n̲iyuṅkaḷ
tālik kaḻivākac car̲r̲unāḷ cen̲r̲iṭumō
pon̲kaḻuttu maṅkiliyam pōta viruntālum
en̲kaḻuttu pōlē ir̲ukatō uṅkaḷukkum

Appealing to the moon and the seven divine matrons

"O Moon in the Sky! scintillating stardoms!
Come thou and deign to grant me the bliss of Vaikuntam!
O Goddess of Earth! O Great Iswari!
O Goddess of wealth! O Brahma's spouse!
O Spouse of Kumara! O consort of Intiran̲!
O Goddess Ancient of the woods with tresses thick!
O Celestial Goddesses of chastity perfect, and true speech!

Am I not like you a woman, equally worthy?
Should I not like you live in happiness?
Oh, None of you have shown pity upon me
All this time; none has shown me sympathy.
Oh, I had my sacred cord durable as iron
Round my neck; without fear and swiftly too
You have taken it back. Oh why,
Why have you done this to me? What crime
Did my Lord commit? You have done this on purpose.
Oh, how long will it take for such a fate
To happen to you also? O you damsels
Living so happily with golden cords round your necks!
Won't it tighten round your necks, like a noose?"

(தன் நிலையை உவமை வாயிலாய்க் கூறுதல்)

பாங்காக நம்பிப் பதுங்கிஉயிர் சாய்த்து
வேங்கை எடுத்த வெறும்[1]பாய்ச்ச லானேனே 1296
ஆங்கால மெல்லாம் [2]அழைத்து மிகப்பிழைத்து
தீங்கு நினைந்தவர்கள் செல்வம்போ லானேனே 1297

கொள்ளை யிடப்போய் [3]குழாங்கூடும் பட்சியிலே
புள்ளரசுக் கெட்டாத [4]பொற்பாச்ச லானேனே 1298

[5]கள்ளவிழும் வெங்கலைகள் [6]கற்றபே ரானாலும்
[7]தெள்ளுதமிழ் உம்மையில்லா சீர்கேடி யானேனே 1299
[8]வெள்ளம்போல் செல்வம் மிகுந்தே இருந்தாலும்
[9]வள்ளல்தான் கீர்த்தி வருவதுபோ லானேனே 1300

ஆனிற்கும் பாரை அதிரவிட்டு ஆணியில்லா
மூலம் அறுத்த முதல்மரம்போ லானேனே 1301

கோலி லடந்த குளுந்தமரம் ஆனாலும்
வேலை யடுத்த விருட்சம்போ லானேனே 1302

வேண்டிய செல்வம் மிதமாய் இருந்தாலும்
காண்டமில் லாத கருத்தாய்ப் போனேனே 1303

சோதித் திலங்குமணி துலங்க இருந்தாலும்

ஆதித்தன் இல்லாத அரும்பூமி யானேனே 1304

சேதியா மூத்தமன்னர் செங்கோல் முறைமைதப்பி
நீதியற்ற ராசன் நெறித்தகுடி யானேனே 1305

சிறக்கும் [10]புகழுக்கு செங்கை இருந்தாலும்
பறக்கும் சிறகற்ற [11]பட்சிபோ லானேனே 1306

பிறக்கும் [12]குடிசரம் பெரிதா யிருந்தாலும்
கறக்கப்பா [13]லற்றதொரு கற்றாபோ லானேனே 1307

[14]ஏர்பாய்ச்சி மெத்த இருந்தபயிர் ஆனாலும்
[15]நீர்பாய்ச்ச லத்த நிரைபயிர்போ லானேனே 1308

[16]சீர்பாய்ச்சி மெத்த செயலாய் இருந்தாலும்
[17]பார்பாய்ச்ச லத்ததொரு பம்பரம்போ லானானே 1309

பரிவுடனே கூடிப் பரம்பெங்கு மேய்ந்து
பிரியாமலே பிரிந்த பேடுபோ லானேனே 1310

கிடைக்கும் பொருளெனவே [18]கீழ்ப்பார் முறியவெட்டி
குடிக்கப் புனல் [19]அற்றதொரு கூபம்போ லானேனே 1311

படைக்கும் பவுசுடனே பதிவா யிருந்தாலும்
அடைக்கக் [20]கதவற்ற [21]அந்தரவீ டானேனே 1312

ஒப்பிலாக் கெங்கையென்று உயர்கீர்த்தி ஆனாலும்
அப்பில்லாப் பொய்கை அரும்பாவி யானேனே 1313

பங்கமில்லாக் கன்னி [22]பழுத்து இருந்தாலும்
கொங்கையில்லா மூப்புக் குமரியள்போ லானேனே 1314

[23]வாகுபெறச் செல்வம் வளமா யிருந்தாலும்
சாகந் தழைவில்லாச் சதிகேடி யானேனே 1315

பேரும் பிறவும் பெருங்கீர்த்தி யானாலும்
[24]ஆருமத்த பாவியென்று அந்திரம்போ லானேனே 1316

மென்மையுள்ள ராசன் விளங்கி யிருந்தாலும்
தனமில்லா [25]வாழ்வு சதிகேடி யானேனே 1317

பாரொாத்த கெங்கை பதியா யிருந்தாலும்

நீரத்த மீன்போல நெடும்பாவி யானேனே 1318

மெய்யான மங்கையென்று மேதினியோர் சொன்னாலும்
கய்யில்லா மங்கை கடும்பாவி ஆனேனே 1319

செப்பமுள்ள [26]காற்றில் செறிந்த நடுக்கடலில்
கப்பல் கவுந்த கடும்பாவி யானேனே 1320

சாயகை [27]மகிழச் சீதனம்பெற் றிருந்தாலும்
நாயக னில்லா நான்பாவி யானேனே 1321

கரிய கரும்பாலை காட்டிலே பற்றிவெந்த
எரிதண லூடே இந்தனம்போ லானேனே 1322

1296. வேங்கை எடுத்த வெறும்பாய்ச்சல் - புலி இரை நோக்கிப் பாய்வதே வழக்கம். இரையில்லாமல் பாய்ந்த புலி போல் என் வாழ்க்கை வீணாயிற்று என்கிறாள்.1297. செல்வம் இருக்கும் காலத்துத் தான்பிழைத்து மற்றவர்க்குத் தீங்கு நினைத்தவர் விரைவில் செல்வம் இழப்பார்கள். அதுபோல் கர்ணன் இருக்கும்போது அவனை மதியாமல் தான் மட்டும் வாழ்ந்து அவனை இகழ்ந்தவள் இன்று அவனையே இழந்தாள். 1298. பட்சி - பறவை. புள்ளரசு - கருடன். கருடனுக்கெட்டா பறவை போல என்வாழ்க்கை ஆனது. 1299 கலைகள் கற்றாலும், தமிழ் போன்ற கர்ணனைக் கல்லாத சீர்கேடி ஆனேன். 1300. வெள்ளம் போல் செல்வம் இருந்தாலும் வள்ளலுக்கு மட்டுமே புகழ் வரும். என்னிடம் எல்லாம் இருந்தும் ஒன்றையும் கொடுக்காததால் புகழ் இழந்தேன். 1301. ஆல் - ஆலமரம். பார் - பூமி. ஆலமரம் நிற்கும் பூமியை அதிர விட்டு ஆணிவேர் இழந்த மரம் ஆனேன். பூமியும் ஆணிவேரும் - கர்ணனுக்கு உவமை. 1302. கோல் - மரக்கொம்பு. வேலை - கடல். விருட்சம் - மரம். 1303. காண்டம் - நூலின் பகுதி. 1304. ஒளி வீசும் நவரத்தினங்கள் நிறைய இருந்தாலும் சூரியன் இல்லாத பூமி ஆனேன். 1305. சேதியா - வெட்டப் படாத இங்கு வடுப்படாத; குற்றமற்ற. நெறித்த - வருத்திய 1307. கற்றா -கன்றை ஈன்ற பசு. 1308. ஏரால் நன்றாக உழுதாலும் நீரில்லாத பயிர் போல் ஆனேன். 1309. சீர் பாய்ச்சி - ஆணி போட்டு. மெத்த - மிக. பார்பாய்ச்சலத்ததொரு. பம்பரம் -கயிறால் சுற்றி நிலத்தில் விடாத பம்பரம். 1310. பரம்பு - வயல்வரப்பு. பேடு - பெண்பறவை. 1311. கிடைக்கும் பொருளெனவே - புதையல் கிடைக்குமென்று. கீழ்ப்பார் முறிய வெட்டி - நீரூற்று அடைக்கும்படி வெட்டி. குடிக்கப் புனலற்றதொரு - குடிப்பதற்கு நீர் இல்லாத. கூபம் போலானேன் - கிணறுபோலானேன். புனல் - நீர். கூபம் - கிணறு. 1312. பவுசு - பெருமை. 1313. பொய்கை - குளம். அப்பு - நீர். 1314. பங்கம் - குறை. கொங்கை - மார்பு. 1315. வாகு - அழகு, ஒழுங்கு. சாகம் தழைவில்லா - பயிர் விளைச்சலற்ற. 1316. அந்திரம் - ஆகாயம் - வெட்டவெளி. 1317. மென்மையான கணவன் இருந்தும், செல்வம் இல்லாதவள் ஆனேன்.

சு.சொல் : 1. பாச்சலானேனே 2 அளைத்து மிகப்பிளைத்து 3. குளாங்கூடும் பச்சியிலே 4. பொற்பாச்சலானே 5. கண்ணவிழும் 6. கத்தபோ 7. தெள்ளுதமிள் 8. வெள்ளம்போல்ச் 9. வள்ளல்த்தான் 10. புகளுக்கு 11 பச்சி. 12. குடிசரம்ப் பெரிதாய் 13. லத்ததொரு கத்தா 14. எறுபாச்சி 15. நீர்பாச்ச 16 சீர்பாச்சி 17. பார்பாச்ச 18. கீள்ப்பார் 19. அத்ததொரு 20. கதவு அத்த 21. அந்திர 22 பளுத்து 23 வாகுபிர 24. ஆறுமத்த 25. வாள்வு. 26 காத்தில் 27. மகிளச்

(taṉ nilaiyai vuvamai vāyilāyk kūṟutal)

pāṅkaka nampip patuṅkiuyir cāyttu
vēṅkai eṭutta veṟumpāycca lāṉēṉē

āṅkāla mellām aḻaittu mikappiḻaittu
tīṅku niṉaintavarkaḷ celvampō lāṉēṉē

koḷḷai yiṭappōyk kuḷāṅkūṭum paṭciyilē
puḷḷaracuk keṭṭāta poṟpāycca lāṉēṉē

kaḷḷaviḻum veṅkalaikaḷ kaṟṟapē rāṉālum
teḷḷutamiḻ ummaiyillāc cīrkēṭi yāṉēṉē

veḷḷampōl celvam mikuntē iruntālum
vaḷḷaltāṉ kīrtti varuvatupō lāṉēṉē

āṉiṟkum pārai atiraviṭṭu āṇiyillā
mūlam aṟutta mutalmarampō lāṉēṉē

kōli laṭarnta kuḷunta maram āṉālum
vēlai yaṭutta viruṭcampō lāṉēṉē

vēṇṭiya celvam mitamay iruntālum
kāṇṭa millāta karuttāyp pōṉēṉē

cōtit tilaṅkumaṇi tulaṅka yiruntālum
ātittaṉ illāta arumpūmi āṉēṉē

cētiya mūttamaṉṉar ceṅkōl muramaitappi
nītiyaṟṟa rācaṉ neṟittakuṭi āṉēṉē

ciṟakkum pukaḻukkuc cenkai yiruntālum
paṟakkum ciṟakaṟṟa paṭcipō lāṉēṉē
piṟakkum kukicaram peritā yiruntālum
kaṟakkappā laṟṟatoru kaṟṟāpō lāṉēṉē

ērpaycci metta iruntapayir āṉālum
nīrpaycca letta niṟaipayirpō lāṉēṉē
cīrpāycci metta ceyalāy iruntālum
pārpaycca lattatoru pamparampō lāṉēṉē

parivuṭaṉē kūṭip parampeṅkum mēyntu
piriyāmalē pirinta pēṭupō lāṉēṉē

kiṭaikkum poruḷeṉavē kīḻppār muṟiyaveṭṭi
kuṭikkap puṉalaṟṟatoru kūpampō lāṉēṉē

paṭaikkum pavucuṭaṉē pativā yiruntālum
aṭaikkak kaṭavaṟṟa antaravī ṭāṉēṉē

oppilāk keṅkaiyeṉṟu uyarkīrtti āṉālum
appillāp poykai arumpāvi yāṉēṉē

paṅkamillāk kaṉṉi paḻuttu iruntālum
koṅkaiyillā mūppuk kumariyalpō lāṉēṉē

vākupeṟac celvam valamā yiruntālum
cākan taḻaivillāc catikēṭi yāṉēṉē

pērum piṟavum peruṅkīrtti yāṉālum
ārumatta pāviyeṉṟu antirampō lāṉēṉē

meṉmaiyuḷḷa rācaṉ viḷaṅki yiruntālum
taṉamilla vāḻvu catikēṭi yāṉēṉē

parotta keṅkai patiyā yiruntālum
nīratta mīṉpōla neṭumpāvi yāṉēṉē

meyyāṉa maṅkaiyeṉṟu metiṉiyōr coṉṉālum
kayyillā maṅkai kaṭumpāvi yāṉēṉē

ceppamuḷḷa kāṟṟil ceṟinta naṭukkaṭalil
kappal kavunta kaṭumpāvi yāṉēṉē

cāyakai makiḻac cītaṉamper ṟiruntālum
nāyaka ṉillā naṉpāvi yāṉēṉē

kariya karumpālai kāṭṭilē paṟṟiventa
eritaṇa lūṭē intaṉampō lāṉēṉē

Poṉṉuruvi explaining her plight through similes

"Oh, My plight is like that of a tiger
That has made an empty leap upon an imagined prey:
Like those who think evil losing their wealth,
I have lost my Lord whom I earlier disparaged;
Like the king of the birds swooping on a covey,
And missing all of them, I stand empty-handed now;
Like one learned in many a honey-sweet art, yet ignorant
Of pellucid Tamil, without you I stand ruined;
Despite riches vast as a flood, fame accrues only
To the bounteous giver; and I am one such, rich in vain!
Oh, I have become a banyan tree with its trunk uprooted;
Like a giant tree beside the sea, despite its branches,
Luxuriant and cool, I am ready to fall here and now!
Oh, despite exceeding wealth I have become, imperfect
Like an epic without apt division into parts;
Oh, inspite of dazzling gems aflame, I've become
Fallow like the earth without the shining sun above!
Oh, I have bcome like a citizenry
Where unjust kings rule with sceptre tyrannous:
Though full of fame and name and bounty,
I have become impotent like a bird without wings.
Though born in a line, famous and great
I am like a cow without milk for its calf;
Oh, I am now like a crop grown on well-ploughed field,
Which has no water for the plants to grow!
Spite of my power and glory I have become,
Like a spinning top that does not touch the ground!
Oh, I've become like a female bird separated
From its mate after playing around the green fields:
Like a well without water after a deep dig
On hardy ground, my life has become a waste.
Oh, I have become life a house without a door,
Despite my power, pelf and pride of place.
I am like unto a pond without water

Though reputed as equal in merit to *Kaṅkai*!
Oh, I am useless as a goodly spinster faultless,
Without breasts that glorify her womanhood.
Like a field luxuriant and rich, without any yield,
I have become a woman with a wasted life.
Despite my name and reputation great, I am
Dangling in the air like an orphan kinless
Oh, though I had a great king as my husband,
I have become poor, devoid of any life.
Though my spouse was great as the river Kaṅkai
In munificence, I've become a sinner suffering
Like a fish out of water.
Though people on earth hail me as a true wife,
I've become a sinner foul, without hands:
Oh, I've become ill-fated as a vōyager
Whose ship has sunk in mid-sea due to gales;
Though endowed with wealth aplenty, as bride-price,
I've become a sinful woman without a husband!
Oh, I've become ill-fated as a faggot
In the midst of blazing fire in a sugarcane field.'

(சிவனிடம் முறையிடல்)

சங்கரனே வெள்ளிமலை சதாசிவனே [1]கேட்கலேயோ
மங்கை யிடம்வைத்தருளும் வள்ளலே [1]கேட்கலையோ 1323

ஆறணிந்த வேணி அரனார் [1]கேட்கலையோ
[2]நீறணிந்த சோதி நிமலன் [1]கேட்கலையோ 1324

வேளை [3]யெரித்த விமலன் [1]கேட்கலையோ
காளை விடையேறும் கற்பகமே [1]கேட்கலையோ 1325

மாலயனும் காணாத வள்ளலே [1]கேட்கலையோ
காலன் தனைஉதைத்த கர்த்தாவே [1]கேட்கலையோ 1326

வல்லவர்க்குத் தோறாத [4]வன்கண்ணா [1]கேட்கலையோ
நல்லவர்க்குந் [5]தோன்ற நடம்புரிந்தாய் [1]கேட்கலையோ 1327

யென்று சிவனாரை யேத்திப் பலகாலம்

1322. இந்தனம் - விறகு. 1323. வெள்ளிமலை - கயிலாய மலை. இடம் - இடப்பாகம். (உமாதேவியை இடப்பாகத்தில் வைத்திருப்பவன் சிவபெருமான்) 1324. ஆறு - நதி. வேணி - சடை. அரன் - சிவன். நீறு - திருநீறு. நிமலன் - குற்றமற்றவன். 1325. வேள் - மன்மதன். மன்மதன் தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, உமை, சிவன் திருமணம் நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் தன் மலரம்புகளைச் சிவன் மீது ஏவ, சிவன் சினந்து நெற்றிக்கண் காட்ட மன்மதன் எரிந்து போனான். அதனால் அநங்கன் எனப்பெயர் பெற்றான். அநங்கன் - உருவமில்லாதவன் ரதியின் வேண்டுதலுக் கிணங்க அவளுக்கு மட்டுமே தெரிவான். இது இறைவனின் எட்டு வீரச் செயல்களுள் ஒன்று. இது நடந்த இடம் நாகை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த குறுக்கை என்னும் ஊர். காளை, விடை - இடப வாகனம். 1326. மால் - திருமால். அயன் - பிரமன். திருமாலும் பிரமனும் சிவனின் அடிமுடி தேடியும் காண முடியவில்லை என்பது புராணம், காலன் - யமன். மார்க்கண்டனுக்காக யமனை உதைத்தான் சிவன். இதுவும் சிவனின் எட்டு வீரச்செயல்களுள் ஒன்று. இடம் - நாகை மாவட்டத்தைச்சேர்ந்த திருக்கடையூர் என்னும் ஊர்.

சு.சொல் : 1. கேள்க்கலையோ 2. நீரணிந்த 3. யெறித்த 4. வண்கண்ணா 5. தோண.

(Civaṉiṭam muṟaiyiṭal)

caṅkaraṉē veḷḷimalai catācivaṉē kēṭkalaiyō
maṅkaiyiṭam vaittaruḷum vaḷḷalē kēṭkalaiyō

āraṇinta vēṇi araṉār kēṭkalaiyō
nīraṇinta cōti nimalaṉ kēṭkalaiyō

vēḷai yeritta vimalaṉ kēṭkalaiyō
kāḷai viṭaiyēṟum kaṟpakamē kēṭkalaiyō

mālayaṉum kāṇāta vaḷḷalē kēṭkalaiyō
kālan taṉaiutaitta karttāvē kēṭkalaiyō

vallavarkkut tōṟāta vaṉkaṇṇā kēṭkalaiyō
nallavarkkun tōṉṟa naṭampurintāy kēṭkalaiyō

yeṉṟu civaṉārai ēttip palakālam

Appealing to Lord Civaṉ

"Won't you hear me, O Caṅkara! Catāciva of the argent hill!
O bounteous Lord with the goddess on your left side, won't you hear me!
O Lord Hara with *Kaṅkai* in your matted locks!
O Immaculate Flame, with holy ash besmeared, won't you hear?
O faultless One who burnt Maṉmataṉ, won't you hear me?
O Lord munificent as Kaṟpakam, who rides the bull-mount!

O bounteous Lord, beyond the ken of Tirumāl and Piramaṉ!
O great Creator who did kick Yamaṉ of yore, won't you hear me?
O fierce-eyed god unvanquished by any one mightier!
O Lord who danced before the eyes of devotees good!
Won't you hear me, O God," she cried for long.

(திருமாலிடம் முறையிடல்)

வென்றியுள்ள மாலேயென் விண்ணப்பங் [1]கேட்கலையோ 1328

செய்ய மலர்க்கண்ணா திருமாலே [1]கேட்கலையோ
[2]வைகுண்டம் [3]வீற்றிருக்கும் வள்ளலே [1]கேட்கலையோ 1329

[4]பாற்கடலில் [3]வீற்றிருக்கும் பரமனே [1]கேட்கலையோ
கார்க்கடல்போல் மேனியனே கண்ணரே [1]கேட்கலையோ 1330

பஞ்சாயுத மேந்தும் பச்சைமால் [1]கேட்கலையோ
பஞ்சாயுத சோதி [5]மறையவனே [1]கேட்கலையோ 1331

செய்ய கமலத் திருமார்பா [1]கேட்கலையோ
வையகமெல் [6]லாந்துதிக்கும் வள்ளலே கேட்கலையோ 1332

வில்லோர்கள் கொல்ல [7]மடிந்தவனே [1]கேட்கலையோ
கல்லுப்[8]பெண் ணாக்கிவைத்த கார்வண்ணா [1]கேட்கலையோ 1333

கண்ணரையும் வாழ்த்தியந்தக் காரிகையும் ஏதுசொல்வாள்

1328. வென்றி - வெற்றி 1329. செய்ய - சிவந்த மலர்க்கண்ணா - மலர் போன்ற கண்ணையுடையவனே 1330. கார்க்கடல் - கருங்கடல். 1331 பஞ்சாயுதம் - ஐந்து ஆயுதம் வில், வாள், சங்கு, சக்கரம், கதை. 1332. செய்ய கமலத்திரு மார்பா - சிவந்த தாமரையில் உள்ள இலக்குமியை மார்பில் உடையவனே. 1333. வில்லோர் - வேடர் வேடர்களால் கொல்லப்பட்டவன் கண்ணன். கண்ணன் குலத்தவர் துர்வாசர் சாபத்தால் அழிய, அவன் மட்டும் தவம் செய்யும் போது அவன் பாதத்தைப் பறவை என நினைத்து அம்பு தொடுத்தான் வேடன் ஒருவன் அவ்வம்பு யாதவர் அழிவுக்குக் காரணமான உலக்கையில் எஞ்சிய பகுதியால் செய்யப்பட்டது. எனவே கண்ணனும் இறந்தான். கல்லுப்பெண்ணாக்கி வைத்த - கௌதமர் சாபத்தால் கல்லான அகலிகையை மீண்டும் பெண்ணாக்கிய (இராமாவதாரத்தில் செய்த செயல்)

சு.சொல் : 1 கேள்க்கலையோ 2 வைய்குண்டம் 3 வீத்திருக்கும் 4. பால்க்கடலில் 5. மரையவனே 6 லாவருந்தும் 7. மடித்தவனே 8. பன்னாக்கி

(Tirumāliṭam muṟaiyiṭal)

veṉṟiyuḷḷa mālēyēṉ viṇṇappaṅ kēṭkalaiyō

ceyya malarkkaṇṇā tirumālē kēṭkalaiyō
vaikuṇṭam viṟṟirukkum vaḷḷalē kēṭkalaiyō

pāṟkaṭalil viṟṟirukkum paramaṉē kēṭkalaiyō
kārkkaṭalpōl mēṉiyaṉē kaṇṇarē kēṭkalaiyō

pañcāyuta mēntum paccaimāl kēṭkalaiyō
pañcāyuta cōti maṟaiyavaṉē kēṭkalaiyō

ceyya kamalat tirumārpā kēṭkalaiyō
vaiyakamel lāntutikkum vaḷḷalē kēṭkalaiyō

villōrkaḷ kolla maṭintavaṉē kēṭkalaiyō
kalluppeṉ ṇākkivaitta kārvaṇṇā kēṭkalaiyō

kaṇṇaraiyum vāḻttiyantak kārikaiyu mētucolvāḷ

Appealing to Tirumāl

O victorious Tirumāl, won't you hear my plea?
Lord Tirumāl adorned with red flowers, won't you hear me?
O Lord ensconced in Vaikuntam, won't you hear me?
O Supreme one, seated in the sea of milk, won't you hear me?
O Kaṇṇa with the complexion of the dark sea!
O green-hued Tirumāl holding five-fold arms, won't you hear me?
O flaming Vedic Brahmin, with five-fold weapons!
O Lord, who as Kriṣṇa died by an arrow of a hunter!
O munificent Lord, whom the entire world adores Oh hear me!
O Lord who as Kriṣṇaṉ died by an arrow of a hunter!
O dark' - hued Lord who transformed a stone into a woman, Oh hear me!"
Thus hailing the Lord, the damsel further spoke.

1. Cāmbaṉ, a son of Kriṣṇaṉ played a trick upon the sage Kasyapa, presenting that he was pregrant. He was cursed by the sage that an iron pestle would be born to him, which will destroy the entire Yadava clan, And so it happened. Kriṣna himself was killed by a hunter's arrow with an iron tip from the same pestle.

(பிரமனிடம் முறையிடல்)

விண்ணுலகம் படைத்த [2]விருமாவே [1]கேட்கலையோ 1334
என்னரிய சிவன் [3]இறையவனே [1]கேட்கலையோ 1335
வாகுடனே நானடியாள் வாதைப் படுந்துயரம்
வேக முடனுமக்கு வெள்ளிமலை கேட்கலையோ 1336

பெருந்துயரம் நானடியாள் பேதை படுந்துயரம் 1337

மத்துநிகர் ஒவ்வாத [4]மறையவனே வேதியரே
சத்திய வேதம் சதிராகக் கேட்கலையோ 1338

ஏழை படுந்துயரம் [5]எல்லோர்க்கும் கேட்கலையோ
சாழை படுந்துயரம் சகலர்க்கும் கேட்கலையோ 1339

என்றுசொல்லி [6]வாழ்த்தி இயல்வான [7]பொன்னுருவி
நின்று மயங்கி நெடுமூச்சும் தானெரிந்து 1340

1334. காரிகை - பெண்; பொன்னுருவி. விருமா - பிரமன்.1336. வாகு - வெள்ளிமலை - கயிலாயம் 1337. பேதை - அறியாதவள்.1338. மத்துநிகர் - மற்று நிகர் என்பதன் பேச்சு வழக்கு. சத்திய வேதம் என்பதன் எதுகை நோக்கி மத்து எனத் திரிந்தது. 1339. சாழை - கதியற்றவர்.

சு.சொல் : 1. கேள்க்கலையோ 2 விறுமாவை 3. இரையவனே. 4. மரையவனே 5. யெல்லோக்கும்ங் 6. வாள்த்தி 7. பொண்ணுருவி

(Piramaṉiṭam muṟaiyiṭal)

viṇṇulakam paṭaitta virumavē kāṭkalaiyō
eṉṉariya civaṉ iraiyavaṉē kēṭkalaiyō

vākuṭaṉē nāṉaṭiyāḷ vātaip paṭuntuyaram
vēka muṭaṉumakku veḷḷimalai kēṭkaḷaiyō

peruntuyaram nāṉaṭiyāḷ pētai paṭuntuyaram

mattunikar ovvāta maṟaiyavaṉē vētiyarē
cattiya vētam catirākak kēṭkalaiyō

ēḻai paṭuntuyaram ellōrkkum kēṭkalaiyō
cāḻai paṭuntuyaram cakalarkkum kēṭkalaiyō

eṉṟucolli vāḻtti iyalvāṉa poṉṉuruvi
niṉṟu mayaṅki neṭumūccum tāṉerintu

Appealing to Piraman

"O Piramā who made the heavens, won't you hear me?
O my dear life, O my God, won't you hear me?
O Lord at the silvery mountain Kayilai,
Don't you hear the lament of this innocent slave
Suffering so much pain and grief?
O Vedic Brahmin without a peer! Don't you hear
My words true as the Vedas themselves?
Oh, is not my lament of grief heard by all the world?
Oh, is not my suffering heard by all?"
Thus and thus, hailing the gods she spoke,
As she stood for long sighing in grief appealing to all.

(பெண் தெய்வங்களிடம் முறையிடல்)

[1]பார்ப்பதியே அம்மா பரமருட தேவியரே
சீருடனே யென்னைச் சிவலோகம் [2]சேராயோ 1341

செந்தா மரையாளே திருமாலுட தேவியரே
என்தாபம் தீர [3]ஈடேற்றம் தாராயோ 1342

வெண்டா மரையாளே வேதியனார் தேவியரே
வண்டாடும் [4]பூங்குழலே மலர்ப்பாதம் [5]சேராயோ 1343

1341. பரமர் - சிவன். 1342. செந்தாமரையாள் - இலக்குமி. 1343. வெண்டாமரையாள் - சரஸ்வதி. வேதியனார் - பிரமன்.

சு.சொல் : 1. பார்பதியே 2. சேறாயோ 3. ஈடேத்தம் 4. பூங்குளலே 5 சேறாயோ

(peṉ teyvaṅkaḷiṭam muṟaiyiṭal)

pārppatiyē ammā paramaruṭa tēviyarē
cīruṭaṉē yeṉṉaic civalōkam cērāyō

centā maraiyāḷē tirumāluṭa tēviyarē
eṉtāpam tīra īṭēṟṟam tārāyō

veṇṭā maraiyāḷē vētiyaṉār tēviyarē
vaṇṭāṭum pūṅkuḻalē malarppātam cērāyō

Appealing to female deities

"O Goddess Pārvati, consort of the Supreme God,
Won't you transport me in order, to Civalōkam?
O Goddess seated in the red lotus, spouse of Tirumāl!
Won't you relieve my anguish and grant me satisfaction!
O Goddess Carasvati seated in the white lotus,
Consort of the God Piramā!
O Goddess with bee-haunted flower-decked tresses!
Won't you take me unto your flowery feet?"

(கர்ணரை எழுப்பச் சொல்லுதல்)

மத்துமுள்ள [1]கன்னியரே மாதாவே [2]நீங்களெல்லாம்
[3]எத்திசைக்கும் [4]கன்னர் உடன்[5]சேரப் பண்ணுமய்யா 1344

இப்படியே [6]வாழ்த்தி இயல்சேரும் மங்கையவள்
மெய்ப்பான [7]பார்ப்பதியே விரும்பிநான் கேட்டவரம்
தப்பாம லேயெனக்குத் தாலிதர [8]வேணுமம்மா 1345

கல்லாப் பெரும்பாவி [9]கற்புடையாள் [10]நானானால்
எல்லாருங் கூடி இசைந்துவரம் தாருமம்மா 1346

என்றுசொல்லிப் பொன்னுருவி இரங்கி [11]முகம்பார்த்து
[12]துன்று மலர்க்குழலாள் துயிலாடை ஏந்திநின்றாள் 1347

1344 மத்துமுள்ள < மற்றுமுள்ள 1347 துன்றும் - நெருங்கிய. மலர்க்குழலாள் - மலர் நிறைந்த கூந்தலையுடையவள். 1348 சேந்து - சிவந்து.

சு. சொல் : 1 கண்ணியரே 2. நிங்களெல்லாம் 3. யெத்திசைக்கும் 4. கண்ணர் 5. சேற 6. வாள்த்தி 7. பார்பதி 8. வேனுமம்மா 9 கற்ப்புடையாள் 10. ணானால் 11. முகம்பாத்து 12. துண்டுமலர்க்குளலாள்

(Karṇarai eḻuppac collutal)

mattumuḷḷa kaṉṉiyarē mātāvē nīṅkaḷellām
etticaikkum kaṉṉaruṭaṉ cērap paṇṇumaiyyā

ippaṭiyē vāḻtti iyalcērum maṅkaiyavaḷ
meyppāṉa pārppatiyē virumpināṉ kēṭṭavaram

tappāma lēyeṉakkut tālitara vēṇumammā

kallāp perumpāvi kaṟpuṭaiyāḷ nāṉāṉāl
ellāruṅ kūṭi icaintuvaram tārumammā

eṉṟucollip poṉṉuruvi iraṅki mukampārttu
tuṉṟu malarkkuḻalāḷ tuyilāṭai ēntiniṉṟāḷ

Imploring the deities to raise Karṇaṉ from the dead

"O ye, virgin Goddesses all! Mother great!
I pray you, make my Lord Karṇaṉ join me again!"
Thus worshipping, Goddess Pārvati again,
Poṉṉuruvi implored her: "Without fail
You must give me my sacred Lord again:
If I poor and unlearned, am truly chaste.
All of you join your strength and grant my prayer."
Saying thus, Poṉṉuruvi, woe-begone,
Her tresses thick, adorned with blooms,
Stretched for the front of her saree praying for a boon.

(தன் பழியை ஏற்குமாறு கூறுதல்)

துயிலாடை ஏந்திநின்று சொல்லுவாள் பொன்னுருவி
திகிலாக என்[1]வயிறு சேந்தே யெரியுதம்மா 1348

வன்பகை போலெந்தன் [2]மன்னவனைக் கொன்றியளே
சென்மபகை போலேயெந்தன் தென்னவரைக் கொன்றியளே 1349

இப்போது நீங்களெல்லாம் [3]எந்தனையும் கொன்றுவிடும்
தப்பாமல் [4]என்பழியைத் [5]தானேற்றுக் கொள்ளுமென்றாள் 1350

1348. சேந்து - சிவந்து.

சு.சொல் : 1 வயறு 2 மண்ணவனை 3 யெந்தனையும் கொண்டு 4. யென்பனியைத் 5. தானேத்துக்

(taṉ paḻiyai ēṟkumāṟu kūṟutal)

tuyilāṭai ēntiniṉṟu colluvāḷ poṉṉuruvi
tikilāka eṉvayiṟu cēntē yeriyutammā

vanpakai pōlentan mannavanaik konriyaḷē
cenmapakai pōlēyentan tennavaraik konriyaḷē

ippōtu niṅkaḷellām entanaiyum konruviṭum
tappāmal enpaḻiyait tānēṟṟuk koḷḷumenṟāḷ

'Accept the blame for my death'

Holding the front of her saree Ponnuruvi wailed:
'Oh, my heart is burning in anguish.
You had my king killed as if in enmity inveterate:
My Lord of the south, you murdered as if in lifelong enmity.
Now O you Goddesses, kill me too, of a certainty,
Accept the blame for my death also" she said.

(தேவியர் சிவனிடம் வருதல்)

அப்போது பார்ப்பதியும் அரியதொரு லட்சுமியும்
செப்புங் கலைவாணி [1]சேர்ந்ததொரு [2]கன்னியரும் 1351

எல்லோரும் கூடி இசைந்துவரம் [3]கேட்கவென்று
செல்லாரும் வெள்ளி சிவன்பாதம் வந்துகண்டார் 1352

1352. செல் - மேகம். ஆரும் - பொருந்தும். வெள்ளி - கயிலைமலை.

சு.சொல் : 1 சேந்ததொரு 2. கண்ணியரும் 3. கேள்ககவென்று

(Tēviyar Civaniṭam varutal)

appōtu pārppatiyum ariyatoru laṭcumiyum
ceppuṅ kalaivāṇi cērntatoru kanniyarum

ellōrum kūṭi icaintuvaram kēṭkavenṟu
cellārum veḷḷi civanpātam vantukaṇṭār

The Goddesses approaching Lord Civan

And then Pārvati and Lakṣmi rare
And carasvati and the virgin Goddesses all
Together went to the silvery mount
Of Kayilai where the clouds do rest
To ask of Civan a boon for the queen!

(சிவனைத் துதித்தல்)

சங்கரரே [1]வெற்றித் தலைவரே தாண்டவரே
எங்கும் [2]நிறைந்தருளும் ஈசுவரனே என்கோவே 1353

[3]பிறைதரித்த மேனி பெருமாளே காவலரே
[4]கறைதரித்த கண்டரே காவலரே யெல்லோர்க்கும் 1354

அன்னமயங் கொடுத்த ஆதிமூ லப்பொருளே
தன்னுகந்தா னாகச் [5]சார்ந்தார்க்கு மெய்ப்பொருளே 1355

[6]ஏழை பங்காளா இமையோர்க்கும் மெய்ப்பொருளே
வேளை [7]எரித்த [8]விழிச்சுடரே மெய்ப்பொருளே
கோளை குரும்படக்கும் [9]கூற்றை யுதைத்தோனே 1356

[10]வெஞ்சுடலை யாடி விறுமகபாலம் ஏந்தி
தன்சுடரும் மேனியரே சங்கரரே [11]போற்றியென்று 1357

1353 தாண்டவர் - நடனமாடுபவர் 1354 பிறைதரித்த - மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் சூடிய. கறைதரித்த கண்டரே - கழுத்தில் கறை ஏந்தியவரே. விஷம் உண்டதால் கண்டத்தில் கறை ஏற்பட்டது. 1355 அன்னமயம் - சரீரம், உடல் 1356 ஏழை - பெண். ஏழை பங்காளன். பெண்ணை ஒருபக்கத்தில் கொண்டவன் இமையோர். தேவர் கண் இமைக்க மாட்டார்களாதலால் இமையோர் எனப்பட்டனர். வேளை எரித்த விழிச்சுடர் - மன்மதனை எரித்த நெற்றிக் கண்ணையுடையவன். கோளை குரும்படக்கும் - கோள்களின் வலிமையையும் அடக்கக் கூடிய கூற்றையுதைத்தோன் - யமனை உதைத்தவன்.

சு.சொல் : 1. வெத்தி 2 நிலைந்தருளும் 3 பிரைதரித்த 4 கரைதரித்த 5. சார்ந்தார்க்கு 6. யேளை 7 எறித்த 8. விளி 9. கூத்தை. 10. வென்ஞ்சுடலை 11. போத்தியென்று

(Civanait tutittal)

caṅkararē verrit talaivarē tāṇṭavarē
eṅkum niraintaruḷum īcuvaranē eṉkōvē

piraitaritta mēṉi perumāḷē kāvalarē
karaitaritta kaṇṭarē kāvalarē yellōrkkum

aṉṉamayaṅ koṭutta ātimū lapporuḷē
taṉṉukantā ṉākac cārntārkku meypporuḷē

ēḻai paṅkāḷā imaiyorkkum meypporuḷē
vēḷai eritta viḻiccuṭarē meypporuḷē

kōḷai kurumpaṭakkum kūr̲r̲ai yutaittōn̲ē
veñcuṭalai yāṭi vir̲umakapālam ēnti
tan̲cuṭarum mēn̲iyarē caṅkararē por̲r̲iyen̲r̲u

Praying to Lord Civan̲:

"O Lord Caṅkara; victorious chief, Dancer great!
Īsvara immanent everywhere! our liege!
Lord adorned with the crescent on the head! Protector great!
Blue-throated Lord! Guardian of all!
Primal Lord who gives life to all on earth!
True Ens to devotees who seek refuge!
Friend of the poor! true Ens to supernals too!
Lord who burnt Man̲matan̲, with the flaming eye!
Lord who kicked to death, Yaman̲ himself
Who puts down the power of the nine Grahas!
Lord who dances in the crematory
Holding the skull of Piraman̲,
Lord with complexion self-effulgent,
Lord Caṅkara, hail, all hail!"

1. Nine *Grahas*: Cūriyan̲, Cantiran̲, Cevvāy, Putan̲, Kuru, Cukran̲, Cani, Rāku and Kētu. (Sun, Moon, Mars, Mercury, Jupiter, Venus, Saturn, and the two nodes.)

(பொன்னுருவியின் துயரம் கூறுதல்,அவள் பழி ஆகாதெனல்)

கன்னனும் மடிந்ததினால் [1]கார்குழலாள் பொன்னுருவி
அன்னமின்னாள் திட்டுவது அவதரிக்கப் போகுதில்லை
பொன்னுருவி திட்டுவது பொறுக்கவும் [2]போகுதில்லை 1358

[3]கன்னியவள் திட்டுவது கரைகாணப் [2]போகுதில்லை
பன்னி படுந்துயரம் பார்க்கவே [2]போகுதில்லை 1359

மங்கை படுந்துயரம் மதிக்கவே [2]போகுதில்லை 1360

சாகுறோ மென்று சதிராய்ப் [4]பழிகுறித்தாள்
வேகுறோ மென்று விதமாய்ப் [4]பழிகுறித்தாள் 1361

[5]எந்தபழி யானாலும் என்செய்யும் ஆண்டவனே

சொந்தமுள்ள கற்புடையாள் [6]சொற்பழியே ஆகாது 1362
மங்கை [7]பழியைஇப்போ மாரேந்தக் கூடாது
எங்கு [8]பழிசுமக்கும் ஈசுபரரே ஆண்டவரே 1363

1357. வெஞ்சுடலை - வெப்பமான சுடுகாடு. கபாலம் - மண்டையோடு 1358. மடிந்ததினால் - இறந்ததனால். கார்குழலாள். மேகம் போன்ற கரிய கூந்தலையுடையவள். அன்னமின்னாள் - அன்னம் போன்றும் மின்னல் போன்றும் உள்ளவள். அவதரிக்க - மீண்டும் பிறக்க. திட்டுவது - பழிப்பது. 1359 பன்னி - பத்தினி

சு.சொல் : 1. கார்குளலாள் 2. போகுதுதில்லை 3. கண்ணி 4 பளி 5 எந்தன்பளி 6 சொல்ப்பளி 7. பளியை 8. பளி

(Poṉṉuriviyiṉ tuyaram kūṟutal,avaḷ paḻi ākāteṉal)

kaṉṉaṉum maṭintatiṉāl kārkuḻalāḷ poṉṉuruvi
aṉṉamiṉṉāḷ tiṭṭuvatu avatarikkap pōkutillai
poṉṉuruvi tiṭṭuvatu poṟukkavum pōkutillai

kaṉṉiyavaḷ tiṭṭuvatu karaikāṇap pōkutillai
paṉṉi paṭuntuyaram pārkkavē pōkutillai

maṅkai paṭuntuyaram matikkavē pōkutillai

cākuṟō meṉṟu catirāyp paḻikuṟittāḷ
vēkuṟō meṉṟu vitamāyp paḻikuṟittāḷ

entapaḻi yāṉālum eṉceyyum āṇṭavaṉē
contamuḷḷa kaṟpuṭaiyāḷ coṟpaḻiyē ākātu

maṅkai paliyaiippō mārēntak kūṭātu
eṅku paḻicumakkum īcuparārē āṇṭavarē

Speaking of Poṉṉuruvi's grief and her blaming them

'Oh, we cannot bear the charge
Of Poṉṉuruvi of tresses dark as a raincloud,
Bright as lightning and graceful as a swan!
Oh, we cannot bear to hear her accuse us:
There is no end to the blames the damsel heaps on us.
Oh the grief of the chaste wife we are unable to bear.
And the sufferings of the bereaved princess.

'Oh, she said, she was going to die and squarely blamed us:
She said, she was burning inside.
The words of blame from a chaste wife
Should not be ignored at all;
Nor the accusation of the bereaved queen;
O Isvara, Lord God, relieve us of the blame."

(கர்ணன் உயிரை விடுவிக்கும்படி வேண்டுதல்)

[1]கன்ன னுயிர்விடுத்துக் காப்பாத்த வேணுமையா
கோனெனக் [2]கொடையாளன் சொல்தவறா [3]மன்னவன்தான் 1364
தருமக் [4]கொடையான் தாரணியில் எல்லோர்க்கும் 1365
[5]ஆனத னாலே அடியாளும் இங்குவந்தோம்
வேணும் வரங்கொடுத்தும் [6]எழுப்பிவிட வேணுமையா 1366
[7]சங்கையுற்ற பொன்னுருவி தாலிதர வேணுமய்யா
[8]பங்கமற்ற [9]பொன்னுருவி [10]பரிதாபம் தீருமையா 1367

1365. தாரணி - பூமி. 1367 சங்கை - உறுதி. பங்கம் - குற்றம்.

சு.சொல் : 1 கண்ண 2. குடையாளன் 3 மண்ணவன்ந்தான் 4. குடையான் 5. ஆனது 6 எளுப்பி 7 சங்கையுத்த 8. பங்கமத்த 9 பொண்ணுருவி 10 பறதாபம்

(Karṇan̲ uyirai viṭuvikkumpaṭi vēṇṭutal)

kan̲n̲a n̲uyirviṭuttu kāppātta vēṇumaiyā
kōn̲en̲ak koṭaiyāḷan̲ coltavar̲ā man̲n̲avan̲tān̲
tarumak koṭaiyān̲ tāraṇiyil ellōrkkum
ān̲ata n̲ālē aṭiyāḷum iṅkuvantōm
vēṇum varaṅkoṭuttum eḻuppiviṭa vēṇumaiyā
caṅkaiyur̲r̲a pon̲n̲uruvi tālitara vēṇumaiyyā
paṅkamar̲r̲a pon̲n̲uruvi par̲itāpam tīrumaiyā

Praying for the restoration of Karṇan̲'s life

"O Lord, please restore the life of Karṇan̲ and save him:
As a king, as a munificent patron, and sovereign
Who never went back on his word,

And as one who gave freely to solicitors all, on earth,
Karṇaṉ deserves your grace; we implore you
To grant this boon and wake him up!
Oh, do grant to resolute Poṉṉuruvi, the gift of her sacred cord!
Oh, relieve the plight of blameless Poṉṉuruvi!"

(சிவன் கர்ணனை அழைத்தல்)

யென்றுசொல்லக் கேட்டே [1]இறையோன் [2]மனமகிழ்ந்து
வென்றியுள்ள கர்ணனுயிர் மேவி [3]அழையுமென்றார் 1368
ஆண்டபிரான் சொல்ல அருகுபிரம் மாஅப்போ 1369
விஷ்டுணுவின் தன்பதியில் மேவி[4]யழைத் தோடிவந்தார்
இஷ்டமுடன் கர்ணன் [5]ஈசுவரனார் பாதமதில் 1370

1369 ஆண்டபிரான் - சிவன். அப்போ - அப்போது

சு.சொல் : 1 இரைபோன் 2. மனமகிள்ந்து 3. அளையுமென்றார் 4 அளைத் 5 ஈசுபறனாற்

(Civaṉ Karṇaṉai aḻaittal)

yeṉṟucollak kēṭṭē iṟaiyōṉ maṉamakiḻntu
veṉṟiyuḷḷa karṇaṉuyir mēviaḻaiyu meṉṟār
āṇṭapirāṉ colla arukupiram māappō
viṣṭuṇuvin taṉpatiyil mēviyaḻait tōṭivantār
iṣṭamuṭaṉ karṇaṉ īcuvaraṉār pātamatil

Lord Civaṉ calling to Karṇaṉ

Listening to the prayer of the Goddesses, the great God,
Glad of heart, did order the recall of victorious Karṇaṉ's life.
At the behest of the Lord, Piramaṉ then rushed up
To Viṣṇu's world and released Karṇaṉ's soul
Who then fell at the divine feet of Īsvaraṉ.

(கர்ணன் நமஸ்கரித்தலும் நமஸ்கரித்த கர்ணனைச் சிவன் பூமிக்குச் செல்லும்படி கூறலும்)

[1]விழுந்து [2]நமஸ்கரித்தான் மேலான கர்ணனுந்தான்
கண்டு [3]தொழுதவனைக் [4]கறைக்கண்டர் தானோக்கி 1371

அங்கரனே [5]நீபோய் அவனியிலே தானிறங்கி
மங்கையவள் [6]துயரம் [7]மாற்றி [8]மனம்திருத்தி
இங்கேவா என்று [9]இறையவனார் தான்விடுத்தார் 1372

1371 கறைக்கண்டர் - விடமுண்டதால் கறையுடைய கண்டர்; சிவன். 1372. அவனி - பூமி.
சு.சொல் : 1. விளுந்து 2 நமஷ்கரித்தான் 3. தொளுதவனை 4. கரைக்கண்டர் 5. நீயிபோய் 6. துயறம் 7 மாத்தி 8 மணந்திருத்தி 9 இரையவனார்

(Karṇaṉ namaskarittalum namaskaritta Karṇaṉaic Civaṉ pūmikkuc cellumpaṭi kūṟalum)

viḻuntu namaskarittāṉ mēlāṉa karṇaṉuntāṉ
kaṇṭu toḻutavanaik kaṟaikkaṇṭar tāṉōkki

aṅkaraṉē nīpōy avaṉiyilē tāṉiṟaṅki
maṅkaiyavaḷ tuyaram māṟṟi maṉamtirutti

iṅkēvā eṉṟu iṟaiyavaṉār tāṉviṭuttār

Lord Civaṉ directing Karṇaṉ to go to the earth

Noble Karṇaṉ fell prostrate before Lord Civaṉ
And made his humble obesances:
The blue-throated One, looked kindly at Karṇaṉ
Who bowed to him and said: "Karṇa!
Go thou down to the earth and meet your queen,
Console her, relieve her sorrow and return here"
Thus spoke the gracious Lord to Karṇaṉ.

(கர்ணன் உடலில் உயிரைப் பொருத்த சரடு தருதல்)

காயம் பொருத்த கருணையுள்ள [1]ஈசுவரரும்
பாயம் [2]செறிந்த [3]பசும்பொன் [4]னிழைவாங்க 1373

பொன்சரடு மீந்து பொருந்து மெனக்கொடுத்தார்

1373 காயம் - உடல். பாயம் - சேரக்கூடிய. இழை நூல்.
சு.சொல் : 1. ஈசுவறரும் 2. செரிந்த 3. பசுபொன் 4. இளை

(Karṇaṉ uṭalil uyiraip porutta caraṭu tarutal)

kāyam porutta karuṇaiyuḷḷa icuvararum
pāyam ceṟinta pacumpoṉ ṉiḻaivāṅka

poṉcaraṭu mīntu poruntu meṉakkoṭuttār

Giving a golden cord to restore Karṉaṉ's life

The compassionate God then gave Goddess Pārvati a cord
Wrought of golden thread to be placed
Alongside the sacred cord of Poṉṉuruvi

(பார்வதி வாங்கி ஆகாச பாணியிடம் கொடுத்தல்)

அப்படியே வாங்கி அறிவுடைய [1]பார்ப்பதியும் 1374

ஆகாச [2]பாணிமங்கை அவளுடைய [3]கைகொடுத்து
வாகான பொன்னுருவி மடியிலே போடுமென்றார் 1375

1374. சரடு - கயிறு. 1375. ஆகாசபாணி - தேவலோக மங்கை.
சு.சொல் : 1 பார்பதியும் 2 பானி 3 கையிக்கொடுத்து

(Pārvati vāṅki Ākāca pāṇiyiṭam koṭuttal)

appaṭiyē vāṅki aṟivuṭaiya pārppatiyum

ākāca pāṇimaṅkai avaḷuṭaiya kaikoṭuttu
vākāṉa poṉṉuruvi maṭiyilē pōṭumeṉṟār

Pārvati giving it to a celestial maiden

Taking the cord from the God, Pārvati, all-knowing,
Entrusted it into the hands
Of a celestial maiden, and directed her
To drop it in the lap of queen Poṉṉuruvi.

(ஆகாசபாணி பொன்னுருவி மடியில் கர்ணன் உடலைப் போடுதல்,கர்ணனை எழுப்பு எனல்)

சொல்படியே வாங்கித் தோகையரும் ஓடிவந்தார்

வல்லதொரு பொன்னுருவி மடியில்[1]விழத் தான்போட்டு 1376
சொல்லுவா ளப்போ [2]தொழுதுநிற்கும் மங்கையர்க்கு

நல்லதொரு பெண்ணரசே நலமுடைய ஈசுபரனார்
வல்ல சிவனார் [3]மனமகிழ்ந்து உம்முடைய 1377

தாலியும் நூலும் தரிக்கக் கொடுத்தார்காண்
வாலையுள்ள கர்ணருந்தான் வந்துவிட்டார் கண்டாயே 1378

வெய்யதொரு கணவன் மேனியெல்லாம் [4]தைத்திருக்கும்

காயமெல்லாம் கட்டிக் கடுக [5]யெழுப்புமென்றாள் 1379

அப்படியே [6]பொன்னுருவி அந்தச் [7]சரடெடுத்து
மெய்ப்பாக நோக்கி விரும்பியே தான்வாங்கி 1380

1376. தோகையர் - ஆகாசபாணி.1378. வாலை - இளமைப்பருவம். 379. மேனி - உடல். காயம் உடம்பு. கடுக - விரைவாக.

சு.சொல் : 1. விள. 2. தொளுது 3 மணமகிள்ந்து 4 தையித்திருக்கும் 5 யெளுப்பு 6. பொண்ணுருவி 7. சறடெடுத்து

(Ākācapāṇi Poṉṉuruvi maṭiyil Karṇaṉ uṭalaip pōṭutal, Karṇaṉai eḻuppu eṉal)

colpaṭiyē vāṅkit tōkaiyarum ōṭivantār
vallatoru pooṉṉuruvi maṭiyilviḻat tāṉpōṭṭu

colluvā ḷappō toḻutuniṟkum maṅkaiyarkku
nallatoru peṇṇaracē nalamuṭaiya īcuparaṉār
valla civaṉār maṉamakiḻntu ummuṭaiya

tāliyum nūlum tarikkak koṭuttārkāṇ
vālaiyuḷḷa karṇaruntāṉ vantuviṭṭār kaṇṭāyē
veyyatoru kaṇavaṉ mēṉiyellām taittirukkum
kāyamellām kaṭṭik kaṭuka yeḻuppumeṉṟāḷ

appaṭiyē poṉṉuruvi antac caraṭeṭuttu
meyppāka nōkki virumpiyē tāṉvāṅki

The celestial maiden placing Karṇaṉ's soul onto the queen's lap

And accordingly, the celestial maiden came down
To the earth and dropped the golden cord
On the lap of Poṉṉuruvi, to whom she said:
"O queen among women good! the great God
Mighty Civaṉ, is graciously pleased to give you
This tali and golden thread to wear again!
Behold, youthful Karṇaṉ has come back to you:
Stitch the wounds all over the body of your husband,
Tie them up and quickly wake him up' She said.

And so did Poṉṉuruvi receive the cord given by her
And happily take it in her hand.

Cf: Wordsworth's Laodamia. Laodami prays to Jove to restore her husband Protesilams the first Greek hero to be spain in the Trojan war. Jove grants her prayer and Protesilams is led to Laodamia a by Hermes. After consoling and advising his wife to accept their fate, Protesilams, returns to the world of the Dead.

(பொன்னுருவி இறைவனை வணங்குதல்)

[1]திக்குத் திசைநோக்கிச் சிரசிலே கையைவைத்து 1381

தேவாதி தேவா சிவனாரே உன்பாதம்
மூலாதி மூர்த்தி முதல்வனே உன்பாதம் 1382

என்பங்கில் வந்திருக்கும் ஈசுவரியே உன்பாதம் 1383

காயாம்பூ மேனிக் கண்ணரே உன்பாதம்
தாயான பொன்மகளே தப்பாமல் உன்பாதம் 1384

நான்முகனே மால்மகனே நன்றாக உன்பாதம்
தேன்மகளே வாணி சிறப்பாக உன்பாதம் 1385

மத்தமத்த தெய்வம் மலர்ப்பாதம் போற்றியென்றாள்
சித்தமுடன் போற்றிச் சிறப்பாய் அடிபணிந்து 1386

நாற்றிசையும் போற்றிசெய்து நன்றாய் அடிபணிந்து 1387

எல்லோருங் கூடி இரங்கியெந்தன் மங்கிலியம்
பொல்லாங்கு [2]வாராமல் புண்ணியமாய்த் தந்தியளே 1388

1381 சிரசு - தலை. 1383. ஈசுவரி - பார்வதி. 1384. பொன்மகள் - இலக்குமி. 1385. நான்முகன், மால்மகன் - நான்கு முகங்களையுடையவன்; திருமாலின் உந்தியிலெழுந்த தாமரைப் பூவில் தோன்றியதால் திருமாலின் மகன்; பிரமன். தேன்மகள் - தேன் போன்ற இனிய சொல்லைப் பேசுபவள் வாணி - சரசுவதி. 1386 மத்தமத்த < மற்றமற்ற. சித்தம் - மனம். 1387. நாத்திசை < நாற்றிசை - நான்கு திசை. 1388. மங்கிலியம் - தாலி. பொல்லாங்கு - கேடு.

சு.சொல் : 1 திக்கித் 2. வாறாமல்

(Poṉṉuruvi iṟaivaṉai vaṇaṅkutal)

tikkut ticainōkkic ciracilē kaiyaivaittu

tēvāti tēvā civaṉārē uṉpātam
mūlāti mūrtti mutalvaṉē uṉpātam

enpaṅkil vantirukkum īcuvariyē uṉpātam

kāyāmpū mēṉik kaṇṇarē uṉpātam
tāyāṉa poṉmakaḷē tappāmal uṉpātam

nāṉmukaṉē mālmakaṉē naṉṟāka uṉpātam
tēṉmakaḷē vāṇi ciṟappāka uṉpātam

mattamatta teyvam malarppātam pōṟṟiyeṉṟāḷ
cittamuṭaṉ pōṟṟi ciṟappāy aṭipaṇintu

nāṟṟicaiyum pōṟṟiceytu naṉṟāy aṭipaṇintu

ellōruṅ kūṭi iraṅkiyentaṉ maṅkiliyam
pollāṅku vārāmal puṇṇiyamāyt tantiyaḷē

The queen praying to God

Looking in the right direction and placing her hands
On her head, she prayed: "God of Gods!
Lord Civaṉ! All hail to your divine feet!
Primal source of all ' Chief of all Gods! I hail your feet!
O Goddess Īsvari now coming to my aid! Hail your feet'
Kaṇṇaṉ of the complexion of the Kaya bloom! Hail, your feet!
Mother Lakṣmi! Hail to your divine feet!
O four-faced Pirama, son of Tirumāl! all hail to your feet!
O Goddess Caracuvati with honeyed speech, hail to your feet!
O ye Gods all of you, hail to your flowery feet!"
Thus she prayed with a grateful heart and bowed at their feet,
And turning to all the four directions, she prayed truly and well.
Saying: "All of you together have taken pity on me
And given me back my' maṅkalyam:
Out of the goodness of your hearts, lest evil befall me"

Maṅkalyam: The tali or the sacred cord tred by a husband round the neck of his bride as a wedding-badge

(கர்ணர் உடலைத் தைத்தல்)

என்றுசொல்லி 'வாழ்த்தியவள் எல்லோரை யும்துதித்து
வென்றியுள்ள கன்னர்தம்மை மேவி மடியில்வைத்து 1389

அம்புபட்ட காயமெல்லாம் அங்கங்கே தான்பொருத்தி
கம்பி [2]இழைகோர்த்துக் [3]காயம் தனைப்பிடித்தாள் 1390

பஞ்சவரும் மற்றவரும் பண்புடைய தேவர்களும்
வஞ்சமற்ற சொல்லான் வணங்கா முடியோனும் 1391

வன்னமுள்ள மாயவரும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும்
அன்னமெனுங் [4]கன்னியரும் ஆசை பெருந்திருவும் 1392

செய்யதொரு குந்தியரும் சேந்த துரோபதையும்
வெய்யதொரு போர்க்களத்தில் மேவியே [5]சூழ்ந்திருக்க 1393

1390 காயம் - புண். காயம் - உடல். 1391. வணங்கா முடியோன் - துரியோதனன். 1392. வன்னம் - அழகு. 1393. செய்ய - சிறந்த. சேந்த - சிவந்த. வெய்ய - கொடிய.

சு.சொல் : 1. வாள்த்தி 2. இளை 3. காயம்ந் 4. கண்ணியரும் 5. சூள்ந்திருக்க

(Karṇar uṭalait taittal)

eṉṟu colli vāḻttiyavaḷ ellōrai yumtutittu
veṉṟiyuḷḷa kaṉṉartammai mēvi maṭiyilvaittu

ampupaṭṭa kāyamellām aṅkaṅkē tāṉporutti
kampi iḻaikōrttuk kāyam taṉaippiṭittāḷ

pañcavarum maṟṟavarum paṇpuṭaiya tēvarkaḷum
vañcamaṟṟa collāṉ vaṇaṅkā muṭiyōṉum

vaṉṉamuḷḷa māyavarum maṟṟumuḷḷa tēvarkaḷum
aṉṉameṉuṅ kaṉṉiyarum ācai peruntiruvum

ceyyatoru kuntiyarum cēnta turōpataiyum
veyyatoru pōrkkaḷattil mēviyē cūḻntirukka

Stitching up Karṇaṉ's body

Thus hailing all the supernals and praying to them,
Poṉṉuruvi took the body of Karṇaṉ on her lap
And stitched up the wounds with fine thread stiff as wire,
Even as the Five Pāṇṭavas, the good celestials.
Turiyōtaṉaṉ with unbowing head and now guile-free speech,
The handsome Lord Krisṇaṉ and other Gods

Maiden graceful as swan, the loving Peruntiru,
The noble Kunti and Princess Tiraupati and others
Stood in pity and hope and looked on,
In the fierce field of battle.

Karṇan telling his queen about his attaining salvation

'Victorious Karṇan looking at them all, now spoke:
'O reputed kings! damsels fair! hear me!
I went up but attained salvation great!
I attained the feet of Tirumāl, ruddy as lotus blooms,
The feet of Him who relieves the Karmic burden of past sins;
I attained Vaikuntam freed of worries of the mind;
I attained the subliment state, eternal and indestructible:
Tell me why you have called me
Down to this earth full of nescience."
As when Karṇan asked her thus, gracious Poṉṉuruvi
Explained in detail all that transpired;
And listening to her words with care
King Karṇan said to his lovely wife.
"O one graceful as a peafowl and sweet as honey!
Owing to evil fate all this happened
O one with a gazelle's grace!
You have done as you desired, without proper understanding:

(கர்ணன் எழுந்திருத்தல்)

[1]சூழ்ந்திருக்கும் வேளையிலே சுற்றி [2]யிழைபிடித்தாள்
[3]தாழ்ந்ததொரு அங்கர்கோன் சுவாசமுடன் [4]மெய்துடித்து 1394
நித்திரை [5]கொண்டாற்போல் நிமிர்ந்து [6]எழுந்திருந்தான்

1394. இழை - நூல். சுவாசம் - மூச்சு மெய் - உடல்.

சு.சொல் : 1. சூள்ந்திருக்கும் 2. யிளை 3. தாள்ந்திருக்கும் 4. மெயிதுடித்து 5. கொண்டால்ப்போல் 6. எளுந்திருந்தான்

(Karṇaṉ eḻuntiruttal)

cūḻntirukkum vēḷaiyilē cuṟṟi yiḻaipiṭittāḷ
tāḻntatoru aṅkarkōṉ cuvācamutaṉ meytuṭittu
nittirai koṇṭāṟpōl nimirntu eḻuntiruntāṉ

The return of Karṇaṉ

Watched by many anxious onlookers
Poṉṉuruvi completed her task of stitching up the wounds
Of Karṇaṉ, with the golden thread from Civaṉ:
And then, (wonder of wonders), the king of the Aṅkas
'Gan to breathe again, his body stirred with life
And he woke as from a sleep and sat up!

(சுற்றியுள்ளோர் பொன்னுருவியைப் போற்றுதல்)

சுத்திவர [1]நின்றவர்கள் தோற்றமுள்ளோர் எல்லோரும்
பத்தியுள்ள பொன்னுருவி பண்புடையா [2]ளென்பாரும் 1395

கற்புடையா [2]ளென்பாரும் கமலவல்லி [2]யென்பாரும்
மெய்ப்புடையா [2]ளென்பாரும் விரும்பி [3]மகிழ்வாரும் 1396

கர்ணனுயிர் போனவனைக் கருத்திலே தான்நினைத்து
உன்னிப் பொருதி உயிரை [4]வரவழைத்து
கன்னியென்னும் பொன்னுருவி கற்புடையா ருக்கதிகம் 1397

யென்று சொல்லி [5]வாழ்த்தி இருந்தார்கள் எல்லோரும்
நன்றியுடன் [5]வாழ்த்திநின்றார் நாரணரும் தூரநின்றார் 1398

1395. நித்திரை - தூக்கம். சுத்தி < சுற்றி - சூழ்ந்து. 1396. கமலவல்லி - தாமரையில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமி. 1397. உன்னி - நினைத்து. பொருதி - போர் செய்து.

சு.செ.ா : 1 நிண்டவர்கள் 2. ளென்ம்பாரும் 3. மகிள்வாரும் 4. வரவளைத்து. 5. வாள்த்தி

(cuṟṟiyuḷḷōr poṉṉuruviyaip pōṟṟutal)

cuttivara niṉṟavarkaḷ tōṟṟamuḷḷōr ellōrum
pattiyuḷḷa poṉṉuruvi paṇpuṭaiyā ḷeṉpārum

kaṟpuṭaiyā ḷeṉpārum kamalavalli yeṉpārum

meypputaiyā lenpārum virumpi makilvārum
karṇanuyir pōṉavaṉaik karuttilē tāṉṉiṉaittu
uṉṉip-poruti uyirai varavalaittu
kaṉṉiyeṉṉum poṉṉuruvi karputaiyā rukkatikam
yeṉrucolli vāltti iruntārkaḷ ellōrum
naṉriyutaṉ vālttiniṉrār nāraṇarum tūraniṉrār

The On-lookers praising poṉṉuruvi

And all those who stood round and watched the miracle.
Hailed Poṉṉuruvi for her devotion and goodness!
Some praised her chastity; some likened her
To Goddess Lakṣmi seated in the lotus;
Some hailed her devotion to truth;
Some expressed their great joy at the happy event;
"Oh, exceeding great is the chastity
Of the damsel Poṉṉuruvi, who steadfast kept Karṇaṉ in her thoughts,
Even after his soul had gone from his body,
And fought for his recall to life!"
All of them thus hailed her achievement and blessed her;
While Nārāyaṇaṉ stood aloof and a little away!

(எல்லோரும் கர்ணனைச் சூழ்ந்து அழுதல்)

மத்தபே ரெல்லோரும் வந்துகர்ணர் தன்னடியில்
குத்தி [1]விழுந்தழுது கூடிக் கடல்போலே
கத்தி [1]விழுந்தழுது [2]கதறினா ரம்மானை 1399

கு.சொல் : 1. விளுந்தளுது 2 கதரினா

(ellōrum karṇaṉaic cūlntu alutal)

mattapē rellōrum vantukarṇar taṉṉatiyil
kutti viluntalutu kūtik katalpōlē
katti viluntalutu katariṉā rammāṉai

(துரியோதனன், பெருந்திரு புலம்பல்)

[1]மறைசேரும் வண்ணன் வணங்கா முடிவேந்தன்
தரையில் [2]விழுந்தழுது [3]தம்பியரைத் [4]தான்தழுவி 1400

ஏனே என்தம்பியரே எங்கே ஒளிந்திருந்தாய்
பொன்னே மணியே புதுமையுள்ள [5]சேவுகனே 1401

என்றுசொல்லி [6]வாழ்த்தி இருந்து சலிப்பளவில்
ஆன பெருந்திருவும் அருகிருந்து [7]தானழுதாள் 1402

1400. மறை - வேதம். மறைசேரும் - வேதம் கற்ற. 1401. சேவுகன் < சேவகன்.

சு.சொல் : 1. மரை 2. விளுந்தளுது 3. தம்பியரெ 4. தான்தளுவி 5. சேவுகனை 6. வாள்த்தி 7. தானளுதாள்

(Turiyōtanan Peruntiru pulampal)

maraicērum vannan vanankā mutivēntan
taraiyil viluntalutu tampiyara it tāntaluvi

ēnē en tampiyarē enkē olintiruntāy
ponne maniyē putumaiyulla cēvukanē

enrucolli vāltti iruntu calippalavil
āna peruntiruvum arukiruntu tānalutāl

(குந்தி அழுதலும் மகிழ்தலும்)

கண்ணோடே [1]கண்ணழுத்திக் [2]கதறிமிகத் தேறி 1403

தாயாரும் குந்தி [3]தழுவி மிகப்புலம்பி
ஓயாக் [4]கொடையானே உம்பர்பதி போனவனே
மாயாக் [4]கொடையானே வானம்விட்டு பூமிவிட்டு 1404

கண்ணான கண்ணே கரும்பேயென் கண்மணியே
என்று புலம்பி இருந்தாள் [5]மனமகிழ்ந்து 1405

1404. உம்பர்பதி - தேவருலகம்.

சு.சொல் : 1. கண்ணளுத்தி 2. கதரிமிகத்தேரி 3. தளுவி 4 குடையோனே 5. மணம்மகிள்ந்து

(Kunti a̱lutalum makiḻtalum)

kaṇṇōṭē kaṇṇaḻuttik kataṟi mikattēṟi

tāyārum kunti taḻuvi mikappulampi
ōyāk koṭaiyāṉē umparpati pōṉavāṉē
māyāk koṭaiyāṉē vāṉamviṭṭu pūmiviṭṭu

kaṇṇāṉa kaṇṇē karumpēyeṉ kaṇmaṇiyē
eṉṟu pulampi iruntāḷ maṉamakiḻntu

Cries of lament and joy at Karṇaṉ's Revival

All others neared Karṇaṉ and beat the ground
With their fists and fell on him and cried
Boisterous as the fremescent sea! (*Ammāṉai*)
The crowned monarch with unbowing head
Adept in Vedic lore, fell on Karṇaṉ and embraced him
Crying: "O my dear broher, where did you hide yourself'?
O my darling, dear as gems, as gold, O my valiant hero!"
Thus he cried in joy and blessed him;
And queen Peruntiru beside him cried in joy.
Mother Kunti, now embraced her son,
And cried and cried, fondly caressing her body:
'O son famed for your unceasing munificence!
O you who left for the world of the celestials!
O giver of gifts, of incredible greatness!
You left the earth, for heaven
And now you have left heaven, to return to earth!
O my dear boy, darling son, sweet as sugarcane,
Dear as the apple of my eye!"
Thus and thus, she cried in joy.

(பாண்டவர் மகிழ்ச்சி)

தர்மன் விசையன் தாள்வீமன் மற்றவரும் 1406

நன்மையுள்ள அண்ணனென்று நாங்களும் கண்டேமே
மென்மையுள்ள அண்ணரென்று மெய்ப்பாகக் கண்டேமே 1407

[1]வஞ்சமற்ற அண்ணாவி வந்ததே போதுமென்று 1408
என்றுசொல்லிப் [2]போற்றி இருக்கும் தருவாயில்

1406 தாள் - முயற்சி; வலிமை.

சு.சொல் : 1. வஞ்சமத்த 2. போத்தி

(Pāṇṭavar makilcci)

tarmaṉ vicaiyaṉ tāḷvīmaṉ maṟṟavarum
naṉmaiyuḷḷa aṇṇaṉeṉṟu nāṅkaḷum kaṇṭēmē
meṇmaiyuḷḷa aṇṇareṉṟu meyppākakkaṇṭēmē
vañcamaṟṟa aṇṇāvi vantatē pōtumeṉṟu
eṉṟucollip pōṟṟi irukkun taruvāyil

The Joy of the Pāṇṭavas

Prince Taruman, mighty Vīmaṉ and other Pāṇṭavas cried:
"Oh happily we have seen the return of our goodly elder brother!
Our brother so gentle and good! Enough
That our guileless elder brother has come back to us!"

(கர்ணன் தான் நற்பதம் அடைந்ததைக் கூறித் தன்னை அழைத்த காரணமென்னவென்று பொன்னுருவியைக் கேட்டல்)

வென்றியுள்ள கர்ணனப்போ மிக்கவரைப் பார்த்துரைப்பான் 1409
[1]துன்றுபுகழ் மன்னவரே தோகையரே கேளுமென்றான்
சென்றேன் பெரும்பதத்தில் [2]சேர்ந்தேன் பதவியிலே 1410
செய்ய கமல திருமால் பதம்[2]சேர்ந்தேன்
செய்யும் வினைதீர்த்த திருமால் பதம்[2]சேர்ந்தேன்
[3]வைகுண்டஞ் சேர்ந்து [4]மனக்கவலை தீர்ந்திருந்தேன் 1411
முக்கிய பதஞ்சேர்ந்து முசியாவே நானிருந்தேன்
அக்கியான பூமியிலே [5]அழைத்தவகை சொல்லுமென்றார் 1412

1410 துன்று - நெருங்கிய. பெரும்பதம் - பெரிய பதவி - வைகுண்டம். 1411. செய்ய - சிவந்த. கமலம் - தாமரை. கமலபதம் - தாமரை போன்ற பாதம். 1412. முசியாவே - முடியாமல் - அழியாமல் அக்கியான - அஞ்ஞான - மாயை நிறைந்த.

சு.சொல் . 1. துன்றுபுகள் 2. சேந்தேன் 3. வைய்குண்டம் 4. மணக்கவலை 5. அளைத்தவகை

(Karṇaṉ tāṉ naṟpatam aṭaintataik kūṟit taṉṉai aḻaitta kāraṇameṉṉaveṉṟu Poṉṉuruviyaik kēṭṭal)

veṉṟiyuḷḷa karṇaṉappō mikkavaraip pārtturaippāṉ
tuṉṟupukaḻ maṉṉavarē tōkaiyarē kēḷumeṉṟār
ceṉṟēṉ perumpatattil cērntēṉ pataviyilē
ceyya kamala tirumāl patamcērntēṉ
ceyyum viṉaitīrtta tirumāl patam cērntēṉ
vaikuṇṭañ cērntu manakkavalai tīrntiruntēṉ
mukkiya patañcērntu muciyāvē nāṉiruntēṉ
akkiyāṉa pūmiyilē aḻaittavakai collumeṉṟār

(பொன்னுருவி தன் குற்றங் கூறல்)

கேட்டானே கர்ணனப்போ [1]கிருபையுள்ள [2]பொன்னுருவி
வாட்டமா சொன்னாள் வகையுடனே [3]மன்னவர்க்கு 1413
சொன்ன [4]மொழியெல்லாம் துலக்கமாய்த் தான்கேட்டு

சு.சொல் : 1. கிறுபை 2 பொண்ணுருவி 3. மண்ணவர்க்கு 4 மொளி

(Poṉṉuruvi taṉ kuṟṟaṅ kūṟal)

kēṭṭāṉē karṇaṉappō kirupaiyuḷḷa poṉṉurvi
vāṭṭamā coṉṉāḷ vakaiyuṭaṉē maṉṉavarkku
coṉṉa mōḻiyellām tulakkamāyt tāṉkēṭṭu

(கர்ணன் தன்மேல் குற்றமில்லை யெனல்)

வன்னமுள்ள பெண்ணுக்கு [1]மறுவார்த்தை மன்னர்சொல்வார் 1414
தேனே மடமயிலே [2]சேர்ந்ததொரு தீவினையால்
மானே மயிலே வருந்தி [3]அழைத்தாயே 1415
உன்னாலே நீயிருந்தாய் உற்பனமே காணாமல்
என்மேலே [4]குற்றமில்லை [5]ஏந்திழையே [6]நீகேளாய் 1416

1414 துலக்கமாய் - விளக்கமாய்.

சு.சொல் : 1 மரு 2. சேந்ததொரு 3 அளைத்தாயே 4. குத்தமில்லை 5. ஏந்திளையே 6. நீயிகேளாய்

(Karṇaṉ taṉmēl kuṟṟamillai yeṉal)

vaṇṇamuḷḷa peṇṇukku maṟuvārttai maṉṉarcolvār
tēṉē maṭamayilē cēmtatoru tīviṉaiyāl
māṉē mayilē varunti aḻaittāyē
uṉṉālē nīyiruntāl uṟpaṉamē kāṇāmal
eṉmēle kuṟṟamillai ēntiḻaiyē nīkēḷāy

Karṇaṉ telling his queen about his attaining salvation

'Victorious Karṇaṉ looking at them all, now spoke:
'O reputed kings! damsels fair! hear me!
I went up but attained salvation great!
I attained the feet of Tirumāl, ruddy as lotus blooms,
The feet of Him who relieves the Karmic burden of past sins;
I attained Vaikuntam freed of worries of the mind;
I attained the subliment state, eternal and indestructible:
Tell me why you have called me
Down to this earth full of nescience."
As when Karṇaṉ asked her thus, gracious Poṉṉuruvi
Explained in detail all that transpired;
And listening to her words with care
King Karṇaṉ said to his lovely wife.
"O one graceful as a peafowl and sweet as honey!
Owing to evil fate all this happened
O one with a gazelle's grace!
You have done as you desired, without proper understanding:

(துரியோதனனிடம் கூறுதல்)

ஆனாலும் சொல்லுகிறேன் அண்ணரே நீர்கேளீர்
கானாளும் பூமி கருத்துடைய பஞ்சவர்கள்
தானாள்வர் [1]நிச்சயங்காண் தப்பாமல் [2]சொல்லுகிறேன் 1417
பஞ்சவர்கள் உம்மைப் பரிவாகத் [3]தான்போற்றி
[4]வெஞ்சமரை விட்டு மேவியிரும் என்பார்கள் 1418

அப்படியே கேட்டால் [5]அறமுமக்குத் தக்காது
[6]செப்புகிறேன் அண்ணாவி திறக்க [7]மனதுடனே 1419

1417 கான் - காடு கான் ஆளும், கருத்துடைய பஞ்சவர்கள் பூமி தானாள்வர் நிச்சயம் என மாற்றவேண்டும் நிச்சயம் - உறுதி. தப்பாமல் - தவறாமல்.1418. பரிவாக - அன்பாக வெஞ்சமர் - கொடிய போர். மேவி - பொருந்தி. 1419. தக்காது - நிலையாக நிற்காது செப்புகிறேன் - சொல்லுகிறேன் அண்ணாவி - அண்ணன். திறக்க - திறந்த.

சு.சொல் :1. நிட்செயங் 2. சொல்லுகிரேன்.3. தான்போத்தி 4. வென்ஞ்சமரை 5 அரமுமக்குத் 6 செப்புகிரேன் 7 மணதுடனே

(Turiyotana̲ni̲ṭam kūrutal)

ān̲ālum collukir̲ēn̲ aṇṇarē nīrkēḷīr
kān̲āḷum pūmi karuttuṭaiya pañcavarkaḷ
tān̲āḷvar niccayaṅkāṉ tappāmal collukir̲ēn̲

pañcavarkaḷ ummaip parivākat tānpōr̲r̲i
veñcamarai viṭṭu mēviyirum en̲pārkaḷ

appaṭiyē kēṭṭāl aramumakkut takkātu
ceppukir̲ēn aṇṇāvi tirakka man̲atuṭan̲ē

(நாளை நீ வீமன்கையால் மடிவாய் எனல்)

நாளைச் சமர்தனிலே நானிலத்தோர் கொண்டாட
[1]கோழை குறும்படக்கும் [2]கொற்றவர்க ளய்வரையும் 1420

சாடிப் பொருதிச் சமர்க்களத்தில் [3]நிற்கையிலே
வாடாத கீர்த்தி வலுவீமன் [4]கையாலே
நாடி [5]படுகிறது நன்றாக [6]நிச்சயங்காண் 1421

அப்படியே மாண்டாலும் ஆயன் [7]கிருபையினால்
வைப்புடைய [8]மோட்சம் வருமுமக்குத் தப்பாது 1422

1420 சமர் - போர். நானிலத்தோர் - நான்கு+நிலத்தோர் - முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்னும் நால்வகை நிலத்திலுமுள்ளவர்கள். உலகத்தார் கோழை - வீரமல்லாதவன். குறும்பு - திமிர். கொற்றவர் - அரசர் 1421. சாடி - தாக்கி. பொருதி - போர் செய்து சமர்க்களம் - போர்க்களம். வாடாத - கெடாத. கீர்த்தி - புகழ். வலு - வலிமை. வீமன் - பீமன். நாடி படுதல் - இறத்தல். 1422. மாண்டாலும் - இறந்தாலும். ஆயன் - கண்ணன். கிருபை - கருணை. வைப்பு - செல்வம். மோட்சம் - சொர்க்கம். வைப்புடைய மோட்சம் - அழியாத செல்வமாகிய இறைவனின் அருள் நிறைந்த சொர்க்க பதவி.

சு.சொல் : 1. கோளைகுரும் 2. கொத்தவர் 3 நிக்கயிலே 4 கய்யாலே 5 படுகிரது 6. நிட்செயங்கான் 7 கிறுபையினால் 8 மோச்சம்.

(nāḷai nī vīmaṉ kaiyāl maṭivāy eṉal)

nāḷaic camartaṉilē nāṉilattōr koṇṭāṭa
kōḻai kuṟumpaṭakkum koṟṟavarka ḷayvaraiyum

cāṭip porutic camarkkaḷattil niṟkaiyilē
vāṭāta kīrtti valuvīmaṉ kaiyālē
nāṭi paṭukiṟatu naṉṟāka niccayaṅkāṉ

appaṭiyē māṇṭālum āyaṉ kirupaiyiṉāl
vaippuṭaiya mōṭcam varumumakkut tappātu

Speaking to Turiyōtaṉaṉ

"Still I tell you, O brother mine, listen to me!
The Five Pāṇṭavas ruling the wilderness now,
Will surely reign over all the earth, I tell you true:
And the Five will be kind to you and hold you
In esteem, bidding you give up war
And live in amity with them.
But then, your nature will not accept it.
I tell you again, O brother, with an open mind,
In tomorrow's battle when you stand
Before the Five kings (who subdue the pride of cowardly rulers),
Ready to fight in the field of war, it occurs to me
That you will surely fall at the hands of mighty Vīmaṉ.
But even if you die, you will attain
Liberation true, by the grace of the Lord."

(கர்ணன் தான் மீண்டும் இப்பூமிக்கு வர விரும்பாததைக் கூறுதல்)

யென்றுசொல்லிப் [1]பின்னும் இயம்புவா [2]னங்கர்கோன்
வேதையுள்ள மாயவனார் மிக்கபதம் [3]சேர்ந்தேன்கான் 1423

[4]வைகுண்டம் பெற்றேன் [5]மறுவாழ்வு வேண்டாங்[6]காண்

பொய்[7]வாழ்வு தன்னைப் பொதுவாக நம்புவரோ
செய்ய கடனெல்லாம் செலுத்திவிட்டேன் கண்டியளே 1424

நானிருக்க நீதியல்ல [8]நாரணர்க்கு மேறாது
கோனிருக்கும் வெள்ளிமலை [9]கொற்றவர்க்கு மேறாது 1425

நாவலர்க்கு மேறாது நானிலத்துக் கேறாது
காவலர்க்கு மேறாது காப்பெனக்குத் தக்காது 1426

[10]இற்றை வரைக்கும் எனைச்சார்ந்த கீர்த்தியெல்லாம்
[11]வற்றிப்போ மிப்போ [12]வைகுண்டஞ் [13]சேராது 1427

என்றுசொல்லிக் கர்ணன் எல்லோரையு [14]மழைத்து
வென்றிபெறச் சொல்லிவிட்டேன் மேலவர்க்கும் மேலோர்க்கும் 1428

1423. இயம்புவான் - கூறுவான். வேதை - பொன்னாக்கும் தன்மையுடைய. 1424 செய்ய - சிறந்த. கடன் - கடமை1425. ஏறாது - ஏற்காது என்பதன் கொச்சை வடிவம். நாரணர் - திருமால். வெள்ளிமலை - கயிலாயம். கொற்றவர் - சிவன்1426. நாவலர் - புலவர். நானிலம் - உலகம். காவலர் - அரசர் காப்பு - காவல். தக்காது - நிலைக்காது. நான்மீண்டும் இவ்வுலகில் வந்தமைக்கு இறைவன் அருளே காரணம். அது நெடுநாள் நிலைக்காது என்பது பொருள். 1427. கீர்த்தி - புகழ் வற்றி - கெட்டு. 1428. வென்றி - வெற்றி

சு.சொல் : 1 பிண்ணும் 2. ஙங்கர்க்கோண் 3. சேர்ந்தேன்கான் 4. வைய்குண்டம் பெத்தேன் 5 மறுவாள்வு 6. கான் 7 வாள்வு. 8. நாறணர்க்கு 9 கொத்தவர்க்கு 10. இத்தை 11. வத்தி 12. வையிகுண்டஞ் 13. சேறாது 14 மளைத்து

(Karṇaṉ tāṉ miṇṭum ippūmikku vara virumpātataik kūṟutal)

eṉṟucollip piṉṉum iyampuvā naṅkarkōṉ
vētaiyuḷḷa māyavaṉār mikkapatam cērntēṉkāṇ

vaikuṇṭam peṟṟēṉ maṟuvāḻvu veṇṭāṅkāṇ
poyvāḻvu taṉṉaip potuvāka nampuvarō
ceyya kaṭaṉellām celuttiviṭṭēṉ kaṇṭiyaḷē

nāṉirukka nītiyalla nāraṇarkku mēṟātu
kōṉirukkum veḷḷimalai koṟṟavarkku mēṟātu

nāvalarkku mēṟātu nānilattuk kēṟātu
kāvalarkku mēṟātu kāppeṉakkut takkātu

iṟṟai varaikkum eṉaiccārnta kīrttiyellām
vaṟṟip pōyippō vaikuṇṭañ cērātu

eṉṟucollik karṇaṉ elloraiyu maḻaittu
veṉṟipeṟac collivittēṉ mēlavarkkum mēlōrkkum.

Karṇaṉ declaring that he does not like to return to earth

"But I do not want to return to earth
As I have attained the transmuting feet divine,
Of the great noble Lord! I have attained to Vaikuntam!
I do not want to be restored to life;
Who will believe in this evanescent life?
Behold, I have discharged all my debts!
It won't be fair, if I stay here; Nārāyaṇaṉ
Will not approve; nor will the sovereign of Kayilai,
Lord Civaṉ approve; nor bards on earth,
Nor the world at large; kings won't approve.
And the Grace that sent me here
May not last long either. And too, all the fame
I have earned will dry up; it won't reach Vaikuntam.'
So said Karṇaṉ, bidding farewell
To all those present, the noble and the great.

(பொன்னுருவியைத் தேற்றல்)

அப்படியே சொல்லி [1]அரைச்சணத்தில் நான்போறேன்
மெய்ப்புடைய கன்னியரே மின்னாரே பொன்னுருவி 1429

மானே குயிலே மயிலே மரகதமே
தேனே யெனது [2]சேயிழையே கேளுமினி 1430

செப்புகிறே னுந்தனுக்குச் சீராகக் கேளுமென்றார்
மானே யெனது [3]வாழ்வே மரகதமே 1431

யென்னோடே [4]சேர்ந்து இருந்துமய்யல் தீரவில்லை 1432

தானாக மேவித் தயவுனக்குத் தீரவில்லை 1433

ஆரணங்கே மின்னே அனுபோகம் தீரவில்லை
பூரணமா யுன்னுடைய பூங்காரம் தீரவில்லை 1434

1429. சணம் - கணம் - நான்கு நிமிடம். 1430. சேயிழை - சிவந்த பொன்னாலான ஆபரணமணிந்த பொன்னுருவி. 1431. செப்புகிறேன் - சொல்லுகிறேன். 1432. மய்யல் - மயக்கம். காமம். 1433 மேவி - பொருந்தி. தயவு - இரக்கம். கவலை. 1434. அனுபோகம் - அனுபவிக்க வேண்டிய இன்ப துன்பங்கள். பூரணம் - முழுவதும். பூங்காரம் - மந்தாரம் - மனக்கவலை.

சு.சொல் : 1 அரைச்சினத்தில் 2 சேயிளையே 3. வாள்வே 4. சேந்து

(Poṉṉuruviyait tēṟṟal)

appaṭiyē colli araiccaṇattil nāṉpōṟēṉ
meypputaiya kaṉṉiyarē miṉṉārē poṉṉuruvi

māṉē kuyilē mayilē marakatamē
tēṉē yeṉatu cēyiḻaiyē kēḷumiṉi

ceppukiṟē nuntaṉukkuc cirākak kēḷumeṉṟār
māṉē yeṉatu vāḻvē marakatamē

yeṉṉōtē cērntu iruntumayyal tīravillai
tāṉāka mēvit tayavuṉakkut tīravillai

āraṇaṅkē miṉṉē aṉupōkam tīravillai
pūraṇamā yuṉṉuṭaiya pūṅkāram tīravillai

Consoling Poṉṉuruvi

And then he consoled his queen Poṉṉuruvi;
"O damsel true, lovely as a lightning!
Graceful as a gazelle, or a peafowl, and sweet-tongued
As a Kuyil! O my love, with honeyed speech!
O my dear life, precious as emerald!
Your passion for me is still unsatisfied,
Nor your love for me exhausted;
O princess rare, lightning bright!
Your desire for enjoyment still remains unsated
Your mental anguish continues to persist.

(கர்ணன் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் வருவேனெனல்,பொன்னுருவி கவலை தீர்தல்)

யெப்போதும் போலே யிதமாக நாமிருவர்
நட்பாய் இருந்ததைப்போல் நான்வருவேன் தப்பாது
[1]துப்புரவாய் நீயிருந்தால் சுக்கிரவா ரந்தனிலே 1435

எட்டுநாளைக் கொருநாள் இதமாக நான்வருவேன்
மட்டமரும் பெண்ணேஉன் மனக்கவலை [2]தீர்த்துவிடு 1436

காமன் ரதிபோலே [3]கைகலந்து நாமிருப்போம்
மாமயிலே யுந்தன் மனக்கவலை விட்டுவிடும் 1437

என்றுசொல்லிக் கர்ணன் இவளை [4]மனந்தேற்றி
அன்றுதப்பா தென்றுசொல்லி ஆணையிட்டுத் தான்கொடுத்தான் 1438

மென்மையுட னேதான் மிகுத்ததொரு [5]பெண்கொடிக்கு
உண்மை யிதாக உரைத்தான் செவிதனிலே 1439

அப்போது பொன்னுருவி ஆமென்று [6]தான்கேட்டு
மெய்ப்பாக உள்ளே விசாரமெல்லாம் விட்டுவிட்டாள் 1440

1435. தப்பாது - தவறாமல். துப்புரவு - தூய்மை. சுக்கிரவாரம் - வெள்ளிக்கிழமை.1436. இதமாக அன்பாக, மட்டு அமரும் - தேனை விரும்பும். 1437. காமன் - மன்மதன். 1438. அன்று - வெள்ளிக்கிழமை. தப்பாது - தவறமாட்டேன். 1440. விசாரம் - கவலை.

சு.சொல் : 1 துப்பரவாய் 2. தீத்துவிடு 3. கையிகலந்து 4. மனந்தேத்தி 5. பெண்ங்கொடிக்கி 6 தான்ங்கேட்டு

(Karṇan veḷḷik kiḻamai tōṟum varuvēṉeṉal, Poṉṉuruvi kavalai tīrtal)

yeppōtum pōlē yitamāka nāmiruvar
naṭpāy iruntataippōl nāṉvaruvēṉ tappātu
tuppuravāy nīyiruntāl cukkiravā rantaṉilē

eṭṭunāḷaik korunāḷ itamāka nāṉvaruvēṉ
maṭṭamarum peṇṇēvuṉ maṉakkavalai tīrttuviṭu

kāmaṉ ratipōlē kaikalantu nāmiruppōm
mamayilē untaṉ maṉakkavalai tīrttuviṭu
eṉṟucollik karṇaṉ ivaḷai maṉantēṟṟi
aṉṟutappā teṉṟucolli āṇaiyiṭṭut tāṉkoṭuttāṉ

meṉmaiyuṭa nētāṉ mikuttatoru peṇkoṭikku
uṇmai yītāka vuraittāṉ cevitaṉilē

appōtu poṉṉuruvi āmeṉṟu tāṉkēṭṭu
meyppāka uḷḷa vicāramellām viṭṭuviṭṭāḷ

Promising to return once a week

Oh, I tell you true I shall come to you,
For intimate union without fail, on Fridays,
If only you are pure; on every eighth day
I shall come down to earth to be with you,
O damsel sweet as honey! leave off distress.
We shall then enjoy each other as Maṉmataṉ and Rati
In close embrace; O peafowl rare,
Mourn no longer, in anguish painful.'
And sealed his promise with a vow,
Speaking gentle persuasive truthful words
To his queen lissom as a liana!
And she, glad of heart, agreed
And truly gave up all her anguish.

(இப்போது இறக்கக்கூடாது எனல்)

உண்மைசொல்லி கர்ணர் உகந்ததொரு பெண்ணேகேள்
இன்மையிலே சாக இசையாது கண்டாயே 1441

என்னோடே செத்தால் இருவருக்கும் [1]மோட்சமில்லை
மண்ணுலகி லேயிருந்து [2]மனக்கவலை விட்டுவிடு 1442

மேவி யிருந்து [3]பிரமலெவி முடிந்து
யேகியே வந்தால் இடங்கொடுப்போ முந்தனக்கு 1443

வல்லதொரு கர்ணன் வகையாக வார்த்தைசொல்ல
எல்லோரும் சம்மதிக்க இவளை மனந்திருத்தி 1444

மெய்ப்பாகவே [4]தழுவி மெத்த [5]மனமகிழ்ந்து 1445

1441. உகந்த - விரும்பிய. இன்மை - இப்போது. 1443. பிரமலெவி - பிரமன் தலையில் எழுதிய எழுத்து ஏகி - இறந்து. (உன்னுடைய விருப்பங்கள், இன்பதுன்பங்கள் எதுவும் இன்னும் நிறைவடையவில்லை. எனவே இப்போது நீ சாகக்கூடாது. உன் விதி முடிந்தபின் இறந்தால்தான் மோட்சம் என்கிறான்.) 1444 இவளை - பொன்னுருவியை. 1445. மெத்த - மிகவும்.

சு.சொல் : 1. மோச்சமில்லை 2. மணக்கவலை 3. விறும 4 தளுவி 5. மனமகிள்ந்து.

(ippōtu iṟakkak kūṭatu enal)

uṉmaicolli karṇar ukantatoru peṇṇēkēḷ
iṉmaiyilē cāka icaiyātu kaṇṭāyē

eṉṉoṭē cettāl iruvarukkum mōṭcamillai
maṉṉulaki lēyiruntu maṉakkavalai viṭṭuviṭu

mēvi yiruntu pirama levimuṭintu
ēkiyē vantāl itaṅkoṭuppō muntaṉakku

vallatoru karṇaṉ vakaiyāka vārttaicolla
ellorum cammatikka ivaḷai maṉantirutti

meyppākavē taḻuvi metta maṉamakiḻntu

Karṇaṉ telling her not to follow him to death

Karṇaṉ speaking thus, continued. 'Dearest of women!
You declared you will follow me;
But if you die, neither of us will get liberation.
Continue to be on earth leaving off your worry
And after living out the time appointed, as ordained by Piramaṉ
You come away from here, we'll give you a seat in heaven."
Thus with persuasive words, Karṇaṉ convinced her,
And all present approving, he did embrace Poṉṉuruvi in joy.

(பாண்டவரைத் தேற்றுதல்)

அஞ்சுபேர் தன்னை அடவுடனே தானிருத்தி
[1]பஞ்சவரே சொல்லுகிறேன் [2]பார்த்தனுட கய்யாலே
வெஞ்சமரில் சாக விறும லெவிப்படி[3]காண் 1446

என்னே பிரமன் [4]எழுத்தும் படிதப்பாது

நன்றாகப் போய் நற்பதமே [5]சேர்ந்தேன்காண் 1447

தமையன் வதையென்று சஞ்சலத்தை விட்டுவிடும்
சுகமாக அய்வரையும் [6]தோற்றமுட [7]னேதழுவி 1448

பூலோக மாண்ட பெருமாள் அருளாலே
மாயா பாசம் மனக்கவலை தான்தீர்த்து 1449

செங்கோல் [8]முறைமை செலுத்தி அரசாண்டு
பங்கயத்தோன் கட்டளையைப் [9]பாசமுறத்தீர்த்து 1450

[10]வைகுண்டம் சேர வருவீ ரென[11]மொழிந்து
மெய்யான கர்ணன் விரும்பியே சொன்னதற்பின் 1451

1446 அடவுடனே - முறையாக. 1446 - 1451. "அர்ச்சுனன் கையால் போரில் மடிந்தது பிரமன் எழுதிய எழுத்து. நல்ல பதவியையே அடைந்தேன். அண்ணனைக் கொன்றோமென்ற கவலை வேண்டாம். கவலை தீர்ந்து மாயை பாசம் அகன்று, கண்ணன் அருளால் நீதியோடு அரசாண்டு, கண்ணன் கட்டளைகளைச் செய்து முடித்துப் பின்பு வைகுண்டம் வருவீராக" என்று பாண்டவரைக் கர்ணன் தேற்றுகிறான்.

சு.சொல் : 1 பஞ்சவரை 2. பாத்தனுட 3 கான் 4 எளுத்தும் 5. சேந்தேன்கான் 6. தோத்தமுட 7. னேதளுவி 8 முரைமை 9. பாசமுரத்தீத்து 10 வைய்குண்டஞ் 11. மொளிந்து

(Pāṇṭavarait tēṟṟutal)

añcupēr taṉṉai aṭavuṭaṉē tāṉirutti
pañcavarē collukiṟēṉ pārttaṉuṭa kayyālē
veñcamaril cāka viruma levippaṭikāṇ

eṉṉē piramaṉ eḻuttumpaṭi tappātu
naṉṟākap poy naṟpatamē cērntēṉkāṇ

tamaiyaṉ vataiyeṉṟu cañcalattai viṭṭuviṭum
cukamāka ayvaraiyum tōṟṟamuṭa ṉētaḻuvi

pūlōka māṇṭa perumāḷ aruḷālē
māyā pācam maṉakkavalai tāṉtīrttu

ceṅkōl muṟaimai celutti aracāṇṭu
paṅkayattōn kaṭṭaḷaiyaip pācamuṟat tīrttu

vaikuṇṭam cēra varuvī reṉamoḻintu
meyyāṉa karṇaṉ virumpiyē coṉṉataṟpiṉ

Consoling the Pāṇṭavas

He then beckoned to the Pāṇṭavas in kindly love
And said to them: "O you Pāṇṭavas!
Listen to my words: It was Piramaṉ's writ,
That I should die in battle at the hands
Of my brother Aruccuṉaṉ and what Piramaṉ
Ordains, never goes wrong: as for me,
I went up happily to attain the divine feet.
No longer grieve in distress that you slew
Your elder brother." He then fondly hugged the Five
And said: "By the grace of Him who rules the world,
Cutting off all false attachments, and leaving off your anguish
Rule with righteous sceptre in hand, carrying out
The commands of the Lord seated in the lotus.
And later ascend to heaven to join me there
In Vaikuntam, the abode of the Lord!"

(மற்றோரைத் தேற்றுதல்)

தாயாரையும் [1]மற்ற சனங்களையும் தான்[2]வாழ்த்தி
மாயத்தில் அம்மான் வெறுப்பு வேண்டாங்[3]காண 1452

என்றுசொல்லிக் கர்ணன் [4]இருந்தசனம் எல்லோர்க்கும்
நன்றி[5]பெற வேநினைந்து நாத னருள்பெற்றார் 1453

1452. மாயத்தில் .... காண். வஞ்சனை செய்தான் கண்ணன் என்ற வெறுப்பு வேண்டாம்.

சு.சொல் : 1. மத்த 2. வாள்த்தி 3. கான் 4. இருந்தசணம் 5. பிற

(maṟṟōrait tēṟṟutal)

tāyāraiyum maṟṟa caṉaṅkaḷaiyum tāṉvāḻtti
māyattil ammāṉ veṟuppu vēṇṭāṅkāṇ

eṉṟucollik karṇaṉ iruntacaṉam ellōrkkum
naṉṟipeṟa vēniṉaintu nāta ṉaruḷpeṟṟār

(பொன்னுருவி பெருந்திரு இருவரையும் தருமரிடம் ஒப்படைத்தல்)

[1]தன்மர் [2]தனையழைத்துத் தார்வேந்தர் [3]அங்கர்கோன்
பொன்னுருவி [4]கையும் பெருந்திருவாள் தன்கரமும்
மென்மையுள்ள [5]தன்மர்கை விதமாகத் தான்கொடுத்து 1454
காப்பாற்றிக் கொண்டு கருத்தா யிருங்களென்றார் 1455
அப்படியே தப்பாது அண்ணாவி யென்றுரைத்தார்

1454. தார்வேந்தர் - மாலையணிந்த கர்ணன்.

சு.சொல் : *1. தண்மர் 2. தனையளைத்து 3. அங்கர்க்கோன் 4. கய்யும் 5 தன்மர்கையி.*

(Ponnurvi Peruntiru iruvaraiyum Tarumaritam oppataittal)

tanmar tanaiyalaittut tārvēntar aṅkarkōn
ponnuruvi kaiyum peruntiruvāḷ tankaramum
menmaiyuḷḷa tanmarkai vitamākat tānkotuttu
kāppārrik kontu karuttā yiruṅkaḷenrār
appaṭiyē tappātu aṇṇāvi yenruraittār

Consoling the others and entrusting Ponnuruvi and Peruntiru into Taruman's hand

Karnan then bowed to his mother and blessed the others,
Telling them not to hate their cousin Lord Krisnan
(For having caused his death by guile).
Beckoning to Taruman the Lord of the Aṅkas.
Took the hands of Ponnuruvi and queen Peruntiru
And placing them in gentle Tarumān's hands,
Entrusted them to his charge, bidding him
Take good care of them both; and Taruman
Promised that he will not fail in his charge.

(கர்ணன் நான் போகவேண்டும் எனல்)

செப்பின கர்ணன் திசைநாலும் [1]தான்பார்த்து 1456
மேவி யிருந்த [2]வெஞ்சனத்தைத் [3]தான்பார்த்து
தாவும் மனக்கவலை சஞ்சலங்கள் வேண்டாங்[4]காண் 1457

என்றுசொல்லிக் கர்ணன் இருந்த[5]துரி யோதனனை
நன்றிபெறக் [6]கையெடுத்து நான்போறே னென்றுசொல்லி 1458

1457. வெஞ்சனம் - மக்கள். சஞ்சலம் - கவலை.

சு.சொல் : 1. பாத்து 2. வென்ஞ்சனத்தை 3. தான்பர்த்து 4. கான் 5. திரியோதனனை

(Karṇan nāṉ pōka vēṇṭum eṉal)

ceppiṉa karṇaṉ ticaiṉālum pārttu
mēvi yirunta veñcaṉattait tāṉpārttu
tāvum maṉakkavalai cañcalaṅkaḷ vēṇṭāṅkāṇ

eṉṟucollik karṇaṉ iruntaturi yōtaṉaṉai
naṉṟipeṟak kaiyeṭuttu nāṉpōṟē neṉṟucolli

Karṇaṉ saying he must go back

And then Karṇaṉ turned his look to the directions four;
Saw the grief-stricken people gathered round him;
'Leave off all distress and agony,'
He said to them. He then turned to Turiyōtaṉaṉ
And said with folded hands: "Farewell, give me leave to go."

(தையலை எடுத்துவிடு எனல்)

மெய்வாய்த்த பெண்ணே மிகுத்ததொரு [1]கன்னியரே
[2]வைகுண்டம் போக வருஞ்சாட்டை வாங்கிவிடும் 1459

என்றுசொல்லக் கேட்டு இயல்பான [3]பெண்கொடியும்
கன்றி மனம்மேய கவலையெல்லாம் தானறுத்து 1460

1459. பெண், கன்னியர் - பொன்னுருவி. சாட்டை - கர்ணன் உடலைத் தைத்த நூல். 1460. பெண்கொடி - கொடி போன்ற பொன்னுருவி. கன்றி - வருந்தி, வாடி மேய - பொருந்திய அறுத்து - நீக்கி.

சு.சொல் : 1. கண்ணியரே 2 வைய்குண்டம் 3. பெண்ங்கொடியும்

(taiyalai eṭuttuviṭu eṉal)

meyvāytta peṇṇē mikuttatoru kaṉṉiyarē
vaikuṇṭam pōka varuñcāṭṭai vāṅkiviṭum

eṉṟucollak kēṭṭu iyalpāṉa peṇkoṭiyum

kanri manammeya kavalaiyellām tānaruttu

(பொன்னுருவி கர்ணன் உடலைத் தைத்திருந்த சாட்டையை உருவுதலும், கர்ணன் கைலாசம் போதலும்)

வெட்சித்துக் கொள்ளும் நாயகரே யென்றுசொல்லித்
[1]தைத்திருந்த [2]தையல் சாட்டை உருவிவிட்டாள் 1461

உருவி விட்டபின்பு உடல்சாய்ந்தான் அங்கர்கோன்
திருவிருக்கும் கண்ணர்பதம் [3]சேர்ந்திருந்திருந்தா ரம்மானை 1462

கர்ணன் நடந்து கைலாசம் [4]சேர்ந்தபின்பு
மன்னவர்கள் பஞ்சவர்கள் மானாள் தனை[5]யமர்த்தி 1463

அய்வருங் கூடி [6]அமர்த்தி அருகிருந்து 1464

நல்லதென்று சொல்லி நங்கையருந் தானிருந்தாள்
எல்லோருங் கூடி இருந்தனர்கா ணம்மானை 1465

1461 வெட்சித்து - மன்னித்து. நாயகர் - கணவர், தலைவர். இங்கு கர்ணன். 1463. மானாள் - மான்போன்ற பொன்னுருவி. அமர்த்தி - தேற்றி. 1464. அய்வர் - பாண்டவர்.

சு.சொல் : 1 தய்த்திருந்த 2. தய்யல் 3. சேந்திருந்தா 4 சேந்த 5. யமத்தி 6. அமத்தி.

(Ponnuruvi karṇan uṭalait taittirunta cāttaiyai vuruvutalum, karṇan kailācam pōtalum)

leṭcittuk koḷḷum nāyakarē enrucollit
taittirunta taiyal cāṭṭai uruviviṭṭāḷ

vuruvi viṭṭapinpu uṭalcāyntān aṅkarkōn
tiruvirukkum kaṇṇarpatam cērntiruntā **rammānai**

karṇan naṭantu kailācam cērntapinpu
mannavarkaḷ pañcavarkaḷ mānāḷ tanaiyamartti

ayvaruṅ kūṭi amartti arukiruntu

nallatenru colli naṅkaiyarun tāniruntāḷ
ellōruṅ kūṭi iruntanarkā ṇammānai

Karṇaṉ asking Poṉṉuruvi to remove the stitches and Karṇaṉ returning to the abode of the gods

'O damsel true and faithful! dear queen!
Take away the stitches, so that I can return to Vaikuntam'
Said Karṇaṉ and Poṉṉuruvi, lithe as a liana
Grew sad again; but overcoming her sorrow,
She removed all the stitches from his wounds
Saying: "Take care of yourself, O husband mine!"
The stitches removed, the king of the Aṅkas fell back dead,
And went straight to the world of the Lord. (Ammāṉai)
And after Karṇaṉ walked up to Kayilai,
On earth below, the five Pāṇṭavas consoled Poṉṉuruvi
Graceful as a deer, and she became quiet and subdued,
In the company of all elders and well-wishers there. (Ammāṉai)

(மாயவன் கர்ணன் உடலை எரிக்க வேண்டுதல்)

ஆதித்தன் [1]மகனை அங்கம் அடக்கவென்று
சோதித் திருமுகத்தான் துய்யதொரு மாயவனார் 1466

தன்மர் தனை[2]யழைத்துத் தகனப் படுத்துமென்று
உன்தமையன் தன்கடனை உள்ளபடி தான்முடித்து 1467

அங்கம் அடக்குவித்து அவசரமாய் வாருமென்றார்
சங்கையுற்ற மாயனுரை தப்பாமல் பஞ்சவர்கள் 1468

1466. ஆதித்தன் - சூரியன். மகன் - கர்ணன். அங்கம் - உடல். அடக்க - எரியூட்ட சோதி - ஒளிபொருந்திய. துய்ய - தூய்மையான. மாயவன் - கண்ணன். 1467. தன்மர் - தருமர். தகனப்படுத்தும் - எரியூட்டும். கடன் - இறுதிக் கடன். ஈமச்சடங்கு. 1468. அங்கம் - எலும்பு; உடல் சங்கை - மதிப்பு.

சு.சொல் : 1. மகனெ 2 யளைத்து.

(Māyavaṉ karṇaṉ uṭalai erikka vēṇṭutal)

ātittaṉ makaṉai aṅkam aṭakkaveṉṟu
cōtit tirumukattāṉ tuyyatoru māyavaṉār

taṉmar taṉaiyaḻaittut takaṉap paṭuttumeṉṟu
uṉtamaiyaṉ taṉkaṭaṉai uḷḷapaṭi tāṉmuṭittu

aṅkam aṭakkuvittu avacaramāy vārumeṉṟār
caṅkaiyuṟṟa māyaṉurai tappāmal pañcavarkaḷ

(உடலை எரியூட்டி ஈமச்சடங்கு முடித்தல்)

விந்தை[1]பெறப் பஞ்சவர்கள் மெய்யா யடக்கவென்று
சந்தனக் கட்டை சதிராகத் தானடுக்கி 1469

இந்தனமும் மற்ற யெரிதுரும்பும் தானடுக்கி
மந்திர வேதம் உரைத்துமலர் மேவிவைத்து 1470

செந்தணலை மூட்டிச் சேந்ததொரு [2]நெய்சொரிந்து
வெந்தடக்கிப் பின்பு வேண்டுஞ் சடங்கறுத்து 1471

எள்ளுடனே [3]நீரிறைத்து எல்லாச் சடங்கறுத்து
தெள்ளியதோர் நீர்க்கடனும் [4]தீக்கடனும் தான்முகித்து 1472

யெல்லாச் சடங்கறுத்து [5]யேற்றமுள்ள தன்மருந்தான்
நல்லதொரு [6]மாயவரை வந்துகண்டா ரம்மானை 1473

1470. இந்தனம் - விறகு யெரிதுரும்பு - சுள்ளி. 1472. நீர்க்கடன் - எள்ளும் நீரும் இறைத்து இறுதிக்கடன் செலுத்துதல். தீக்கடன் - ஈமக்கடன். முகித்து - முடித்து என்பதன் பேச்சு வழக்கு.

க.சொல் : 1. பிற 2 நெயி 3 நீரிரைத்து 4. தீய்க்கடனும் 5. யேத்தமுள்ள 6. மாயவரெ

(uṭalai eriyūtti īmaccaṭaṅku muṭittal)

vintaipeṟap pañcavarkaḷ meyyā yaṭakkaveṉṟu
cantaṉak kaṭṭai catirākāt tāṉaṭukki

intaṉamum maṟṟa yeriturumpum tāṉaṭukki
mantira vētam uraittumalar mēvivaittu

cantaṇalai mūttic cēntatoru neycorintu
ventaṭakkip piṉpu vēṇṭuñ caṭaṅkaṟuttu

eḷḷuṭaṉē nīriṟaittu ellāc caṭaṅkaṟuttu
teḷḷiyatōr nīrkkaṭaṉum tīkkaṭaṉum tāṉmukittu

ellāc caṭaṅkaṟuttu yēṟṟamuḷḷa taṉmaruntāṉ
nallatoru māyavarai vantukaṇṭā rammāṉai

The Lord directing that Karṇaṉ's body be cremated

The Lord pristine pure, with a face bright as flame,
Then called to Tarumaṉ to arrange for the cremation
Of the son of the Sun-God on a burning pyre.
"Do in proper ritual and form
The obsequies for your elder brother,
And come back after completing the ceremony,"
He instructed Tarumar. And scrupulously obeying
The command of the noble Lord,
The Five Pāṇṭavas made a funeral pyre,
Of sandalwood logs, piled up in order,
Along with dried firewood and faggots;
Mantras apt from the scripture chanted,
Strewing blossoms upon the pyre,
Kindling fire and pouring ghee upon the whole
They cremated the noble king of the Aṅkas:
And, after the burning was done, further rituals
Followed in due form: sesame seeds
Were scattered mixed with water,
As ordained in the ritual texts to satisfy
The manes of the dead,
Through water and fire; and after all this ended,
Noble Tarumar left the crematory
And went to Lord Kriṣṇṇa to report to him. (Ammāṉai)

(அவரவர் இல்லம் செல்லல்)

[1]அந்நேரம் [2]பொன்னுருவி அய்வரையும் தான்[3]வாழ்த்தி 1474
நீண்டான் தனை[3]வாழ்த்தி [4]நீடூழி [5]வாழுமென்று
மாயவனார் தன்னருகே வந்துநின்றாள் தங்கையரும் 1475
அப்போது மாயவனார் அய்வரையும் [6]தானழைத்து
மெய்ப்பாகத் தங்கையரே வியாகுலத்தை விட்டுவிடும் 1476
[7]கன்னியரே யென்று [8]கருத்தா [9]யனுப்பிவைத்தார் 1477

போயிருந்தாள் பொன்னுருவி பொன்னான மாளிகையில்
பொன்னுருவி தய்யல் போயொளி முடிந்தபின்பு 1478

[10]துரியோ தனன்முதலாய்ச் செய்யதொரு பஞ்சவரும்
அவரவர்கள் மாளிகையில் வந்திருந்தா ரம்மானை 1479

1475 நீண்டான் - நெடியோன் - திருமால். இங்கு கண்ணன். வாமனனாக வந்து மாவலியிடம் மூன்றடி மண் கேட்டுப்பெற்ற பின் உலகை அளப்பதற்காகத் திருவிக்ரமனாக, நெடியவனாக மாறியவன், திருமால்1475. வியாகுலம் - சஞ்சலம் - கவலை. 1478. தய்யல் - பெண்

சு.சொல் : 1 அண்ணேரம் 2. பொண்ணுருவி 3 வாள்த்தி 4 நீடூளி 5. வாளுமென்று 6. தானளைத்து 7. கண்ணியரே 8 கறுத்தா 9. யனுப்பு 10. திரியோ

(avaravar illam cellal)

an̲n̲ēram pon̲n̲uruvi ayvaraiyum tān̲vāḻtti
nīṇṭān̲ tan̲aivāḻtti nīṭūḻi vāḻumen̲r̲u
māyavan̲ār tan̲n̲arukē vantunin̲r̲āḷ taṅkaiyarum
appōtu māyavan̲ār ayvariyum tān̲aḻaittu
meyppākat taṅkaiyarē viyākulattai viṭṭuviṭum
kan̲n̲iyarē en̲r̲u karuttā yan̲uppivaittār
pōyiruntāḷ pon̲n̲uruvi pon̲n̲ān̲a māḷikaiyil
pon̲n̲uruvi tan̲man̲aiyil pōyoḷi muṭintapin̲pu
turiyotan̲an̲ mutalāyc ceyyatoru pañcavarum
avaravarkaḷ māḷikaiyil vantiruntā rammān̲ai

Everyone going back to his or her mansion

Pon̲n̲uruvi then hailed the Five Pāṇṭavas
And the lofty Lord Krisṇan̲, that they may live long!
She then went near the noble Lord, who beckoned
To the Five brothers and in their presence
Bade the queen leave off her sorrow
And sent her home with concern and care.
After Pon̲n̲uruvi went back to her golden palace
Turiyotan̲a and others, including the Five,
Each went back to his own mansion. (Ammān̲ai)

(கர்ணன் கதைப்பயன்)

கர்ணன் படைபோர் கருத்தாய் முடிந்ததுவே
[1]கிருபையுடன் கேட்டோர் கிளைகூடி [2]வாழ்ந்திருப்பார் 1480

ஆல்போல் [3]தழைத்து அருகதுபோல் வேரோடி
மூங்கில்போல் அன்ன[4]சுற்றம் முகியாமல் [5]வாழ்ந்திருப்பா 1481

நன்மை [6]பெறுவர் இமையோர் பதம்[6]பெறுவர்
பின்னை [6]பெறுவர் பெருமாளைப் போலிருப்பார் 1482

கயிலாச வாசல் கருணை பதம்11பெறுவர்
மெயிவாச லெங்கும் விளக்கொளியாய்த் தானிருப்பார் 1483

சேர்வார் பதம்[7]பெறுவார் செல்வந் தனையடைவார் 1484

பாடிப் படித்தோரும் பண்பு[8]தமிழ் கேட்டோரும்
நாடித் திருவிருந்தான் நற்பாதம் தான்சேர்வார் 1485

1480. கிருபை - கருணை. கிளை கூடி - சுற்றத்துடன் கூடி. 1481. ஆல் - ஆலமரம். தழைத்து - செழித்து. அறுகு - அறுகம்புல். மூங்கில்போல் - மூங்கில்கள் ஒரே கொத்தாக இணைந்து காணப்படும். 1482. இமையோர் - தேவர். 1485. திருவிருந்தான் - செல்வமாகிய இலக்குமி அமர்ந்த மார்பை உடைய திருமால்.

சு.சொல் :1. கிறுபை 2. வாள்ந்திருப்பார் 3. தளைத்து 4. சுத்தம் 5. வாள்ந்திருப்பார் 6. பெருவர் 7பெருவார் 8.. தமிள்.

Karṇan̲ kataippayan̲

karṇan̲ paṭaipōr karuttāy muṭintatuvē
kirupaiyuṭan̲ kēṭṭōr kiḷaikūṭi vāl̲ntiruppār

ālpōl tal̲aittu arukatupōl vērōṭi
mūṅkilpōl an̲n̲acur̲r̲am mukiyāmal vāl̲ntiruppār

nan̲mai per̲uvar imaiyōr patamper̲uvar
pin̲n̲ai per̲uvar perumāḷaip pōliruppār

kayilāca vācal karuṇai patemper̲uvar
meyivāca leṅkum viḷakkoḷiyāyt tān̲iruppār

cērvār patemper̲uvār celvan tan̲aiyaṭaivār

pāṭip paṭittōrum paṇputamil̲ kēṭṭōrum
nāṭit tiruviruntān̲ nar̲pātam tān̲cērvār

The benefit of listening to Karṉaṉ's story

Thus ends the story of the battle of Karṉaṉ;
Those who listen to it with interest
Will live prosperously with their kith and kin;
Luxuriant as a banyan tree and rooted as the harialli grass;
And lush as a clump of bamboos,
With their relations and agnates, they will flourish!
All good will accrue to them:
They will attain to the world of the winkless gods.
Benefits they will get more and more
Opulent as the great God Viṣṇu!
They will attain entry through the threshold of Kayilai.
In their mansions, they will shine bright as light!
They will acquire all wealth:
They will attain the feet of God!
All those who sing this Ammāṉai,
And listen to this Tamil work noble,
Are sure to reach the goodly feet divine
Of the Lord who has golden Lakṣmi enthroned in his heart!

வாழ்த்து

[1]வாழி மிக[1]வாழி மன்னவர்கள் தான்[1]வாழி
ஆழி தனில்துயிலும் ஆயனார் தான்[1]வாழி 1486
மாயவனார் தான்[1]வாழி மகாதேவர் தான்[1]வாழி 1487
எல்லோரும் [1]வாழி இப்புவியோர் தான்[1]வாழி
நல்லவரும் ராசாக்கள் மந்திரிமார் தான்[1]வாழி 1488

1486. ஆழி - கடல். பாற்கடல். 1487. மாயவன் - திருமால். மகாதேவர் - சிவன்.

சு.சொல் : 1. வாளி

vāḻttu

vāḻi mikavāḻi maṉṉavarkaḷ tāṉvāḻi
āḻi taṉiltuyilum āyaṉār tāṉvāḻi
māyavaṉār tāṉvāḻi makātēvar tāṉvāḻi

ellōrum tāṉvāḻi ippuviyōr tāṉvāḻi
nallavarkaḷ rācākkaḷ mantirimar tāṉvāḻi.

தனிப்பாடல்

விருத்தம்

கருத்துடன் கர்ணன் மீதில் கதைதனைப் படித்த பேரும்
கருத்துடன் சொன்ன பேரும் கருத்துடன் கேட்ட பேரும்
வருத்தமில் லாதி ருந்து வருவினை பாவம் போக்கி
திருத்தலங் கய்யி லாச நாதர்பதம் சேர்வார் தாமே

தனிப்பாடல் : கயிலாச நாதர் - சிவன்

taṉippāṭal

Viruttam

karuttuṭaṉ karṇaṉ mītil kataitaṉaip paṭittapērum
karuttuṭaṉ coṉṉa pērum karuttuṭaṉ kēṭṭa pērum
varuttamil lāti runtu varuviṉai pāvam pōkki
tiruttalaṅ kayyi lāca nātarpatam cērvār tāmē.

Benediction

Praise be, Oh, praise be, to the royal kings!
Praise be to the Lord slumbering in the ocean deep!
Praise be to Lord Kriṣṇaṉ! Praise be!
Praise be to Lord Mahātēvar!
Praise be to all! praise be to the people of the earth
Praise be to all good men, kings and ministers!
All those who read the story of Karṇaṉ with care,
All those who earnestly narrate the story,
And those listen to it with interest,
Will not have any worry; they will be relieved
Of the burden of all their past sins, till at last they attain,
Of a certainty, the feet of the Lord of holy Kayilai!

* * *

இணைப்பு-1
துணை நூல்கள்

ஓலைச் சுவடிகள்

1.	கர்ணன் கதை சண்டை (அ) கர்ணன் படை போர்,	ஆசியவியல் நிறுவனம், செம்மஞ்சேரி, சென்னை-119.	எண் 347
2.	பொன்னுருவி புலம்பல்,	ஆசியவியல் நிறுவனம், செம்மஞ்சேரி, சென்னை-119.	எண் 1 ஏ

தமிழ் அச்சு நூல்கள்

1.	அகநானூறு,	சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	1949
2.	அபிதான சிந்தாமணி,	ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார், ஆசியன் எஜுகேஷனல் சர்வீஸ், டில்லி.	1988
3.	அரங்கநாதக் கவிராயர் பாரதம்,	கோவிந்தப்பிள்ளை, (பதி.), சென்னை.	1902
4.	ஆதிபருவத்தாதி பருவம்,	தி. சந்திரசேகர், (பதி.), மதறாஸ்.	1951
5.	உலக இலக்கியங்கள்,	கா. அப்பாதுரை, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	1967
6.	ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள்,	செ. அன்னகாமு,	1959
7.	கர்ணமகாராஜன் சண்டை,	புகழேந்திப் புலவர், பி. ரத்னநாயகர் அண்டு சன்ஸ், சென்னை.	1817
8.	கர்ண மோட்சம்,	Hanne M.de Bruin, (Translation), Leiden.	1994
9.	கலித்தொகை (மூலமும், நச்சினார்க்கினியர் உரையும்),	இ.வை. அனந்தராமையர், (பதி.), தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.	1984

10. சந்திரபதன் கதை,	வா. நூ. கலீலுல்லா, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.	1996
11. சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்,	மு. இராகவையங்கார் ஆர். ஜி. பிரஸ், சென்னை.	1937
12. சிலப்பதிகாரம்(மூலமும், அரும்பதவுரையும், அடியார்க்குநல்லாருரையும்),	உ. வே. சாமிநாதைய்யர், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், 1985.	1985
13. சீவகசிந்தாமணி,	பொ.வே. சோமசுந்தரனார் (உ.ஆ.), சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	1974
13. தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, 13. 14. 15 ஆம் நூற்றாண்டுகள்,	டி. வி. சதாசிவ பண்டாரத்தார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெளியீடு, அண்ணாமலை நகர்.	1957
14. தமிழ் நாட்டு மக்களின் மரபும், பண்பாடும்,	சோமலெ., நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், புதுடெல்லி.	1961
15. தமிழ் வரலாறு,	ரா. இராகவையங்கார், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலை நகர்.	1979
16. தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள்,	நா. வானமாமலை, என். சி. பி.. எச்., சென்னை.	1964
17. திருவாசகம்	ஸ்ரீமத் சுவாமி சித்பவானந்தர் (உ. ஆ.), ஸ்ரீராமகிருஷ்ண தபோவனம், திருப்பராய்த்துறை.	1985
18. தேரோட்டி மகன் (ரேடியோ நாடகம்),	பி. எஸ். ராமையா, அமுத நிலையம் (பி) லிமிடெட், சென்னை.	1957
19. தொல்காப்பியம்	க. வெள்ளைவாரணன்,	1983

(புறத்திணையியல்)	மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை.	
20. தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்) இளம்பூரணர் உரை,	சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	1953
21. நல்லாப் பிள்ளை பாரதம்,	உ. முத்துராமலிங்கத் தேவர் (பதி.), ஆதிகலாநிதி அச்சுக் கூடம், சென்னை.	1888
22. நாட்டார் வழக்காற்றியல் ஆய்வுகள் பகுதி I,	தே. லூர்து, பாரிவேள் பதிப்பகம், பாளையங் கோட்டை.	
23. நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வுகள்,	ஆறு. இராமநாதன், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை.	1988
24. நாட்டுப்புற இலக்கிய வரலாறு,	ச. சண்முக சுந்தரம், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.	1988
25. நாட்டுப்புற இயல்,	- do -	1989
26. நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம்,	கி. வேங்கடசாமி ரெட்டியார்(பதி.), திருவேங்கடத்தான் திருமன்றம், சென்னை.	1981
27. பத்துப்பாட்டு மூலம்,	உ.வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலைய வெளியீடு, சென்னை.	1993
28. பதிற்றுப்பத்து (மூலமும் விளக்க உரையும்),	ஔவை. சு. துரைசாமிபிள்ளை (பதி.), சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை.	1950
29. பதினோராம் திருமுறை,	ஸ்ரீலஸ்ரீ. கயிலைமாமுனிவர் மணிவிழா நினைவு வெளியீடு, ஸ்ரீ காசிமடம், திருப்பனந்தாள்.	1991
30. பரிபாடல்	புலியூர்க் கேசிகன்,	1997

(மூலமும் தெளிவுரையும்), பாரி நிலையம், சென்னை.

31. பாரத நூல்களின் திறனாய்வு, அ. விசுவநாதன், காரைக்குடி. 1979

32. பிங்கல நிகண்டு, சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை. 1970

33. புறநானூறு (மூலம்), உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலைய வெளியீடு, சென்னை. 1993

34. பொன்னுருவி மசக்கை, புகழேந்திப் புலவர், ஆர்.ஜி. பதி அண்டு கம்பெனி, சென்னை. 1874

35. மணிமேகலை, புலியூர்க் கேசிகன் (உ. ஆ.), பாரிநிலையம், சென்னை. 1997

36. முத்தொள்ளாயிரம், ரெ. முத்துக்கணேசன் (உ. ஆ.), முல்லை நிலையம், சென்னை. 1995

37. மூவர் தேவாரம்-தலமுறை (அடங்கல் முறை), வே. மகாதேவன் (பதி.), ஸ்ரீ காம கோடி ஆய்வுமையம், கும்பகோணம். 1988

38. மெய்க்கீர்த்திகள், பூ. சுப்பிரமணியம் (பதி.), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை. 1983

39. யாப்பருங்கலம் (பழைய விருத்தியுரையுடன்), மே.வீ.வேணுகோபாலப்பிள்ளை (பதி.), உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை. 1998

40. வில்லிபாரதத்தில் கண்ணன், சு. வள்ளியம்மாள், வாணி பதிப்பகம், சென்னை. 1989

41. வில்லிபாரதத் திறவுகோல், ச. கு. கணபதி ஐயர், பாரதி அச்சுக் கூடம், மதுரை. 1940

42. வில்லிபாரதம், மர்ரே அண்டு கம்பெனி, 1959

	4 பாகங்கள்	சென்னை.	
43.	வீரசோழியம்,	க. ரா. கோவிந்தராஜ முதலியார் (பதி.), பவானந்தர் கழகம், சென்னை.	1942
44.	வீரபாண்டிய கட்டபொம்மு கதைப்பாடல்,	நா. வானமாமலை, மதுரைக் பல்கலைக் கழகம், மதுரை.	1971
45.	ஸ்ரீ கிருஷ்ண சரித்ர விமர்சம்,	வி. எஸ். ராமசாமி சாஸ்திரி (மொ.ஆ), மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை.	1938
46.	ஸ்ரீ மகா பாரதம் ஆதி பருவம்,	ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியார் (மொ.ஆ.), திருவல்லிக்கேணி.	1923
47.	ஸ்ரீ மகா பாரதம் உத்யோக பருவம்,	கருங்குளம் கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் (மொ.ஆ.), கேசரி அச்சகம், சென்னை.	1928
48.	ஸ்ரீ மகா பாரதம் கர்ண பர்வம்,	டி. வி. ஸ்ரீநிவாசாசார்யார் (மொ.ஆ.), கேசரி அச்சகம், சென்னை.	1933
49.	ஸ்ரீ மகா பாரதம் சபா பர்வம்,	ஈ. ஸ்ரீநிவாசாசார்யார் (மொ.ஆ.), வைஜயந்தி பிரஸ், சென்னை.	1910
50.	ஸ்ரீ மகா பாரதம் சாந்தி பர்வம்,	- do -	1912
51.	ஸ்ரீ மகா பாரதம் துரோண பருவம்,	டி. வி. ஸ்ரீநிவாசாசார்யார் (மொ.ஆ.), கேசரி அச்சகம், சென்னை.	1933
52.	ஸ்ரீ மகாபாரதம் பீஷ்ம பர்வம்,	கருங்குளம் கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள் (மொ.ஆ.), கேசரி அச்சகம், சென்னை.	1929
53.	ஸ்ரீ மகா பாரதம் விராட பர்வம்,	அ. வேங்கடாசாரியார் (மொ.ஆ.), வைஜயந்தி அச்சகம், சென்னை.	1912

ஆங்கில அச்சுநூல்கள்

1. A New history of Sanskrit Literature,	Krishna Chaitanya, Asia Publishing house, Bombay.	1952
2. A study of Mahabharat,	R.V. Vaidya, Poona.	1967
3. Balled Poetry,	M. Arunachalam, Gandhi Vidyalayam, Trichitrambalam.	1976
4. History of Classical Sanskrit Literature,	M. Krishnamachariyar, Tirumalai-Tirupathi Devastanam Press, Chennai.	1937
5. Indian Philosophy Volume II,	S. Radha Krishnan, George Allen, & Unwin Ltd., London.	1948
6. Lord Sree Krishna, His life and Teachings Volume II, Mathura & Dwaraka Leela,	Makhan Lal Sen, Oriental Publishing Company, Calcutta.	1955
7. On the meaning of the Mahabharata,	V.S. Sukthankar, The Asiatic Society of Bombay, Bombay.	1957
8. The Mahabharata - A Criticism,	C.V. Vaidya, A.J. Cambridge & Co., London.	1905
9. The Ramayana and the Mahabharata,	Ramesh.C.Dutt, J.N. Dent & Sons Ltd., Newyork.	1898
10. Tamil Lexican Vol. I to VI,	Madras University, Madras.	1982

இணைப்பு-2

சொல்லடைவு

(எண்-கண்ணி எண்)

இணைப்பு-3

பொன்னுருவி புலம்பல்

வந்து புகுந்திருந்தார் வயிரமணி மண்டபத்தில்
இந்து நுதலழகாள் ஏந்து தனத்தழகாள் 1
கொஞ்சுங் கிளிமொழியாள் கோகனக மார்பழகாள் 2
வண்ண மயிலருகே வந்துபுறம் சார்ந்திருக்கும்
அன்னம் விளையாடும் அவள்நடையைக் கண்டிருந்து 3
வஞ்சியிடை மின்னாள் வயிற்றழகு மாவிலைபோல்
கொஞ்சுங் கிளிமொழியாள் கோகனகப் பொன்னுருவி 4
பொன்னுருவி யந்நேரம் புண்டரிக மாடம்விட்டு
அந்நேரம் பொன்னுருவி அரைசர் சபைநடுவே 5
மானாரும் வந்துமிக மன்னன் படுகளத்தில்
தேனாரும் வண்மை திருவனையாள் தான்புலம்பி 6
வந்து புகுந்தழுதாள் வாய்த்த களந்தனிலே
அந்த மணிமாடம் அரைசு மிழந்தீரோ 7
உன்னைப்போ காதேயென்று உடன்விலக்கக் கேளாமல்
என்னைவிட்டு நீர்போக இயல்வோ வென்றழுதாள் 8
நட்புடைய நாகக்கணை நான்தொடுப்பே னென்றீரே
சொற்படியே நீருந் துணிந்து பொருகையிலே 9
தொட்ட கணையைத் திருமாலுஞ் சூதுசெய்து
பட்டுவிழப் பவளிகொண்டு வந்தா னென்றுசொல்லி 10
பொய்த்தலையைக் கட்டிப் பொருமென்று சூதுசெய்து
மெய்த்தலை தன்னை விசைய னொளிப்பதற்கு 11
தேடுதமிழ் விசையன் செய்யபடை வீடுதன்னில்
ஓடும்படை தூதர் ஓடவிட்டார் கண்டீரே 12
எடுத்துவந்து பொய்த்தலையை இயல்விசையன் தான்வாங்கி
தொடுத்தபுகழ் வில்லி சூதாக வேவிசையன் 13
மெய்த்தலையைத் தானொளித்து வெகுசாரிக் கோலமுடன்
பொய்த்தலையைக் கட்டியே பொருதா னருச்சுனனும் 14

தம்பிதன்னைக் கண்டு சலித்துச் சரந்தொடுத்தீர்
அம்புதான் சென்று அறிந்துமெள்ள ஓடிவந்து 15

மன்னா யெனையேவும் வாள்விசையன் தன்மேலே
இன்னமெனை யேவுமென்றான் எச்சில்தொடோ மென்றீரே. 16

யென்னவினை செய்தேன்நான் என்றழுது பொன்னுருவி
முன்னைவினை வந்து முடிந்ததுவோ வென்றழுதாள் 17

மன்னவர்க் கரசர்கோவே மகுடவர்த்தின னவரேறே
தென்னவரை உயர்த்தோன் சிறந்தநல்துணை வாவுந்தன் 18

அன்னையார் சொன்னவார்த்தை அகற்றவெளி தோயென்றோ
பொன்னகர் அறியஇன்று பொருதுநீர் மாண்டதென்றாள் 19

பொன்னுருவியும் பதறிப் புகழ்கன்னன் தன்னடியில்
மின்னு மிடியெனவே விழுந்தலறித் தானழுதாள் 20

வெத்தி விசகர்ணன் மிக்க சிரசுருள
மத்தியுள்ள பார்த்தன் பாசுபதந் தான்தொடுக்க 21

நன்றி யுடனுமக்கு நன்மணி யாம்புதல்வன்
பொன்றினா னென்றோ புதல்வன் விசகர்ணன் 22

மாண்டுவிட்டீர் மன்னவரேயென் மங்கிலிய மும்மிழந்தேன்
நீண்டானும் பார்த்தனுமாய் நிச்சயமாய்க் கொல்வரென்றே 23

முந்தஉரைத் தேனேஅந்த மொழியதனைக் கேளாமல்
வந்து விசையருட வாளியினால் மாளவென்று 24

இந்தயெழுத் தோபிரமன் எழுதினது முன்சிரசில்
வந்தவர்க்கும் ஏத்தவர்க்கும் வள்ளல்நீர் சொர்ணமதை 25

இப்புவியில் இப்படித்தான் ஈயவல்லார் சொல்லுமென்றார்
மற்பரியும் தோளானே மன்னவனே யுன்மேனி 26

சற்றசத நீர்குளித்து சவ்வாது புனுகணிந்து
மெத்தையின்மேல் நித்திரைதான் கொள்ளாமல் நீருமிங்கே 27

வானவர்கள் தானறிய மண்மேல் துயில்வானேன்
தானவரே நானடியாள் தான்குத்தஞ் செய்ததுண்டோ 28

சோறுகறி யானதிலே சொல்பிழைகள் வந்ததுண்டோ
மாறுபட மண்சுமந்த வள்ளலார் தாமறிவார் 29

வாசமுள்ள தூங்குமஞ்சி மணவறையி லேயிருக்க
நேசமுள்ள நோமணலில் நித்திரைசெய் வானேங்காண் 30

வாரமுடன் மணவறையில் மல்லிகைசெண் பகம்விரித்து
தாரமுகம் மகாணயென்னை தானங் கருந்திவிட்டு 31

கானகத்தி லெய்தக் கட்டளையோ மன்னவனே
என்னகத்தில் வாராமல் இங்கே கிடப்பானே(ன்) 32

தாசியர்கள் கன்னியர்கள் தமிழ்பாடி ஆடிவர
ஆதியரு ளாலே அரைசிருக்க வேண்டாமோ 33

மன்னர் புடைசூழ வாணர் கவிபாட
சொன்னமகு டந்தலையில் சூடா மணியிலங்க 34

நாற்றிசையுங் கீர்த்திபெற்ற நல்லோர் பெரியோர்கள்
காத்திருப்பார் தேடிக் கனமணி மேடையிலே 35

வந்தவரோ டங்கிருந்து மனுநீதி பேசாமல்
சுந்தரஞ்சேர் மன்னா சொகுசோ யிதுவுமக்கு 36

தூங்கும் நரசிப்ப ராசன்மேல் சொல்பயிலுங் கிள்ளையுடன்
ஓங்கு மொழிபேசி உடனிருக்க வேண்டாமோ 37

இந்தப் புழுதிமண்ணில் கிடக்க விதிவசமோ
எந்தன் சிரசில் எழுதியவா றிப்படியோ 38

பச்சைப் புனுகு பரிமளங்கள் உள்ளதெல்லாம்
இச்சையுடன் திமிர்ந்து இனிதிருக்க வாராமல் 39

சுத்தவெளி தனிலே சூழ நரிபேய்கள்
எத்திசையுங் காத்திருக்க இங்கிருக்க நீதியுண்டோ 40

சத்த சுரத்தோடுஞ் சங்கீதந் தன்னோடும்
நித்திரை செய்யாமல் நீருறங்க நீதியுண்டோ 41

தம்பி விசகர்ணன் தன்னுடனே சேனையெல்லாம்
நம்பி இருந்துவிட்டேன் நாயகரே நானுமெத்த 42

அம்புவி சேர்வேந்தன் அரியதுரி யோதனனும்
வம்பு செயவென்று வழங்கினா னும்முயிரை 43

எந்தன்மக னுந்தன்புதல்வ னேத்த விசகர்ணன்
வந்து சமர்க்களத்தில் மாண்டானே வென்றழுதாள் 44

ஆதிமுத லானகுரு வான துரோணரையும்
சோதினைக் கேடம்புவியில் சொல்லிச் சிரசரிந்தான் 45

வாரமுட னுங்கள்கிளை வாய்த்ததொரு வீடுமரை
பாராம லுங்கள்கிளை பறந்தோடிச் சங்கபதியாள் 46

கணவ னெனவுங் கண்டிருந்த தேத்தரைசும்
குணமறியா நூற்றுவரும் கோடிபல வேந்தர்களும் 47

அன்றுநல்ல மாயனார்க் காகுலந் தனைத்தான்
சென்றறுத்தாற் போலே சிரசறுத்தார் பஞ்சவர்கள் 48

சித்தந் தெளிந்து துரியோ தனப்பெருமாள்
மெத்தமகிழ்ந் திப்போர்க்கு விரையப்போ மென்றாரோ 49

அந்த மொழிகேட்டு அடியாள் சிறுமனையில்
வந்தீர் திருவெண்ணீறு வாங்கவென்று யென்கரத்தால் 50

அப்போது சொன்னேன் அடியாள் கனவுகண்டு
செப்பமுட னேஉனது திருவுளத்துக் கேத்துதில்லை 51

மைவளருங் கண்ணாள் மகனே இனியுமக்கு
பையரவம் பூண்ட பரமன் திருவுளத்தால் 52

ஐய மிடுவாரார் ஆற்றுவா ரென்றுயரம்
செய்து மிதுவகையோ சிவனே யெனவழுதாள் 53

பைகொண்ட நாகமதில் பள்ளிகொண்ட மாயவனார்
வைகுண்டம் போனீரோ மகனே யெனைத்தேடி 54

அப்போதே சொன்னேன் அரவக் கணைதொடுத்தால்
செப்பரிய பாத்தனுயிர் தெய்வலோ கம்புகுமே 55

அந்நாளில் சொன்னேனே அதுநீரும் கேட்டிலையே
இந்நா ளிறந்தீரே யென்றுபுலம்பி அழுதாள் 56

மோதி யருச்சுனன் முட்டிப் பொருதாக்கால்
சூதிற் பெரியவன்காண் தேர்விசையன் என்றேனே 57

காண்டா வனமெரித்தான் கையில் சிலையிருக்க
வேண்டாங்காண் என்று விலக்கினேன் கேட்டிலையே 58

அன்றா லிலையையெய்த அம்பொன்று தானிருக்க
வென்றியுள்ள குந்திமின்னாள் மிக்கவிர தம்முடிக்க 59

சென்றுதெய்வ லோகமதில் தெய்வேந் திரனிடத்தில்
அன்று பரிகலமும் அவன்தேவி மார்தனையும் 60

கொண்டு வரவெய்திக் கொடிய சிலையிருக்க
அண்டிப் பொருவார்களோ ஆனகாண் டீபனுடன் 61

நீண்டா னவன்தேர்க்கு நிலைப்பாக னாயிருக்க
மாண்டார் எலும்பணியும் மகாதேவர் வரத்தாலும் 62

காரிருள்போல் மலபிலங் கையருகே வந்தாலும்
போரில் அருச்சுனனைப் பொருதுவெல்லப் போகாது 63

என்றுநான் சொன்னேனே யென்வார்த்தை கேளாமல்
இன்றுபஞ்ச பாண்டவரை எதிர்த்துச் சமர்பொருது 64

அன்று பழிகூறும் அந்நாகம் தன்னாலே
கொன்று விசயனையுங் குருநாட்டை ஆள்வனென்று 65

வந்து சமர்க்களத்தில் மாண்டீ ரெனவழுதாள்
உந்தன்மகன் கருணன்தான் உடனே மாண்டானே 66

ஆண்டே யடியாள்கு ஆருதவி யென்றழுதாள்
பூண்ட பணியுமுந்தன் பொற்பணியும் நேரிலங்க 67

தென்னாளும் வண்மை துரியோ தனப்பெருமாள்
மன்னா உமக்கு மணிமுடியை வைத்தாரே 68

இந்நா ளளவும்நமக் கின்னமுதம் ஈய்ந்தாரை
பொன்னாரு மார்பா பொறுக்குதில்லை யென்மனது 69

குருகுலத்தி லென்றுங் கொடியசம ர்பொரவே
பொருவதற்கு நீர்தான் பொருந்தி வருகையிலே 70

சொன்னேன் வழக்காக யென்சொல்லைக் கேளாமல்
மன்னா உனது மணிமுடியுந் தோற்றாயே 71

இன்னாள் விசையனுடன் இசைந்து சமர்பொருது
பொன்னான மேனி புழுதிமணம் உண்டீரே 72

மன்னா விசையனுந்தான் மகனைவதைத் தாயெனவே
இன்னாள் மகனோ டிறந்தீரே யென்றழுதாள் 73

பூண்ட விசையனையும் பொருது தலையறுத்து
நீராண்ட ராச்சியத்தை நீராண்டு கொள்ளாமல்
மாண்டு விடுவார்களோ மன்னவரே நீருமின்று 74

அவத்தமாய் மாண்டீரே யரைசே யெனவழுதாள்
தவத்தால் பெரியமன்னா தாடாளா யென்கோவே 75

பூண்ட விதிவசமோ புண்ணியரே இப்பொழுது
பாண்டவரைக் கொன்று பகைதீர்த்துக் கொள்ளாமல் 76

இன்றுவந்து பேடிகையில் இளந்தலையாய் மாண்டீரே
என்றுசொல்லிப் பொன்னுருவி இரங்கி மிகவழுதாள் 77

பள்ளி யறையும் பளிங்குமா மண்டபமும்
தெள்ளிய பொற்றூணும் சிறந்திருக்கு மண்டபமும் 78

சந்தனப் பொற்றூணுஞ் சாதிலிங்க மண்டபமும்
தந்தனா வென்றுபெண்கள் தானிசல்கள் பாடிவர 79

கஞ்சன வேல்விழியார் கட்டியங்கள் கூறிவர
பஞ்சணை மேல்துயின்ற பசும்பொன் னுடலதுதான் 80

கழுகு நரிஓரி காத்திருக்க இப்புவியில்
புழுதி தனிற்புரள பொறுக்குமோ புண்ணியரே 81

என்று முகத்தறைந்து இரங்கி மிகவழுதாள்
கன்றி மனமேங்கிக் கவரிமான் கன்றதுபோல் 82

நின்று புலம்பியவள் நெடுமூச்சு தானெறிந்து
என்றும்மைக் காண்பே னென்றழுதாள் பொன்னுருவி 83

என்னைப் புலம்பவைத்து ஏகிநீர் போனதென்ன

உன்னைப் பிரித்திருக்க ஒருநாழி கைக்கரிதே 84

மன்றனைய மொய்குழலாள் மன்னர்கன்ன னுக்குரியாள்
குன்றனைய மென்முலையாள் கோகுலம்போ லேமறுகி 85

எனக்குதவி தானுமில்லை யென்செய்வே னென்றழுதாள்
தனக்குவினை வாரதுவைத் தானறியா மல்நீர்தான் 86

கூத்தன் சமர்க்களத்தில் கோவேநீர் தான்விலக
பாத்தனுடன் பொருது பட்டிறந்தீர் மன்னவரே 87

சற்றுநான் வாழச் சனியன்பொறுத் தானிலையே
குற்றமுறச் செய்தீரே குணமாங் குணக்கடலே 88

எந்நாளுஞ் சத்துருவாய் நின்றா னியல்விசையன்
அந்நா ளுரைத்தேனே அந்தவுரை கேட்டிலையே 89

மைவண்ணர் செய்த வகையறிய மாட்டாமல்
பொய்வண்ண மாகவொரு புன்கிழவ ரைப்போலே 90

கையில் தடியூன்றிக் கக்க லிருமலுமாய்
மெய்யில் குடைபிடித்து விழுவாரைப் போல்நடந்து 91

வந்தானே உம்மிடத்தில் வாங்கக் கவசமதை
அந்த உபாயம் அறியாமல் நீர்கொடுத்தீர் 92

மாயன்பல வேசமாகச் சமைந்து வந்து
வாயம்பல துரைத்தானென் மங்கலநா ணீந்தேனே 93

நாடறிய ஈசர்தந்த நல்லகூ டாமணியை
ஏடவிழும் மாயனம்மை யேய்த்துப் பறித்தானே 94

மன்னவரே நம்முடைய வச்சிராங்கிச் சுவடும்
என்ன வுபாயமதா யேய்த்துப் பறித்தானே 95

அத்தனையும் நீர்கொடுத் தறியாம லன்னையர்க்கு
பித்தர்மே லாணையிட்டீர் பிராணசர மொன்றெனவே 96

மண்தனை யுண்டுமிழ்ந்த மாய னருகிருந்து
கொன்றாலென் செய்வேன் கொலைக்களத்தில் கூடநின்று 97

நண்ணார் புரமெரித்த நாதன்தா ளோயிதுதான்

விண்ணோர்கள் தானறிய உன்மேனி புழுதிபட 98

என்றோ பிரமன் எழுதினதும் உன்சிரசில்
இன்றோ ஏன்மறந்தீர் என்றழுதாள் பொன்னுருவி 99

அலையில் துரும்பானேன் ஆவி சருகானேன்
சிலையில் பெரியமன்னா சிவனே யெனவழுதாள் 100

உலையில் மெழுகதுபோல் உருகுதே யென்மேனி
தலையில் எழுத்திதுவோ சங்கரனார் சொற்படியோ 101

உள்ளமிது கல்லோ உருகாம லென்னைவிட்டு
எள்ளளவு முள்ளம் இரங்காம லேபோரில்
மெள்ளவந்து போர்தனிலே வீரமுட னிற்கயிலே 102

சல்லியன்தான் தேரூரச் சமர்க்களத்தி லேஉனக்கு
வல்லியன் தார்புயனே மாட்டாமல் நின்றாரே 103

மாத்தரச ரும்மை வளைந்து பொருகையிலே
வேத்தரசர் பார்த்தனும்மை விரைந்துதான் கொன்றானோ 104

பாத்தா லுமக்குப் பரமனொளிந் தேயெழுதி
நாத்திசையும் கீர்த்திகொண்ட நாரணந்தான் வந்தாலும் 105
ஆயிரத்தெட் டண்டம் அசுரர்படை வந்தாலும் 106

இலங்கைப் பதிக்கரசன் இரணியன்தான் வந்தாலும்
திலங்குபுகழ் வாளிக்கெதீர் தொல்புவியி லுண்டாமோ 107

தம்பியென்று நீரவனைச் சமர்க்களத்தி லேயறிந்து
வெம்பிக் கணைநாகம் விட்டீர் ஒருசரந்தான் 108

அந்தக் கணைநாகம் மாயனுட மாயமென்று
வந்துதே மீளவந்த வாளிதனை நீர்தொடுத்தால் 109

வன்னமிகு மாயன் மலர்ப்பாதஞ் சேர்ந்தாலும்
யென்னவிதங் கொண்டாலு மீசரியுடஞ் சென்றாலும் 110

சென்று விசயனுட சிரம்பிடுங்கி னாலொழிய
நன்றியுள்ள நாகமது நமரிடத்தில் வாராதே 111

அந்தக் கணையதனை ஐவர் தனக்காக
வந்தக்கணை யெய்யாமல் வாளியெச்சி யென்றுவிட்டீர் 112

மல்லமருங் கையானே வாளியுடன் வில்போட்டு
செல்லனைய கையானுந் திறமாக நிற்கையிலே 113

அய்யோ விசையா அதிவீர மோஇதுதான்
மெய்யாக யெய்துகொன்றா யென்வேந்தர் சூடாமணியே 114

காரையொத்த தோளானே கன்னரே யென்றழுதாள்
ஆரையெதுத் தாலுமெனக் கயனெழுத்து தப்பாதே 115

பாசமுட னும்மோடே பஞ்சணைமே லேயிருந்து
ஆசையுத்து வாழ அயன்பொறுத்தா னில்லைஐயோ 116

அரசெறியு மார்பாஉன் னழகு திருவடியை
விரகறியும் மேதினியில் வேந்தே யுனைக்காண்போர் 117

மன்னா உன்மேடை மணிமதிலுங் கோபுரமும்
என்னையும் நீர்மறந்து இப்போ ரறியமதில் 118

எண்ணித் துணிந்து யிறந்தீர் சமர்க்களத்தில்
மண்ணில் கிடக்க வசமாச்சோ உன்னுடல்தான் 119

உன்னைப்போல் வேந்தரிந்த உலகுக்கு வாயாது
தன்னைத்தவ றாதவனே சற்குணமே மாமுடியை 120

பொன்னை வழங்கிஇந்தப் பூவுலகி லேத்தவர்க்கு
என்னை மருவி இருந்தமன்னா யென்றழுதாள் 121

அன்பா யுடனிருந்து ஆசையுற்று வாழ்ந்திலனே
பொன்பரவு மேனி புழுதிபட மண்மீதில் 122

ஈனும் வயறு இரங்கிக் குடிபோக
நானுமிருப் பேனோயென் னாயகமே யென்றழுதாள் 123

தென்னன் திரியோ தனப்பெருமாள் தனக்கீந்த
அன்னம் புழுக்கதுவு மதுமாத்த வந்தீரோ 124

மன்று தனில்மத்த வலிமைசெய் தானேபாத்தன்
அன்று துரியோதன னரசு வாண்டதினால் 125

கண்டிருந்து வேதன் கருத்துள்ளே தானினவாய்
உண்டிரு நீபுழுவை யென்று விடைகொடுத்தார் 126

அன்ன மொருபிடியை அமுதுசெய்ய மத்தமுது
பின்னைப் புழுவாய் நெளியு மரசனுக்கு 127

இந்தப் படியே இருந்தரசைத் தானாண்டு
அந்தப் பொருப்பிலுள்ள அரசர் தனையடக்கி 128

ஆளும் படியே யரசாண் டிருக்கையிலே
வாழ்வு வரவே வருகஎன நினைந்து 129

உன்னி யிடித்து உலகங் கிடுகிடென
மின்னி முழங்கியிந்த மேகங் கருத்திருண்டு 130

மாரி பொழிய மதனிரதி போல்பெருகி
வாரி யெருமுகமாய் வந்துவெள்ளந் தான்கூடி 131

காடுஞ் செடியும் கற்கும் பலமரமும்
மேடுங் கரைத்து விண்ணில்வெள்ளம் பெருகிவர 132

ஆனை கரடிபுலி ஆளிசிங்கம் மான்மரைகள்
சேனைத் திரளெனவே சேர உருட்டி வெள்ளம் 133

வெள்ளத்தின் மேலேநீர் வீற்றிருந்த பெட்டகமும்
வள்ளத் திருக்குழலும் வார்காதில் குண்டலமும் 134

கண்டெடுத்துச் சூதன் கடுக வவர்மனையில்
கொண்டுபோய் வைத்திருந்து குறியழகு கண்டவுடன் 135

வேதன் விதியாலே வேந்தனிவ னாரேனவே
சூதன் வளத்தனுப்ப பரசூ ராமனிடத்தில் 136

கீர்த்தியுள்ள வில்தொழில் கீதமாய்ப் படிக்கையிலே
பார்த்தனுக்காய் விட்டுணுவும் பார்மீதி லேதோன்றி 137

ஆசாரி யன்தனையும் அங்கரனே உந்தனையும்
பேசா துறவாகிப் பிணக்கிட்டா னேமாயன் 138

அந்த மொழியுடனே அரவக் கொடியோன்முன்
வந்தீரே யப்போது மன்ன னெடுத்தழைத்து 139

எங்கிருந்து வந்தீர்நீர் என்னுடைய தம்பியரே
அங்கரசர் கோவேநீ ஆரிடத்தி லேயிருந்தாய் 140

ஆத்தோடே வந்தேன் அண்ணாவி யென்றுரைத்து 141

என்னைநீர் மணம்புணர்ந்து யிருந்தரை சாளும்நாளில்
உன்னையு மிழந்துநானும் உயிர்த்தமொன் றறியாநாளில் 142

அன்னையாம் குந்தாதேவி ஆத்தாள் மைந்தனென்ன
பின்னைநான் மகிழ்ந்துநன்றாய்ப் பிரிசமுத் திருந்தேனென்றாள் 143

அந்நாளு மும்மை அறிந்தேனே யாமாகில்
முன்னாமுன் நானும் முகமறிய மாட்டேனே 144

ஆசைமிகப் பூண்டு அன்பா யுடனிருந்து
வாசமிகும் பூவணைமேல் மகிழ்ந்துநலம் பாராட்டி 145

சேர்ந்துநலம் பாராட்டிச் செல்வனே யும்முடனே
வாழ்ந்து முகியேனோ மன்னவனே யென்றழுதாள் 146

சோதி முகத்தழகும் துலங்கு குறியழகும்
ஆதி யருளால் அடியாளினி காண்பதெப்போ 147

தேய்பிறை போலநெத்தித் திருவழகும் மார்பழகும்
வாயழகு மும்முடைய வயிரப் பணியழகும் 148

எண்ணும் இருகரத்தில் இரத்தினவிர லாழிகளும்
நண்ணும்படி யுன்னழகை நான்காண்ப தெக்காலம் 149

ஆடை யுடையழகும் ஆலிலைபோ லேவயிறும்
கோடைவெறுப் பில்லாத குளுந்த முகத்தழகும் 150

என்றுநான் காண்பே னெனவழுதாள் பொன்னுருவி
குன்றுருவ வேல்வாங்கும் குமாரர் அழகுடைய 151

அருமைப் பெருமாளே அங்கர்கோ னேயுனது
பெருமைத் தனங்களெந்தப் பிறப்பிலே காண்பதினி 152

தந்திர முடையவேந்தே தாரணி புரக்குமார்பா
இந்திரன் வேதன்மாலும் இமையவர் மெச்சுந்தீரா 153

அந்தரத் தரசர்கோவே ஆதவன் மைந்தாஉன்னை
இந்துநுதல் குந்தாதேவி மைந்தனென் றறிந்திலேனே 154

ஐயோ குருநாடு ஆளுவதும் போதாமல்
வையகமீ ரேழுலகும் வாங்க மனதிலுன்னி 155

என்று சிவனா ரிடத்தில் அவதரித்து
சென்று வரம்வாங்கித் திரும்பவரப் போனீரோ 156

ஐயோ விசையா அறிந்திருந்தும் மாயனுரை
மெய்யாகக் கேட்டுமிந்த மேதினியோர் கொண்டாடும் 157

மன்னவரைக் கொல்ல மனம்வந்து தோவுமக்கு
நன்றிசேர் கன்னனிந்த நாகபா சந்தனையும் 158

உன்னைக் குறித்தல்லோ ஒருசரமென் றாணையிட்டு
பின்னைமனம் வையாமல் பிரமாணஞ் செய்தாரே 159

அந்தநன்றி சற்றும் அறிந்திலையே நீவிசையா
உன்தமையன் தருமன் உரைத்திலையோ அண்ணரென்று 160

பாவி விசையாநீ பாராமல் மைந்தனையும்
ஆவி மருகவேநீர் அறிந்திருந்து கொன்றீரே 161

தம்பி விசகர்ணா தார்வேந்தே உன்தகப்பன்
நம்பியிருந் தாரேஇந்த நாட்டுக் கரைசுவைக்க 162

பெரிய தகப்பனுரை பேச்சுந்தான் மாறாமல்
அரிதாய் அருச்சுனன்கை அம்பால் மடிந்தீரே 163

என்மகனே தம்பி இசைந்த விசகர்ணா
கன்மமோ தீவினையோ காண்டா வனமெரித்தான் 164

அண்ணர் மகனென்று அறியாமலே விசையன்
விண்ணோர் அறிய மேதினிமேல் கொன்றானே 165

நின்று புலம்பி நெடுமால் தனைநினைந்து
சென்று விழுந்து புரண்டழுதாள் பொன்னுருவி 166

பிரிசமுத் திருந்தேன்நானும் பேருல காளும்தீரர்
வரிசையத்த யிவர்க்கெல்லாம் வந்துமுன்னுதித்த
வேந்தேஉன்னை 167

தெரிசித்து வாழும்நாளில் சீர்பெறு சிங்கம்போல்
அரியுனைச் சதித்தானென்றே ஆயிழை அலறிவீழ்ந்தாள் 168

பாவி சிவனே பரப்பிரம னேயெனது
ஆவி மெலிந்தே னயன்மாலே யென்றமுதாள் 169

அடையலர்கள் மெச்சுமெங்கள் அங்கர்கோ னையுமின்று
இடைபரந் தாமா யெழுதி முடித்தாயோ 170

அய்யோ பிரமாவே அங்கர்கோன் தன்சிரசில்
பொய்வாழ் விதென்றோ பொறித்தீ ரெனவழுதாள் 171

கண்ணான மன்னவனைக் காசினியில் எந்நாளும்
எண்ணிறைந்த காலம் இருக்கவிதித் தாயிலையோ 172

நாற்றிசையும் கீர்த்திகொண்ட நளினத்திரி யோதனனை
போற்றி யிருந்ததுக்கோ போனீர் சிவலோகம் 173

சரத்தால் பெரியமன்னன் தாடாளன் அங்கர்கோன்
உரத்துப் பொருதால் ஒருத்தரெதிர் இல்லையென்றே 174

வந்து சதித்தீரே வள்ளலே யென்றழுதாள் 175

கல்லைப்பெண் ணாக்கிய காயாம்பூ மேனியனே
வில்லை முறித்து விதுரன் மனம்வேறாக்கி 176

முடிவற்ற சேனைகளும் மூற்கை பலதுமறிய
அசுவத் தாமாவை அவற்குப் பகையாக்கி 177

எந்தன் கணவன்மே லியல்விசைய னையேவி
வந்து கொல்லுமென்று மாயன் உரைத்தானே 178

தென்னன்துரி யோதனனார் சேனைக்கு மென்னுடைய
மன்னவனார் கன்னனுக்கு மாயன்பகை யாயிருந்து 179

மல்லுக் குத்தவந்த வாலியைக் கொன்றாற்போல்
வெல்லும் படியே விசையன் தனையேவி 180

காண்டா வனமெரித்தான் கையில் சிலையாலே
மாண்டாயே யென்கணவாயென்று மறுகிப் புலம்பலுற்றாள் 181

ஆதி சிவனே அயன்மாலே யென்றனுக்கு
வேதியர்கள் சொல்படியோயென் விதிவசமோ யென்றழுதாள் 182

பன்னுதமிழ் பாடி பாவலர்கள் வந்திருந்தால்
என்னமதி சொல்லி இசம்பிடுவே னென்கோவே 183

முன்னாள் விதியோ முதியோர்கள் சொல்படியோ

இன்னா ளிறக்கவென்றோ ஈசன் எழுத்துமுறை 184

ஆதித்தன் மைந்தாவுன் அழகு திருவடிவை
கண்ணாரக் கண்டு கலந்து மிகக்கூடி 185

பாவித் திருக்கப் பரமன்விதித் தானிலையே 186

ஐயோ சிவனே அருளுமையே யென்றழுதாள்
மெய்யே பதறி விழுந்தழுது மென்சொல்வாள் 187

முன்னிருந்து மாண்டமுடி வேந்தர்க ளைப்போல
உன்னை நினையாம லுலகிலர சாண்டாரோ 188

மாயனே நீயறிய வையகத்தி லேயிருந்து
தாயில்லாப் பிள்ளை தவித்ததுபோ லானேனே 189

கீர்த்தியுள்ள நாட்டில் கிரேதா உகந்தனிலே
சாத்துமறை நால்வேதஞ் சகலகலை யும்கத்து 190

அரிநமச் சிவாயமென்ற அஞ்செழுத்தை யுந்தவிர்த்து
இரணியனும் பூவுலகில் இருந்தரைசு தானாண்டான் 191

மாயரே நீரறிந்து வலிமை மிகப்பெருத்து
ஆயரே நீரு மவன்மேலே வர்மம்வைத்து 192

புகலு மிடந்தனிலும் பொருதுவெல்லக் கூடாமல் 193

என்று வரங்கொடுத்த ஈசுரனார் தாமறிய
நன்றியுள்ள மாயவரே நடந்தீர் வனம்பதியில் 194

சோதி மருள்வந்து துலங்கும்வையம் மூடுமுன்னே
ஆதி யருள்கதிரோன் அரைநாழி கைதனிலே 195

மடைவாயி லரவதுபோல் வந்திருந்தீர் மாயவரே
நடையில் அவனுயிரை நாம்வாங்க வேணுமென்று 196

சிங்கமெனச் சீறிச் சினந்தவன்தன் வல்லுயிரை
அங்கம் பிளந்தீ ரவன்போலென் மன்னவனும் 197

தீங்குதான் செய்தாரோ திருமாலே உன்தனக்கு
வாங்குவளைக் கையானேயென் மன்னவனைக் கொன்றீரோ 198

அந்த யுகங்கழித்து ஆனதிரேதா யுகந்தனிலே 199
தம்பி கும்பகர்ணன் தானு மிந்திரசயித்து
கம்ப மதயானை இலங்கைக்கிறை யேமுண்டெனவே 200
உண்டெனவே யென்று உலகங் கிடுகிடென்ன
அண்டரெல்லாம் போத்த அரக்க னரைசிருந்து 201
உண்டோ உனக்குமிந்த உலகு தனிலெதிரி
கண்டோ மிலையெனவே காசினியை யாண்டிருந்தான் 202
உந்தன் விதிப்படியா லுன்னூ ரயோத்திவிட்டு
வந்தாய் யோக வனந்தனிலே மாதுடனே 203
அந்த வனந்தனிலே ஆசரி மகன்தவசை
தந்திரமாய் இளையோன் தவசை யழித்துவிட்டான் 204
கொண்டுவந்தாள் மதுவைக் கொடியாள் மகன்தனக்கு
கண்டாள் மகன்மாண்ட களத்தி லரக்கியுந்தான் 205
கொண்டாள் சுருவமதைக் கொற்றவர்கள் மாலேத்த
சுண்டாள மாமுனிவோர் தானு மயலேற 206
வந்தாமுன் மாடத் தருகேதான் வல்லரக்கி
சுந்தரஞ்சேர் மன்னா துணையாவே னென்றுரைத்தாள் 207
அந்த மொழிகேட்டு ஆயரே யப்பொழுது
சுந்தரமாய்ப் பாதியுண்டு தம்பியிடம் போடீயென்றீர் 208
அந்த உரைகேட்டு அரைசேயுன் பாதியென்று
இந்திர லோகத்தை எடுத்தா ளரக்கி 209
அட்ட திசையறிய அரக்கர் பதியழிய
வட்ட முலையோடு வாயொடு மூக்கரிந்தார் 210
அந்த உரைகொண்டு அறிவித்தாள் ராவணற்கு
இந்த உலகுதனில் எனக்குவல்லா ருண்டோயென்று 211
பண்டே விதிமுறையாய்ப் பரமனிட்ட கட்டளையால்
தண்டா மரைத்திருவை யுன்சன்னதியில் வாழ்மயிலை 212
கந்தமருஞ் சோலையிலே காவல்வைத்தா னென்றுசொல்லி

வந்தெடுத்துக் கொண்டே பொய்வாளரக்கன் மாய்கையினால் 213

அன்றநுமான் தன்னைவிட்டு அரக்கர் பதியழித்து
சென்றிலங்கை வேந்தனையுஞ் சேனாபதிதனையும் 214

கொன்றுழக்கி லெட்சுமியைக் கூட்டிவந்தீர் மாயவரே
நன்றுபுகழ் மாயவரே என்னாயகனு மிப்புவியில் 215

அந்த அரக்கனைப்போல் ஆயரே அங்கர்கோன்
இந்த உலகமதி லென்னகுத்தம் செய்தார்காண் 216

மன்னவனே யும்முடைய மலர்ப்பாதம் போற்றாமல்
என்னகுத்தஞ் செய்தார்காண் இப்படிநீர் செய்தீரே 217

வெற்றியுள்ள பூவுலகில் மேதினியி லிராசாக்கள் 218

அரிச்சந்திரன் தானும் ஆனமனை யாருடனே
வரிச்சந்த மணக்க மன்னர் அயோத்தியிலே 219

ஒருசொல்லும் வாசகனா யுலக மரசாண்டு
பரிசுத்தமாய்ச் சந்திர பதியுடனே வாழ்கயிலே 220

வெத்தியுள்ள பூவுலகில் மேதினியி லேநண்ணும்
சத்தியுடன் வாழ்ந்து தானு மிருக்கலையோ 221

அண்டர் பதிக்கரசே ஆயரே யென்னுடைய
தண்டமிழ்சேர் மன்னவரே தானுமர சாண்டிருந்தார் 222

சச்சந்த னென்றொருவன் தாரணியைத் தானாண்டு
உச்சந்த மாகயிந்த உலகி லரைசாண்டு 223

அசையா மனிதர்க்கு ஆறிலொன்று தான்வாங்கி
விசையமா தேவியுடன் வீற்றிருந்து வாழ்கலையோ 224

பாரின்மே லாசையுற்றுப் பாருலகை யாளாமல்
காரியக் காரனந்தக் கட்டியக் காரன்றன்னையும் 225

நாடுதனை நீயாளும் நானரசா யுள்ளிருப்பேன்
தாடாளன் நல்லதென்ன சகலகட் டியக்காரன் 226

பாருலகை யாண்டந்தப் பார்வேந்த யிக்குமவன்
ஏருரையு மாயவரே னார்ரண்டு நினைந்தானே 227

உண்ட சோத்துக்கு உடனே வினைவளர்த்து
தண்டா மரைமார்வன் சந்தான ராசாவைக் 228

கொல்லவென்று சொல்லியவன் கூறினான் கட்டியனும்
நல்லபுகழ் மந்திரிதான் ராசாவுக்கும் உரைப்பான் 229

அன்றுநான் சொன்னேனே அறிந்திலையே நீயரசே
இன்றுமுன் தேவியவள் இங்கிருக்க வேண்டாங்காண் 230

நன்றியுள்ள மன்னவனே நான்போறே னென்றவுடன்
வென்றியுள்ள மின்னாள் விசயமா தேவிதன்னை 231

அன்னத்தின் மேலிருத்தி ஆகாசம் போமெனவே
வன்னத் திருநுதலை வாக னனுப்பிவிட்டான் 232

அந்தமின் னாள்புவியி லாகாசம் போனதற்பின் 233

கொன்றானே கட்டியனுங் கோமான்சச் சந்தனைத்தான்
அன்றோர் புரமெரித்த அரனார் அறியவேதான் 234

அந்த அரைசனையும் அடக்கியதோர் காடதிலே
வந்தாள் அரைசனுட மனைவி சுடுகாட்டில் 235

நின்று புலம்பி நெடுமூச்சு கொள்கையிலே
அன்று பகையறுக்க அரனார் திருவருளால் 236

வந்து பிறந்தானே வடிவழகன் சீவகனும்
அந்த உலகிலருள் வாணிகன் தானொருவன் 237

வருசமொரு குழவி மாளுதே யென்றுசொல்லி
கருதி மனதிலுன்னிக் காலனே யென்றழுதான் 238

இன்றிந்தப் பிள்ளைதனை யான்புதைப்பே னென்றுசொல்லி
நன்றியுடன் வணிகன் நடந்தானே காடதிலே 239

வணிகன் வரவுகண்டு மாதா அவ்வையாரும்
அணியாய் எதிர்நடந்து அப்பாயீ தேதெனவே 240

தந்தை புதைத்திருந்தால் தாரணியி லேஇகழ்ச்சி
உந்தனுக்குப் பிள்ளை இருக்கு மெனஉரைத்தாள் 241

இந்தமக னேராக ஈரொன்பதின் புராணம்
அந்தமுடன் கலைகள் அறுபத்து நான்கதுவும் 242

கொண்டுவந்த ஆள்தனக்குக் குத்தம் பலதுரைத்து
வண்டமிழோர் கொண்டாட மங்கை மன்றேற 243

இன்னபடி யாள்தனக்கு இயல்பு களுமுரைத்து
மன்னர் மனமகிழ மனவியென்ற தத்தையுடன் 244

சாந்து புனுகுடனே சந்தனங்குங் குமம்திமிர்ந்து
வாழ்ந்து இருக்கலையோ மாயவரே நீரறிய 245

மானேந்து கையான் மகாதேவர் தாமறிய
ஆனைதனை விலகியிட அரிவையர்மே லாசையுற்று 246

மணமாலை சூட்டியந்த வையகத்தில் சீவகனும்
குணமாலை தன்னுடனே கூடி யிருக்கலையோ 247

நாடறிய வையகத்தில் நல்லதொரு பெண்கொடியாள்
ஏடவிழும் பூங்குழலும் இருவிழியும் உருவழகும் 248

அசைந்த இருதனமும் அன்னமின்னார் மெல்லியலும்
புசங்கள் அசைந்திடவே பொருநுதல்வேர் சிந்திடவே 249

காமசர மூடாமட கன்னிய ரிசைபாட
கேம சரியுடனே இருப்புத்து வாழலையோ 250

நாத னருளாலே நல்லதொரு சீவகனும்
வேதன் விதிப்படியால் மன்னர் பதுமையுடன் 251

வாழ்ந்து மிருக்கலையோ மாயவரே நீரறிய
வேந்தர் திடுக்கிடவே மேலான சீவகனும் 252

வரிசையுடன் நன்றாக வாழ்ந்திருக்கு மன்னாளில்
விரைசேரும் மண்டலத்தில் விற்கனக மாலையென்றும் 253

காசினியிலே தோன்றிக் காமனென்ற சீவகற்கு
ஆசரிய முண்டாய் அவளைமணஞ் செய்யலிலியோ 254

பச்சை புழுகு பரிமளங்கள் உள்ளதெல்லாம்
இச்சையுடன் திமிர்ந்து இருக்குமந்த நாளையிலே 255

புத்திரிக் களித்து போர்வேந்தன் சீவகனும்
சத்தி விமலையுடன் தான்வாழ்ந் திருக்கலையோ 256

ஆர மிலங்க அழகு பணியிலங்க
கோரஞ் சுமந்தவிழிக் கொம்பே மருங்கினிடை 257

பாரஞ் சுமக்கப் பயந்துகுடி போனார்காண்
வாரஞ் சுமந்தமுக மங்கைசுர மஞ்சரியை 258

சச்சந்தன் மைந்தனவன் தானவள்மேல் மோகமுற்று
கச்சுப் பொருமுலையாள் கன்னிசுர மஞ்சரியை 259

அச்சப் படாமல் அவளை மணம்புணர்ந்து
உச்சந்த மாக உலகில் இருக்கலையோ 260

திக்கெட்டும் போற்றத் திசைநாலும் சேசேயென
நற்கெட்டும் பூமுலையார் நாடகங்க ளாடிவர 261

துலக்கமுள்ள மன்னன் தொல்புவியில் சீவகனும்
இலக்கணையார் தன்னோடு மிருந்துமிக வாழலையோ 262

இப்படியே மன்னன் இருநான்கு தேவியுடன்
ஒப்பமுடன் வாழ்ந்து உலகுதனை யாளவென்று 263

தகப்பன் தனைவதைத்த கடன்கட்டி யன்தனையும்
உற்பத்தி யாக உறுபூசல் செய்தவனை 264

வஞ்சகன் கட்டியனை வாணாள் தனைவதைத்து
நெஞ்சில் துயர்நீங்கி நெடுநாள் அரசாண்டான் 265

மன்னவனார் மாண்டார் மகனிருந்து சீர்மைந்தன்
தென்னவனைப் போலே சிறந்திருந்து வாழலையோ 266

நன்றியுள்ள மன்னரையும் நல்லபுகழ் மைந்தனையும்
கொன்றீ ரொருகளத்தில் கோவிந்தா வென்றழுதாள் 267

இப்படியே கொன்றீர்காண் என்கோவே யென்றழுதாள்
சொல்படியே மாயனுரை சொல்மறுக்க மாட்டேன்காண் 268

வென்றியுள்ள வில்லி விசையாவுன் வாளியினால்
நன்றியுள்ள பூவுலகில் நமசிவாய மறிய 269

பொன்றிவிழக் கொன்றீரே போர்வேந்தே யென்றழுதாள்
கன்றி மனம்பதறி கையை முகத்தறைந்து 270

இந்த உலகமதி லெவனோ ஒருத்தன்
வந்து பிறந்துமிந்த வையகத்தை யாண்டிருந்தான் 271

ஆறணியுஞ் செஞ்சடையார் அம்பலவா ணர்பதத்தை
நீறணிந்து நித்தம் நினையா திருந்தாரோ 272

அன்று புரமெரித்து ஆனை தனையுரித்தீர்
மன்று தனிலாடு மகாதேவரே நீர்தானோ 273

வெண்மையுள்ள கண்ணனனைத்தான் விசையாஉன் கையாலே
உண்மையுடன் கொல்லுமென்றோ உத்தேசம் வைத்தீர்காண் 274

அன்றுநல்ல சோலையிலே அழகுபூங்கா வனத்தில்
நின்றுதவஞ் செய்ததுவை நீரறிந்து பார்த்தனுக்கு 275

வென்றியுள்ள கர்ணனைத்தான் விசயாநீ கொல்லுமென்று
நன்றியுள்ள பாசுபதம் நாயகரே நீர்கொடுத்தீர் 276

கங்கை சடைக்கணிந்து காமன் தனையெரித்து
மங்கை யிடப்பாகம் வைத்தருளும் ஈசுரரே 277

மன்னவரில்லாத மனைவியிருந் தாவதுண்டோ
தென்னவனார் மாண்ட செருக்களத்தி லென்னுயிரை 278

சண்டன் மறலி சமனி சமனயேவி
அண்டர்க்கு நாயகமே அழைத்துவிடு மென்றுரைத்தாள் 279

மாடமணி மேடைகளும் மன்னர்மணி மண்டபமும்
ஆடரங்கு மாளிகையும் ஆனசித்திர சாலைகளும் 280

மந்திரிகள் சூழ வாணர் கவிபடிக்க
இந்திர லோகம்போல் இருந்தரசு மாண்டீரே 281

கந்தன் அழகுடைய கன்னரே யென்னுயிரை
உம்மோடே சாயு முத்தமரே யென்றழுதாள் 282

உந்தன் சிலையழகும் ஒப்பழகும் இப்புவியில்
காண்பேனா வென்று கதறினாள் பொன்னுருவி 283

தான்பாவி யானேனோ தன்மனது வேறாச்சோ
நான்பாவி மைந்தனையும் நன்றாய் இழந்தேனே 284

மான்கரத்தி லேந்து மகாதேவர் தன்னருளால்
நான்தா னிருப்பேனோயென் நாயகரே யென்றழுதாள் 285

பூவில்லாக் காவானேன் புனலில்லாத் தூரானேன்
பாவில்லா நற்கவிபோல் பாரிழந்த பூடானேன் 286

தேசமேழு கடலும் தேவர்களுந் தானறிய
ஓசையில் லாத ஒளிமணிபோ லானேனே 287

அதிர உலகளந்த அச்சுதரே நீரறிய
கதிரோன் உதயமில்லாக் காவானேன் மாயவரே 288

என்னுடைய மைந்தனையும் ஏத்தமுள்ள மன்னரையும்
உன்னுமுன்னே கொன்றீரே உலகளந்த மாயவரே 289

குன்றனைய தோளானே கொற்றவரே யென்றழுதாள்
கன்றி முகம்வாடிக் கலங்கினே னென்றழுதாள் 290

வாசமுள்ள மின்னே மலரேயென் கண்மணியே
ஆசையுள்ள மன்னவரேயெனக்கு ஆருதுணை யென்றழுதாள் 291

பொன்னே நவமணியே புருசாகாத் தோன்நீயே
உன்னை யிழந்தன்றோ உயிரிழந்தே னென்றழுதாள் 292

தம்பிமார் அய்வருந்தன் தாள்பணிந்து போற்றிநிற்க
அம்புவி யாள்வேந்தே அரைசாண் டிருந்திலையே 293

பழுதற்ற சீர்வடிவே உன்பாரத் திருமேனி
கழுகுக் கிரையாகக் கண்தூங்கக் காரணமேன் 294

மாலையிடும் மார்பாஉன் மணிமுடியுங் காணாமல்
ஆலையி லிட்டகரும் பானேனே யென்றழுதாள் 295

செம்பொன் திருமுடியும் சிறந்தமுத்தின் பல்லழகும்
அம்பத்துக் கண்டும் அயர்ந்து மிருப்பேனோ 296

வருவேனான் என்னுடைய வாணாள் தனைப்போக்கி
அரைசே யெனையழைத்தால் ஆகாதோ வென்றழுதாள் 297

நேசமுள்ள கண்மணியே நினைவழிந்தே னுன்னாலே
பாசமுட னென்னைப் பருந்தாடல் கண்டீரே 298

ஆசையுள்ள தம்பி அருச்சுனன்தன் கையாலே
கூசாம லேயிது கொடியசினந் தீர்த்தானோ 299

அவனி முழுதும் அரசளித்த மன்னவனோ
பவனி வருகையிலே பார்த்து மிருந்தாரோ 300

பாச மறந்தாவி பதறிஉயிர் போகுதய்யோ
தேசம் எழுகடலும் சிறப்பா யலங்கரித்து 301

நேரில் பவனியண்ணர் துரியோ தனன்வைத்து
காரியக் காரருடன் காவலருஞ் சூழ்ந்துவர 302

ஆடல் கொடிபறக்க அரைசர் நெருங்கிவர
கூடப் பவனிவருங் கொற்றவனே யென்றழுதாள் 303

அறுபத்து முக்கோடி ஆனைபரி தேர்க்காலாள்
மறுபத்து ராசாக்கள் வந்து பதம்பணிய 304

இருந்து செலுத்தி இராச்சியத்தை ஆளாமல்
பருந்துக் கிரையாகிப் பதறியுயிர் போவாரோ 305

பச்சைமாலே நீர்தான் பண்பாக என்னுடைய
இச்சையுள்ள மன்னவனை யேன்கொன்றீ ரென்றழுதாள் 306

ஆயரே அங்கர்கோன் தீயகுத்தஞ் செய்தாரோ
மாயனே அய்வருமென் மன்னவனைக் கொன்றாரே 307

கஞ்சன் தனைவதைத்துக் காசினியில் பாரதப்போர்
பஞ்சவர்க்கு மூத்ததொரு பார்வேந்தர் கன்னரைத்தான்
நெஞ்சு துணிந்தே நெடுமாலே கொன்றீரே 308

பாரி லரசாண்ட பார்வேந்தர் மன்னவரை
வாதுசொல்லிக் கொன்றீரே மன்னவரே யென்றழுதாள் 309

அந்த மொழிகேட்டு அச்சுதனும் வந்துநின்று
கந்த மருங்குயிலே கன்னியரேயான் சொல்லக்கேள் 310

உந்தன் கணவ னுடன்பிறந்த பஞ்சவர்கள்
வந்துகொன்றா லென்செய்யலாம் வாழ்மயிலே என்றுரைத்தார் 311

பஞ்சவர்கள் அய்வருந்தான் பாராள வேதுணிந்து
வெஞ்சமரில் உன்னுடைய வேந்தனையும் கொன்றார்கள் 312

தம்பிமார் அய்வருந்தான் தமையனென்றும் பாராமல்
அம்பினால் கொன்றால் அதுக்குநா மென்செயலாம் 313

என்றுரைக்க மாயன் ஏந்திழையு மப்போது
சென்றுபஞ்ச பாண்டவர்முன் திகைத்தேது சொல்லலுற்றாள் 314

பாவி கெடுவாயே பார்த்தா என்போலே
ஆவி துணித்தேநீ அரசாள வேணுமென்று 315

வன்னக் குருநாடும் வையகமு மாளவென்று
மன்னவரைக் கொன்றீரே மாபாவி பஞ்சவரே 316

நெஞ்சிற் கமத்தீரே நீர்கெடுமை செய்தீரே
வஞ்சங்கள் செய்தீர் வன்பாவி பஞ்சவரே 317

அண்ணரென்று நீங்கள் அறிந்திருந்தும் போர்தனிலே
விண்ணவர்கள் தானறிய மேதினியில் கொன்றீரே 318

தர்ம நெறிவளரும் தாரணியில் பஞ்சவரே
நன்மையுண்டோ உங்களுக்கு நாடறியப் போர்தனிலே 319

வென்றிச் சிலையிழந்து வெறுங்கையாய் நிற்கயிலே
கொன்றீரே மன்னவனைக் குற்றமென்ன செய்தார்காண் 320

மைந்தனையும் மன்னரையும் வாள்விசையன் போர்க்களத்தில்
சிந்திவிழக் கொன்றுசினம் தீர்ந்தீரோ பஞ்சவரே 321

அண்ணாவி யென்றுதர்ம ரறிந்து முரைத்திலரோ
நண்ணார் புரமெரித்த நாத னருளாலே 322

வீமன் சகாதேவன் மிக்க பரிநகுலன்
தாம நெடும்புயத்தான் தனஞ்செயனைத் தானேவி 323

அங்கர் கோனை அமர்க்களத்தி லேமுடுகி
வெங்கணை யில்லாமல் வெறுங்கையாய் நிற்கயிலே 324

கொன்றீரென் மன்னவனைக் கொலைக்களத்தி ல்வருமாய்
நன்றியுள்ளா ரென்றிருந்தே னென்னாயகரைக் கொன்றீரோ
என்றுசொல்லிப் பொன்னுருவி ஏங்கி விழுந்தழுதாள் 325

அந்தமொழி கேட்டு அதியதர்ம புத்திரரும்
வந்து மிகத்தொழுது மங்கையரைத் தானோக்கி 326

நற்றமிழ்சேர் மன்னனெங்கள் நாகபா சத்தலைவன்
உற்றபோர் தன்னில் உடன்பிறந்தா ரென்றிருந்தேன் 327

கன்னர்மேல் நாங்கள் கணைதொடுப்ப தில்லையென்றோம்
அன்னேரம் மாயனெங்கள் ஐவரையுந் தான்சினந்து 328

பத்தியுட னந்தப் பராசர மாமுனிக்கு
சத்தியென்ற மச்சகெந்தி தன்னாசை வியாசமுனி 329

சொல்படியே கொல்லுமென்று தோன்றினார் மாயவனார்
எப்படிநாம் கொல்வதென்று யேங்கி முகம்வாடி 330

அண்ணரென்று தானறிந்து அமர்க்களத்தி லேமுடுகி
விண்ணவ ரெல்லாமறிய மேதினியில் பொன்றிவிழ 331

கொன்றால் வெகுபாவங் கோவே பலியாதோ
என்றுரைத்தோம் மாயனுடன் எங்கள் தனைச்சினந்து 332

நன்மைகுடி கொண்டருளும் நாரா யணன்சினந்து
தின்மையொரு நாளுமில்லை செயித்துவிடு மென்றுரைத்தார் 333

அப்போது வீமன் அருச்சுனனு மற்றுமுள்ள
செப்பமுடன் நகுலன் சிறந்தசகா தேவனுமாய் 334

கண்ணனார் பொற்பாதங் கண்டுமிகத் தெண்டனிட்டு
அண்ண ரெங்கள் கர்ணனைத்தான் யாங்கள்கொல்ல 335

அப்போது மாயன் அறிவு பலதுரைத்து
செப்பமுள்ள மன்னவரே சீர்சிறந்த பஞ்சவரே 336

இப்போது கர்ணரைத்தான் நீங்கள்கொல் லாதிருந்தால்
தப்பாது உங்களையுந் தானவனுங் கொன்றிடுவான் 337

பரராச மாமுனிக்குப் பண்பாக வந்துதித்த
உரமான வேதமுனி உரைத்தபடி தப்பாது 338

என்றுரைத்தான் மாயன் எய்துகொன்றா னேபார்த்தன்
வென்றியுள்ள தாதையரே விண்ணப்ப மிப்படிகாண் 339

என்றுரைத்த தைக்கேட்டு ஏந்திழையுந் தன்ஜீவன்
நின்று விடுமென்று நேரிழையு மாயனிடம் 340

சென்றழுது மெத்த திருமாலுக் கேதுசொல்வாள்
நன்றுநீர் செய்தீர் நாரணரே யென்றழுது 341

உந்தனுக்குப் பிள்ளையந்த யுகந்திரேதா யுகத்தில்
வந்த நரகன்மடிய மண்மகள் விழுந்தழுதாள் 342

அத்தன்மை போலுமிது யாருக்கு மொக்குமென்று
சித்த மிரங்கலையோ திருமாலே யென்றழுதாள் 343

ஆதி யுலகளந்த அச்சுதனே யான்சொலக்கேள்
சோதி யருளால் துலங்குதிரே தாயுகத்தில் 344

உந்தனுட மைந்தனுட னெதிர்த்துப் பொருது
சிந்திவிழக் கொன்றாய் சிறுவ ரிருபேரும் 345

அந்தமதி விட்டிலையே ஆயரே யென்றழுதாள்
இந்த யுகந்தனிலு மேத்தமுள்ள கஞ்சனுக்கு 346

நன்றியுடன் பிறந்து நன்னுதலாள் தேவகிக்கு
வென்றியுள்ள மைந்தனென்று மேதினியில் நீர்பிறந்து 347

பிறந்தவுடன் தாயத்தில் பிறகரியச் சென்றிருந்து
அறந்தழைக்கும் தாதையோன் நந்தன் மைந்தனென்று 348

ஆயர் பதியில்வளர்ந் தன்றுவெண் ணெய்திருடி
தாயர் யசோதையர்பால் தான்மதலை போலிருந்து 349

மங்கையரைச் சென்றுபுல்கி மாயம் பெரிதுசெய்து
தன்கைக் குழந்தையென்று தானு மிருந்தீரே 350

ஆயர் பதியிருந் தத்தனைபேர் மனைதனிலும்
காய்கின்ற பாலுங் கள்ளவெண்ணெ யுந்திருடி 351

வாயமுது செய்கையிலே மங்கையர்கள் கண்டுகொண்டு
தாயார் எசோதையிடம் தான்வந்து உரைத்திடவே 352

அப்போ தயோதை அவளுன்னைத் தான்பிடித்து
செப்பமுட னுரலில் சிக்கெனவே தான்சேர்த்து 353

கன்றுகட்டுந் தாம்பாலே கட்டியுனை அடித்தாள்
நன்றல்ல காணெனது நாயகனைக் கொன்றதுதான் 354

ஆச்சி முலையுண்டாய் அமுதுபொழிந் தாப்போலே
பேச்சி முலையுண்டு பிணங்கண்ட மாயவனே 355

பேழ்வாய் கிழித்தாய் பெருஞ்சக டுதைத்தாய்
வாழ்வான கன்னியரை மாலேத்த வைத்தாயே 356

முட்டிகன் தானுமாய் முன்வந்து கஞ்சனுக்கு
கட்டியமாய்ப் போரில் கன்றியவர் களைநீர் 357

கொன்றதுபோ லென்னுடைய கோமானைக் கொன்றீரே
நன்றல்லவோ யுந்தனுக்கு நாரணரே யென்றழுதாள் 358

அன்றனந்தன் பதைக்க ஆளவாள் விட்டகஞ்சன்
கன்றிமன மேங்கக் கரியைநீ கொன்றதுபோல் 359

என்தனுடைய மன்னவனை ஏன்கொன்றாய் மாலேநீர்
உந்தனுக்கு மெத்த உபாயம் நினைந்தாரோ 360

காந்தமலர்க் கன்னியர்கள் கஞ்சமலர்ப் பொய்கையிலே
சேந்துவிளை யாடுகையில் திருமாலே நீயவர்கள் 361

சாந்தணியும் மேனியர்கள் தானவர்கள் நாணமுற
பூந்துகிலெல் லாமெடுத்துப் போனவனல் லோநீதான் 362

வென்றியுள்ள கஞ்சன்நீ வீரம் பலகூறி
கொன்றிடுவேன் என்றவுரை கூறநீர் கேட்டிருந்து 363

வந்தெதிர்த்த கஞ்சனையும் வதைத்ததுபோல் மாயவரே
எந்தனுட மன்னவனை ஏன்கொன்றா யென்றழுதாள் 364

கஞ்சனையும் வதைத்துக் காமனுக்கிர சேனனையும்
மிஞ்சவே கஞ்சனிட்ட விலங்குதனை மட்டழைத்து 365

வேந்தர்புக ழுறசேனா வீரமுட னுன்மகனை
நான்தான் வதைத்தனென்று நன்றா யுரைத்தாயே 366

உந்தனுக்கு மாமனென்ற உண்மையறிந் தாயிலையே
அந்த நெறிபோல் அடியாள்தன் மன்னவனை 367

கொன்றீர் கொலைக்களத்தில் கோவிந்தா வென்றழுதாள்
என்றுமிகப் புலம்பி யிரங்கி யழுதுரைப்பாள் 368

கஞ்சனுக் காய்ந்தரக்கர் காசினியி லுன்கையிலே
வெஞ்சமரில் பட்டரக்கர் மெத்தவுண்டு மாயவரே 369
காசினியில் மன்னன் கமலமுக மூன்றுடையோன்
பேசியதோர் பெண்ணைப் பிறங்கொள்ள வேணுமென்று 370
காசினியில் வேந்தனையும் கைமேலே போர்செய்து
வேசமுரு மாறியந்த நந்தனைப் போலே 371
வந்தெதிர்த்த மன்னவனை வதைத்துமண வாளனைப்போல்
சுந்தரஞ்சேர் பூவுலகில் தோகைமணஞ் செய்தீரே 372
அத்தன்மை போலும் அடியாள்தன் மன்னவனை
வித்தார மாக வெறுங்கையாய் நிற்கையிலே 373
ஈண்ட மாவின்திரளில் இராசாளி பாய்ந்தாற்போல்
கூண்டபெருஞ் சேனையிலென் கொற்றவனைக் கொன்றீரே 374
மண்ணவர்கள் தானறிய மேதினியில் மாவலிபால்
மண்ணிரந்தா யந்த மதியல்லோ யென்னுடைய 375
மன்னவனைக் கொன்றீரே மாயவரே யென்றழுதாள்
கன்னல்மொழி மின்னார் காரிகைபின் னேதுசொல்வாள் 376
வேந்தன் சராசந்தனுக்கு மேதினியில் நீதோற்று
வாழ்ந்திருந்தாய் கடலிலந்த மதியொருநாள் விட்டிலையே 377
என்றுசொல்லிப் பொன்னுருவி இரங்கி மிகவழுதாள் 378
வல்லரக்கன் தூண்டுமுனி வரமளிக்க வேணுமென்று
சொல்லரிய மோகினிபோல் துணிந்தும் வதைத்தீரே 379
ஐவருக் காக அடியாள்தன் மன்னவரை
மைவண்ணா கொன்றீரே மாபாவி யென்றழுதாள் 380
ஆயரே அங்கர்கோன் அமர்க்களத்தில் நிற்கையிலே
மாயவனே கொன்றாயென் மன்னவனை யென்றழுதாள் 381
அய்வருங் கொன்றார் அதுக்குநான் செய்வதென்ன
பொய்க ளுரைத்தீர் புகழ்பெரிய மாயவரே 382
கையாற்கொன்று கழுத்தறுத்தீர் அனுமநீர்
மெய்யாற் சோர்ந்து விழுந்தழுதாள் பொன்னுருவி 383

விருத்தங்கள்

அய்வரும் கொன்றார் நாமேது செய்வோமென்று
ஆயரே யென்னுடனே பொய்மொழி யுரைத்தீர்
மைவண்ணா உன்னுடைய மார்க்க மறியேனோ
மாவலியை வன்சிறையில் வைத்தவெகு தீரா

தையலென் வடிவு கொண்ட வண்ணஞ் சென்றீரா
தாரணியில் துன்றுமுனி தனையும்வதை செய்தீரா
மெய்யாக யென்னுடைய மன்னவனைக்கொலை செய்தீரா
வெண்ணெயுண்ட கள்வாவென்று மெய்பதறி வீழ்ந்தார்

2. சத்தபரிச ரூபரச கெந்தமுள்ள மார்பா
சுரரணியீ ரேழுலகும் ஓரடி யளந்தாய்
பித்தருட பங்கில்உறை பேதையுமை துணைவா
பேருலகில் நீபிறந் தழியாத துண்டோ
மத்துநீகா ரொவ்வாத இரணியன் தனையும்
வாலியு மிராவணன் தனையும் வதைசெய்தீர்
குத்தம்வர சொன்னபடி யென்னுடைய மன்னவர்
கோவே உமக்கும் யாரேதும் பிழைசெய்தார்

3. ஆதவன் மைந்தன் சூரிய குலத்தோன்
அன்னைகுந்தா தேவியென்றும் அறிவீர்
பாதகம் செய்தீரே கேசவா உந்தன்
பாதம் ஒருநாளும் மறவாத கோமான்
வாது சொல்லும் பேடி கையில்
வாளியினால் மன்னனைக் கொன்றீரே
வண்ணனே காயாம்பூ மேனிநிற
வண்ணனே யென்றாள்.

4. விழுந்தாள் உருண்டாள் புரண்டாள் எழுந்தாள்
வெண்ணெய் கள்வாவென்று மெய்பதறி நின்றாள்
அழுந்தாத மன்னவன் தன்னைவதை செய்தீர்
ஐய்வருக்கும் பகையென்றோ பிறந்தார்
செழுந்தா மரையொத்த மாலே உனக்குமென்
சேய்தான் ஏதுகுறை செய்தார் புவியில்

எழுந்தவற்குங் கெருடவாகனனே இதுவெனக்கு விதித்த

. . . .

5 மெய்யாக மன்னவன் தன்னையும் வதைத்தீர்
மேதினியில் என்னுடைய சேயையும் வதைத்தீர்
பொய்யாக உரைசெய்தீர் இவர்கொன்றா ரென்று
புகழ்பெரிய மாலே இதுவோஉன் நீதி
ஐயா உனக்கவர்கள் ஏதுகுறை செய்தார்
அவர்களைப் போலவே என்னுயிரை உன்னுடைய
கையால் வதைத்திடும் புவிமீதிலே பெரிய
கண்ணரே யென்றழுதாள் பொன்னுருவி

6. என்றவ ளுரைத்த போது இரங்கியே நெடுமால் வந்து
நின்றவள் முகத்தைப் பார்த்து நேசமுற் றேது சொல்வார்
குன்றெனு முலையே மானே குருகுலத் தரைசர் மின்னே
இன்றுநீ யியம்பக் கேளாய் ஏந்திழைக் கரசே யென்றார்

(கலிவெண்பா)

அந்த மொழிகேட்டு அச்சுதனும் வந்துநின்று
உந்தன் கணவ னுயிர்தருவே னென்றுரைத்தார் 384

கன்னல்மொழி மின்னாரே காரிகையே யுன்னுடைய
மன்னவரை நீரெழுப்பி மனையேகும் என்றுரைத்தார் 385

அண்ட ருலகம் அறியவே சுரனிசமன்
சண்டன் மறலிதனை நினைத்தார் மாயவனார் 386

சென்று பணிந்தான் திருமால் திருவடியில்
நன்றுகா ணென்னுடைய நாயகரே யிப்பொழுது 387

அழைத்த பணிவிடையை அருளென்றான் மாமறலி
விளைத்த சமர்க்களத்தில் மேதினியில் பொன்றிவிட்ட 388

மின்னுமுடி வேந்தன் மிகப்பெரிய அங்கர்கோன்
தன்னுயிரை யுங்கொடுத்துத் தானெழுப்பி நீவிடென்றார் 389

அப்போது மாயவரை அடிபணிந்து மாமறலி
இப்போது நான்கொடுப்பே னென்னுடைய நாயகமே 390

அந்த மொழிகேட்டு அதியமின்னாள் பொன்னுருவி
சுந்தரஞ்சேர் மாயனுடன் தோகையவ ளேதுரைப்பாள் 391

நல்ல மொழியுரைத்தீர் நாரணரே யென்றனுக்கு
எல்லோருந் தானறிய எங்கோமா னங்கர்கோன் 392

சங்கீதம் பாடித் தரணியுள்ளோர் தானறிய
மங்கல நாண்பூட்டி மன்னவனும் வீற்றிருந்தான் 393

அந்த பவிசிழந்து அரச னுயிர்நீத்தான்
இந்த உலகமதி லெல்லோருந் தானறிய 394

மாண்ட அரசனையு மறுபடிதா னேயெழுப்பி
ஆண்டவனே தந்தா லதுநீதி யோஉலகில் 395

கொஞ்ச மொழியுரைப்பாய் கோவிந்தா யெந்தனுக்கு
பஞ்சவரும் நீரும் பரிவாகக் கொன்றீரே 396

அண்டர் பிரானறிய ஆயிழையாள் பொன்னுருவி
தண்டமிழ்சேர் மாயவரே தாரணியி லெந்தனுக்கு 397

தென்னாளும் வண்மை சிறந்த பிரியமதில்
ஒன்னலர்கள் போற்ற உகந்த சமர்க்களத்தில் 398

வெங்கணையால் பட்டு வேந்த னுடனிறக்க
உங்கள் கரத்தால் உகந்துவன்னி தாருமென்றாள் 399

அந்த மொழிகேட்டு அதியதொரு பஞ்சவரும்
வந்துநின்று மாயவரும் மானேநீ அக்கினியில் 400

சென்று விழவேண்டாந் திருவே யெனமொழிந்தார்
நன்றியுள்ள மாயவரே நல்லகண்ணீ ருந்துடைத்து 401

பூண்ட விதிவசமோ பூவையரே தீயில்விழ
வேண்டா மெனவிலக்க வேல்வேந்தர் பஞ்சவர்கள் 402

வேதா விதிப்படியா (லெங்கள்)வேந்த னிறந்துவிட்டார்
மாதாவே நீரர மனைசேரும் எனவுரைத்தார் 403

அந்தமுள்ள மின்னார்க்கு அறிவு பலதுரைத்து
வந்துநின்று மாயவனார் மறலி தனையனுப்பி 404

ஒண்ணுதலே தேனே ஓவியமே யான்சொலக்கேள்
விண்ணுலகில் மின்னே விதிவசத்தை யென்செயலாம் 405

கஞ்சனென்று முன்னாள் காசினியி லேதோன்றி
வெஞ்சமரி லேபொருது வேந்தனவ னென்னுடனே 406

பொன்றிவிட்டான் கண்டாயே பூவுலகெல் லாமறிய
நன்றியுள்ள மின்னே நானடர்ந்த பாரதப்போர் 407

வெல்லவென்று தோன்றினார் மேதினியில் பஞ்சவர்கள்
வல்லபத்தா லுன்கணவன் மாண்டானே யென்றுசொல்லி 408

கன்றிமன மேங்காதே காரிகையே யான்சொலக்கேள்
வென்றியுள்ள மச்சகெந்தை மேதினியில் என்மைந்தன் 409

வேத வியாசனார் கோமுனியின் சொல்படியே
பாரதப் போர்முடியும் பைந்தொடியே பொய்யாது 410

உந்தன் கணவ னுலகில் அரசாண்டு
இந்தப் பிறப்பி லேற்றமுள்ள கர்ணனென்று 411

மன்னவற்கு மன்னனென்றும் வணங்கா முடியனென்றும்
கன்னனென்றும் பேர்படைத்துக் காசினியி லேயிருந்தான் 412

இறந்து பிறந்தவர்கள் எத்தனையோ மின்னாரே
சிறந்தஇந்த வையகத்தில் சிவனார் துணையினாலே 413

வன்னப் பெரும்புவியில் வானுலகி லுள்ளவர்க்கும்
சொன்னங் கொடுத்துச் சொகுசா யுபசரித்து 414

மங்கையரே உன்கணவன் வையகத்தை யாண்டிருந்தான்
சங்கையுள்ள போரில் சமர்க்களத்தில் மாண்டான் 415

இன்னம் பிறந்தவனு மிவ்வுலகில் மன்னவனாய்
மன்னவற்கு நீயும் மனையாளா கப்பிறந்து 416

பூவுலகி லேபிறந்து புண்ணியபா வம்மறிந்து
பாவலர்கள் போற்றிசெய்யப் பண்பாக வீற்றிருந்து 417

மிக்கபுகழ் பூவுலகில் மேதினியில் ராசாக்கள்
தக்கமுள்ள மன்னவரைத் தன்கரத்தி னால்துணித்து 418

நெஞ்சில் துயர்நீங்கி நெடுநா ளரசாண்டு
வர்ம மறந்து மகாதேவர் தம்மருளால் 419

தர்ம மிகுத்துத் தாரணியி லேயிருந்து 420

மன்னவற்கு மன்னவனாய் மண்டலத்தை யும்மாண்டு
அன்னங் கொடுத்து அரனா ரடிவணங்கி 421

வாழ்ந்து இருப்பீர்காண் மன்னவரே யிப்புவியில்
பூந்தா மரப்புயத்தான் பொற்கொடிக்குப் புத்திசொல்லி 422

போவீர் எனஅனுப்பிப் பொன்னுருவி யைத்தேற்றி
காயாம்பூ மேனியனார் கண்ணனா ரப்பொழுதே 423

ஆறுதல் சொல்லி யவளை மனந்தேற்றித்
தேறுதல் சொல்லித் திருமால் அனுப்பிவிட்டார் 424

அந்த மொழிகேட்டு ஆயிழையாள் பொன்னுருவி
இந்த விதிவசத்தை யென்செயலா மென்றுசொல்லி 425

கந்த நறுங்குழலாள் காரிகையாள் பொன்னுருவி
வந்து விலகி மனைபுகுந்தாள் பொன்னுருவி 426

PONNURUVI PULAMPAL

vantu pukuntiruntār vayiramaṇi maṇṭapattil
intu nutalaḷakāḷ ēntu taṉattaḷakāḷ 1

koñcuṅ kiḷimoḻiyāḷ kōkaṉaka mārpaḷakāḷ 2

vaṇṇa mayilarukē vantupuṟañ cārntirukkum
aṉṉam viḷaiyāṭum avaḷnaṭyaik kuṇṭiruntu 3

vañci yiṭaiminṉāḷ vayiṟṟaḷakum ālilaipōl
koñcum kiḷimoḻiyāḷ kōkaṉakap poṉṉuruvi 4

poṉṉuruvi yaṉṉēram puṇṭarika māṭamviṭṭu
aṉṉēram poṉṉuruvi araicar capainaṭuvē 5

māṉārum vantumika maṉṉaṉ paṭukaḷattil
tēṉārum vaṇmait tiruvaṉaiyāḷ tāṉpulampi 6

vantu pukuntaḻutāḷ vāytta kaḷantaṉilē
anta maṇimaṭam araicu miḻantīrē 7

uṉṉaippo¨kātēyeṉṟu uṭaṉvilakkak kēḷāmal
eṉṉaiviṭṭu nirpōka yiyalvō veṉṟaḻutāḷ 8

naṭpuṭaiya nākakkaṇai nāṉtoṭuppē ṉeṉṟīrē
coṟpaṭiyē nīrum tuṇintu porukaiyilē 9

toṭṭa kaṇaiyait tirumāluñ cūtuceytu
paṭṭu viḷappavaḷi koṇṭuvantā ṉeṉṟucolli 10

poyttalaiyaik kaṭṭip porumeṉṟu cūtuceytu
meyttalai taṉṉai vicaiya noḷippataṟku 11

tēṭutamiḻ vicaiyaṉ ceyyapaṭai vītutaṉṉil
ōṭumpaṭai tūtar ōṭaviṭṭār kaṇṭīrē 12

eṭuttu vantu poyttalaiyai yiyalvicaiyaṉ tāṉvāṅki
totuttapukaḻ villi cūtākavā vēvicaiyaṉ 13

meyttalaiyait tāṉoḷttu vekucārik kōla muṭaṉ
poyttalayaik kaṭṭiyē porutāṉ aruccuṉaṉ 14

tampitaṉṉaik kaṇṭu calittuc carantoṭuttīr
amputāṉ ceṉṟu arintumeḷḷa ōṭivantu 15

maṉṉā yeṉaiyēvum vāḷvicaiyam taṉmēlē
iṉṉameṉai yēvumeṉṟāṉ ecciltoṭō meṉṟīrē 16

eṉṉaviṉai ceytēṉāṉ eṉṟaḻutu poṉṉuruvi
muṉṉai viṉaivantu muṭintatuvō veṉṟaḻutāḷ 17

maṉṉavark karacārkōvē makuṭavarttiṉa navarēṟē
tennavarai yuyarttōṉ ciṟantanaltuṇai vāvuntaṉ 18

aṉṉaiyār coṉṉavārttai akaṟṟaveḷi tōyeṉṟō
poṉṉakar aṟiyaviṉṟu porutunīr māṇṭateṉṟāḷ 19

poṉṉuruvi yumpataṟip pukaḻkaṇṇaṉ taṉṉaṭiyil
miṉṉu miṭiyeṉavē viḻuntalaṟit tāṉaḻutāḷ 20

vetti vicakarṇaṉ mikka ciracuruḷa
mattiyuḷḷa pārttaṉ pācupatan tāṉtoṭukka 21

naṉṟiyuṭaṉ umakku naṉmaṇi yāmputalvaṉ
poṉṟiṉā ṉeṉṟō putalvaṉ vicakarṇaṉ 22

māṇṭuviṭṭīr maṉṉavarēyeṉ maṅkiliya mummiḻantēṉ
nīṇṭāṉum pārttaṉumāy niccayamāyk kolvareṉṟē 23

muntavurai tēṉēyanta moḻiyataṉaik keḷāmal
vantu vicaiyaruṭa vāḷiyiṉāl māḷaveṉṟu 24

intaveḻut tōpiramaṉ eḻutiṉatu muṉciracil
vantavarkkum ēttavarkkum vaḷḷalnīr corṇamatai 25

ippuviyil ippaṭittāṉ īyevallār collumeṉṟār
maṟpariyum tōḷāṉē maṉṉavaṉē yuṉmēṉi 26

caṟṟacata nīrkuḷittu cavvātu puṉukaṉintu
mettaiyiṉmēl nittiraitāṉ koḷḷāmal nīruminkē 27

vāṉavarkaḷ tāṉaṟiya maṇmēl tuyilvāṉēṉ
tāṉavarē nāṉaṭiyāḷ tāṉkuttañ ceytatuṇṭō 28

cōṟukaṟi yāṉatilē colpiḻaikaḷ vantatuṇṭō
māṟupaṭa maṇcumanta vaḷḷalār tāmaṟivār 29

vācamuḷḷa tūṅkumañci maṇavaṟaiyi lēyirukka
nēcamuḷḷa nōmaṇalil nittiraicey vāṉēṅkāṇ 30

vāramuṭan maṇavaṟaiyil mallikaiceṇ pakamvirittu
tāramukam kāṇayeṇṇai tāṉaṅ karuntiviṭṭu 31

kāṉakatti leytak kaṭṭaḷaiyō maṉṉavaṉē
eṉṉakattil vārāmal iṅkē kiṭappāṉē (ṉ) 32

tāciyarkaḷ kaṉṉiyarkaḷ tamiḻpāṭi āṭivara
ātiyaru ḷālē araicirukka vēṇṭāmō 33

maṉṉar puṭaicūḻa vāṇar kavipāṭa
coṉṉamaku ṭantalaiyil cūṭā maṇiyilaṅka 34

nāṟṟicaiyuñ kīrttipeṟṟa nallōr periyōrkaḷ
kāttiruppār tēṭi kaṉakamaṇi mēṭaiyilē 35

vantavarō ṭaṉkiruntu maṉunīti pēcāmal
cuntarañcēr maṉṉā cokucō yituvumakku 36

tūṅkum naracippa rācaṉmēl colpayiluṅ kiḷḷaiyuṭaṉ
ōṅku moḻipēci uṭaṉirukka vēṇṭāmō 37

intap puḻutimaṇṇil kiṭakka vitivacamō
entaṉ ciracil eḻutiyavā ṟippaṭiyō 38

paccaip puṉuku parimaḷaṅkaḷ uḷḷatellām
iccaiyuṭaṉ timirntu iṉitirukka vārāmal 39

*cuttaveḷi taṉilē cūḻa naripēykaḷ
etticaiyuṅ kāttirukka iṅkirukka nītiyuṇṭō* 40

*catta curattōṭuñ caṅkītan taṉṉōṭum
nittirai ceyyāmal nīruṟaṅka nītiyuṇṭō* 41

*tampi vicakarṇaṉ taṉṉuṭanē cēṉaiyellām
nampi iruntuviṭṭēṉ nāyakarē nāṉumetta* 42

*ampuvi cērvēntaṉ ariyaturi yōtaṉaṉum
vampu ceyaveṉṟu vaḷaṅkiṉā ṉummuyirai* 43

*entaṉmaka ṉuntaṉputalva nētta vicakarṇaṉ
vantu camarkkaḷattil māṇṭāṉē veṉṟaḻutāḷ* 44

*atimuta lāṉakuru vāṉa turōṇaraiyum
cōtiṉaik kēṭampuviyil collic ciracaṛintāṉ* 45

*vāramuṭa ṉuṅkaḷkiḷai vāyttatoru vīṭumarai
pārāma luṅkaḷkiḷai paṟantōṭic caṅkapatiyāḷ* 46

*kaṇava ṉeṉevuṅ kaṇṭirunta tēttaraicum
kuṇamaṟiyā nūṟṟuvarum kōṭipala vēntarkuḷum* 47

*aṉṟunalla māyaṉāk kākulan taṉaittāṉ
ceṉṟaṟuttāṟ pōlē ciracaṟuttār pañcavarkaḷ* 48

*cittan teḷintu turiyō taṉapperumāḷ
mettamakiḻn tippōrkku viraiyappō meṉṟārō* 49

*anta moḻikēṭṭu aṭiyāḷ ciṟumaṉaiyil
vantīr tiruveṇṇīṟu vāṅkaveṉṟu yeṉkarattāl* 50

*appōtu coṉṉēṉ aṭiyāḷ kaṉavukaṇṭu
ceppamuṭa ṉevuṉatu tirvuḷattuk kēttutillai* 51

*maivaḷaruṅ kaṇṇāl makaṉē iṉiyumakku
paiyavaram pūṇṭa paramaṉ tiruvuḷattāl* 52

aiya miṭuvārār āṟṟuvā reṉṟuyaram
ceytu mituvakaiyō civaṉē yeṉavaḻutāl 53

paikoṇṭa nākamatil paḷḷikoṇṭa māyavaṉār
vaikuṇṭam pōnīrō makaṉē yeṉaittēṭi 54

oppōtē coṉṉēṉ aravak kaṇaitoṭuttāl
ceppariya pāttaṉuyir teyvalō kampukumē 55

annāḷil coṉṉēṉē atunīrum kēṭṭilaiyē
innā ḷiṟantīrē yeṉṟupulampi aḻutāḷ 56

mōti yaruccuṉaṉ muṭṭip porutākkāl
cūtiṟ periyavaṉkāṉ tērvicaiyaṉ eṉṟēṉē 57

kāṇṭa vaṉamerittāṉ kaiyil cilaiyirukka
vēṇṭāṅkāṉ eṉṟu vilakkiṉēṉ kēṭṭilaiyē 58

aṉṟā lilaiyeyta ampoṉṟu tāṉirukka
veṉṟiyuḷḷa kuntimiṉṉēḷ mikkavira tanmmuṭikka 59

ceṉṟuteyva lōkamatil teyvēn tiraṉiṭattil
aṉṟu parikalamum avaṉtēvi mārtaṉaiyum 60

koṇṭu varaveytik koṭiya cilaiyirukka
aṇṭip poruvārkaḷō āṉakāṉ ṭipaṉuṭaṉ 61

nīṇṭā ṉavaṉtērkku nilaippāka ṉāyirukka
māṇṭār elumpaṇiyum makātēvar varattālum 62

kāriruḷpōl malapilaṅ kaiyarukē vantālum
pōril aruccuṉaṉaip porutuvellap pōkātu 63

eṉṟunāṉ coṉṉēṉē yeṉvārttai kēḷāmal
iṉṟupañca pāṇṭavarai etirttuc camarporutu 64

aṉṟu paḻikūṟum annākam taṉṉālē
koṉṟu vicayaṉaiyuṅ kurunāṭṭai āḷvaṉeṉṟu 65

vantu camarkkaḷattil māṇṭī reṉavaḻutāḷ
untaṉmakaṉ karuṇeṉṭāṉ uṭaṉē māṇṭāṉē 66

āṇṭē yaṭiyāḷku ārutavi yeṉṟaḻutāḷ
pūṇṭa paṇiyumuntaṉ poṟpaṇiym nērilaṅka 67

teṉṉāḷum vaṇmai turiyō taṉapperumāḷ
maṉṉā umakku maṇimuṭiyai vaittārē 68

innā ḷaḷavunamak kiṉṉamutam īyntārai
poṉṉāru mārpa poṟukkutillai yeṉmaṉetu 69

kurukulatti leṉṟuṅ koṭiya camarporavē
poruvataṟku nīrtāṉ porunti varukaiyilē 70

coṉṉēṉ vaḻakkāka yeṉcollaik kēḷāmal
maṉṉā uṉatu maṇimuṭiyun tōṟṟāyē 71

iṉṉāl vicaiyaṉuṭaṉ icaintu camarporutu
poṉṉāṉa mēṉi puḻutimaṇem uṇṭīrē 72

maṉṉā vicaiyaṉuntāṉ makaṉaivatait tāṉeṉevē
iṉṉāḷ makanō ṭiṟantīrē yeṉṟaḻutāḷ 73

pūṇṭa vicaiyaṉaiyum porutu talaiyaṟuttu
nīrāṇṭa rācciyattai nīrāṇṭu koḷḷāmal
māṇṭu viṭuvārkaḷō maṉṉavarē nīrumiṉṟu 74

avattamāy māṇṭīrē yāraicē yeṉavaḻutāḷ
tavattāl periyamaṉṉē tāṭāḷā yeṉkōvē 75

pūṇṭa vitivacamō puṇṇiyarē ippoḻutu
pāṇṭavaraik koṉṟu pakaitīrttuk koḷḷāmal 76

iṉṟuvantu pēṭikaiyil iḻantalaiyāy māṇṭīrē
eṉṟucollip poṉṉuruvi 'iraṅki mikavaḻutāḷ 77

paḷḷi yaṟaiyum paḷiṅkumā maṇṭapamum
teḷḷiya poṟṟuṇum ciṟantirukku maṇṭapamum 78

cantaṉap poṟṟūṇuñ cātiliṅka maṇṭapamum
tantaṉā veṉṟupeṇkaḷ tāṉicalkaḷ pāṭivara 79

kañcaṉa vēlviḻiyār kaṭṭiyaṅkaḷ kūṟivara
pañcaṇai mēltuyiṉṟa pacumpoṉ ṉuṭalatutāṉ 80

kaḻuku nariōri kāttirukka ippuviyil
puḻuti taṉiṟpuraḷa poṟukkumō puṇṇiyarē 81

eṉṟu mukattaṟaintu iraṅki mikavaḻutāḷ
kaṉṟi maṉamēṅkik kavarimāṉ kaṉṟatupōl 82

niṉṟu pulampiyavaḷ neṭumūccu tāṉerintu
eṉṟummaik kāṇpē ṉeṉṟaḻutāḷ poṉṉuruvi 83

eṉṉaip pulampavaittu ēkinīr pōṉateṉṉa
uṉṉaip pirintirukka orunāḻi kaikkarītē 84

maṉṟaṉaiya moykuḻalāḷ maṉṉarkaṉṉa ṉukkuriyāḷ
kuṉṟaṉaiya meṉmulaiyāḷ kōkulampō lēmaṟuki 85

eṉakkutavi tāṉumillai yeṉceyvē ṉeṉṟaḻutāḷ
taṉakkuviṉai vāratuvait tāṉaṟiyā malnīrtāṉ 86

kūttaṉ camarkkaḷattil kōvēnīr tāṉvilaka
pārttaṉuṭaṉ porutu paṭṭiṟantīr maṉṉavarē 87

caṟṟunāṉ vāḻac caṉiyaṉpoṟut tāṉilaiyē
kuṟṟamuṟac ceytīrē kuṇamāṅ kuṇakkaṭalē 88

ennāḷuñ catturuvāy niṉṟā ṉiyalvicaiyaṉ
annā ḷuraittēṉē antavurai kēṭṭilaiyē 89

maivaṇṇar ceyta vakaiyaṟiya māṭṭāmal
poyvaṇṇa mākavoru puṉkiḻava raippōlē 90

kaiyil taṭiyūṉṟik kakka lirumalumāy
meyyil kuṭaipiṭittu viḻuvāraip pōlnaṭantu 91

vantāṉē ummiṭattil vāṅkak kavacamatai
anta upāyam aṟiyāmal nīrkoṭuttīr 92

māyaṉpala vēcamākac camaintu vantu
vāyampala turaittāṉeṉ maṅkalanā ṉīntēṉē 93

nāṭaṟiya īcartanta nallacū ṭāmaṇiyai
ēṭaviḻum māyaṉammai yēyttup paṟittāṉē 94

maṉṉavarē nammuṭaiya vacciraṅkic cuvaṭum
eṉṉa vupāyamatā yēyttup paṟittāṉē 95

attaṉaiyum nīrkoṭutta taṟiyāma laṉṉaiyarkku
pittarmē lāṇaiyiṭṭīr pirāṇacara moṉṟeṉavē 96

maṇṭaṉai yuṇṭumiḻnta māya ṉarukiruntu
koṉṟāleṉ ceyvēṉ kolaikkaḷattil kūṭaniṉṟu 97

naṉṉār purameritta nātaṉtā ḷōyitutāṉ
viṇṇōrkaḷ tāṉaṟiya uṉmēṉi puḻutipaṭa 98

eṉṟō piramaṉ eḻutiṉatum uṉciracil
iṉṟō ēṉmaṟantīr eṉṟaḻutāḷ poṉṉuruvi 99

alaiyil turumpāṉēṉ āvi carukāṉēṉ
cilaiyil periyamaṉṉā civanē yeṉavaḻutāḷ 100

ulaiyil meḻukatupōl urukutē yeṉmēṉi
talaiyil eḻuttituvō caṅkaraṉār coṟpaṭiyō 101

uḷḷamitu kallō urukāma leṉṉaiviṭṭu
eḷḷaḷavu muḷḷam irankāma lēpōril
meḷḷavantu pōrtaṉilē vīramuṭa ṉiṟkayilē 102

calliyaṉtāṉ tērūrac camarkkaḷatti lēuṉakku
valliaṉ tārpuyaṉē māṭṭāmal niṉṟāṟē 103

māttaraca rummai vaḷaintu porukaiyilē
vēttaracar pārttaṉummai vraintutāṉ koṉṟānō 104

pāttā lumakkup paramaṉoḷin tēyeḻuti
nātticaiyum kīrttikoṇṭa nāraṇantāṉ vantālum 105

āyirattaṭ ṭaṇṭam acurarpaṭai vantālum 106

ilaṅkaip patikkāran iraṇiyaṉtāṉ vantālum
tulaṅkupukaḻ vāḷikketir tolpuviyi luṇṭāmō 107

tampiyeṉṟu nīravaṉaic camarkkaḷatti lēyaṟuṅtu
vempik kaṇainākam viṭṭīr orucarantāṉ 108

antak kaṇainākam māyaṉuṭa māyameṉṟu
vantutē mīḷavanta vāḷitaṉai nīrtoṭuttāl 109

vaṉṉamiku māyaṉ malarppātañ cērntālum
yeññavitaṅ koṇṭālu mīcariyuṭañ ceṉṟālum 110

ceṉṟu vicayaṉuṭa cirampiṭuṅki ṉāloḷiya
naṉṟiyuḷḷa nākamatu namariṭattil vārātē 111

antak kaṇaiyataṉai aivar taṉakkāka
vantakkaṇai yeyyāmal vāḷiyecci yeṉṟuviṭṭīr 112

mallamaruṅ kaiyāṉē vāḷiyuṭaṉ vilpōṭṭu
cellaṉaiya kaiyāṉun tiṟamāka niṟkaiyilē 113

ayyō vicaiyā ativīra mōitutāṉ
meyyāka yeytukoṉṟē yeṉvēntar cūṭāmaṇiyē 114

kāraiyotta tōḷāṉē kaṉṉarē yeṉṟaḻutāḷ
āraiyetut tālumeṉek kayaṉeḻuttu tappātē 115

pācamuṭa ṉummōṭē pañcaṇaimē lēyiruntu
ācaiyuttu vāḻa ayaṉpoṟuttā nillaiaiyō 116

araceṟiyu mārpāuṉ ṉaḻuku tiruvaṭiyai
virakaṟiyum mētiṉiyil vēntē yuṉaikkāṇpōr 117

maṉṉā uṉmēṭai maṇimatiluṅ kōpuramum
eṉṉaiyum nīrmaṟantu ippō raṟiyamatil 118

eṉṉit tuṇintu yiṟantīr camarkkaḷattil
maṇṇil kiṭakka vacamāccō uṉṉuṭaltāṉ 119

uṉṉaippōl vēntarinta ulakukku vāyātu
taṉṉaittava ṟātavaṉē caṟkuṇamē māmuṭiyai 120

poṉṉai vaḻaṅkiintap pūvulaki lēttavarkku
eṉṉai maruvi iruntamaṉṉā yeṉṟaḻutāḷ 121

aṉpā yuṭaṉiruntu ācaiyuṟṟu vāḻntilaṉē
poṉparavu mēṉi puḻutipaṭa maṇmītil 122

īṉum vayaṟu iraṅkik kuṭipōka
nāṉumirup pēṉōyeṉ ṉāyakamē yeṉṟaḻutāl 123

teṉṉaṉ tiriyō taṉapperumāḷ taṉakkīnta
aṉṉam puḻukkatuvu matumātta vantīrō 124

maṉṟutaṉil metta valimaicey tānēpāttaṉ
aṉṟu turiyōtaṉa ṉaracu vāṇṭatīṉāl 125

kaṇṭiruntu vētaṉ karuttuḷḷē tāṉiṉavāy
uṇṭiru nīpuḻuvai yeṉṟu viṭaikoṭuttār 126

aṉṉa morupiṭiyai amutuceyya mattamutu
piṉṉaip puḻuvāy neḷiyu maracaṉukku 127

intap paṭiyē iruntaracait tāṉāṇṭu
antap poṟuppiluḷḷa aracar taṉaiyaṭakki 128

āḷum paṭiyē yaracāṉ ṭirukkaiyilē
vāḻvu varavē varuka eṉaniṉaintu 129

uṉṉi yiṭittu ulakaṅ kiṭukiṭeṉa
miṉṉi muḻaṅkiyirunta mēkaṅ karuttiruṇṭu 130

māri poḻiya mataṉirati pōlperuki
vāri yerumukamāy vantuveḷḷan tāṉkūṭi 131

kāṭuñ ceṭiyum kaṟkum palamaramum
mēṭuṅ karaittu viṇṇilveḷḷam perukivara 132

āṉai karaṭipuli āḷiciṅkam māṉmaraikaḷ
cēṉait tiraḷeṉavē cēra uruṭṭiveḷḷam 133

veḷḷattiṉ mēlēnīr viṟṟirunta peṭṭakamum
vaḷḷat tirukkuḻalum vārkātil kuṇṭalamum 134

kaṇṭeṭuttuc cūtaṉ kaṭuka vavarmaṉaiyil
koṇṭupōy vaittiruntu kuṟiyaḷuku kaṇṭavuṭaṉ 135

vētaṉ vitiyālē vēntaṉiva ṉāreṉavē
cūtaṉ vaḷattaṉuppa paracurā maṉiṭattil 136

kīrttiyuḷḷa viltoḻil kītamāyp paṭikkaiyilē
pārttaṉukkāy viṭṭuṇuvum pārmīti lētōṉṟi 137

ācāri yaṉtaṉaiyum aṅkaraṉē untaṉaiyum
pēcā tuṟavākkip piṇakkiṭṭā ṉēmāyaṉ 138

anta moḻiyuṭanē aravak koṭiyōṉmuṉ
vantīrē yappōtu maṉṉa ṉeṭuttaḷaittu 139

eṅkiruntu vantīrnīr eṉṉuṭaiya tampiyarē
aṅkaracar kōvēnī āriṭatti lēyiruntāy 140

āttōṭē vantēṉ aṇṇāvi yeṉṟuraittu 141

eṉṉainīn maṇampuṇarntu yiruntarai cāḷumnāḷil
uṉṉaiyu miḻantunāṉum uyirttamoṉ ṟaṟiyānāḷil 142

aṉṉaiyām kuntātēvi āttāḷ maintaṉeṉṉa
piṉṉaināṉ makiḻntunaṉṟāyp piricamut tiruntēṉeṉṟāḷ 143

annāḷu mummai aṟintēṉē yāmākil
muṉṉāmuṉ nāṉum mukamaṟiya māṭṭēṉē 144

ācaimikap pūṇṭu aṉpā yuṭaṉiruntu
vācamikum pūvaṇaimēl makiḻntunalam pārāṭṭi 145

cērntunalam pārāṭṭic celvaṉē yummuṭaṉē
vāḻntu mukiyēṉō maṉṉavaṉē yeṉṟaḻutāḷ 146

cōti mukattaḻakum tulaṅku kuṟiyaḻakum
āti yaruḷāl aṭiyāḷiṉi kāṇpateppō 147

tēypiṟai pōlanettit tiruvaḻakum mārpaḻakum
vāyaḻaku mummuṭaiya vayirap paṇiyaḻakum 148

eṇṇum irukarattiḷ īrattiṉavira lāḷikaḷum
naṇṇumpaṭi yuṉṉaḻakai nāṉkāṇpa tekkālam 149

ātai yuṭaiyaḻakum ālilaipō lēvayirum
kōṭaiveṟup pillāta kuḷunta mukattaḻakum 150

eṉṟunāṉ kāṇpē ṉeṉavaḻutāḷ poṉṉuruvi
kuṉṟuruva vēlvāṅkum kumārar aḻakuṭaiya 151

arunaip perumāḷē aṅkarkō ṉēyuṉatu
perumait taṉaṅkaḷentap piṟappilē kāṇpatiṉi 152

tantire muṭaiyavēntē tāraṇi purakkumārpā
intiraṉ vētaṉmālum imaiyavar meccuntīrā 153

antarat taracarkōvē ātavaṉ maintā uṉṉai
intunutal kuntātēvi maintaṉeṉ ṟaṟintilēṉē 154

aiyō kurunāṭu āḷuvatum pōtāmal
vaiyakamī rēḻulakum vāṅka maṉatiluṉṉi 155

eṉṟu civaṉā riṭattil avatarittu
ceṉṟu varamvāṅkit tirumpavarap pōṉīrō 156

aiyō vicaiyā aṟintiruntum māyaṉurai
meyyākak kēṭṭuminta mētiṉiyōr koṇṭātum 157

maṉṉavaraik kolla maṉamvantu tōvumakku
naṉṟicēr kaṇṇaninta nākapā cantaṉaiyum 158

uṉṉaik kuṟittallō orucarameṉ ṟāṇaiyiṭṭu
piṉṉaimaṉam vaiyāmal piramāṇan˜ceytārē 159

antanaṉṟi caṟṟum aṟintilaiyē nīvicaiyā
uṉtamaiyaṉ tarumaṉ uraittilaiyō aṇṇareṉṟu 160

pāvi vicaiyāṉī pārāmal maintaṉaiyum
āvi marukavēṉīr aṟintiruntu koṉṟīrē 161

tampi vicakarṇā tārvēntē uṉtakappaṉ
nampiyirun tārēinta nāṭṭuk karaicuvaikka 162

periya takappaṉurai pēccuntāṉ māṟāmal
aritāy aruccuṉaṅkai ampāl maṭintīrē 163

eṉmakaṉē tampi icainta vicakarṇā
kaṉmamō tīviṉaiyō kāṇṭā vaṉamerittāṉ 164

aṇṇar makaṉeṉṟu aṟiyāma lēvicaiyaṉ
viṇṇōr aṟiya mētiṉimēl koṉṟāṉē 165

niṉṟu pulampi neṭumāl taṉainiṉaintu
ceṉṟu viḻuntu puraṇṭaḻutāḷ poṉṉuruvi 166

piricamut tiruntēṉnāṉum pērula kāḷumtīrar
varicaiyatta yivarkkellām vantumuṉṉutitta vēntēuṉṉai 167

tericittu vāḻumnāḷil cīrparu ciṅkampōl
ariyuṉaic catittāṉeṉṟē āyiḻai alaṟiviḻntāḷ 168

pāvi civaṉē parappirama ṉēyeṉatu
āvi melintē ṉayaṉmālē yeṉṟaḻutāḷ 169

aṭaiyalarkaḷ meccumeṅkaḷ aṅkarkō ṉaiyumiṉṟu
iṭaiparan tāmā yeḻuti muṭittāyō 170

ayyō piramāvē aṅkarkōṉ taṉciracil
poyvāḻ viteṉṟō poṟittī reṉavaḻutāḷ 171

kaṇṇāṉa maṉṉavaṉaik kāciṉiyil ennēḻum
eṇṇiṟainta kālam irukkavitit tāyilaiyō 172

nāṟṟicaiyum kīrttikoṇṭa naḷiṉattiri yōtaṉaṉaip
pōṟṟi yiruntatukkō pōnīr civalōkam 173

carattāl periyamaṉṉaṉ tāṭāḷaṉ aṅkarkōṉ
urattup porutāl oruttaretir illaiyeṉṟē 174

vantu catittīrē vaḷḷalē yeṉṟaḻutāḷ 175

kallaippeṇ ṇākkiya kāyāmpū mēṉiyaṉē
villai muṟittu vituraṉ maṉamvēṟākki 176

muṭivaṟṟa cēṉaikaḷum mūṟkai palatumaṟiya
acumat tāmāvai avarkkup pakaiyākki 177

entaṉ kaṇavaṉmē liyalvicaiya ṉaiyēvi
vantu kollumeṉṟu māyaṉ uraittāṉē 178

teṉṉaṉturi yōtaṉaṉār cēṉaikku meṉṉuṭaiya
maṉṉavaṉār kaṉṉaṉukku māyaṉpakai yāyiruntu 179

malluk kuttavanta vāliyaik koṉṟārpōl
vellum paṭiyē vicaiyaṉ taṉaiyēvi 180

kāṇṭā vaṉamerittāṉ kaiyil cilaiyālē
māṇṭāyē yeṉkaṇavāyeṉṟu maṟukip pulampaluṟṟāḷ 181

āti civaṉē ayaṉmālē yeṉṟaṉukku
vētiyarkaḷ colpaṭiyōyeṉ vitivacamō yeṉṟaḻutāḷ 182

paṉṉutamiḻ pāṭi pāvalarkaḷ vantiruntāl
eṉṉamati colli īcampiṭuvē ṉeṉkōvē 183

muṉṉāl vitiyō mutiyōrkaḷ colpaṭiyō
iṉṉā ḷiṟakkaveṉṟō īcaṉ eḻuttumuṟai 184

ātittaṉ maintāvuṉ aḻaku tiruvaṭivai
kaṇṇārak kaṇṭu kalantu mikakkūṭi 185

pāvit tirukkap paramaṉvitit tāṉilaiyē 186

aiyō civaṉē aruḷumaiyē yeṉṟaḻutāḷ
meyyē pataṟi viḻuntaḻutu meṉcolvāḷ 187

muṉṉiruntu māṇṭamuṭi vēntarka ḷaippōla
uṉṉai niṉaiyāma lulakilara cāṇṭārō 188

māyaṉē nīyaṟiya vaiyakatti lēyiruntu
tāyillāp piḷḷai tavittatupō lāṉēṉē 189

kīrttiyuḷḷa nāṭṭil kirētā ukantaṉilē
cāttumaṟai nālvētañ cakalakalai yumkattu 190

arinamac cīvāyameṉṟa añceḻuttai yuntavirttu
iraṇiyaṉum pūvulakil iruntaraicu tāṉāṇṭāṉ 191

māyarē nīraṟintu valimai mikapperuttu
āyarē nīru mavaṉmēlē varmamvaittu 192

pukalu miṭantaṉilum porutuvellak kūṭāmal 193

eṉṟu varaṅkoṭutta īcuraṉār tāmaṟiya
naṉṟiyuḷḷa māyavarē naṭantīr vaṉampatiyil 194

cōti maruḷvantu tulaṅkumvaiyam mūṭumuṉṉē
āti yaruḷkatirōṉ arainaḻi kaitaṉilē 195

maṭaivāyi laravatupōl vantirutīr māyavarē
naṭaiyil avaṉuyirai nāmvāṅka vēṇumeṉṟu 196

ciṅkameṉac cīṟic ciṉantavaṉtaṉ valluyirai
aṅkam piḷantī ravaṉpōleṉ maṉṉavaṉum 197

tīṅkutāṉ ceytārō tirumēlē uṉtaṉakku
vāṅkuvaḷaik kaiyāṉēyeṉ maṉṉavaraik koṉṟīrō 198

anta yukaṅkaḷittu āṉatiroētā yukantaṉilē 199

tampī kumpakarṇaṉ tāṉu mintiracayittu
kampa matayāṉai īlaṅkaikkiṟai yēmuṇṭeṉavē 200

uṇṭēṉavē yeṉṟu ulakaṅ kiṭukiṭeṉṉa
aṇṭarellām pōtta arakka ṉaraiciruntu 201

uṇṭō uṉakkuminta ulaku taṉiletiri
kaṇṭō milaiyeṉavē kāciṉiyai yāṇṭiruntāṉ 202

untaṉ vitippaṭiyā luṉṉū rayōttiviṭṭu
vantāy yōka vaṉantaṉilē māṭuṭanē 203

anta vaṉantaṉilē ācāri makaṉtavacai
tantiramāy iḷaiyōṉ tavacai yaḷittuviṭṭāṉ 204

koṇṭuvantāḷ matuvaik koṭiyāḷ makaṉtaṉakku
kaṇṭāḷ makaṉmāṇṭa kaḷatti larakkiyuntāṉ 205

koṇṭāḷ curuvamataik kottavarkaḷ mālētta
cuṇṭāḷa māmuṉivōr tāṉu mayalēṟa 206

vantāmuṉ māṭat tarukētāṉ vallarakki
cuntarañcēr maṉṉā tuṇaiyāvē ṉeṉṟuraittāḷ 207

anta moḻikēṭṭu āyarē yappoḻutu
cuntaramāyp pātiyuṇṭu tampiyiṭam pōṭīyeṉṟīr 208

anta uraikēṭṭu araicēyuṉ pātiyeṉṟu
intira lōkattai eṭuttā larākki 209

aṭṭa ticaiyaṟiya arakkar patiyaḻiya
vaṭṭa mulaiyōṭu vōyoṭu mūkkaṟintār 210

anta uraikoṇṭu aṟivittāḷ rāvaṇaṟkku
inta ulakutaṉil eṉakkuvallā ruṇṭōyeṉṟu 211

paṇṭē vitimuṟaiyāyp paramaṉiṭṭa kaṭṭaḷaiyāl
taṇṭā maraittiruvai yuṉcaṉṉatiyil vāḻmayilai 212

kantamaruñ cōlaiyilē kāvalvaittā ṉeṉṟucolli
vanteṭuttuk koṇṭē poyvāḷarakkaṉ māykaiyiṉāl 213

aṉṟatumāṉ taṉṉaiviṭṭu arakkar patiyaḻittu
ceṉṟilaṅkai vēntaṉaiyuñ cēṉā patitaṉaiyum 214

koṉṟuḻakki leṭcumiyaik kūṭṭivantīr māyavarē
naṉṟupukaḻ māyavarē eṉṉāyakaṉu mippuviyil 215

anta arakkaṉaippōl āyarē aṅkarkōṉ
inta ulakamati leṉṉakuttam ceytārkāṇ 216

maṉṉavaṉē yummuṭaiya malarppātam pōrrāmal
eṉṉakuttañ ceytārkāṇ ippaṭinīr ceytīrē 217

veṟṟiyuḷḷa pūvulakil mētiṉiyi lirācākkaḷ 218

ariccantiraṉ tāṉum āṉamaṉai yāruṭaṉē
variccanta maṇakka maṉṉar ayōttiyilē 219

orucollum vācakaṉā yulaka maracāṇṭu
paricuttamāyc cantira patiyuṭaṉē vāḻkkaiyilē 220

veṭṭiyuḷḷa pūvulakil mētiṉiyi lēnaṇṇum
cattiyuṭaṉ vāḻntu tāṉu mirukkalaiyō 221

aṇṭar patikkaracē āyarē yeṉṉuṭaiya
taṇṭamiḻcēr maṉṉavarē tāṉumara cāṇṭiruntār 222

caccanta ṉeṉṟoruvaṉ tāraṇiyait tāṉāṇṭu
uccanta mākayinta ulaki laraicāṇṭu 223

acaiyā maṉitarkku āṟiloṉṟu tāṉvāṅki
vicaiyamā tēviyuṭaṉ vīṟṟiruntu vāḻkalaiyō 224

pāriṉmē lācaiyuṟṟup pārulakai yāḷāmal
kāriyak kāraṉantak kaṭṭiyak kāraṉṟaṉaiyum 225

nāṭutaṉai nīyāḷum nāṉaracā yuḷḷiruppēṉ
tāṭāḷaṉ nallateṉṉa cakalakaṭ ṭiyakkāraṉ 226

pārulakai yāṇṭantap pārvēnta ṉārkkumavaṉ
ēṟuraiyu māyavarē iraṇṭu niṉaintāṉē 227

uṇṭa cōttukku uṭaṉē viṉaivaḷarttu
taṇṭā maraimārvaṉ cantāṉa rācāvaik 228

kollaveṉṟu colliyavaṉ kūṟiṉāṉ kaṭṭiyaṉum
nallapukaḻ mantiritāṉ rācāvuk kumuraippāṉ 229

aṉṟunāṉ coṉṉēṉē aṟintilaiyē nīyaracē
iṉṟumuṉ tēviyavaḷ iṅkirukka vēṇṭāṅkāṇ 230

naṉṟiyuḷḷa maṉṉavaṉē nāṉpōrē ṉeṉṟavuṭaṉ
veṉṟiyuḷḷa miṉṉāḷ vicayamā tēvitaṉṉai 231

aṉṉattiṉ mēlirutti ākācam pōmeṉavē
vaṉṉat tirunutalai vāka ṉaṉuppiviṭṭāṉ 232

antamiṉ ṉāḷpuviyi lākācam pōṉataṟpiṉ 233

koṉṟāṉē kaṭṭiyaṉuṅ kōmāṉcac cantaṉaittāṉ
aṉṟōr purameritta araṉār aṟiyavētāṉ 234

anta araicaṉaiyum aṭakkiyatōr kāṭatilē
vantāḷ araicaṉuṭa maṉaivi cuṭukāṭṭil 235

niṉṟu pulampi neṭumūccu koḷkaiyilē
aṉṟu pakaiyaṟukka araṉār tiruvaruḷāl 236

vantu piṟantāṉē vaṭivaḷakaṉ cīvakaṉum
anta ulakilaruḷ vāṇikaṉ tāṉoruvaṉ 237

varucamoru kuḻavi māḷutē yeṉṟucolli
karuti maṉatiluṉṉik kālaṉē yeṉṟaḷutāṉ 238

iṉṟintap piḷḷaitaṉai yāṉputaippē ṉeṉṟucolli
naṉṟiyuṭaṉ vaṇikaṉ naṭantāṉē kāṭatilē 239

vaṇikaṉ varavukaṇṭu mātā avvaiyārum
aṇiyāy etirnaṭantu appāyī tēteṉavē 240

tantai putaittiruntāl tāraṇiyi lēikaḻcci
untaṉukkup piḷḷai īrukku meṉauraittāḷ 241

intamaka ṉēraka īroṉpatiṉ purāṇam
antamuṭaṉ kalaikaḷ aṟupattu nāṉkatuvum 242

koṇṭuvanta āḷtaṉakkuk kuttam palaturaittu
vaṇṭamiḻōr koṇṭāṭa maṅkai maṉṟēṟa 243

iṉṉapaṭi yāḷtaṉakku īyalpu kaḷumuraittu
maṉṉar maṉamakiḻa maṉaviyeṉṟa tattaiyuṭaṉ 244

cāntu puṉukuṭanē cantaṉaṅkuṅ kumamtimirntu
vāḻntu īrukkalaiyō māyavarē nīraṟiya 245

māṉēntu kaiyāṉ makātēvar tāmaṟiya
āṉaitaṉai vilakiyita arivaiyarmē lācaiyuṟṟu 246

maṇamālai cūṭṭiyanta vaiyakattil cīvakaṉum
kuṇamālai taṉṉuṭaṉē kūṭi yirukkalaiyō 247

nāṭaṟiya vaiyakattil nallatoru peṇkoṭiyāḷ
ēṭaviḻum pūṅkuḻalum iruviḻiyum uruvaḻakum 248

acainta irutaṉamum aṉṉamiṉṉār melliyalum
pucaṅkaḷ acaintiṭavē porunutalvēr cintiṭavē 249

kāmacara mūṭāṭa kaṉṉiya ricaipāṭa
kēma cariyuṭaṉē irupputtu vāḻalaiyō 250

nāta ṉaruḷālē nallatoru cīvakaṉum
vētaṉ vitippaṭiyāl maṉṉar patumaiyuṭaṉ 251

vāḻntu mirukkalaiyō māyavarē nīraṟiya
vēntar tiṭukkiṭavē mēlāṉa cīvakaṉum 252

varicaiyuṭaṉ naṉṟāka vāḻntirukku maṉṉāḷil
viraicērum maṇṭalattil viṟkaṇaka mālaiyeṉṟum 253

kāciṉiyilē tōṉṟik kāmaṉeṉṟa cīvakaṟku
ācariya muṇṭāy avaḷaimaṇañ ceyyaliyō 254

paccai puḻuku parimaḷaṅkaḷ uḷḷatellām
iccaiyuṭaṉ timirntu irukkumanta nāḷaiyilē 255

puttirik kaḷittu pōrvēntaṉ cīvakaṉum
catti vimalaiyuṭaṉ tāṉvāḻn tirukklaiyō 256

āra milaṅka aḻaku paṇiyilaṅka
korañ cumantaviḻik kompē maruṅkiṉiṭai 257

pārañ cumakkap payantukuṭi pōṉārkāṉ
vārañ cumantamuka maṅkaicura mañcariyai 258

caccantaṉ maintaṉavaṉ tāṉavaḷmēl mōkamuṟṟu
kaccup porumulaiyāḷ kaṉṉicura mañcariyai 259

accap paṭāmal avaḷai maṇampuṇarntu
uccānta māka ulakil irukkalaiyō 260

tikkeṭṭum pōṟṟat ticaiṉālum cēcēyeṉa
naṟkeṭṭum pūmulaiyār nāṭakaṅka ḷāṭivara 261

tulakkamuḷḷa maṉṉaṉ tolpuviyil cīvakaṉum
ilakkaṇaiyār taṉṉōṭu miruntumika vāḻalaiyō 262

ippaṭiyē maṉṉaṉ irunāṉku tēviyuṭaṉ
oppamuṭaṉ vāḻntu ulakuṭaṉai yāḷaveṉṟu 263

takappaṉ taṉaivataitta kaṭaṉkaṭṭi yaṉtaṉaiyum
uṟpatti yāka uṟupūcal ceytavaṉai 264

vañcakaṉ kaṭṭiyaṉai vāṇāḷ taṉaivataittu
neñcil tuyarnīṅki neṭunāḷ aracāṇṭāṉ 265

maṉṉavaṉār māṇṭār makaṉiruntu cīrmaintaṉ
teṉṉavaṉaip pōlē ciṟantiruntu vāḻalaiyō 266

naṉṟiyuḷḷa maṉṉaraiyum nallapukaḻ maintaṉaiyum
koṉṟī rorukaḷattil kōvintā veṉṟaḻutāḷ 267

ippaṭiyē koṉṟīrkāṇ eṉkōvē yeṉṟaḻutāḷ
colpaṭiyē māyaṉurai colmaṟukka māṭṭēṉkāṇ 268

veṉṟiyuḷḷa villi vicaiyāvuṉ vāḻiyiṉāl
naṉṟiyuḷḷa pūvulakil namacivāya maṟiya 269

poṉṟiviḻak koṉṟīrē pōrvēntē yeṉṟaḻutāḷ
kaṉṟi maṉampataṟi kaiyai mukattaṟaintu 270

inta ulakamati levaṉō oruttaṉ
vantu piṟantuminta vaiyakattai yāṇṭiruntāṉ 271

āṟaṇiyuñ ceñcaṭaiyār anpalavā ṉarpatattai
nīṟaṇintu nittam niṉaiyā tiruntārō 272

aṉṟu puramerittu āṉai taṉaiyurittīr
maṉṟu taṉilāṭu makatēvarē nīrtāṉō 273

veṇmaiyuḷḷa kaṇṇaṉaittāṉ vicaiyāuṉ kaiyālē
uṇmaiyuṭaṉ kollumeṉṟō uttēcam vaittīrkāṇ 274

aṉṟunalla cōlaiyilē aḻakupūṅkā vaṉattil
niṉṟutavañ ceytatuvai nīraṟintu pārttaṉukku 275

veṉṟiyuḷḷa karṇaṉaittāṉ vicayāñ kollumeṉṟu
naṉṟiyuḷḷa pācupatam nāyakarē nīrkoṭuttīr 276

kaṅkai caṭaikkaṇintu kāmaṉ taṉaiyerittu
maṅkai yiṭappākam vaittaruḷum īcurarē 277

maṉṉava rillāta maṉaiviyūrun tāvatuṇṭō
teṉṉavaṉār māṇṭa cerukkaḷatti leṉṉuyirai 278

caṇṭaṉ maṟali camaṉi camaṉayēvi
aṇṭarkku nāyakamē aḻaittuviṭu meṉṟuraittāḷ 279

māṭamaṇi mēṭaikaḷum maṉṉarmaṇi maṇṭapamum
āṭaraṅku māḷikaiyum āṉacittira cālaikaḷum 280

mantirikaḷ cūḻa vāṇar kavipaṭikka
iṅtire lōkampōl iruntaracu māṇṭīrē 281

kantaṉ aḻakuṭaiya kaṉṉarē yeṉṉuyirai
ummōṭē cāyu muttamarē yeṉṟaḻutāḷ 282

untaṉ cilaiyaḻakum oppaḻakum ippuviyil
kāṇpēṉā veṉṟu kataṟiṉāḷ poṉṉuruvi 283

tāṉpāvi yāṉēṉō taṉmaṉatu vēṟāccō
nāṉpāvi maintaṉaiyum naṉṟā yiḻantēṉē 284

māṉkaratti lēntu makātēvar taṉṉaruḷāl
nāṉtā ṉiruppēṉoyeṉ nāyakarē yeṉṟaḻutāḷ 285

pūvillāk kāvāṉēṉ puṉalillāt tūrāṉēṉ
pāvillā naṟkavipōl pāriḻanta pūṭāṉēṉ 286

tēcamēḻu kaṭalum tēvarkaḷuṉ tāṉaṟiya
ōcaiyil lāta oḷimaṇipō lāṉēṉē 287

atira ulakaḷanta accutarē nīraṟiya
katirōṉ utayamillāk kāvāṉēṉ māyavarē 288

eṉṉuṭaiya maintaṟaiyum ēttamuḷḷa maṉṉaraiyum
uṉṉumuṉṉē koṉṟīrē ulakaḷanta māyavarē 289

kuṉṟaṉaiya tōḷāṉē koṟṟavarē yeṉṟaḻutāḷ
kaṉṟi mukamvāṭik kalaṅkiṉē ṉeṉṟaḻutāḷ 290

vācamuḷḷa miṉṉē malarēyeṉ kaṇmaṇiyē
ācaiyuḷḷa maṉṉavarēyeṉak kāruṇuṇai yeṉṟaḻutāḷ 291

poṉṉē navamaṇiyē purucākāt tōṉṉīyē
uṉṉai yiḻantaṉṟō uyiriḻantē ṉeṉṟaḻutāḷ 292

tampimār ayvaruntaṉ tāḷpaṇintu pōṟṟiniṟka
ampuvi yāḷvēntē araicāṇ ṭiruntilaiyē 293

paḻutaṟṟa cīrvaṭivēuṉ pārat tirumēṉi
kaḻukuk kiraiyākak kaṇṭūṅkak kāraṇamēṉ 294

mālaiyiṭum mārpāuṉ maṇimuṭiyuṅ kāṇāmal
ālaiyi liṭṭakarum pāṉēṉē yeṉṟaḻutāḷ 295

cempoṉ tirumuṭiyum ciṟantamuttiṉ pallaḻakum
ampattuk kaṇṭum ayattu miruppēṉō 296

varuveṉa ṉeṉṉuṭaiya vāṇāḷ taṉaippōkki
araicē yeṉaiyaḻaittāl ākātō veṉṟaḻutāḷ 297

nēcamuḷḷa kaṇmaṇiyē niṉaivaḻintē ṉuṉṉālē
pācamuṭa ṉeṉṉaip paruntāṭal kaṇṭīrē 298

ācaiyuḷḷa tampi aruccuṉaṉtaṉ kaiyālē
kūcāma lēyitu koṭiyaciṉaṉ tīrttāṉō 299

avaṉi muḻutum aracaḷitta maṉṉavaṉō
pavaṉi varukaiyilē pārttu miruntārō 300

pāca maṟantāvi pataṟiuyir pōkutayyō
tēcam eḻukaṭalum ciṟappā yalaṅkarittu 301

nēril pavaṉiyaṉṉar turiyō taṉaṉvaittu
kāriyak kāraruṭaṉ kāvalaruñ cūḻntuvara 302

āṭal koṭipaṟakka araicar neruṅkivare
kūṭap pavaṉivaruṅ koṟṟavaṉē yeṉṟaḻutāḷ 303

aṟupattu mukkōṭi āṉaipari tērkkālāḷ
maṟupattu rācākkaḷ vantu patampaṇiya 304

iruntu celutti irācciyattai āḷāmal
paruntuk kiraiyākip pataṟiyuyir pōvārō 305

paccaimālē nīrtāṉ paṇpāka eṉṉuṭaiya
iccaiyuḷḷa maṉṉavaṉai yēṉkoṉṟī reṉṟaḻutāḷ 306

āyarē aṅkarkōṉ tīyakuttañ ceytārō
māyaṉē ayvarumeṉ maṉṉavaṉaik koṉṟārē 307

kañcaṉ taṉaivataittuk kāciṉiyil pāratappōr
pañcavarkku mūttatoru pārvēntar kaṇṇaraittāṉ
neñcu tuṇintē neṭumālē koṉṟīrē 308

pāri laracāṇṭa pārvēntar maṉṉavarai
vātu collik koṉṟīrē maṉṉevarē yeṉṟaḻutāḷ 309

anta moḻikēṭṭu accutaṉum vantuniṉṟu
kanta maruṅkuyilē kaṉṉiyarēyāṉ collakkēḷ 310

untaṉ kaṇava ṉuṭaṉpiṟanta pañcavarkaḷ
vantukoṉṟa leṉcayyalām *vaḻmayilē* eṉṟuraittār 311

pañcavarkaḷ aivaruntāṉ pāraḷa vēṭuṉintu
veñcamaril uṉṉuṭaiya vēntaṉaiyum koṉṟārkaḷ 312

tampimār ayvaruntāṉ tamaiyaṉeṉṟum pōrāmal
ampiṉāl koṉṟāl atukkunā meṉceyalām 313

eṉṟuraikka māyaṉ ēntiḻaiyu mappōtu
ceṉṟupañca pāṇṭavarmuṉ tikaittētu collaluṟṟāḷ 314

pāvi keṭuvāyē pārttā eṉpōlē
āvi tuṇittēnī aracāḷa vēṇumeṉṟu 315

vaṇṇak kururāṭum vaiyakamu māḷaveṉṟu
maṉṉavaraik koṉṟirē māpāvi pañcavarē 316

neñciṟ kamattīrē nīrkeṭumai ceytīrē
vañcaṅkaḷ ceytīr vaṉpāvi pañcavarē 317

aṇṇareṉṟu nīṅkaḷ aṟintiruntum pōrtaṉilē
viṇṇevarkaḷ tāṉaṟiya mētiṉiyil koṉṟīrē 318

tarma neṟivaḷarum tāraṇiyil pañcavarē
naṉmaiyuṇṭō uṅkaḷukku nāṭaṟiyap pōrtaṉilē 319

veṉṟic cilaiyiḻantu veṟuṅkaiyāy niṟkayilē
koṉṟīrē maṉṉavaṉaik kuṟṟameṉṉa ceytārkaṇ 320

maintaṉaiyum maṉṉaraiyum vāḷvicaiyaṉ pōrkkaḷattil
cintiviḻak koṉṟuciṉam tīrntīrō pañcavarē 321

aṇṇāvi yeṉṟutarma raṟintu muraittilarō
naṇṇār purameritta nāta ṉaruḷālē 322

vīmaṉ cakātēvaṉ mikka parinakulaṉ
tāme neṭumpuyattāṉ taṉañceyaṉait tāṉēvi 323

aṅkar kōṉai amarkkaḷatti lēmuṭuki
veṅkaṇai yillāmal veṟuṅkaiyāy niṟkayilē 324

koṉṟīreṉ maṉṉavaṉaik kolaikkaḷatti layvarumāy
naṉṟiyuḷḷā reṉṟiruntē ṉeṉṉāyakaraik koṉṟīrō
eṉṟucollip poṉṉuruvi ēṅki viḻuntaḻutāḷ 325

antamoḻi kēṭṭu atiyatarma puttirarum
vantu mikattoḻutu maṅkaiyarait tāṉōkki 326

naṟṟamiḻcēr maṉṉaṉeṅkaḷ nākapā cattalaivaṉ
uṟṟapōr taṉṉil uṭaṉpiṟantā reṉṟiruntēṉ 327

kaṉṉarmēl nāṅkaḷ kaṇaitoṭuppa tillaiyeṉṟōm
aṉṉēram māyaṉeṅkaḷ aivaraiyun tāṉciṉantu 328

pattiyuṭa ṉantap parācara māmuṉikku
cattiyeṉṟa maccakenti taṉṉācai viyācamuri 329

colpaṭiyē kollumeṉṟu tōṉṟiṉār māyavaṉār
eppaṭinām kolvateṉṟu yēṅki mukamvāṭi 330

aṇṇareṉṟu tāṉaṟintu anarkkaḷatti lēmuṭuki
viṇṇava rellāmaṟiya mētiṉiyil poṉṟiviḻa 331

koṉṟāl vekupāvaṅ kōvē paliyātō
eṉṟuraittōm māyaṉuṭaṉ eṇkaḷ taṉaicciṉantu 332

naṉmaikuṭi koṇṭarulum nārā yaṉaṉciṉantu
tiṇmaiyoru nāḷumillai ceyittuviṭu meṉṟuraittār 333

appōtu vīmaṉ aruccuṉaṉu maṟṟumuḷḷa
ceppamuṭaṉ nakulaṉ ciṟantacakā tēvaṉumāy 334

kaṇṇaṉār poṟpōtaṅ kaṇṭumikat teṇṭaṉiṭṭu
aṇṇa reṅkaḷ karṇaṉaittāṉ yāṅkaḷkolla 335

appōtu māyaṉ aṟivu palaturaittu
ceppamuḷḷa maṉṉavarē cīrciṟanta pañcavarē 336

ippōtu karṇaraittāṉ nīṅkaḷkol lātiruntāl
tappātu uṅkaḷaiyun tāṉavaṉuṅ koṉṟiṭuvāṉ 337

pararāca māmuṉikkup paṇpāka vantutitta
uramāṉa vētamuṉi uraittapaṭi tappātu 338

eṉṟuraittāṉ māyaṉ eytukoṉṟā ṉēpārttaṉ
veṉṟiyuḷḷa tātaiyarē viṇṇappa mippaṭikāṉ 339

eṉṟuraitta taikkēṭṭu ēntiḻaiyun taṉjīvaṉ
niṉṟu viṭumeṉṟu nēriḻaiyu māyaṉiṭam 340

ceṉṟaḻutu metta tirumāluk kētucolvāḷ
naṉṟunīr ceytīr nāraṇarē yeṉṟaḻutu 341

untaṉukkup piḷḷaiyanta yukantirētā yukattil
vanta narakaṉmaṭiya maṇmakaḷ viḻuntaḻutāḷ 342

attaṉmai pōlumitu yārukku mokkumeṉṟu
citta miraṅkalaiyō tirumālē yeṉṟaḻutāḷ 343

āti yulakaḷanta accutaṉē yāṉcolakkēḷ
cōti yaruḷāl tulaṅkutirē tāyukattil 344

untaṉuṭa maintaṉuṭa ṉetirttup porutu
cintiviḻak koṉṟāy ciṟuva rirupērum 345

antamati viṭṭilaiyē āyarē yeṉṟaḻutāḷ
inta yukantaṉilu mēttamuḷḷa kañcaṉukku 346

naṉṟiyuṭaṉ piṟantu naṉṉutalāḷ tēvakikku
veṉṟiyuḷḷa maintaṉeṉṟu mētiṉiyil nīrpiṟantu 347

piṟantavuṭaṉ tāyattil piṟakariyac ceṉṟiruntu
aṟantaḻaikkum tātaiyōṉ nantaṉ maintaṉeṉṟu 348

āyar patiyilvaḷarn taṉṟuveṇ ṇeytiruṭi
tāyar yacōtaiyarpāl tāṉmatalai pōliruntu 349

maṅkaiyaraic ceṉṟupulki māyam perituceytu
taṉkaik kuḻantaiyeṉṟu tāṉu miruntīrē 350

āyar patiyiruṉ tattaṉaipēr maṉaitaṉilum
kāykiṉṟa pāluṅ kaḷḷaveṇṇe yuntiruṭi 351

vāyamutu ceykaiyilē maṅkaiyarkaḷ kaṇṭukoṇṭu
tāyar ecōtaiyiṭam tāṉvantu uraittiṭavē 352

appō tayōtai avaḷuṉṉai tāṉpiṭittu
ceppamuṭa ṉuralil cikkeṉavē tāṉcērttu 353

kaṉṟukaṭṭun tāmpālē kaṭṭiyuṉai aṭittāḷ
naṉṟalla kāṇeṉatu nāyakaṉaik koṉṟatutāṉ 354

ācci mulaiyuṇṭāy amutupoḷin tāppōlē
pēcci mulaiyuṇṭu piṇaṅkaṇṭa māyavaṉē 355

pēḻvāy kiḻittāy peruñcaka ṭutaittāy
vāḻvāṉa kaṉṉiyarai mālētta vaittāyē 356

muṭṭikaṉ tāṉumāy muṉvantu kañcaṉukku
kaṭṭiyamāyp pōril kaṉṟiyavar kaḷainīr 357

koṉṟatupō leṉṉuṭaiya kōmāṉaik koṉṟīrē
naṉṟallavō yuntaṉukku nāraṇarē yeṉṟaḻutāḷ 358

aṉṟaṉantaṉ pataikka āḷavāḷ viṭṭakañcaṉ
kaṉṟimaṉa mēṅkak kariyainī koṉṟatupōl 359

eṉtaṉuṭaiya maṉṉavaṉai ēṉkoṉṟāy mālēnīr
untaṉukku metta upāyam niṉaintārō 360

kāntamalark kaṉṉiyarkaḷ kañcamalarp poykaiyilē
cēntuviḷai yāṭukaiyil tirumālē nīyavarkaḷ 361

cāntaṇiyum mēṉiyarkaḷ tāṉavarkaḷ nāṇamuṟa
pūntukilel lāmeṭuttup pōṉavaṉal lōnītāṉ 362

veṉṟiyuḷḷa kañcaṉṉī vīram palakūṟi
koṉṟiṭuvēṉ eṉṟavurai kūṟanīr kēṭṭiruntu 363

vantetirtta kañcaṉaiyum vataittatupōl māyavarē
entaṉuṭa maṉṉavaṉai ēṉkoṉṟa yeṉṟaḻutāḷ 364

kañcaṉaiyum vataittuk kāmaṉukkira cēṉaṉaiyum
miñcavē kañcaṉiṭṭa vilaṅkutaṉai maṭṭaḻaittu 365

vēntarpuka ḻuṟacēṉā vīramuṭa ṉuṉmakaṉai
nāṉtāṉ vataittaṉeṉṟu naṉṟā yuraittāyē 366

untaṉukku māmaṉeṉṟa uṇmaiyaṟin tāyilaiyē
anta neṟipōl aṭiyāḷtaṉ maṉṉavaṉai 367

koṉṟīr kolaikkaḷattil kōvintā veṉṟaḻutāḷ
eṉṟumikap pulampi yiraṅki yaḻuturaippāḷ 368

kañcaṉuk kāyntarakkar kāciṉiyi luṉkaiyilē
veñcamaril paṭṭarakkar mettavuṇṭu māyavarē 369

kāciṉiyil maṉṉaṉ kamalamuka mūṉṟuṭaiyōṉ
pēciyatōr peṇṇaip piṟaṅkoḷḷa vēṇumeṉṟu 370

kāciṉiyil vēntaṉaiyum kaimēlē pōrceytu
vēcamuṟu māṟiyanta nantaṉaip pōlē 371

vantetirtta maṉṉavaṉai vataittumaṇa vāḷaṉaippōl
cuntarañcēr pūvulakil tōkaimaṇañ ceytīrē 372

attaṉmai pōlum aṭiyāḷtaṉ maṉṉavaṉai
vittāra māka veṟuṅkaiyāy niṟkaiyilē 373

īṇṭa māviṉtiraḷil īrācāḷi pāyntāṟpōl
kūṇṭaperuñ cēṉaiyileṉ koṟṟavaṉaik koṉṟīrē 374

maṇṇavarkaḷ tāṉaṟiya mētiṉiyil māvalipāl
maṇṇirantā yanta matiyallō yeṉṉuṭaiya 375

maṉṉavaṉaik koṉṟīrē māyavarē eṉṟaḻutaḷ

kaṉṉalmoḻi miṉṉār kāṅkaipiṉ ṉētucolvāḷ 376

vēntaṉ carācantaṉukku mētiṉiyil nītōṟṟu
vāḻntiruntāy kaṭalilanta matiyorunāḷ viṭṭilaiyē 377

eṉṟucollip poṉṉuruvi iraṅkimika vaḻutāḷ 378

vallarakkaṉ tūṇṭumuṟi varamaḷikka vēṇumeṉṟu
collariya mōkiṉipōl tuṇintum vaṭaittīrē 379

aiyvaruk kāka aṭiyāḷtaṉ maṉṉavarai
maivaṇṇā koṉṟīrē māpāvi yeṉṟaḻutāḷ 380

āyarē aṅkarkōṉ amarkkaḷattil niṟkaiyilē
māyavanē koṉṟayeṉ maṉṉavaṉai yeṉṟaḻutāḷ 381

ayvaruṅ koṉṟār atukkunāṉ ceyvateṉṉa
poyka ḷuraittīr pukaḻperiya māyavarē 382

kaiyāṟ koṉṟu kaḻuttaṟuttīr aṉumanīr
meyyāṟ cōrntu viḻuntaḻutāḷ poṉṉuṟuvi 383

viruttaṅkaḷ

1. ayvaruṅ koṉṟār nāmētu ceyvō meṉṟu
āyarē yeṉṉuṭaṉē poymoḻi yuraittīr
maivaṇṇā uṉṉuṭaiya mārkka maṟiyēṉō
māvaliyai vaṉciṟaiyil vaittaveku tīrā
taiyaleṉ vaṭivukoṇṭa vaṇṇañ ceṉṟīrā
tāraṇiyil tūṉṟumuṉi taṉaiyumvatai ceytīrā
meyyāka yeṉṉuṭaiya maṉṉavaṉaik kolai ceytīrā
veṇṇaeyuṇṭa kaḷvāveṉṟu meypataṟi vīḻntār

2. cattaparica rūparaca kentamuḷḷa mārpā
curaraṇiyī rēḻulakum ōraṭi yaḷantāy
pittaruṭa paṅkiluṟai pētaiyumai tuṇaivā
pērulakil nīpiṟan taḻiyāta tuṇṭō

mattunīkā rovvāta īraṇiyaṉ taṉaiyum
vāliyu mirāvaṇaṉ taṉaiyum vataiceytīr
kuttamvara coṉṉapaṭi yeṉṉuṭaiya maṉṉavar
kōvē uṅakkum yārētum piḻaiceytār

3. *ātavaṉ maintaṉ cūriya kulattōṉ*
aṉṉaikuntā tēviyeṉṟum aṟivīr
pātakam ceytīrē kēcavā untaṉ
pātam orunāḷum maṟavāta kōmāṉ
vātu collum pēṭi kaiyil
vāḷiyiṉāl maṉṉaṉaik koṉṟīrē
vaṇṇaṉē kāyāmpū mēṉiniṟa
vaṇṇaṉē yeṉṟāḷutaḷ poṉṉuruvi

4. *viḻuntāḷ uruṇṭāḷ puranṭāḷ eḻuntāḷ*
veṇṇey kaḷvāveṉṟu meypataṟi niṉṟāḷ
aḻuntāta maṉṉavaṉ taṉṉaivatai ceytīr
aivarukkum pakaiyeṉṟō piṟantār
ceḻuntā maraiyotta mālē uṉakkumeṉ
cēytāṉ ētukuṟai ceytār puviyil
eḻunta vaṟkuṅ keruṭavā kaṉa ṉē
ituveṉakku vititta vitiyō

5. *meyyāka maṉṉavaṉ taṉṉaiyum vataittīr*
mētiṉiyil eṉṉuṭaiya cēyaiyum vataittīr
poyyāka uraiceytīr īvarkoṉṟā reṉṟu
pukaḻperiya mālē ituvōuṉ nīti
aiyā uṉakkavarkaḷ ētukuṟai ceytār
avarkaḷaip pōlavē eṉṉuyirai uṉṉuṭaiya
kaiyāl vataittiṭum puvimītilē periya
kaṇṇarē yeṉṟaḻutāḷ poṉṉuruvi

6. *eṉṟava ḻuraitta pōtu iraṅkiyē neṭumāl vantu*
niṉṟavaḷ mukattaip pārttu nēcamuṟ ṟētu colvār
kuṉṟeṉu mulaiyē māṉē kurukulat taraicaī miṉṉē
iṉṟunī iyampak kēḷāy ēntiḻaik karacē yeṉṟār

kali veṇpā

anta moḻikēṭṭu accutaṉum vantuniṉṟu
untaṉ kaṇava ṉuyirtaruvē ṉeṉṟuraittār 384

kaṇṇalmoḻi miṉṉārē kārikaiyē yuṉṉuṭaiya
maṉṉavarai nīreḻuppi maṉaiyēkum eṉṟuraittār 385

aṇṭa rulakam aṟiyavē curaṉicamaṉ
caṇṭaṉ maṟalitaṉai niṉaittār māyavaṉār 386

ceṉṟu paṇintāṉ tirumāl tiruvaṭiyil
naṉṟukā ṇeṉṉuṭaiya nāyakarē yippoḻutu 387

aḻaitta paṇiviṭaiya aruḷeṉṟāṉ māmaṟali
viḷaitta camarkkaḷattil mētiṉiyil poṉṟiviṭṭa 388

miṉṉumuṭi vēntaṉ mikapperiya aṅkarkōṉ
taṉṉuyirai yuṅkoṭuttut tāṉeḻuppi nīviṭeṉṟār 389

appōtu māyavarai aṭipaṇintu mēmaṟali
ippōtu nāṉkoṭuppē ṉeṉṉuṭaiya nāyakamē 390

anta moḻikēṭṭu atiyamiṉṉāḷ poṉṉuruvi
cuntarañcēr māyaṉuṭaṉ tōkaiyava ḷēturaippāḷ 391

nalla moḻiyuraittīr nāraṇarē yeṉṟaṉukku
ellōrun tāṉaṟiya eṅkōmā ṉaṅkarkōṉ 392

caṅkītam pāṭit taraṇiyuḷḷōr tāṉaṟiya
maṅkala nāṇpūṭṭi maṉṉavaṉum vīṟṟiruntāṉ 393

anta paviciḻantu araca ṉuyirnīttāṉ
inta ulakamati lellōrun tāṉaṟiya 394

māṇṭa aracaṉaiyu maṟupaṭitā ṉēyeḻuppi
āṇṭavaṉē tantā latunīti yōulakil 395

koñca moḻiyuraippōy kōvintā yentaṉukku
pañcavarum nīrum parivākak koṉṟīrē 396

aṇṭar pirāṉaṟiya āyiḻaiyāḷ poṉṉuruvi
taṇṭamiḻcēr māyavarē tāraṇiyi lentaṉukku 397

teṉṉāḷum vaṇmai ciṟanat piriyamatil
oṉṉalarkaḷ pōṟṟa ukanta camarkkaḷattil 398

veṅkaṇaiyāl paṭṭu vēnta ṉuṭaṉiṟakka
uṅkaḷ karattāl ukantuvaṉṉi tārumeṉṟāḷ 399

anta moḻikēṭṭu atiyatoru pañcavarum
vantuniṉṟu māyavarum māṉēnī akkiṉiyil 400

ceṉṟu viḻavēṇṭāṉ tiruvē yeṉamoḻintār
naṉṟiyuḷḷa māyavarē nallakaṇṇī runtuṭaittu 401

pūṇṭa vitivacamō pūvaiyarē tīyilviḻa
vēṇṭā meṉavilakka vēlvēntar pañcavarkaḷ 402

vētā vitippaṭiyā (leṅkaḷ) vēnta niṟantuviṭṭār
mātāvē nīrara maṉaicērum eṉavuraittār 403

antamuḷḷa miṉṉārkku aṟivu palaturaittu
vantuniṉṟu māyavaṉār maṟali taṉaiyaṉuppi 404

oṉṉutalē tēṉē ōviyamē yāṉcolakkēḷ
viṇṇulakil miṉṉē vitivacattai yeṉceyalām 404

kañcaṉeṉṟu muṉṉāl kāciṉiyi lētōṉṟi
veñcamari lēporutu vēntaṉava ṉeṉṉuṭaṉē 406

poṉṟiviṭṭāṉ kaṇṭāyē pūvulakel lāmaṟiya
naṉṟiyuḷḷa miṉṉē nāṉaṭarnta pāratappōr 407

vellaveṉṟu tōṉṟiṉār mētiṉiyil pañcavarkaḷ
vallapattā luṉkaṇavaṉ māṇṭāṉē yeṉṟucolli 408

kaṉṟimaṉa mēṅkātē kārikaiyē yāṉcolakkēḷ
veṉṟiyuḷḷa maccakentai mētiṉiyil eṉmaintaṉ 409

vēta viyācaṉār kōmuṉiyiṉ colpaṭiyē
pāratap pōrmuṭiyum paintoṭiyē poyyātu 410

untaṉ kaṇava ṉulakil aracāṇṭu
intap piṟappi lēṟṟamuḷḷa karṇaṉeṉṟu 411

maṉṉavarkku maṉṉaṉeṉṟum vaṇaṅkā muṭiyaṉeṉṟum
kaṉṉaṉeṉṟum pērpaṭaittuk kāciṉiyi lēyiruntāṉ 412

iṟantu piṟantavarkaḷ ettaṉaiyō miṉṉārē
ciṟantainta vaiyakattil civaṉār tuṇaiyiṉālē 413

vaṉṉap perumpuviyil vāṉulaki luḷḷevarkkum
coṉṉaṅ koṭuttuc cokucā yupacarittu 414

maṅkaiyarē uṉkaṇavaṉ vaiyakattai yāṇṭiruntāṉ
caṅkaiyuḷḷa pōril camarkkaḷattil māṇṭāṉ 415

iṉṉam piṟantavaṉu mivvulakil maṉṉavaṉāy
maṉṉavaṟku nīyum maṉaiyāḷā kappiṟantu 416

pūvulaki lēpiṟantu puṇṇiyapā vammaṟintu
pāvalarkaḷ pōṟṟiceyyap paṇpāka vīṟṟiruntu 417

mikkapukaḷ pūvulakil mētiṉiyil rācākkaḷ
takkamuḷḷa maṉṉavarait taṉkaratti ṉāltuṉittu 418

neñcil tuyarnīṅki neṭunā ḷaracāṇṭu 419

varma maṟantu makātēvar tammaruḷāl
tarma mikuttut tāraṇiyi lēyiruntu 420

maṉṉavaṟku maṉṉavarāy maṇṭalattai yummāṇṭu
aṉṉaṅ koṭuttu araṇā raṭivaṇaṅki 421

vāl̲ntu iruppīrkāṇ man̲n̲avarē ippuviyil
pūntā marappuyattān̲ por̲koṭikkup putticolli 422

pōvīr enaan̲uppip pon̲n̲uruvi yaittēr̲r̲i
kāyāmpū mēn̲iyan̲ār kaṇṇan̲ā rappol̲utē 423

ār̲utal colli yavaḷai man̲antēr̲r̲it
tērutal collit tirumāl an̲uppiviṭṭār 424

anta mol̲ikēṭṭu āyil̲aiyāḷ pon̲n̲uruvi
inta vitivacattai yen̲ceyalā men̲r̲ucolli 425

kanta nar̲uṅkul̲alāḷ kārikaiyāḷ pon̲n̲uruvi
vantu vilaki man̲aipukuntāḷ pon̲n̲uruvi 426

* * *

இணைப்பு-4
பாரதம் தொடர்பான
(கதைப்பாடல்கள், நாடகங்கள்)

1.	அபிமன்னன் சண்டை நாடகம்	முருகேச பிள்ளை	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை. 1895.
2.	அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை. 1952.
3.	அர்ச்சுனன் அல்லியை மாலையிட்ட அல்லி நாடகம்	வீரபத்திரன்	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
4.	அர்ச்சுனன் திருக்கல்யாணம் என்னும் சுபத்திரை மாலையீடு	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
5.	அர்ச்சுனன் வில்வளைப்பென்னும் சுபத்திரை மாலையீடு	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
6.	அர்ஜீனன் தபசு நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
7.	அரக்கு மாளிகை நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
8.	அரவான் அம்மானை	- - -	- - -
9.	அரவான் களபலி நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
10.	அருச்சுனன் தீர்த்த யாத்திரை	தே. ஏ. அரங்கநாதக் கவிராயர்	- - -
11.	அல்லி அரசாணி மாலை	புகழேந்திப் புலவர்	ஸ்ரீமகள் கம்பெனி, சென்னை.
12.	அல்லி நாடகம்	சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்	மதுரை, 1899.
13.	அல்லிமகாராஜன் கதை	புகழேந்திப் புலவர்	சென்னை, 1878.
14.	அல்லிமுத்து கதை	- - -	- - -
15.	ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை	புகழேந்திப் புலவர்	சென்னை, 1885.

16.	அல்லியரசாணி அருச்சுனனுக்காக மகாசாமர்த்தியமுள்ள மாறுவேஷங் கொண்டாடிய வித்துவான் குறம்	புகழேந்திப் புலவர்	சென்னை, 1882
17.	ஆரவல்லி சூரவல்லி நாடகம்	- - -	சென்னை, 1886
18.	உருக்குமணி கல்யாணக்கும்மி	வேம்பு அம்மாள்	சென்னை, 1896
19.	ஏணியேற்ற நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
20.	கஞ்சன் அம்மானை	கலாநிதி (பதி.)	ராயல் அச்சகம், கண்டி, 1870
21.	கர்ண மகாராஜன் சண்டை	- - -	இட்டர் பார்த்த சாரதி நாயுடு சன்ஸ், சென்னை, 1975.
22.	கர்ண மோக்ஷ நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
23.	கர்ணன் போர்	- - -	ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை, 1999.
24.	கர்ணவதம் நாடகம்	- - -	- - -
25.	கஜேந்திர மோட்ச நாடகம்	முத்துலிங்க தேசிகர்	சென்னை, 1898
26.	கிருட்டிணன் கும்மி	இலட்சுமணப் பெருமாள்பிள்ளை	- - -, 1885.
27.	கிருஷ்ண நாடகம்	வெங்கடராம நாயக்கர்	கோவை, 1890
28.	கிருஷ்ணமூர்த்தியாரால் சராசந்தன் சிசுபாலன் வைகுந்தம் அடைந்த சராசந்த நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
29.	கிருஷ்ண விலாசம்	முனியன்	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை, 1975
30.	கிருஷ்ணன் கும்மி	- - -	திருநெல்வேலி, 1886.
31.	கிருஷ்ணன் தூது நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.

32.	கிருஷ்ணா கோபிகா விலாசம்	சீனிவாச ஐயங்கார்	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர், 1897.
33.	கீசக சம்மார நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
34.	கீசக விலாசம்	கண்ணய்ய நாயுடு	வேலூர், 1897
35.	குருசேத்திர மாலை	- - -	சரசுவதி மகால் வெளியீடு.
36.	குருக்ஷேத்திர அம்மானை	தி. சண்முகப் பிள்ளை	திருமகள் விலாசம் அச்சுக்கூடம், சென்னை.
37.	சரசந்தன் பீமனாலும் சிசுபாலன் கிருஷ்ண மூர்த்தியாலும் இறந்த இராஜசூய யாகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
38.	சராசந்த நாடகம்	சாலை கிருஷ்ணசாமி	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
39.	சுந்தரி மாலையீடு நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
40.	சுபத்திரை கல்யாணம்	நன்னிலம் நாராயணன்	- - -
41.	சுபத்திரை மாலையீடு நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
42.	சூது, துகில் உரிதல் நாடகம்	ராமச்சந்திர கவிராயர்	ராஜநல்லூர்
43.	செண்பகவல்லி என்னும் பவளக்கொடி நாடகம்	தியாகராஜப் பிள்ளை	சென்னை, 1893
44.	செயத்தரசன் என்னும் சயிந்தவ நாடகம்	கிருஷ்ண பிள்ளை	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
45.	தர்மராஜா பட்டாபிஷேகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
46.	தருமர் அசுவமேத அம்மானை	புகழேந்திப் புலவர்	- - -, 1878.
47.	தருமர் அசுவமேதயாக அம்மானை	சு.வே. ஆறுமுக முதலியார்	(பதி.) பரப்பிரம்ம முத்திராட்ச சாலை. சென்னை, 1878.

48.	தருமர் அஸ்வமேத யாகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
49.	தானசூரன் திருமால் சண்டை யென்னும் கர்ணன் மகுடாபிஷேக நாடகம்	S. ஷண்முக உபாத்தியாயர்	சண்முகானந்தா புக் டிப்போ, சென்னை.
50.	திரௌபதை உற்பத்தி என்னும் அருச்சுனன் துருபதேயன் சண்டை நாடகம்	M.N. காத்தமுத்து	சண்முகானந்தா புக் டிப்போ, சென்னை.
51.	திரௌபதை துகில் உரிதல் நாடகம்	இரத்தின சபாபதி முதலியார் & சுப்பா முதலியார்	சென்னை, 1891.
52.	திரௌபதி வஸ்திராபஹரணம்	- - -	- - -
53.	துகில் உரிதல் நாடகம்	சரவண பண்டிதர்	சென்னை, 1881.
54.	துரியோதன கர்வபங்கமென்னும் கிருஷ்ண சூரன் சண்டை நாடகம்	சு.லோகநாதன்	சண்முகானந்தா புக் டிப்போ, சென்னை.
55.	துரோபதை அம்மானை	வீ. சொக்கலிங்கம் (பதி.)	சரஸ்வதி மஹால் நூலகம், தஞ்சாவூர், 1986.
56.	துரோபதை குறம்	கேசவ முதலியார்	- - -, 1870.
57.	துரோபதை குறவஞ்சி நாடகம்	திண்டிவனம் தணிகாசல முதலியார்	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை, 1975.
58.	துரோபதை துகிலுரிதல் அம்மானை	எஸ். முத்தையாப் பிள்ளை (பதி.)	மீனாம்பிகை அச்சகம், மதுரை, 1904.
59.	துரோபதை மாலையீடு நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை, 1972.
60.	நச்சு பொய்கை	- - -	சென்னை, 1879.
61.	நளச்சக்கரவர்த்தி அம்மானை	வெள்ளிமலைப் பிள்ளை	- - -

62.	பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
63.	பஞ்சபாண்டவர் வைகுந்தக் கும்மி	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை. 1952.
64.	பஞ்சவர்கள் அம்மானை	- - -	- - -
65.	பதினான்காம் போராகிய சியிந்தவன் சண்டை நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை, 1940.
66.	பதினெட்டாம் போர் நாடக அலங்காரம்	கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை	சென்னை, 1889.
67.	பதினெட்டாம் போர் நாடகம்	கிருஷ்ண பிள்ளை	சென்னை, 1889.
68.	பலாயனன் கீசகன் சண்டை	- - -	சண்முகானந்தா புக் டிப்போ, சென்னை.
69.	பவளக்கொடி மாலை நாடகம்	நடேச கிராமணி	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
70.	பவளக்கொடி மாலை	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
71.	பனிரண்டாநாள் சண்டை நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் & சன்ஸ், சென்னை.
72.	பாண்டவர் சூதாட்ட நாடகம்	- - -	- - -
73.	பாரத அம்மானை	திருப்பதி சோ. வெங்கடாசலபதி ஆச்சாரியார்	- - -
74.	பாரத கத்தியம்	- - -	- - -
75.	பாரதச் சருக்கம்	துரைசாமி மூப்பனார்	- - -
76.	பாரதம்	சித்பவானந்தர்	ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண தபோவனம், திருச்சி, 1987.
77.	பாரதம் - ஆதிபருவத்தாதி பருவம்	திம்மபூபதி	கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம், சென்னை, 1951.

78.	பீஷ்மர் சண்டை நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் ஃ சன்ஸ், சென்னை.
79.	புதுப்பாரதம் என்னும் பாலாயனன் கீசகன் சண்டை நாடகம்	பொன். சாரங்கபாணி	சென்னை, 1968.
80.	புலத்திரன் களவுகன்னி அம்மானை	- - -	- - -
81.	புலந்திரன் களவு மாலை	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் ஃ சன்ஸ், சென்னை, 1973.
82.	புலந்திரன் தூது	கருணானந்த சுவாமிகள்	- - -, 1869.
83.	பெருந்திருவாள் கலியாணம் என்னும் கிருஷ்ணன் வீமன் சண்டை நாடகம்	இராஜகோபால் படையாகஷி	சென்னை
84.	பொன்னுருவி புலம்பல்	(கர்ணன் போர் பின்னிணைப்பில் உள்ளது)	ஆசியவியல் நிறுவனம், சென்னை, 1999.
85.	பொன்னுருவி மசக்கை	புகழேந்திப் புலவர்	- - -, 1874.
86.	மகாபாரத அம்மானை	அதிவீரராமன் பட்டினம் அண்ணாவியார்	- - -
87.	மகாபாரத கீர்த்தனம்	முத்துக்குமார முதலியார்	- - -
88.	மகாபாரத கும்மி	இராமசாமிக் கவிராயர்	திருநெல்வேலி, 1887.
89.	மகாபாரத நச்சுப்பொய்கை விலாசம்	வைரக்கண் வேலாயுதப் புலவர்	சென்னை, 1880.
90.	மகாபாரதம் - ஆரண்ய பருவம் - நச்சுப் பொய்கை	- - -	சென்னை, 1893.
91.	மகாபாரத விலாசம் சூதாடல் துகிலுரிதல்	இராமானுஜ கவிராயர்	சென்னை, 1870.
92.	மகாபாரத விலாசம் - சூது துகிலுரிதல்	சரவண பண்டிதர்	சென்னை, 1881.
93.	மகாபாரத விலாசம் - அர்ச்சுனன் தபசு	- - -	சென்னை, 1876.

94.	மகாபாரத விலாசம் - வில் வளைத்து மாலையிடுதல்	இராமானுஜ சுவாமிகள்	சென்னை, 1874.
95.	மின்னலொளி சிவபூஜை என்னும் அர்ச்சுனன் குறவஞ்சி நாடகம்	V.R.P. நாராயண சாமிதாசன்	சண்முகானந்தா புக் டிப்போ, சென்னை.
96.	மின்னொளியாள் குறம்	புகழேந்திப் புலவர்	- - -, 1878.
97.	முதல்நாள் சண்டை நாடகம்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் ஃ சன்ஸ், சென்னை.
98.	வாளபிமன்னன் நாடகம்	- - -	- - -
99.	விராடபர்வ அம்மானை	கொடுமுடி பாண்டிய நாடார்	- - -, 1896.
100.	விராடபர்வ அம்மானை என்னும் அஞ்ஞாதவாச அம்மானை	புகழேந்திப் புலவர்	- - -
101.	விராடபர்வ அம்மானை	சிதம்பர முதலியார் (பதி)	சிரோன்மணி விலாச அச்சகம், சென்னை, 1893.
102.	விராடபர்வ நாடகம் என்னும் மாடுபிடி சண்டை	இராகவமூர்த்தி	பி. இரத்தின நாயக்கர் ஃ சன்ஸ், சென்னை.
103.	வீமன் அபிமன்னன் சண்டை நாடகம்	- - -	சண்முகானந்தா புத்தகசாலை, சென்னை.
104.	வீமன் விஜயன் கர்வபங்கம் என்னும் பஞ்சபாண்டவர் பாகபிரிவினை	ஷண்முகம் உபாத்தியர்	சென்னை, 1967.
105.	ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பள்ளிக்கூட நாடகம்	- - -	சண்முகானந்தா புக் டிப்போ, சென்னை.
106.	ஸ்ரீ பாரதசார வெண்பா	- - -	தஞ்சைக் கூட்டறவுப் பதிப்பகம், தஞ்சை, 1947.
107.	ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில் எட்டாம் நாள் அரவான் அலம்புஜன் யுத்த நாடகம்	- - -	சண்முகானந்தா புக் டிப்போ, சென்னை.
108.	ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில் ஓர் பிரிவாகிய கிருஷ்ணன்	- - -	பி. இரத்தின நாயக்கர் ஃ சன்ஸ், சென்னை.

	தூது நாடகம்		
109.	ஸ்ரீ மகாபாரதத்தில் பதினேழாம் நாள் யுத்தமாகிய கர்ணன் சண்டை நாடகம்	- - -	மலர்மகள் விலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1967.
110.	ஸ்ரீ மஹாபாரத விலாசம்	இராமானுஜ சுவாமிகள்	சென்னை. 1882.
111.	ஸ்ரீ மகாபாரத விலாசம் (சூது துகில் உரிதல்)	- - -	ஸ்ரீ பத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1906.
112.	ஸ்ரீ மகாபாரத விலாசம்	- - -	ஸ்ரீ பத்மநாபவிலாச அச்சுக்கூடம், சென்னை, 1906.
113.	ஸ்ரீ மஹாபாரதக் கீர்த்தனை என்று வழங்காநின்ற ஸ்ரீ மஹாபாரத நாடகம்	தி. இராஜு முதலியார் (பதி)	பரப்பிரம்ஹ அச்சியந்திர சாலை, சென்னை, 1855.

இணைப்பு-5
போர் பற்றிய கதைப் பாடல்கள்

1. அபிமன்னன் சண்டை, புகழேந்திப் புலவர், 1895.
2. இந்திராயன் படைப் போர், அலியார் புலவர், 1871.
3. இபுனியந்தன் படைப் போர், அலியார் புலவர், 1871.
4. இரவிக்குட்டிப் பிள்ளைப் போர், - -
5. இறவு சுல்கூல் படைப் போர், குஞ்ஞா மூசு லப்பை காஜியாவில், 1869
6. உச்சிப் படைப்போர், அலியார் புலவர், 1878.
7. ஐந்து படைப்போர், அலியார் புலவர், 1878.
8. கர்ண மகாராஜன் சண்டை, புகழேந்திப் புலவர், 1895.
9. கன்னடியன் போர், -
10. காசிம் படைப்போர், புலவர் முகமது, 1874.
11. கான் சாயபு சண்டை, வீராசாமி நாயுடு, 1879.
    கான் சாகிப் சண்டை, - -
12. சக்கூன் படைப் போர், முகியித்தீன் புலவர், 1871.
13. மலுக்கு முலுக்கின் படைப்போர், அப்துல்லா சாயபு, 1876.
14. மேல்பர்மா சண்டை, சவுரியப்பதாஸ், 1897.

நாடகங்கள்

1. அர்ஜுனன் சண்டை நாடகம்,	இராமசாமி நாயுடு, மலர் மகள் விலாச அச்சுக்கூடம்,	1967.
2. கிருஷ்ணன் அருச்சுனன் சண்டை நாடகம்,	வை. வீரப்படையாச்சியார், மலர் மகள் விலாச அச்சுக்கூடம்,	1966.
3. சின்ன அர்ஜுனன் சண்டை நாடகம்,	நா. நாகரத்தின கவுண்டர்,	1963.
4. மணிமாலன் சண்டை நாடகம்,	வை. வீரப்படையாச்சியார்,	1964.
5. வீமன் அருச்சுனன் சண்டை நாடகம்,	நா. முனுசாமிப்பிள்ளை, மலர் மகள் விலாச அச்சுக்கூடம்,	1964

Our Publications pertaining to Palm-leaf Manuscripts

Descriptive Catalagues of Palm-Leaf Manuscripts in Tamil,

General Editors: **Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel**

1.	Vol I Part I	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1990	Rs. 177.50	US $ 25
2.	Vol I Part II	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1990	Rs. 177.50	US $ 25
3.	Vol II Part I	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1991	Rs. 177.50	US $ 25
4.	Vol II Part II	Editor	M. Shanmukham Pillai,	1992	Rs. 225.50	US $ 25
5.	Vol III Part I	Editor	Dr. A. Thasarathan,	1993	Rs. 250.00	US $ 50
6.	Vol III Part II	Editor	Dr. A. Thasarathan,	1993	Rs. 250.00	US $ 50
7.	Vol IV Part I	Editor	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs. 250.00	US $ 50
8.	Vol IV Part II	Editor	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs. 250.00	US $ 50
9.	Vol V Part I	Editors	Dr. P. Subramaniam, Dr. K. Jayakumar;	1997	Rs. 250.00	US $ 50
	General Editor : **Dr. G. John Samuel**					
10.	Vol V Part II	Editors	Dr. P. Subramaniam, Dr. K. Jayakumar,	1998	Rs. 250.00	US $ 50

Palm-Leaf Manuscript Publications

General Editors: **Dr. Shu Hikosaka, Dr. G. John Samuel**

	Title	Editors:	Year	Rs.	US $
1.	The Wandering Voice (3 Ballads),	Dr. R. Nirmala Devi,	1987	Rs. 120.00	US $ 32
2.	The Art of Drumming - Mattaḷaviyal,	Dr. V.P.K. Sundaram,	1988	Rs. 90.00	US $ 20
3.	The Dateless Muse - Veṅkalarājaṉ Katai,	Dr. R. Nirmala Devi,	1988	Rs. 80.00	US $ 20
4.	The Unsung Melodies, Palavēcañ Cērvaikkāraṉ Katai,	Dr. V. Murugan	1989	Rs.75.00	US $ 32
5.	The Divine Pilgrimage - Perumāḷcāmi katai,	M. Shanmukham Pillai,	1982	Rs. 200.00	US $ 40
6.	A Tale of Romance - Cakuntalai Nāṭakam,	Dr. A Thasarathan,	1993	Rs. 300.00	US $ 50
7.	Varma Cūttiram,	Dr. P. Subramaniam,	1994	Rs.400.00	US $ 50
8.	Nīli Yaṭcakāṉam,	Dr. P. Subramaniam,	1994	Rs. 150.00	US $ 20
9.	Peṇṇaraciyar katai,	Dr. K. Jayakumar, D. Boominaganathan	1995	Rs.100.00	US $ 20
10.	A Tale of Nemesis - Nīli Yaṭcakāṉam,	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs. 250.00	US $ 20
11.	The Valorous Virgins - Peṇṇaraciyar Katai,	Dr. K. Jayakumar D. Boominaganathan	1996	Rs.220.00	US $ 35
12.	A Tale of Betrayal - Cāraṅkataraṉ Yaṭcakāṉam,	Dr. P. Subramaniam,	1996	Rs.400.00	US $ 65
13.	The Epic Eternal - Irāmar Katai, Part I,	Dr. K. Jayakumar,	1996	Rs.450.00	US $ 65
14.	The Epic Eternal - Irāmar Katai, Part II,	Dr. K. Jayakumar,	1996	Rs.450.00	US $ 65
15.	Palm-leaf and other Manuscripts in Indian Languages,	Dr. A. Pandurangan, Dr. P. Maruthanayagam	1996	Rs.300.00	US $ 50
16.	Destiny and Divinity - Varāṅkaṉ Katai,	M. Parimanan,	1996	Rs.200.00	US $ 30
17.	The Vows Fulfilled - Āmaiyar Ammāṉai,	M. Maruthamuthu,	1996	Rs.450.00	US $ 65
18.	Poetic Petals in the Interior Landscape-Uttaṉṭaṉ Kōvai,	R. Jayalakshmi,	1997	Rs.400.00	US $ 50
19.	Where Justice Chimes	Dr. P. Subramaniam,	1997	Rs.400.00	US $ 50
20.	The Defender of the Faith	Dr. K. Jayakumar, R. Jayalakshmi,	1996	Rs.350.00	US $ 40
	General Editor : **Dr. G. John Samuel**				
21.	Redemption Through Grace	M. Maruthamuthu	1998	Rs.350.00	US $ 40
22..	Tirukkalampakam	M. Parimanan R. Jayalakshmi	1999	Rs.300.00	US $ 30
23.	Treatise on Mathematics	Dr. P. Subramaniam, K. Sathya Bama	1999	Rs.300.00	US $ 30